உ

கணபதி துணை.

இளங்கோவடிகளருளிச்செய்த

சிலப்பதிகார மூலமும்

அரும்பதவுரையும்

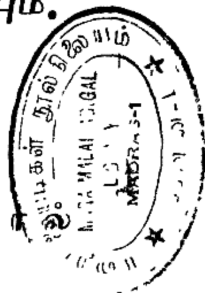
அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

ப்ரிசோதித்து,

பலவகை ஆராய்ச்சிக்

குறிப்புக்களுடன்

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனகர்த்த

ரவர்களாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய

தேசிகரவர்களுடைய

உதவியைக்கொண்டு

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம்பதிப்பு.]
[இதன்விலை ரூபா. 8-12-0.

Formes 1 to 74 printed at the Ganesa Press
and
the remaining portion at the Commercial Press.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

19

,,

தெரிந்தஅரசர்

20

22

அ. சிலப்பதிகாரமூலமும் அரும்பதவுரையும் நல்லாருரையும்.

பதிகம்

உரைப்பாயிரம்

அடியார்க்கு நல்லாருரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

உரைபெறு கட்டுரை

நூற்சிறப்புப் பாயிரம்

க. புகார்க்காண்டம்.

க. மங்கலவாழ்த்துப்பாடல

உ. மனையறம் படுத்தகாதை
ங. அரங்கேற்றுகாதை
ச. அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை
ரு. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை
சா. கடலாடுகாதை
எ. கானல்வரி
அ. வேனிற்காதை
கூ. கனாத்திறமுரைத்தகாதை
கo. நாடுகாண்காதை

அடியார்க்கு

க - ருசுகூ

... க

... சா

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

உ. மதுரைக்காண்டம்.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அக்க - அக்ககுமாரன்வதைப்படலம்.
அகத் - அகத்திணையியல்.
அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆசீவக - ஆசீவகவாதச்சருக்கம்.
ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன்பேராசிரியன்.
ஆற்று - ஆற்றுப்படலம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.
இராச - இராசபாரம்பரியம்.
இராசராச - இராசராசசோழனுலா.
இ. வி - இலக்கண விளக்கம்.
இளம் - இளம்பூரணருரை.
இறை - இறையனாரகப்பொருளுரை.
இன்னா - இன்னாநாற்பது.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உயிர்மயக்கு - உயிர்மயங்கியல்.
உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.
எச், எச்ச - எச்சவியல்.
எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
ஒழிபு - ஒழிபியல்.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கடை - கடைதிறப்பு.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புணர்ந்து கபிலரைப்பெற்றவத்தியாயம்.
கல் - கல்லாடம்.
காமதகன - காமதகனப்படலம்.
கிளவி - கிளவியாக்கம்.
கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்வதைப்படலம்.
குலமுறை - குலமுறைகிளத்துபடலம்.
குலோத்துங்க - குலோத்துங்கசோழனுலா.
குற்றியல, குற்றியலுகர - குற்றியலுகரப்புணரியல்.
குறள், திருக - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கோயில - கோயிலபாடியது.
கோலங்காண் - கோலங்காண்படலம்.
சதகம் - திருச்சதகம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீபரி - சீபரிபூரணப்படலம்.
சீய - சீயவதைச்சருக்கம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுயம் - சுயம்வரசருக்கம்.
சு. வேதவராக - சுவேதவராக கற்பமுறைத்தவத்தியாயம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூளா - சூளாமணி.
செய் - செய்யுள், செய்யுளியல்.
சே - சேனாவரையருரை.
சேது - சேதுபுராணம்.
சௌனகாதியர் - சௌனகாதியர் அன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலயாண - கலயாணச்சருக்கம்.
கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்பரணி.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
களம் - களம்பாடியது.
களவு - களவியல்.
தகக - தக்கயாகப்பரணி.
தணிகை - திருத்தணிகைப்புராணம்.
தரும - தருமவாதச் சருக்கம்.
திக - திகவிசயப்படலம்.
திணைமா - திணைமாலைநூற்றைம்பது.

6 நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

திருக்குறிப்பு - திருக்குறிப்புத்
தொண்டநாயனுர் புராணம்.
திருச்சிற், திருச்சிற்றம் - திருச்சிற்
றம்பலக்கோவையார்.
திருவம்பல - திருவம்பலச்சருக்கம்.
திருவவதார - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம். [ணம்.
திருவாதவூரர் - திருவாதவூரர்புரா
திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
திருவால - திருவாலவாயுடையார்
திருவிளையாடற்புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தும்பை - தும்பைப்படலம்.
தூது - தூதுச்சருக்கம்.
தே - தேவாரம்.
தேவிபுர - தேவிபுரச்சருக்கம்.
தொகை - தொகைமரபு.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினார்க்கினியருரை.
நகர - நகரப்படலம்.
நம்பி, நாற்கவி - நாற்கவிராசநம்பி
யகப்பொருள்விளக்கம்.
ந. வி, நன். விருத்தி - நன்னூல்
நற் - நற்றிணை. [விருத்தியுரை.
நன் - நன்னூல்.
நா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
நாடு - நாட்டுப்படலம்.
நாலடி - நாலடியார்
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீல, நீலகேசி - நீலகேசித்திரட்டு.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.

பா - பாடபேதம்.
பாகவத - பாகவதபுராணம்.
பாடாண் - பாடாண்படலம்.
பி. ம் - பிரதிபேதம்.
பிர, பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
பிறப்பு - பிறப்பியல்.
பு.வெ-புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல.
புறத்,புறத்திணை - புறத்திணையியல்.
புறநா - புறநானூறு.
பெயர் - பெயரியல.
பெரிய - பெரியதிருமொழி, பெரிய
பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
பேர் - பேராசிரியருரை. [படை.
பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
மணி - மணிமேகலை.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மந்திர, மந்திரசாலை - மந்திரசாலைச்
சருக்கம்.
மயிலேறும்பெருமாள் - மயிலேறும்
பெருமாள்பிள்ளையுரை.
மயிலை - மயிலைநாதருரை.
மரபு - மரபியல்.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
மனையறம் - மனையறம்படுத்தகாதை.
முதற்போர் - முதற்போர்ச்சருக்கம்.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
மேற - மேற்கோள்.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.

ப, பக் - பக்கம்.
பட், பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
பத், பத்து - பத்துப்பாட்டு.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.

யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
வாகை - வாகைப்படலம்.
வாசுதேவனை - வாசுதேவனைப்படை
த்துணையழைத்த சருக்கம்.
விக்கிரம - விக்கிரமசோழனுலா.

பா - பாபாடல.
பரி, பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
பழ - பழமொழி.

[illegible]
விளி - விளிமரபு. [பாரதம்.
வெட்சி - வெட்சிப்படலம்.

உ

கணபதி துணை.

முகவுரை.

"சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே."

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழையகாப்பியமைந்தனுள் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பெற்றது; பழைய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாணநூல்களுளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து விளங்குவது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற்கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும் வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும் தெள்ளிய இனிய நன்னடையையுடையது;

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த பெருங்குடிவாணிகர் மரபினராகிய கற்பிற்சிறந்த கண்ணகி அவள்கணவன்கோவலன் என்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது; தமிழ்நாட்டரசர் மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வஞ்சி யென்னும் மூன்றன்பெருமைகளையும்விளக்குவது; பண்டைக்காலத் திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கம்முதலியவற்றை இக்காலத் தார் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம் பயனை நுகர்விக்குமென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும் முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது ; இவற்றைச் சிலம்புகாரண மாகத் தெரிவித்தலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயர் பெற்றது.

இன்னும் முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின், இந்நூல் இயலிசை நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப் பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச் செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும். 'தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்,கஎ௩-ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர், "பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினானுமென்பது ஒரு பாட்டினை இடையிடைக்கொண்டு நிற்குங் கருத்தினான் வருவனவும் எ - று; அவை தகடூர் யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன" என்றும், "தொன்மைதானே, உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே" (ஷை. சூ-உ௩எ) என்பதனுரையில் "அவை பெருந்தேவனார்செய்த பாரதமும் தகடூர் யாத்திரையும் போல்வன; சிலபபதிகாரமும் அதன்பாற்படும்" என்றும் எழுதியிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

"சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்" (தணிகை யுலா, ருஉசு) எனச் சிலேடையில் இந்நூற்பெயர் அழகுற அமைந் திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில் ரு-ஆம் அடி முதலியவற்றிற் கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைமாதர்கள், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும் "பழிமான மூந்தம் மனையறங் காத்தலும் பார்த்திபரைத், தொழுமா தாவும் பெறுங்கற்பி னூற்று தித் தோர்க்குச் செம்பொன், பொழிமான துங்கன் குலோத்துங்க சோழன் புகார்ப்பிறந்தா, ரெழுமாத ரோடிவ ளெண்மாத ராவள்" என்னும் குலோத்துங்கசோழன்கோவை சஉசு-ஆம் பாடலிலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தலும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.

ஊர்காண்காதை கஅ0-ஆம் அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின் உரைகளிலும் காணப்படும் நவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், மாணிக்கம் விற்ற திருவிளையாடலிலும் காணப்படுகின்றன.

இக்கதை நடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேயே அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற் பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்கு.

கின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலேயே இதன் பல பகுதிகள் காதை யென்று பெயர் பெற்றனபோலும்.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளாலேயே செய்யப்பட்டதற்குக் காரணமும் கதைச்சுருக்கமும் அமைந்துள்ள பதிகச்செய் யுளை முதலிற்பெற்று , மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப் புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின் மூன்று உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக் குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய

வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா, அகவற்பா, கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி முதலியபாக்களும், நாடகத் தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளவை அகவற்பாக்களே. இவை, தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், கருஎ-ஆம் சூத்திரவுரையில் இளம்பூரணரால் பெரியபாட்டுக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும், அடியார்க்குநல்லாருரையென்றும் இரண்டுரைகளுண்டு. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில், "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" [ப. கசுஎ] என்பதன் விசேடவுரையில், 'இனி...எனக்காட்டுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்' என்று அடியார்க்குநல்லார் எழுதியிருத்தலால், இவ்விரண்டுரையுள், அரும்பதவுரையே முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும் இந்

னூற்கு வேறு பழையவுரையொன்றிருந்திருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து அகப்படவில்லை. இந்நூலிற் சில சில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. யார்க்குநல்லார் உரையுள்ள பகுதிவரையில் அவர் கொண்ட

அடி

மூல

பாடமே இப்புத்தகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாயுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆங்காங்கு அவ்வுரையின்முன், 'பா' (பாடபேதம்) என்னும் குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

௧

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களை உடையதாய் மிகச் சுருக்கமாகதுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்

இந்நூல் முழுமைக்கும் அமைந்
பெயரும் அவர் இருந்தவிடமும்
அவர்காலம் முதலியனவும் ஒருவாற்றானும்
தெரிந்துகொள்ளக்கூட வில்லை.

பல வருடங்களுக்குமுன்பு மிகவும்
பழையதாகிய இந்த அரும் பதவுரைப்பிரதியொன்று
எனது நண்பர் தோழூந்தூர் ஸ்ரீ சக்கர வர்த்தி
இராஜகோபாலாசாரியரவர்களிடமிருந்து
கிடைத்தது. அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள்
குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும்
முன்னுள்ளவைகள் பின்னும்
பின்னுள்ளவைகள்முன்னுமாக மாறி எழுதப்பட்டும்
அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும் இருந்தது. அத
னோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை
ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப்
பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாகவிருக்கு
மென்று பலவிடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும்
வேறுபிரதி அகப்படவில்லை. அந்த ஒரு பி
ரதியைமட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு
எனக்குச் சிறிதும் மனமில்லையாயினும்,
இவ்வொருபிரதியும் சில நாளில் இறந்துவிடின்
அதனோடு இவ்வுரை இறந்தேவிடு மாகையால்

இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டுமென்று சில அன்பர்கள் தூண்டினமையால், துணிந்து பரிசோதித்து 1892-ஆம்

வருஷத்தில் வெளிப்படுத்தலானேன். [அப்பதிப்பில் அரும்பதவுரை இறுதியில் தனிப்பகுதியாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது; இந்தப் பதிப்பிற் சிலகாரணங்களால் மூலமுள்ள பக்கங்களிலேயே கீழே அடி உரை பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இதிலுள்ள மேற்கோள் களுள் அடியார்க்குநல்லார் உரையால் விளங்குவனவற்றின் முதல் இறுதிகளையட்டும் விளக்கி அவற்றின் இடையில்(......)இவ்வொற் றைப் புள்ளிநிரைகள் போடுவித்தும், அவ்வுரையிற்காணப்படாத

மேற்கோள்களை முற்றுங்காட்டியும், ஏடுகளிற் பழுதுபட்டுப்போன இடங்களைப் புலப்படுத்துவதற்கு அவ்வவ்விடங்களில் மேற்கூறிய ஒறறைப்புள்ளிநிரையை அமைத்தும். விளங்காதபாகத்தின் முதல் இறுதிகளில் [ ] இவ்விருதலைப்பகரம்சேர்த்தும், படிப்பவர்களுக் குப் பொருள்புலப்படுதற்கு மூலத்தின் வரியெண்களையேனும் முதலை யேனும் அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்தும் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

முகவுரை.

அடியார்க்குநல்லாருரை முதலிலிருந்து வழக்குரைகாதை வரையுமேயுள்ளது. மேற்கூறிய அரும்பதவுரையை அது பெரும்பாலுந்தழுவியும், சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும் சிலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும் எழுதப்பட்டு, சொன்னயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலநூன்மேற்கோள்முகமாக நன்கு விளக்கும் விசேடவுரையோடு கூடி மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையில், இக்காலத்தில் விசேடித்து வழங்காத இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழிலக்கணங்களும் அவற்றிற்குரிய சூத்திரங்களும், பரிபாஷைகளும், இன்னும் வேறு பலவும் நிறைந்திருக்கின்றனவாதலால், இது நூலாராய்ச்சி செய்வோருக்கு மிகவும் பயன்படும். இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிரம்பையர்காவலரென்று ஒரு பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகாங்கெயர்கோன் என்ற ஒரு பிரபுவாற் செய்விக்கப் பட்டதென்பதும் கக-ஆம்பக்கத்துள்ள உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

இந்நூலை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன் பலபிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து எழுதுவோரால்நேர்ந்தவழுக்களை இயன்ற வரையில் மாற்றி யாவருக்கும் பயன்படும்படி அச்சிடவேண்டு மென்று நெடுநாளைக்குமுன்பே உண்டானவிருப்பம் நாள்தோறும் பெருகி என்மனத்தைக்கவர்ந்து கொண்டமையால், சீவகசிந்தாமணியை முதலில் அச்சிட்டகாலந்தொடங்கிப் பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைத்தேடி அவற்றின்உதவியால் பரிசோதித்துவந்தேன்; அவற்றுள் ஒருபிரதியிலேனும் ஏழாவது கானல்வரிக்கும், இருபதாவது வழக்குரைகாதையுந்தவிய பிற்பாகத்திற்கும்உரை காணப்படவில்லை. சில இடத்துள்ளவிசேடவுரைக்குறிப்பாற் கானல்வரிக்கு அடியார்க்குநல்லார் உரையெழுதியிருந்தாரென்றும், பின்னுள்ளவற்றிற்கும் எழுத ஆயத்தமாகவிருந்தாரென்றும் தெரிந்தமையால், அவைகளிருந்தால் எப்படியும்பெறலாமென்றெண்ணித்

திருவாவடுதுறையாதீனம் தரு மபுரவாதீனம் திருவண்ணுமலையாதீனம் செங்கோல்மடம் முதலிய ஆதீனமடங்களிலும், சென்னையிலும் தஞ்சையிலுமுள்ள பழைய கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளிலும்,

ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீவைகுண்

டம் வெள்ளூர் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம் ஊர்க்காடு ஊற் - றுமலை கடையநல்லூர் கிருஷ்ணுபுரம் பூழியன்குடி கல்லிடைக்கு றிச்சி விக்கிரமசிங்கபுரம் களக்காடு மேலகரம் செங்கோட்டை தென்காசி திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை பாளையங்கோட்டை கும்பகோணம் கொட்டையூர் சீகாழி சிதம்பரம் சேலம் பாகற்பட்டி தஞ்சை திரிசிரபுரம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாவூர் மதுரை மிதிலைப்பட்டி செவ்வூர் சென்னபட்டணம் திருமயிலை

முதலிய பற்பலவூர்களிலுள்ள பரம்பரைத்தமிழ்வித்துவான்கள் வீடுகளிலும் சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான் செல்லக் கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து பாரிஸ்நகரம் இவற்றிலிருக்கும் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்களைக்கொண்டு தேடுவித்தும் பார்த்தேன். அங்ஙனம்செய்தும் அவற்றின் உரைப்பகுதி கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடுவதிற் பயனில்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்த்வுரையையும் மூலமுழுவதையும் மேற்கூறிய 1892-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்சிட்டுமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத பகுதிகள் அரும்பதவுரையின் பேருதவியைக்கொண்டே ஒருவாறு பரிசோதிக்கப் பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள், எனக்குக் கிடைத்த சச்சபுடவெண்பா, தாளசமுத்திரம், † சுத்தாநந்தப்பிரகாசமுதலிய பழைய தமிழ்நூல்களைக்கொண்டும் இசையிலும்

பாதத்திலும் வல் லோரைவினவியும் ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்ஙனம் செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின. இசை நாடகங்க ளுக்குரிய பரிபாஷைகளிற் பெரும்பாலன வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் வேறுவேறு உருவங்களோடு கூடியிருத்தலால் இவற்றி லுள்ள சொற்கள்பல வட நூல்களினால் தெரிந்து கொள் ளக்

---

* இங்கிலாந்திலுள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில்தேடிப்பார்த்த கனவான் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ பொ. குமாரசாமி முதலியாரவர்கள்; பாரிஸநகரத்துள்ள கையெழுத்துப புத்தக சாலையில தேடிப்பார்த்து உதவிசெய்தவர், புரொபெஸர், ஜூலியன் வின் ஸன் என்பவர்.

† இந்நூல திலலையம்பூர் ஸோமயாஜி ஸ்ரீவேங்கடராமஐயங்காரவர்க ளாற்கிடைத்தது.

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காதை யிலுள்ள நவமணியிலக்க ணமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில்

இப்பொழுதுள்ள வடநூல்க
ளிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில
மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிந்
தன. இந்நூலில் அ டியார்க்குநல்லார்
ஒவ்வொன்றையும் பழைய
தமிழ்நூல் 'மேற்கோள்களைக்கொண்டு
நன்குபுலப்படுத்தியிருந்தும்
அப்பழைய நூல்களும் அவற்றின்கருத்தை
ஒருவாறு எடுத்துச்
சொல்வோரும் இக்காலத்தில்லாமையா
ல்அவை அறிதற்கரியனவாயி
ருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றில்வந்திருக்கிற
இயற்றமிழ்ச் சொற்
களுட்சில இக்காலத்து
வழங்காதொழிந்தமையால் அவற்றிற்குப்
பொருள் ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை;
அவற்றினுருவமும்விளங்க
வில்லை ஆயினும் இப்படியே முன்பு
விளங்காதிருந்தவைகள்பல
பின்பு இந்நூலாலும் இவ்வுரையாலும்
ஒருவாறுவிளங்கிவருத
லால் இதுபோலப் பழையநூல்களையும்

உரைகளையும் ஒழுங்காக ஆராய்ச்சி செய்யச்செய்ய அவைகளும் விளங்குமென்பது என்
துணிபாதலின் உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு என்னும் இரண்
டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதி
களில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்.

மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி வழுப்படவேண்டு
மென்பதற்கிடமில்லாமற் பிழைபொதிந்து, அநேகவருடங்களாகத்
தம்மைப்படிப்போரும் படிப்பிப்போருமில்லையென்பதையும் நூல்
களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து வைத்தலையே விரதமாகக்
கொண்ட சிலபுண்ணியசாலிகளாலேயே தாம் உருக்கொண்டிருத்
தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின. ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது பிறழ்
ந்து குறைவுற்றுப் பழுதுபட் டுப்

பொருட்டொடர்பின்றிக்கிடந்த
இப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்த துன்பத்தை
உள்ளுங்கால் உள்ளம்
உருகும்.

இதன் முதற்பதிப்பு வெளியாகி
ஏறக்குறைய முப்பது வருஷங்
களாகியும் முன் அகப்படாத பகுதிகளின்
உரையுள்ள பிரதி இது
வரை கிடைக்கவில்லை. இனி
எப்பொழுதுகிடைப்பினும் அதனைப்
பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனது
கருத்தாதலின்
அதனைவைத்திருப்போர் தயைசெய்து
அனுப்புவார்களாயின் உட
னே அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிபுரிந்து அதனை
அச்சிட்டு அவர்
கள்பெயருடன் வெளிப்படுத்தச் சித்தனாக
இருக்கிறேன்.

இந்நூலைக்கொண்டு வேறு நூல்களையும், அவற்றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும் தொகையகராதிமுதலியனவாக முதற்பதிப்பில் அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும், மூலத்திலும் இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாமலிருந்த அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில உவமான உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும், வழக்கங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒரே அகராதியாக நூலின்பின் 'அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கலானேன். இவ்வகராதியில் சில அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நூற் பகுதிகளை ஒத்த பிறநூற்பகுதிகளும், இந்நூற்பகுதிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும் மூலமுள்ள பக்கத்தில் அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. முதற்பதிப்பில் 'என' என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின் இறுதியசை இந்தப் பதிப்பில் 'என்' என்று கொள்ளப்பட்டது.

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளின் விவரம் :—

அடியார்க்குநல்லாருரையோடுகூடியவை:

திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்

பிரதி க

ஷை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் ,, உ

திரிசிரபுரம் ,, சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள் ,, க திருநெலவேலி ,, சாலிவாடீசுவர ஓதுவாரவர்கள் ,, க சேலம் ,, இராமசாமி முதலியாரவர்கள் ,, க சிதம்பரம் ,, சாமி ஐயங்காரவர்கள் ,, க சென்னை ,, தொ. வேலாயுதமுதலியாரவர்கள் ,, க

,, ,, சூ. அப்பன்செட்டியாரவர்கள் ,, க

,, ,, குருசாமி ஐயாரவர்கள் ,, க திருமயிலை ,, அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரவர்கள் ,, க யாழ்ப்பாணம் ,, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் ,, க

,,

,,

,, தி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள்

,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்

,, உ

,, க

ஆக உரைப்பிரதி கச

முகவுரை. 1
5

மூலப்பிரதிகள்.

ஸ்ரீ வி.
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதி க
மிதிலைப்பட்டி ,, அழகியசிற்றம்பலக்கவிராய
ரவர்கள் ,, க
திருநெல்வேலி ,, சாலிவாடீசுவர ஓதுவாரவர்கள்
,, க
ஆறுமுகமங்கலம்,, குமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்
,, க
திரிசிரபுரம் ,, அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள்
,, க
திருமயிலை ,, அண்ணாசாமி
உபாத்தியாயரவர்கள் ,, க
யாழ்ப்பாணம் ,, தி.
குமாரசாமிச்செட்டியாரவர்கள் ,, க
,, ,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்
,, க

—— ஆக மூலப்பிரதி ௪——

இந்தப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

கொழும்புத்துறை ஸ்ரீ குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள் தந்த பிரதி ௧

ஆழ்வார்திருநகரி ம-ா-ா-ஸ்ரீ பெரியதிருவடிக்கவிராயரவர்கள் தேடித்தந்த ,, ௧

திருத்தணிகை கச்சு ரவணப்பெருமாளையர்போராகிய குருசாமி ஐயர் தந்த* ,, ௧

இந்தக்கையெழுத்துப் பிரதிகளையுதவியவர்கள்பால் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

இவற்றின் பரிசோதனையாலும் வேறுவகையான ஆராய்ச்சியாலும் இந்நூல் மூலமும் இருவகையுரைகளும் இப்போது அடைந்த திருத்தங்கள் சில.

இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச் சிறிதும் கவலையுண்டாகாதபடி, சென்னை

இராசதானிக்கலாசாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர்
மா-ா-ஸ்ரீ இ. வை.
அனந்தராமையரவர்களும், மயிலாப்பூர்
பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
சிரஞ்சீவி, ம வே.
துரைசாமி ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து
உதவிய திருமா
னூர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி,
கே. அருணசலஐய
ரும், சென்னை இராசதானிக் கையெழுத்துப்
புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்
பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரிஐயரும்
ஆராய்தல் ஒப்புநோக்
குதல் முதலிய பேருதவிகளை உள்ளன்புடன்
செய்து வந்தார்கள்.

---

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள்
இருந்தன.

உபகாரச்சம்பளம் பெற்றமையை அறிந்து எனக்கு ஒருவிதத்திலும் கவலையுண்டாகாதபடி ஆதரித்து நூற்பரிசோதனை விஷயத்தில் ஊக்கமளித்துவரும் திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனகர்த்தரவர்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களையும், நூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி புரிபவர்கள் விஷயத்தில் நான் கவலையுறுவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்களாக மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிரூபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மகாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்

இந்நூல் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுகூலங்களைச் செய்துகொடுத்த ம-ா-ா-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாரவர்கள்பால் நன்றியறிவுடையேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு மிகுதியாயுள்ள இக்காலத்தில் இப்புத்தகத்தின் ஏனைப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரைவில் நிறைவேறும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்தாருடைய அன்புடைமை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி ஊக்கமளித்து என்னைப் பாது காக்கும் தமிழ்த் தெய்வத்தை அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

"தியாகராஜவிலாஸம்"
திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை.
6—12—1920.

இங்ஙனம்:

வே. சாமிநாதையன்

உ

இந் நூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள்

வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் செங்குட்டுவனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால இளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கஉ-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; துறவுபூண்ட பின்பே இந்நூல் இவராற் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் எண்ணி இவர் இந்நூலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறுதல் போலவே ஏனைச் சோழ பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி இவர் நன்றாகச்சொலலியிருத்தலால், இவரது மனத்தூய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற் போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும்ஆங்காங்கு உலகத்தாரைநோக்கிச்சொல்லிப்போதல் இவர்க்கு இயல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுங்கால் அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்மனம் இரங்கிற்றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் நன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள்பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவரர்தலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே நேரிற்கண்டும் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகமும்,

இந்நூலைச்
உரு-ஆவது
ருO-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினிறுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், 'இக்கதையைமணிமேகலையென்றபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேன்' என்று மதுரைத்தமிழ்ச்சிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சமயம்.—கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது, "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந, திறைஞ் சாச் சென்னி யிறைஞ்சி வலங்கொண்டு" [அடி, ருசா-எ] எனவும், "ஆடக

வரலாறு.

மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத், தெண் ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினனாகி" [அடி, சுஉ-எ] எனவும், செங்குட்டுவனை நோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறிய தாக, "செஞ்சடை வானவ னருளினில விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்" [அடி, கூஅ-கூ] எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன் கூறிய தாக "ஆனே றூர்ந்தோ னருளினிற் றோன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன னவ னாதலின்" [அடி, கசக - உ] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்று கின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், "குணவாயிற் கோட்டத்து" என்பதிற் கோட்டமென்றதற்கு 'அருகன்கோ யில்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— "உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ளுரைசா

லடிக ளருள மதுரைக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்" என இந்நூற் பதிகத்திறுதியிலும், "இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற, வாரைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்" என மணி மேகலையின் பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத் தையும் மணிமேகலையையும் அரங்கேற்றினரென்று போதருதலானும், தொல் காப்பியச்செய்யுளியலில், "ஞகாரை முதலா" என்னும் (உ௫௦) சூத்திரத் தின் விசேடவுரையில், 'சீத்தலைச்சாத்தனராற்செய்யப்பட்ட மணிமே கலை' எனப்பேராசிரியரெழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனர் கடைச் சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைசாத்தனரென்று தெரிதலானும், இளங் கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயிலமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினனென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலுந்

தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய க௮00-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னுமரசனொருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தாற் புலப்படுகின்றது. பின்னும் சற்றேறக்குறைய ௮00-வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னும் மற்றோரரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

அரும்பதவுரையாசிரியர் வரலாறு.

இவருடைய பெயர்முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்பதவுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இந்நூலுக்குஅடியார்க்குநல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டுரைகளையும் வைத்து ஒப்புநோக்கின் நன்கு விளங்கும்; ஆயினும் இந்நூலில் இவ்விரண்டு உரையாசிரியர்களுங்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்து வேறுபட்டுள்ளன; அவ்வேறுபாடுகள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைநடைகளால் நன்கு புலப்படும். அடியார்க்குநல்லாருரையிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரையிற் காணப்படுகின்றன. வாக்கியங்களின் முதலிறுதிகளையேனும், முதலைமட்டுமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள எழுதுவதும், ஒன்றையுமெழுதாது பொருளைமட்டும் எழுதிக்கொண்டு போவதும் இவ்வுரையாசிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதிற்சங்கச்செய்யுட்களுடைய கருத்துமுதலியவற்றை இவர் ஆங்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசிலவிடத்து மிகச் செவ்விதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்குநல்லாருரையாற் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்பதவுரையால் விளங்குகின்றன. இவ்வுரையிற் பல விடங்களில் வாக்கியங்கள்பூர்ணமாக எழுதப்படவில்லை. சில பாகங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்புவேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப்புலப்படுத்தற்குரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரையிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத பாகங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார்க்குநல்லார்வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் நச்சினார்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவன வற்றுட் சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரது காலம் நச்சினார்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவர், மற்றையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்கள இன்ன இன்ன நூல்களின்கண் உள்ளன வென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால, இவர் அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்குஇசைநுணுக்கம்,இந்திரகாளியம்,பஞ்சமரபு, பரதசேனாபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்து நூல்களை

20 அ[illegible]ர் பெயர் முதலியன.

யுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில், "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென" (அடி, ௬௪) என்றும், கட்டுரைகாதையில "ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்,தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து" (அடி, ௧௩௩ - ௫) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்ந்தவற்றைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௬௧, ௩௪௫-௬, ௩௭௬-௭, ௩௧௦) இதனால் இவருடைய கணிதநூற்பயிற்சி விளங்குகின்றது.

இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற்றோடுகூடி இனியசுவைபயந்து செய்யுள்நடையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆங்காங்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தாதலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்து இன்னதாதலை இப்புத்தகத்தின் ௩அ௩-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின், அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த பேடேற்றியென்பதை இவர் இகரவீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்திருக்கிறார்; (பக.௩௪அ) நச்சினார்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்றுவியங்கோளாகக்கொண்டார் (சீவகசிந்தாமணி, ௪௬௬.) இவர், 'கானல்வரியில விரியக்கூறுதும்' (பக்.அஅ,௪00.) என்றும், 'முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறினும்' (பக்.உ௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை செய்திருந்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' (பக்.௧௧௬.) என்றும், 'கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்' (பக்.உ௩எ.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை செய்யவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

இந்த நூலாலும் உரைகளாலுந் தெரிந்த அரசர் பெயர் முதலியன:—

(௧) அரசர்:—அநாகுலன், அவந்திநாட்டரசன், அழும்பில்வேள், இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டியர், கடுங்கோன், கயவாகு, கரிகாலவளவன், கருநாடர், கலிங்கர், கன்னர், கனகன், காய்சினவழுதி, கொங்கணர், கொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன், சிவேதன், சேரலாதன், தனுத்தரன், தொண்டியோர், பழையன், பெருநற்கிள்ளி, பைரவன், மகதநாட்டரசன், மாகீர்த்தியாகியநிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, மாளுவவேந்தர், முசுகுந்தன், யவனர், வச்சிரநாட்டரசன், வசு, விசயன், விசித்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குண்டூர்க் கூற்றம், குணகாரை நாடு, குமரிநாடு, குறும்பனைநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோணாடு, தெங்கநாடு, தென்பாலி, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பாலைநாடு, மகதநாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்கூற்றம், முன்பாலைநாடு, வச்சிரநாடு.

(ங) ஊர்கள் :—அவந்தி, இடும்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிலபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோளூர், கொடும்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால, தலைச்செங்காடு, திருவனந்தபுரம், திருவரங்கம், தொண்டி, நெடுங்குளம், நேரிவாயில், பறையூர், புகார், மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, வியலூர்.

(ச) மலைகள் :—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக்கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெருமலை, பொதியில், மேரு, வெண்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள் :—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோணை, தொழுனை, பஃறுளி, பேராறு, பொருநை, வையை.

(சா) பொய்கைகள் :—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், சோமகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசரவணம்.

(எ) கோயில்கொண்ட தெய்வங்கள் :—அருகர், அறுமுகன், இந்திரன். ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாயம், சந்திரன், சாத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான், புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

சூரியன், திருமால், பலதேவன்,

(அ) புலவர் :—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருந்தையூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இறையனார், கீரந்தையார், சிகண்டியார், சிறுபாண்டரங்கனார், செயிற்றியனார், துவரைகோமான், தொல்காப்பியனார், நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பரதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார், மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாறனார், மூரஞ்சியூர்முடிநாகராயர், யாமளேந்திரர், வெள்ளூர்க்காப்பியனார்.

உ

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க.—புகார்க் காண்டம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி

கடலொடுகலக்குஞ்சங்கமுகமென்னுந் துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப் புகழப்படுவதுமாகிய கா

விரிப்பூம்பட்டினத்தில சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர் குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகள் கண்ணகியை மிக்கசிறப்புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் நாடகளில் ஒருநாள், அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்ணகியும் இலவாழ்க்கையைச் செவ்விதாகநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சி பெற்று விளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மாளிகையில் இல்லறம்நடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களையும் நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்தணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல் முதலியவற்றைச்செய்து இலறத்தை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவளும் ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவளுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள்தோறுங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பால் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவள்கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவியிருந்தமையின் மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப் புலந்து அவன்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாகஇருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத்தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் மனம்வைத்து அவள் பாடினாளென்றெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தி

யென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு, அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவள்மேனிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டியொழுகும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பெருட்குவியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிக்க நாணத்தைத்தருகின்றது' என்றுசொன்னான். அதனைக் கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவன் தளர்ந்துசொன்னானென்றுகருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு

சிலம்புகள் உள் ளன ; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க'
என்று சொன்னாள்;அவன், 'மதுரை யையடைந்து
இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்
செய்து மிக் கபொருள்தேடுதற்கெ ண் ணினே ன்
;நீயும்உடன்வரவேண்டும்' என் றான் ; அவளும்
உடன்பட,கோவலன் அன்றிரவின்கடையாமத்திற்
கண்ணகி
யை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வட
கரைவழியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவஞ்
செய்துகொண்டிருந்த ஆருகதசமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு
வண ங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பா ல்
அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்
டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்றுசொல்லிய அவ
ளோடும்வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து
ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து
பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும்

ஒருபொழிலிலிருந்தான்; அப்
கோவலனையும் அவமதித்துப்

பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும்
ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானமையறிந்து

கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்
இரங்கிய கோவலன் கண்

ணகியிவர்கள் வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு
நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்புமூவரும்

அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில்

உறையூரையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒரு நாட்காலையிற்கோவலன், கவுந்தியையுங்கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டுக் காலைக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு பொய்கையையடைந்து நிற்கையில், தன் பிரிவாற்றாது வருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலையுடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தாய் தந்தை - முதலியோரும் மாதவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிகவருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்டதற்குக்காரணங்களையுந்தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப் பாதுகாத்துவரும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையுமடைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற் சந்தித்த பாணர்களுடன் அளவளாவி அவர்களால் வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய் வையையாற்றையடைந்து அதனைத் தொழுது புணையேறி அக்கரை சென்று மதுரையின் மதிற்புறத்ததாகிய முனிவர் இருக்கையில் தங்கினான்.

மற்றை நாட்காலையிலெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி

வருந்திப் பின்பு அவள் தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் வாணிகஞ்செய்தற்குரிய

24 சிலப்பதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்.

இடமறிதற்பொருட்டு மதுராநகரத்தின் உள்ளேசென்று அதன்வளங்களை யெல்லாங்கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைந்து அந்நகர்ச்சிறப்புமுதலியவற் றைச் சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது நட்பாளனாகிய மாடலனென்னு மந்தணனோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது

கவுந்தி, நல்லொழுக்கத்தைநோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கலாம்' என்று நிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின்கற்புமேம்பாட்டையும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும் அடைக்கலப்பொருளைப்பாதுகாத்தோர் அடையும்பயனையும் அவட்கு விளங்கச் சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவள்மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடியிலிருக்கும் தன்வீட்டையடைந்து வித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள்

அவ்விருவரையும்புதியமனையொன்றிலடை ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணையாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்து கொடுப்பக் கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச்சமைத்து முறைப்படியுண்பிக்கக் கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அணைத்து, 'நீ இந்தப்பாலைவழியில் வந்ததை எண்ணி நம் தாய்தந்தையர் என்ன துன்பமுற்றார்களோ! மிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த நாம் இந தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்திலேன்; வீணரோடும் விடரோடுங்கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத் திற்புகுந்து நல்லொழுக்கத்தைத்துறந்த மகாபாவியாகிய எனக்கு இனித் தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ? இருமுதுகுரவர்க்குமேவல்செய்தலையொழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று சிறிதுமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றைநீங்கி நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடு வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய், நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வீ! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரைவில் விற்றுவருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியேயிருத்தலைக் கண்டு மனம்வெதும்புதலாலே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள்கண்டால் வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரிதற்குத்துணிபில்லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துர்நிமித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனாற்பெயர்பெற்றோன்' என்றெண்ணி அவனருகிற்சென்று, 'அரசன்றேவியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விலை மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான் வல்லனாதலைக் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும் என்வீட்டிற்கு அயலதாகிய இவ்விடத்தே நீர் இரும்' என்று ஓரிடத்தைக் காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்

ன் முன்பு அரசனமனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றைவஞ்சித்துத் திருடிக் கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்துகொண்ட சிலம்பு

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனால என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்து, தன் மனைவியின் ஊடல்தீர்த்தற்பொருட்டுத் தன்கோயிலைநீங்கி அவள்கோயிலைநோக்கிக் காமபரவசனாய்ச்செல்லும் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்துதித்து, 'கன்னக்கோல முதலியன இல்லாமலே கோயிற்கண் இருந்த சிலம்பைத் திருடியவன் அடியேனுடைய சிறியகுடிலின்புறத்தே அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிறான்' என்றுசொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களையழைத்து, 'என்மனைவியின்சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவனைக்கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்றுசொல்லக்கருதியவன், வினைபலிக்குங்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து அவனை நோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாற் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு அவன் கள்வனல்லனென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுநூல்களிலுள்ள ஏதுக்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினன்; அப்பொழுது அவர்களுள் கொலையஞ்சாதொருவன் விரைந்துசென்று அறிவின்மையினாற் கோவலனைத் தன் கைவாளால் வெட்டிவீழ்த்தினன்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்கள் உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில மாதரி நீராடுதற்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, சிலம்புதிருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்ற செய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பலதபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும் அவனுடன் இறத்தற்குத் துணிந்து இடைச்சியர்மத்தியிலநின்று சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்செல்வனே! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன், 'நின் கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை விரைவில தீயுண்ணும்' என்று அசரீரியாகக் கூறினான். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுக்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளிரைநோக்கிப் பலவாறுபுலம்பி, 'என் கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நலலுரையைக் கேட்பேன்; அங்ஙனங்கேளேனாயின், என்னை இகழுமின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டுசென்று வெட்டுண்டுகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவிலலாத துயரத்தை அடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப்பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில அவன் உயிர்பெற்றெழுந்து நின்று மதிபோன்றமுகம் வாடியதேயென்றுசொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணீரை மாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுகைகளாலும் பூண்டு பணிந்தாள்; உடனே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்றுசொல்லி அவ்வுடம்பையொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுதற்குத் தேவர்களோடுகூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனாக் கண்டவற்றைத் தன்கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலை

4

அடைந்து வாயிலோனால் தன்வரவை அரசனுக்கு அறிவித்து. அவன் அனுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்றுதெளிவித்தற்பொருட்டு, தன் சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றாள்; அவன், தன்தேவிசிலம்பின் பரல்முத்தென்று சொல்லி,கொலைப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்தசிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகிஅதனையுடைத்தாள்;உடைக்கவே அதனினின்றும்மாணிக்கப்பரல்தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன்நடுநடுங்கி,'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக்கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நானே அரசன்! நானே அரசன்!! ஐயோ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னாற் பழியடைந்ததே! என் ஆயுள்இன்றே அழியக்கடவது' என்றுசொல்லி மிகவுந் துக்கித்துமயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்திலவீழ்ந்து இறந்தான்; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று கண்ணகியின் பாதத்திலவீழ்ந்தாள்; வீழவே கண்ணகி, 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்வூரைஅழித்துவிடுவேன்பார்'என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகியெடுத்து அதனை அந்நகரத்தின்மீதுஎறிந்தாள்; எறியவே அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடுவந்து,'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழை செய்தநாளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல பெற்றுளேன்; இப்பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்?' என்றுகேட்ப, அவள், "பார்ப்பார் அறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர" என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள் சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள்பலவும்எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகிமதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபாலவந்து நின்று அவளைநோக்கி, "யான் இந்நகரின் தெய்வம்;உனக்குச் சிலவற்றைசசொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்னிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர்; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும்

இது வந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட் பகைகொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகனை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றனென்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்த துயரமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கணவனைச் சேர்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரை விடுதற்கு நினைத்தவள், 'எமக்குத்துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப் பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்! நீ இற்றைக்குப் பதினான்காவது தினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடையகணவனைக்கண்டுசேர்வை" என்றுசொல்லி அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசை நோக்கிச்சென்று மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலினின்று பதினான்காவது தினத்தின்பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடி

உ

கணபதிதுணை.

சிலப்பதிகார மூலமும்

அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

பதிகம்.

[1] குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந்

திருந்த

குடக்கோச சேர லிளங்கோ வடிகட்குக்
குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்
[2] பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழ

ழ் லொருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக்
கமரர்க் கரசன் றமர்வந் தீண்டியவள்
காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவளொடெங்

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கரும்பு மிளநீருங் கட்டிக் கனியும்
விரும்பும் விநாயகனை வேண்டி—

யரும்பவிழ்தார்ச்

சேரமான் * செய்த சிலப்பதிகா ரக்கதைதனையச்
சாரமாய நாவே தரி.

ம

க. குணவாயிற் கோட்டம் - திருக்குணவாயிற்கோயில்.

உ. சேரலெனறது செங்குட்டுவனை. சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிக

ளென்க. இளங்கோவடிகள் தாம் துறந்திருந்து இக்காவியஞ் செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கண் நின்று (எ) காட்டி.

[1] இப்பெயர், மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் இயல்புகணத்துக்கண் திரிந்துவருமென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொல்காப்பியம், குற்றியல், சூ. கூ - ந.)

[2] இந்நாலுட் சிலசிலவிடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்ட பாடம் வேருகவும் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடம் வேருகவுமுள்ளன; பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ள தனிமூலப்பகுதிகள் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடத்திற்கு ஏற்றவை.

[3] 'பொலம்பூ .. .. நீயென' —இந்தப்பகுதி புதுமையென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; (தொல். மெய். சூ. எ - இளம்.)

(பிரதியேதும்.) * 'சேரன்ன சிலப்பதிகா ரக்கவிதை.'

கட்புலங் காண விட்புலம் போய
திறம்பூது * போலுமஃ தறிந்தரு

ணீயென

வவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச சாத்தன்

† யானறி குவனது பட்டதென் றுரைப்போ

ஞாங் கண்ணிச சோழன் மூதூர்ப்
பேராச சிறப்பிற் புகார்நக ரத்துக்

கோவல னென்பானோர் வாணிக னவ்வூர்
௧௫ நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ
டாடிய கொள்கையி னருமபொருள்
கேடுறக்
கண்ணகி யென்பாண் மனைவி யவள்காற்
பண்ணமை ‡ சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப
பாடல்சால் சிறபபிற் பாண்டியன்
பெருஞசீர்
௨0 மாட மதுரை புகுநதன னதுகொண்டு
மன்பெரும் பீடிகை மறுகிற் செல்வோன்
பொன்செய் கொல்லன் றன்கைக்
காட்டக்
கோப்பெருந் தேவிக் கலவுதை யிசசிலம்
பியாப்புற வில்லையீங் கிருக்கென் றேகிப்
௨௫ பண்டுதான் கொண்ட சில்லரிச
சிலமபினைக்
கண்டனன் பிறனோர் கள்வன் கையென

வினைவிளை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலர் வேம்பன் றேரா னாகிக்
கன்றிய காவலர்க் கூஉய்க் கள்வனைக்
௬௰ கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
நிலைக்களங் காணா ணெடுங்கண் §

ருகுத்துப்

௮ கட்புலம் - கண்ணொன்றுகின்ற புலம். விட்புலம் - விண்ணொன்றுகின்ற

௧௬. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை. [இடம்.

௧௫. நாடகமேத்து நாடகக்கணிகை - நாடகத்தை ஆடிச் சிறப்பிக்கும்

௧௯. ஆடிய கொள்கையின் - இவள்

௨௦. புகுந்தனள் - புகுந்தனளாய.

ஆடிய-கோட்பாட்டால். [கணிகை.

௨௧. பீடிகை - வணிகர்தெரு.

௨௪. யாப்புறவில்லை - பொருத்தமில்லை

௨௫. பண்டுதான் கொண்ட - முன்புதான் களவிற்கொண்ட.

உகூ. கனறிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர்.

[நீருகுத்து.

கூஉ. நிலைக்களம் - நிலையிடம். நெடுங்கணீருகுத்து - நெடுங்கண்ணால் (பி - ம்.) * 'போலுமறிந்தருள்.' † 'யானறிகுவனது.' ‡ 'பொற்சிலம்பு.' § 'உகுட்பட்.

பதிகம்.

பத்தினி யாகலிற் பாண்டியன் கேடுற
முத்தார மார்பின் முலைமுகந் திருகி
[1] * நிலைகெழு கூட னீளெரி யூட்டிய
பலர்புகழ் பத்தினி யாகு மிவளென
வினைவிளை கால மென்றீ ரியாதவர்
வினைவிளை வென்ன விறலோய் கேட்டி
யதிராச சிறப்பின் மதுரை மூதூர்க்
கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில்
வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தே
னாரஞ ருற்ற வீரபத் தினிமுன்
மதுரைமா தெய்வம் வந்து தோன்றிக்

கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின்
விளைத்தோய்
சரு † முதிர்வினை நுங்கட்கு முடிந்த
தாகலின்
முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி
கணவனொடு சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க
புரத்துச
சங்கம னென்னும் வாணிகன் மனைவி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகலின்
ருo வாரொலி கூந்தனின் மணமகள் றன்னை
யீரேழ் நாளகத் தெல்லை நீங்கி
வானோர் தங்கள் ‡ வடிவி னல்லதை
யீனோர் வடிவிற் காண்ட லில்லெனக்

கூகூ. பத்தினியாகலின - ஆக்கலும் அழித்தலும் வல்லளாதலின்.

கூச. முலைமுகம் - முலையிடம்.

கூரு. பலர்புகழ் பத்தினியாகும் இவளென்று சாத்தன்சொல்ல.

கூகூ. அதிராச் சிறப்பு - பகைவரால் அதிர்ச்சியில்லாத சிறப்பு.

சo. கொன்றையஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயர்.

சo - சக. (**பாடபேதம்:**) 'மன்றப் பொதியில் வெள்ளியம்பலம்' - மன்றத்

தின்கட் பொதியிலாகிய வெள்ளியம்பலம்.

சஉ. வீரபத்தினி - சீறியகறபுடையாள்.

சசு. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர். சஎ. சிங்காமை - சுருங்காமை.

சசு - கூ. கணவனொடு கட்டியதென்க. ருO. கூந்தல் - கூந்தால்.

ருரு. ஈனோர் - இவ்வுலகத்தின்மக்கள். காண்டல் இல்லென காண்டல்

இல்லையென்றுசொல்ல.

---

¹ 'நிலை . பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும் பொருளிற்கு மேற்கோள்; (தொல். பொருளியல், சூ. ருரு - ந.)

(பி - ம்.) * 'நிலைகிளர்.' † 'முதுவினை.' ‡ 'வடிவினனல்லதை.'

கோட்டமில் கட்டுரை கேட்டனன் யானென
வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றாவதூஉ
முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலு
¹ மூழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉஞ்
சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரா
னாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச்
செய்யுளென
முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
தடிக ணீரே யருளுகென் றற்கவர்
மங்கல வாழ்த்துப பாடலுங் குரவர்
மனையறம் படுத்த காதையு நடநவின்
மங்கை மாதவி * யரங்கேற்று காதையு
மந்தி மாலைச் சிறப்புசெய் காதையு
மிந்திர விழவூ ரெடுத்த காதையுங்
† கடலாடு காதையும்
மடலவிழ், கானல் வரியும் வேனில்வந்
திறுத்தென
மாதவி யிரங்கிய காதையுந் தீதுடைக்
கனாத்திற முரைத்த காதையும்
வினாத்திறத்து
நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையும்

வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர்
கோதையொடு

புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை
௭௫ யூர்காண் காதையுஞ் சீர்சா னங்கை
யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக்
காதையு—

---

௫௬. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழமைந்த பத்தினியை. [பட்டுவந்து.
௫௭. ஊழ் வினை - முறைமையாகிய பழவினை. உருத்துவந்து - வெளிப்
௫௮. சூழ்வினை - சூழ்ந்த சிற்பத்தொழில்.
௬௦. பாட்டுடைச் செய்யுள் - உருவாகிய பாட்டுக்களையுடைய காவியம்.
௬௧. முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது - புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்தலான் மூவர்க்குமுரியது. [௬௧ அவனுக்கு.
௬௨. அடிகளென்றது இளங்கோவடிகளை. என்றற்கு - என்று சொன்ன
௬௩. மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. ௬௬. மடல் - பூ.
௭௰. விறுத் திறத்து - கவுந்தியடிகள் விறுவியதிறத்தையுடைய.
௭௩. தோடு அலர்.

---

[1] 'ஒளிட்யிறு ஊழ்வினை யூட்டாது கழியாது' (இறை.' ௬. உ

- உரை) என்பது இவ்வடியுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'அரங்கேற்றுக்காதை.' † 'கடலாட்டுக்காதை.'

பதிகம்.

ஞ.

மாய்சசியர் குரவையுந் தீத்திறங் கேட்ட
துன்ப மாலையு * நண்பக னடுங்கிய
வூர்சூழ் வரியுஞ் சீர்சால் வேந்தனொடு
௪0 வழக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலையு
மழற்படு காதையு மருந்தெய்வந்
தோன்றிக்
க்கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்
குன்றக் குரவையு மென்றிவை
யனைத்துடன்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
௫ வாழ்த்து வரந்தரு காதையொ
டிவ்வா றைந்து
முரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச செய்யு
ளுரைசா லடிக ளருள மதுரைக்
கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்

கூo இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின் மரபென்.

எஅ. நண்பகல் நடுங்கிய - கண்ணகி நண்பகற்கண்ணே நடுங்கிய.

அஉ. கட்டுரை - விளங்கச் சொல்லுதல்.

[வை.

அஉ - கூ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்குரவை - குறத்தியராடியகுர. அஎ. பாட்டும் உரையும் கலந்துவநத காவியம்.

[1] வஞ்சிமூதூர் மணிமண்டபத்திடைத் தந்தையோடிருந்துழி அரசு வீற்றிருக்குந் திருப்பொறியுண்டென்று ஒரு நிமித்திகன் சொல்ல, முன்னே ஞகிய செங்குட்டுவனிருப்ப இவ்வாறு முறைபிறழக்கூறியது பொருது குண வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறந்திருநத இளங்கோவடிகளுக்குக் கண்ணகி வானவர்போற்றத் தன் கணவனோடுகூடியதுகண்டு செங்குட்டுவ னுக்குரைத்த குறவர்வநது, 'எல்லாமறிநதோய! இதனை அறிந்தருள்' என்று கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்டுவனைக்கண்டு போந்து அடிகளுழை வந்த சாத்

தன் அதுபட்டவாறெல்லாங் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றென்பதூஉம், பத்தினிமகளிர் [2] பெயயெனப்பெயயுமழை யெனப தூஉம், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுமென்பதூஉம்

இக்கதையகத்து உண்

மையின், அதனை யாம் ஒருசெயயுளாகச் செயவோமென்று இளங்கோவடிகள் கூற; மூவேந்தர்நாட்டிலும் நிகழ்ந்த கதையாகலான் ஏனை இருவேந்தரியல்பும் வேத்தியலும் பொதுவியலும் 'எல்லாமுணர்ந்த நீரே அருளவேண்டும்' என்று சாத்தன்சொல்ல, இம்முப்பதுவகைத்தாகிய செயயுளை

இளங்கோவடிக

ளருளக் கூலவாணிகன் சாத்தன் கேட்டனனென்க.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், ௩௦- ஆம் காதை, ௧௭௬ - ௫. ஆம் அடிகள் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

[2] "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை."—(திருக்குறள், ௫௫.)

(பி - ம்.) * 'நன்பகல்.'

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்குநல்லாருரை.

உரைப்பாயிரம்.

குணவாயில்..............[1]

வாழ்வீரீங்கென.

இவ்வியலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளை அடிகள் செய்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ் நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர் கூறிய நூல்கள் நிரம்பா இலக்கணத்தனவாதலானும் அந் நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந் நூலிற் செய்யுளியலின் கண்ணே ஆசிரியர் பாவும் இனமுமென * நான்கினீக்கியபாவினைத் தொகைவரையறையான் இரண்டென அடக்கியும், விரிவரையறையான் ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற்கூறுக வென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய † எட்டுவனப்பும்தொடர்நிலைச் செய்யுட்கு இலக்கணமென்றுகூறியவர், [2] "இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும், பரந்த மொழியா னடிநிமிர்ந் தொழுகினும்" என்பதனால், குவிந்து மெல்லென்றசொல்லானும் பரந்து வல்லென்ற சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பயப்ப வீடென்னும் விழுமிய பொருள்பயப்ப ஒருகதை மேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தானும் வெண்பா வெண்கலிப்பாவானும் மற்றும் இன்னோரன்ன செய்யுட்களானும் கூறுகவென்றமையான், இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறிய [3] தொடர்நிலையென வுணர்க.

முந்து நூல்களிற் காப்பியமென்னும்

வடமொழிப்பெயரின்றே . னும் ஆசிரியர், [4]
"வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ, யெழுத்
தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமமே" என்றார்,
'ஆகும்மே' என்ற இலேசினன்
உய்த்துணரற்பாலதனை மாணக்கன் ஐயந்தீர
தற்கன்றே பின்னும் [5] "சிதைந்தன வரினு மியைந்தன
வரையார" என்றாரெனக் கொள்க. அன்றியும்
பெரியதனைப பெருங்காப்பியமென்றேகூறி

---

[1] "வாழ்வீக்கென" என்பது இந்நூலின் இறுதிக்கண்ணது.

[2] தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. உ௩௬.

[3] நச்சினார்க்கினியர் இந்நூலைத் தொன்மையென்பர்; (தொல். செய். சூ. உ௩௭.)

[4] தொல்காப்பியம், எச்சவியல், சூ. ரு.

[5] " " " ௬.

(பி - ம்.) * 'நான்கினீக்கியப்பாவினே.' † 'எட்டுந்தொடர்.'

உ ரை ப் பா யி ர ம்.

ஏ

மறுக்கவேண்டுதலானும்,

சான்றோர செய்யுட்களிலும், [1] "கூத்திய
ரிருக்கையுஞ் சுற்றிய தாகக், காப்பிய வரசனைக்
கலந்தவை சொல்லி" என இரண்டாம் ஊழியதாகிய [2]
கபாடபுரத்தின் [3] இடைச்சங்கத்துத்

[1] உதையனன்கதை, ச - வத்தவகாண்டம், ரு - யாழ்பெற்றது, சக - உ.

[2] "ததோ ஹேமமயம் திவ்யம் முக்தாமணிவிபூஷிதம்
யுக்தம் கவாடம் பாண்ட்யாநாம் கதா த்ரக்ஷ்யத வாநரா:"

என்னும் ஸ்ரீ வான்மீகிமுனிவர் திருவாக்கு இங்கே அறிதற்பாலது; (கிஷ்கிந்தாகாண்டம், சக - ஆம் ஸர்க்கம், கக - ஆம் ச்லோகம்.)

[3] இடைச்சங்கமும் மற்றை இரண்டுசங்கங்களுமிருந்த இடமுதலியவற்றைப் பின்வரும் ஆசிரியப்பாவாலுமுணர்க:—"வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவத், திந்நான் கெல்லையி னிருந்தமிழ் பயின்ற, செந்நாப் புலவர் செய்தியீண் டுரைப்பி, னுடகக் குமரி மாடக் கூடலின், முன்னர்ச் சங்கத் தன்மாப் பலகையிற், றிரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுண், மன்றன் மராத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய், திண்டிறற் புலமைக் குண்டிகைக் குறுமுனி, புவிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப், பதிமுடி நாக னிதியின் கிழவ, னினையர்நா னூற்று நாற்பத்தொன் பதின்ம, ரனையர் நாலுன் காயிர நாற்பெருடு, நாற்பத்தொன் பதின்மர் பார்க்கிற்செந் தமிழோர், புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலு, முதுமை யடுத்த நாரையுங் குருகுங், கதியுறச் செய்த களரியா விரையு, மாங்கவ ரிருந்தது மத்தொகை யாகு, மீங்கிவர் தம்மை யிரீஇயபாண் டியர்கள், காய்சின வழுதிமுதற் கடுங்கோ னீறு, வேசி லாவகை யெண்பத்தொன் பதின்மர், கவியரங் கேறினு ரெழுவ ராகு, மகத்துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம், வடிவுறு காட்சி நடுவட் சங்கத், தகத்தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவ, ரிருந்தை யூரிற் கருங்கோழி மோசியா, ரெள்ளாப் புலமை வெள்ளூர்க் காப்பிய, னிறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கன், றேசிக மதுரை யா சிரியன் மாறன், றுவரொப் பாய துவரைக் கோமான், றெருங் கவிபுனை கீரந்தை யாரிவ,

ரொன்பதோ டடுத்த வைம்பதின்ம ராகுந், தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருன்னிட்,
டிவர்மூ வாயிரத் தெழுநூற் றுவரே, வையகம் பரவச் செய்த செய்யுளு, மிருங்கலி
கடந்த பெருங்கலித் தொகையொடு, குருகுவெண் டாளி தெருள்வியாழ மாலை, யத்நா
விலக்கண மகத்திய மதனொடு, பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பிய, மதிநலங்
கவின்ற மாபு ராணம், புதுநலங் கனிந்த பூத புராணம்,
வல்விதி னுணர்ந்த நல்லிசை நுணுக்கந், தாவாக் காலந் தமிழ்ப்பயின்
றதுவு, மூவா யிரத்தோ டெழுநூற் றியாண்டு, - பரீஇய
சங்க மிரீஇயபாண் டியர்கள், வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா
விறல்கெழு, திண்டேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன், முரசுடைத்
தானை மூவா வந்த, மரசுநிலை யிட்டோ ரைம்பத்தொன் பதின்ம,
ரிவ்வகை யரசரிற் கவியரங் கேறின, ரைவகை யரச ராயிடைச்
சங்கம், விண்ணகம் பரவு மேதகு கீர்த்திக், கண்ணகன் பரப்பிற்
கபாடபுர மென்ப, வருங்கடைச் சங்க மிருந்தோர் யாரெனிற்,
சிறுமே தாவியார் சேந்தம் பூதனா, ரறிவுடை யரனார் பெருங்குன்
றூர்கிழார், பாடல் சான்ற விளந்திரு மாறன், கூடலா சிரியர்
நல்லந் துவனார், பரவுதமிழ் மதுரை மருதனிள நாக, ரவிர்கணக்
காயர் நவினக் கீரர், கீரங் கொற்றர் கிளர்தே னூர்கிழா, ரோருங்
கலைமண னூரா சிரியர், நல்லூர்ப் புளியங் காய்ப்பெருஞ் சேந்தர்,
செல்லூ ராசிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முசிறியா சிரியர் நீல
கண்டனா, ரசைவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி, நாத்தலங் கனிக்குஞ்
சீத்தலைச் சாத்தர், முப்பா லுணரு முப்பூரி குடிகிழா, ருருத்திர
சன்மர் மருததுவ ராகிய, நாம - நாற்கலைத் தாமோ தரனார்,
மாதவ ளனார்ரா டோதுமிள நாகர், கடியுங் காமப் படியங்
கொற்றனா, ரருஞ்செய லூர்வாழ் பெருஞ்சுவ னாருடன்,
புவிபுகழ் புலமைக் கபிலர் பரணா, ரின்னாத் தடிந்த நன்னாக ரன்றியு,
மொலகாப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்துக், குரையிலை யிட்ட
விரகர்கல் லாடர், பேர்மூல முணரு மாமூலர் தம்மொடு, விச்சை
கற்றிடு நச்செள்ளை யார்முதற், றேனாற் றெடுப்பச் செந்தமிழ்
பகர்ந்தோர், நானாற்

தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய
நிலந்தரு திருவிற்பாண் டியனவைக்களத்து
அகத்தியனாரும், தொல்காப்பியனாரும், இருந்தை
யூர்க்கருங்கோழிமோசியாரும்,

வெள்ளூர்க்காப்பியனாரும், **சிறுபாண்ட** ரங்கனாரும்,
மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், **துவரைக்கோமகனும்,**
கீரந்தையாருமென்றித் † தொடக்கத்தார்
ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ளிட்ட மூவாயிரத்து
எழுநூற்றுவர் தம்மாற்பாடப்பட்ட **கலியும் குருகும்**
வெண்டாளியுமுதலிய ‡ செய்யுளிலக்கியம்
ஆராய்ந்துசெய்த [1] **உதயணன்கதை**யுள்ளும், [2]
"கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ **காப்பி**யக் கவிகள்
காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்" எனச
சிந்தாமணி யுள்ளும், [3] "நாடகக் காப்பிய நன்னூ
னுனிப்போர்" என **மணிமேகலை** யுள்ளும்
பிறவற்றுள்ளுங் கூறினமையானும், **சொற்றொடர்நிலை**
பொருட் டொடர்நிலையென்னுந
தொடர்நிலைசசெய்யுட்கும் **காப்பிய**மென்று
பெயர்கூறுதலும ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.

இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது §
பெருமபான்மையும் பல வுறுப்புந்
திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதலிற்
பலசெய்யுளும் உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிய
தொடர்நிலைசசெய்யுட்கு இவ்வெட்டும்
அலங்காரமாயின ; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்கும்
ஒரு **சொல்லலங்காரமாகவே**யுணர்க.

தோலென்பது :

இனி, இதன்செய்யுள கதைையென்று வழங்குதலிற் கதையை யுடையது காதையாமாகலின், ஆசிரியம் வெண்பா வெண்கலிப்பா

மூவர்முத னாற்பத்தொன் பதின்மர், பீடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்யுண், முத்தொள் ளாயிர நற்றிணை நெடுந்தொகை, யகநா னூறு புறநா னூறு, குறுந்தொகை சிற்றிசை பேரிசை வரியோ, டறம்புகல் பதிற் றுப்பத் தைம்பதோ டிருபான், பெரும்பரி பாடலுங் குறுங்கலி நூற்றைம், பதுமுத லாகிய நவையறுங் கலைக, ளக்கா லத்தவர்க் ககத்திய மதனொடு, மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல் காப்பிய, மெண்ணூற் கேள்விய ரிருந்த தாயிரத், தெண்ணூற் றைம்பது வருட மென்ப, விடர்ப்படா திவர்களைச் சங்க மிரீஇயி னோர், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப், பெருவழுதி யீறாப் பிறங்கு பாண்டிய, நரபதிக ளாகு நாற்பத்தொன் பதின்ம, ரிவருட் கவியரங் கேறினர் மூவர், புவியிற் சங்கம் புகழ்வட மதுரை, யாதிமுச் சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிஞ, ரோதிய செய்யு ளுலவாப் பெரும்பொருள், வாளாக் கேட்குந் தோளாச் செவிக்குங், கேட்டுந் தெரியா வோட்டை நெஞ் சினுக்கு, துலையா வாதவி னுழைபுலன் றன்னொடும், விழைவார்க் குரைக்க வேண்டுவர் தெரிந்தே.''—இச்செய்யுள் பாண்டிநாட்டுள்ள செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவி ராயரவர்கள் வீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டுப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இவ்வகவலி லுள்ள சிலபகுதி மறுத்தற்குரியனவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள் கைதெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

[1] உதயனன்கதையென்பது பெருங்கதையென்றும், கதையென்றும் இவ்வுரை யுள் மேல் எடுத்தாளப்படும்.

[2] சீவகசிந்தாமணி, கடு–அடு. [3] மணிமேகலை, கக – ஆம்

காதை, அ0.

(பி - ம்.) * 'மதுரைப்பன்மாறனும்.' †
'தொடர்க்கத்தரான பதின்மருள்ளிட்ட.' ‡
'செய்யுளிலக்கியராராய்ந்த.', 'செய்யுளிலக்கியமாராய்ந்த.' §
'பெரும்பாண்மையாய்ப்.

உரைப்பாயிரம்.

வேனும் இவற்றோடு சிறுபாண்மையான்
ஒருசார் கொச்சகக்கலி

மயங்கிவருதலானும், காண்டமெனக்
குறிபெறுதலானும் இதனைக் கதையென்றல்
வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று; கதையென்பது
பெரும்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது ; என்னை? [1] "கதையெனக் கருதல் செய்யான் மெய்யெனத் தானுங் கொண்டான்" என்றமை
யானும், வழக்கினுள்ளும் இஃது
ஒருகதையென்பவாகலானும்,

[2] "நாடகக்காப்பியம்" என்றலானும
கதையென்பதல்லது. இனி,

அது நல்ல புலவராற் பொருளொடுபுணராப்
பொய்ம்மொழியால்

நாட்டப்பட்டுவருவதாகலின், இஃது

அவ்வாறன்றி **யோனி**யென்னும் நாடகவுறுப்பும் நாடகமுநதழுவி, உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதொரு பொருண்மேற் சித்திரிக்கபபடாது பட்டாங்கு கிளந்து பலவினப், பாட்டான் வருதலின், ஈது அன்ன தன்றென்பார்க்குக் காப்பியமென் றலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ் நூலாகிய பெருநாரை பெருங்குருகும் பிறவும் தேவவிருடி **நாரதன்**செய்த **பஞ்சபாரதீய**முதலாவுள்ள தொன்னூல்களிறந்தன. நாடகத்தமிழ்நூலாகிய **பரதம் அகத்திய**முதலாவுள்ள தொன்னூல்களுமிறந்தன. பின்னும் **முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றிய**மென்பனவற்றுள்ளும் ஒருசார் சூத்திரங்கள்நடக்கின்ற அத்துணையல்லது முதல் நடு இறுதி காணாமையின், அவையும் இறந்தன போலும். இறக்கவே வரும, * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற்றுட் † பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது **கோட்டின**தளவு பன்னிரு சாணும், **வணரளவு** சாணும், **பத்தரளவு** பன்னிருசாணும, இப் பெற்றிக்கேற்ற **ஆணிகளும், திவவும், உந்தியும்பெற்று** ஆயிரங்கோல் தொடுத்தியல்வது ; என்னை? [3] "ஆயிர நரம்பிற் றாதியா ழாகு, மேனை றுப்பு மொப்பன கொளலே, பத்த தளவுங் கோட்டின தளவு,

மாத்த வென்ப விருமூன் றிரட்டி, வணர்சா
ஞெழித்தெனை வைத்த

ஈர் புலவர்'' என நூலுள்ளும், ¹ "தலமுத லூழியிற் றானவர் தருக்
கறப், புலமக ளாளர் புரிநரப பாயிரம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக்
கமைபேரியாழ்ச, செலவு முறை யெல்லாஞ் செய்கையிற் றெரிந்து,

மற்றையாழுங் கற்றுமுறை பிழையான்''
கூறினாராகலாற் பேரியாழ் முதலிய எனவும

எனக் கதையினுள்ளுங்
இறந்தனவெனக்கொள்க.

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, உகஅசு. ² மணிமேகலை, கசு - ஆம்
காதை, ௬௦. ³ "ஆயிர நரம்பிற் றாதியா ழாகும்''
என்பதுமட்டும் பிங்கலத்தில் ஒரு சூத்திர
மாகக் காணப்படுகின்றது. ⁴ பெருங்கதை,
யாழ்பெற்றது, ௫௪ - ௫.

(பி - ம்.) * 'அருங்கலம்.' † 'பெருங்காப்பியம்.'

௬௦ சிலப்பதிகாரம்

இனித் தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற்
கேட்ட மாணாக்கர் பன்

ஸிருவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி,
இடைச்சங்கத்து
அநாகுலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன்
தேரோடு விசும்புசெல்
வோன் திலோத்தமையென்னுந்
தெய்வமகளைக்கண்டு தேரிற் கூடின
விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் *
சரியாசிற்கத் தோன்
றினமையிற் சாரகுமாரனென அப்பெயர்பெற்றகுமரன் இசையறிதற்
குச்செய்த இசைநுணுக்கமும், [1] பாரசவமுனிவரில் + யாமளேந்திரர்
செய்த இந்திரகாளியமும், அறிவனார்செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார்
செய்த பரதசேனாபதீயமும், கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவி
யரங்கேறிய பாண்டியன்மதிவாணனார்செய்த முதனூல்களிலுள்ள
வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர்
நாடகத்தமிழ்நூலுமென இவ்வைந்தும் இந்நாடகக்காப்பியக் கருத்
தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒருபுடை
யொப்புமைகொண்டு முடித்
தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.
உலகத்துக் காப்பியஞ்செயவோன் அறனும்
பொருளும் இனபமும் வீடுங்
கூறல்வேண்டுமன்றே, இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள்
அறனும் பொருளும் இன்ப
முங்கூறிச் சிறிதாயினு ம வீடுகூறிற்றிலர்; என்னையெனின்,
[2] "யானறிகுவனது
பட்டதென்று" உரைத்தசாத்தனார் நாற்பொருளும்

பயப்பய பெருங்காப்பிய
மாகச் செயயக்கருதியிருக்கின்றாக்கு, அடிகள்,[4] "நாட்டுதும் யாமோர் பாட்
டுடைச் செயயுள்" என
உளப்பாட்டுத்தன்மையாறகூறச் [1] சாத்தனார் இவர்
ஏனையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதுகருதி மூவேந்தர்க்கும் உரிய
தாகலின் [4] "நீரே யருளுக" என்று
ஏகாரவினைப்பொருண்மையான் அவர்
கருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவானகூற, அவர் அதனையேதுணிந்து தமது மூத்
தமிழக்கல்வியும் வித்தகக்கவியுமகாட்டுதறகுத் தாமவகுததுகொண்ட மூவகை
உள்ளுறையின் விளைவுதோன்ற,
மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதை
யிறுதி முப்பதுவகைத்தாக வரையறுத்து, அதனை அதிகாரமாகப்பொதிந்து
முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும்
இன்பமுங்கூறி அடைக்கலச்
காதையிறுதிக்கண், [5] "போதி யறவோன றன்முன், மணிமே கலையை மாதவி
யளிப்பவும்" எனக் கோவலன் முன்கண்டகனவின்கண் நிகழ்ந்ததை எதிர்கால
நிமித்தமாக மாடலறகுக் கூறுதலானும, நீர்ப்படையுள், [6] "மாதவி.........
மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணு தொழி

யெனக், கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித்
தானம்புரிந்தறங் கொள்

---

[1] பாரசவர் - ஒருவகைச்சாதியார். [4] சிலப்.
பதிகம், கூஉ. [2] சிலப். பதிகம், கக. [5]
" அடைக்கலக்காதை, ௧0௩ - ௪.
[3] " " கூ0. [6] "
நீர்ப்படைக்காதை, ௧0௩-௮.
(பி-ம்.) * 'சரியதிற்கத்தோன் றினமையிற்
சயந்தகுமாரனெனப் பெயர்பெற்ற.'
† 'உபமேந்திரர்சேட்டு டைகுசுபரடம் ஆதலாயிலார்.' ‡
'சாத்தர்.'

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம். ௪௧

ளவும்" என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் [1] "மாதவி
தன் துறவுங் கேட்டாயோ
தோழீ, மணிமேகலை துறவுங் கேட்டாயோ தோழீ"
எனத் தேவந்திகூறுதலா னும், வரந்தருகாதையில், [2]
மணிமேகலையார், யாதவ முறத்தற் கேதுவீங்
குரை" என [3] "மையீ ரோதி" முதல் [4] "போதித் தானம்
புரிந்தறம் படுத்
தனள்" என்பதீறாகப் பக்குவஞ்சொல்லி, [5] "பருவ

மன்றியும் பைந்தொடி
நங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினள்"
என்றமையானும் மணிமேகலை துறந்தா
ளென்பதுணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து
அதனோடு நாற்பொருளும்
பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி
அடிகள் சாத்தனார்க்கு இவ்
வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான்
அவள்துறவே துறவாக
அறனும்வீடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ்
செயதமைத்தனமெனக்கேட்டு, அவ்
வடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும்
ஒருகாப்பியமாக்கி உலகின்கண் நடாத்து
வான் வேண்டவும் இருவர்செய்தலின், இரண்டாகி
நடந்தனவென்க.

எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வின்சொற்
பொருளி னெழுத்தந் தனிலோன்
றறிந்தோ—முழுத்தும்
பழுதற்ற முத்தமிழின் பாடந் துறையின்
றெழுதத் துணிவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்குநல்லாருரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

க * பருந்து நிழலுமெனப் பாவு மும்மையும்
பொருந்துநெறி யெல்லாப்
பொருளுந்—தெரிந்திப்
படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாலித்தா
னன்னு
லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று முலகின்
புறவகுத்துச்
* சேரன் றெரித்த **சிலப்பதி காரத்திற்**
சேர்ந்தபொரு ளாருந் † தெரிய
விரித்துரைத் தா**னடி யார்க்கு நல்லான்**
காருந் தருவு மனையா **னிரம்பையர்**
காவலனே.

௩ காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக்
கடியபெருங் காற்றைக் குரம்பைசெய்
வார்செய்கை போலுமற் காலமெனுங்
கூற்றைத் தவிர்த்தருள் **பொப்பண்ண**
காங்கேயர் கோனளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ்
மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

சிலப். வாழ்த்து, அடித்தோழியரற்று. † சிலப்.
வரந்தருகாதை, ௩௫ - ௬.

,, வரந்தருகாதை, ௨-டு. [6] இம்மூன்றும்
பண்டைக்காலத்தனவே; இயற்
,, ,, ௧௦. றியவர்பெயர்
தெரியவில்லை. இவை ஒவ்வோ
,, ,, ௨௮.
(பி - ம்.) * 'சேரன் செருகுத்த.'

ருறுப்பின் உரையிறுதியிலும் இருந்தன.
† 'தெளிய.'

பதிகம்.

அடியார்க்குநல்லாருரை.

---

௧ - ௨.

குணவாயில்..................அடிகட்கு

அடிகளென்றது, துறத்தலான். * அத்துறவின் வரலாறு யாதோவெனின்,—குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட சேரலாதற்

குத் திகழொளி ஞாயிற நேழபரி நெடுந்தேர்ச் சோழன் றன்மக ணற்சோணை யீன்ற மக்க ளிருவருண் முன்னோன் றன்னைப பின்ன ரியற்றிப் பின்னோன் றன்னையும் † பெருநம்பியாகென அன்னவர் தம்மொடு தென்னர் செம்பியர் தன்னடி போறறத் தமனிய மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சுமந்த பொங்கணை மீமிசை யுவரித் திரையிற் கவரி யிரட்ட வேந்த னிருந்துழிச் சார்ந்த நிமித்திகன் அடி முதன் முடிவரை நெடிதுநோக்கி யின்றோள் கழியப் பொன்றிக ழுலகஞ் சேர்தி நீயெனச் சேரலற் குரைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி நந்தாச் செங்கோ லந்தமி லின்பத் தரசா ளுரிமை யிளையோற் குண்டென யுளவன னனிவெகுண் டழுக் காற்றெழுக்கத் திழுக்கு நெஞ்சினன் கண்ணெரி தவழ வண்ணலை நோக்குங் கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த் தானைச் செங்குட்டுவன்றன் செல்ல லீங்கப்பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னகலிடப் பார மகல நீக்கிச் சிந்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத் தநதமி லின்பத்தரைசாள் வேந்தாயினனென்பது.

இக்கதையைப் பதிற்றுப்பத்தினுள் அஞ்சாம்பத்தின்முடிவின்கண், "வடவ ருட்கும்" என்னுங் கவியுள்ளும், இந நூலுள் வாழ்த்தின்கண்ணும், வரந்தரு காதைக்கண்ணுங் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலெனபதோரூர; அது வஞ்சியின் கீழ்த்திசைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கண்வாயில் குணவாயில்; குணக்கின்கண்வாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெறுதும் பெற்றும் வரினும் அமையும். என்னை? [1] "எழ னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரியைக் கிளவி யியற்கையு மாகும்" என்றாராகலின். வாயிற்கோட்டமென்பது

[2] "லகார வீறுதி னகார வியற்றே" என்பதனால்,

ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை

லகாரவீறு, வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர னகாரம் வேற்றுமைக்கண்

திரிந்து றகாரமாயிற்றே போலத் ‡ திரிந்தது. கோட்டம் - அருகன்கோயில்

---

[1] தொல். உருபியல், சூ. உக. [2] தொல். புள்ளிமயங்கியல், சூ. எக.

(பி - ம்.) * 'துறவிற்குக்காரணம்யாதோர்.' † 'பெருநரம்பாகென.'

‡ 'திரிந்துவாயிற்கோட்டமாயிற்று'

பதிகம்.

கக.

அது [1] "மஃகான் புள்ளிமு னத்தே சாரியை"

என்பதனால் ஏழனுருபின்கண்

சாரியைபெற்று, [2] "அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமேலும், ஒற்றுமெய்

கெடுத றெற்றென் றற்றே" என்பதனான் மகரங்கெட்டு, [3] "அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை" என்பதனால், அகரங்கெட்டு முடிந்தது. [1] "அவற்றுள், மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்", [2] "குற்றிய லுகாரமு மற்றென

பொழிப" என்பதனுவு [6] "புள்ளி யீறறுமு னுயிர்தனித் தியலாது, மெய யொடுஞ் சிவணு மவ்வியல் கெடுத்தே" எனபதனுலும் வருமொழி அகாரவுயி ரேறிற்று. அரசு - அரசாட்சி. துறந்திருந்த, நிலைமொழியீற்றுக் குற்றுகரமும் முற்கூறியவாறே முடிந்தது. குடக்கோவென்பது [7] "அகர விறுதிப்பெயர் நிலை முன்னர்,............ஒறறிடை மிகுமே" "வேற்றுமைக் கண்ணு மதனோ ரற்றே என்பவற்றால், பெயரொடுபெயர்புணர்ந்து வல்லொற்று மிக்கது. கோச்சேரலென்பது, [8] "ஒகார விறுதி யேகார வியற்றே" என்பத னல், ஒகாரவீறறுப் பெயர்ச்சொல் அல்வழிக்கண் ஏகாரவீற்று அல்வழியே போல வல்லெழுத்துப் பெறறுமுடிகவெனறலின் வல்லொற்றுமிக்கது. சேர லென்றது அண்ணல், தோன்றல், திரையல், இளவலென்றற்போல்வதோர் லகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்; அன்றியும் சேரலனென்னும் பெயர்த்திரி -சொல்லெனினுமமையும். சேரலிளங்கோவென்பது "புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்" என்பதனல், லகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிமேல் வருமொழிமுதல் இகரவுயி ரேறிமுடிந்தது. கோவடிகட்கெனபது [9] "எல்லா * மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே, யுடம்படு மெயயி னுருபுகொளல் வரையார்" என்பதனல், வகரவுடம் படுமெயயாயிற்று. அடிகட்கென்றது [10] "ளகார விறுதி ணகார வியற்றே" என்பதனல், ணகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்றேபோல இது வும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

அரசென்பதற்கு இரண்டனுருபு விரித்துத் துறந்தென்னும் வினையெச் சத்தோடும், துறந்தென்னுர் வினையெச்சத்தை இருந்தவென்னும் பெயரெச்

சத்தோடு முடித்து அதனையும் அடிகளென்னும் பெயரோடே முடிக்க.

அரசாட்சியைத்துறந்து திருக்குணவாயிற் கோயிற்கண்ணேயிருந்த குட

திசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்னுஞ்சேரறகு இளங்கோவாகிய அடிகட்

கெனப் பண்பொட்டு விரித்துரைக்க.

இளமைப்பருவத்தே இராசபோகத்தைத்துறத்தல் அருமையால் துறந்

தென்றும், அங்ஙனம் போகநுகர்ந்தவிடத்தே மீட்டும் தவவுருத்தாங்கியிருத்த

லருமையான் இருந்தென்றுங்கூறினார்.

---

1 தொல். உருபியல், சூ. கரு. 6 தொல். புணரியல், சூ. ஙக.

2 ,, புணரியல், ,, ஙக. 7 ,, உயிர்மயங்கியல், ,, க, அ.

3 ,, ,, ,, உரு. 8 ,, ,, ,, அள.

4 ,, ,, ,, உ. 9 ,, புணரியல், ,, ஙஅ.

5 ,, ,, ,, ரு. 10 ,, புள்ளிமயங்கியல், ,, கOக.

(பி - ம்.) * 'மொழியும்.'

இம்மூதலிரண்டற்கும் இத்துணையுங்கூறியது எழுத்துச்சந்திமுடிவும் சொன்முடிவுமெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய:—அவை திணை, பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழு, வழக்கு, இடமெனுபன. அவற்றுள், திணை இரண்டு; ஆவன: அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினான்கு; ஆவன: கைக்கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய[1] ஏழும், வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இறுவாய[2] ஏழும். செய்யுள் அறுவகை; ஆவன: வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, பரிபாடற்பா, மருட்பாவென்பன நிலம் நால்வகை; ஆவன: முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம் பன்னிரண்டு; ஆவன:[3] சிறுபொழுதாறும்[4] பெரும்பொழுதாறும். வழு பதினான்கு; ஆவன: அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு இருவகை; ஆவன: நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை; ஆவன: வழக்கிடமும், செய்யுளிடமும்.

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப் பதிகச்செய்யுளுண் முடியாமையின், அவை முடியுமிடங்கூறுதற்கு, ஆசிரியர்

அகப்பொருட்பகுதி கூறுவார், [5] "மாயோன மேய காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வருணன் மேய பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" என முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டுதலின் அம்முறையே அகத்திணைப் பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப்படும்.

[6] "முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி, னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே" என்பதனால், முதற்பொருள் இருவகைப்படும். முல்லைத்திணை நிலமுதற்பொருள்.
[7] "காரு மாலையு முல்லை" என்பதனால், அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதுங் கொள்ளப்படும். பெரும்பொழுது: [8] "காரோவந்தது" என்பதனாற் காரும், சிறுபொழுது: [9] "மாலைநீ யாயின்" என்பதனால் மாலையுங்கூறினார். கருப்பொருள், [10] "தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை, செயதி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ, யவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப" என்பதனாலுணாக. இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள்:

---

[1] ஏழாவன: கைக்கிளைத்திணை, முல்லைத்திணை, குறிஞ்சித்திணை, மருதத்திணை, நெய்தற்றிணை, பாலைத்திணை, பெருந்திணையென்பன; இவை அகத்திணையெனப்படும்.

[2] ஏழாவன: வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாணென்பன; இவை புறத்திணையெனப்படும்.

[3] சிறுபொழுதாறுவன: மாலை, யாமம், வைகுறு, காலை, நண்பகல், எற்பாடென்பன.

4 பெரும்பொழுதாறுவன: கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

5 தொல். அகத்திணையியல், சூ. ௫.

6 ,, ,, ,, ௪.

7 ,, ,, ,, ௬.

8 சிலப். கால்கோட்காதை, கஅ.

9 ,, கானல்வரி, "கைபயுணோய்"

10 தொல். அகத்திணையியல், சூ. கஅ.

பதிகம்.

அறி

[1] "குன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்" என்பதனாற் றெய்வமும், [2] "அளை விலை புணவின்" என்பதனால் உணவும், [3] "நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்" என்பதனான் மாவும், [4] "கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித் தான்" என்பதனான் மரமும், [5] "கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப" என்பதனாற் புள்ளும், [6] "ஏறங் கோட்பறை" என்பதனாற் பறையும், [7] "கோகுல மேய்த்து" என்பதனாற் செயதியும், [8] "குடமுதல்... ..வேண்டிய பெயரே" என்பதனால் முல்லையாழும், பண்: [9] "முல்லைத்தீம் பாணி யென்றாள்" என் பதனாற் சாதாரியும் கூறினா. உரிப்பொருள்: [10] "புணாதல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லூட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே" என்பதனாலுணர்க. [11] "இருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய" என்பதனால் இருத்தலும், [11] "பேரருளி னீழல்" என்பதனால் இருத்தனிமித்த மூங் கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும் பூவுங் கொள்ளபபடும்; இவற்றுள், [12] "இளைசூழ் கோவலர்" என்பதனால் நிலமக்களும், [13] "புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று" என்பதனால் நீர நிலையும், [14] "ஆயகொடிக் கவலையும்" என்றதனால் வார்கொடியும், [15] "காயாமலர் மேனி", [16] "முல்லை நிகர்மலர்" என்பவற்றாற் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது : [17] "அருவி யொலிக்கு ....மலைகாண் குவம்" என்பதனாற கூதிர்ப்பொழுதும், சிறுபொழுது : [18] "குன்றத்துச சென்று வைகியும" என்றதனால் நள்ளியாமமும், கருப்பொருள் : [19] "நீலப்பறவைமேல்.............புதல்வன் வரும்" என்பதனால் தெய்வமும், [20] "ஐவன வெண்ணெலும் ....கொயபூந் தினையும்" என்பதனால் உணவும், [21] "புலியொடு பொரூஉம் புகர்முகம்" என்பதனான் மாவும், [22] "கோங்கம் வேங்கை" என்பதனான் மரமும், [23] "கானக் கோழியுந் தேன்மொழிக் கிள்ளையும்" என்பதனாற் புள்ளும், [24] "தொண்டகந தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்" என்பதனாற் பறையும், [25] "கொய்பூந் தினையும்", [26] "நறவுக் கண்ணுடைத்த" என்பவற்றாற் செய்தியும்; [27] "அந்திங் குறிஞ்சி" என்பதனால் யாழும், [28] "குறிஞ்சி பாடுமின" என்பதனாற பண்ணும், உரிப்

---

1 சிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, "கன்று"
2 ,, கொலைக்களக்காதை, ரு.
3 ,, காடுகாண்காதை, எஅ
4 ,, ஆய்ச்சியர்குரவை, "செந்நிலை"
5 ,, புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ருஎ.
6 ,,
7 ,, ஆய்ச்சியர்குரவை, "கோவாம"
8 ,, ,, "குடமுத"
9 ,, ,, "செந்நிலை"
10 தொல். அகத்திணையியல், சூ. கச.
11 சிலப். கானல்வரி, "பிரிந்தார்"
12 ,, கொலைக்களக்காதை, ச.
13 ,, காடுகாண்காதை, கசுகூ.
14 ,, ,, அஉ.
15 சிலப். வேட்டுவவரி, "ஆய்பொன்னரி."
16 ,, கனாத்திறமுரைத்தகாதை, க-உ.
17 ,, காட்சிக்காதை, சு - எ.
18 ,, குன்றக்குரவை, "குருவி"
19 ,, ,, "வேலனார்"
20 ,, காடுகாண்காதை, அ0 - அக.
21 ,, காட்சிக்காதை, உக.
22 ,, ,, கஎ.
23 ,, ,, இச.
24 ,, குன்றக்குரவை, "குருவி"
25 ,, காடுகாண்காதை, அக.
26 ,, காட்சிக்காதை, உஎ.
27 ,, நடுகற்காதை, கடு.
28 ,, குன்றக்குரவை, "குருவி"

பொருள் ; [1] "அஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு" என்பதனாற் புணர்தலும், [1] "நல்காதார்" என்பதனாற் புணர்தனிமித்தமும், [2] "குன்றவருங்கண்டு நிற்க" [3] "குறத்தியர் பாடிய" என்பனவற்றால் நிலமக்களும், [4] "அருவி யாடியு மகன்சுனை குடைந்தும்" என்பதனால் நீர்நிலையும், [5] "ஏலவல்லியு மிருங்கறி வல்லியும்" என்பதனால் வார்கொடியும், [6] "விரவு மலர்தூவுமின்" என்பதனாற பூவும் கூறினார்

மருதத்திணை நிலமுதற்பொருள். [7] "இன்னிள வேனில் வந்த தினவனை" என்பதனாற் பெரும்பொழுதும, [8] "வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து" என்பதனாற் சிறுபொழுதும், கருப்பொருள் : [9] "மலைச்சிற கரிந்த வச்சிர வேந்தற்கு" என்பதனால் தெய்வமும், [10] "குமரிக் கூட்டிற கொழும் பல் லுணவு" என்பதனால் உணவும், [11] "கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்" என்பதனால் மாவும், [12] "மருதோங்கு முன்றுறை" என்பதனன் மரமும், [13] "கம்புட் கோழியுங் கனைகுர லுரையும்" என்பதனாற் புள்ளும், [14] "தெண்கிணைப் பொருநா செருக்குட னெடுத்த" என்பதனாற பறையும், [15] "ஏரொடு நின்றோர்" [16] "அரிந்துகால் குவித்தோர்" என்பனவற்றாற செயதியும், யாழ் : [17] "அதிரா மரபின் யாழுகை வாங்கி" என்பதனன் மருத யாழும், பண் : [18] "வைகறைப் பாணியும்" என்பதனால் மருதப்பண்ணும், உரிப்பொருள் : [19] "சிலம்புள கொண்மென" எனபதனால் ஊடலும், [20] "விடுத லறியா விருப்பினன்", [21] "போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர்" என்பனவற்றால் ஊடனிமித்தமும், [22]

"கருங்கை வினைஞருங் களமருங்", [23] "சின்மொழிக் கடைசியர்", என்பனவற்றால் நிலமக்களும், [24] "ஆநா றிலஞ்சிப் பொருகயலோட்ட" என்பதனால் நீர்நிலையும், [25] "கோதை மாதவி" என்பதனால் வார்கொடியும், [26] "வெண்பூ மல்லிகை ....தண்செங் கழுநீர்" என் பதனாற் பூவும் கூறினார்.

நெய்தற்றிணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது : காரும் இருவகை வேனிலும். இவை ஆசிரியர் எடுத்தோதாமையின அடிகள் கூறிற்றிலர்போலும். சிறுபொழுது : [27] "வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய மருண்மாலை"

---

1 சிலப். குன்றக்குரவை, "ஆங்கொன்று" 15 சிலப். நாடுகாண்காதை, கரு௫.
2 " " "குருவி"
16 " " கநகூ.
3 " நீர்ப்படைக்காதை, ௨௨௩-௪. 17
4 " குன்றக்குரவை, "குருவி" 18
5 " காட்சிக்காதை, ௪௧. 19
6 " குன்றக்குரவை, "குருவி" 20
7 " வேனிற்காதை, ௭. 21
8 " நாடுகாண்காதை, க. 22
9 " ஊர்காண்காதை, கூ௪. 23
10 " நாடுகாண்காதை, க௨௩. 24
11 " " க௨க. 25

12 ,, ஊர்காண்காதை, ௭௨. 26
13 ,, நாடுகாண்காதை, ௧௧௪. 27
14 ,, ,, ௧௩௮.
,, வேனிற்காதை, ௨௩.
,, புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ௧௪௮.
,, கனாத்திறமுரைத்தகாதை, ௭௩.
,, அரங்கேற்றுகாதை, ௧௭௪.
,, கொலைக்களக்காதை, ௮௯.
,, நாடுகாண்காதை, ௧௨௫.
,, ,, ௧௩0.
,, ,, ௯௮.
,, ஊர்காண்காதை, ௧௧௩.
,, ,, ௭௮ - ௯.
,, கானல்வரி, "கையுமெய்தூர"

பதிகம்.

௩௭

என்பதனால் மாலையும், கருப்பொருள்: தெய்வம்: [1] "கடற்றெய்வங் காட்டிக் காட்டி" என்பதனால் வருணனும், உணா: [2] "விலைமீ னுணங்கற் பொருட்டாக" என்பதனன் மீன்விலைபுணர்வுங்கூறினர். மா, உமணர் பகடன்றி இந்நிலத்திற்கு விலங்கின்மையின் ஆசிரியர் கூறிற்றிலர்போலும். இனி முதலையும் சுறவும் [3] மாவென்பர்; [4] "கெண்டை பச்சிலை மேய்ந்து இளைந்து போய, முண்டகத்துறை சேர்ந்த முதலைமா, வண்டல் வார்கரை மாமகரக்குழாங், கண்டு நின்று கனாவுங் கழியெலாம்" எனக் காட்டுவாருளராயினும்; அவை மீனெனப்படுவதல்லது மாவெனப்படா; [5] "பொறைமலி பூம்புன்னை" என்பதனால் மரமும், [6] "அன்னந் துணையோ டாட" என்பதனாற் புள்ளுங்கூறினர். பறை கூறிற்றிலர்; மீன்கோட் பறையென்க. [7] "கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வர்" என்பதனாற் செய்தியும், [8] "சித்திரப்படத்துள் ....குற்ற நீங்கிய யாழ்" எனபதனால் யாழும், பண்: [9] "துணையர் விளரி' என்பதனால் விளரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள்: [9] "கொளவல்லா வென்னுயிர் கொள்" என்பதனால் இரங்கலும், [10] "பேருணினீழ, விருந் தேங்கி வாழ்வார்" என்பதனால் நிமித்தமும், [11] "சேரிப் பரதர் வலைமுன்றில்," [12] "பவள வுலக்கை," [13] "எறிவளைக ளார்ப்ப" என்பனவற்றாற் பரதரும் பரத்தியரும் நுளையரும் நுளைச்சியருமாகிய கிழமக்களும், [14] "நீர்த்தண் டுறை" என்பதனால் நீர்நிலையும், [15] "அம்மெ னிணர வடும்புகாள்" என்பதனால் வார்கொடியும், [16] "நறுஞாழல் கையி லேந்தி" என்பதனாற் பூவுங் கூறினர்.

"சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்"

என்பதனாற் சொல்லாத

முறையாற் சொல்லவும்படுமென அருத்தாபத்திகோடலானும், [17] "நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே" என்பதனானும், [18] "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும், காலை யெய்தினர்" என்பதனானும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய பாலைத்திணை நில முதற்பொருள். பெரும்பொழுது: [19] "வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந் தன்றன்னலந் திருகித் தன்மையிற் குன்றி" என்பதனால் இருவகைவேனிலும், சிறுபொழுது: [20] "படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு" என்பதனால்

---

1 சிலப். கானல்வரி, "கரியமலர்"
2 ,, ,, "விலவாணர்"
3 என்பவர், இளம்பூரணரும், இறையனா ரகப்பொருளுரையாசிரியரும், அகப் பொருள்விளக்க ஆசிரியரும், வீரசோ ழியவுரைகாரரும்.
4 சூளாமணி, நாட்டுச்சருக்கம், உ௨.
5 சிலப். கானல்வரி, "துறைமேய்"
6 ,, ,, "அன்னந்"
7 ,, ,, "கடல்புக்"
8 ,, ,, முதற்கட்டுரை.
9 ,, ,, "துனையர்"
10 சிலப். கானல்வரி, "பிரிந்தார்"
11 ,, ,, "வாரித்தரள"
12 ,, ,, "பவள"
13 ,, ,, "எறிவளை"
14 ,, ,, "நேர்ந்தநம்"
15 ,, ,, "தம்முடைய"
16 ,, ,, "திணைக்கொக்"
17 தொல். அகத்திணையியல், ௯. ௬.
18 சிலப். காடுகாண்காதை, ௬௪ - எ.
19 ,, ,, ௬௨ - ௬.
20 ,, புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ௬௬.

* நண்பகலுங்கூறினார். கருப்பொருள் :- தெய்வம், ஆசிரியர் புலப்பட எடுத்

தோதிற்றிலரேனும், [1] "கடுங்கதிர் திருகலின்" எனவும், [2] "வெங்கதிர் வேந்தன்

றூனஸ்ந் திருகி" எனவும், [3] "ஐயை கோட்டத் தெய்யா வொருசிறை" என

வும், [4] "கொற்றவையுங் கொடுமரமுன் செல்லும்" எனவுங் கூறுதலானும்,

பிறவாற்றானும் பரிதியஞ்செல்வனுமி, திகிரியஞ் செல்வியுமெனக்கொள்க.

உணு: [5] "ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி வளம்பெறு வில்லே

ருழவர் " என்பதனுல், ஆறெறிநருஞ் சூறைகொண்டும் உண்ணுமுணவாம்.

மா: [6] "மானின்று விளிக்கும்" என்பதனுல் உழைமான் முதலியனவும்,

[7] "அலர்தலை மராஅமு முலறுதலை யோமையும்" என்பதனுல் மரமும்,

[8] 'கானவாரணங் கதிர்வர வியம்ப' எனபதனுற் புள்ளும், [9] "துண்ணென்

றுடியொடு" என்பதனுற் பறையும், [10] "பொருள்கொண்டு புண்செயின்" என்பதனுற் செய்தியும், [11] "செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டி யாழ்" என்பதனுல் யாழும், பண்: [12] "ஆசான் றிறத்தின" என்பதனுற் காந்தாரபஞ்சமமுங் கூறினுர்; உரிப்பொருள்: [13] "தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி" எனவும், [14] "ஆரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கி" எனவுங் கூறினமையாற் போக்கும், வாளாது [15] "போக்கெல்லாம் பாலை" என்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப் பட்டன. நிலமக்கள்: [16] "கண்ணி லெயினர்" எனவும், [17] "இளமா வெயிற்றி"

எனவுங்கூறலின், எயினரும் எயற்றியரும்; ஈண்டு நீரின்மை நிலை: "நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்" என்பதனாலும், [18] "நீரினறி வேனி றெறுநிலம் பாலை" என்பதனானும் நீரின்மையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பென வுணர்க. [19] "அறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி, னுகுநெற் பொரியும் வெம்மை" என அப்பாட்டினும், [20] "மரையா மரல்கவர" எனக் கலி யுள்ளுங் கூறினர். [21] "ஆயகொடிக்கவலையும்" என்பதனால் வார்கொடியும், [22] "கொம்பர் நல்லில வங்கள்கு விந்தன" என்பதனாற் பூவுங்கூறினார்.

---

1 சிலப். வேட்டுவவரி, க.
2 ,, காடுகாண்காதை, சுஉ - ந.
3 ,, வேட்டுவவரி, ச.
4 ,, ,, "கள்விலையாட்டி"
5 ,, காடுகாண்காதை, உ0க - 40.
6 ,, ,, எஅ.
7 ,, ,, எகூ.
8 சிலப். புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, கஎ.
9 ,, வேட்டுவவரி, "துண்ணென்"
10 ,, ,, "பொருள்"
11 ,, புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, 40சு.
12 ,, ,, கெஉ.
13 ,, ,, கக.
14 ,, ,, ந0.

15 "போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த லறுங்குறிஞ்சி
ஆக்கஞ்சே ரூட லணிமருதம்—நோக்கொன்றி
யில்லிருக்கை முல்லை யிரங்க லறுநெய்தல்
சொல்லிருக்கு மைம்பாற் றுறைக்கு."

இச்செய்யுள் நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள்விளக்கவுரையின் இறுதியிலும், திருவாய்மொழியீட்டின் "அஞ்சிறையமடநாராய்" என்பதன் அவதாரிகைக்குரிய ஜீயரரும்பதவுரையிலுங் காணப்படுகின்றது; இன்னநூலிலுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

16 சிலப். வேட்டுவவரி, "துண்ணென்"
17 ,, ,, "இளமா"
18 திவாகரம், ஐந்தாவது இடப்பெயர்த் தொகுதி.
19 அகநானூறு, க.
20 கலித்தொகை, ௯.
21 சிலப். காடுகாண்காதை, அஉ.
22 ,, வேட்டுவவரி, "செம்பொன்."
(பி - ம்.) * 'எற்பாடு.'

பதிகம்.

கக

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்திணையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப்பொருட்பயன் * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்திணைப் பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புனைந்துரைக்கப்பட்டுக் கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரையென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்நூல்து பகுதியும், இவைபோலப் பெருவழக்கின் மூதலானும், நிலத்தோடும், கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும், இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைவிலக்குறுப்புக் கை கால் வட்டணை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி குறிப்பு சத்துவம் அவிநயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வரி சேதமென்பனவற்றோடும் கதையோடும் பலகூத்துக்கூறுங்கால் உய்த்துணர்வில்லோர்க்குச் செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும் ஈண்டுவிரியாது விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடியும்போல யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக் கருதியெனக்கொள்க.

குணவாயில்....................அறிந்தருளீயென

(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே அரசபோகத்தைத் துறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த குடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்னுஞ் சேரற்கு இளங்கோவாகிய சென்று எமதூர் மலைப்பக்கத்துப்

அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு பொன்போலும் பூவினையுடையவேங்கை மரத்தின் நிழற்கண்ணே ஒருமுலையிழந்துவந்துநின்றாள் ஒரு மாபத்தினி ; அவள்பொருட்டு இந்திரன்றமர் வந்து அவள்கொழுநனைக் காட்டி அவளோடும் அவர் எம் கட்புலங்காண விட்புலம்போயவது ஓரதிசயமாயிருந்தது ; அதனை நீ அறிந்தருளுவாயாக என்றவளவிலேயென்க.

குன்றக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொகை; குன்றம் - கொடுங்கோளூர்க்கு அயலதாகிய செங்குன்றென்னுமலை. அது திருச்செங்கோடெனபவாலெனின், அவரறியார் ; என்னை ? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சிநகர்க்கு வடகீழ்த்திசைக் கண்ணதாய் அறுபதின்காதவாறுண்டாகலானும், [1] அரசனும் உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடாமையினென்க.

பொலம்பூ, உவமத்தொகை. நலம் - குளிர்ச்சி. கிளர்தல் - மிகுதல். திருமாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி ; குவ்வுருபு பொருட்டு; அது [2] "வரிசைக்கு வருந்தும்

" என்றாற்போலநின்றது. தமர் - தேவர். ஒடு உடனிகழ்ச்சி. கட்புலம் - கண்ணினதறிவு; கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்புலம் - விண்ணிடம். இறும்பூது - அதிசயம்; [3] " இறும்பூதுசான்ற " என்றார் மணிமேகலையிலும்.

[1] அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேண்மாள். இவர்கள் வஞ்சிபுகுந்ததனை இந்நாற் காட்சிக்காதையிற்காண்க.

[2] புறநானூறு, ௯௭. [3] மணிமேகலை, ௨௦ - ஆம் காதை, ௹. (பி - ம்.) * 'உடம்படுபுணர்த்தி,'

மலைகண்டவன்றே

சென்றெனவும், நின்றெனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூடிப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து போய அது இறும்பூதின்று மென்றுரைக்க.

ஈண்டி வந்து காட்டிக் காணப்

போயவென்னும்பெயரெச்சம் அதுவென்
னுஞ் சுட்டுப்பெயரோடு முடிந்தது.

போய் அது போயதென விகாரம்.

இதனுட் பத்தினியென்பதூஉம், தமரென்பதூஉம், கொழுநனென்பதூஉம்
குன்றக்குறவர றிந்தமை குன்றக்குரவையுட் காண்க.

இது மருட்கையென்னு மெய்ப்பாடு.

௯ - ௧௧.

அவனுழை..............உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளங்கோவடிகளை நோக்கி
அறிந்தருளென்றவளவிலே செங்குட்டுவன் அதிசயித்து
முகநோக்கப் பரிசில்காரணமாகவந்து அவனுழை
யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானறிந்து
அதுவிளைந்ததெல்லாம் யானறிகுவ
னென்றுரைக்கின்றவனென்க.

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது - விளைந்தது. ௧௨ - ௨௦. ஆரங்கண்ணி.....
......புகுந்தனன்

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியனது
பழையநகரங்களில்வைத்து
பாருந்த விழவுச்சிறப்பினையுடைய புகாராகிய நகரத்திடத்துக்
கோவலனென்னும் பெயர்கூறப்படுவானொருவாணிகன்

தன்னூர்க்களை நாடகர்தானேத்தும் நாடகப்
பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடுகூடிய
ஒழுக்கத்தாலே பெறுதற்கரிய
பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று
பெயர்கூறப்படுவோள்;
அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை
விற்றல்வேண்டித் தமிழி
னது பாடல்சிறந்த சிறப்பினையுடைய பாண்டியனது
மிக்கபுகழையுடைய மாட
மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுக்கானென்க.
நாடகமேத்துமென்றது - நாடகம் தான்
இவளாற்சிறப்பெய்துதலின் ஏத்
திற்றென்றவாறு. இனி ஏத்துநாடகபெனமாறிப்
பதினோராடலாக்கி உரைப்
பினுமமையும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்து
உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் ஏத்து ·மெனவுமாம்.
கணிகையர்பலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார்
;
பதியிலாளென்பது தோன்ற. ஆடுதல் - அனுபவித்தல்;
[1] "இளையார்வினை
யாட" என்றார் சிந்தாமணியினும். அரும்பொருள் -
அறனும் இன்பமுந்தரும்
பொருள். [2] "அப்பொரு, டுன்னுங் காலைத்துன் னுதன
வில்லையே" என்றார் பிறரும். கேடுற - அழிவுற. [3] "
வஞ்சியுட் வறிதே", "மதுரையும் வறிதே",
"உறந்தையும் வறிதே" என்றாராகலின், இதனைப்

பேராச்சிறப்பினையுடைய புகா

ரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டிமெனவே

தலைக்கோலமுதலிய அணிக

ளனைத்தும் முன்னமேதொலைந்தது விளங்கிநின்றது:

சிறப்பிற்பாண்டிய

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கசஎக. [2] சீவகசிந்தாமணி, கசூஉ௩.
[3] திருப்பரங்குன்றப்

படலம், ௰௦, சுஉ, அக.

பதிகம்.

உக-

னென்றும், பெருஞ்சீர்மாடமதுரையென்றும்

அடிகள்புகழ்ந்தார்; இவையும்

பழவினையால் அழிந்தவென்னுமிரக்கந்தோன்ற.

மாடமதுரை புகுந்தனனென் பது - காட்டினன்றி

ஒரூரின்கண் உயிரும் பொருளுமிழந்தானென்பது மேல்

விளையுந் தோன்றிநின்றது.

நகரத்துவாணிகன் கொள்கையாற் கேடுறுதலிற்

பகர்தல்வேண்டி மனைவி

யோடுபுகுந்தனனென்க.

௨௦ - ௨௨.

அதுகொண்டு............காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னாட்புகுந்தனனாயப் பிற்றைஞான்று அதனைக்

கொண்டுபோய் விற்கைக்குப் பீடிகைமறுகிற் செல்கின்றவன் கூற்றுவன்வந்

தாற்போல முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு அவன் கையிற்காட்டவென்க.

கண்டெனா ஒருசொல்வருவிக்க.

அதுகொண்டென்றார், அச்சிலம்பால்

மேல்வினைவந்து தோன்ற; அது அநியாயபுரத்தே புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும் - உடன்கொண்டு புக்கானென்றாற்போன்றிருந்தது. மன், கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோர்ன் கண்டு காட்டவென்க.

உரு - சு. கோப்பெருந்

தேவி............கள்வன் கையெனா

(இ - ள்.) அங்ஙனங் காட்டக்கண்ட பொற்கொல்லன் இப்பெருவிலைச்

சிலம்பு கோப்பெருந்தேவிக்கே ஆவதன்றிப் பிறர் பூணுந்தரமல்லவாதலான்,

இதனை யான் அரசற்குணர்த்திவருந்துணையும் இக்கோட்டத்திருக்கவெனச்

சொல்லிப்போயத் தான் முன்பு பணிக்களரியில் வஞ்சித்துக்கொண்டு நிலைநிற்ற

லான் ஆராயச்சி சிறிதுபிற...துவருகின்றசிலம்பினைப்

பிறர்நாட்டு ஒருகள்வன்
கையிற் கண்டேனென்று அரசற்குரைப்பவென்க.

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத்
தான்கொண்டதனை இங்ங
னங்கூறினானென்பதுதோன்ற.
ஈங்கிருக்கவென்றார், பிறிதோரிடத்தாயின்
ஊர்காவலர்
ஆராய்வரென்றுகருதினானென்பதுதோன்ற.
என்றேகியென்றார்,
அவன்கருத்தும் முயற்சியுந்தோன்ற.
சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற்
பன்மைதோன்ற. பிறனோர்
கள்வன்கையிற்கண்டனனென்றார், தன்னையும்
கள்வனென்றமைதோன்ற.

உஎ - ௬0.

வினைவிளை............ஈங்கென
(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்சொல்லக்கேட்ட
பாண்டியன் தான் முற்பவத்
திற்செய்த தீவினைவந்து பலிக்கின்றகாலமாதலாலே
ஒன்றையுந்தேரானாய்க்.
காவலில் அடிப்பட்டோரையழைத்து
இவன்சொன்ன அக்கள்வனைக்கொல்ல
அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே
கொண்டுவருவீராகவெனச்

சொல்லக்கருதினவன் காமபரவசனாய இச்சிலம்பு இவளுடல்நீர்க்கு மருந்தா

மென்னுங்கருத்தால் வாயசோர்ந்து கொன்று

கொணர்கவென்றுகூறுமென்க.

அச்சிலம்பை இப்பொழுதே

இதனன்றே [1] "தென்னவன் றீதிலன்

றேவர் கோமான் கோயில்,

னல்விருந் தாயினான்" என்றகருத்துமெனக்கொள்க.

அச்சிலம்பெனக் கோப்

---

[1] சிலப். வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகி கடவுணல்லணிகாட்டியபகுதி.

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினானாயிற்

கள்வனைக்கொன்று சிலம்பைக்

கொணர்கவென்றானெனினும் குற்றமில்லை;

அக்கருத்தினானன்றே. வழக்குரை

காதையுள்ளும் "கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று" (௬௪) என்றதுமென்க.

இங்ஙனங்கூறியது, [1] "பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி

னானும், பாவின் றெழுந்த

கிளவி யானும், பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும், பொருளொடு

புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென், றுரைவகை நடையே நான்கென மொழிப''

• என்பதனுனென்க. இதனை மேல்வருவனவறதிற்குங் கொள்க.

இதனை ஆராயுநெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில் ஒன்றையும் தேர்ந்தில

னென்பார் யாவதும் தேராளுகியென்ருா; முன்னர்க் கைகுறைத்தன்முதலிய

முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலனென்று அடிகள் இரங்கிக்கூறினர்.

கன்றியகாவலரென்ருர், அவரும் முன்னர்த் தீதுசெயயாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேராளுகிக் கூஉயக் கொன்று கொணர்கவென்றனென

இயைக்க.

௩௧ - ௬. கொலைக்களம்.......... இவளென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொன்றுகொணர்கவென்று அரசன்கூறக்கேட்ட

காவலரும் வினைவிளைகாலமாதலிற் கொல்லக் கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன் மனைவி தனக்குறிஞொட்டுங்காணுளாய அவடான் பத்தினியாதலிற் பாண்டியன் முன்னர்ச்சென்று அவனுயிர்கேடுறக் கண்ணீருகுத்து அவனூரையும் தன்முலை முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழப்படும் பத்தினிகாணும் இக்குறவர்சொன்னவளென்றுகூற வென்க.

பாண்டியனும் கூடலுங்கேடுற உகுத்து ஊட்டியவென்க. கண்ணும் முலையும் உகுத்த நீரானும் நெருப்பானும் அடுதலும் சுடுதலுஞ்செய்தாளென்ப

தாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் "தொல்லை வினையாற் றுய

ருழந்தாள் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்" என்பதூஉம்.

கள - அ. வினைவிளை..............என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னே வினைவிளைகாலமென்று சொல்லிப்போந்தீர் ;

அவர்க்கு வினைவிளைந்தகாலம் என்னையென்று அரசன் வினவவென்க.

---

[1] தொல். செய்யுளியல், சூ. களசு.

² பாண்டியன் தன்கைகுறைத்ததை மேற் கட்டுரைகாதை [சக - ௬௨] யிலும், "தாமெளங் கொண்புகழ் நமேதல் வேண்டித்தன், ஞமே மலைழத் தடக்கை யழந்து முறை செய்த, பொற்கை நறுந்தார்ப் புனைதேர்ப் பாண்டியன்" (தொல். களவு. சூ. க - இளம்; நம்பி. சூ. சடு - உரை; இ - வி. ஸூ. சகூ௬ - உரை, மேற்) என்பதிலும், "எனக்குத் தகவன்று லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் றானாய்த் தவற்றை, நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காண, ரெனச்செய்யார் மாணுவினை" என்னும் ௪0௨ - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளினுங்காண்க. இதனை ௬௪௭ - ஆம் திருக்குறளுரையில் "தன்கைகுறைத்தான்" எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித்தனர். இக் கதையையுட்கொண்டே "நிலைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ" என்றார் பரஞ்சோதிமுனிவரும்.

பதிகம்.

௨௩

௩௮ - ௬௪. விறலோய்...............யானென

(இ - ள்.) விறலோய், கேட்பாயாக; நடுக்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய

மதுரையாகிய மூதூரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில் இறைவனுறைகின்ற

வெள்ளியம்பலத்துள் யான் துயின்றேனாக; செறிந்த இருளின்கண்ணே நகர்க்குக் காவற்றெய்வமாகிய மதுரைமாதெய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற அந்

வீர

பத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டு நினது

மிக்கசினத்தால் வெவ்விய அழலை

நின்கொங்கையிடத்தே விளைவித்தோய, பைந்தொடி, நுங்கட்கு மூற்பட்ட

நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனேடு நினக்கு முறபிறப்பின்கண்ணே

குளரூதடிகழையுடைய நல்ல கலிங்கநாட்டுச் சிங்கபுரமென்னு நகரின்கட்

சங்கமனென்னும் வாணிகனுடைய [1] மனைவியிட்டசாபம் இப்பிறப்பின்

கண்ணே வந்துமூண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர் கூந்தலையுடையாய,

நின்கணவனை இவ்வேளையன்றி நீ இனிப் பதினலாநாட் பகல் நீங்கியபொழுதிற

காண்பை; காணுங்கால் வானேர்வடிவிற்காண்பதல்லது மக்கள்வடிவிற் காண்ப

தில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமற்ற கட்டுரையினை யான்கேட்டேனென்றுகூற

வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை வினைத்திரிசொல்; [2] "இ ஐ ஆய்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால் நடுக்க மில்லாத சிறப்பு; [3] "நீர்மூற்றி மதில்பொருஉம்" என்பதனுனுணர்க. கொன்றை யஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான இறைவன். பொது இல் - பொதியில்; உகர வீறு இகரமாயத்திரிந்து உடம்படுமெய்யும் பெற்று, [4] "இளந்தவல்ல" என்னும் அதிகாரப்புறனடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில் வெள்ளி யம்பலத்தென்றது, பொன்னம்பலமுமுண்டாகலின்; என்னை? [5] "கண்ணி லாக் கவர்வன கனக கூடமும், வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுளுந், தண்ணிலாத்

தவழ்மணித் தலைமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு வியன்றில மதலே மாடமே" என்றுா சூளாமணியுள்ளு[5]. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்; [6] உரிச் சொல் ஈறுதிரிந்தது; இனி வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தையுடைய இருளென்பதுஞ் சிறந்தது; "நள்ளென றிருந்த நடுவுகொள் யாமத்து" என்று ராகலின். ஆரஞர் - பெரியவருத்தம்; ஆவது கணவனை யிழத்தல்; [7] "மக்க ளிழந்த விடும்பையினு மனையா ளிழந்த விடும்பையினு, மிக்க விடும்பை வேல்வேந்தே விதவை யிடும்பை யெனவிளம்பித், -தக்க வதனு லென்கழுத்திற் ருலி நீதந் தருளென்று, தொக்க மணிநீண் முடியானைத் தொழுது பின்னுமிவை சொல்லும்" என்றுர் பிறரும். வீரபத்தினி, மறக்கற்புடையாள். கோப்பெருந் தேவி, அறக்கற்புடையாள்; ஆக [8] ஆறியகற்புஞ் சீறியகற்புமெனக் கற்பு இரு

---

[1] மனைவி - தீவி; இவள் சாபமிட்ட செய்திமுதலியவற்றை இந்நூற் கட்டுரை காதையாலும், மணிமேகலை, உகூ - ஆம் காதையாலும் உணர்க.

[2] தொல். வினையியல், சூ. உகூ. [3] கலித்தொகை, கூஎ.

[4] " குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. எஅ.

[5] சூளாமணி, நகரவருணனைச்சருக்கம், எ. [6] உரிச்சொல் நளி.

[7] உத்தர. திக்கு. கஙஎ. [8] "ஆறிய கற்பிற் றேறிய நல்லிசை, வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ" என்றுர்(கூ0)பதிற்றுப்பத்திலும்.

வகை. கொதியழல் - வெவ்வழல், சீற்றம் - மிகுசினம். விளைத்தோய, முன்

னிலைத்தொழிற்பெயர். முதிர்தல் - முற்படுதல். எனவே நல்வினைமுடிதனை

யென்க. [1] "ஏனைவினையுலப்ப" என்றார் பிறரும். இனி முதிர்வினையால்

இவை முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமையும். பைந்தொடியும் கூந்த

லும் அண்மைவிளி. சிங்கல் - குன்றல். [2] வார்தல் - நெடுமை. ஒலி - தழைத்தல்.

எல்லை - பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த

சொல், உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவிளைவு யாதென்றுவினவி னாற்குப் பாண்டியன் வினைவிளைவு கூறிறறிலர்; என்னை? அது கட்டுரை

காதையில் விளங்கவுரைக்கப்படும்.

இரு - சுo.

அரைசியல்..............செய்யுளென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனார் கூறக்கேட்ட அடிகள் பொருட்பகுதியை

மூவகை உள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவார் :

(இ - ள்.) நூலொழுக்கிற்குரிய அரசியலுட் சிறிது ஒழுக்கம் பிழைப்பினும்

அவ்வரசரை அறக்கடவுடானே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதூஉம், புகழமைந்த கற்புடைமகளை மக்களேயன்றித் தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளோர் சென்றேத்துதல் இயல்பாகலும், முன்செய்த இருவினையும் செயதமுறையே, செய்தோனை நாடிவந்து உருக்கொண்டுநின்று நுகர்விக்குமென்பதூஉமாகிய இம்மூன்றுபகுதியும் இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற் சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம் நிறுத்துதுமென்று அவ்வடிகள்சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை. உருத்து - உருக்கொண்டு;

முதிர்ந்தென்றுமாம். வினை - தொழில். நாட்டுதும், உயர்திணைக்கண்

வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை; அஃது உளப்பாட்டுத் தன்மைபோன்

றிருந்தது. பாட்டுடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு உரைப்பாட்டையும் இசைப்

பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செயயுள். அறம்

கொல்லுமென்பது, " "என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே, யன்பி லதனை

யறம்" என்பதனுலுணர்க.

ஆவதூஉம், ஏத்தலும், ஊட்டலும் இச்சிலம்புகாரணமாகப் பிறந்தன

வென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

கக - உ.

முடிகெழு..............யருளுகென் றற்கு

(இ - ள்.) மூடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின்,

அடிகள் நீரேயருளிச்செய்கவென்று விளங்கிய சாத்தற்கென்க.

கெழுவென்னுஞ்சாரியை, [3] "லனவென வரூஉம் புள்ளி யிறுதிமு, னும்

முங் கெழுவு முளப்படப் பிறவு, மன்ன மரபின மொழியிடைத் தோன்றிச்,

செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்" என்னுஞ்சூத்திரத்துள், அன்ன

மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனுல் அவ்விருபுள்ளியீற்றுச்சொல்லும்

அல்லாதனவும் சாரியைபெற்று முடிவனவுளவென்றாகலின், புள்ளியீறல்

---

[1] நாலடியார், ங. [2] திருக்குறள், எஎ. [3] தொல். குற்றியலுகரப்புணரியல், கூ எக.

ப - இ கடம்.

உ-ரி

லனவழிவந்த சாரியைச்சொலலெனக்கொள்க. - சாரியையாவது, சொல் தொடர்ந்துசெல்லு நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றுக்கோடாகச் ...

பொருள்பயந்ததும் பயவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றுள் இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நிற்பது; பொருந்துதலென்னும் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு முரியது, புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்ந்ததாகலின். அடிகள், அண்மைவிளி. என்றற்கு - தான் பாடக்கருதி வினவினசாத்தற்கு; அங்ஙனங் கூறாது இங்ஙனங் கூறினரென்க. எனசொல்லியவாறேவெனின்,— இச்செய்கின்ற காப்பியம் மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை இவர் புகழ்ந்துரையாராகலின, யாம காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதுகருதி நீரே அருளுகென ஏகாரவினாப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன்னாற்கு அவர் கருதியபொருளிற்கு உடம்படாது சொல்லிற்கு உடம்பட்டாரென்பதாயிற்று

இனித் தாம வகுத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவார்.

கூ௨ - ௩. அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்

(இ - ள்.) அவர்மணத்தில் மகளிர வாழ்த்துதலையுடைய பாடலும், மங்கலம் - கலியாணம். இதனை மங்கலவாழ்த்துக் காதையுமென்னாது பாடலுமென்றது என்னையோவெனின்,— இஃது ஆசிரியப்பாவால் வாராது கொச்சகக்கலியால் வருதலானும், கதையையுடையது காதையாமாதலானும், அவ்வாறு இதிற் கதை நிகழ்ச்சியின்மையானும், வாழ்த்தும் உரையும் பாடலுமாய வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணர்க. அஃது அறறுக; மேலும் கானல்வரி, வேட்டுவவரி,

ஆயச்சியாகுரவை, துன்பமாலை, ஊர் சூழ்வரி, வஞ்சின மாலை, குன்றக்குரவை இவைமிற்றையும காதையென்றிலரா லெனின்,—அவற்றைக்கூறுததும் சில வேறுபாடு கருதிப்போலும். என்னை வேறுபாடெனின்,—அவை தத்தமுடிவிற கூறுதும்.

கூரு - ௪. குரவர் மனையறம படுதத காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்த வேண்டி வேறுபடவிட்ட காதையும்,

கூ௪ - ரு. நடநவின் மங்கை மாதவி யரங்கேற்று காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிதது ஏழாணடு நடநவின மாதவி மங்கைபபருவத்தே அரங்கேறறின காதையும்,

கூகூ. அநதி மாலைச சிறபபுசசெய் காதையும்

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமாலையைச் சிறப்புச்செய்த காதையும,

கூள. இநதிர விழவூ ரெடுத்த காதையும

(இ - ள்.) அமராபதியின் கண் இந்திரனுக்கு விழவெடுத்தகாதையும்,

கூஅ. கடலாடு காதையும்

(இ - ள்.) அருங்கலமெடுத்து விழவிறுதியிற் கடலாடினகாதையும்,

சு௧. மடலவிழ் கானல்வரியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கடலாடிய கோவலனும் மாதவியும் கழிக்கானலிடத்து யாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய கானல்வரியும்,

இஃது இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதனுள்ளும் கதைநிகழாமையுணர்க.

சு௧ - ௭0. வேனில்வந் திறுத்தென மாதவி யிரங்கிய காதையும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப் பிரிந்தமாதவி வருந்திய காதையும்,

௭0 - ௭௧. தீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகி தான்கண்ட தீங்கையுடைய கனாவின் திறத்தைத்

தேவந்திக்கு உரைத்தகாதையும்,

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், [1] "ஒருபொரு ளுதலிய வெள்ளடி யிய
லாற், திரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே" என்பதனுற் கனுநிலையுரைத்தற் பொருண்முடிபாகிய
பாலதனைக்கூறுதலிற் காதையாயிற்றெனவுணர்க.

எக - உ. வினைத்திறத்து நாடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியார் மதுரைமூதூர்யாதென வினவின திறத்தை
யுடைய சோணாட்டினவளனை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிக் கவுந்தியடிகள் வினவின திறமெனவும், பிறர்வினவுந்திறத்தை
யுடைய எனவுமமையும்.

எஉ. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருதநிலமாகிய நாட்டினைக்கண்டு இன்புற்றவர்
பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்,

எங. வேட்டுவவரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகியசாலினி கொற்றவை உருக்கொண்டாடிய
கோலச்சாரியும்,

"இருவகை பல்வகை யென்னும் விலக்கோ,

டரியவுறப் புப்பதினொராட்
டுக் - குரவை வரி, [3] சொக்க மவிநய நாடக
மென் றிவற்றூற், றக்கவனே யாட
லா சான்" என்றமையான், வரியென்பது கோலச்சாரி; இது வேட்டுவமக
ளாகிய சாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு ஆடுதலின்; [2] "கொற்றவை கொண்ட
வணிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடி மாதர் தவ்மென்னை கொல்லோ" என்பத
னலறிக. கூத்துன்படுதலின், நாடகவரிப்பெயராய, இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

வேட்டுவவரி நிகழ்தலின்

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

எஉ-அ. தோட்டலர்......இறுத்த காதையும்
(இ - ள்.) கண்ணகியோடு மதுரைப் புறஞ்சேரியிற் சென்று விட்ட காதையும்.

---

[1] தொல். செய். சூ. கருக. [2] வேட்டுவவரி. (பி - ம்.) * 'சோகம்', 'சேதம்.'

பதிகம்.

எச - ரு. கறங்கிசை யூர்காண்
காதையும்
(இ - ள்.) முழங்காநின்ற
முரசொலியையுடைய மதுரையைக் கோவலன்
கண்டகாதையும்.
எரு - கூ. சீர்சா னங்கை யடைக்கலக்
காதையும்
(இ - ள்.) அழகெல்லாமமைந்த
கண்ணகியாகியநங்கையை மாதரியாற்
கவுந்தியடிகள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.
எகூ. கொலைக்களக் காதையும்
(இ - ள்.) கோவலன்
கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,
எஎ. ஆய்ச்சியர் குரவையும்
(இ - ள்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசாந்தியாக
மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சி
யர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,
"குரவை யென்பது கூறுங் காலைச்,
செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு,
மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப" எனவும், "
குரவை யென்ப தெழுவர்
மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத்,
தந்நிலைக் கொட்பநின் றாட
லாகும்" எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதுவும்

ஆயச்சியரிடத்து நிகழ்தலான்
ஆய்ச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஎ - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப மாலையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன் கொலையுண்ட தீத்திறத்தைக் கண்ணகி கேட்டுத் துன்புற்ற இயல்பு. இதுவும் ஊர்சூழ்வரியும் சிறிது கதைநிகழ்ச்சியுளவெனினும் மருட்கை யென்னு மெய்ப்பாடும் அவலம் அரற்றுக் கவலை கையாறென்னுமிவையும் நிகழ்தலியல்பினுன் இதனை மாலையென்முரெனக் கொள்க.

எஅ - கூ. நண்பக னடுங்கிய ஊர்சூழ்வரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நாணிறந்து வெளிப்பட்டவுருவினெடு கண்ணகி ஊர்சூழ்வந்த ஊர்சூழ்வரியும், கண்ணகி ஊர்சூழவருவதனைப் பத்தினிப்பெண்டிர் கண்கூடாகக் கண்டலின் இஃது ஊர்சூழ்வரி யென்பதாயிற்று. இதுவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எகூ - அ0. சீர்சால் வேந்தனெடு வழக்குரை காதையும்

(இ - ள்.) புகழமைந்த தென்னனேடு

கண்ணகி வழக்குரைத்தகாதையும்,

உரைகாதை, வினைத்தொகை இறப்பு.

அ௦. வஞ்சின மாலையும்

(இ-ள்.) அங்ஙனந்தானுரைத்த வழக்குந்தோற்று உயிருந்தோற்றநெடுஞ் செழியன்றேவியைநோக்கிக் கண்ணகி வஞ்சினங்கூறிய இயல்பும்,

வஞ்சின மாவது-மேற்கோள்.

இக்கலிவெண்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தாகிய ஒருபொருளையே கருதிக்கூறிய இயல்பையுடைத்தாகலின், மாலையென்றார்.

அக. அழற்படு காதையும

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வஞ்சினங்கூறினவள்முலைமுகத்து எழுந்ததீ அவளேவிய இடமெங்கும் பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக-உ. அருந்தெய்வந் தோன்றிக், கட்டுரை காதையும

(இ-ள்.) அங்ஙனம் அழற்படுதலின் அதற்காற்றாது மதுராமாதெய்வம் அவ்வழறணித்தற்குவந்து இவளது பழந்தொடர்பு கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ-ரு. மட்டலர் கோதையர் குன்றக் குரவையும

(இ - ள்.) மதுவொழுகமலர்ந்த கோதையினையுடைய குறத்தியா இவளை வேங்கைநிழற்கண் கண்டதற்கு உற்பாதசாந்தியாக முருகவேளைநோக்கி அக் குன்றின்கண் ஆடிய குரவையும்,

ஆயச்சியர்குரவையிற கூறிபது இதற்குங்கூறுக. கோதையென்று பாடங் கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த குரவையெனினும் அமையும்.

அரு. என்றிவை யனைததுடன்

(இ - ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும், கற்காட்சியும், குறவர் பாகுடக் காட்சியுமென்க.

அரு. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கொண்ட காதையும்,

கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அரு. நீர்ப்படை—(இ - ள்.) அக்கொண்டகல்லினைக் கங்கையாற்று நீர்ப்படுத்தினகாதையும்,

அரு. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லினை நட்டகாதையும்,

அரு. வாழ்த்து—(இ - ள்.) அங்ஙன நடுங்கல்லான பிரதிட்டையும் விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள் செங்குட்டுவனையும் நெடுஞ்செழியனையும்

பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அரு. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்) அங்ஙனம்வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு கனகவிசயர்முதலிய ஆரியமன்னருள்ளிட்டார்க்கு வரங்கொடுத்தகாதையோடே, -

ஒடு, ஒப்பலொப்புரை; எண்ணொடுவுமாம் தருதல் - கொடை.

அசு. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.) முப்பதுமென்றெண்ணப்பட்ட,

அஎ. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்

(இ - ள்.) உரையிடையிட்டனவும் பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொடு இவ்வாறைந்தும் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை முற்று.

அஅ. உரைசா லடிக ளருள

(இ - ள்.) புகழமைந்த இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்ய,

அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

அஅ - கூ. மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்

(இ - ள்.) மதுரைக்

கூலவாணிகனுள சாத்தன் கேட்டனன்;

கூலம் எண்வகைத்து; அவை:— நெல்லு,
புல்லு, வரகு, தினை, சாமை,

இறுங்கு, தோரை, இராகி;
பதினெண்வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார்.

௯௦. இது—(இ - ள்.) இவ்வரையறை

௯௧. பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்
மரபென்

(இ - ள்.) அறப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பாலாகிய அப்பால்களின் வகையைத்தெரிந்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மரபு இதுவென்க.

என்னென்னும் அசைச்சொல் ஆசிரியப்பாவிறகு முடிபு சிறப்புடைத்து.!

அடிகட்கு அறிந்தருணீயென

வினவினவ யாதெனை, விறலோய,

இருநதசாத்தன் உரையபோன் இவளென,

கேட்டனன்யானென, அறங்கூறுறுவதூஉம்

உயர்ந்தோரேத்தலும் ஊட்டுமெனபதூஉங் காரணமாகப் பெயரான் நாட்டுதும் யாம் ஒரு பாட்டுடைச்செயயுளென, அருளுகென்றறகு அருளக் கேட்டனனென்க.

அறுபத்தெட்டாமடியுட் "கடலாடு காதையும்" எனக் குறளடியும், (அகு) "வாழ்த்து வரந்தரு காதையொடு" எனச்சிந்தடியும் (அகூ) "இவ்வாறைந்தும்" எனக் குறளடியும வந்து, [1] "ஈற்றய லடியே யாசிரிய மருங்கிற், றோற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப" என்ற ஆசிரியர், [2] "இடையும் வரையார் தொடையுணர் வோரே" என றதனுற் குட்டச் செநதூக்காயிற்று.

இது, ஈறறபொருளுள்ளும் அகத்திணைக்கண்ணது இன்பமாகலானும், புறத்திணைக்கண்ணது பொருளும் அறனுமாகலானும் வீடொழிந்த முடிபு கூறிநின்றது. அதனானன்றே, [3] "மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய சிலப்பதிகாரம்" என்பாரானதுவு மென்க.

பதிகம் முற்றிற்று.

---

1 தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. ௯௮.
2 „ „ „ ௯௯.
3 இதனைச் சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சிக்கட்டுரையிற் காண்க.

உரைபெறுகட்டுரை.

௧. அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனாடு மழைவறங்கூர்ந்து வறுமையெய்தி வெப்புநோயுங் குருவுந் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொன்று களவேள்வியால் விழவொடுசாந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து நோயுந் துன்பமு நீங்கியது.

௨. அதுகேட்டுக் கொங்கிளங்கோசர் தங்கணாட்டகத்து நங்கைக்கு விழவொடுசாந்திசெய்ய மழைதொழிலென்றும் மாறாதாயிற்று.

ரு. அதுகேட்டுக் கடல்சூழிலங்கைக்
கயவாகுவென்பான் நங்

கைக்கு நாட்பலிபீடிகைக்கோட்டமுந்துறுத்தாங்கு அரந்தைகெடுத்து வரந்தருமிவளென ஆடித்திங்க ளகவையினாங்கோர் பாடிவிழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகிப் பிழையா

விளையு ளுடாயிற்று.

௬. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி
கோழியகத்து எத்திறத்
தானும் வரந்தருமிவளோர்
பத்தினிக்கடவுளாகுமென நங்கைக்குப்
பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து
நித்தல்விழாவணி நிகழ்வித்தோனே.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

உ. கொங்கிளங்கோசர் - குறும்புசெலுத்துவார் சிலவீரர்.

ங. நாட்பலிபீடிகைக் கோட்டம் - நித்தலும் பலியிடுமிடத்தையுடைய கோட்டம். அரந்தை - துக்கம். பிழையர்விளையுள் - குன்றாவிளையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தானும் - வேண்டினா லாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

வேண்டியவாறெல்

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

உரைபெறுகட்டுரை. ருகூ

க. அன்றுதொட்டு.......
.நோயுந் துன்பமுநீங்கியது

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது; [1] "
வெள்வா ளெறிந்த
னன் விலங்கூ டறுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி
பொழிந்துடன் பரப்ப, மண்ணக
மடந்தை வான்றுயர் கூரக், காவலன் செங்கோல்
வளைஇய வீழ்ந்தனன், கோவ
லன்" என்றாரேகலின்.

(இ - ள்.) பாண்டியனுடு அன்றுதொடங்கி மழைவறத்தன்மிக்கு அதனு

னே வறுமையுற்றுத் தொழுநோயும குருவும் இடைவிடாது நலிதலிற் கொற்

கைக்கணிருந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலி

யிட்டுக் களவேள்வியாற் சாந்திசெயது விழவெடுத்தலானே அவனுடு மிகவும்

மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோயுநீங்கிற்று.

வெப்பு - தொழுநோய;

"வெப்பின்முப்பழச்சுணே" என்ருராகலின். இது வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு........மாருதாயிற்று

(இ - ள்.) அங்ஙனம் செழியன் நன்மைசெயது அவைநீங்குதலின் அத

னைக்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கோவாகிய கோசரும் நங்கைக்கு அங்

ஙனம் சாந்தியும் விழவுஞ்செயதலான் அவைநீங்குதலோடே மழை பெயதற்

ருெழில் பெய்யுநாளென்றும் வழுவாதாயிற்று.

பெயயுநாளென்றது திங்கண்மும்மாரியை ;- பருவநாளெனினுமமையும்.

ங. அதுகேட்டு.........நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கடலை அகழாகவுடைய இலங்காபுரத்துக் கயவாகு

வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன நங்கைக்கு அங்ஙனம் நாடோறும் பலி

கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து பின்பு கோட்டமுமமைத்து

முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு வேண்டும்வரங்களை இவள் தரு

மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீதி

தோறும் உலாச்செயவிக்க மழை குறைவின்றி நிலைபெறுதலானே அன்றே

பொய்யாதுவிளையும் விளைவினையுடைய நாடாயிற்று அவனாடு.

பாடி - நகரி.

௨. அதுகேட்டு........நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்) அதனைக்கேட்டுச் சோழநாட்டு உறையூரிடத்தே பெருநற்கிள்ளி

யரசனாகியவளவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின், எத்திறத்தானும் நமக்கு

அரந்தையைக்கெடுத்து வரந்தருமெனக்கருதி நங்கைக்கு அங்ஙனம் கோட்ட

முமமைத்து நித்தல்விழவும் நடத்தினனென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவள்பிறந்த உரிமைபறறி. கோழியென்றது,

ஒருகோழி நிலமுக்கியத்தால் யானையோடு பொருது அதனைப் போர்தொலைத்தல்

---

1 சிலப். கொலைக்களக்காதை, உகக - எ. 2 சீவகசிந்தாமணி, எ௬.

கண்டு அங்கிலத்திற்செய்த நகர்க்குப் பெயராயிற்று; "முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம்" என்பர்மேலும். நித்தல்விழா - சீபலி. அரந்தை - துன்பம்.

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுற்கூறிய கட்டுரைச்செய்யுள். "உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள், ஞரைசாலடிகளருள" என்றமையால் காப்பியங்கட்குச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சில வருமெனக்கொள்க. என்னை? "உரையும் பாட்டையும் விரவியும் வருமே" என்பது அணியியலாகலின்.

உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

நீடிருங் குன்ற நிழல்கா லு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே --

கூடலார்

கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்சே
முனிசேரன்
றண்டா வுரைமுத் தமிழ்.

கூடடளைக்கலித்துறை.

நலத்தகு நால்வரென் றோதிய நான்முகத
தோன்படைத்த்
குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்ததமிழ்ப
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார்
போற்றகின்ற
சிலப்பதி காரஞ்*செய் தானெடுஞ் சேரர்
சிகாமணியே. இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே; இட்டியவர் பெயர் விளங்கவில்லை.

1 சிலப். நாடுகாண்காதை, உசஎ - அ. 2 சிலப். பதிகம், அஎ-அ

[3] "ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினு, முரையும் பாடையும் விரவியும் வருமே" தண்டியலங்காரம், பொதுவணியியல், சூ. கக: என்பதில் இவ்வடி காணப்படுகின்றது. (பி - ம்.) * 'செய்தான்சேரனன்பா லகாமணிம்ய.'

முதலாவது

புகாரக்காண்டம்.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

[1] திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுங்
† கொங்கலர் தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
வங்க ணுலகளித்த லான்

[2] ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்
காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித லான்
[3] மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்
நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோல்
மேனின்று தான்சுரத்த லான்
பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ
டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்
ஆங்கு,

பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதுமென்னுமடிக்கு, சிறப் பின்கண் வந்தது.

௩. அங்கணுலகு - அழகிய உலகிடம். [பொருளுக்கும் மேலாகநின்று.

அ. நாமநீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். கூ. மேனின்று - எல்லாப்

கக. வீங்குநீர் - நிறைந்த நீர்.

க - கஉ. இவை நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும் புகாரினையும் சிறப்பித்தன.

கரு. ஆங்கு = ஆதலால்.

1 "முந்நீர் நாப்பண்" (சுo) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது. இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். சூ. கo - இளம்; சூ. ௩௬ - ந.)

2 இது திகிரியைப்புனைந்துரைத்தற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத். சூ. ௩௬ - ந.)

3 "மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே" (தக்க. கடவுள். சு - உரை) என்பதற்கு இது மேற்கோள். இத்தொடர், "திங்களைப்போற்றுதும்" என்பது முதலிய மூன்றையும் பின்பற்றியிருக்குமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'புகார்காண்டம்.' † 'கொங்கலரார்ச்'

கு

கரு 1 பதியெழு வறியாப் பழங்குடி * கெழீஇய

பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
யொடுக்கங் கூறா ருயர்ந்தோ ருண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே

௨௦ அதனால்,
' நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனொடு
போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக
ர துதன்னின்
மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன்
குலக்கொம்ப
† ரீகைவான் கொடியன்னா ளீராறுண்
டகவையாள்
௨௫ அவளுந்தான்,
‡ போதிலார் திருவினாள் புகழுடை
வடிவென்றுந்
தீதிலா வடமீனின் றிறமிவ டிறமென்று
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய
பெருங்குணத்துக்
காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென்
பாண்மன்னோ
௩௦ ஆங்கு,

கசு. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.
கச - கூ. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற
மூன்றனையும் ஒருவாற்றான்
ஒப்புரைக்கின்றார்.

கஎ - ௨௦. (பா) நிலீஇயர் நிற்பதாக. கேள்வியான்
முழுதுணர்ந்தோர் அப்

படிப் புகழினல்லது இம்மூன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங் கூறுூர்; உயர்ந்தோருண்

மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் - ஆதலால்.

உக - உ. நாகருலகத்துடனும் தேவருலகத்துடனும் போகம் நீள்புகழ்

இவை பொருந்தும்.

உங. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

உச. ஈகை - பொன்.

உரு. போதிலார் திரு - போதில் நிறைந்த திரு; இவள்வடிவென வருவிக்க.

உஅ - கூ. வயங்கிய பெருங்குணத்துக் காதலாள் குணத்தாற காதலித்தவள்.

விளங்கிய பெருங்

இவளை முன்கூறிற்று; கதைக்குநாயகியாதலின.

---

[1] "பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ" (மலைபடு. சஎகூ.)

[2] இவ்வடி, "மேலைநாகர் கீழைநாகர் போன்மயங்கி வீழவே" (தக்க. ௬0௬) என்பதற்கு மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * 'தழீஇய.' † 'ஈய்கை.' ‡ 'போதில்வாழ்.'

பெருநில முழுதாளும் பெருமகன் றலைவைத்த
வொருதனிக் குடிகளோ டுயர்ந்தோங்கு செல்வத்தான்
வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பா
னிருநிதிக் கிழவன்மக னீரெட்டாண் டகவையான்
அவனுந்தான்,
மண்டேய்த்த * புகழினன் மதிமுக மடவார்தம்
பண்டேய்த்த மொழியின ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென் றிசைபோக்கிக் காதலாற்
கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலனென் பான்மன்னோ
அவரை,
இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நாளான்
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் † மகிழ்ந்துழி
யானை யெருத்தத் தணியிழையார் மேலிரீஇ
மாநகர்க் ‡ கீந்தார் மணம்

மணஞ்செய் முறை

௯ரு அவ்வழி,
[குடை
முரசியம்பின முருடதிர்ந்தன
முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்
யரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன
வகலுண்மங்கல வணியெழுந்
மாலைதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து [தது

---

௩௧ - ௩. பெருமகன் முன்வைக்கப்பட்ட வணிகராகிய தன் கிளையோடு
கூடி உயர்ந்தசெல்வத்தினையுடையான். இது [1] சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழு
கல்; எனவே தமக்குத் தாமேநிகராகிய வணிகரென்றவாறாயிற்று. மாசாத்து
வான் - குடிப்பெயர்.
௩௫ - ௬. மண்டேயத்த புகழ் - பூமி சிறுகும்படி வளர்ந்தபுகழ். மடவார்
ஆயத்துக் கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென்று கண்டார்கொண்டேத்துங் கிழமை
யான்.
௪௩ - ௪. யானையெருத்தத்தின்மேல் அணியிழையாரையிருத்தி மாநகர்க்கு
அறிவித்தார்.

சசு. முருடு - மத்தளம்.

சஎ. அகலுள் - ஊரிலே. மங்கலவணியெழுந்தது - மாங்கலிய சூத்திரம் வலஞ்செயதது.

சஅ. மாலைதாழ் சென்னித்தூண்.

---

[1] "சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்."—(திருக்குறள், ருஉச.)

(பி - ம்.) * 'புகழுடையான்.' † 'மகிழ்ந்துழீஇ.' ‡ 'ஈய்ந்தார்மணம்.'

நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்
ரு0 [1] வானூர் மதியஞ் சகடணைய வானத்துச
சாலி யொருமீன் றகையாளைக் கோவலன்
மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணோன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய

ருரையினர் பாட்டின ரொசிந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு ² கோதைய
ரேந்திள முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முளைக்குட நிரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
போதொடு விரிகூந்தற் பொலனறுங் கொடியன்னார்
காதலற் † பிரியாமற் கவவுக்கை ஞெகிழாமற்
தீதறு கென்வேத்திச சின்மலர் கொடுதூவி
‡ யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னாளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய
விப்பா லிமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
torical யுப்பாலைப் பொற்கோட் டுழையதா வெப்பாலுஞ்
செருமிகு § சினவேற் செம்பிய
னொருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ னெனவே.

---

௫௦ - ௫௫. சந்திரன் உரோகிணியைச்சேர கோவலன் கலியாணம்பண்ணுவது.

அருந்ததியினது தகையாளைக்

ருச - கூ. விரையினர் மலரினராகிய விளங்குமேனியர் ; பிறவுமன்ன. இவை வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

சுo. இச்சொல்லப்பட்ட கொடியன்னார்.

சுக. உலகினருந்ததி, இல்பொருளுவமை.

சுஉ. உழையதாம்படி (சுஅ) உருட்டுவோரெனன (சுச) அமளியேற்றிரு

ரென்க.

(

[1] "அங்க ணிருவிசும்பு விளங்கத் திங்கட், சகடம் வேண்டிய துகடீர் ....வ துவை மண்ணிய மகளிர்" (அக, நா னூறு, கந்கூ.)

கூட்டத்து

[2] ' ' பலவகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர், பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு

அண்ணத்தர்' (மதுரைக்காஞ்சி, நகூஅ - கூ.)

(பி - ம்) * 'தயங்குமேனியர்.'

அண்விசும்பினருந்ததியன்னோ.' §

† 'பிரியாமைக் கவவுக்கை ஞெகிழாமை.' ‡ 'அங்

'நெடுவேல்.' ** 'உருட்டுவோன்.'

க - ரு. திங்களை..........அளித்தலான்

(இ - ள்.) நாம் திங்களைப்போற்றுவேம்;
திங்களைப்போற்றுவேம்; அஃது
எற்றுக்கெனின், தாது பரத்தல்செய்த
மாலையையுடைய சென்னியுடைய
குளிர்ச்சியையுடைய வெண்குடைபோன்று
பொதுவற இவ்வுலகிற்கு அளி
செய்தலானென்க.

இது பண்பும் பயனும் கூடின உவமம். கொங்கு
- தாது. அம் - அழகு.
கண் - இடம். போற்றுதும் - பன்மைத் தன்மை; [1]
"அம்மாம்" என்னுஞ்
சூத்திரத்துக் கடதறவால் முடிந்தது.
இது [2] "நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு
"

ச - சு. ஞாயிறு............திரித லான்
(இ - ள்.) நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்;
ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின்,
காவிரிநாட்டையுடையானுடைய ஆழிபோலப் பொலிவு

பெற்ற கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத் திரிதருதலானென்க.

திகிரி - ஆக்கினாசக்கரம். இது தொழிலுவமம்.

ஏ - ௯. மாமழை......................சுரத்தலான்

(இ - ள்.) நாம் பெரிய மழையைப் போற்றுவேம்; பெரிமழையைப் போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், அச்சத்தைத்தரும் கடல்சூழுலகிற்கு அவன் அளிசெயயுமாறுபோல மாறாது மேலாயநின்று தன்பெயலான் வளத்தைச் சுரத்தலானென்க.

நாம் - நாமமென உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது; புகழெனினுமமையும்; ஏழ்வகைப் பெயருமாம். வேலி - சூழ்தல். அளி - கொடை. மேனின்று - மேலாய் நின்று. தான், அசை. சுரத்தல் - இடைவிடாதுசொரிதலுமாம். உலகிற்குச் சுரத்தலானென இயையும்.

௧0 - ௧௨.

பூம்புகார்..........................ஒழுகலான்

பூம்புகார், விகாரம்; பூ - பொலிவு.

(இ - ள்.) நாம் புகாரைப் போற்றுவேம்; புகாரைப்போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய உலகின்கண் அவன்

குலம்புகழ்வார் இதனையும் புகழ்வாராகலினென்க.

உலகிறகு - உலகின்கண் , உருபுமயக்கம்; [4] ‘‘ யாதனு.........சாரும் ’’ என்பதனுன் முடிந்தது; [5] ‘‘ நில்லைச் சூழ்பொழிற்கு ’’ என்ருற்போல.

திங்களை முறைகூறினர், இத்தொடர்நிலைச்செயயுட்குச் சிறந்த முதன் மொழி அதுவாகலான். இத்திங்கள்முதலியவற்று இவனளித்தல்முதலிய செயகையொத்தலான், இவையும் இவனுற சிறந்தனவென்பதாம். இறப்பப்

---

[1] தொல். வினையியல், சூ. ரு. [4] தொல். வேற்றுமைமயங்கியல், சூ. உ௩.
[2] ,, புறத்திணையியல்,சூ. ௩௬. [5] திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கசுஎ.
[3] புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

புணர்த்தற்கு, ‘‘குடைநிழல் மரபு ’’ என்றதனுல் கொடையும் திகிரியும் உயர்ச்சியும் புணர்த்துகூறியவாருயிற்று.

கரு - கூ. ஆங்கு ....முழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்படிப்போற்றினல்லது, முனிவனூலின் முடித்தகேள்வி யான்
எனைத்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர், பொதியில் இமயம் புகா ரென்னும் இம்மூன்றும்
ஒருதன்மையவாதலான், ஆதியிற்றோன்றிச் சலிப் பின்றி நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு அந்தமுண்டென்று கூறார் ; அவ்றறில் உயாநதோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஒரெண்ணிடைச்சொல்; [1] "கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றி னுங், கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே" என்னும் புற னடையாற் கொள்க. பதியெழுவறியா - பதியினின்றும் பெயர்தலையறியாத; எனவே பகையின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு; ஆதிகாலத்தேறிய குடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின. பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கே உரியசிறப்பு. ஒடுக்கம் - முடிபு. உயர்ந்தோர் - முனிவனும், இறைவனும், அரசனும்; இனி உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும் பழங்குடியி லுள்ளாருமென்றுமாம்; என்றது இமயத்தோடும் பொதியிலோடுமுள்ள இருடிகளையும் புகாரி லுள்ள வணிகரையும் உவமித்தவாறும். உண்மையின் - உண்டாகலின். முடித்தகேள்விகரைகண்டகேள்வி.

இவற்றாற் செம்பியன்சிறப்பும் புகார்ச்சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று.

௨௦. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது அத்தன்மையதாகலான்,

என்றது, புகார் நிலைபேறுடையதாகலாற் போகமும் புகழும் நிலைபேறுடையவென்றவாறு.

௨௧ - ௪. நாகநீ ணகரொடு..............அகவையாள்

(இ - ள்.) சுவர்க்கம் [2] பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும் போகமும் நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின்கண் மழைபோல்வழங்கும் கையையுடைய மாநாயகனுடைய குலத்திற்றோன்றிய கொம்புங்கொடியும்போல்வாள்; பன்னீராண்டிற்குட்பட்ட பிராயத்தாளாயினளென்க.

நாகநீணகர் - சுவர்க்கம். நாகநாடு - பவணம். போகநீள்புகழ், உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிர்நிரனிறை. மன்னும் - நிலைபெறும்; இடைநிலைவிளக்கு. மாக வான்-விசும்பின்மேகம். மாநாயகன், சிறப்புப்பெயர். ஈகை - பொன்; வான்கொடி - வானவல்லி; பொன்மெய வானவல்லியென்க. அவற்றோடுமொக்க மன்னும் புகாரெனினுமமையும்.

௨௫. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,

உம்மை இசைநிறை.

---

[1] தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், சூ. ௪௮.

[2] பவணம் - நாகலோகம். சுவர்க்கத்திலும் நாகலோகம் போகத்திற் சிறந்ததென்பது சைனநூற்றுணிபு.

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

௬௯

உ௬ - ௯.
போதிலார்...............என்பாண்மன்னோ

(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய
புகழுடையவடிவு இவள்
வடிவையொக்குமென்றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய புகழையுடைய
கற்பு இவள் கற்பையொக்குமென்றும் உலகின்மாதரார் தன்னைத்தொழுதேத்

தும்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பாள், அவள்யாரெனிற்
ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவாளென்க.
கண்

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவினாள்,
ஒருபெயர். தீது - [1] பிறர்
நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும்,
விளக்கு. பின்வருகின்ற இவளென்பதனை

இடைச்சொல். புகழ், இடைநிலை
மூன்னுங்கூட்டுக. மன்னும் ஓவும்
இடைச்சொல்.

௩௦ - ௪. ஆங்கு...............அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து *
நெடுநிலமுழுவதையும் தனியேயாளும்

கரிகாலனைமுதற்குடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய
ஒப்பற்றகுடிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தையுடையான்;
அவன்யாரெனின், தன்னுடையபொருளை
இல்லாதார்க்கருளும் மாசாத்துவானென்று
பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு நிதிக்கிழவனுடையமகன்
பதினாறுண்டிறகு உட்பட்ட பிராயத்தானெனக.

பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின முதிர்தல்
மரபன்மையின், அகவையான் அகவையானென்றார்.
ஒப்பினமையின்மிகுதிகூறுவார் ஒரு
தனிக்குடியென்றார். ஓடு - இன் ; உருபுமயக்கம்;
உறழ்பொரு ; இதுவும் புறனடையான் முடிந்தது. வடுநிதி
- நல்வினையாற் [2] கலத்தினுங் காலினும் வருநிதி ; நியாயத்தால் வருநிதியுமாம். பிறர்க்கு -
பொருளறார்க்கு ; நிதியற்றார்க்
கும் நல்வினைசெயதார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடம் ; அதற்கு இல்லாராகிய
பலர்க்கெனக. ஆர்த்தும் -
நிறைவிக்கும் ; நுகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாத்துவான்,
இயற்பெயர். இரு
நிதிக்கிழவன், சிறப்புப்பெயர்.

௩௫. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.
ஈண்டும் உம்மை இசைநிறை.

௩௬ - ௬.

மண்டேய்த்த.....................என்பான்மன்னோ.
(இ - ள்.) மண்ணைத்தொலைத்த புகழினையுடையான்,

பண்ணைத்தொலைத்த
மொழியினராகிய மதிபோலுமுகத்தினையுடைய மடவார்
தம் காதலால் உலகிற
கண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வேளென்று அவனிசையைத்
தமதாயத்தின்கட் பாராட்
டிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பினல் உட்கொண்டு
ஏத்துதற்குரியான் ; அவன்யா
ரெனின், கோவலனென்று பெயர்கூறப்படுவானெனக.
'மண்டேயத்த' என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்
; மண் இடத்திற்
சிறிது என்றார் வள்ளுவனாரும். புகழினை, எழுவாய்.
பண்டேயத்த-பண்ணைக்
கெடுத்த. செவ்வேளெனறா, வேள் இருவருளராகலின்.
முருகவேளைச் செவ்

---

¹ மணிமேகலை, உஉ - ஆம் காதை, சசு - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.
² சிலப், மனையறம். எ. (பி - ம்.) * 'நேமிதிலம்.'

வேளென்றது, ¹ "ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு"
என்பதனல். போக்கி - என

கும் போகப்பண்ணி ; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு - காமக்குறிப்பினுல் உட்

கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும் கலைமாதும் சயமாதும் புகழ்

மாதும் புவிமாதுமென்று கூறி, இவர், அழகிற்கும் அறிவிற்கும் ஆண்மைக்

கும் புகழுக்கும் பொறைக்கும்

னெனினுமமையும்; " "கலையின

இவனென் றுட்கொண்டு ஏத்துங் கிழமையா

தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுஞ், சிலையின

தகலமும் வீணைச் செல்வமு, மலையினி னகலிய மாப

னல்லதிவ், வுலகினி

லிலையென வொருவ னுயினை" என்றாற்போல.

இனி, மொழியினுலென்றுபாடமாயின், மடவார் திரணடுவே மொழி

யாலே புகழினை

மையாற் கொடை

செவ்வேளென்று இசையைப்பரப்ப ஏனேயோரும் காதன் அழகு வீரம் இவறறிற்குரியான் யாவனெனிற கோவல

னென று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றலுமொன்று; இப்பொருளுக்கு,

போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முறகூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல் உட்கோளாகலான்.

௪0 - ௪௨. அவரை..............மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தனமையாரைக் குரவரிருவரும் ஒருபெருநாளிலே மணவணி காணவேண்டி மனமகிழ்ந்தனர் ; மகிழ்ந்த அளவிலே யென்க.

உழி - அளவு.

௪௩ - ௪. யானை..............ஈந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியிழையாரை யானையெருத்தத்து இருத்தி அம்மா நகர்க்கு இவாமணமென்னுமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தாரென்க.

எருத்தம் - புறக்கழுத்து. இரீஇ - இருத்தி. ஈந்தாரெனவே அறிவித்தாரென்பதாயிற்று. சிலமகளிரையணிந்து யானையேற்றி அறிவித்தல் மரபு.

௪௫ - ௭. அவ்வழி,..............அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசுமுதலிய இயம்பின ; முருடுமுதலிய அதிர்ந்தன ; பணிலமுதலிய முழங்குதல் எழுந்தன ; வெண்குடைகள் அரசனுயர்வெழுந்தபடி எழுந்தன ; மங்கலவணி ஊரெங்கும் எழுந்ததென்க.

முருகு

சகு-

- பத்தல்; மத்தளமுமாம். அகலுள் - தெருவுமாம்,

௬. மாலைதாழ்..............பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித் ருந்திய மண்டபத்து நீலப்பட்டு மேற்கட்டியின்கீழ்நிறுத்தின ரிடத்தேபொங்க.

தூணிரைபொ

முத்தின்பந்த

நீலவிதானங்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி; அஃது முத்துநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ - பொலிவு.

அக்காலத்து

௫௦ - ௫௫.

வானூர்...........நோன்பென்னை

[1] திருமுருகாற்றுப்படை, உ.

[2] சீவகசிந்தாமணி, சகக.

௩.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல். சக

(இ - ள்.) மதியம் சகடணைந்தநாளிலே

யார்ப்பான் மறையிற் சோதிடாக்
கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே
சடங்குகாட்ட இவர் இங்ஙனம் தீவலஞ்
செய்கின்ற இதனைக் காண்கின்றவர் கண்கள்
முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது
காணென்பாராயும்,
காண்கின்றவர்கட்கே நான்பு
என்னேயெனினுமமையும். சகடு - உரோகிணி.
மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ; புரோகிதனுமாம்.

நசு - ரு.

விரையினர்..........நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய் மலரினராய் உரையின ராய்ப் பாட்டின ராய் ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

நசு - எ.

[1] சாந்தினர்............சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) ஏந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப் புகையினராய்க் கோதைய
ராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

நஅ - க.

விளக்கினர்..............மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க் கலத்தினராய் மூளைப்பா
லிகையினராய் நிறைகுடத்திட்ட கை

புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற்
புணர்ந்தனராயும் நிரையினர்கள்,

ஒருசொல் வருவிக்க.

சுய - சுஅ.

போதொடு..............எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்னார், இவளும் தன்காதலனைத் தன் கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற் புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை அகத்திட்டகை * புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற் புணர்வோனாக; இருவரன்பும் சருவதா ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம் வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால் வணங்கி அவ்வகையேத்திப் பின்பு சிலமலரைத்தூவி, இப்பால் இமயத்திருத்திய வேங்கை பொற்கோட்டு உப்பாலிடத்ததாயே நிற்பதாக; எப்பாலும் தன் போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலன் மாறில்லாத தன்திகிரியை உருட்டுவோனாகவென ச் சொல்லி, உலகில் அருந்ததியன்னாளை அமளியேற்றினரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதறுகென ஏத்தித் தூவி அருந்ததியன்னாளை உழையதாக உருட்டுவோனாகவென அமளியேற்றினரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

க. —மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முற்றிற்று.

[1] மதுரைக்காஞ்சி, ருகூஅ - கூ.
(பி - ம்.) * 'புல்லும்போதுநெகிழாமல்.'
க

இரண்டாவது
மணயறம்படுத்த காதை.

உரைசால் சிறப்பி னரைசுவிழை திருவிற்

பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி
Foreign countries which import rare commodities ரு யரும்பொரு டரூஉம் விருந்திற் றேஎ
மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங்
கலத்தினுங் காலினுந் * தருவன ரீட்டக்
குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வ
ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
ருத்தர குருவி னொப்பத் தோன்றிய
கயமலர்க் கண்ணியுங் காதற் கொழுநனு
மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா
லமளிமிசை
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத்
திருந்துழிக்
கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புகழமைந்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

௩. வழங்க - உபசரிக்க. தவா - கெடாத.

ரு. விருந்திற்றேம - பரதேசங்கள்.

சு. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின் தொகுதிகூறுவார், தேம் ஒருங்கு தொக்கன்னவெனறூர்.

அ. குலத்திற்குன்று - குலதருமத்திறகுன்றுத.

செல்வர் - இருவர் பிதாக்

களும்.

கூ - க0. அத்தகு............தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க திருவினையுடைய அருந்தவமுடித்தோர் போகபூமியில் தோனறுமாறுபோலத் தோன்றிய.

எ. கலத்தினுங் காலினுந் தருவனரீட்டுதலால் (ரு) விருந்திற்றேஎம் (கூ) ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (௪) வழங்கத் தவாஅப்பெருக்கத்ததாகி (க) அரசு விழை திருவினையுடைய (உ) கட்லோடிகள் மலிநதகர் (க0) உத்தரகுருவினை யொக்கும்படி (கூ) செல்வர்க்குத் தோனறிய கண்ணகியுங்கோவலனும்.

இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தரகுருவை ஒத்தது.

(பி - ம்.) * 'தருவனரீட்டி.'

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சாஅ

கரு யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமிர் தாமரை
வயற்பூ வாச மளைஇ யயற்பூ

மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை * மாதவி சண்பகப் பொதும்பர்த்
தாதுதேர்ந் துண்டு மாதர்வாண்

முகத்துப்

புரிகுழ லளகத்துப் † புகலேக் கற்றுத்
திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
மாலைத் தாமத்து மணிநிரைத்து வகுத்த
கோலச சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து
வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்
கண்டுமகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து
விரைமலர் வாளியொடு ‡ வேனில்வீற் றிருக்கு
நிரைநிலை மாடத் தரமிய மேறிச்
சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி
முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த
வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன் மாலையொடு
கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழத்
தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்றுத்
தீராக் காதலிற் றிருமுக நோக்கிக்
கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை
[1] குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த
வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு
§ முரிதி னின்னோ டுடன்பிறப்

புண்மையிற்

~~~~~~

௩௫. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு கையற்று - செயலறறு; புணர்ச்சியால் அவசமாகி.

மாலையு மயங்கி' என்றார்.

௧௧. கண்ணகியும் கோவலனும் (௯௧)
இடைநிலத்திருந்துழித் (௨௪) தென்
றல் (௨௫) கண்டுமகிழ்வெய்திச் சிறந்து (௨௭)
ஏறியிருந்து (௨௯) எழுதிக்
(௩௫) கையற்றெனக்கூட்டுக.

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

௪௦. உரிதின் - உரித்தாக.

---

[1] குழவியென்னும் இளமைப்பெயர் திங்களையடுத்துவருமென்பதற்கு இது மேற்கோள்; (தொல். மரபு. சூ. ௨௪ - பேர்; நன். மயிலை. சூ. ௩௮௭.)

(பி - ம்.) * 'மாதவிச்.' † 'பூவிலேக்கற்று.' ‡ 'வேனில்வீற்றிருந்தநெடுநிலை.' § 'உரி திதுதின்றேடு', 'உரிதினினின்றேடு.'
~~~~~~

இலமரசன்

பெரியோன் றருக திருநுத லாகென
[1] வடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப்
படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலி
னுருவி லாள னொருபெருங் கருப்புவி
லிருகரும் புருவ மாக * வீக்க

மூவா மருந்தின்
முன்னார்த் தோன் றலிற்
றேவர் கோமான் றெய்வக் காவற்
† படையினக் களிக்கவத னிடையினக்
கிடையென
வறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை
யின்றியு
மிறுமுறை காணு ‡ மியல்பினி னன்றே
யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின்

முகத்துச்

செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா §

வீத்தது

மாயிரும் பீலி மணிநிற **

மஞ்ஞைநின்

நுரு

சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு
மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக் கழிந்து
நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச் செறியவு

மளிய தாமே சிறுபசுங் கிளியே

குழலும் யாழு மமிழ்துங் குழைத்தநின்
மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வாகியு

கூ0 மடநடை மாதுநின் ‡‡ மலர்க்கையி

னீங்கா

துடனுறைவு மரீஇ யொருவா வாயின
நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பா

ராட்டுநர்

மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

சஉ - ரு. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்தலால் அமர்மேம்படுநாதுமுறைமை இவட்குக் கூறப்பட்டது.

சசு. இவளைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின்முன்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

சகூ - ருஉ. இவ்வாறு ஒருரிமையின்றியேயும் குமரவேள் தன்கையில்

வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை வருத்தும் இயல்பினனன்றே.

ருரு. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ருகூ. செறிதல் - ஒளித்தல்.

ருஅ. குழைத்தல் - கூட்டுதல்; இல்பொருளுவமை.

ருஎ. கிளி (சுக) நீங்காவாயின; அதனால் (ருஎ) அளியவென்க.

சுஉ. நலம்பாராட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். சுரு. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.

---

[1] 'அடையார்...ஈக்க' என்னும் பகுதி, தக்கயாகப்பரணியில், சுஉஉ - ஆம் தாழிசையுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

(பி - ம்.) * 'ஈய்த்தனன்.' † 'படைநினக்களித்தனனதன்.' ‡ 'இயல்பினன்றே.' § ஈத்தனன்.' ** 'மஞ்ஞைசாயற்கு' †† 'தளிர்மலர்.' ‡‡ 'மலர்க்கைநீட்னதுடனுறைபு.'

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுஇ

பிறிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்
பல்லிருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு
மெல்லவிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொ
ஞன நல்லகி னறும்புகை யன்றியு
மான்மதச சாந்தொடு வந்ததை யெவன்கொ
திருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு
மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை யெவன்கொ
திங்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை வருந்தவு
மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுற் றனர்கொன்
மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே
யரும்பெறற் பாவா யாருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ

தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்
தயங்கிணர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி
வயங்கிணர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல் வுழிநாள்
வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி
மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
விருந்து புறந்தரூஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
வேறுபடு திருவின் வீறுபெறக் காண
வுரிமைச் சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

---

௬௪. பிறிதணி அணிதலாற் பெற்றபயன் என். [நாற்றம்.

௬௬. எல் - ஒளி. என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார்.

௬௭. நானம் -

௬௮. மான்மதம் - புழுகு கத்தூரிமுதலாயின. வந்ததை - வந்தவுறவு.

௭௦. உற்றதை - உறவு. ௭௨. என்னுற்றனர் - என்னபித்தேறினர்.

௮௧. உலவாமை - ஒழியாமை. ௮௨. தருக்கி - மிக்கு.

௮௪. (பா) பேரிற்கிழத்தி - கோவலன் மாதா.

௮௫. கேண்மை - சுற்றத்தாரைப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் - துறக்கரைப் பூசித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். ௮௬. பெருந்தண்வாழ்க்கை-இல்லறம்.

அஎ. வேறுபடு திருவின் - நானாவிதமான செல்வத்தோடே. வீறு - பெருமை.

அஅ. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள். ஒருதனியாகப் புணர்க்கவென்க.

(பி-ம்.) * 'முத்துடன்.'

சூசு
சிலப்பதிகாரம்

யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் * கிழமையிற்

கூ0 காண்டகு சிறப்பிற் கண்ணகி தனக்கென்.

வேண்பா.

[1] † தூமப் பணிகளொன் றித் தோய்ந்தா லெனவொருவர்
காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து - நாமம்
தொலையாத வின்பமெலாந் துன்னினார் மண்மே
னிலையாமை கண்டவர்போ னின்று.

க - உ. [2] உரை சால்...........மாநகர்

(இ - ள்.) புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய

அரசரும் விரும்பும் செல்வத்
தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க மாநகரென்க.

அரசென்பது, [3] "குடிமை யாண்மை" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'நிலையின
வாயினு, மஃறிணை மருங்கிற கிளந்தாங் கியலும்' என்பதனுல் முடிந்தது;
சிறப்பும்மை விரிக்க.

இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான நகரெனினுமாம். பயம் -
மன்னர் விழைச்சி.

ரு - கக.

முழங்குகடல்............கொழுநனும்

(இ - ள்.) மாநகர், கலத்தினும் காலினும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய தேயங்கள்வந்துகூடி
ஒருங்குதொக்காற்போன்றுள்ள பண்டம்
முழங்குகடல்சூழ்ந்த ஞாலமுழுதும்
ஒக்கவரினும்
வழங்கத்தொலையாதவளத்திணையுடையதாகலின், அங்ஙனம் அறத்
திணுகிய பொருளால் [4] தலைப்படுதானத்தைச்
செயதோ ரெய்தும் உத்தரகுரு
விணையொக்கும்படி குலத்திறகுன்ருத செல்வர்க்குத் தோன்றிய பெரியமலர்
போலும் கண்ணையுடையாளும் அவள் காதலிக்கப்படும் கொழுநனுமென்க.

---

[1] இவ்வெண்பாப் பலபிரதிகளிவில்லை.

[2] இந்த "உரைசால் சிறப்பின்" என்னும் அடிக்குமுன்னர், "திருவின் செல்வியொடு பெருநில மடந்தையை, யொருதனி யாண்ட செருவடு திண்டோட், கரிகாற் பெரும்பெயர்த் திருமா வளவனைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் றெடுத்த, மாலைத் தாகிய வளங்கெழு செல்வத், தாறைந் திரட்டியு மாயிரங் குடிகளும், வீறுசான் ஞாலத்து வியலணி யாகி, யுயர்ந்தோ ருலகிற் பயந்தரு தானமு, மில்லது மிரப்பு நல்லோர் குழுவுந், தெய்வத் தானமுந் திருந்திய பூமியு, மைய ருறையுளு மறவோர் பள்ளியும், விண்ணவ ருலகினி னண்ணிடு நகரமொ, டெண்ணுவரம் பறியா விசையொடு சிறந்த" என்னும் அடிகள் பதின்மூன்றும், மிதிலைப்பட்டி அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

[3] தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், சூ. ௫௬.

[4] தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம்; "அறத்தி னீட்டிய வரும்பெரும் பொருளைப், புறத்துறைக் குற்றமுன் றறுத்தநற் றவர்க்குக், கொள்கெனப் பணிந்து குறையிரந் தவர்வயி, னுள்ளமுவந் தீவ துத்தம தானம்" என்பது திவாகரம்.

(பி - ம்.) * 'கேண்மையிற்.' † 'தாம்ப்பணிபலவுந்தோலாதவேலேந்து.'

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை. ௬௭

அத்தகு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத் தக ஒழுகும் மனைவியோ டேயெனினுமமையும்.

அரும்பொருளாவன:—[1] "நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங், குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங், கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு, மரியவும் பெரியவும்" எனப் பட்டினப்பாலையுட் சொன்னவும் பிறவும்.

[2] " இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, மூரிய தாகு மென்மனார் புலவர்" என்பதனாற் கலத்தினும் காலினு மென்றார்; கலம் - மரக்கலம். கால் - வட்டை. இதனானே பின்னரிருமரபோரும் கலத்தொடுசேறல் பின்னரு ழிக்கு மரபெனக்கொள்க.

அருந்தவம் - ஈண்டுத்தானம். உத்தரகுரு - போகபூமி; அஃது அறு வகைப்படும்; என்னை: [3] " ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமதவஞ்சமிரண

வஞ்சர், தேவ குருவ முத்தர குருவமெனப், போக பூமி யறுவகைப் படுமே"

என்றாராகலின். அதிற்பிறந்து [4] போகநுகருமாறு, [5] முடிபொருட்டொடர்நிலை

யுள் தானப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம் வழங்கத்தவா வளத்ததெனக்

ஒட்டுக.

குலத்திற்குன்றுதல்-பூப்பின்கட்பிரிதல்; அன்றி [6] நடுவின்றி நன்பொருள்

வெஃகலுமாம். குலத்திறகுன்றுமை - [7] " நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவு

நின்ற நன்னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப

நாடிக், கொள்வதூஉமிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைகொடாது" என்ப

தெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும்

கொழுநனுமென்க.

கஉ - ரு. மயன்விதித்

தன்ன............இருந்துழி

(இ - ள்.) அங்ஙனந் தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் மாடத்து இடை

நிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற போன்ற இருந்துழியென்க.

மணிக்காலமளிமிசையே

---

[1] பட்டினப்பாலை, கஅ௲ - கூஉ. [2] தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், ௬. கக.

[3] திவாகரம், கஉ - வது.

[4] போகபூமியிற் பிறந்து போகநுகருமாற்றைப் பின்வரும் திவாகரச்சூத்திரத்தா

லுணர்க; "பதினு ருட்டைக் குமரனும் விதிவழிப், பன்னீ ராட்டைக் குமரிய மாகி,

யொத்த வன்பினு மொத்த நலத்தினுங், கற்பக நன்மர நற்பய னுதவ, வாகிய செய்த

வத் தளவு மவ்வழிப், போக நுகர்வது போக பூமி."

[5] முடிபொருட் டொடர் நிலையென்றது, அறமுதலிய நாற்பயனையுங் கூறும் சீவக

சிந்தாமணி முதலியவற்றை.

[6] திருக்குறள், களக. [7] பட்டினப்பாலை, உ0௬ - கO.

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன். நெடுநிலை - எழுநிலை; இடை நிலம் - நாலாநிலம்.

கச - உரு. கழுநீ ராம்பல்..............சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு குவளையுடைய அரும்புகள் சுரும்பு

இமிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின் வாசத்தைக் கலந்துண்டு

அவற்றின் வேறாய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றுள் தாழையினது விரிந்த வெள்ளிய

தோட்டினையும் சண்பகப்பொதும்பரிலுண்டாகிய கோதைபோலும் மாதவிப்

பூவின் தாதினையும் ஆராயந்துண்டுபோநது வாண்முகத்து மாதருடைய புரிந்த

சூழற்சியையுடைய அளகத்துண்டாகிய கலவைமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப்

புகுதற்கு வழிகாணமைற் சுழலுகின்ற சுரும்பொடும் வண்டொடும் மணித்தாமத் தாலே ஒழுங்குபடநிரைத்து வகுத்த அழகினையுடைய சாளரக்குறும்புழையாற் செவ்வியறிந்து நுழைந்துபுக்க மணவாயத் தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்

திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன் மிகுதலாலென்க.
சாதிபற்றி ஆம்பலென்றாரெனினும்
ஈண்டுக்கூறியது சேதாம்பலென
வுணர்க; இஃது அவறறோடு ஒருதன்மைத்தாகிய
பகற்போதன்றெனினும அவை
விரியுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற்
கலந்துண்டென்றார். இதழொடிக்கப்
படாதவெனவே செவ்விகூறிற்று; [1]
"தீநீர்ப்பெருங்குண்டுசுனைப்பூத்தகுவளைக்,
கூம்புவிடு முழுநெறி" என்றார் புறப்பாட்டினும்.
கோதை-மாலை; ஒழுங்கு
மாம். வெணடோட்டுத்தாழையுமாம் ;
சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதவி
யென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை
சண்பகத்தோடு மலர்தலின்
தேர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தளகமென் பாருமுளர். புகல -
புகுதற்கு. ஒடு - ஒருவினை.
செவ்விபார்த்து நுழைந்து புக்கவென்க. செவ்வி -
இவர்மகிழுஞ்செவ்வி.
பின்னின்ற உண்டென்பதனை அளைஇ உண்டெனவும்,
தேர்ந்துண்டெனவும்
இரண்டிடத்தும் ஒட்டுக. அன்றி அளைஇ
வண்டொடுபுக்கதென்றலெனினுமமை
யும். மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத்

தன்னிடத்தேயுடைய தென்றல்.

அளேஇ உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத் திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொடும்புக்க தென்றலென்க.

உசு - எ. விரைமலர்..........ஏறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர் காதன்மிகுதலாலே இடைநிலத்துநின்றும் மேல் நிரைத்துவகுத்த நிலங்களில் மணத்தினையுடைய மலர்வாளியோடே காமன் வீற்றிருக்கும் மேனிலமாகிய நிலாமுற்றத்தின் மேல் ஏறியென்க.

வேனில், ஆகுபெயராற் காமன். பகையின்றிக் கல்வியொடு செல்வத்திடை † நஞ்சற்றகாம நுகர்ந்திருத்தலின், வாளியும் காமனும் வருந்தாதிருந்தமை தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார்; இஃது உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை

1 புறநானூறு, கககூ. † சீவகசிந்தாமணி, கக.

உ —மனையறம்படுத்தகாதை. ௯௯

1 "உதார மென்ப தோதிய செய்யுளிற், குறிப்பி னொருபொரு

தோன்றல்" என்பது அணியியலாகலின்.

ணெறிப்படத் |

உஅ - ௩௧. சுரும்புணக்
கிடந்த...........காட்சிபோல
(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிலாமுற்றத்து ஏறினவர்கள்,
சுரும்புகளுண்டற்குப்
பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நறும்பூஞ்
சேக்கைக்கண்ணே கடல்சூழ்
ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும் * ஞாயிறும் திங்களும்
சேர இருப்பக்கண்ட
காட்சிபோல இருந்து கரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப்
பெரிய தோளிலே
யெழுதியென்க.
கரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே
தொய்யிலொன்றை
யும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவின்செவ்வி
கூறுவார், சுரும்புணக்
கிடந்த வென்றார்.
இனி * அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து
உண என்பதனைப்
பெயர்ப்படுத்துச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும்
உளவழி அவ்வக்காலத்து
ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன்றும

மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம்
ஒருகாலத்து ஒருவழியுண்ணும் உணவுகிடந்த
தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கை
யெனவுமமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும்
செவ்வியுங்கூறிற்றும்.

முதிர்தல் - முற்றுதல்; சூழ்தலுமாம்; * "
நீர்முற்றி மதில்பொரூஉம்"
என்றார் பிறரும்; முதிர்ந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இல்பொருளுவமம். போல இருந்தெனு
ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

கூஉ - எ. வண்டுவாய்.........கட்டுரை

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டுகள்
புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த
வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய
இளக்கத்தையுடைய மாலை
யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணையலும்
குலைந்தலைய மார்பிலிட்ட
இவ்விருவகைமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரும்
செயலற்ற புணர்ச்சியிறுதிக்
கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய

முகத்தைநோக்கித் தனது
அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத
நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்த
உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல் - மலர்ச்சி. பிறழ -
சரிய. மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா,
தீர்தலென்னும் விடற்பொருண்
மையெதிர்மறை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

---

[1] இச்சூத்திரம் தண்டியலங்காரத்திலும்
படுகின்றது.
(பொதுவணியியல், சூ. உக.) காணப்

[2] "மதியமு ஞாயிறுங் கதிர்விரிந் தோடிக், கடலிற விசும்பி னுடனின் றுங்கு" (பெருங்கதை, க. ௩௨: ௨௨ - ௩.) என்பதும், "வெங்கதிர்க் கனலியுந் தண்கதிர் மதிய [...] தங்கி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்" (இறை. சூ. ௨ - உரை) என்பதும் [...]ங்கே அறியற்பாலன.

[3] தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. எ௮. [4] கலித்தொகை, ௬௭.

எ

இனிக் குறியாக்கட்டுரை - முன் கருதப்படாத கட்டுரையெனினும் பொருந்
தும். [1] "குறியா வின்ப மெளிதி னின்........எய்தும்"
என்றார்; கட்டுரை -

நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.

ஏறியிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக் கூறுமென்க.

அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார்.

௩அ - ௪௬. குழவித் திங்கள்.....

.ஆகென.

(இ - ள்.) பிறை, இறைவன இமையவரேத்தாநிறகத் தனமுடிகககு அழகு
செய்தல்காரணத்தாற் சூடிய
பெறுதறகருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன்
நினக்குத் திருநுதலாகத் தரக்கடவன; அஃது
எற்றுலெனின், அப் பிறை நின்
ஞேடு உடன் பிறப்புண்டாகலின் நினக்கு
உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; [2] "உரிதினிற, கொண்டாங்குப்
பெயர்தல் வேண்டும்" என அகப்பாட்டினுங்கூறினர்.

திங்கட்குழவியென்றது [3] "சொல்லிய வல்ல பிறவவண் வரினும்" என்
னும்மரபியற் புறனடையான் முடியும். [4] "அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்
தவும் படுமே" என்றார்புறப்பாட்டினும்.
அருமைத்து, அஃறிணைவினைக்
குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது சூடினபிறை
இரண்டுகலையாதலின், அதனை

எண்ணூட்டிங்களாக்கித் தருகவென்பது கருத்து;
என்னை [5] "மாக்கடனடுவ
ணெண்ணுட் பக்கத்துப், பசுவெண் டிங்க டோன்றி
யாங்குக், கதுப்பயல்
விளங்குஞ் சிறுநுதல்" என்றாராகலின்.
இதனான் மேறகூறுகின்ற கருமமையும்
வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக்
கட்கேறபத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று;
என்றது கரும்பிற்கு நிற
னும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.
இஃது எதிரதுபோறறலெனனும் தந்திரவுத்திவகை.
இங்ஙனங்கூறினார்; பிறை திருவொடு
பாற்கடலிடைப் பிறத்தலின், இவ
ளைத் திருமகளாகமதித்து.

ஈஉ - ஆ. அடையார்

முனையகத்து......ஈக்க
(இ - ள்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த
ஒப்பில்லாத கருப்புவில்
லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத்
திருத்தித் தரக்கடவன்;
அஃது எற்றாலெனின், பகைவர்முனையிடத்தே தம்மை
மேம்படுப்பார்சிலர்க்குப்
படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அரசர்க்கு
இயல்பாதலானென்க.
தன்னால் ஒறுக்கப்படாத தெவ்வரை
அழிக்குங்கால் இவருறுப்பாகிய

படைக்கலங்கொண்டன்றி அழிக்கலாகாமையின், இங்ஙனம் கூறினார். ஈக்க,

[6] "ஈத்துவக்கும்" என்றாற்போலநின்றது. முனிவராகிய முரட்பகையை அழித்

தற்கு வல்வில்லே வேண்டுதலின், ஒருபெருங்கருப்புவில்லென்றார். என்றது,

---

[1] அகநானூறு, உ. [3] தொல். மரபியல், சூ கக0. [5] குறுந்தொகை, கஉகூ.

[2] " கO. [4] புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து. [6] திருக்குறள், உஉஅ.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

ருக

காமனுக்குக் [1] காமநூலும் [2] ஆலையும் வில்லாதலின், அதன் வன்மைகூறி

னார். ஒருபெருங்கருப்புவில் இருகரும்புருவமாகவென்றது சேமவில்லையுங்

கூட்டி; [3] "வானோர்......வேண்டினன்" என்றாராகலின்.

சஉ - அ. மூவா

மருந்தின்......இடையென

(இ - ள்.) இந்திரன் அசுரரையழித்துச் சுரரைக்

காத்தற்காக எடுத்த வச்சிரப்படையை நினக்கு இடையாகவெனத் திருத்தித் தாக்கடவன்; அஃது எற்றுலெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப பயக்கும் அமிழ்திற்கு நீ முறபிறத்தலானென்க.

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா, மூத்தவென்னும் பெயரெச்ச வெதிர்மறை. எனவே மூப்புக்கும் பிணிக்கும் மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது அமிர்தத்தை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ அமுதாகலின், நினக்குமு ன் னர் வச்சிரம் பிறத்தலாலெனினுமமையும்.

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்றகாலத்துப் பிறந்தவெனப் புரா ணங்கூறும்; வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய நடுவுபிடியாயிருத்தலான் அதனிடை யை நுசுப்புக்கு உவமங்கூறுப.

உ இறைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை கரும்பு வச்சிரமென்னு மிவற்றை நுதல் புருவம் இடையாகத் தருக ஈக்க அளிக்க உடன்பிறப்புண்மை யிற் பண்புண்டாகலின முனனர்த் தோனறலினென உயத்துரைக்க.

சக - ருஉ. அறுமுக வொருவன்..... .ஈத்தது.

(இ - ள்.) முருகவேள் தன்கையில் அழகிய சுடரையுடைய நெடிய வே லொன்றையும் நினமுகத்து மழைக்கண் இரண்டுமாம்படி ஈதற்குக் காரணம் வேறில்லையாகவும் ஈத்தது யான் இறந்துபடுமுறைமையைத்

தன் கண்ணுற் காண வேண்டுதல் காரணத்தானென்க.

[4] "துள்ளுநாக் காண்மார்" என்றாற்போல. பெறுமுறையின்றியும் - அவ்வாறு தான் ஈத்தற்கு உரிமையின்றாகவும். வேலோனாறு இரண்டாகவீத்தல்-நிருமித்துத்தருதல்; [5] "ஒங்கிய முருகன் வைவேலொன் றிரண் டனைய கண் ணுள்" என்றாராகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத் தனக்குப்பெருங்கூறு ஒன்றும் இல்லையாகவுமெனினுமமையும். இறுமுறை - முடியுமுறை; வருந்துந்தன்மையெனினுமமையும்.

இவை [6] புகழுவமையலங்காரம்; அஃதாவது "இறையோன் சடைமுடிமே லெந்நாளுந் தங்கும், பிறையோர் திருநுதலும் பெற்ற - தறைபுனல்சூழ், பூவலயந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவையின் னல்குற் பரப்பு" எனவரும்.

---

[1] காமநூல் - பூவிசேடம்; இதனை மன்மததந்திரமென்பர் வடநூலார்; இது மன்மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிசயத்திற்காண்க; "கயக்கணின்ற பூவின் மிக்க காம காண்டங் கன்னல்வில்" (கந்த. காமதகன. சுஉ) என்பதும் இங்கே கருதற்பாலது. [2] ஆலை - கரும்பு. [3] சீவகசிந்தாமணி, உ௦சுரு. [4] கலித்தொகை, சு.

5 சீவகசிந்தாமணி, கஉ கூக. 6 புகழுவமையாவது உவமையை யப்புகழ்ந்துவமிப்பது.

ருஉ சிலப்பதிகாரம்

இவற்றுட் கட்புலனாய் எழுதப்படும் உறுப்புக்களைப் பாராட்டி, இனிக் கட்

புலனாயும் ஆகாதுமாய் எழுதப்படாதன பாராட்டுவான்.

ருஉ - கூக. மாயிரும்

பீலி........ஒருவாவாயின

(இ - ள்.) நன்னுதால், மாதே, மயிற்குலம் நின்னுடைய சாயற்கு எதிர்ந்து வந்து பொருது தோற்றுத் தண்ணிய காட்டிடத்தேபோய் ஒடுங்காநிற்கவும்,

அன்னம் மெல்லிய நடையினைக்கண்டு எதிர்ந்துவந்து தோற்றுத் தனது நடை

யழிந்து நல்லநீர்பொருந்தின பண்ணையிற் செறிந்தமலரிற்புக்கு மறையவும், சிறிய பசிய கிள்ளைகள்தாம் குழலிசையினையும் யாழிசையினையும் அமுதத்தினை

யும் கலந்து குழைத்தாலொத்த நினது முதிராத மழலைக்கிளவிக்கு எதிர்ந்து வந்து தோற்றனவாயும் நின்னை வழிபட்டு அக்கிளவிகறபக்கருதி நினதுகையி

னின்றும் நீங்காவாய நின் னுடனே

வெறுப்புத்தோன்றாமல் உறைதலையும் பொ

ருந்திப் பிரியாவாயினவாகலின், அவை

அளிக்கத்தக்கனகாணென்றானென்க.

மாயிரு, [1] "கோயில்" போலநின்றது; [2] அதிகாரப்புறனடைவிதி. மா - கருமை. இருமை - பெருமை. மணி - நீலமணி. [3] சாயல் - மென்மை. தண்கான் - இழிந்தகாடு. நன்னுதல், [4] "எஞ்சிய விரண்டி னிறுதிப் பெயரே, நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்" என்பதனுல் நீட்டித்தது. நளி - செறிவு. செறிதல்

மழுதும்

- ஒடுங்குதல். குழைத்த, இல்பொருளுவமை; [5] பாலுங் கலந்த தீஞ்சொல்" என்றாற்போல.

"கரும்புந் தேனும்

இனிக் குழைத்த,

குழைவித்தவெனினுமமையும் ; வருத்தியவென்பதாம்; "குழைமுற்றின வா

ழைக் கொழுங்கனி குழைத்தும் " என்றாராகலின். மாது, முன்னிலே; விளி;

[6] "ஒவு மூவ்வு மேயொடு சிவணும்" என்பதனுன் முடிந்தது.

அடையவும், செறியவுமே இவை ஒருவாவாயினவாகலான் அளியவென்க.

கிளியும் இவள்வளர்ப்பனபலவாகலாற் பன்மைகூறினர்.

கூஉ - ௬. நறுமலர்க் கோதை........எவன்கொல்

(இ - ள்.) இத்தன்மையையாகிய கோதாய,

நின்னைப் புனைந்து அழகு

செய்யுமகளிர் குற்றமற்ற நினது புனையாத அழகன்றியும் வேறுசில அணிகளை

அணிந்ததனாற்பெற்ற உதவி யாதுதானென்றானென்க.

[7] "ஐயா யாரும்" என்பதனாற் கோதை கோதாயென விளியேற்றது. மங்கல

வணி - மாங்கலியமென்பாருமுளர்.

சூ௫ - ௬. பல்லிருங் கூந்தல்........ என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) பலவகைத்தாகிய கூந்தலிற் சிலமலரைப்பெய்தலையன்றி அதன்

மேலும் ஒளிபொருந்தி அவிழ்கின்ற மாலையைப் புனைதற்கு அந்தமாலையோடு

அவர்கள் என்ன உறவுடையார்களோவென்றானென்க.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கடுடு.

[2] தொல். குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. எஅ.

[3] ,, உரிச்சொல்லியல், சூ. உகூ.

[4] ,, விளிமரபு, சூ. உஎ.

[5] சீவகசிந்தாமணி, உசகூஅ.

[6] தொல்காப்பியம், விளிமரபு, சூ. இ.

[7] ,, ,, [illegible]

சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்புமுல்லை முதலியவை; அருச்சனை மலருமாம். - சூஎ - அ.

நான நல்லகில்........எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய நல்ல அகிற்புகையை ஊட்டு

தன்மேலும் மான்மதச்சாந்தை அணிதற்கு அதனோடு தமக்குளதாகிய அந்தக்

கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றானென்க.

மான்மதம் - கத்தூரி.

சூகூ - எ0.

திருமுலைத் தடத்திடை........எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர் அழகிய முலைத்தடத்தின்மேல் தொய்யிலெழுதுதன்

மேலும் தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டுவதற்கு அதனோடு அவர்க்குண்டான

[1] கெழுதகைமை யாதுதானென்றானென்க.

திரு - [2] முலைமேற்றோன்றும் வீற்றுத்தெய்வம். தடம் - பரப்பு. தொய்யில் -

பத்திக்கீற்று. காழ் - வடம்.

முத்தக்காழெனமாற்றுக.

எக - உ.

திங்கள்.................என்னுற்றனர்கொல்

ෙ

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய மங்கலவணியும்
சின்மலரும் அகிற்புகையும்
தொய்யிலும் பாரமாய அரும்பவும் வருந்தவும்
இவ்விடத்து இவைகண்டுவைத்
தும் பிறிதணியும் மாலையும் சாந்தும் மூத்தும்
அணிந்தாராகலின், அவர்கள்
என்னபேயகொண்டார்களோவென்றனென்க.

எக. மாசறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்கு
இனிமையான் மாசற
வோடிய பொன்னை யொப்பாய;
வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின்
இன்பத்தான் முத்தையொப்
பாய்; மரபின் தூய்மைகூறுவான்
வலம்புரிமுத்தென்றான்.

எஉ. காசறு விரையே—(இ - ள்.)
உயிர்ப்பின் இனிமையாற் குற்ற
மற்ற விரையையொப்பாய;

கரும்பே—(இ - ள்.) சுவையினினிமையாற்
கரும்பை யொப்பாய்;
தேனே—(இ - ள்.)
இனியமொழியையுடைமையால் தேனையொப்பாய்;

இவற்றாற்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும்
நாற்றமும் சுவையும் ஓசையு
மாகலின், * "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு
மைம்புலனு, மொண்டொடி

கண்ணே யுள" என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

எஙு - அக. அரும்பெறற்

பூாவாய்.................பாராட்டி

[1] கெழுதகைமை - உரிமை.

[2] "ஆமணங்கு குடியிருந் தஞ்சுணங்கு பரந்தனவே" (சீவக. களக.)

[3] "வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்"

(ஆத்திரையன். பொதுப்பாயிரம்.)

[4] திருக்குறள், கல௦க.

(இ - ள்.) பாவாய, மருந்தே, மடமகளே, தையால், நினைீ யான் மணியே

[1] யென்கோ ! அமுதேயென்கோ ! இசையேயென் கோவெனச்சொல்லித் தொலை

யாத நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிநத உரையைப் பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி .

இவற்ருறசொல்லியது என்னையெனின்,—

காட்சியின் உயிர்மயக்குறுதலிற்

கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியு

முயிரை இமைப்பிற றருதலின்
ஆருயிர்மருந்தேயென் றுங்கூறி, மலேயிடைப்
பிறக்குமணி குழையாமையின அதிறபிறவா மணியே
யென்பேனே! அலேயிடைப்
பிறக்கும் அமிாதிறகு இவ்வடிவின்மையின்
அதனிறபிறவாத அமுதேயென்
பேனே ! யாழ் கட்கு இன றுதாகலின
அதனிடைப்பிறவாத இசையேயென்
பேனேவெனத் தெரிதருதேறறவுவமையென்
னுமலங்காரமும், மலே கடலென
[2] விரோதமும், பினவருநிலேயென்னு மலங்காரமும்
புலப்படுத்தினுரெனவுணர்க.

அஉ - ரு.

தயங்கிணர்.................செல்வுழிநாள்

(இ - ள்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்ஙனம
கோதையொடு தருக்கி மகிழ்
ந்து செல்லாநின்றநாளிலே ஒருநாள்,
[3] தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற
பரியாயமென்னும் அலங்
காரமும், தலேயாய எதுகைத்தொடையின்பமும்
புலப்படுத்தினமையுணர்க.

அச - கூ.

வாரொலி.................கண்ணகி தனக்கென்

(இ - ள்.) நீண்டு ஒலித்த கூந்தலேயுடைய
வீரபத்தினியை இருநிதிக்கிழவன்

மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திறகுச் செயயும் பரிசாரமும்

விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த செயகைகளுமாகிய இவற்

றோடுபொருந்திய இல்வாழ்க்கையைப் பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத்

திக் கைவந்து உயர்ச்சிபெறுதலைக் காணவேண்டி அடிமைத்திரளோடே வேறே

கூட்ட, அத்தைக் கண்டகண் அங்ஙனம காட்சிதகும் சிறப்பினையுடைய கண்ண

கிக்கு இறபெருங்கிழமையிற சிலவாண்டு கழிநதனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை எல்லாவற்றோடுமொட்டுக.

இதன்கருத்து:— கேண்மை மடே யாடுெ டன வே

சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரமு

மெனவே அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்தலு

மென்பதாயிற்று. இவற்றோடே பொருந்திய வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை,

அன்புடைமை,இனியவைகூறன்முதலிய இல்லறப்பகுதியெல்லாமடங்கும். இக்

---

1 என்கோ - என்பேனே. 2 மாறனலங்காரம், சூ. கஉஉ - உரையைப் பார்க்க.

[1] "இளங்கோவடிகள், மனையறம்படுத்தகாதையுள், 'தயங்கிணர்...செல்வுழி' என்றவற்றுள், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு விரித்துரையெழுதிய அடியார்க்குநல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்னும் அலங்காரமாகக்

குறித்தார்; அஃது இப்பொருளணியுள் முந்துறக்கூறிய பொருட்பின்வருநிலையுள் அடங்குமென்றறிக;" (மாறனலங்காரம், சூ. கசுசு - உரை.)

[2] "படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணு, முடைப்பெருஞ் செல்வர்" (புறநானூறு, கஅஅ.)

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

நரு

கருத்தானன்றே, கோவலக்களக்காடதயிற் கண்ணகியார், [1] "அறவோர்க் களித் தலு மந்தண ரோம்பலுந், துறவோர்க் கெதிர் தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை" என்றதுமென்க.

கூந்தலையுடைய பேரியற்கிழத்தி யெனினுமமையும்; பேரியற்கிழத்தி-கோவலன் மாதா.

கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே மாதவிக்குப் பலயாண்டு கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது. இன்னும் மேற கனாத்திறமுரைத்தகாதையில், தேவந்தி, [2] 'கண்ணகி நல்லாளுக் குறறகுறை யுண்டென்று" எனபுழி எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவள் இளமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழுமபாாப் பனத்தோழியாய மாநாயகன மனைவளாதலின, ஒருகாலததே குடிபுக்குச் செல்

தின் றுழிப் பிரிவும் ஒருகாலத்தாயிறறென்பதாகலின், [3] "நாலீ ராண்டு நடந்ததற பின்னர்" என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி மாதவிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டு சேறலிற கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிநதவெனப் பொருள்கூறலுமொனறு; இதனுன் மிக்க பலமின்று; ஏறகுமேற்கொள்க. இது போலி.

[4] செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும் தென்றலைக் கண்டு மகிழ்நது சிறநது ஏறிக் காட்சிபோலச் சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக் கையறறு முகநோக்கிக் குறியாக்கட்டுரை கூறுகினறவன திங்கள் முதலிய வற்றை முதனமுதலில்வரச் சொல்லிப பலபாராட்டி மகிழ்ந்து செல்வுழி ஒரு நாள் பேரியற்கிழத்தி புணாக்கக் கண்ணகிதன க்குப் பெருங்கிழமையோடு ஆண்டு சில கழிநதனவெனக்கூட்டுக.

எல்லாவடியும நேரடியாய வநது முடிதலின, இது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை முற்றிற்று.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, எக - ரூ.
[2] ,, கனாத்திறமுரைத்தகாதை, சுக.
[3] ,, வரந்தருகாதை, அடு.

* இம்முடிபிலுள்ள செய்தெனெச்சங்களுட் சிலவற்றைச் செயவெனெச்சத்திரிபாகக்கொள்க; பின்னும இங்ஙனம் கொள்ளவேண்டிய இடங்களுண்டு.

மூன்றாவது

அரங்கேற்றுகாதை.

—•—

[1] தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றானத்துச சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிர்
௫ சிறப்பிற் குன்றாச் செய்கையொடு பொருந்திய
பிறப்பிற் குன்றாப் பெருந்தோண் மடந்தை

கூத்தியதமைதி கூறுகின்றது:—

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை; தெய்வத்தன்மையையுடைய வரை; உருபுதொக்குத் தெய்வமால்வரையென்றாயிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன். அருள - அவன்

சாபமிட்டருள.

உ. எயதிய - அச்சாபத்தை யெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமோதி அருளாற் சாபநீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இந்திரசிறுவன் - சயந்த குமாரன். இந்திர சிறுவனொடென்றதனாற் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும் சாபநீங்கிப் போனாளென்க; [1] "திருந் திய........வாகிவந் தனனென" என்றாராகலின்.

௬. தலைக்கோற்றானம் - நாடக வரங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது - இப்படியால் ஒப் பில்லாத சிறப்பினையுடைய வானவர் மகளிர்; ஆவார் - தளியிலார்; உருப்பசி வந்து சாபத்தாற் பிறக்கையால் அவள்வழியுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென் றாராயிற்று. அவருள்,—

௫. சிறப்பு - வரிசை. செய்கை - தொழில்.

௬. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு. பெருந்தோண்மடந்தை - மக ளிர்க்குத் தோள்பெருக்கை இலக்கணம்; என்னை? [2] "அகலல்குறேள் கண்ணென மூவழிப் பெருகி" என்றாராகலின்.

[1] "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்" என்புழித் தெய்வவரையென்று ஒட்டித்தெய்வத்தன்மையுடையவரையெனப் பொருள்தருகின்றது இன்னோசைதருதற்கு மாலென்பதனோடும் ஒட்டினாற்போல"—(தொல். புணரியல், சூ. ௯ - ந.)

[2] அரும்பதவுரையில், இட்டடியே முதலிறுதிகள்மட்டுங் கொடுக்கப்பெறும் சூத் திர முதலியவற்றின் முழுவடிவங்களை அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காண்க.

தாதவிழ் புரிகுழன் மாதவி தன்னை
[1] யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
கூறிய மூன்றி னொன்றுகுறை படாம
லேழாண் டியற்றியோ ரீரா றாண்டிற்
சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி
யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

இம்மன்னர் கரிகாற் பெருவளத்தானென்றுரை கடாரங்கொண்டதற்குச் சான்றில்லை

எ. தாதவிழ் புரிகுழல் மாதவி தன்னையென்றது - பூக்கள் தாதுக்களை அவிழ்க்கும் புரிந்த குழலையுடைய மாதவியாகியவள் தன்னை.

அ - கூ. ஆடலும்.........குறைபடாமலென்றது - கூத்தும் பாட்டும் அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும் ஒன்றும் குறைபடாமல்.

௧0. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராறாண்டில் - மையுண் கண்ணி மடந்தைமறற வளை ஐயாண்டு நிரம்பியபின்றைக் காண்போர் காண அரங்கிற சிரமம் இரு பொழுது ஏழாண்டியற்றுவித்து இபபடியாற் பன்னீராண்டுபிராயம் புககபின்பு.

கக. சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி -
வீரக்கழலிணையுடையசோ

ழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் அவையரங்கேறிக்
காட்டல்வேண்டி யென்றவாறு.

இனி, ஆடலாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

கஉ - உரு. இருவகைக்

கூத்தின் ....ஆடறகமைந்த வாசான் றன்

ஞெடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று
சொல்லப்படாநின்ற இரண்டு

வகைப்பட்ட அகக்கூத்தினது
இலக்கணங்களையறிந்து பலவகைப்பட்ட புற

நடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேரபபுணர்க்கவும்
வல்லனாகி அல்லிய முத

லாகக் கொடுகொட்டி ஈறுகக்கிடநத
பதினொருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக்

களுக்குரிய பாட்டுக்களும்
அவறறுக்குஅடைத்தவாச்சியக்கூறும் நூல்களின்

வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும் பாட்டும்
தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே

வநத தூக்குக்களும் தம்மிற்கூடி நிகழுமிடத்துப்
பிண்டி பிணையல் எழிறகை

தொழிறகையென்னும் அநதநான்கினையும்
நூல்களினகத்துக்கொணட கூறு

பாட்டுடையறிநது அகக்கூத்தினிடத்துக்
கூடைக்கதியாகச்செயதகை வாரக்கதி

யிற்புகுதாமலும் வாரக்கதியாகச்செயதகை
கூடைக்கதியிற்புகுதாமலும் புறக்
கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும்
அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல்
நிகழாமலும குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும்
தம்மில்விரவாதபடியும் செலுத்த
வல்ல ஆடலாசிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை. என்சொல்லிய
வாறோவெனின்,—

கஉ. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம்
எனவிவை; "மார்க்க மென்
பது வடுகின் பெயரே" இவற்றது
இலக்கணமாவது:—"அறுவகை நிலையும்...... ஆகு
மென்ப." இவை ஈங்குரைப்பிற பெருகும்;
விரிந்தநூலிற்கண்டுகொள்க.

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கூத்தை
இலக்கணத்துடனே பொருந்தக் கற்றென்றவாறு.

---

[1] "ஆடல் பாடல் அழகென்பவற்றுற்கனித்து" (திருக்குறள், கககூ - பரி.)

அ

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்துப்
பதினோ ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்
கசு விதிமாண் கொள்கையின் விளங்க வறிந்தாங்

க்ங. பல்வகைக்கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்தலாவது - நகைக்கூத்து முதலாகப் பல்வகைப்பட்ட புறநடங்களையும் வேந்துவிலக்கும் படைவிலக்கும் ஊர் விலக்குமென்று சொல்லாநின்ற விலக்குக்களாகிய பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தல்; என்றது பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக் கும்படியை.

விலக்குறுப்பாவன :—பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல்வின்கூறுபாடு, வண்ணம், வரி, சேதமென இவைபதினாலும் ; என்னை ? ''விலக்குறுப் பென்பது...

.........ஈரே ழுறுப்பே'' இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.

கசு - கு பதினோராடலும்........அறிந்தென்றது - அல்லியமுதற் கொடு

கொட்டி ஈருகக்கிடந்த பதினொருகூத்தும், அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த வார்ச்சியக் கூறுகளும் நூலின்வழியே விளங்கவறிந்து.

கசு. அவற்றுள்,

பதினொ ராடலாவன:—"கடைய........பதினோர் கூத்து" இவை தெயவவிருத்தி ; இரண்டு கூறுபடும் :—"அல்லியம்...........ஆறு", "துடிகடையம்........ஐந்து" இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரிராடின. இவை பிற்றின்விரிவு நூல்களுட்காண்க.

'பாட்டுமென்றது - 'அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருக்களுமென்றவாறு.

அகக்கூத்திறகுரிய உருவாவன :—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுருவீருக இரு பத்தெட்டும்.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன :—தேவபாணி முதலாக அரங்கொழி செய்யுளந்தமாகச் செந்துறை விகற்பங்களெல்லாமென்றவாறு.

கொட்டுமென்றது - கூத்து விகறபங்களுக்குஅமைந்த வார்ச்சியக்கூறுகளு மென்றவாறு

அவை: கீதானுகம், நிருத்தானுகம்,

உபயானுகமெனவிவை.

இவற்றுள், கீதானுகம் - கீதத்துக்குவாசித்தல்; நிருத்தானுகம் - நிருத்தத் துக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இரண்டுக்கும் வாசித்தல்.

கரு. விதிமாண் கொள்கையின்

விளங்கவறிந்தென்றது - நூல்களில் விதித்தவழியே விளங்கவறிந்து.

ஆங்கென்பது, அசைச்சொல்.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

ருக.

காட்டலும் பாடலும் பாணியுந் தூக்குங்
கூடிய * நெறியின கொளுத்துங் காலைப்

கசு. ஆடலுமென்றது - அக்கூத்திலும்.

மென்றவாறு.

புறக்கூத்திலுமுள்ள ஆடலு

கீற்று கடி சரிமுதலாகத் தேசிக்குரியகால்களும், சுற்றுதல் எறிதல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்குரிய கால்களும், உடற்றூக்குமுதலாய உடலவர்த்தனை யுமுடைய

அகக்கூத்துக்குரியன.

ஈங்குச் சிங்களமென வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலரெனின், "சிங்கள.........மெய்தும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் அதற்கு வேறுகாலக ளின்மையினென்பது; [1] பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல வென்க.

புறக்கூத்திற்குரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியை பிரமரி இலைமுதலா யினவும் பதினோராடலுமான கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும் புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலுமென்றவாறு.

பாடலுமென்றது-பண்ணல்முதலான எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்கோளும்.

அவை:—"இன்பம்.........பயனே" என எண்வகைப்பட்ட பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:— சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும், அரைமாத்திரையுடைய ஏக தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச்சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாளவொரியல் தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப்பாணியிறுதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வாரமுதலாயினவுமென்றவாறு.

தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத்தூக்கு, துணிவுதூக்கு, கோயிறதூக்கு, நிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றூக்கு, நெடுந்தூக்கென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்றவாறு.

௧எ. கூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் தூக்கும் தம்மிற்கூடிய நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்தும் முதலியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும் பாடுவிக்குமிடத்துமென்றவாறு.

---

1 தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், சூ. உ - உரை. (பி - பா.)
* 'தெரியில்'

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந் தொழிற்கையுங்
கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலைக்

௨0 கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாட்லிற் களைதலு

மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி
௨௫ யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னொடும்

கஅ. பிண்டி - ஒற்றைக்கை ; அவை,
பாதாகைமுதலாகஇருபத்துநான்கு.

பிணையல் - இரட்டைக்கை ; அவை, அஞ்சலிமுதலாகப் பதின்மூன்று. எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

" அவைதா, மெழிற்கை.........பொருளா கும்மே."

கக. கொண்டவகையறிதல் - பிண்டியும் பிணையலும் புறக்கூத்திற்குரிய கையென்றும், எழிறகையும் தொழிற்கையும் அகக்கூத்திற்குரிய கையென்று மறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது -
கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ0 - உக. கூடை செயதகை.........களைதலுமென்றது - அகக்கூத்தினி

டத்து ஒற்றையிற்செயத கைத்தொழில் இரட்டியிறபுகாமலும், இரட்டியிற் செய்த கைத்தொழில் இரட்டிக்கிரட்டியிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல். இன்னும் தேசியிற்கைத்தொழில் மார்க்கத்திறபுகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத் தொழில் தேசியிற் புகுதாமலுங் களைதலென்றுமாம். ஒற்றையும் இரட்டியும் தேசிக்கூறுதலானும், இரட்டியும் இரட்டிக்கிரட்டியும் வடுகிற் கூறுதலானு மென்றுமாம்.

உஉ - ௯. பிண்டி...........களைதலுமென்றது - புறக்கூத்தினிடத்துப் பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும், பிணையலென்றது தொழிற்கையென்று ம்றிந்து ஆடல்நிகழுமிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய நிகழுமிடத்து ஆடல்நிகழாமலுங் களைதலென்றவாறு.

உசு. குரவையும்...........செலுத்தியென்றது - குரவைக்கூத்திற்குரிய கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடிசெலுத்தியென்ற வாறு; "குரவையென்பது...........இயல்பிற்றுகும்", "வரியெனப்........... வழங்கல்" என்பவாகலின்.

உரு. ஆடற்கமைந்த வாசான்றன்னொடுமென்றது - இக்கூத்துக்களை இப்படியால் அவறறுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடலாசிரிய னொடுமென்றவாறு.

யாழுங் குழலுஞ் சீரு மிடறுந்
தாழ்குரற் றண்ணுமை யாடலொ
டிவற்றி
னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

இனி, இசையாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

உசு - ருசு.

யாழுங்குழலும்............இசையோன்றுனும் - யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாட லும்,
இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும், மிடற்றுப்பாடலும், மந்தமாகிய சுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும்,
அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதி ஞோராடலென் னுங்கூத்துக்களும் வல்லனாய
இவற்றுடனே சேரச்செயத உருக் களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம்
பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும்வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான
இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடைகளையுமறிந்து அ ந்தப்பாடைகள் இசை சபூணும்படியை யுமறிந்து
இயற்புலவன் நினைவும் நாடகப்புலவன் ஈடும் வரவுகளும் இவற்றுக்கு
அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்ச ந்திக்குமிடத்துக் குற்றநீர்ந்தநூல்வழக்காலே

வகுக் கவும் விரிக்கவும் வல்லனுயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை; என்சொல்லியவாறோவெனின்,—

உகு. யாழுமென்றது - ''கோட்டின தமைதியும்...........வகையே'' என முடிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

குழலுமென்றது - பருமையும் நீளமும் இலக்கணத்துடனமைந்து விர லிடையிட்ட விரலுளர் துளையும் ஊது துளையுமுடைத்தாயச் சுரபேதங்கள் நிலை குலையாமல் அளவறுக்கப்பட்டு நின்ற வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - ''செம்முறை.........நிமிர்த்தல்'' என்றுசொல்லப்படா நின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலை நிலையினையும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படையகத்துந் தூய்தாகக் காட்டுந்தன் மையுமென்றவாறு.

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய மூச்சைக் காலாற்கிளப்பிக் கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி இரண்டெனப்பகுத்துப் பண்ணீர்மைகளைப் பிறப்பிக்கப்பட்ட பாடலியலுக்கு அமைந்த மிடற்றுப்பாடலுமென்றவாறு.

உஎ. தாழ்குரற்றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த குரலினையுடைய தண்

ணுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்று

சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி ; இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனேயென்ற

வாறு.

உஎ - அ. இவற்றினிசைந்த......படுத்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட

கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செயத உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம்

பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகியென்றவாறு.

கூஉ சிலப்பதிகாரம்.

வரிக்கு மாடற்கு மூரிப்பொரு ளியக்கித்

௩௦ தேசிகத் திருவி னோசை கடைப்பிடித்துத்

தேசிகத் திருவி னோசை யெல்லா

மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்

கவியது குறிப்பு மாடற் றொகுதியும்

பகுதிப் பாடலுங் *கொளுத்துங் காலை
௩௫ வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
மசையா மரபி னிசையோன் றானு
மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

உகூ. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்துறை-வெண்டுறையென்னப் படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் பொருளாயமைந்த இயக்கநான்கினையு மமைத்தென்றவாறு.

௩0. தேசிகத்..............பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச் சொல் வடசொலென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்கள் இசைபூணும்படியைக் கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

௩க - உ. தேசிகத்..............ஆகியென்றது - இச்சொற்களிற் புணர்ப் புண்ட இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல அறிவினையுடை யனாகியென்றவாறு.

௩௩. கவியதுகுறிப்புமென்றது-இயற்புலவன் நினைத்த கோட்பாடுமென்ற வாறு.

ஆடற்ஞெருகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடும் வரவுகளின் தொகுதியு மென்றவாறு.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு அமைந்த பாடற்பகுதியு மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை ஆசிரியன்குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டனவற்றுக்கும் சேரவியுற்றுமிடத்தென்றவாறு.

௩௫ - ௬. வகையறு..........தானுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்டவற்றைக்குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்கால் வகுக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாசிரியனு மென்றவாறு.

இசையுடன்படுத்து இயக்கிக் கடைப்பிடித்து அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

இனிக் கவிஞனமைதி கூறுகின்றது:—

௩௭ - அ.

இமிழ்கடல்..........ஆகியென்றது - ஆரவாரத்தினையுடைய கடல் சூழ்ந்தநிலத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும் குணக்கும் வேங்கடங்குமரி தீம்புனற்பௌவமெனத் தமிழோரால் எல்லைகூறப்பட்டநின்ற தமிழ்த்தேசத்தாரறிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந் தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.

(பி-ம்.) * கொளுத்துங்காலை

வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு
திறத்தி [1]

சo ஞட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்
இசையோன் வக்கிரித் திட்டதை
யுணர்ந்தாங்

கசையா மரபி னதுபட வைத்து

மாற்றோர் செய்த வசைமொழி யறிந்து
நாத்தொலை வில்லா நன்னூற் புலவனு
சரு மாடல் பாட லிசையே தமிழே

நகூ - சo.
வேத்தியல்...........கடைப்பிடித்தென்றது - வேத்தியலென்
றும் பொதுவியலென்றும் இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய
நாடகநூல்களை நன்
ஞகக் கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

சக - உ.
இசையோன்...............வைத்தென்றது - இசைப்புலவன்
ஆள
த்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும்
முடிவும் நிறைவும் குறை
யும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும்
வரையறையும் நீர்மையுமென்னும்
ப்பதினொருபாகுபாட்டினுமறிந்து அவன் அவை
தாளநிலையில் எய்தவைத்த
திறம் தன் கவியினி டத்தே

தோன்றவைக்கவல்லனுயென்றவாறு.

சங - ச. மாற்ரோர்

செய்த...........புலவனுமென்றது - சத்துருக்களாற் செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளனவறிந்து அவைதோற்ருதபடி வசையின் மொழிகளால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்லநூல்களையுணர்ந்த புலவனுமென்றவாறு;

"இன்ன...........தருமே" என்ருராகலின். -

தன்மையனுகிக் கிடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து அறிந்து தொலைவில்லாத புலவனென்க.

இனித்தண்ணுமையாசிரியனமை நீ கூறுகின்றது:—

சரு - ருரு. ஆடல்பாட.........முதல்வனுமென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாஇசைகளும், வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தாலேகட்டப்பட்ட ஓசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும், எல்லாப்பண்களும், இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்தூக்குக்களும், இவையிற்றின்முடங்களும், இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென்னுஞ்சொற்களுமென்று சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்ப நிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்

பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக

உருவானவழி நிற்குமான நிறுத்திக்
கழியுமானங்கழிக்கவும்வல்லனாய் இப்படி

நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும்
குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும்

இயைந்து நடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள
அமைந்தகரணத்தாற் குறியறி

ந்து சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற்
குறைநிரப்புதலும் அக்கருவிகளின்

மிகுதியடக்குதலும் ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்
இசையின்இரந்திரந்

தோன்றாதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில்
அழகுபெறச்செய்து

---

[1] இவ்வடியின்பின், 'மாத்திரை யறிந்து

மகிழ்தரு மரபின்' என ஓரடி மிகுதியாக
ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது.

பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று *
மிகுத்தாங்கு
வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி
வாங்கிய வாரத் தியாழுங் குழலு
மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
கூருகிர்க் கரணங் குறியறிந்து † சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தண்ணுமைக்
கருவியினையும் அரியதொழி லினையுமுடைய
ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இதுபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாறோவெனின்;—

சுரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும்.

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளும்.

இசையாவது - நரப்படைவாலுரைக்கப்பட்ட
பதினோராயிரத்துத் தொள்
ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும்;
அவையாவன: "உயி ருயிர்.........கடனே" என்னுஞ்
சூத்திரத்தா லுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே
கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும்,
இயலிசைநாடகங்களுமென்று சொல்லப்படாநின்ற
மூன்று தமிழ்களும்.

சுசு. பண்ணென்றது - நரப்படைவால்

நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படாநின்றபண்ணும்,
பண்ணியற்றிறமும், திறமும், திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

தூக்கென்றது - செந்தூக்குமுதலாய ஏழுதூக்குக்களும்,

மூடமென்றது - இவையிறறின் குற்றங்களும்.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொல திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொ லென்று சொல்லப்படாநின்ற சொற்பிரயோகம்.

இவையாசினுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் இலக் கணவழியே நுண்ணிதாக வறிநதென்றவாறு.

சஅ - கூ. கூடைநிலத்தைக்.........வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக் கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெ றும் இரட்டியை ஒப்பாக உருவானவழி நிற்குமானநிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக் கவும் வல்லனுயென்றவாறு.

ரு0-ருஉ. வாங்கிய.........சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும குழலிசையும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர்க்குச் செவிகொள்ளாநிறகத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்த கரணத்தாற குறியறிந்து சேரவாசிக்கவல்லனுயென்றவாறு.

(பி - ம்.) * 'மிகுத்துவார' † 'செலுத்தி'

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம்
படாமைச்
சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின் று
செலுத்து
௫௫ மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின்
முதல்வனுஞ்
சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர
வஞ்சனை புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன்
பண்பின்
வர்த்தனை நான்கு * மயலறப் பெய்தாங்

---

௫௩. ஆக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் குறையை
நிரப்புகை.

அடக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் மிகுதியை அ
டக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும்
அடக்குமிடத்தும் இரந்திரந்தோன்
ருமற் செயகை.

௫௪. சித்திரக்கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்தும் -
இவ்வனைத்துஞ் செயயு

மிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து காட்டவல்லவென்றவாறு.

௫௫. அத்தகு......முதல்வனுமென்றது - இசசொல்லப்பட்ட கூறுபாடுக

ளில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும் தன்னுமைக் கருவியாசிரியனுமென்ற

வாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வ

னென்க.

இனிக் குழலோனமைதி கூறுகின்றது:—

௫௬. சொல்லிய வியல்பாவது - நூல்களிற்சொன்னமுறைமை யென்ற

வாறு.

௫௬-எ. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது - சித்திரப்புணர்ப்பும்

வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாநின்ற இரண்டுகூற்றினையுமறிந்

தென்றவாறு.

இவற்றுள், சித்திரப்புணர்ப்பாவது - இசைகொள்ளுமெழுத்துக்களின்

மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது - இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல் வல்லொற்று

வந்துழி மெல்லொற்றுப்போல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

ருஎ. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது - புணர்க்கத்தக்க பாடலாசிரியனை யொத்த அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

ருஅ. வர்த்தனை............பெய்தாங்கென்றது - வங்கியத்து விரலுளர்ந்து ஊதுந்துளைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணமாதலானும் கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது அவரோகணமாதலானும் இரண்டுகூறும் இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்[1] நூற்றுமூன்றுபண்ணீர்மை களையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக் காட்டவல்லனாகியென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி - சுட்டாமுட்டி. கனிட்டன் - சிறுவிரல்.

---

[1] கூஅ - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி - ம்.) * 'மயலறத்தெரிந்தாங்கெற்றிய'

சிலப்பதிகாரம்

கேற்றிய குரலிளி யென்றிரு நரம்பி
சுO னொப்பக் கேட்கு முணர்வின
ளுகிப்
பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி
யறிந்து
தண்ணுமை முதல்வன் றன்னொடும் பொருந்தி
வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்

இசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை
சுரு வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
யின்புற வியக்கி யிசைபட
வைத்து

ருகூ - சுO. ஏற்றிய
குரலிளி............ஆகியென்றது - பதினாற்கோவையி
னிடத்துக் குரனரம்பிரட்டிக்கவரும்
அரும்பாலையும் இளிநரம்பு இரட்டிக்க
வரும் மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத
பாலைகளையும் இசைநூல்வழக்காலே
இணைநரம்புதொடுத்துப்பாடும்
அறிவினையுடையனாயென்றவாறு.
சுக. பண்ணமை.........அறிந்தென்றது -
பண்ணுதலமைந்த முழவின்கண்
ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

சுஉ. தண்ணுமை.........பொருந்தியென்றது
தண்ணுமையாசிரியன் றன்
னொடும் பொருந்தியென்றவாறு.
உம்மையாற் பொருந்துமிடமும்
பொருநதியென்க.

சுங. வண்ணப்.........வைத்தென்றது..........
....

பட்டடையென்றது நரம்புகளில்
இளிக்குப்பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்
ணிற்கும் அடிமணையாதலின். வண்ணமென்றது -
நிறம்; நிறத்தினையுடைய
பட்டடையென்றவாறு; இதனை
யாழ்மேல்வைதடுதன்க
ஆங்கென்றது, அசை.

சுச. இசையோன்........இயற்கையென்றது -
இக்கிரமத்தினாலே பண்
ணை யாழ்மேல்வைத்து அதன்வழியே இசைக்கா
ரன்பாடிய பாட்டினியல்பை
யென்றவாறு.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற
பண்வரவுகளுக்குச் சுரம்
குறைவுபடாமணிறுத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு
அயல்விரவாமல் நோக்கி
யென்றவாறு.

கூகூ. இன்புறவியக்கியென்றது -
வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாட
லியல் வழக்கெல்லாம் இரதம்பொருந்த
நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.

இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய
முதலும் முறையுமுதலான பண்
ணிலக்கணம் பதினொன்றினையும்
நிரம்பவைக்கவல்லனுயென்றவாறு.

ரு.—அரங்கேற்றுகாதை. கூஎ

வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாங்
கீர நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின் றிசைக்குங் குழலோன் றானு
எ0 மீரேழ் தொடுத்த செம்முறைக்
கேள்வியி

னோரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி
வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
மெய்க்கிளை நரம்பிற் கைக்கிளை
கொள்ளக்

எறி கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும்
பொற்புடைத்
தளராத் தாரம் விளரிக் கீத்துக்
கிளைவழிப் பட்டன எங்கே கிளையுந்

தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

கூஎ. (பா) வாரநிலத்தைக் கேடின்று
பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம்
கூடைதிரளென்று சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும்
முதனடை மிகவும்
தாழ்ந்த செலவினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும்
முடுகியநடையினையுடைத்
தாதலானும், இவைதவிர்ந்து இடைப்பட்டவாரப்பாடல்
சொல்லொழுக்கமும்
இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும், கூடைப்பாடல்
சொற்செறிவும்இசைச்
செறிவுமுடைத்தாகலானும், சிறபபுநோக்கி
இவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்
பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லனெயென்றவாறு.
எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் -
இடைநிலம்.
கூஎ - அ. ஆங்கு ஈர
நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது - பாடலிடத்

துச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதையாமல்
எழுத்தை எழுத்தாகஇசைக்
குங்குழலோனென்றவாறு; அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி
என்பாருமுளர். ககூ. வழுவின்றிசைக்குங்
குழலோன்றானுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட
இயல்புகளை இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல
வங்கியவாசிரியனு
மென்றவாறு.
அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து
பொருந்தி வைத்து
வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங்
குழலோனென்க.

இனி, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

எ0 - எக. ஈரேழ்
தொடுத்த...........வேண்டியென்றது - ஆயப்பாலையாய
நின்ற பதினாற்கோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப்
பாடலியல்பு ஒத்த
மைந்த சிறப்புடைத்தாகலினால் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்
பாலை அரும்பாலை கோடிப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையென்று சொல்லப்
பட்ட எழுபாலையினையும் இணைநரம்பாகத்தொடுத்து நிரம்பவிதுத்திக்காட்டக்
காரணமாகவென்றவாறு.

எஉ - அ. வன்மையிற்கிடந்த.........அவள்வயிற்
சேரவென்றது - "தார
பாகமும்............என்மனார் புலவர்"

என்னுஞ்சூத்திரத்தாலே வரப்பட்ட பாலை

வேனி மக்ளிருங் * கிளைவழிச் சேர

மேல துழையிளி கீழது கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
திறுதி யாதி யாக வாங்கவை
பெறுமுறை வந்த † பெற்றியி
னீங்காது
படுமலை செவ்வழி பகரும்
பாலையெனக்
குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற்
றிரிந்தாங்
கிளிமுத லாகிய ‡ வெதிர்படு
கிழமையுங்
கோடி விளரி மேற்செம் பாலையென
நீடிக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுதானமாய வலிந்த நிலைமையினையுடைய
தாரம்பெற்ற இரண்டலகில்
ஓரலகையும் விளரிப்பாலையின் முதல்தாரமாதலின் மே

னிற்கிற குரனரம்பு
பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை
யாகநிறுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகை
யும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட அவ்விளரி துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாற்
பன்னிருகாற்றிரிக்கப் .பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்; பன்னிருபாலையினுருத்
தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாயப் [1] பண்கள் நூற்றுமூன்றாதற்குக்
காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத் தாரமென்றது, "தன்ன
மும்.........வழிப்படர" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

எகூ. ஏனை மகளிருங் கிளைவழிச் சேரவென்றது-இதனைப் பெண்டிர்க்குரிய
தானமாகிய பதினாற்கோவையிலே கூட்டவென்றவாறு
கூட்டும்படி:—
அ0 - அக.
மேலதுழையிளி.........செம்பாலையாயதென்றது - உழை
முதற் கைக்கிளையிறுதியாக மெலிவுநானகும் சமமேழும் வலிவுமூன்றுமாய்ச்
செம்பாலையாயதென்க.

அஉ - ரு. இறுதி யாதி... ..... நீங்காதென்றது - தாரமுதலாகப் பெறு
முறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அச - ரு. படுமலை
செவ்வழி.........திரிந்தபினென்றது - கைக்கிளைகுர
லாய்ப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்குரலாயச்
செவ்வழிப்பாலையும்,குரல்குரலாய
அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபினென்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த
பெற்றித்தெனறவாறு.

அசு - க. முன்னதன் வகையே.......
.கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்
படியே தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரிகுரலாக விளரிப்பாலையும், இளி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாலை இளிநரம்பு இரட்டித்த நிலைமையினையுடைத்தாய் இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையினலென்றவாறு.

[1] பக்கம், சுஇ. (பி - ம்.) * 'இளவயிற்சேர' † 'பெற்றிநீங்காது' ‡ 'ஏர்படு'

ரு.—அரங்கேற்றுகாதை.

சுகூ

கூ0 னிணைநரம் புடையன வணைவுறக்
கொண்டாங்

கியாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலியக்

குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமை யோனுட
னெண்ணிய நூலோ ரியல்பினின் வழாஅது
மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழைக்
கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது கொண்டு
நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்
கோலள விருபத்து நால்விர லாக

௯௦. இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற் கோவைப்பாலைநிலையிலும் பண்ணுநிலையிலும் இரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும்பாலையும் இளிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத ஐந்துபாலையும் உழைகுரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெயதும் கைக்கிளைகுரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தம்பெயதும் தாரம்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெயதும் விளரிகுரலாக விளரிப் பாலைக்கு விளரிபெயதும் பாடப்படுமென்றவாறு.

௯௧ - ௨. யாழ்மேற் பாலை............மெலியவென்றது - யாழினிடத்து அரும்

பாலைமுதலியன இடமுறை மெலியவும் குழலினிடத்துக் கோடிப்பாலைமுதலி யன வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென் றவாறு.

கூ௯ - ௪. வலிவு............புலமையோனென் றது - இப்படியால் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாநின்ற தானநிலையினையுடைய இசைக் கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவுகெடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின குன்றாமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால் இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென் றவாறு.

எக. நிறுத்தல்வேண்டிப் (கூ௪) பொலியக்கோத்த புலமையோனென்க.

கூ௪. உடனென் றது - ஆடலாசிரியன்முதலாயுள்ளாருடனென் றவாறு.

இனி, அரங்கினமைதி கூறுகின்றது :—

கூ௫ - கூ. எண்ணிய நூலோர்.........வகுத்தனர்கொண்டென் றது-எண்ணப்பட்ட நாடகநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வழுவாதவகை அரங்குசெய யத் துவர் வரி விளை பொருத்தன்முதலிய நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே நலந்தெரிந்து இவ்விடமென்று வகுத்துக்கொண்டென் றவாறு.

கூஎ - ௧௦௦. புண்ணிய நெடுவரைப்.........நால்விரலாகவென் றது - பொதியில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடிதாகி உயரவளர்ந்த மூங்கிலிற் கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணாக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்

(பி - ம்.) * 'வலிய'

வெழுகோ லகலத் தெண்கோ னீளத்

தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
யுத்தரப் * பலகையோ டரங்கின்

பலகை

வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக

கபுரு வேற்ற வாயி லிரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் ஹெழுதன †

ரேத்தப்

பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்பட மாண்விளக்

கெடுத்தாங்

சொல்லுகிறபடியே அரங்கஞ்செயய அளக்குங்கோல் உத்தமன்கைப்பெருவிரல்

இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருமுழமாகக் கோல நறுக்கியென்றவாறு;

"ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி, லுத்தமன் பெருவிர லிருபத்து

நாலு, கொண்டது கோலெனக் கோறகுறிப் புணர்ந்த, தண்டாக் கேள்வித்

தலைவர் கிளந்தனர்'' என்முராகலின்.

கOக - உ.

எழுகோல்...........உறுபபினதாகியென்றது - அக்கோலால், எழுகோலகலமும் எட்டுக்கோல நீளமும் ஒருகோல் குறட்டுயரமுமாயென்க;

என்னை ? ''அக்கோலேழுகன்று...... உயரவுமுரித்தே '' என்முராகலின்,

கO௬-௬. உத்தரப் பலகை......அரங்கிலென்றது-தூணத்துக்குமீதுவைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிட்டபலகைக்கும் இடைநின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய அளவுக்குப் பொருநத வகுத்த வாயிலிரண்டினையுடையதாகச்செயத அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிலிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும் புறப்படச்சமைத்தவாயிலு மெனக்கொள்க.

கO௬. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட நூலிற்சொல்லுகிற படியே எல்லாவிலக்கணமும் தோறறின அரங்கென்க.

கO௬ - எ.

தொழுதனர்.........வைத்தென்றது - அந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று சொல்லப்படாநின்ற நாலுவருணத்துப்பூதரையும் மேனிலத்தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க எழுதி வைத்தென்றவாறு;

என்னை ? '' கூறிய வரங்கில்.........இயறபிற முமே '' என்முராகலின்.

க-ஆ. — தூணிழற்.........கெடுத்தென்றது - தூண்களினிழல் நாயகப்பத்தி

யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை

யேற்றி யென்றவாறு.

(பி - ம்.) * 'பலகையோடோங்கின' † 'ஏத்தி'

[1] கொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங்

கக0 கரந்துவர லெழினியும புரிந்துடன் வகுத்தாங்

கோவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து

மாலைத் தாமம் வளையுட ளூற்றி

விருந்துபடக் கிடந்த வருந்தொழி லரங்கத்துப்

[2] பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த

ககரு சீரியல் வெண்குடைக் காமபுகணி கொண்டு

கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி * மண்ணிய

நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம்
போக்கிக்

க0க - க0. ஒருமுகவெழினியும்......வகுத்தெனறது -
இடதூணினிலையி டத்து ஒருமுகவெழினியும்
இரண்டுவலத்தூணினிலையிடத்துப் பொருமுகவெழி னியும்
மேற கரநதுவரலெழினியுமாகச் செயற்பாட்டுடனே
வகுதடுதன் றவாறு. கககக. ஓவியவிதான த்து -
சித்திரவிதானமான பலதொழில்களையுமுடைத் தாகி.

கககக - உ. உரைபெறு.........நாறறியென்றது -
நல்லவாகிய முத்துமாலை களாற் சல்லியும் தூக்குமாக
நாறறியென்றவாறு.

ககங. விருந்துபடக்.........அரங்கத்தென்றது -
அழகினூற் புதுமைத்தாகச் சமைத்த அரங்கினகதடுதன்றவாறு.

கசு. வகுத்தனர் கொண்டு (க0எ) வைத்து (க0அ)
எடுத்து (கக0) வகுத்து (ககஉ) நாறறிக் (ககங) கிடந்த
அரங்கமென்க.

நாறறுதற்கு இடமாகிக் கிடநத அரஙகமென்க.

ககச - ரு.

பேரிசைமன்னா...........நனிகொணடெனறது -
பெரியசீர்த் தியையுடைய அரசா பொருதுடைநது
புறங்கொடுததவழிப் பறிக்கப்பட்ட அழகிய
நறகொறறக்குடையின்காம்பைத் தலைககோலாகக்
கொண்டென்றவாறு.

என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து

மாறறுவேநதரெயிறபுறத்து வெட்டினமூங்கிலும
புண்ணியவரையின் மூங்கிலும் மாறறரசர் குடைக்காம்பு
மாமென..............

இது கூறிறறு, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.

ககசு - எ. கண்ணிடை.........போக்கியெனறது - கண்கடோறும் நவரந் தினங்களாற் கட்டி இடைநிலங்களைச் சாமபூநதமென்னும பொற்றகட்டாலே செதிய மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாறுகக்கட்டுவது.

---

[1] "எழினி தானே மூன்றென மொழிப", "அவைதா, மொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங்,கரந்துவர லெழினியு மெனமூ வகையே"(சீவக. கூஎகு-ந. மேற்.)

[2] இவ்வடிமுதலியவை இந்நூல் உஅ - ஆம் காதையிலுள்ள கூஅ - ஆம் அடிமுதலியவற்றை ஒத்துள்ளன. (பி - ம்.)
* நண்ணிய'

காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி
லிந்திர சிறுவன் சயந்த னாகென
வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்
புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி
மண்ணிய பின்னர் மாலை யணிந்து

நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ ணோடை
யரசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டு
கஉ௫ முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப
வரைசொடு பட்ட வைம்பெருங் குழுவுந்
தேர்வலஞ் செய்து கவிகைக் கொடுப்ப
வூர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன் வைத்தாங்

ககஅ - உ0.
காவல்வெண்குடை.........தலைக்கோலென்றது - இத்தலைக் கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனாகநினைத்து மந்திரவிதியாலேபூசித்து வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே காப்பமைத்து இருத்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனாதற்குக்காரணம் [1] மேலே சொன்னோம்.

கஉக - உ. புண்ணிய
நன்னீர்........மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுநான்று புண்ணியதீர்த்தங்களினீரைப் பொற்குடத்திலேயெடுத்துக்கொண்டுவந்து இத்தலைக்கோலை அபிடேகம்பண்ணிய பின்பு மாலைகளுஞ் சூட்டியென்றவாறு.

முன்புசொல்லிப்போந்த (உ௫)
நாடகவாசிரியன்முதலானோர் (ககரு) அரங்கத்தின்கண்ணே (கஉஅ) இத்தலைக்கோலைவைத்துப் (கஉக) பொற்குடத்தால் (கஉஉ) நீராட்டியபின்பு மாலைசூட்டியென்க.

கஉகூ. நலந்தருநாளாலென்றது - நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (கஉஉ) மண்ணியபின்னரென முன்னேசேர்க்க.

கஉகூ - ச.

பொலம்பூணோடை...........கொண்டென்றது - பொற்பட்டத்தையும் ஆபரணங்களையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்கையில் வாழ்த் துடனே கொடுத்தென்றவாறு.

கஉ௫ - அ.

முரசெழுந்தியம்பப்.........முன்வைத்தாங்கென்றது - வீரமுரசுமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும் மந்திரி புரோகித சேனபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வையாபதத்தினையும் உடன் கொண்டுவலஞ்செய்து தேரின்மேனின்ற பாடுவானது கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினைக்கொண்டு நகரியைவலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்முகமாக வைத்தபினென்றவாறு.

என்னை? "பிணியுங் கோளு.........தக்க தென்ப" என்றார் செயிற்றியனார்.

---

[1] இப்புத்தகத்தின் ௯௬ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

இயல்பினின் வழாஅ திருக்கை முறைமையிற்
கரு0 குயிலுவ மாக்க * ணெறிப்பட நிற்ப
வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
வலத்தூண் சேர்தல் வழக்கெனப் பொருந்தி
யிந்நெறி †வகையா லிடத்தூண் சேர்ந்த
தொன்னெறி ‡யியற்கைத் தோரிய மகளிருஞ்
கரு௫ சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங்
கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங்

இனி, அரங்கிலேபுகுந்து ஆடுகின்ற இயல்புகூறுகின்றது: கஉக.

இயல்பினின்.........முறைமையினென்றது - வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைகளிலே இருந்தபினென்றவாறு.

கரு0. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது - குயிலுவக்கருவியாளர் நிற்கக்கடவ முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:— "ஆடிடமுக்கோல்...............நிலையிட

மொருகோல்" என்று கூறின முறைவழுவாதேநிற்கை.

குயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர். -

கஙக - உ.

வலக்கான்முன்..........பொருந்தியென்றது - நாடகக்கணிகை

யாகிய அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப்

பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடனுன வலப்பக்கத்துத் தூணிடத்தே சேர்தல்

வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

கஙங - ச. இந்நெறி

வகையா........தோரியமகளிருமென்றது - மாதவி வந்தேறிநின்றபடி இடத்தூணிலையாகிய ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய

நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய மடந்தைமுதலாயினருமென்றவாறு.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தார்; என்னை? "இந்நெறி வகை

யால்........தோரிய மகளே" எனவும், "தலைக்கோலரிவை........தோரிய

மகளே" எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

கஙடு - சு. சீரியல்........பாடவென்றது - நன்மையுண்டாகவும் தீமை

நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

வாரமிரண்டாவன:—ஓரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்

யுள்; அவ்வை தாளத்து ஒருமாத்திரையும்
இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.
கருஎ - அ. பாடிய
வாரத்து.....0..கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்
பாடலின் ஈற்றிலேநின்று கூடி இசைக்கப்படாநின்ற
கருவிகளெல்லாமென்ற
வாறு.
இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தன
வோவெனின் :—

(பி - ம்.) * 'தெறிபட' † 'வகையில்' ‡ '
இயற்கையிற்சேரியமகளும்'
50

[1] குழல்வழி நின்ற தியாழே யாழ்வழித்
கசO தண்ணுமை நின்றது தகவே
தண்ணுமைப்
பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு
கூடிநின் * றிசைத்த தாமந் திரிகை
யாமந் திரிகையோ டந்தர மின்றிக்

கொட்டிரண் டுடையதோர் † மண்டில

மாகக்

கசுடு கட்டிய † மண்டிலம பதினொன்று
போக்கி

‡ வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம

கங்கூ. குழல்வழி நின்றதியாழேயென்றது - வங்கியத்தின்வழியே நின்
றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே மிடற்றுவழி யாழாதலின் மிடற்று மட்டும் யாழ்வழித்தெனக்
கொள்க.

கஙக - சுo. யாழ்வழி.........தகவேயென்றது - யாழ்ப்பாடலின்வழியே
தண்ணுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.

கசo - சக. தண்ணுமைப் பின்வழிநின்றது முழவேயென்றது - மத்தளக் கருவியின்வழியே
குடமுழவுநின்றதென்றவாறு.

கசக - உ. முழவொடு கூடிநின்றிசைத்ததாமந் திரிகையென்றது - முழ வொடுகூடிநின்ற வாச்சியக் கூறுகளை
அமைத்தது ஆமந்திரிகை யென்னுங்கருவி யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது - இடக்கை. நின்றது கருவியென்ஞ்து ஓசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலராலெனின், வாரப்பாடல்
பாடியபின்னெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசரு. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்

றது-இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன குயிலுவக் கருவிகளனைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல ஒன்றாய் நிற்பவென்றவாறு.

கசச.

கொட்டிரண்டுடையதோர்மண்டிலமாகவென்றது - ஒரு தாளத்துக்கு இரண்டுபற்றாக வென்றவாறு.

கசரு. கட்டிய மண்டிலம் பதினொன்று

போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டுபற்றாகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றாலே தேசிக்கூத்தை ஆடிமுடித்தென்ற வாறு.

கசசூ. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச் செயகை நாடகநூற்களிலமைந்த முறையாகலான், அம்முறை வழுவாமலென்றவாறு.

---

[1] "குழல்வழி யாழெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழவியம்ப லாமந் திரிகை" (சீவக. கஉச, கூஎகு, ந-மேற்.); "குழலெழீஇ யாழெழீஇத் தண்ணுமை.....ஆமந் திரிகை' என்று கூத்தநூலுடையாரும் சொன்னார்" (இறை சூ. சO - உரை, மேற்.)

(பி - ம்.) * 'இசைத்ததியாமந்திரிகை' † 'மண்டலம்' ‡ 'வந்தமுறைமையின்.'

லந்தரக் கொட்டட னடங்கிய * பின்னர்
மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வகுத்துப்
பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே
கருo நான்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்து
மூன்றளந் தொன்று † கொட்டி யதனை
யையது மண்டிலத்தாற் கூடை போக்கி
வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்றை
யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்

கசஎ. அந்தரக் கொட்டட னடங்கிய பின்னரென்றது - ... ...

அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும் இதற்குப்பெயர்.

இந்த ஒத்துஆடியபின்னரல்லது உருவுகாட்டுகை வழக்கல்லவென்றவாறு;

என்னை ? "முகமா டுதறிரி யோகப் பொருட்டே" என்பதனாற் காண்க.

கசஅ - கூ. மீத்திறம்.........பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணாய் நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகெடாதபடி ஆளத்தியிலேவைத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கருo. நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினையுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுருப்பாவன :—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம் பிரகலே எனவிவை.

நாலுருப்பும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, மூன்றுருப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன; அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டியென்றது - மூன்றொத்துடைய மட்டத்திலேயெடுத்து ஓரொத்துடைய ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐந்துமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்றவாறு;

என்னை ? "கொண்ட.........வருதக வுடைத்தே" என்பவாகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித்தொத்தலுமேயாகலின், தேசிக்கூறெல்லாம் ஆடி முடித்தென்க.

இனி, மார்க்கங் கூறுகின்றது :—

கருசு. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக் காட்டினற்போல இரட்டிக்கிரட்டியாக ஆடியென்றவாறு.

(பி - ம்.) * 'பின்றைமீத்திறப்படாமை வர்த்தனைவகுத்து' †.'கொட்டியவதினை யைந்துமண்டலத்தால்'

கூடிய வைந்தின் கொள்கை போலப்
பின்னையு மம்முறை * பேரிய பின்றைப்
பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் † வகுத்தென
நாட்டிய நன்னூ னன்கு கடைப்பிடித்துக்
காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
னிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாமைத்
தலைக்கோ லெய்தித் தலையரங் கேறி
‡ விதிமுறைக் கொள்கையி னாயிரத் தெண்கழஞ்
சொருமுறை யாகப் பெற்றன ளதுவே

---

௧௫௫ - ௬. கூடிய வைந்தின்......பின்றையென்றது - சொல்லிப்போந்த

தேசிபோலவடுகும் § மட்டத்தாளமுதலாக
ஏகதாளம் அந்தமாக வைசாகநிலை
யிலே ஆடி முடித்தபின்னரென்றவாறு;
என்னை? "வைசாக.........வரையார்"
என்றாராகலின்.

கருள.
பொன்னியல்.........வகுத்தெனவென்றது -
பொலிவினையுடைத்
தொரு பொற்கொடியானது
கூத்தாடினாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய.........ஆதலினென்றது
- தாண்டவம் நிருத்தம்
நாட்டியமென்னும் மூன்று கூறுபாட்டினும்
நாட்டியமென்பது புறநடத்தை
யாதலின், அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை
வழுவாமல் அவிநயங்காட்
டிப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின்
வழுவாமல் ஆடிக்காட்டினளா
தலினென்றவாறு.

அன்றியும்,
நாட்டிய நன்னூல்.........காட்டினளாதலின் - இக்காதையிற்
கூறிய முத்தமிழ் வகையும்
காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

கசுo. (பா) இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்

வழாஅதென்றது - இம்
மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.
அன்றியும், அரசனுடைய மாலையுடனே முறைமையாகிய ஆயிரத்தெண்
கழஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றாள்;

என்னை? "மூட்டில் பாணரு.........பெறுப"
என்றாராதலின்.
இலைப்பூங்கோதை - பச்சைமாலை; இத்துடனே தலைக்கோலெயதியென்று
மாம். பச்சைமாலைக்கிடை
ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப்
படிக்கலனென்றுமாம்.
கசுக. தலைக்கோலெய்தியென்றது -
வரிசைக்குத் தக்கபடி தலைக்கோற்
பெயர்பெற்றென்றவாறு.
தலையரங்கேறியென்றது -
முன்னரங்கேறப்பெற்றென்றவாறு.

கசுஉ - ரு.
விதிமுறை.........பெற்றனளென்றது - இந்நாடகக்கணிகையர்
க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன்
பரியம்பெறுகை வழக்காதலின்,
இவளும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றாளென்றவாறு.

(பி - ம்.) * 'பெயரிய' † 'வகுத்து' ‡
'விதிமுறையாகிய', 'விதிமுறையாக'

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

எள

* நூறுபத் தடுக்கி யெட்டுக்

கடைநிறுத்த

வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதிம் மாலை
மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென
மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக்
[1] நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்

கொடுத்து

பகர்வனர் போல்வதோர் பாண்மையி

னிறுத்த

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
மணமனை புக்கு மாதவி தன்னொ
டணைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
† விடுத லறியா விருப்பின னாயினன்
வடுநீங்கு சிறப்பிற் றன் மனையக

மறந்தேன்.

——:——

கசுக. ஒருமுறையாகப்பெற்றனளென்றது - ஒருநாளைக்குப் பரியமாக வென்று அரசனாற பெறப்பட்டாளென்றவாறு.

பெறுகை - பெறநினைப்பிடுகையுமாம்.

ஆயிரங்கழஞ்சு பரியத்திற்கும்,

எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்து.

அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும் அந்தப்படியே பரிய

மாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.

கசுச - ரு.

நூறுபத்தடக்கி...பானமையினிறுத்தவென்றது - இப்பொன் தந்து இம்மாலைவாங்குவான்

மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவனென்றுசொல்லி

மான்விழிபோன்ற நோக்கினையுடையாளோர்

கூனிகைக்கொடுத்துநகரியிற்பெருந்

தெருவிலே விலைக்குவிற்பாரைப்போல்வதோர்

பண்பினானிறுத்தவென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரியமென்னாதே

மாலைக்குப்பரியமென்றது இடக்கரடக்கு.

கசுரு. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன்.

இம்மாலை இராசாவின் பக்கற்பெற்ற பச்சைமாலை.

•

கஎ0 - எஉ. மாமலர்

நெடுங்கண்...மணமனைபுக்கென்றது - பெரியதாமரை மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு பொன்னையுங்கொடுத்து வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே மாதவியுடைய மண மனையிலே புகுந்தென்றவாறு.

களஉ - ச.

மாதவிதன்னோடு.........விருப்பினனாயினனென்றது - இக்கோவலன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்து மயங்கியிருந்து மனையையும் அவளையும் விட்டு நீங்கமுடியாத விருப்பத்தையுடையனாயினனென்றவாறு.

களடு. வடுநீங்கு..............மறந்தெனென்றது - குற்றமற்றசிறப்பினை யுடைய தன் அகத்தையும் மனையாளையுமறந்தென்றவாறு.

என்னென்றது, ஈற்றசை.

——:——

¹ பெருங்கதை, க, கஅ: உசுக. (பி - ம்.) * 'தாழ்குழற்பத்து' † 'விழிதலியா'

எஅ

சிலப்பதிகாரம்

வெண்பா.

எண் ணு மெழுத்து மியலேந்தும் பண்ணுன்கும்
* பண்ணின்ற கூத்துப் பதினொன்று—மண்ணின்மேற்
போக்கினாள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கினு லாடரங்கின் வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ

மால்வரை........மாதவி தன்னை

தெய்வமால்வரை -

தெய்வத்தனமையையுடைய பெரியவரையென உருபு
தொக்கது; வரை - பொதியில்; திருமுனி -
அகத்தியன்; வரை பொதியிலாத
லும், திருமுனி அகத்தியனுதலும் பெறுமாறு
என்னை ? இமயமும் இறைவனு
மாகற்பாலவெனின்,—அற்றன்று; மேல், ''
'திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத்
திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றனத்துச் சாப
நீங்கிய'' என இக்காதையி
லும், ' "நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடந்தை
வாரம் பாடலு, மாயிரங் கண்
ணோன் செவியக நிறைய, நாடக முருப்பசி நல்கா
ளாகி, மங்கல மிழப்ப வீணை
மண்மிசைத், தங்குக விவளெனச் சாபம் பெற்ற,
மங்கை மாதவி வழிமுதற்
றோன்றிய, வங்கர வல்குல்'' எனக் கடலா
டுகாதையிலும் கூறினாராதலானும்,
நூன்முகத்துள்ளும் "திருந்திய பொதியி லருந்திற

லகத்தியன், சுந்தர மணி
முடி யிந்திரன் மகனே, மாண விறலோய் வேணு
வாகென, விட்ட சாபம் பட்ட
சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ
யென்று, மேவினன் றெழுது
மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்கூத்
தியர்க்குத், திருந்திய தலைக்
கோற் றானந் தீருமென், றவனினி துரைப்ப
வாகிவந் தனனென்'' என்றாராக
லானும் பொதியிலும்
அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.
அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள
வென்றுமாம்.
அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற்
சாபநீங்கியவென்க.
(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய
பொதியின்மலைக்கண் திரு
முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட [3] சாபம்
இந்திரசிறுவனோடே அம்.
முனியருளத் தலைக்கோற்றானத்து நீங்கிய
மாறுபடுதலரிய சிறப்பினையுடைய
அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற
நாடகத்தொழிலொடுபொருந்திய உருப்
பசியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற்
குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி
னையும் தாதுகளவிழும் பூக்களையுடைய

கடைகுழன் றுசுருண்ட குழலினையு
முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர்தோள் பெருத்தல் மரபாதலின். என்னை?
[4] "அகலல்கு ரேள்கண்ணென மூவழிப் பெருகி"
என்றாராகலின்.

---

[1] சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, க-கூ. [4] சிலப். கடலாடுகாதை, கஅ - உ௦.

[3] இந்திரனவைக்களத்து ஒருவரையொருவர் விழைந்து அகத்தியமுனிவராற் சாடம்பெற்ற சயந்தனும் உருப்பசியும் முறையே விந்தமலையில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி நகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறந்தனரென்று, ''வானவர் கோமான் வானிடை யிருந்து'' என்னும் ஆசிரியப்பாவாற் சுத்தானந்தப்பிரகாசப்பரதநூலாசிரியர் கூறினர். [4] கலித்தொகை, கol அ. (பி - ம்.) [5] 'பண்ணமைந்தகூத்து'

அ - கூ. ஆடலும் பாடலும்........குறைபடாமல்

(இ - ள்.) கூத்தும் பாட்டும் அழகுமென்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும் ஒன்றுங் குறைவுபடாமல், இவை குறைவுபடாமைக்குக்

காரணமுடையளாகலினென்க.

கO - கக. ஏழாண்

டியற்றி.........வேண்டி

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து ஏழாண்டு இயற்றுவித்துப்

பன்னீராண்டில் வீரக்கழல்சூழ்ந்த காலிலே யுடைய சோழன்கரிகாற் பெரு

வளத்தானுக்கு அவனவையரங்கேறிக்காட்டலை விரும்பியென்க.

என்னை? "பண்ணியம்வைத் தானைமுகன் பாதம் பணிந்துநாட், புண்ணிய

வோரை புகன்றனகொண் — டெண்ணியே, வண்டிருக்குங் கூந்தன் மடவரலை

யையாண்டிற், றண்டியஞ்சேர் விப்பதே சால்பு" எனவும், [1] 'வட்டணையுந்

தூசியு * மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டெ ணீரிரண்டாண் டெய்தியபின்—

கட்டளைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிளரச், சோதித் தரங்கேறச் சூழ்"

எனவும், "நன்னர் விருப்புடையோ ணறகுணமு மிக்குயர்நதோள், சொன்ன

குலத் தாலமைந்த தொன்மையளாய்—பன்னிரண்டாண், டேயந்ததறபி ஞட

னுடன் பாடலழ கிம்மூன்றும், வாயந்தவரங்

கூறினர் பாதசேனாபதியார்.
கேறறல் வழக்கு'' எனவும்
[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உரு. இருவகைக் கூத்தின்.........ஆசான் றன்னொடும

(இ - ள்.) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின் இலக்கணங்களையறிந்து பல
வகைப்பட்ட புறநடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேரப்புணர்க்கவும் வல்ல
னாகி அல்லியமுதற கொடுகொட்டியீறாகக்கிடந்த பதினொருகூத்துக்களும் அக் கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டுக்களும் அவற்றுக்குஅடைத்த வாச்சியங்களின் கூறு
களும் நூல்களில் விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும் பாட்டும் தாளங்களும்
தாளங்களின் வழிவந்த தூக்குக்களும் தம்மிற்கூடின நெறியையுடைய அகக்
கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின நிகழ்த்துமிடத்துப் பிண்டி பிணையல் எழிற்கை
தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்கினையும் நூலினகத்துக்கொண்ட
கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக் கூடைக்கதியாகச்செயதகை
வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச்செய்தகை கூடைக்கதியுட்புகாமலும்,
புறக்கூத்தினிடத்து ஆடனிகழுமிடத்து

அவிநயநிகழாமலும், அவிநயநிகழு
மிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும்
வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாத
படியுஞ் செலுத்தி அமைந்த ஆடலாசிரியனுமெனக.
இது பொழிப்புரை.
கஉ. இருவகைக் கூத்தாவன:—வசைக்கூத்து,
புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல்,
பொதுவியல்; வரிக்கூத்து, வரிச்சாந்திக்கூத்து;
சாந்திக்கூத்து, விநோதக்

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கூஎசு - ந. மேற்.
(பி - ம்.) * 'பண்ணமைய வெண்மையாண், டிட்டுடெ
னீராருண் டெய்தியபின் -
வட்டணையுங், கீதக்'

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து,
தேசிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை
விரிந்தநூல்களிற்காண்க.
கஉ. ஈண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும்,
விநோதமும். என்னை ?
[1] "அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென்,

ருயநதுற வகுததன
னகத்தியன் ருனே" என்ருராகலின்.
[1] "சாந்திக் கூத்தே தலைவ* னின்ப, மேந்திநின்
ருடிய வீரிரு நடமவை,
சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக, மென்றிப் பாற்படூஉ
மென்மனுர் புலவர்" என்
பதனுல் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச்
சாந்திக்கூத்தெனப்படும்.
இவற்றுள்,—
சொக்கமென்றது - சுத்தநிருத்தம். அது
நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து.
மெயக்கூத்தாவது:— தேசி வடுகு சிங்களமென
மூவகைப்படும். இவை
மெய்த்தொழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின.
யெடுத்தீவின், அகமார்க்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

இவை அகச்சுவைபற்றி

அகச்சுவையாவன:—இராசதம், தாமதம்,
சாத்துவிகமென்பன. "குணத்
தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே" என்ருர்
குணநூலுடையார்; [1] "அகத்தெழு
சுவையா னகமெனப் படுமே" என்ருர் சயந்தநூலுடை
யாருமெனக்கொள்க.
அவிநயக்கூத்தாவது:— † கதை தழுவாது

பாட்டினதுபொருளுக்குக்
கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.
நாடகம் - கதைதழுவிவருங் கூத்து.
விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து, கரணம்,
நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றுள்,—

குரவையென்றது:— காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச்செய யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந் தாடுவது; [1] "குரவையென்பது......இயல்பிற் றென்ப" என்றாராகலின்.

குரவை - வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பு; அவை
கலிநடமென்றது - கழாயக்கூத்து.

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

குடக் கூத்தென்றது - மேற்பதினோராடலுட் காட்டப்படும்.
கரணமாவது - படிநதவாடல்.
நோக்கென்றது - பாரமும் நுண்மையும் மாயமுமுதலாயினவற்றை உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோலாற் பாவைசெய்து ஆட்டுவிப்பது.
இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்; அஃதாவது விதூடகக்கூத்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

- வகை - ³வத்தியல், பொதுவியலென
நூல்களிற் கண்டுகொள்க.

இரண்டுவகைப்படும்; அவைமுந்து

¹ சீவகசிந்தாமணி. கூஎஉ - ந.

மேற். ² இப்புத்தகம் உஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.
(பி - ம்.) * 'அவிநயம்' † 'நிருத்தக்கை'

ந.— அரங்கேற்றுகாதை.

அக)

வெ றியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற அத்திறக்கூத்துக்களும் கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்.

என்னை? "எழுவகைக் கூத்து மிழிகுலத் தோரை, யாட வருத்தன னகத்தியன் றானே" என்றாராகலின்.

இவற்றின் இலக்கணங்களாவன:— ¹ "அறுவகை நிலையு ² மைவகைப் பாதமு, ³ மீரெண் வகைய வங்கக் கிரியையும், ⁴ வருத்தனை நான்கு ⁵ நிருத் தக்கை முப்பது, மத்தகு தொழில வாகு மென்ப." இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கரு. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்கூத்து, வசைக்கூத்து, விநோதக்

கூத்துமுதலியன; என்னை ? "பல்வகை யென்பது பகருங் காலே, வென்றி வசை யே விநோத மாகும்" என்றுராகலின்.

"'அவற்றுள், மாற்றூ னொடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு, மேற்படக்கூறும் வென்றிக் கூத்தே."

"'பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லவ னுதல் வசையெனப் படுமே."

• "எனவிவை தாளத்தி னியல்பின வாகும்."

"விநோதக் கூத்து வேறுபா டுடைத்து, வென்றி விநோதக் கூத்தென விளம்புவர்." இதன்கருத்து: கொடித்தேர்வேந்தரும் குறுநிலமன்னருமுதலாக உடையோர் பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணுங் கூத்தென்பதாம்.

விலக்கினிற்புணர்த்து - விலக்குறுப்பினோடு பொருந்துவித்து ;

---

1 அறுவகைநிலையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, ௩. வைசாகம், ௪. மண்டலம், ௫.ஆலீடம், ௬.பிரத்தியாலீடமென்பன.

2 ஐவகைப்பாதமாவன:—க.சமநிலை, உ.உற்கடிதம், ௩. சஞ்சாரம், ௪. காஞ்சிதம், ௫. குஞ்சிதமென்பன.

3 அங்கக்கிரியைபதினாறாவன:—க.சரிகை, உ. புரிகை, ௩. சமகவி, ௪. திரிகை, ௫.ஊர்த்துவகவிகை, ௬. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம், அ. சுவத்திகம், ௯. உல் லோலவி, ௧0.குர்த்தனம், கக.வேட்டனம், கஉ. உபவேட்டனம், க௩. தானபதப்பிராங் விருத்தம், க௪. உக்ஷேபணம், க௫. அவக்ஷேபணம், க௬. நிகுஞ்சனமென்பன.

4 வருத்தனை நான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ.

உட்வேட்டிதம், ௩. வியாவர்த்திதம், ௪. பராவர்த்திதமென்பன.

நிருத்தக்கைமுப்பதாவன:—க. சதுரச்சிரம், ௨. உத்துவீதம், ௩. தலமுகம், ௪. சுவத்திகம், ௫. விப்பிரகீர்ணம், ௬. அருத்தரேசிதம், ௭. அராளகடகாமுகம், ௮. ஆவித்தவத்திரம், ௯. சூசீமுகம், ௧௦. இரேசிதம், ௧௧. உத்தானவஞ்சிதம், ௧௨. பல்லவம், ௧௩. நிதம்பம், ௧௪. கசதந்தம், ௧௫. இலதை, ௧௬. கரிக்கை, ௧௭. பக்கவஞ்சிதம், ௧௮. பக்கப்பிரதியோகம், ௧௯. கருடபக்கம், ௨௦. தண்டபக்கம், ௨௧. ஊர்த்துவமண்டலி, ௨௨. பக்கமண்டலி, ௨௩. உரோமண்டலி, ௨௪. உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, ௨௫. முட்டிகச்சுவத்திகம், ௨௬. நளினீபதுமகோசம், ௨௭. அலபதுமம், ௨௮. உற்பணம், ௨௯. இலளிதை, ௩௦. வலிதையென்பன. இவை, சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய தமிழ்ப்பரததூலிற் காணப்பட்டன.

வென்றிக்கூத்தும் வசைக்கூத்தும் தாள இயல்புடையனவென்றபடி.

௧௧

அ௨ சிலப்பதிகாரம்

இன், சாரியை ; மூன்றனுருபு ஐந்தனொடுமயங்கிற்று.

வென்றிக்கூத்துமுதலாகிய பலவகைப்பட்ட புறநடங்களையும் வேந்துவிலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று சொல்லப்பட்ட விலக்குக்களாகிய

பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தி,

பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு வரவுரைத்தல்.

விலக்குறுப்பாவன:—பதினான்குவகைப்படும்; அவை [1] பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு, சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல் வகை, வண்ணம், வரி, சேதமெனவிவை;

என்னை? "விலக்குறுப் பென்பது விரிக்குங் காலைப், பொருளும் யோனியும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ், சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்புஞ்சத் துவமு, மவிநயஞ் சொல்லே சொல்வகை வண்ணமும், வரியுஞ் சேதமு முளப்படத் தொகைஇ, யிசைய வெண்ணி னீரே ழுறுப்பே" என்றாராகலின்.

அவற்றுள், — பொருள் நான்குவகைப்படும்; என்னை? "அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்குந், திறம்படு பொருளெனச் செப்பினர் புலவர்" என்றாராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற் பெயர்வேறுபடும்; அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம், பிரகரணம், அங்கமெனப்பெயரவாம்.

என்னை? "அவைதாம், நாடகம் பிரகர ணப்பிர கரண, மாடிய பிரகரண

மங்க மென்றே, யோது பநன்னூ லுணர்ந்திசி னோரே" என்றார் மதிவாணனாரும். "அறமுத னான்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் னுடைக முன்னோ னாகும்" எனவும், "அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி" எனவும், "அறம்பொருள் வாணிகர் சாதியென் றறைப" எனவும், "அறமேற சூத்திர ரங்க

மாகும்'' எனவும் சொன்னார் செயிற்றியனார். இவை நான்கும் நாடகமென்றறிக.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண் மேற் செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர பொருண்மேற் செய்தலும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற செயதலும், இல்லோன தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற் செய்தலுமெனவிவை;

என்னை? "உள்ளோற் குள்ளது மில்லோற் குள்ளது, முள்ளோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது, மென்னா துரைத்தல் யோனி யாகும்'' என்றாராகலின்.

விருத்தி நான்குவகைப்படும்:— அவை சாத்துவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதியெனவிவை.

இவற்றுள்,—சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத் தெய்வமாணிடர் தலைவராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக் வீரராகியமானிடர் தலைவராகவருவது.

கைசிகியாவது:—காமம் பொருளாகக் காமுகராகியமக்கள் தலைவராகவருவது.

---

[1] இப்புத்தகம், கக - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

௮௩

பாரதியாவது:—கூத்தன் தலைவனாக நடன் நடி பொருளாகக் காட்டியும் உரைத்தும் வருவது.

இச்சொல்லப்பட்ட நால்வகை விருத்தியுள்ளும் பாரதிவிருத்தி, அந்த மூன்று விருத்தியும்போலப் பிறிதின் றலைவர் பிறிதுபொருள்பற்றி விருத்தி கூறுது பொருளாலே விருத்திகூறுமெனக்கொள்க.

சந்தி ஐந்துவகைப்படும்:—அவை முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துயத்தலெனவிவை.

இவற்றுள் முகமாவது:—[1] எழுவகைப்பட்ட உழவினாற் சமைக்கப்பட்ட பூழியுளிட்டவித்துப் பருவஞ்செய்து முளைத்து முடிவதுபோல்வது.

பிரதிமுகமாவது:—அங்ஙனம் முளைத்தல் முதலாய் இலைதோன்றி நாற் றாய்முடிவதுபோல்வது.

கருப்பமாவது:—அந்நாற்று முதலாய்க் கருவிருந்து பெருகித் தன்னுட் பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிநிற்பது போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர்

திரண்டிட்டுக் காய் தாழ்ந்து

முற்றி விளைந்துமுடிவதுபோல்வது .

துய்த்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை அறுத்துப் போரிட்டுக் கடா விட்டுத் தூற்றிப் பொலிசெய்து கொண்டுபோய் உண்டு மகிழ்வதுபோல்வது.

இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை.

சுவை ஒன்பதுவகைப்படும்:—அவை வீரச்சுவையவிநயம், பயச்சுவையவி

நயம், இழிப்புச்சுவையவிநயம், அற்புதச்சுவையவிநயம், இன்பச்சுவையவி

நயம், அவலச்சுவையவிநயம், நகைச்சுவையவிநயம், நடுவுநிலைச்சுவையவி

நயம், உருத்திரச்சுவையவிநயமென; அவற்றுள்,—

"வீரச்சுவை யவிநயம் விளம்புங் காலை, முரிந்த புருவமுஞ் சிவந்த கண்

ணும், பிடித்த வாளுங் கடித்த வெயிறு, மடித்த வுதடுஞ் சுருட்டிய நுதலுந், திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும்

பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே."

"அச்ச வவிநய மாயுங் காலை, யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு, மலங்

கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளனுங், கரந்துவர லுடைமையுங் கையெதிர் மறுத்த

லும், பரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே."

''இழிப்பி னவிநய மியம்புங் காலை, யிடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போ
தலு, மொடுங்கிய முகமு முளுற்றக் காலுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சொன்னி
ரம் பாமையு, நேர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே.''
''அற்புத வவிநய மறிவரக் கிளப்பிற், சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த
கையது, மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய, தெய்திய திமைத்தலும்
விழித்தலு மிகவாதென், றையமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப.''

---

[1] ஆரம்பத்திற்கு ஏழங்கமுண்டென்று வடநூலாரிற் சிலர்
குப்பொருந்த எழுவகைப்பட்ட உழவென்றார்
கூறுவராதலின் அதற்

''காம வவிநயங் கருதுங் காலைத், துவள் ளுருத்த

வடிவுந் தொழிலுங்,

காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு, மூரன் முறுவல் சிறுநிலா வரும்பலு, மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென் கிளவியுங், கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே."

"அவலத் தவிநய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர்

மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வருந்திய் செலவும், பீடழி யிடும்பையும் பிதற்றிய

சொல்லு, நிறைகை யழிதலு நீர்மையில் கிளவியும், பொறையின் முகலும் புண

ர்த்தினர் புலவர்."

"நகையி னவிநய நாட்டுங் காலை, மிகைபடு நகையது பிறர்நகை யுடை

யது, கோட்டிய முகத்தது......,விட்டுமுரி புருவமொடு விலாவுறுப் புடையது,

செய்வது பிறிதாய வேறுசே திப்படுதென், றையமில் புலவ ராய்ந்தன ரென்ப."

"நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிநயங், கோட்பா டறியாக் கொள்கையு மாட்

சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாறிய விழியும், பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுங்,

குறிப்பின் முகலுந் துணுக்க மில்லாத், தகைமிக வுடைமையுந் தண்ணென

வுடைமையு, மளத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்தலுங், கலக்கமொடு புணர்ந்த

நோக்குங் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப்

புலவர் "

[1] உருத்திரச்சுவை

யவிநயம்...

[2] அஃதாவது விறலென்பது;
சத்துவமென்பாருமுளர். அச்சத்துவந்தான்

[3] பத்துவகைப்படும். என்னை? மெயம்மயிர்சிலிர்த்தல்,
கண்ணீர்வார்தல், நடுக்க

மடுத்தல், வியாத்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல்,
வெதும்பல், சாக்காடு,

குரற்சிதைவு எனவிவை.

சத்துவமாவது - குறிப்புவரையறை; ஆவது,
சுத்தச்சுவையாகின்ற ஒன்

பதினும் பாவிக்கும் அத்துணையே மெயம்மைத்தாய்
வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்புக்கால்
அவ்வேம்பின் இரதங்காட்டாதே

அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றுற் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி
மெய்யாகக் கண்ணீர்வந்தழு

வது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி
ஒட்டிக்கண்டுகொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால்
தோற்று முடம்பில்; உடம்

பினமிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்மிகத்தோற்றும்
கண்ணில்; கண்ணின்

மிகத்தோற்றும் கண்ணின் கடையகத்தென்றவாறு.

சாதியாவது..

[1] உருத்திரச்சுவைபவிநயச்சூத்திரம் ஒருபிரதியிலும் இல்லை. அச்சுவையின் மெய்ப்பாடுகளை, "கைபிசையா வாய்மடியாக் கண்சிவவா வெய்துயிரா, மெய்குலையா வேரா-டெருண்டெழுந்தான்" என்பதனுலுணர்க.

[2] அஃதென்றது அச்சுவையுணர்வு உள்ளத்து நிகழ்ந்தவழித்தோன்றும் மேற்கூறிய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

[3] இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடநூல் விதிக்கு மாறுக உள்ளன.

[4] நிருத்தமுறையே சுவையின்பின்னர் வகைகாட்டுதற்குரிய சாதி பத்துவகைப் படும்; அவை, நாடகம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசனம், டிமம், வியாயோகம், சமவாகாரம், வீதி, அங்கம், ஈகாமிருகமெனவிவை.

ரு.— அரங்கேற்றுகாதை.

அரு

குறிப்பாவது - சுவையதன்கட்டோன்றுவது.

சத்துவமாவது - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அவிநயமென்றது - பாவகம்; அஃது

இருபத்துநான்குவகைத்து; வர
லா று:—வெகுண்டோனவிநயம், ஐயமுற்றோனவிநயம்,
சோம்பினோனவிநயம்,
களித்தோனவிநயம், உவநதோனவிநயம்,
அழுக்காறுடையோனவிநயம், இன்ப
முற்றோனவிநயம், தெயவமுறறோனவிநயம்,
ஞஞ்ஞையுற்றோனவிநயம், உடன்
பட்டோனவிநயம், உறங்கினோனவிநயம்,
துயிலுணர்ந்தோனவிநயம், செத்தோ
னவிநயம், மழைபெயயப்பட்டோனவிநயம்,
பனித்தலைப்பட்டோனவிநயம்,
வெயிற்றலைப்பட்டோனவிநயம், நாணமுற்றோனவிநயம்,
வருத்தமுற்றோனவி
நயம், கண்ணோவுற்றோனவிநயம், தலைநோவுற்றோனவி
நயம், அழற்றிறம்பட்
டோனவிநயம், சீதமுற்றோனவிநயம்,
வெப்பமுற்றோனவிநயம், நஞ்சுண்டோ
னவிநயமெனவிவை. அவற றுள்,—
"வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புங் காலை, மடித்த
வாயு மலர்ந்த மார்புந்,
துடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுங், கன்றின
வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடு
தலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்நதனர் கொளளே."
"பொயயில் காட்சிப் புலவோ ராய்நத, வைய
முற்றோ னவிநய முரைப்
பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புலனும்

பேசா திருத்தலும்,
பிறழ்ந்த செய்கையும் வானறிசை நோக்கலு,
மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி
னோரே."

"மடியி னவிநயம் வகுக்குங் காலை, கொடியொடு
பலகொட் டாவிமிக
வுடைமையு, மூரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுங்,
காரண மின்றி யாழ்
ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த
செலவோ, டணிதரு புலவ
ராய்ந்தன வென்ப."

"களித்தோ னவிநயங் கழறுங் காலை, யொளித்தவை
யொளியா னுரைத்த
லின்மையுங், கவிழ்ந்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந்
தளர்ந்தும், வீழ்ந்த சொல்
லொடு மிழற்றிச் சாய்தலுங், களிகைக் கவர்ந்த
கடைக்கணோக் குடைமையும்,
பேரிசை யாளர் பேணினர் கொளலே."

"உவந்தோ னவிநய முரைக்குங் காலை, நிவந்தினி
தாகிய கண்மல ருடை
மையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி
னகன்ற முறுவனகை
யுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுங் கானமும் பிறவு,
மொருங்குட னமைந்த
குறிப்பிற் றன்றே."

"அழுக்கா றுடையோ னவிநய முரைப்பி, னிழுக்கொடு

புணர்ந்த விசைப்
பொரு ளுடைமையுங், கூம்பிய வாயுங் கோடிய வுரையு,
மோம்பாது விதிர்க்கும்
கைவகை யுடைமையு, மாரணங் காகிய வெருளி
யுடைமையுங், கரணமின் றி
மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு புணர்ந்த விடும்பையு மேவரப்,
மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்."
பொலியு
"இன்பமொடு புணர்ந்தோ னவிநய மியம்பிற்,
றுன்ப நீங்கித் துவர்த்த
யாக்கையுந், தியங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ் வுடைமையு,
மயங்கி வந்த செலவு

நனி யுடைமையு, மழகுள் ளுறுத்த சொற்பொலி
புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுங், கலங்கள்சேர்ந்
வுடைமையு, மெழிலொடு
தகன்ற தோண்மார் புடை
மையு, நலங்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப."

[1] "தெய்வ முற்றோ னவிநயஞ் செப்பிற், கைவிட் டெறிந்த கலக்க முடைமையு, மடித்தெயி றுகௌவிய வாய்த்தொழி லுடைமையுந், தடித்த புருவமுந் துளங்கிய நிலையுஞ், செயய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு, மெய்து மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே."

"ஞஞ்ஞை யுற்றோ னவிநய நாடிற், பன்மென் றிறுகிய * நாவழி யுடைமையு, நுரைசேர்ந்து கூம்பும் வாயு நோக்கினர்க், குரைப்போன் போல வுணர்வி லாமையும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும், விழுத்தக வுடைமையு மொழுக்கி லாமையும், வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும் பிறவு, மேவிய தென்ப விளங்குமொழிப் புலவர்." இஃது ஏமுறுமாக்களவிநயம்.

"சிந்தையுடம் பட்டோ னவிநயந் தெரியின், முந்தை யாயினு முணரா நிலைமையும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த வுருத கரும நிலைமையுஞ், சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும், புல்லு மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்."

"துஞ்சா நின்றோ னவிநயந் துணியி, னெஞ்சுத லின்றி யிருபுடை மருங்கு, மலர்ந்துங் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றியு, மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாற்றலு மாகும்."

"இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவிநய மியம்பி, ஞென்றிய குறுங்கொட் டாவியு முயிர்ப்புந், தூங்கிய முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு, மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுங் கொளலே."

"செத்தோ னவிநயஞ் செப்புங் காலை, யத்தக வச்சமு மழிப்பு மாக்கலுங், கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப், போந்ததுணி வுடைமையும் வலித்த வுறுப்பு, மெலிந்த தோன்றக் கருமணி கரத்தலு, வகடு மென்மைமிக வுடைமையும், வெண்மணி மூண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே."

"மழைபெய்யப் பட்டோ னவிநயம் வகுக்கி, னிழிதக வுடைய வியல்புநனி யுடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும படாத்தை, மெய்பூண் டொடுக்கிய முகத்தொடு புணர்த்தலு, மொளிப்படு மனனி லுலறிய கண்ணும், விளியினுந் துளியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுங், கொடுகிவிட் டெறிந்த குளிர்மிக வுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்று னெழுதலு முண்டே."

"பணித்தலைப் பட்டோ னவிநயம் பகரி, னடுக்க முடைமையு நகைபடு நிலைமையுஞ்,* சொற்றளர்ந் திசைத்தலு மற்றமி லவதியும், போர்வை விழைதலும் புந்திநோ வுடைமையும், † நீரும் விழியுஞ் சேறு முனிதலு, மின்னவை பிறவு மிசைந்தனர் கொளலே."

---

[1] சிலப்பதிகாரம். ௩0 - ஆம் காதை, ௩அ - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க. (பி - ம்.) * நாவனி † நீராம் விழியும்.

"உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ னவிநய, மெச்ச மின்றி மியம்புங் காலைச், சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து, தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னக், சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே."

"நாண முற்றோ னவிநய நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செய்கையும், வாடிய முகமுங் கோடிய வுடம்புங், கெட்ட வொளியுங் கீழ்க்க ணோக்கமு, மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே."

"வருத்த முற்றோ னவிநயம் வகுப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க ணுடைமையுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுங், கூர்நத் வியர்வுங் குறும்பல் லுயாவும், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு, முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி

ஞேரே."

"கண்ணே வுற்றோ னவிநயங் காட்டி, னண்ணிய கண்ணீர்த் துனிவிரக றெறித்தலும், வீளந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும், வெள்ளிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமுந், தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே."

"தலைநோ வுறறோ னவியஞ் சாற்றி, னிலைமை யின்றித் தலையாட் டுடைமையுங், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர லிடுக்கிய நுதலும் வருந்தி, யொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந, திருந்து மென்ப செந்நெறிப் புலவர்."

யின்

"அழற்றிறம் பட்டோ னவிநய முரைப்பி, னிழற்றிறம் வேண்டு நெறிமை விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு நீருஞ் சேறு முவத்

தலும், பனிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையுலு,
லும், புக்க துன்பொடு புலர்ந்த யாக்கையுந,

நுனிவிர லீர மருநெறி யாக்க
தொக்க தென்ப துணிவறிந்
தோரே."

சீத முற்றோ னவிநயஞ் செப்பி, னோதிய பருவர லுள்ளமோ டுழத்தலு, மீர மாகிய போர்வை யுறுத்தலு, மார வெயிலுழந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு முரன்று முயிர்த்து முரைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்."

"வெப்பி னவிநயம் விரிக்குங் காலைத், தப்பில் கடைப்பிடித் தன்மையுந் தாகமு, மெரியி னன்ன வெம்மையோ டியைவும், வெருவரு மியக்கமும் வெம் பிய

விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு, மோருங் காலை யுணர்ந்தனர் கொளலே."

"கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும், பஞ்சியின் வாயிற் பனி துரை கூம்பலுந, தஞ்ச மாந்தர் தம்முக நோக்கியோ, ரின்சொ லியம்புவான் போலியம் பாமையும், நஞ்சுண் டோன்ற னவிநய மென்ப."

"சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவெனிற், புல்லுவழிச் சேர்த்திப் பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப" எனவரும்

இனி, சொல்வருமாறு:—அது மூன்றுவகைப்படும்; உட்சொல், புறச்சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

அவை நெஞ்சொடுகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல், தானே கூறலென்பன; என்னை? "நெஞ்சொடு கூறல் கேட்போர்க் குரைத்தல், தஞ்சம் வரவறிவு தானே கூறலென், றம்மூன் றென்ப செம்மைச் சொல்லே" என்றாராகலின்.

சொல்வகை நான்குவகைப்படும்:—சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதக மென.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

சுரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நானான்கடியான்வருவது.

வரிதகம் - முப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

என்னை? "சுண்ண நான்கடி சுரிதக மெட்டடி, வண்ண நாணுன்கு வரிதக மெண்ணுன்கென், றெண்ணிய வடித்தொகை யெயதவும் பெறுமே" என்றூ ராகலின்.

வ ண்ணம் ஒருவகையான் மூன்றுவகைப்படும்:—பெருவண்ணம், இடை வண்ணம், வனப்புவண்ணமெனை. அவற்றுட் பெருவண்ணம் ஆருய்வரும். இடைவண்ணம் இருபத்தொன்ருய் வரும். வனப்புவண்ணம் * நாற்பத்தொன் ருய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர் வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென. என்னை ? ''கண்கூடு காண்வரி யுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக் கோளென, மாட்சியின் வரூஉ மெண்வகை நெறித்தே" என்றூராகலின். அவற்றின் பகுதியெல்லாம் [1] கானல்வரியிற் கூறுதும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்கூத்தெனபாருமுளர்; என்னை ? "சிந்துப் பிழுக்கை யுடன் சந்தி யோர்முலை, கொாதி கவுசி குடப்பிழுக்கை, † கந்தன்பாட்-டாலங்காட் டாண்டி ‡ பருமண னெல்லிச்சி, சூலந் தருகட்டச் சூண்டிலுடன்-சீலமிகு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி, பாண்டிப் பிழுக்கை யுடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட, கடவுட் சடைவீர மாகேசங் காமன், மகிழ்சிந்து வாமன ரூபம் - விகடநெடும், பதஇரங் கொற்றி பலகைவாள் பப்பரப்பெண், டத்தசம் பாரங்

தகுணிச்சங்-கத்து, முறையீண் டிருஞ்சித்து முண்டித
மன் னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண - மிறைபரவு, பத்தன்
குரவையே பப்பறை
காவதன், பித்தனொடு மாணி
கட்களி யாண்டு விளையாட்டுக்,

பெரும்பிழுக்கை - யெத்துறையு, மேத்திவருங்
கோத்த பறைக்குடும்பு கோற்கூத்து - மூத்த,
கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிருண்டி, யழகுடைய §
பண்ணிவிக டாங்கந் - திகழ்செம்பொ, னம் மனை பந்து
கழங்காட லாலிக்கும், விண்ணகக் காளி விறற கொந்தி -
யல்லாத, வாயநத தனிவண்டு வாரிச்சி பிச்சியுடன் , சாந்த
முடைய
சடாதாரி - யெயந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தந தளிப்பாட்டுச் சாதுரங்கந்,
தொக்க தொழில்புனைந்த ** சோணுண்டு - மிக்க, மலையாளி வேதாளி வாணி
குதிரை, சிலையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற, திருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குன்

---

[1] கானல்வரிக்கு அடியார்க்குநல்லாரியற்றிய உரைகிடைத்திலது; ஆனாலும் இந் நூல், அ - ஆம் காதை எச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரையிற்கண்ட மேற்கோள்களாலும் கண்கூடுவரிமுதலிய எட்டன்பகுதிகள் நன்கு விளங்கும்.

(பி -ம் .) * 'தாற்பத்தொன்பது.' † 'கந்தியின்பாட்டு'
§ 'பள்ளிவிக்கட்டாங்கந்' ** சொன்றுண்டு.

‡ 'படுஞமனைெல்வி.

ரு.— அரங்கேற்றுகாதை.

அகூ

றயிற்பெண், டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் - பொருமுகத்துப், பல்லாங்
குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தந் தோள்வீச்சு நற்சாழ - லல்லாத, வுந்தி
யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி, குநதிவரும் பாரன் குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ,
தாடுங் கனிகொய்யு முள்ளிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட் டாடும் படுபள்ளி -
நாடறியுங், கும்பீடு காட்டங் குணட்டங் குணலையே, துஞ்சாத சும்மைப்பூச்
சோனக - மஞ்சரி, யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத லென்றெண்ணிக், கோத்த
வரிக் கூத்தின் குலம்" என்றாராகலின்.

சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து; என்னை? "ஆரியந் தமி
ழெனுஞ் சீர்நட மிரண்டினு, மாதிக் கதையை யவற்றிற் கொப்பச், சேதித் திடுவது சேதமென் றாகும்"
என்றாராகலின்.

இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொறகுப்பொருள் யாதோவெனின்;— தலைவன்
செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும் அக்கதையை நடாத்தியும் முன்புசெயத கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - ரு. பதினோராடலும்........அறிந்தாங்கென்றது - அல்லியமுதற்

கொடுகொட்டி ஈறுயக்கிடந்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும், மாட்சிமைப்பட்ட நூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

கச. பதினோராடலாவன:—"கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமல் கும்பஞ் -சுடர்விழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங்கங், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து."

இவைதெய்வவிருத்தி.

இவை இரண்டுகூறுபடும்; என்னே? "அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம் பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றுட லாறு", "துடிகடையம் பேடு மரக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லைந்து."

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

"அல்லிய மாயவ னாடிற் றதற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு மெனல்."

"கொட்டி கொடுவிடையோ னாடிற றதற்குறுப், பொட்டிய நான்கா மெனல்."

"அறுமுகத்தோ னாடல் குடைமற றதற்குப், பெறு முறுப்பு நான்கா மெனல்."

"குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னாட லதனுக், கடைக்குப வைந்துறுப் பாயந்து."

"பாண்டரங்க முக்கணா னாடிற் றதறகுறுப், பாயந்தன வாறு மெனல்."

"நெடியவ னாடிற் று மல்லாடன் மல்லிற, கொடியா வுறுப்போரைந் திரம்."

* "துடியாடல் வேள்முருக னாட லதனுக், கொடியா வுறுப்போ ரைந் தாம்."

(பி - ம்.) *

'துடியாடனங்கை யெழுவரதாடல்'

கஉ

"கடைய மயிராணி யாடிற் றதனுக், கடைய வுறுப்புக்க ளாறு."

"காமன தாடல்பே டாட லதறகுறுப்பு, வாயமையி ளுராயி னன்கு."

"மாயவ ளாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு, நாமவகை யிற்சொலுங்கா னன்கு."

"பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப், போவாம லொன்றுடனே யொன்று.'

"புரமெரித்தல் சூர்மாத் துளைபடுத்தல் கஞ்ச, னுரனெரித்தல் வாணனைவா னுய்த்தல் - பெரிய, வரனமுத லாகவே லன்முதன் மாயோ, னமர்முத லாடிய வாறு" எனக்........................கண்டுகொள்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும்

புறநாடகங்களுக்கும் உரியஉருக் களுமென்க.

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப் பிரபந்தவுரு ஈறு வுள்ள இருபத்தெட்டும். இவற்றுள்,—

கந்தமென றது-அடிவரையறையுடைத்தாய ஒருதாளத்தாற் புணர்ப்பது....

....

. ...

பிரபநதமென்றது-அடிவரையறையின்றிப் பலதாளத்தாற் புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக அரங்கொழி செய்யுளீறுகவுள்ள செந்துறைவிகறபங்க ளெல்லாமென்க.

கொட்டுமென்றது - கூத்துவிகற்பங்களுக்கு அமைநத வாச்சியக்கூறுகளு மென்றவாறு.

அவை கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன. அவற்றுள்,—

கீதாங்கம் - கீதத்துக்கு வாசிப்பது.

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திறகு வாசிப்பது.

உபயாங்கம் - இரண்டிறகும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

கசு. ஆடலும் - முற்கூறிய அகக்கூத்தினும் புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு மென்றவாறு.

கீற்று கடிசரிமுதலாகிய [1] தேசிக்குரிய கால்களும்,

சுற்றுதல் எறிதல் உடைத்தல் முதலாகிய [2] வடுகிற்குரிய கால்களும், உடற்றூக்குமுதலாகிய [3] உடலவர்த்தனையும் அகக்கூத்துக்குரியன.

---

[1] தேசிக்குரியகால்கள், ௨௪:— ௧. கிற்று, ௨. கடிசரி, ௩. மண்டலம், ௪. வர்த்தனை, ௫. கரணம், ௬. ஆலீடம், ௭. குஞ்சிப்பு, ௮. கட்டுப்புரியம், ௯. களியம், ௧௦. உன்னாளம், ௧௧. கட்டுதல், ௧௨. கம்பித்தல், ௧௩. ஊர்தல், ௧௪. நடுக்கல், ௧௫. வாங்குதல், ௧௬. அப்புதல், ௧௭. அனுக்குதல், ௧௮. வாசிப்பு, ௧௯. குத்துதல், ௨௦. தெளிதல், ௨௧. மாறுகால், ௨௨. இட்டுப்புகுதல், ௨௩. சுற்றிவாங்குதல், ௨௪. உடற்புரிவு.

[2] வடுகிற்குரியகால்கள், ௧௪:—௧. சுற்றுதல், ௨. எறிதல், ௩. உடைத்தல், ௪. ஒட்டுதல், ௫. கட்டுதல், ௬. வெட்டுதல், ௭. போக்கல், ௮. நீக்கல், ௯. முறுக்கல், ௧௦. அனுக்கல, ௧௧. வீசல், ௧௨. குடுப்புக்கால், ௧௩. கத்தரிகைக்கால், ௧௪. கூட்டுதல்.

[3] உடலவர்த்தனை, ௯:— ௧. மெய்சாய்த்தல், ௨. இடைநெரித்தல், ௩. சுழித்தல், ௪. அணைத்தல், ௫. தூக்குதல், ௬. அசைதத்தல், ௭. பற்றல், ௮. விரித்தல், ௯. குவித்தலெனவிவை; "மெய்சாய் விடைநெரிவு மேற்சுழிவோ டாங்கணைத்தல், கைதூக் கசைத்தல் கலைபற்றல் - கைகள், விரித்தல் குவித்தலிவை சிங்களமா மென்று, தெரித்தனர் தண்டமிழோர் தேர்ந்து." (சுத்தானந்தப்பிரகாசம்.)

ஈண்டுச் சிங்களமென்று வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலராலெனின், "சிங்கள மிருவகை நிலையினு மெய்தும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தான் இதற்கு வேறு கால்களின்மையினென்க; [1] பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன:—பெருநடை, சாரியை, பிரமரி இவை முதலாயினவும், பதினோராடலிற் கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும்,
புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு
மென்றவாறு.

கசு. பாடலுமென்றது - பண்ணன்முதலிய
எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்
கோளும், "இன்பந் தெளிவே நிறையோ டொளியே,
வன்சொ லிறுதி மந்த
முச்சமென, வந்த வெட்டும் பாடலின பயனே"
என்றுசொல்லப்பட்ட எண்
வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு; "
கொட்டு மசையுந் தூக்கு
மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்"
என்றூராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள்; கொட்டு அ
ரைமாத்திரை; அதற்குவடிவு,
க; அசை ஒருமாத்திரை; அதறகுவடிவு, எ; தூக்கு
இரண்டுமாத்திரை;
அதற்குவடிவு, உ; அளவு மூன்றுமாத்திரை; அதற்குவடிவு,
ஃ எனக்கொள்க.

என்னை? "ககரங் கொட்டே யெகர மசையே, *
யுகரந் தூக்கே யளவே
யாய்தம்" என்றூராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு:—கொட்டாவிது -
அமுக்குதல்; அசையா

வது - தாக்கியெழுதல்; தூக்காவது :— தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது — தாக்கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரை பெறுமளவும் வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச் சொன்ன நாறபத்தொருதாளமும் புறக்கூத்திற்குரிய; ஆறன்மட்டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும் தாளவொரியலென்பனவும், தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப் பாணியீறாகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிகற்பங்களும், முதனடைவாரமுதலாயினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

கசு. தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும் செந்தூக்கு, மதலைத் தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றூக்கு, நிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றூக்கு, நெடுந் தூக்கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்க; என்னை ? "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயி, லஞ்சீர் நிவப்பா மறுசீர் கழாலே, சீர் நெடுந்தூக் கென்மனார் புலவர்" என்றாராகலின். யெழு

கஎ. கூடிய நெறியினவென றது - முற்சொல்லப்பட்ட கூத்தும் பாட்டும்

தாளமும் தூக்கும் தம்மிறகூடின நெறியையுடைய
அகக்கூத்தும் புறக்கூத்து
முதலாயின வென்க.

1

பாலைக்கு நிலமின்மையை, தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், சூ.
உ - உரை
பிற்காண்க.

[2] சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி. க. (பி - ம்.) * 'ஙகரத்.'

கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கஅ. பிண்டியுமென்றது -
ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்விகறபமாகிய உட்சொல்,
புறச்சொல் ஆகாயச்சொ
லென்னு மூன்றினையும், அவிநயத்தோடே
நாட்டிச்செயயுமிடத்துச் செயயு
முறைமைதான் நான்குவகைப்படும்;" கையும் கருத்தும்
மிடறும் சரீரமுமென.
என்னை? "அவைதாம், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென்,
றெய்தமுன் பமை
த்த விவையென மொழிப" என்றாராகலின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டுவகைப்படும்;
இணையாவினைக்கையும் இணைக்
கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும்
வழங்கப்படும்.
இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை
இரட்டைக்கையென்னு மிவற்றை,
இவ்வகையோடும் [1] ஆண்கை [2] பெண்கை [3] அலிக்கை [4]
பொதுக்கையென்னும்
நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை ?
"மெய்பெறத் தெரிந்து மேலோராய்ந்த, கைவகை தன்னைக்
கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை யிணைக்கை
யென்ன, வணையு மென்ப வறிந்திசி னோரே",
"......மொழிநரு முளரே",
"இணையா தியல்வ திணையா வினைக்கை, யிணைந்துடன் வருவ
திணைக்கை யாகும்"
என்று **பிறரும்** கூறினாராகலின்.

இனி அவற்றுள் இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று
வகைப்படும்; அவை:-
பதாகை-க, திரிபதாகை-உ, கத்தரிகை-ங, தூபம்-ச,
ரு, சுகதுண்டம் - எ, முட்டி-அ, கடகம்-கூ, சூசி-க0,

அராளம்-ரு, இளம்பிறை-
கமலகோசிகம்-கக, காங்கூ
லம்-கஉ, கபித்தம்-கங, விறபிடி-கச, குடங்கை-கரு,
அலாபத்திரம் - கசு, பிரம

ரம் - கஎ, தாம்பிரசூடம் - கஅ, பிசாசம் - கக, முகுளம் - உ0, பிண்டி - உக,

தெரிநிலை - உஉ, மெய்ந்நிலை - உங, உன்னம் - உச, மண்டலம் - உரு, சது

ரம்-உசு, மான்றலை-உஎ, சங்கு-உஅ, வண்டு-உகூ, இலதை-௩0, கபோதம்-௩க,

மகரமுகம் - ௩உ, வலம்புரி - ௩௩ என. என்னை ?

"இணையா வினைக்கை யியம்

புங் காலே, யணைவுறு பதாகை திரிபதா கையே, கத்தரிகை தூப மராள மிளம்

பிறை, சுகதுண் டம்மே முட்டி கடகஞ், சூசி பதும கோசிகந் துணிந்த, மாசில்

காங் கூலம் வழுவறு கபித்தம், விறபிடி குடங்கை யலாபத் திரமே, பிரமரந்

---

[1] அண்கைமுதலிய நான்கன்வகையினை வரும்வெண்பாக்களால் உணர்க.— க.

"முட்டி சிகர மலர்பதுமஞ் சந்தஞ்சம், விட்ட கிலந்தி ப்தாகந் தருதிரிப தாக, மதிகமுறு மாண்கைநவ மாம்."

மிருகசூசி - ஒட்டுஞ், சதுரம்

[2] "கடகஞ் சுகதுண்டங் காங்கூல மன்னு, மடைவாம் பிறைக்கை யராளந் -

தடமருவு, மன்னபக்கந் தாம்பிர சூடமொடு மான்றலையே, பின்னவெட்டும் பெண்

ணகு மே."

³ "தூர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுகுளங் கத்தரிகை,
விற்பனஞ்சேர் கோசங்க வித்த
மூட - னற்புதமே, யாகுமவிக் கைக ளாறென் றுரைப்பரே,
பாகனைய சொல்லாய்
பரிந்து."

⁴ "உன்னமா மண்டல......வலம்புரியே, மெய்ந்நிலையாஞ்
சங்கிலதை மேம்பட
வே - மன்னிவரு, தாமமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார்
பொதுக்கையெனத், தாமமுகுங்
குழலாய் தான்" இவை சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலுள்ளன.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

௬௩

தன்னொடு தாம்பிர சூடம், பிசாச முகுளம் பிண்டி
தெரிநிலை, பேசிய மெய்ந்
நிலை யன்ன மண்டலஞ், சதுர மான்றலை சங்கே
வண்டே, யதிர்வி லிலதை ·
கபோத மகரமுகம், வலம்புரி தன்னோடு முப்பத்து
மூன்றென், றிலங்குமொழிப்
புலவ ரிசைத்தன ரென்ப" என்றாராகலின்.
இவற்றுள், பிண்டியென்றது ஒன்றாய்
ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப்
பெயராயிற்று.

பிணையல் - இணைதலாதலால்

பிணைய லுமென்றுரெனக்கொள்க.

இணைக்கையாயிற்று. ஆதலாற் பிண்டியும்

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமூன்று வகையினுள்,—

பதாகைக்கையாவது - நான்குவிரலும் தம்முள் ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல்
குஞ்சித்துநிற்பது; என்னை? "பதாகை யென்பது பகருங் காலைப், பெருவிரல்
குஞ்சித் தலாவிர னன்கு, மருவி நிமிரு மரபிற் றென்ப" என்றாராகலின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின், விடுக்கப்
பட்டன; விரிந்தநூல்களிற் கண்டுகொள்க.
(க)
திரிபதாகையாவது - பதாகைக்கையின் [1] அணிவிரல் முடக்குவது; என்னை?
"திரிப தாகை தெரியுங் காலை, யறைப தாகையி னணிவிரன் முடக்கினஃ,
தாமென மொழிப வறிந்திசி னோரே" என்றாராகலின்.
(உ) கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்கிய
அணிவிரற்புறத்ததாகிய
நடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு பொருந்தநிமிர்ப்பது; என்னை? "கத்தரி கையே

காண்டக விரிப்பி, னத்திரி பதாகையி னணியின்
புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட
விட்டுநிமிர்ப் பதுவே" என்றூராகலின்.
(ரு)
தூபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பாதிப்படவளையநிற்
பது ; என்னை ? "தூப மென்பது துணியுங் காலை,
விளங்குகத் தரிகை விரலகம்
வளைந்து, துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே"
என்றூராகலின். (சு)
அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச்
சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த
விரன்மூன்றும் நிமிர்ந்துவளைவது ; என்னை ? "அராள
மாவ தறிவரக் கிளப்
பிற், பெருவிரல் குஞ்சிததுச் சுட்டுவிரன் முடக்கி,
விரல்கண் மூன்று நிமிர்த்
தகம் வளைததற், குரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே"
என்றூராகலின். (ரு)
இளம்பிறை : "சுட்டும் [2] பேடு [3] மநாமிகை சிறுவிர,
லொட்டி யகம்வளைய
வொசித்த பெருவிரல், விட்டு நீங்கும் விதியிற றென்ப."
(சு)
சுகதுண்டம்:—"சுகதுணட மெனபது
தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு
விரலும் பெருவிர லூனு, மொட்டி யுகிறுனை கௌவி
முனவளைந், குநாமிகை

முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, ருன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித் தெனப."   (எ)

---

[1] அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.
[2] பேடு - நடுவிரல்; இதுபேடியெனவும் வழங்கப்படும்.
[3] அநாமிகை - பவித்திரவிரல்.

முட்டி:—"முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச், சுட்டு நடுவிர லநாமிகை சிறுவிர, லிறுக முடக்கி
யிவற்றின்மிசைப் பெருவிரன், முறுகப் பிடித்த
முறைமைத் தென்ப."
(அ)

கடகம்:—"கடக முகமே கருதுங் காலைப், பெருவிர
னுனியுஞ் சுட்டுவிர
னுனியு, மருவ வளைந்தவ் வுகிர்றுனிகௌவி, யொழிந்த
மூன்றும் வழிவழி
நிமிர, மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே."
(கூ)

சூசி:—"சூசி யென்பது துணியுங் காலே, நடுவிரல்
பெருவிர லென்றிவை
தம்மி, லடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர, வொழிந்தன
வழிவழி முடங்கி
நிற்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே."

(கo)

பதுமகோசிகம்:—"பதும கோசிகம் பகருங் காலை, யொப்பக் கைவிளைத்
தைந்து விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றாகும்."
(கக)

காங்கூலமாவது - மூன்றுவகைப்படும்; குவிகாங்கூலம், முகிழ்காங்கூலம், விரிகாங்கூலமென. என்னை? [1] "காங்கூலம்மே கருதுங் காலைச், சுட்டும் பேடும் பெருவிரன் மூன்று, மொட்டிமுன் குவிய வநாமிகை முடங்கிச், சிறுவிர னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும்", "முகிழ்காங் கூல முந்துற மொழிந்த, குவி காங் கூலங் குவிவிழந் ததுவே", "மலர்காங் கூல மதுமலர்ந் ததுவே." (கஉ)

கபித்தமாவது - சுட்டுவிரனுனியும் பெருவிரனுனியும் உகிர்நுனை கௌவிப் பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும் மெல்லெனப் பிடிப்பது; என்னை? "கபித்த மென்பது காணுங் காலைச், சுட்டுப் பெருவிர லொட்டிநுனி கௌவி, யல்ல மூன்று மெல்லப்பிடிப் பதுவே" என்றூராகலின்.
(கங)

விற்பிடி:—"விற்பிடி யென்பது விரிக்குங் காலைச், சுட்டொடு பேடி யநா மிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால் வளையப் பெருவிரல், விட்டு நிமிரும் விதி யிற் றாகும்." இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர்.
(கச)

குடங்கையாவது - எல்லாவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? "குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே"

என்றாராகலின்.

(கரு)

அலாபத்திரமாவது - சிறுவிரன்முதலாகியவைந்தும் வளைந்துமறிவது; என்னை ? "அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப், புரைமையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா, வருமுறை யைந்தும் வளைந்துமறி வதுவே" என்றாராகலின். (கசு)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும் தம்மிற்பொருந்தி வலஞ் சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும் சிறுவிரலும் பின்பே வளைந்துநிற்பது ; என்னை ? "பிரமர மென்பது பேணுங் காலை, யநாமிகை நடு வீர லறிவுறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ் சாயத் தகைசால் பெருவிர, லொட்டிய நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல், சுட்டு வளைந்துபின் றோன்றிய நிலையே" என்றாராகலின்.

(கஎ)

---

[1] ஆங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

தாம்பிரசூடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் தம்மில்

நுனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும் முடங்கிநிமிர்வது ;

என்னை ? "தாம்பிர சூடமே சாற்றுங் காலைப், பேடே சுட்டுப் பெருவிர னுனி

யொத்துக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, லுடனதின் முடங்கி நிமிரநிற்

பதுவே" என்றாராகலின்.

(கஅ)

பிசாசமாவது - பெருவிரலும் சுட்டுவிரலுமன்றி ஒழிந்த மூன்றுவிரலும்

தம்மிற்பொலிந்துநிற்பதெனக்கொள்க.

அப்பிசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும்; அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப்

பசாசம், உகிர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள்,

அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரல்நுனியிற பெருவிரலகப்படுவது.

முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்கூடி உகிர்விட்டுநிற்பது.

உகிர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் உகிர்நுனை கௌவிநிற்பது.

என்னை? "பசாச மென்பது பாற்படக் கிளப்பி, னகநிலை முகநிலை யுகிர்

நிலை யென்னத்,தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப", "அவைதாஞ், சுட்டு

விரனுனியிற் பெருவிர லகப்பட, வொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை, யவ்விர

னுனிகள் கௌவிப் பிடித்தல், செவ்வி தாகுஞ் சிறந்த வுகிர்நிலை, யுகிர்நுனை

கௌவிய தொழிந்த மூன்றுந், தகைமையி னிமிர்த்தலம்

மூன் றற்கு் தகுமே"
என்றுராகலின்.
(கக)
முகுளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில் தலைகுவிந்து உயர்ந்துநிற்பது ;
என்னை ? "முகுள மென்பது மொழியுங் காலை, யைநது விரலும் தலைகுவிந்
தேற்ப, வநது நிகழு மாட்சித் தாகும்" என்றுராகலின்.
(உ௦)
பிண்டியென்றது - சுட்டுவிரல் பேடிவிரல் அநாமிகை சிறுவிரல் ஒட்டி
நெகிழமுடங்க அவற்றினமேலே குறுக்கிடப் பெருவிரல் கட்டி விலங்கி விரல்வழி
முறையொற்றல் ; என்னை ? "பிண்டி யெனபது பேசுங் காலைச், சுட்டுப் பேடி
யநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி நெகிழ முடங்க வவறறின் மிசை, விலங்குறப்
பெருவிரல் விட்டுங் கட்டியு, மிலங்குவிரல் வழிமுறை யொற்றலு மியல்பே"
என்றுராகலின்.
(உக)
தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரிந்து குஞ்சித்துநிற்பது ; என்னை ?
"தெரிநிலை யெனபது செப்புங் காலை, யைந்து விரலு மலர்ந்துகுஞ் சித்த,

கைவகை யென்ப கற்றறிந் தோரே" என்முராகலின்.

(உஉ)

மெயந்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணிவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்

விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது ; என்னை? "மெய்ந்

நிலை யென்பது விளம்புங் காலைச், சிறுவிர லநாமிகை பேடொடு சுட்டிவை,

யுறுத லின்றி நிமிரச் சுட்டின்மிசைப், பெருவிரல் சேரும் பெற்றித் தென்ப"

என்முராகலின்.

(உ௩)

உன்னமாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலும் தம்முட்கூட ஒழிந்த மூன்று

விரலும் விட்டு நிமிர்வது ; என்னை? "உன்ன நிலையே யுணருங் காலைப், பெரு

விரல் சிறுவிர லென்றிவை யிணைய, வருமுறை மூன்று மலர்ந்துநிமிர்

வதுவே" என்முராகலின்.

(உ௪)

மண்டலம்:—"மண்டல மென்பது மாசறக்

கிளப்பிற், பேடு நுனியும்

பெருவிர லுனியுங், கூடி வளைந்துதம் முகிர்நுனை கௌவி, யொழிந்த மூன்று

மொக்க வளைவதென, மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணர்ந் தோரே" என்றாராக

லின்.

(உரு)

சதுரமாவது - சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் அணிவிரலும் தம்முட் சேர்ந்து

இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வரவைத்துச் சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்துநிற்பது;

என்னை? "சதுர மென்பது சாற்றுங் காலை, மருவிய மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளை

யப், பெருவிர லகமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச், சிறுவிரல் பினபே நிமிர்ந்த செவ்

வியி, னிறுமுறைத தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே" என்றாராகலின். (உசு)

மான்றலையாவது - பெருவிரலும் சிறுவிரலுமொழிநத மூன்றும் தம்மில்

ஒத்தொன்றி முன்னே இறைஞ்சிநிறபது; என்னை? "மான்றலை யென்பது வருக்குங் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்நதக மிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர லென்றிவை நிமிரநது, வருவ தெனப வழக்கறிந தோரே" எனறாராகலின். (உஎ)

சங்காவ்து - பெருவிரல் நிமிர ஒழிநத நானகுவிரலும் வளைந்துநிறபது;

என்னை? "சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச்,

சிறுவிரன் முதலாச் செறிவிர
ஞன்கும், பெறுமுறை வளையப் பெருவிர
லியல்புணர்ந் தோரே" என்றாராகலின.

னிமிர்ந்தாங், கிறுமுறைத் தெனப
(உஅ)
வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும்
வளைந்து நுனியொன்றிச் சிறு
விரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெகிழ
வளைந்துநிற்பது ; என்னை ?
"வண்டென் பதுவே வகுக்குங் காலை, யநாமிகை
பெருவிர னனிமிக வளைந்து,
தா நுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாலிதி
னிமிர மற்றைய வளைந்த,
பாலின தென்ப பயனறிந் தோரே"
என்றாராகலின். (உகூ)
இலைதையாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற்
றின்கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும்
வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்து
நிற்பது ; என்னை ? "இலதை யெனப தியம்புங்
காலைப், பேடியுஞ் சுட்டும்
பிணைந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை
குறுகக், கடையிரு விரலும்
பின்னர் நிமிர்ந்த, நடையின தென்ப நனனெறிப்

புலவர்" என்றாராகலின். (௩0)

கபோதமென்றது - பதாகைக்கையிற
பெருவிரல் விட்டுநிமிர்வது; என்னை?

"காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய
பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்"

என்றாராகலின.
(௩க)

மகரமுகமாவது - பெருவிரலும்
சுட்டுவிரலும் நிமிர்ந்துகூட ஒழிந்த

மூன்றுவி லும் தம்முளொன்றி
அதற்குவேறாயநிற்பது; என்னை? "மகரமுக

மென்பது வகுக்குங் காலைச், சுட்டொடு
பெருவிரல் கூட வொழிநதவை,

யொட்டி நிமிர்நதாங் கொன்று வாகும்"
என்றாராகலின் (௩௨)

வலம்புரியாவது - சிறுவிரலும்
பெருவிரலுநிமிாநது சுட்டுவிரலின் அகம்

வளைநது ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்நது
இறைஞ்சிநிற்பது; என்னை? "வலம்புரிக்

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - றுயய, வொருநாடி
நின்றியங்கி யுந்திமே

லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து."
கையே வாயநத கனிட்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற

நிமிர்ந்து, சுட்டுவிரன்

முடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல், விட்டுநிமிர்ந் திறைஞ்சும் விதியிறதென் று, கூறு

வர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே" என்றுராகலின். (௩௩)

இச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூ ன் றும் பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவினைக்கையெனி னும் ஒற்றைக்கையெனினும் பிண்டிக்கையெ

னினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிண்டிக்கையுமென்க.

கஅ. பிணைய லுமென்றது - இரட்டைக்கையுமென்றவாறு.

அஃதாவது, இணைக்கை. அது பதினைந்துவகைப்படும்.

அவையாவன :—அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற்

கடகம், சுவத்திகம், கடகாவருத்தம், நிடதம, தோரம், உற்சங்கம், புட்பபுடம்,

மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம், வருத்தமானமென்றிவை; என்னை? "எஞ்சுத

லில்லா - வினைக்கை யியம்பி, லஞ்ச லி தன ளொடு புட்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ்

சலியே கபோதங் கற்கடகம், நலமாஞ் சுவத்திகங் கடகா வருத்த, நிடதந் தோர

முற் சங்க மேம்பட, வுறுபுட் பபுட மகரஞ் சயந்த,

மந்தமில் காட்சி யபய
வத்த, மெண்ணிய வருத்த மான ந தன் ஞெடு, பண்ணுங்
காலைப் பதினே ந தென்ப''
என்ருராகலின். அவற்றுள், —
அஞ்சலியென் றது - இரண்டுகையும்
பதாகையாய அகமொன்றுவது;
என்னே? "அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பி, னெஞ்ச
லின்றி யிருகையும் பதா
கையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றன,
ஞேரே''
ரந்தமில் காட்சி யறிந்திசி
(க)
புட்பாஞ்சலியாவது - இரண்டுகையும்
குடங்கையாயவநது ஒன்றுவது;
என்னே? "புட்பாஞ் சலியே பொருநதவிரு குடங்கையுங்,
கட்டி நிற்குங் காட்சிய
தென்ப'' என்ருராகலின.
(உ)
பதுமாஞ்சலியாவது - இருகையும்
பதுமகோசிகமாகக் கூட்டுவது; என்னே?
"பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கையு
ராகலின்.
மியைநதுநிற பதுவே'' என்ரு
(ங)
கபோதமென்றது - இரண்டுகையும்

கபோதமாகக்கூட்டுவது; என்னை? "கரு
துங் காலைக் கபோத விணைக்கை, யிருகையுங் கபோத
மிசைந்துநிற பதுவே"
என்றாராகலின் .

(சு)

கறகடகமென்றது-தெரிநிலைக்கையிரண்டும் அங்குலிபிணைந்து வருவதெனக் கொள்க; என்னை? "கருதுங் காலைக் கறகட கம்மே, தெரிநிலை யங்குலி யிருகையும் பிணையும்" என்றாராகலின். (ரு)

(பி - ம்.) * 'இணையாவிணைக்கை'

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிற்பொருந்திய
பதாகை யிரண்டையும்
மணிக்கட்டிலேறறிவைபபது; என்னை? "சுவத்திக
மென்பது சொல்லுங் காலை,
மணிக்கட் டமைந்த பதாகை யிரண்டைய, மணிக்கட்
டேற்றி வைப்ப தாகும்"
என்றாராகலின்.
(கூ)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டுகையும் கடகமாய
மணிக்கட்டுக்கு ஏற

இயைந்து நிற்பது; என்னை? "கருதிய கடகா வருத்தக் கையே, யிருகையுங் கடக
மணிக்கட் டியைவது" என்றாராகலின்.
(எ) நிடதமாவது - முட்டியாக இரண்டுகையும் சமஞ்செயவது; என்னை?
"நிடத மெனபது நெறிப்படக் கிளப்பின், முட்டி யிரண்டுகை யுஞ்சம மாகக்,
கட்டி நிறகுங் காட்சித் தென்ப" என்றாராகலின்.
(அ)
[1] தோரமாவது - இரண்டுகையும் பதாகையாக்கி அகம்புறமொன்றி முன்
தாழ்நதுநிறபது; என்னை? "தோர மென்பது துணியுங் காலை, யிருகையும்
பதாகை யகம்புற மொன்ற, மருவிமுன் றாழும் வழக்கிற் றென்ப" என்று
ராகலின.
(கூ)
உறசஙகமாவது - ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு ஒருகை அரா்ளமாக்கி
இரண்டுகையும் மணிக்கட்டிலேறறிவைப்பது; என்னை? "உறசங்க மென்ப துணை
ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந், தெரிய மணிக்கட்டி
லேறறிவைப் பதுவே" என்றாராகலின்.
(க0)

புட்பபுடமாவது - குடங்கையிரண்டும் தம்மிற பக்கங் காட்டி நிற்பது;

எனனை? "புட்பபுட மெனபது புகலுங் காலை, யொதத விரண்டு குடங்கையு

மியைந்து, பக்கங் காட்டும் பான்மைத தென்ப" என்றுராகலின். (கக)

மகரமெனறது - கபோதமிரண்டுகையும் அகம்புறமொன்றவைப்பது ;

என்னை ? "மகர மெனபது வாயமையி னுரைப்பிற, கபோத மிரண்டு கையு

மகமபுற, மொனற வைப்பதென் றுரைத்தனா புலவா" என்றுராகலின. உச்

சித்தமென்பதும் இதன துபெயர்.
(கஉ)

சயநதமென்றது...........
.... (கரு)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக நெஞ்சுறநோக்கி நெகிழ்

ந்துநிறபது ; எனனை ? " அபயவத தமமே யறிவுறக் கிளப்பின, வஞ்சமில் சுக

துண்ட மிருகையு மாட்சிமி, னெஞ்சுற நோக்கி நெகிழநதுநிற பதுவே" என்று

ராகலின.
(கச)

வருத்தமானமாவது - முகுளக்கையிற

கபோதக்கையை எதிரிட்டுச் சேர்ப்

பது; என்னை? "வருத்த மானம் வகுக்குங் காலை,
முகுளக் கையிற கபோதக்

கையை, நிகழச் சேர்த்து நெறியிற றென்ப"
என்றாராகலின். (கரு)

இச்சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும்
பிணையற்கையெனக்கொள்க.

இணைக்கையெனினும் இரட்டைக்கையெனினும்
பிணையலெனினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமெனக.

---

[1] இது உட்டோளமெனவுங் கூறப்படும்.

கஅ. எழிற்கையுந் தொழிற்கையுமென்றது:
எழிற்கை - அழகுபெறக்காட் - டுங்கை. தொழிற்கை -
தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது

பொருட்கை - பொருளுறக்காட்டுங்கை; என்னை?
"அவைதா, மெழிறகை

யழகே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை கவியிற்
பொருளா கும்மே" என்

றாராகலின்.

கக. கொண்ட வகையறிந்து:

கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும்
பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும்,
எழிறகையும் தொழிறகையும்
அகக்கூத்துக்குரியகையெனறுமறிதல்.
கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின்
வரவு நிகழுமிடத்தென்க.
உ0 - உக. கூடை
செயதகை................................ ..கொளதலுமென்
றது - அகக்கூத்து நிகழுமிடத்து ஒற்றையிறசெயத
கைத்தொழில் இரட்டை
யிற புகாமலும இரட்டையிறசெயத கைதொழில்
ஒற்றையிறபுகாமலுங் கொள
தல். இன்னும் தேசியிற கைத்தொழில
மார்க்கத்துப் புகாமலும் மார்க்கத்
துக்கைத்தொழில் தேசியிறபுகாமலும்
கொளதலென்றுமாம்; ஒறறையும் இரட்
டையும் தேசிக்கூறுகலானும் இரட்டையும்
இரட்டைக்கிரட்டையும் வடுகிற்
கூறுகலானுமென்க.
உஉ - ௬. பிண்டி செயதகை...
..........................கொளதலுமென்றது
புறக்கூத்தினிடதது, பிண்டியென்றது -
பொருட்கையென்றும், பிணையலென்
றது - தொழிற்கையென்றுமாம்.
இதன்கருத்து: ஆடல் நிகழுமிடத்து அவிநய
நிகழாமலும் அவிநயநிகழு

மிடத்து ஆடனிகழாமலுங்களைதல்.

உச. குரவையும்............செலுத்தியென்றது - குரவைக்கூத்திற்குரிய

கால்களும் வரிக்கூத்திறகுரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடியே கூத்தை

நடத்தியென்க.

[1]

"குரவை...இயல்பிற் றென்ப."

"வரியெனப் படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு,

மறியக்கூறி யாற்றுழி வழங்கல்."

உரு. ஆடறகு..............தன்னொடு மென்றது - இக்கூத்துக்களை இப்படி

யால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும் வல்ல ஆடலாசிரியனோடு

மென்றவாறு.

அறிந்து புணர்த்து விளங்கவறிந்து அறிந்து செலுத்தி அமைந்த ஆசா

னென்க.

[இசையாசிரியன் அமைதி.]

உசு-நகூ. யாழுங்குழலுஞ்.......

.இசையோன் றானும்

---

[1] இப்புத்தகம் உஎ, கூO ஆம்பக்கங்களிற் பார்க்க.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தாளக் கூறுபாடுகளும் மிடற்றுப்பாடலும் மந்தமாகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக் கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்னுங் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடைகளையுமறிந்து அந் தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவனினைவும் நாடகப்புல வனிடுவரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திப்பிக்கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனுயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உகூ. யாழுமென்றது - யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நால்வகைப்படும்; அவை:—பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழென்பன. இவை நாலும் பெரும்பான்மைய; சிறுபான்மையான் வருவனபிறவுமுள, என்னை? "பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன், சீர்பொ லியுஞ் செங்கோடு செப்பினர் - தார்பொலிந்து, மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே, பின்னு முளவே பிற" என்றாராகலின

இந்நால்வகை யாழிற்கும் நரம்புகொள்ளுமிடத்துப் பேரியாழிற்கு இருபத்தொன்றும், மகரயாழிறகுப் பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதினுலும், செங்கோட்டியாழிற்கு ஏழுங்கொள்ளப்படும்; என்னை? "ஒன்று மிருபது* மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னான்கும் பின்னேழுங் - குன்றாத, நால் வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகை நூலோர் விதி" என்றாராகலின்.

இனி இவ்வியாழென்னும் ஒன்றிற்குஅமைந்த பலவுறுப்பாகிய "கோட்டின தமைதியுங் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின வகையு மாடகமுந், தந்திரி யமைதியுஞ் சாறறிய பிறவு, முந்திய நூலின் முடிந்த வகையே" வகுக்கப் பட்டனவெல்லாம் கானல்வரியில், "குறறநீங்கிய யாழ்" என்பதன்கண் விரியக்கூறுதும்.

உகூ. குழலுமென்றது - வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

குழல் - வங்கியம்; அதறகு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி,கருங்காலியென ஐந்துமாம்; என்னை? "ஓங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே, பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய, கண்ணுவந்த கழைக் கிவைசாமென்றார், பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து" என்றாராகலின்.

இவற்றுள் மூங்கிலிற்செயவது உத்தமம; வெண்கலம் மதிமம்; ஏனைய அதமமாம். மூங்கில் பொழுதுசெயயும்; வெண்கலம் வலிது; மரம் எப்பொழுதும் ஒத்திருக்கும்.

(பி - ம்.) *"ஓரேழ்மேற்பத்துடனே நின்றபதினூறேழு நேரேங்காற்'

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றுற் கொள்ளப்படும் ; கருங்காலிவேண்டுமென்பது பெருவழக்கு இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து நாலுகாற்றுமயங்கின் நாதமில்லையாமாதலான் மயங் காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராயமுமின்றி ஒருபுருடாயுப்புக்க பெரிய மரத்தைவெட்டி ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிழலிலே ஆறஇட்டு வைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல் போழ்ந்துபடுதலின்மையையறிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின் இலக்கணவகையான் வங்கியஞ்செயயப்படும் ; என்னை? "உயர்ந்த * சமதலத் தோங்கிக்கா ஞன்கின் , மயங்காமை நின்ற மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாமரந தன்னை முதறடிந்து, குறறமிலோ ராண்டிற கொளல்'' என்று ராகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:— நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவில். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில் ஒருபாதி மரனிறுத்திக்கடைந்து வெண் கலத்தாலே அனைசுபண்ணி இடமுகத்தையடைத்து வலமுகம் வெளியாகவிடப் படும்; என்னை? "சொல்லு மிதற்களவு நாலைந்தாஞ் சுறறளவு, நல்விரல்க ளலரையா நன்னுதலாய் -

மெல்லத், துளையளவு நெல்லரிசி ‡ தூம்பிட மாய, வளை ,வலமேல் வங்கிய மென" என்றாராகலின்.

இனித் துளையளவிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல். இதிலே தூம்புமுகத் தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாயவிட்டு இம்முதல்வாய்க்கு ஏழுங்குலம்விட்டு வளை வாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டுத்துளையிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்றுகழித்துநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல் வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒருவிரலகலம் கொள்ளப் படும்; என்னை? "இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி, மருவு துளையெட்டு மன்னும் - பெருவிரல்க, ளலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய, கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் கூறு" என்றாராகலின்.

இவ்வங்கியம ஊதுமிடத்து வளைவாயசேர்ந்ததுளையை முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பறறி வாசிக்க.

ஏழுவிரலாவன:-இடக்கையிற்பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றைமூன்று விரலும், வலக்கையிற பெருவிரலொழிநத நான்குவிரலும் ஆக ஏழுவிரலு மென்க. என்னை? "வளைவா யருகொன்று முத்திரையாய நீக்கித், துளையேழி னின்ற விரல்கள் - விளையாட், டிடமூனறு நான்குவல மென்றார்கா ணேகா, வடமாரு மென்முலையாய வைத்து" என்றாராகலின்.

இவ்வங்கிய 'த்து ஏழு துளேகளில் இசைபிறக்குமாறு:—அஃது எழுத்தாற் பிறக்கும். எழுதது, ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வேழெழுத்தினையும் மாத்திரைப்படுத்திததொழில்செய்ய் இவற றுள்ளே ஏழிசையும்பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன:- —சட்சம், ரிடபம், காநதாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதமென்பன. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்;

(பி - ம்.) * 'சமநிலத்' † 'தூயமிடமாய்'

என்னே? ''சரிக மபதநியென் றேழெழுத்தாற் றானம், வரிபரந்த கண்ணினய வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ், சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளே'' என்றாராகலின்.

இத்தன்மைத்தாகிய குழலுமென்க.

௨௬. சீருமென்றது - ''செம்முறை யுறழ்பே மெய்ந்நிலை கொட்ட, வீட்ட விமிர்த்தல்'' என றுசொல்லப்படாநின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு வகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலேநிலேயிலே யும் பண்ணுநிலையினையும் நிலேப் படப்படுத்துத் தூயதாகக் காட்டுந் தன்மையுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்; வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. அஃதன்றித் தாளவகையோத்தினுள்ளுங்காணலாகும்.

உசு. மிடறுமென்றது - * சாரீரவீணையுமென்றவாறு.

அதனை, "பூதமுதற சாதனத்தாம் புற்கலத்தின் மத்திமத்து, நாதமுதலாமெழுத்து நாலாகி - வீதி, வருவரத்தாற் றானத்தால் வந்து வெளிப்பட், டிருவரத்தாற் றேற்ற மிசைக்கு" என்பதனாலுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புறகலத்துக்கு முதலாயுள்ள பூதமாவன: 'மண் நீர் தீ வளி வானெனவிவை; என்னை? 'மண்ணுட னீர்நெருப்புக் கால்வான மென்றிவைதா, மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்து - நண்ணிய, மன்னர்க்கு மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த, தென்னவர்கோ மானே தெளி" என்றாராகலின்.

இப்பூதங்களைதானும் புற்கலமாமென்ற ஆசானை மாணக்கன் பணிந்து பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக வுடைத்து; நீர் நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக் குணமாக வுடைத்து; காற்று ஓரிடத்தும் நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது ஒருருவுண்டில்லையன்று; அன்றியும் "செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறி யள்றே, யப்பரிசு மண்ணைந்து நீர்நாலா - மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு காற்றம் பரமொன்று, வேயாருந தோளி விளம்பு" என்பதனால் மண் ஓந்து பயனுடைத்து; நீர் நான்குபயனுடைத்து; தீ மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று இரண்டுபயனுடைத்து; வான்

ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோடொன்று கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின் கூட்டமுடம்பென்றீராதலால் இவ்வைந்தின் கூட்டம் உடம்பாவது எவ்வாறோவெனின்,—இதற்குவிடை,

"மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற,
வைவாயு மாயவற்றின் மீதடுத்துத் - துயய, சுவையொளி
யூறோசை நாற்றமென் றைந்தா, லவை முதற் புற்கலமாம்"

கூறுகின்றது:—

என்பது. இது பூதங்கள் பரிணமித்து உடம்பாமாறு பூதங்களைந்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண் உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்; தீக் கண்ணாயும், காற்று மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம்.

(பி - ம்.) * 'சரீரவினை'

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

௯௦௩

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் சுவைமுதல் ஐந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தும் பொறியைந்தினுமேறி, மண்ணால் உடம்பு ஊறுயும், நீரால் வாய் சுவையாயும், தீயாற் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும், வானாற் செவி ஓசையாயும்வந்து உடம்பாம். அன்றியும் மண்ணின்பகுதி நரம்பு இறைச்சி என்பு மயிர் தோலெனவைந்து. நீரின்பகுதி நீர் நிணம் உதிரமெனவைந்து. மூளை சுக்கிலம்

' 'பசிசோம்பு மைதுனங் காட்சிநீர் வேட்கை, தெசிகின்ற தீக்குணமோ ரைந்து - மொசிகின்ற, போக்கு வரவுநோய கும்பித்தன் மெய்ப்பரிசம், வாக்குடைய காறறின் வகை'' என்பது தீயின்குணமும் காலின்குணமுமுணர்த்து கின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு மைதுனம் காட்சி நீர்வேட்கையென விவை தீக்குணம். போக்கு வரவு நோய கும்பித்தல் பரிசமெனவிவை காறறின் குணம்.

' 'ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா வுலோபமுட னிவ்வைந் தும் - பாங்காய, வண்ண முலைமடவாய வானகத்தின் கூறென்று, ரெண்ணி மிக நூலுணர்ந்தோ ரெண். '' இஃது ஆகாயத்தின்குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம் மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிவை. இப்பூதகுணம் இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

' 'ஒப்பார் பிராண னபான னுதானனுடன், றப்பா வியானன் சமானனே - யிப்பாலு, நாகன் றனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன், றீதிலாத் தேவதத்தனே'' என்பது தசவாயுக்களையுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன:—பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்செயனெனவிவை.

' 'இடைபிங் கலைசுழுனை காநதாரி யத்தி, புடைநின்ற சிங்குவை சங்கினி பூடாவோ, டங்குகு கன்னி யலம்புடை

யென் றுரைத்தார், திங்குதச நாடிக டாம்." தசநாடிகளாவன :—இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குகு, கன்னி, அலம்புடை எனவிவை;

"பூத வகைகளோ ரைந்தாயப் பொறியைந்தாய, வாதனை யோ ரையைந் தாய மாருதமு - மேதகுசீர்ப், பததாகு நாடிகளும் பததாகும் பாரிடத்தே, முத்திக்கு வித்தா முடம்பு" என்பது

பூதபரிணமமுணர்த்துகின் றது:—பூதங்க ளைந்தாவன:—மண் முதலாயின ; பொறியைந்தாவன:— செவிமுதலாயின ; புலனைந்தாவன:—சத்

தமுதலாயின ;வாதனையையை ந்தாவன :— நரம்புமுதலிய ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும், போக்குமுதலிய ஐந்தும், வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களாவன : —பிராணன்முதலியபத்தும். தசநாடிகளாவன:—இடை பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரதது எழுபத் தீராயிரநாடிகளும் பீர்க்கங்கூட்டின் மூனறுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை சுழுமுனையென னும் மூன் றுநாடிகளுமாய நடுவுநின் ற சுழுமுனையொழிய இரண் டானும் மேனேக்கியேறி இரண்டுமூக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்து ஐந்து நாழிகை யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையில் நூறறிருபத்தைதநது சுவாதமாய் ஒருசுவா

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு நாலங்குலி தேயந்து எண்
விரலடங்குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க.
மாத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை * எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூ
றென்றறிக.
அபானவாயு மலமூத்திரங்களைப் பெயவிக்கும். உதானன் கண்டத்தானத்
தில் நிறகும். வியானவாயு போக்குவரவு செயது இயங்கப்பண்ணும். சமான
வாயு அறுவகைச்சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து எழுவகைத் தாதுவின்
கண்ணும் கலப்பிக்கும். கூர்மன் இமைப்பும் விழிப்பும் உறக்கமும் உணர்ச்சியும்
பண்ணும். நாகன் விக்கலிடுவிக்கும. கிருகரன் கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும்.
தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும். தனஞ்சயன பிராணன் போன
பின்னும் உடம்பைவிடாதேநின்று மூன்றுநாள் உதிபித்து உச்சந்தலையிற பிற
கூற்றிலே மூன்றுநெற்கிடை வெடித்துப்போமென்றறிக.
நாடிகள் எழுபத்தீராயிரத்திலும் தசநாடிகள் பிரதானமெனக்கொள்க.
என்னை ? "இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும் பிராணன், புடைநின றபானன்
மலம் போக்கும் - தடையின்றி, யுண்டனகீ ழாக்கு

முதானன் சமானனெங்
குங், கொண்டெறியு மாறிரதக் கூறு" எனவும், "கூமமினிமைப்புவிழி கோணு
கன் விக்கலாம், பேர்வில் வியானன் பெரிதியக்கும் - போர்மலியுங், கோபங்
கிருகரனுங் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத், தேவதத்தனுகுமென் றுதேர்" எனவும்,
"ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி னுயிர்போயக், கழிந்தாலும் பின்னுடலைக்
கட்டி - யழிந்தழிய, மூநநா ளூதிப்பித்து முன்னியவான் மாவினறிப், பின்னு
வெடித்துவிடும் பேர்நது." எனவும் இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியாரும்
கூறினாராகவின்.

இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவற்றானும் வாயுக்களானும் நாடி
களானும் பரிணமித்துச் சுக்கில சுரோணிதங்களாலே உடம்புகொண்டு இரு
வினையும் தன்னகத்தடக்கி உயிர்பிறக்குமென் றறிக.

"தூய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்ரு றங்குலியா, மெய்யெழுத்து நின்றி
யங்கு மெல்லத்தான - வையத, திருபானு நாற்பதோடேழ்பாதி நீக்கிக், கரு
வாகு மாதாரங் காண்" என்பது இசைக்குப பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்
த்துகின்றது:—

சரீரத்தளவு தனகையால

தொண்ணூறறு றஙகுலம்; இதனுள் மேலே
நாற்பத்தேழரையங்குலமும் கீழே
நாற்பத்தேழரையங்குலமும்விட்டு நடுநின்ற
ஓரங்குலம் மூலாதாரம். இதன்மேலே
நால்விரல்விட்டுப் பின்னுதாரநின்
றியங்குமெனக்கொள்க.

"ஆதாரம் பற்றியசைவ முதலெழுத்து, மூதார்ந்த
மெய்யெழுத்து முன் கொண்டு - போதாரு, முநதி
யிடைவளியா யோங்குமிடை பிங்கலையால், வநது
மே லோசையாம் வைப்பு", "ஐவகைப் பூதமு மாய
சரீரத்து, மெய்பெற

(பி - ம்.) * 'இருபத்தெட்டு'

ந.—அரங்கேற்றுகாதை. கல்

நின் றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - றய்ப, வொருநாடி நின்றியங்கி யுந்தியி லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து."

இனி ஆளத்தியாமா றுணர்த்துகின்றது:—"மகரத்தி
னொற்றாற் சுருதி விர
வும், பகருங் குறிநெடில்பா ரித்து-நிகரிலாத், தென்ன
தெனவென் று பாடுவரே
லாளத்தி, மன்னுவிச் சொல்லின் வகை."
முதலிறபாடுமிடத்து மகரத்தினொற்
றாலே நாதத்தை உச்சரிக்குமாபு பகரிற் பாரித்து

முற்கூறிய நாதத்தினைத் தொ
ழில்செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தாலும்
நெட்டெழுத்தாலுஞ்செய்யப்படும்.
அவை அச்சு பாரணையென்று பெயர்பெறும்.
அச்சுக்கு எழுவாய் குற்
றெழுத்து. பாரணைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்சு
தாளத்துடனிகழும்.
பாரணை கூத்துடனிகழும்.
ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னாவென்றும்
தெனாவென்றும் இரண்ட
சையுங்கூட்டித் தென்னாதெனாவென்றும் பாடப்படும்.
இவைதாம் காட்டா
ளத்தி, நிறவாளத்தி,
பண்ணாளத்தியெனமூன்றுவகைப்படும்.
இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும்.
நிறவாளத்தி நிறம்குலையா
மற் பாரணையுடனிகழும். பண்ணாளத்தி பண்ணையே
கருதி வைக்கப்படும்
"குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து,
நின்றார்ந்த மங்கரந் தவ்
வொடு - நன்றாக, நீளத்தா லேழு நிதானத்தா
னின்றியங்க, வாளத்தி யாமென்
றறி" என்பது ஆளத்திக்கு
இன்னும்படுவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது:—
குன்றாக்குறிலைந்துங் கோடாநெடிலைந்துமென்றது ·

குற்றெழுத்தாலும் நெட்

டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - று.

குற்றெழுத்தைந்தாவன:— அ

இ உ எ ஒ; நெட்டெழுத்தைந்தாவன:— ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ

எனவிவை. நின்றார்ந்த

வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பதினெ

ட்டெழுத்தினுள்ளும் மவ்வும் நவ்வும்

தவவுமென மூன்றெழுத்துமல்லா மறறையெழுத்துக்கள்

ஆளத்திக்கு வரப்

பெறா எ - று. இம்மூவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம்

சுத்தத்திற்குரித்து;

நவ்வினம் சாளரததிறகுரித்து; தவ்வினம்

தமிழ்க்குரித்து; விரவவும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கிய எழுததினுதம்

ஆளத்தியாய்ப் பின்

. இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை?

"பாவோ டணைத லிசை

யென்றார் பண்ணென்றார், மேவார் பெருந்தான

மெட்டானும் - பாவா, யெடுத்

தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப், படுத்தமையாற்

பண்ணென்று பார்." பல

இயற்பாக்களுடனே பிறத்தை இசைத்தலால்

இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளெட்டாலும்

பண்ணிப்படுத்தலாற்

பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சும் மிடறும் நாக்கும் மூக்கும் அண்ணக்கும் உதடும் பல்லும் தலையுமெனவிவை.

கிரியைகளெட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கம்பிதம் குடிலம் ஒலி உருட்டு தாக்கு எனாவிவை.

இங்ஙனம்பிறந்து பண்ணப்படும் பண்ணும் இசையுமாகிய இவற்றைப் பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காயிற்று.

கச

உஎ. தாழ்குரற் றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த குரலினையுடைய தண்ணுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமெனக.

அவையான:— பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை, தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவளையம், மொந்தை, முரசு, கண்விடு தூம்பு, நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம், விரலேறு, பாகம், உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறையெனத்

தோலாற்செய்யப்பட்ட
கருவிகள்.

என்னை? "பேரிகை படக மிடக்கை யுடுக்கை, சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை
கரடிகை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை, தமருகந் தண்ணுமை தாவி
றடாரி, யந்தரி முழவொடு சந்திர வளைய, மொந்தை முரசே கண்விடு தூம்பு,
நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க, மாசி றகுணிச்சம் விரலேறு பாகந், தொக்க
வுபாங்கந் [1] துடிபெரும் பறையென, மிக்க நூலோர் விரித்துரைத் தனரே"
என்றாராகலின

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு புறப்புறமுழவு * பண்ணமை
முழவு நாண்முழவு காலைமுழவென எழுவகைப்படும்.

அவற்றுள் அகமுழவாவன :—முன்சொன்ன உத்தமமான மத்தளம்
சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிகை படகம் குடமுழா வெனவிவை.

அகப்புறமுழவாவன:—முன்சொன்ன மத்திமமான தண்ணுமை தக்கை
தகுணிச்சமுதலாயின.

புறமுழவான :— முன்சொன்ன அதமக்கருவியான கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழவாவன :—முற்கூறப்படாத செயதறபறைமுதலாயின.

பண்ணமைமுழவாவன :—முன்சொன்ன வீரமுழவு நான்கும். அவையா

வன:—முரசு நிசாளம் துடுமை திமிலையெனவிவை.

நாண்முழவாவன :— நாட்பறை; ஆவது நாழிகைப்பறை.

காலைமுழவாவன முன துடியென்றது.

இனி இவற்றுள், மத்தளம:—மத்து ஓசைப்பெயா; இசையிடனுகிய கருவி

கட்கெல்லாம தளமாதலான மத்தளமென று பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகூத்துக்களுக்கு உரித்தாகாலானும் பாடலெழுத்தான் உள்ளே

பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே பிறத்தலானும் இதனை † நான்

முகனென்ப.

சல்லிகையென்றது - சல்லெனற ஓசையையுடைத்தாதலாற பெற்ற

பெயர்.

---

1 முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டிலது.

2 "தரித்த மதங்க மோடு மத்தளஞ் சல்வி, பெருத்த

கரடிகையே பேரி - யுரத்த,

படகங் குடமுழவம் பாங்காய வேழு, மடைவே முதற்கருவி யாம்'' என்பது சுத்தானந்

தப்பிரகாசம். (பி - ம்.) * 'பன்மைமுழவு', † 'நான்முகனுமென்றவாறு'

ஆவஞ்சியெனினும் குடுக்கையெனினும் இடக்கையெனினுமொக்கும்; அதற்கு ஆவினுடைய வஞ்சித்தோலைப் போர்த்தலால் ஆவஞ்சியென்று பெயராயிற்று; குடுக்கையாகவடைத்தலாற் குடுக்கையென்றுபெயராயிற்று; வினைக்கிரியைகள் இடக்கையாறசெயதலின் இடக்கையென்றுபெயராயிற்று

கரடி கத்தினாற்போலும் ஓசையையுடைத்தாதலாற் கரடிகையென்று பெயராயிற்று.

பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உயத்துணர்ந்துகொள்க.

இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின் முதற்கருவியாயிறறு.

இடைக்கருவி சல்லி; இடைகொளவைத்ததாகலின்.

கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டட்டுக்கு உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாதனேக்கித் தண்ணுமையொன் றனையுமே கூறினர்.

உஎ. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராட லென்று சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனே எ - று.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி; "ஒடுவென் கிளவி யுடனிகழ் வாகும்" என்றாராகலின்.

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யென்றவாறு

உஎ - அ. இவற்றி னிசைந்த.........படுத்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செயத உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் சுவைபொரு ந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனுகி எ - று.

உகூ. வரிக்கும் ஆடற்கும் உரிப்பொருளியக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டுறை என்னப்படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும் உரிமைப்பொருளா யமைந்த இயக்கம் நான்கினையுமமைத்தென்றவாறு.

கூo. தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்தென்றது - இயற்சொல் திரி சொல் திசைச்சொல் வடசொலென றுசொல்லப்பட்ட சொற்கள் இசைபூணும் படியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

கூக - உ. தேசிகத் திருவின் ....அறிவினனுகி

யென்றது-இச்சொற் களிற் புணர்ப்புண்ட
இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
அறிவினையுடையனாகி எ - று.

௩௩. கவியது குறிப்புமென்றது -
இயறபுலவனினைந்த கோட்பாடுமென்க.

ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனிடும்
மேல்வரவுகளின் தொகு தியும் எ - று.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவறறின்பகுதிக்கு
அமைந்த பாடலு மென்றவாறு.

கொளுத்துங் காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை.
ஆசிரியன் குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும்
சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

௩௫ - ௬. விளையாழ்கேள்வி..............இசையோன்றானுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்ல பாடலாசிரியனுமென்க.

இசையுடன்படுத்து இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
உணர்ந்த அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

௩எ - ௪௪.
இமிழ்கடல்..............நன்னூற்புலவனும்

௩எ - அ.
இமிழ்கடல்..............தன்மையனுகியென்றது -
ஆரவாரத்தை
யுடைய கடல்சூழ்ந்தநிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும்
குடக்கும் குணக்கும் வேங்
கடம் குமரி தீம்புனற்பௌவமெனத் தமிழ்நாட்டிற்கு
எல்லைகூறப்பட்ட தமிழ்த்
தேசத்தாரறிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந்
தன்மையையுடையனுகி எ - று.
௩௯ - ௪0. வேத்தியல்..............பிடித்தென்றது
- வேத்தியலென்றும்
பொதுவியலென்றுங் கூறப்பட்ட
இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை
நன்ருகக் கடைப்பிடித்து எ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும்,
பிறிதுகூறுவாருமுளர்.
அவை முடிந்தநூல்களிற் கண்டுகொள்க.

சுக - உ. இசையோன்..................அதுபட

வைத்தென்றது - இசைப்

புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறையும் முடிவும் நிறை

யும் குறையும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும் வரையுறையும் நீர்மையு

மென்னும் பதினொருபாகுபாட்டினுமறிந்து அறிந்தவண்ணம் அவன்தாள

நிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன்கவியினிடத்தே தோன்றவைக்கவல்லனுய் எ-று.

சுரு - ச. மாற்ருர்

செயத.....................நன்னூற் புலவனுமென்றது -

பகைவராற்செய்யப்பட்ட வசையின் அளவறிந்து அவை தோற்றுதபடியிலே

வஞ்சயின்மொழிகளான் நாடகக்கவி செயயவல்ல நல்ல நூலைவல்ல புலவ

னும் எ - று.

"இன்ன னல்லோன் செய்குவ னாயிற், றேற்று மாந்த ராரியம் போலக்,

கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநகை தருமே" என்ருர்.

தன்மையனுகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து அறிந்து தொலைவில்

லாத புலவனுமென்க.

[தண்ணுமையோன் அமைதி.]

சஉ - இரு. ஆடல் பாட

லிசையே.........முதல்வனும்

(இ - ள்.) எல்லாக்கூத்துக்களும் எல்லாப்பாட்டுக்களும் எல்லாஇசைகளும் வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும் எல்லாப்பண்களும் இருவகைத்தாளங்களும் எழுவகைத்தூக்குக்களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய நால்வகைச்சொற்களு

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

கசுகூ

மென்று சொல்லப்பட்டனவற்றை நுண்ணிதாக உணர்ந்து ஒரோருருவை இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்

துப் பெறும் * இரட்டியைப் பாகவுருவானவழி
நிற்குமானநிறுத்திக் கழியு
மானங்கழிக்கவும் வல்லனைய இப்படி நிகழ்ந்த
உருக்களிவ் யாழ்ப்பாடலும் குழ
லின்பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து
நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்
கொள்ள அமைந்த கரணத்தாற் குறியறிந்து
சேரவாசித்து மற்றைக் கருவி
களிற் குறைநிரப்புதலும் மிகுதியடக்குதலும்
ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்
தும் இசையில் இரந்திரந்தோன்றுதபடியே
செயதலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்
தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லனாய்
அழகுதக்க தண்ணுமைக்
கருவியினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய
ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

௨௫. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும் எ
- று.

பாடலென்றது - பண்ணன்முதலிய
எல்லாப்பாடலியல்பும் எ - று.

இசையென்றது -
நரப்படைவாலுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத்
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய
ஆதியிசைகளும் எ - று.

ஏ அவையாவன:—"உயிருயிர் மெய்யள

வுரைத்தவைம் பாலினு, முடறமி
பியலிசை யேழுடன் பகுத்து, மூவேழ்
பெய்தர்............,தொண்டு மீண்ட
பன்னீ ராயிரம், கொண்டன ரியற்றல்
கொளவல்லோர் கடனே" என்னும்
சூத்திரத்தானுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே உறழ்ந்து கட்டப் பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகமென்று சொல்லப்பட்ட மூவகைத் தமிழ்களும் எ - று.

சசு. பண்ணென்றது - நரப்படைவால் நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா நின்ற பண்ணும் பண்ணியற்திறமும் திறமும் திறத்திறமும் எ - று.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தாள விகற்பங்களும் எ - று.

தூக்கென்றது - செந்தூக்கு முதலாய ஏழு தூக்குக்களும் எ - று.

முடமென்றது - இவற்றின் குற்றங்களும் எ - று.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய நான்குசொற்கூறுய சொற் பிரயோகமும் எ - று.

• என்றிவையாசினுணர்ந்தென்றது - என்

றுசொல்லப்பட்ட ஒன்பதும்

இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக அறிந்து எ - று.

ஆசு - சிறுமை.

ஆசின்றென்பது பாடமாயிற்

குற்றமின்றியுணர்ந்தென்க; என்னை?

[1] "ஆசே சிறுமையுங் குற்றமு மாகும்"

என்றாராகலின். இன்றியென்றது

இன்றாயிற்று; செய்யுளாதலின்.

---

[1] திவாகரம்.

(பி - ம்.) * 'இரட்டியேயாய்ப்பாகவுரு', 'இரட்டிலை ஓப்பாக'

கக௨

சிலப்பதிகாரம்

சஅ - க. கூடை

நிலத்தை.........வாங்கியென்றது - ஒருருவை இரட்டிக்

கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப் பெறும்

இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம் நிறுத்திக் கழியுமானம் கழிக்க

வும் வல்லனாய் எ - று.

௫0 - ௫உ. வாங்கிய

வாரத்து.......சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த

உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும் குழலிசையும்

கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்

கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொள்ளத்
தண்ணுமைக்கருவியமைந்தகரணத்தாற்

குறியறிந்து சேரவாசித்து எ - று.

ருரு. ஆக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளிற்
குறையைநிரப்புதல்.

அடக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியை
அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும்
அடக்குமிடத்தும் இரந்திரம் தெரியாமற் செய்வதென்க.

ருச. சித்திரக்.........செலுத்துமென்றது -
இவ்வனைத்தும் செய்யுமிடத்

துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செயது காட்டும் எ -
று.

ருரு. அத்தகு.........முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
களில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக்கருவியாசிரியனும்
கூறு
எ-று.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச்
செலுத்தும் திண்ணுமைமுதல்வனு

மென்க.

[குழலோன் அமைதி.]

ருசு - சுசு. சொல்லியவியல்பிற்...............
.குழலோன்றானும்

ருசு. சொல்லியவியல்பினென்றது -

நூல்களிற்சொன்ன முறைமையா
லேயென்க.

ருகூ - எ. சித்திர வஞ்சனை......அறிந்தென்றது
- சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்

சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டுகூற்றினையுமறிந்தென்க.

இவற்றுட்
சித்திரப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின்

மேலே வல்லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப்
பண்ணீர்மைநிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது
:—இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின் மேலே வல்

லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல
நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்

ருள. புணர்ப்போ ன்பண்பினென்றது -
பாடலாசிரியனையொத்த அறிவினை

யுடையனாகியென்க.

ருஅ. வர்த்தனை..............பெய்தாங்கென்றது -
வங்கியத்து விரலுளர்ந்

தாதுந் துளைகள் தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
ஆரோகணமாதலானும்

கனிட்டன் முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும்

இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாகலான் இப்படியால் [1]

ஞூற்றுமூன்று பண்ணீர்

மைகளையும் தந்நிலைகுலையாமற் காட்டவல்லனுயென்க.

[1] இப்புத்தகம் ககஉ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ங.— அரங்கேற்றுகாதை.

கைக

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல். கனிட்டன் - சிறுவிரல் ஆங்கு - அவ்விடத்து.

ஙுக - சு0. ஏற்றிய

குரலிளி........................உணர்வினனுகியென்றது -

பதினுற்கோவையினிடத்துக் குரனரம்பு இரட்டிக்கவரும்

அரும்பாலையையும், இளிநரம்பு இரட்டிக்கவரும்

மேற்செம்பாலையையும், இவைபோல அல்லாத

பாலைகளையும் இசைநூல்வழக்காலே

முடையனுயென்க.

இணைநரம்புதொடுத்துப்பாடும் அறிவினையு

சுக. பண்ணமை..............அறிந்தென்றது -

பண்ணுதலமைந்தமுழவின் கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

சுஉ. தண்ணுமை..............பொருந்தியென்றது -

தண்ணுமை முதல்வனுடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மையாற் பொருந்துமிடமும் பொருந்தியென்க.

சுங. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல்

வைத்தாங்கென்றது . ...

பட்டடை - நரம்புகளில் இளிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்ணிற் கும் அடிமணையாதலின. வண்ணம் - நிறம். இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க. ஆங்கு, அசை.

இளிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல் வைததெனக்கூட்டினுமையும்.

கூச. இசையோன் ....இயறகையென்றது - ஆங்ஙனம்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பையென்க.

கூரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமை நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல் நோக்கி யென்க.

ஒற்றல் - நினைதல்.

கூகூ. இன்புற வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாடலில் இயன்ற-* அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையுமுதலாய பண் ணிலக்கணம் பதினொன்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

கூஎ. வார.........வளர்த்தென்றது - முதனடை வாரம் கூடை திரளென்று சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெலவினை உடைத்தாகலானும், திரள் மிக முடுகிய நடையினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர்ந்து இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைத்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைததாகலானும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்த

வல்லனுயென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.
நிலம் - இடம்.

(பி -ம் .) * 'வழக்கெல்லாம்'

சிலப்பதிகாரம்

கூஎ - அ. ஆங்கு..................எழுத்தாகவென்றது - பாடலினிடத்துச்
சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள் சிதையாமலே எழுத்தெழுத்தாக இசைக்குங்
குழலோனென்க.
அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி யென்பாருமுளர்.
கூகூ. வழுவின்றிசைக்குங் குழலோன்றனுமென்றது. - இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை இலக்கணப்படியில் வழுவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியத்
தானுமென்க.
அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து பொருந்தி வைத்து
வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங்குழலோனென்க.

[யாழாசிரியன் அமைதி]

எo - கூச.
ஈரேழ் தொடுத்த...............புலமையோனுடன்

எ0 - எக. ஈரேழ்

தொடுத்த......................வேண்டியென்றது - ஆயப் பாலையாய்நின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது செப்பமுடைத்தாய்ப் பெண்டிர்க்குரிய தானமுடைய பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப்புடைத்தாகலான் இதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை [1] கோடிப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட ஏழுபாலையினையும் இணைநரம்புதொடுத்து நிரம்ப நிறுத்திக் காட்டல்காரணமாகவென்க.

எஉ - அ வன்மையிற

கிடந்த......................சேரவென்றது "தாரபாகமுங் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வண்கிளை கொள்ள நிற்ப, முன்னர்ப் பாகமும் பின்னர்ப் பாகமும், விளரிகுர லாகு மென்மனார் புலவர்" என்னுஞ்சூத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலையின்முடிவுதானமாய வலிந்தநிலைமையினையுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தானமாயமெலிவினிற்கும் குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிறுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று.

அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டை விளரியிலேகூட்ட அவ்விளரி துத்த நரம்பாயிற்று. இப்படிப் பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்ரென்றும் பன்னிரண்டுமாயப் பண்கள் [2] நூற்றுமூன்றுதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்

தாரமென்முர்; "தன்ன
மூந் தாரமுந் தன்வழிப் படர"
என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க. எக.
ஏனை........வழிச் சேரவென்றது - இதனைப்
பெண்டிர்க்குரியதான மாகிய பிஞ்றகோவையிலே
பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு
கூட்டும்படி:—

[1] இதனை இக்காலத்துக்கொடிப்பாலையென
வழங்குகின்றனர்.

[2] இப்புத்தகம் ககo - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ரு.— அரங்கேற்றுகாதை. ககரு

அo - அக.

மேலது..........................செம்பாலையாயதென்றது - உழை
மூதற் கைக்கிளை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும் வலிவு மூன்றுமாய்
உழைமுதலாகச் செம்பாலையாயதென்க.

அஉ - ரு. இறுதி

யாதி..........................நீங்காதென்றது - தாரமுத
லாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காழலென்றவாறு.

அச - ரு.

படுமலை..........................திரிந்தபினென்றது -

கைக்கிளைகுர

ளாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்

குரலாகச்செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாக

அரும்பாலையும் தற்கிழமை திரிந்தபினென்க.

அரும்பாலைக்குக் குரல் நரம்பு

இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அகூ - கூ.

முன்னதன்....................கிடக்கையினென்றது - முன்பிற் படியே தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரி குரலாக விளரிப்பாலையும், இளி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாய மேற்செம்பாலை இளிநரம்பிரட்டித்த நிலைமையினையுடைத்தாய இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென் றவாறு.

கூ0 இணைநரம்பு..............கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்கோவைப்

பாலைநிலையினும் பண்ணின்றநிலையினுமிரட்டித்த குரல்குரலாகிய அரும்பாலை

யும் இளிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல் அல்லாதன ஐந்துபாலையும் உழை

குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெயதும் கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்

கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத் துத்தம்பெய்தும் தாரம் குர

லாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி குரலாக விளரிப்பாலைக்கு விளரி

பெயதும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கூக - உ. யாழ்மேற பாலை

..............................முறை மெலியவென்
றது - யாழினிடத்து அரும்பாலைமுதலாயின
இடமுறைமெலியவும் குழலினி
டத்துக் கோடிப்பாலை முதலாயின
வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்ற
வாறு.

கூரு - ச. வலிவு
மெலிவும்..................உடனென்றது - இப்படியால்
வலிவும் மெலிவும் சமனுமெனப்படாநின்ற
தானநிலையினையுடைய இசைக்கூறு
பாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும்
பண்ணீர்மை முதலாயின குன்
றாமலும் புணர்க்கவல்லனாய அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த
எழுத்துக்களால் இசை
செயயுவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(எக) நிறுத்தல்வேண்டிப் (கூச) பொலியக்கோத்த
புலமையோனென்க. [அரங்கின் அமைதி.]

கூரு - ககூ. எண்ணிய நூலோர்.........
..அரங்கத்து

கூரு - கூ. எண்ணிய
நூலோர்..........................கொண்டென்றது -
எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின்
வழுவாதவகை அரங்கு
செயதற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணகநிலமாவது:—"தந்திரத் தரங்கிங்
கியற்றுங் காலை, யறனழித்
தியற்று வழகுடைத் தாகி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை
வாற்றி, நாற்றமுஞ்
கடு

சுவையு மதுரமு மாயக்கனந், தோற்றிய திண்மைச்
சுவட றுடைத்தா, யென்
பூமி கூர்ங்கல் களியுவ ரீளை, துன்ப நீறு துகளிவை
யின்றி, பூரகத் தாகி யுளை
மான் பூண்ட, தேரகத் தோடுந தெருவுமுக நோக்கிக்,
கோடல் வேண்டு மாட
ரங் கதுவே" என்பது; தந்திரவழி அரங்கு
இவ்வுலகத்துச் செயயுமிடத்துத்
[1] தெயவத்தானமும் பள்ளியும் அந்தணரிருக்கையும
கூபமும் குளனும் காவு
முதலாகவுடையன அழியாத இயல்பினையுடைத்தாய
நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி
குழிக்கொத்துக கல்லபபட்டமண் நாறறமும் மதுரநாறி
இரதமும் மதுரமாகித்
தானும் திண்ணிதாய எனபுமம உமியும் பரலுஞ்
சேர்நதநிலம் களித்தரை

உவர்த்தரை ஈளைத்தரை பொல்லாச்சாம்பறறரை பொடித்தரை என்றுசொல்
லப்பட்டன ஒழிந்து ஊரின் நடுவணதாகித் தேரோடும்வீதிகளைதிர்முகமாக்
கிக்கொள்ளவேண்டுமெனக
நிலந்தான் வனபால் மென்பால் இடைப்பாலென்று மூன்றுவகைப்படும்.
அவற்றுள்,
வனபாலாவது குழியின்மண் மிகுவது.
மெனபாலாவது குறைவது.
இடைப்பாலாவது ஒப்பு.
ஈண்டு இவை பெரும்பான்மையாற கொள்ளப்படும்

அதுவேயென்ற இலேசினனே துவர்ப்புப் பயமும், புளிப்பு நோயும்,
காழ்ப்புப பசிநீடுதலும், கைப்புக் கேடும், உவாப்புக் கலக்கமும்பண்ணுமாதலான்
நீக்கப்பட்டன.
என்னை? "உவர்ப்பிற கலக்கமாங் கைப்பின்வருங் கேடு, துவர்ப்பிற் பய
மாஞ் சுவைக - ளவறறிற், புளிநோய பசி காழ்ப்புப பூங்கொடியே தித்திப், பணி
பெருகு மாவ தரங்கு" எனறுர் பாதசேனாபதியார்.

இதனுள் நாறறமெனபன கொள்ளிலையும் செந்நெல்லும் சண்பகமும்

சுரபுன்னையுமெனவிவை. ஒழிநதன தீமைப்பால.[1]
இங்ஙனம ஒருவகையான அரங்கிறகு
நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.
கஎ - க00. [2] புண்ணிய... ...
......விரலாகவென்றது - பொதியின்மலை முதலாய
புண்ணியவரைப்பக்கஙகளிலே நெடிதாகி உயரவளர்ந்த
மூங்கிலிற்
கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணாக
வளர்நததுகொண்டு நூல்களிற்சொல்லு
கினறபடியே அரங்குசெயய அளக்குஙகோல
உததமன்கைப்பெருவிரலில்
இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருகோலாக நறுக்கியென்க.

---

[1] ஆடலும் பாடலுங் கொட்டும் பாணியும், நாடிய
வரங்கு சமைக்குங் காலைத்,
தேவர் குழாமுஞ் செபித்த பள்ளியும், புள்ளின் சேக்கையும் புற்று
களி யானைப் புரைசா ராது, மாவின் பந்தியொடு மயங்கல்செய்
புகு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி, நுண்மை யுணர்ந்த திண்ணைத்

நீங்கிப், போர்க்
யாது, செருப்
தாகி, மதுரச்
சுவைமிகூஉ மதுர நாறித், தீரா மாட்சி நிலத்தொடு
தாகு மரங்கினுக் கிடமே.''
பொருத்திய, வித்திறத்த
[2] ''அரங்கி னுயரமு மகலமு

தண் மால்வரைச் சிறுகழை

நீளமும், பொருந்த நாடி யுரைக்குங் காலைப் பெருந்
கண்ணிற், கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது
கொண்டே, இருபத்து நால்விரற் கோலள வதனு,
லெழுகோ லகலத் தெண்கோ
னீளத், தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி, யுத்தரப்
பலகையோ டரங்கின் பலகை,

ந—அரங்கேற்றுகாதை.

கக௫. —

என்னை? "ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி,
னுத்தமன் பெருவிர
லிருபத்து நாலுள, கோலே கோடல் குறியறிந் தோரே"
என்றாராகலின்.

இதனுள் அணுமுதற் பெருவிரலளவு
உயர்ந்துவருமாறு: அணு எட்டுக்
கொண்டது தேர்த்துகள்; தேர்த்துகள்
எட்டுகொண்டது இம்மி; இம்மி எட்
டுக்கொண்டது எள்ளு; எள்ளு எட்டுக்கொண்டது நெல்லு;
கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

நெல்லு எட்டுக்

உத்தமராவார் : கழிய நெடுமையும் கழியக் குறுமையுமில்லோர்.

௯0௪ - ௨.

எழுகோல்........................உறுப்பினதாகியென்றது - இக்
கோலால் எழுகோலகலமும் எண்கோனீளமும் ஒருகோற குறட்டுயரமுமுடைய
தாயென்க.

எனனே? "அக்கோ லேழகன் றெட்டு நீண்டு, மொப்பா லுயர்வு மொருகோ
லாகு, நற்கோல் வேந்த னயக்கூறு வாயின், முக்கோ ரூனு முயரவு முரித்தே"
என்றார் செயிற்றியனார் ; "அக்கோ லொருகோ லளவுறக கல்வி, மிக்க
கம்பியர் வடகலை விதிமுறைக், கூறின ரன்றியுங் குறிவகைக் கேறறன, வேற்
கச் செயக வியல்புணர்ந தோரே" எனக்கூறினருமுளர்.

௯0௫ - ௬. உத்தரப் பலகை... ....அரங்கிலென்றது தூணத்துக்கு
மீது வைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடதது அகலததுக்கிட்டபலகைக்
கும் இடைநின்றநிலம் நான்கு கோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய

அளவுக்குப்பொருந்தவகுத்த வாயில்
இரண்டிணையுடைத்தாகச்செயயப்பட்ட
அரங்கினிடத்தென்க.

கoரு. வாயிலிரண்டென்றது :—அரங்கிறகு
உட்புகவும் புறப்படவுஞ்ச
மைத்தவாயிலெனக்கொள்க.

'ஏற்ற' எனறதனல் கரந்துபோக்கிடனும், கண்ணுளா
குடிஞைபபள்ளியும்,
அரங்கமும், அதனெதிா மனனர் மாநதரோடிருக்கும்
அவையரஙகமும், இவற
றிணச்சூழ்ந்த புவிநிறைமாந்தர் பொருந்தியகோட்டியும்
முதலாயின கொள்க.

கஙசு. தோற்றியவரங்கெனறது - இப்படியாகச்
சமைக்கப்பட்டு நூல்
சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் தோறறியவரங்கென்க.

கoகூ - எ. தொழுதனரேத்த........

...............மேனிலைவைத்தென்றது—
அந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று
சொல்லபபட்ட [1] நால்வகைவரு
ணப்பூதரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும புகழ்ந்து வணங்க வைத்தென்க.

வைத்த விடைநில ;நாற்கோ லாகப், பூதரை யெழுதி மேனில வைத்து, நந்தி யென்னுந் தெய்வமு மமைத்துத், தாணிழற் புறப்பட மாண்விளக் கெடுத்து, ...

......கோவும் யானையுங் குரங்கும் பிச்சனும், பாவையும் பாங்குடைப் புருடா மிருகமும், யாவையு மெழுதி யிந்நிலம் விளங்கப், பாவையர்க் கியற்றுவ தரங்கெனப் படுமே" என்றார் சுத்தானந்தப்பிரகாசத்திலும்.

[1] நால்வகைவருணப்பூதங்கள்: க. வச்சிரதேகன். உ. வச்சிரதந்தன். ங. வரு
ணன். ச. இரத்தகேசுவரன்.

என்னை? [1] கூறிய * வுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாங், காடுநர்க்
கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின ரியற்ற லியல்புணர்ந் தோரே"
என்றாராகலின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும் மாலையும் சாந்தமும்
பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம்.
அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்
கூறுதும்.

கO௮. தூணிழற்.........எடுத்தாங்கென்றது - தூண்களின் நிழல் நாயகப்
பத்தியின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி மாட்சிமைப்பட்ட நிலை
விளக்குநிறுத்தியென்க.

என்னை ? "விளக்கியல் வனப்பும்" என்றாராகலின்.

கoக - கo.

ஒருமுகவெழினியும்.......................வகுத்தாங்கென்றது -
இடத்தூணிலையிடத்தே உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும் இரண்டுவலத்தூணி

டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும், மேற்கட்டுத்திரையாகக்

கரந்துவரலெழினியும் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாயநிற்பது ஆகாயசாரிகளாயத் தோன்றுவார்க்கெனக்

கொள்க; என்னை ? "முன்னிய வெழினிதான் மூன்று வகைப்படும்" என்றார்

மதிவாணனார் ; "அரிதரங்கிற், செய்தெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற்

பூதரையு, மெயத வெழுதி யியறறு" என்றார் பாதசேனபதியாரும்.

ககக. ஓவிய விதானத்தென்றது சித்திரவிதானத்தையுமுடைத்தாயென்க.

ககக - உ.

உரைபெறு......................நாற்றியென்றது - சந்திரன் குரு

அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை செந்நீர்மையென்னும்

புகழ்மையைத் தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலைகளாற்
* சரியும் தூக்கும்
தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககரு. விருந்துபட..............அரங்கத்தென்றது -
புதுமையுடைத்தாகச்
சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து
நாற்றிக்கிடந்த[1] அரங்க
மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

கக௪ - உ௮. பேரிசை
மன்னர்.........வைத்தாங்கு

கக௪ - ரு. பேரிசை மன்னர்.......
.கொண்டென்றது - பெரிய புகழை யுடைய
அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய
இயல்பினை
யுடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காம்பைத்
தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மிளைக்கண்
வெட்டிக்கொண்ட மூங்கிலென்று
மாம்.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கஎஉ - ந. மேற். (பி - ம்.) * 'அரங்கிற்'

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

கக௪

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாகலான். இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கிலுமாம்.

கககூ - எ. கண்ணிடை.........................போக்கியென்றது - கண்தோறும் நவமணிகளாற்கட்டி இடைநிலங்களைச் சாம்பூநதமென்னும் பொற்றகட்டாற்செறிய மலக்கமாகக்கட்டியென்க.

மலக்கம் - மாறு.

என்னை ? ' 'புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துங் கழைகொண்டு, கண்ணிடைக் கண்சாண் கனஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு சாண்கொண்டு நீராட்டி நன்மைபுனை, நாளிற் றலைக்கோலை நாட்டு", ' 'ஆவதகத்தியனார் சாபத்தா னன் மூங்கில்" என்றார் பரதசேனபதியார்.

ககஅ - உ0. காவல் வெண்குடை..... ....தலைக்கோலென்றது - அரசன் கோயிலிலே காப்பமைத்திருத்தி இந்திரன்மகன் சயந்தனாக நினைத்து

மந்திரவிதியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலையென்க
சயந்தனுதல் [1] முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

கஉக - உ. புண்ணிய நன்னீர்...
..................மாலையணிந்தென்றது -
நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞான்று புண்ணிய நதிகளினீர்ப் பொற்
குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப் பின்பு மாலைகளுஞ் சூட்டி
யென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாசிரியன் முதலாயினர் அரங்கத்தின்கண்ணே
இத்தலைக்கோலைவைத்துப் பொற்குடத்தானீராட்டியபின் மாலைசூட்டியென்
இயைக்க.

கஉரு. நலந்தருநாளாலென்றது - இதற்குப்பொருந்திய நல்லநாளினா
லென்க.

அவையாவன :—பூராடம் கார்த்திகை பூரம் பரணி இரேவதி திருவாதிரை
அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவிவை.

நாளென்றது 'நலந்தருநாள்' என்ற இலேசினாற் கொள்க.
இராசிமுதலியனவும்

இராசிகளாவன :—இடபம் சிங்கம் துலாம் கற்கடகம் விருச்சிகம் மிதுனம்
எனவிவை.

என்னை ? " பூராடங் கார்த்திகை பூரம் பரணிகலஞ், சீரா திரையவிட்டஞ்
சித்திரையோ - டாருமுற, மாசிழிடப மரிதலை வான்கடகம், பேசிய தேண்மிது
னம் பேசு" என்றார் மதிவாணனாரும்.
நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

கஉரு - ச. பொலம்பூண்... .....
....................கொண்டென்றது -
பொன்னாற்செய்த பூணையும் பட்டத்தினையுமுடைய பட்டவருத்தனத்தின்
கையிலே வாழ்த்துடனேகொடுத்தென்க.

---

[1] இப்புத்தகம் எஅ - ஆம்பக்கம் பார்க்க.

கஉரு - அ. முரசெழுந் தியம்ப...........
...வைத்தாங்கென்றது - வீர
முரசுமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க அவையேயன்றிப் பலவாச்சி
யங்களுமுழங்க அரசனும் அமாத்தியர் புரோகிதர் சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்
கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயானையோடும் உடன்கொண்டு வலஞ்

செய்து தேர்மிசைநின்ற கவியின்கையிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ஊரை

வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை எதிர்முகமாக வைத்தபி

னென்றவாறு.

என்னை? "பிணியுங் கோளுநீங்கிய நாளா, லணியுங் கவினு மாசற வியற்

றித், தீதுதீர் மரபிற் றீர்த்த நீரான், மாசது தீர மண்ணுநீ ராட்டித், தொடை

லயு மாலையும் படலையுஞ் சூட்டிப், பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற்றுத் தடக்

கைமிசைக், கொண்டு சென்றுநீஇக் கொடியெடுத் தார்த்து, முரசு முருடு முன்

முன் முழங்க, வரசு முதலான வைம்பெருங் குழுவுந், தேர்வலஞ் செய்து கவி

கைக் கொடுப்ப, வூர்வலஞ்செய்து புகுந்த பின்றைக், தலைக்கோல் கோடற்க

தென்ப" என்றார் செயிற்றியனார்

[அரங்கிற்புகுந்து ஆடுகின்றவியல்பு
]

கஉக - எரு.

இயல்பினின் வழாஅ..........மனையகமறந்தென்.

கஉக. இயல்பினின்......

.........முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி

யோர்யாவரும் வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே இருந்தபின்னரென்க.

ககூ0. குயிலுவ..............நிற்பவென்றது - குயிலுவக் கருவியாளர் தாம்

நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிற்கவென்க.

முறைமையாவது:—"ஆடிட முக்கோ லாட்டுவார்க் கொருகோல், பாடுநர்க்

கொருகோ லந்தர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட மொருகோல்" என்று

நூலிற்கூறின முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்

ககூக - உ. வலக்கான் ...
..........................பொருந்தியென்றது-

நாடகக்கணிகையாகிய அரங்கேறுகின்றமாதவி அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட

விட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடனுன வலப்பக்கத்தூணிடத்தே சேர்

தல் வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககூகூ - ச. இடநெறிவகையால்.......... ....
.... மகளிரு

மென்றது - மாதவி வந்தேறினபடியே இடத்தூண்நிலையிடமாகிய ஒருமுக

வெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியற்கையையுடைய

தோரிய மடந்தையரு
மென்க.

தோரியமடநதையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர்; "இந்நெறி வகையா லிடத் ... தூண் சேர்வோ, டொன்னெறி மரபிற றோரிய மகளே" எனவும், "தலைக்கோ ல்ரிவை குணத்தொடு பொருநதி, நலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோள், * சொலப்படு கோதைத் தோரிய மகளே" எனவும் சொனனாராகலின்.

(பி - ம்.) * 'இயற்படு'

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கக்க

கருடு - சு. சீரியல் ....
பாட வென்றது - நன்மையுண்டாகவும் தீமைநீங்கவும்வேண்டித் தெயவப்பாடல் இரண்டினையும் பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரலநீங்கவென்பதற்குத் தாளவியல்பு பொலிவுபெற அவதாளநீங்கவென்றுமாம்.

வாரமிரண்டாவன:

ஓரொற்றுவாரம், ஈரொற்றுவாரமெனனுஞ்செயயுள்.

அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டுமாத்திரையும பெற்றுவரும்.

கஈஎ - அ. பாடியவாரத்து... ....

கருவிகளெல்லாமென்றது- தெய்வப்பாடலின் இறுதியிலேநின்று கூடி இசையாநிறகும், கருவிக்ளெல்லா மென்றவாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின,

கஈக. குழல்வழிநின்றதியாழேயென்றது - வங்கியத்தின்வழியேநின்றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, 'மிடறுவழியது யாழாகலான மிடறுவழிப்பாடலும் குழல் வழித்தெனக்கொள்க.

தஈக - ௪௦. யாழ்வழித் தண்ணுமை நினறது தகவேயென்றது - யாழ்ப் பாடலின்வழியே அதற்குததகத் தண்ணுமையாகிய மத்தளநினறதென்க.

க௪௦ - ௪க. தண்ணுமை..............முழவேயென்றது - மத்தளக்கருவியின் பின்வழியே குடமுழாநின்றதென்க.

க௪க - உ. முழவொடு.........................ஆமந் திரிகையென்றது - முழ வொடுகூடி நின்று வாச்சியக் கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகையென்னுங்கருவி யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகை - இடக்கை. நின்றிசைத்தது

கருவியென்றது ஓசையென்க. அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலரெனின், வாரப்பாடல் பாடியபின்ன ரெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசரு. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது - இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன குயிலுவக்கருவிகளனைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல ஒன்றாய நிற்பவென்றவாறு.

கசச. கொட்டு... ....ஆகவென்றது - ஒருதாளத்திற்கு இரண்டு பற்றாகவென்க.

கசரு. கட்டிய.................போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்திற்கு இரண்டுபற்றாகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினொருபற்றாலே தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

கசசு. வந்த.................வழாமலென்றது - இப்படிச்செய்கை நாடக நூல்களினமைந்தமுறைமையாகலான் அம்முறைமை வழுவாமலென்க.

கசள. அந்தரக் கொட்டுடனடங்கிய பின்னரென்றது...............

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென்றும்

ஒத்தென்றும் கூறுப. இந்த ஒத்து ஆடினபின்னரல்லது உருக்காட்டுதல் வழக்கல்லவென்ப ; என்னை ? "முகமா டுதறிரி யோகப் பொருட்டே" என்றாராகலின்.

கசஅ - கூ. மீத்திறம் படாமை...

....பண்மேலென்றது - மங் கலப்பண்ணாய் நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலைப்பண்ணை அளவுகோடா தபடி ஆளத்தியிலேவைத்து அதன்மேலேயென்க.

கரு0 நான்கின் ஞெரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை யுடைத்தாய நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலையென்பன . ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவென வேண்டியது, [1] மூன் றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின் . அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன . அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியதனையென்றது - அதனை மூன்றொத் துடைய மட்டதாளத்திலே எடுத்து ஓரொத்துடைய ஏகதாளத்திலேமுடித் தென்க.

கருஉ . ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கூத்தெல்லாம் மண்டிலநிலையாதலின்,

ஐதுமண்டிலத்தாலென்றூர். என்னை? “ கொண்ட தேசிப் பகுதி யெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதக வுடைத் தே ” என்ருராகலின்.

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித் தொத் தலுமேயாகலின் அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெருதென்க.

கஙு௬. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபின்றையென்றது - முதனடையினும் வாரத்தினும் தேசிக்கூத்தெல்லாம ஆடிமுடித்தென்க.

முடிக்கை - பண்மாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:—

கஙு௪. ஆறு..............போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட் டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக்காட்டினூற்போல இரட்டிக் கிரட்டியாக ஆடியென்க.

கஙு௫ - ௬. கூறிய வைத்தின்................................பின்றையென் பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல் வடுகும் மட்ட தாளமுதலாக ஏகதாள மீருக வைசாகநிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்னரென்க.

[1] தேவடிவுகள் மூன்றென்பர் சுத்தானந்தப்பிரகாசமுடையார்; மூன்றுவன: உக்கிரம், துருவை, ஆபோகமென்பன. துருவையென்றது துருமையெனவும் ஆபோக மென்றது ஆயோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

என்னை? "வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்" என்றாராகலின்.

கருஎ. பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் வகுத்தெனவென்றது -

பொன்னானியன்றதோர் பூங்கொடி கூத்துநடித்தாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - ௬. நாட்டிய

நிருத்தம் நாட்டியமென்னும்

நடத்தையாகலின், அதனை

நன்னூல்.........ஆதலினென்றது - தாண்டவம் மூன்றுகூறுபிரட்டினும் நாட்டியமென்றது புற நூல்களிற்சொன்ன முறைமை வழுவாமல் அவி

நயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினலின் நெறிவழுவாமல் ஆடிக்

காட்டினளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.........

.ஆதலினென்றதற்கு இக்கதையிற்

கூறிய முத்தமிழ்வகையையும் காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

கருக - ௬௦. காவல் வேந்தன் ... .

......வழாமையென்றது - அர
சன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும்
அழகுக்குமேற்ற முறைமை
யினல் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.
என்சொல்லியவாறுமோவெனின்,— நாடகமகள்
அரங்கேறக்கண்ட அர
சன் அவள்மேற் காமக்குறிப்புடையனுதலியல்பு.
அங்ஙனம் மாதவியாடல் பாடல் அழகென்
னுமிவைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும் செவிகளிப்பக்கேட்டும்
நெஞ்சமழிந்து காமக்குறிப்புமீதூரவும் நாம் இவளை
வரையின் நவைபிறக்கு
மென்பதுகருதி வரையானாயினு னென்பதாம்.
இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோறகு
அடையாக்கினுமமையும். அன்றி,
இலைப்பூங்கோதை - அரசனுடையமாலை; அதனால்
தன்கூத்தும் பாட்டுமென்
னும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின் ஒன
றும்நீங்காமலெனறுமாம். இயல்பி
னின் - இயல்பினுல்.
கஙக, தலைக்கோலெயதியென்றது - தன்வரிசை
சக்குத்தக்கபடியே தலைக்
கோற் பெயர்பெறறென்றவாறு.
தலையரங்கேறியென்றது-முன்னரங்குமுதலிய
எல்லாமுதன்மையும் பெறு
வதற்குக்காரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறும்.

கசுஉ - ங. விதிமுறை.........பெற்றன
ளென்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க்

குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரி
சம்பெறுகை நூல்வழக்காத

லின் இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன
பரிசம்பெறறுளென்றவாறு.

என்னை? "முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரு,
மெட்டொடு புணர்ந்தவா

யிரம்பொன பெறுப" என்றாராகலின்.

ஒருமுறையாகப் பெற்றனள் - ஒருநாளைக்குப்
பரிசமாகவென்று அரசனூற்

பெற்றனளென்க.

பெறுகை - நினைப்பிடுகையுமாம். ஆயிரம்
பரிசத்துக்கும் எண்கழஞ்சு

மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

கசுரு. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி
அதுவே பரிசமானதென்க.

கசு

கசுச. நூறுபத் தடுக்கி
எட்டுக்கடைநிறுத்தவென்றது - நூற்றைப்பதின்
மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே
எட்டைநிறுத்தினவென்றவாறு.

கசுரு - கூ. வீறுயர்பசும்பொன்...
......நிறுத்தவென்றது - வீறுபெற்
றுயர்ந்த பசும்பொன்னை விலையாகப்பெறுவது
இம்மாலை; இம்மாலைபெற்ற
பொன்தந்து இதனை வாங்கிச்சூடுநர் மாதவிக்கு
மணமகனுதலைமையுமென்று
சொல்லி மான்போன்ற
நோக்கினையுடையாளோர்கூனிகைக்கொடுத்து நகரியிற்
பெருந்தெருவிலே விலைக்கு விறபாரைப்போல்வதொரு
பண்பினால் நிறுத்த
வென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரிசமென்னுது
மாலைக்குப்பரிசமென்று மிகுத்துக்கூறினர்.
வீறுயர்பசும்பொன் - மாறறுன் உயர்ச்சிபெற்ற
பசியபொன்; ஆவது கிளிச்
சிறை. மாலை - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மாலை.
இது படிக்கட்டளை.

கஎ0 - எஉ. மாமலர்நெடுங்கண் . ...
......மணமனைபுக்கென்றது -
திருமலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற

கண்ணையுடைய மாதவி , யுடைய பரிசமாலையைக்
கோவலனெனப்படும் வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே
அவள்மனையிற்சென் றுபுக்கென் றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

களஉ - ச. மாதவி

தன்னோடு...........ஆயினனென் றது - இங்ஙனம்புக்க
கோவலன்மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே
அயர்ந்தனனாய் மயங்கி
அவளை நீங்குதல்
கூடாதவிருப்பினையுடையனாயினனென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலறியா -
விடாத ; -ஒருசொல்

களரு. வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக
மறந்தென் றது-குற்றமற்ற கற்புச்
சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையையுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும்
இசையோனும் இயற்
புலவனும் தண்ணுமையோனும் குழலோனும்
யாழோனுங்கூடி வகுத்தனர்
கொண்டு தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து
வகுத்து நாற்றிக் கிடந்த
அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச்
செய்து ஏந்தி அணிந்து
கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செயது கொடுப்ப வைத்தபின்
நிற்ப ஏறிப் பொருந் திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய

நீங்கப் பாட இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம்.

நின்றது; நின்றது; நின்றது; நின்றிசைத்தது; பதினொன்றுபோக்கி அம்

முறைபோக்கி வகுத்தெனக் கடைப்பிடித்துக் காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப்

பெற்றனள்; பெற்று நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி மனைபுக்கு அயர்ந்து மயங்கி

மறந்து விருப்பினனாயினனென்க.

பா, நீலமண்டிலம்.

ரு.— அரங்கேற்றுகாதை

முற்றிற்று.

நான்காவது

அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுரவோற் காணே
னங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன்
கொல்லெனத்
திசைமுகம் † பசந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பனித்துத்
திரைநீ ராடை யிருநில மடந்தை
[1] யரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைக்
கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம்
பற்றி
வலம்படு தானை மன்ன ரில்வழிப்
புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
றாழ்துணை ‡ துறந்தோர் தனித்துய
ரெய்தக்
§ காதலர்ப் புணர்ந்தோர் களிமகிழ்
வெய்தக்

உ. திகிரி - தேராழி.

ரு - கூ. திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் - மலராகிய கண் ; கண்ணீர்-கள்ளாகியநீர்.

பனித்தென்றூர், மாலைக்காலத்துப் பனியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன்; என்றது ஆதித்தனை. கூ. கறை - கடமை. கூ - கரு. அறைபோகு குடிகள் - கீழற்றுப்போன குடிகள். விருந்தின் மன்னர் - வேற்றரசர்; இன், போல. தாழ்தல் - தங்குதல்.

கறைகெழுகுடிகள் கண்ணகிமுதலான தாழ்துணை துறந்தோர்க்கு உவமை; விருந்தின்மன்னர் மாதவிமுதலான காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்குவமை.—

[1] சிலப். உஎ: கருஉ. (பி - ம்.) * 'யாங்குளன்கொல்.' † 'பயந்து.' ‡ 'இழந்தோர்.' § 'காதலிற்புணர்ந்தோர்களிமகிழ்செய்த.'

கரு [1] குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர்தம்மொடு
மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத
வறுகாற் குறும்பெறிந்
தரும்புபொதி வாசஞ்
சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற
வெல்வளை மகளிர் மணிவிளக்

கெடுப்ப ௨௦ மல்லன் மூதூர்

மாலைவந் திறுத்தென

The greatness Pandian kings | [2] விளைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத
லாகலி

னந்தி வானத்து வெண்*பிறை
தோன்றிப்

புன்கண் மாலைக் குறும்பெறிந்
தோட்டிப்

கரு - சு. குழல்வளர்முல்லை..........ஊத - கோவலரூதும் குழலிலும் ... வளர்கின்ற முல்லையிலும் கோவலரும் தும்பியும் வாய்வைத்தூத; இது நிரல் - நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலர்குழலினுண்டாகிய முல்லைப்பண்ணை..........:

"பூவிலே தும்பி ஊதவென்றுமாம்.

கள - ௨௦. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு. குறும்பென்றார், தென்றல் தளிர்ப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்யத் தான் நடுவே புகுந்து உண்டலான். சிறு காற்செல்வன் - மந்தமாருதமாகிய செல்வன். இறுத்தென - இறுத்ததாக

அ —உ0. அல்லற் காலையிலே
பிரிந்தோர் துயரெய்தப் புணர்ந்தோர் மகிழ்
வெய்தத் தும்பியூத வாசத்தைச் செல்வன் தூற்ற
மகளிர் விளக்கெடுப்ப விருந்
தின் மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்ததென்க.

உச. மாலையைக் குறும்பென்றார்,
[2]இடைநின்றகாலம்பார்த்து வருதலான்.

உசு. மீனரசு - மீனாகிய அரசு;
அரசனுலாளப்படுமிடமும் அரசெனப்
படும். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; நிலா.

---

[1] "குழல்வளர்........................ஊத' என்புழிக் குழல்வளர்முல்லையென்று கூறிய பொழுதே ஆயருதுங்குழலிலே எழுந்த முல்லையென்னும் பண்ணையும் மயிரிலே கிடந்த முல்லையென்னும் பூவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டற்கும் பிரிவில வாய் நின்றவாற்காண்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகாற் கூறுதற்கண் இரண்டுபொருளை உணர்த்துதல் வழுவேனுமமைகவென அமைத்தார்; இதனை உவமவியலுள், 'ஒரீஇக் கூறலும்' என்னுஞ்சூத்திரத்துச் செய்யுட்கு இலக்கணமாகக்கூறுமாறும் உணர்க. இங்ஙனம் சான்றோர் செய்யுட்களுட்பல விடத்தும் வருமாறுணர்க" (தொல். எச். சூ. கச - ந);"குழல்வளர்.........ஊத' இதுசொல்வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது" (இ - கொ. சூ. கஉசு - உரை.)

[2] "இளைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு, மருநரை
யுருமிற் பொருநரைப் பொறாச்
செருமாண் பஞ்சவர்" (புறநா. ருஅ) [3] கலித்தொகை, ககஅ
- அ.

(பி - ம்.) * 'பிறைத்தோன்றி'

பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்

தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை * யவிழ்ந்த
பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து

செந்துகிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு
† லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த
[1] நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா முற்றத்துக்
கலவியும் புலவியும் ‡ காதலற் களித்தாங்
கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்
கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுங்
குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர் தன்னொடு
குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து
[2] வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ்

வட்டத்துத்

தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத
தாமரைக் கொழுநிமுறித் தாதுபடு

செழுமலர்க்———— ———— ————

————————

(உகூ) பிறை தோன்றி (உகூ)
மீனராசாளுதலாலுண்டாகிய விளக்கம்;
பிறை, மாலைக்குறும்போட்டிக் கதிர்பரப்பிச் ச
ந்திரனுட்டையாண்ட விளக்கத்திலேயென்க.

உஅ. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

௩0. அந்துகின மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த மேகலை.

௩௩. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே
முயக்கம்கூறியது.

௩௪. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த
ஒப்பனையைத் திருத்தல்.

(உகூ) வெள்ளிவிளக்கத்து (௩க) நிலாமுற்றத்துப் (உஅ)
பொலிந்து (௩0) அசைந்துனவருந்தக் (௩௩)
யென்க.
கோவலற்கெதிர்தலாற்(௩௪)கோலங்கொண்டமாதவி

௩௫ - கூ. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டுசருக்கரை ;

கண்டு சருக்கரை யோடு அகிலைப்புகைத்தல் மரபு.

௩௭. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுகெழுமிய சிலாவட்டம்.

௩௮. மறுக - தேயத்துத்திமிர.

---

[1] "நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் முற்றத்து" (நெடுநல். ௯௫); "வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்தும்" (பட். ௧௧௪.)

[2] "வடவரை தந்த வான்கேழ் வட்டம்" (அகநா. ௩௪௦.)

(பி - ம்.) * 'மலர்த்த' † 'ஐந்துகில்' ‡ 'காதலர்க்களித்தாங்கு' § 'முறிதாது

காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தளிர்ப் படலை பருஉக்கா ழாரஞ்
[1] சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மளைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்

காவியங் கொழுந ரகலத் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த

வஞ்செஞ் சீறடி *
ய்ணிசிலம் பொழிய
மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதாண்
² மங்கல வணியிற் † பிறிதணி மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந்துவீழ்
காதின
டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச
செங்கய னெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
‡ பவள வாணுத றிலக மிழப்பத்
தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி
யன்றியும்
§ காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
³ வூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி

---

௩௧ - ௪௧. தாமரைக் கொழுமுறியினையும் அதன் மலரினையும் குவளையை
யும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய படலைமாலை
இவ்வகை விரவித்தொடுத்தமாலைக்குப்
படலைமாலையென்றுபெயர்.
௪௧ - ௩. படலை ஆரம் இவை சிந்தி வேறுபட்ட.
சுந்தரம் - அழகு.

(௬௪) மாதவியன்றியும் (௪௬) (பா) காவியங்கண்ணார் (௬௬) துறந்து (௪௪)மலிந்து மயங்கிக் (௪௬) களித்துயிலெய்தவென்க.

அகிற்புகை

௪௭. சீறடியைச் சிலம்பொழிய. பிறவற்றிற்கும் இவ்வாறுரைக்க.

௫0 - ௫௨. மங்கலவணி - இயற்கையழகு. குழையைத்துறந்து வடிந்து தாழ்ந்த காது. (பா) வியர்ப்பு இரிய - கூட்டமில்லாமையின் வியர்வுநீங்க.

௫௭. கையறுநெஞ்சம் - செயலறவினையுடைய நினைவு.

(௪௭) சிலம்புமுதலியன (௪௮) நீங்க (௫௬) நெய்யணிமறப்பச் (௫௭) செயலறவையுடையளான கண்ணகியென்க.

௫௮. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் - தங்கள் கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர். நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக.

---

[1] "சுந்தரச்சுண்ணத்து" (சிலப். ௯: ௧௫௫) [2] சிலப். ௨: ௬௩ - ௪; [3] மணி. ௨: ௪௩. (மீ - ம்.) * 'அணிச்சிலம்பு' † 'பிறிதணியணியாள்' ‡ 'அளகவாணுதல்' § 'காதலிற்'

௪.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து
கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து
மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவளையொடு தண்செங் கழுநீர்
வீழ்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்
[1] துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் * செறித்த
விணையணை மேம்படத் திருந்துதுயில் பெறாஅ
துடைப்பெருங் கொழுநரோ டூடற் காலத்
திடைக்குமி ழெறிந்து கடைக்குழை யோட்டிக்
கலங்கா வுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப
வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப் பொய்கை
[2] யாம்ப னாறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச் செவ்வாய்த் தண்ணறற்

சுக. அடைத்து - அடைப்ப.

சுசு. துணைபுணரன்னத்தூவியினென்றார்; "பலவன்னத்தூவி போலே"

என்றமையால்.. அந்த அணைக்கிட்ட பஞ்சின்மென்மைக்கு......................

சுஅ. தங்களையுடைய கொழுநரோடு ஊடுதலையுடைய காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளம் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளம் அணையிலே கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.

(ருஎ) கண்ணகியன்றியும் (ருஅ) பிரிந்தமாதர் (சுஎ) இணையணைமேம்படத் திருந்துதுயில்பெறாது (சுஅ) முன்பு ஊடினகாலத்து (எக) விலங்கிரிமிர்ந்த நெடுங்கணின் இப்பிரிந்தகாலத்துப புலம்பாலுண்டாகிய முத்துறைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாடமாயின், பக்கமென்க.

எஉ - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும், ஆம்பலூறும் நறுவிரையையும் தாமரையாகிய செவ்வாயையும், அறலாகிய கூந்தலையுமுடைய பொய்கையாகிய பெண்.

[1] "துணைபுண ரன்னத்தின் றாவிமெல் லணையசை இ"
(கலித்தொகை, எஉ.) [2] 'ஆம்பனூறுந்...............செவ்வாய்'
என்புழி, 'தேம்பொதி நறுவிரையாம் பனூறுந் தாமரைச்
செவ்வாய்' என இளங்கோவடிகள் பாடிய அந்திமாலைச்சிறப்புச்
செய்காலைதயிலும் கண்டவை யென்றுணர்க''
(மாறனலங்காரம், சூ. கப௪-உரை.)"
(பி - ம்.) * 'சிறந்த'

எரு பாண்வாய் வண்டு [1] நோதிறம் பாடக்
* காண்வரு குவளைக் கண்மலர் விழிப்பப்
[2] புள்வாய் முரசமொடு பொறிமயிர் வாரணத்து
முள்வாய்ச் சங்க † முறைமுறை யார்ப்ப
வுரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி
அ0 யிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு
மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சார்
விரைமலர் வாளியொடு கருப்புவில் லேந்தி
மகர வெல்கொடி மைந்தன் றிரிதர

நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எரு - அ. வண்டாகிய பள்ளியுணர்த்துவான்
புறநீர்மையென்கின்றபண்
ணைப்பாட, குவளை கண்மலர்போல விழிப்ப.
புள்வாயாகிய முரசம். முள்
வாய் - கூர்த்தவாய.

•

எகூ. உரவுநீர்ப்பரப்பின் ஊர் - கடற்பரப்பை
ஒத்தவூர். துயிலெடுப்பி
யென்றார், பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை
காமனால்வருதலால்.

அ0. இரவுத்தலை : தகரவொற்று விகாரம்; தலை -
இடம் ; இராத்திரியில்.

அக. பகுக்கப்படுதலின்; பகல். மதுரைக்காஞ்சியில்,
[3] "மற்றை யாமம்
பகலுறக் கழிப்பி" என்பதுமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் -
எல்லாருந்துஞ்சும்
அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்திரை
ப்பொழுதும்துஞ்சாமல்.

எரு - அ0. வண்டுபாடக் குவளைவிழிப்ப இரவு
போம்வைகறையென்க.

அக - கூ. இரவும்பகலுந்துஞ்சான் மைந்தன்

திரிதரவென்க.

(௬௪.) மாதவியன்றியும் (௬௬) காவியங்கண்ணார் களித்துயிலெய்தவும் (௫௭)
கண்ணகியன்றியும் (௫௮) பிரிந்தமாதர் (௫௯) உயிர்த்து ஒடுங்கிக் (௬௦) கழிந்து
(௬௧) குறுங்கண் அடைத்து (௬௨-௩) ஆரம் முலைக்கண் அடையாதுவருந்தக்
(௬௪) கழுநீர் (௬௫) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (௬௭) கண்டுயில்பெறாமல்
(௭௧) உறைப்ப (௭௫) வண்டுபாடக் (௭௬) குவளை விழிப்ப (௭௮) ஆர்ப்ப (௮௦)
இரவுபோம் வைகறையளவும் (௮௧) யாமத்தும் பகலும்துஞ்சானாகி (௮௩) மக-
ரக்கொடி மைந்தன் (௮௨) வாளியொடு வில்லையேந்தித் (௮௩) திரிதலானே
(௮௪) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

---

[1] நோதிற மென்பதே சரியான வடிவமென்று தோற்றுகின்றது; பரி. ௧௧௦ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

[2] சிலப். ௬: ௧௧௫ - ௬. [3] 'மதுரைக்காஞ்சி,' ௬௫௯;
(பி - ம்.) * 'காமருகுவளை' † 'முறையெழுந்தார்ப்ப'

க - உ. விரிகதிர் பரப்பி..............காணேன்

(இ - ள்.) விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் திகிரியாலுண்டவிளிவில்லாதோனை ஈண்டுக் காண்கின்றிலே னென்க.
ஒரு

கதிர் - ஆரும், கிரணமும் முழுதுமென்
னுமுற்றும்மை தொக்கது. ஒரு
தனித்திகிரி - ஒப்பிற்ற ஒறறைத்தேராழி ; சக்கரமுமாயிறறு ;
சிலேடை. இவன்
ஓராழியான் ஏழுலகையுமாண்டானென்பதுதோன்றத்
தேராழியைத் திகிரி
யென்றார். ஆண்ட திகிரியையுடைய உரவோனெ
னினுமமையும்.

ரு - ௬.
அங்கண் வானத்து............கொல்லென
(இ - ள்.) அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண்
நல்லநிலாவை விரிக்கும்
திங்களாகிய செல்வன்
எவ்விடத்துள்ளானோதானென்றென்க.
அத்து, ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை. நிலா -

ஒளி. அம், [1] புறனை
டையாற்கொள்க. இது பண்புத்தொகைக்கண்வந்தது. [2]
திங்களஞ்செல்வன்:
[3] "காலமுலகம்' என்னுஞ்சூத்திரத்துள்,
ஞாயிறுதிங்களென்பன உயர்திணை
மேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், [4] "நின்றாங்
கிசைத்த லிவணியல்
பின்று" எனவே நின்றமுறைமையானே ஈறுபெற்றுநின்று
உயர்திணையாயிசைத்
தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், [5]
"இசைத்தலு முரிய வேறி
டத்தான" எனக் காலமுதலாகியசொல்
உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய, ஈறு
திரிந்து வாயபாடு வேறுபட்டவழியென்றாராகலின்;
இதுவும் ஈறுதிரிந்து திங்
களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும்
இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும்இதுவே
விதியென்க. கேரல, ஐயம்.

.

ரு - அ. திசைமுகம்

பசந்து..............அல்லற் காலை

(இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய
நிலமடந்தை தனகொழுநனைக் காணாது திசையாகிய
தன்முகநான்கும் பசப்பூரப்பட்டு மலர்க்கண்கள்நீர்வார்.
மெயம்முழுதும்பனித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற
இடுக்கட்பொழுதிலென்க.

தி[illegible]சமுகம் - திக்காகியமுகம. பசந்து - பொன்னிறங்கொண்டு. முழு மெயும் - மெயமுழுதுமென்றுமாறுக. பனிதது - நடுங்கி, பனிகொண்டு ; பனியென்பதொருநோயுமுண்டு ; அது குடநாட்டுவழக்கு ; பனி பெயயப் பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப் பனிபெயயுமாகலின. அரசு - தன்கொழுந ளுகியபகலோன்; அரசென்பதனை, [5] "குடிமையாண்மை" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'நிலையின வாயினும' என்பதனுன்முடிக்க. கெடுத்து - காணப்பெருது ;

[7] "எற்கெடுத்திரங்கி" என்றுறபோல. அலம்வரும் - சுழலும். அல்லற்காலை - இடுக்கட்பொழுதில். பசநதென்ருர், மாலைக்காலத்துப்பரந்த பச்சைவெயிலை ;

---

[1] தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், சூ. ௧௧0.

[2] சிலப். அ : ருக ஆம் அடியின் உரை.

[5] தொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௬0.

[6] ,, ,, ,, ருள.

[3] தொல். கிளவியாக்கம், சூ. ரு அ.

[7] மணிமேகலை, ரு, ௩௬,

[4] ,, ,, சூ. ருகூ.

கள

[1] "செல்சுடர்ப் பசுவெயிற றேன்றி யன்ன" என்றூர்
மதுரைக்காஞ்சியினும்.
இக்காலத்து இதனைக் காடுகிழாள்வெயிலென்ப.
செம்மலர்க்கண்கண் முழுநீர்
வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம் கள்ளாகியநீர்
முழுதும் வாரவென
வும், சிவந்த மலர்போலும் கண்களிரண்டும்
நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப்
பொருண்மைகாண்க.

௯ - ௧௨. கறைகெழு

குடிகள்..............மன்னரின்
(இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிறையையறிந்து
பொருந்தியிறுக்கும் இறை
க்குடிகள் துயரமுற அங்ஙனமிருந்து குறும்புசெயயும்
வில்லேருழவரை ஒருதலை
யாகப்பறறி வெறறிபொருந்திய தானைமன்னரில்லாத
இடமறிந்து அவர்நில
மெல்லாங்கெடும்படி புதிதாக வந்துவிட்ட
குறுநிலமன்னரைப்போலவென்க.
கறை - கடமை; [2] "கறைபன் னீராண்
டுடன்விடுமின்" என்றூர் சிந்தா
மணியினும். கெழு, [3] "முடிகெழுவேந்தர்" என்பதனுள்
முடித்தாம். துயரு
றுதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைத் தலைமேற

கைவைக்கவென்னும் தொழி
னிகழ்ச்சியாற கூறினர்; [4] "கையால் வயிறதுக்குவார்"
என்றாற்போல. அறை
போதல் - கீழறுத்தல். ஒடு, ஐ. வலம் - வெற்றி. இல்வழி -
இல்லாதகாலத்தே;
இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று. புலம் - அவர்நிலம்.
இறுத்த - வந்து
விட்ட; [5] "சேனை யிறுத்தவாய போல" என்றாராகலின்.
விருந்து - புதுமை.

கரு - உ0.

தாழ்துணை துறந்தோர்........மாலைவந் திறுத்தென

(இ - ள்.) தம்மனத்திற்றங்கிய கொழுநர்தம்மைப்
பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்
கன்றகெழுகுடிகளைப்போல ஒடுங்கித் துயரமுறத் தம்
காதலரைப் புணர்ந்திருக்
கின்றமகளிர் அறைபோகு குடிகளைப்போலத் தருக்கி
மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குழ
லிலேவளர்கின்ற முல்லையெனனும் பண்ணிலே கோவலரும்
குழலிலே வளர்கின்ற
முல்லைமலரிலே தும்பியும் வாயவைத்தூத அரும்புகள்
உள்ளடக்கிய வாசத்தை
இடையிடையேபுக்கு வண்டுகளுண்ணுதபடி கடிநதோட்டித்
தென்றலஞ்செல்
வன் அதனை மறுகெல்லாந்தூற்ற ஒளிவளையையுடைய
மகளிர் இருவகைவிளக்கு
மெடுப்ப வளமிக்கமூதூர்க்கண்ணே

விருநதின மன்னரைப்போல மாலையென னுங்
குறும்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை -
தோட்டுணையென்றுமாம். களிமகிழ்வு,
வினைததொகை. குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்;
முல்லை - மலரும், பண்ணும். முல்லையில், சாரியைநிறப
உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டில் ஒருசாதி.
ஊதுதல், கோவலர்க்கும் தும்பிக்கும் பொது.
ஊதுங்குழலினும் முல்லையி
னும் கோவலரோடு தும்பி வாயவைத்தூதவொலினுமமையும்;
இது நிரனிறை. எல - ஒளி. மல்லல் - வளன். அறுகாலைக்
குறும்பெனுூர், தென்றல் தளிர்ப் பித்தும்
பூப்பித்துஞ்செயய அவறறைத் தான்புகுந்துண்டலான்.
சிறுகாற செல்வனென்றதை [6] முறகூறியவாறருன்முடிக்க.

[1] மதுரைகாஞ்சி, சகக.

[4] சீவகசிந்தாமணி. உகூடு.
[2] சீவகசிந்தாமணி, ௩0சு. [5] கலித்தொகை, கo அ.
[3] சிலட். பதிகம், கூக - உரை. [6] இப்புத்தகம், பக்கம்; கஉக.

ச.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

கஙக

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில்

தனித்துயரெயதக் களிமகிழ்வெய்த வாய்

வைத்தூத மறுகிற்றாற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலை
வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - சுூ.

இளைய ராயினும்...... ....வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராயத்தான் இளையராயினும்
பகைவேந்தரை முற்றக்கடிய

வல்ல செருவின்மேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே
முதற்றோன்றுதலாலே அந்திப்

பொழுதே செவ்வானினிடத்தே வெண்பிறை,
தான்தோன்றி வருத்தத்தைத்

தரும் மாலையாகிய குறும்பை எறிந்து ஓட்டி
அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்

ளியகதிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சந்திரன
நாட்டையாண்ட வெண்மையை

யுடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத் தென்னர்குலத்திற்கு முதலாகை
யாலேயெனினுமமையும்.
சோமகுலத்தென்னரென்னாது தென்னர்குலச்சோம
னென்றார்; அவன், அளியினொத்து வலியினும்
தெறலினும் ஒவ்வாமையானும்
குறைவும் நிறைவும் மறுவுமுடைமையானும்
இவர்க்கு அவை இன்மையானும்
உயர்ச்சிநோக்கி. பிறை [1] தென்னர்குலமாதலின்,
வளவர் குலத்து இரவியாண்ட
நிலமழிய வந்துவிட்ட மாலைக்குறும்பை எறிந்து
ஓட்டி ஆண்டதென்க அன்றி
ஓட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை
ஆண்டதெனினுமமையும். அந்தி - மாலைப்பின்
பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னாது
வெண்பிறையெனப் பண்படுத்
தமையான், [2] எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச்
செவ்வானத்து வெண்பிறைதோன்
றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம்.
மாலையைக் குறும்பென்றார்; இடை
நின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின்.
குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை
அறுத்தோட்டி. பான்மையிறதிரியாது -
அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்
போலுங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும்
ஒருபொருடோன்றும் மீனரசு - சந்

திரன் ; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி
மீனிராச்சியமெனினுமமையும்.

உஎ - ௬௪.

இல்வளர் முல்லையொடு............மாதவி யன்றியும்

(இ - ள்.) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த
தாழிக்குவளைமுதலிய பல
பூவும் அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று
அழகேந்திய அல்குறன்னிடத்
தில் திகில்செல்லப்பட்டுச் செந்துகிர்க்கோவையாகிய
மேகலை அசைந்தனவாய்
இரங்காநிற்க நிலாவினது பயனைக்
கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த நிலா
முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகால
கலவியையும் மறுகாற் புலவியை
யும் மாறியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க
நெஞ்சத்தோடு கோவலனை எதிரேற்று
முயங்கி அம்முயக்கத்தால் முனகுலைந்த
ஒப்பனையைப் பின்னும் வேட்கை
விளைக்குங் கோலமாகத் திருத்திய
மாதவியன்றியுமெனக

இல்வளர் - மனைவளர். ஒடு, எண்ணொடு.
சேக்கைப்பள்ளி - சேரும் சய
னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை.
துகின்மேகலை - துகின்மேற்சூழ்ந்த

[1] "சேர்ந்தார் புறங்கொண்டு செந்நிலத்
தான் றனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுந்தே"

தன்றுதிண் டேர்மறித்துப், பேர்ந்
(இறை. சூ. சக - உரை - மேற்)

[2] தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், சூ. சுக.

மேகலையென்பாருமுளர். அசைந்தன வருந்த
நிலவுப்பயன் கொள்ளுமென
இடக்கரடக்கிக்கூறினார். எதிரியெனவே
முயக்கம்கூறினார். இனி, சென்று
அகன்றெனச் செல்லுதலை அகறலாக்கி,
அகன்றேந்தல்குலிடத்துத் துகின்மேற்
சூழ்ந்தமேகலை அசைந்தனவாய
இரங்கவெனினுமமையும் மேகலை - பவளக்
கோவை எட்டினாற் செயதது; [1] "எண்கோவை மேகலை
காஞ்சி யெழுகோவை"
என்றாராகலின்; [2] "தவழும் புதல்வரை யொருகையாற்
றழீஇப், பவழஞ் சேர்
ந்த பல்கா ழல்குலர்" என்றார் கதையினும்.

விளக்கத்திலேபொலிந்து அளித்து எதிரிக்

கோலங்கொண்ட மாதவியென்க.
அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும்,
பொலிந்தெனவே அழகும்
இளமையுங்கூறிற்று.
௩௫ - ௬. குடதிசை
மருங்கின்...............காரகி றுறந்து
(இ - ள்)
மேற்றிசையிடத்துண்டானவளேமுறியோடே
கீழ்த்திசையிடத்து
உண்டான அகின்முதலியவற்றுற புகைக்கும்
புகையைத்துறந்தென்க.
குடதிசை அயிர் - யவனதேசத்து அயிர; அயிர் -
கண்டுசருக்கரை குண
திசையகில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை;
வெள்ளயிர், காரகிலென்
பனவற்றுட் செயயுளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க.
அகிலெனறது, ஆகு
பெயராற் புகையை; [3] "இருங்கா ழகிலொடு
வெள்ளயிர் புகைப்ப" என்றூர்
[4] நெடுநல்வாடையினும். புகையுறப்பு ஆறுளவாகவும்
தலைமைபறறி இவ்விரண்
டினையும் கூறினர்.
௩௭ - ௮. வடமலைப்
பிறந்த..............சந்தனமூறுக
(இ - ள்.) வடதிசைக்கண்ணதாகிய இமய
மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டக்

திலே தென்றிசைக்கண்ணதாகிய
பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல
வென்க.

வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையுடைய
சிலாவட்டம், [4] "வடவரைதந்த
வான்கேழ் வட்டம்" என்றார், *
நெடுநல்வாடையிலும். மறுக - சுழல;
அரைக்கவென்றபடி. அகிறுறநது சந்தனமறுகவென்க.
இவற்றின் விரோதமு . முணர்க.

௩௪ - ௪௬. தாமரைக் கொழுமுறி......
.....களித்துயி லெய்த

(இ - ள்.) தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன்
மலரினையும், குவளையை
யும், கழுநீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே
கலந்துதொடுதத படலைமாலையுடனே
கோவையுறற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு
சிந்திக் கலந்துகிடந்த வள
விய பூஞ்சேக்கையிடத்து அங்ஙனம்புணர்ந்த
உபகரணப்புணர்ச்சியிறுதியில்

---

[1] (பா) "எண்கோவைமேகலைகாஞ்சியெழுகோவை, பண்கொள்கலாபம்பதினறு -
கண்கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு,
விரிசிகை யென்றுணரற்பாற்று."

[2] பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், ௪௬ -
ஊர்தியிட்டது, ௧௪௫-௬.

[3] நெடுநல்வாடை, ௫௬. [4] நெடுநல்வாடை, (பா)
௫௧.

(பி - ம்.) * 'பெருங் குறிஞ்சியிலும்'

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

கடுரு

மயங்கியமகளிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம்
காதன்மிகுதியான் மயங்கித் தமது
ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காவிபோலும்
கண்மலர்களைப் பொரு
ந்தவைத்து இன்பக்களியான அனந்தல்கூடவென்க.

கொழுமுறி - இளந்தளிர். காமம்வருமென்பது விகாரத்தாற் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம்வருமென்பதாயிற்று; காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம். பைந்தளிர் - பச்சிலை. படலை - இலைத்தொடை. பரூஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம். சுந்தரம் - நிறம். அளைஇ - கலந்து சிந்துபு அளைஇயென மாறுக மயங்கினர்மலிந்து - மயங்கினராயக் காதன் மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அங்ஙனம். களித்துயில் - இன்பத்துயில்.

சுஎ - ருஎ.

அஞ்செஞ் சீறடி..................கண்ணகி ,யன்றியும்

(இ - ள்.) சீறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிலம்பு பெறுதொழிய, அல்குல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை

பெறாதுநீங்க, முகம் தன்னையணியும்சிறப்பைச் சிறுவியர் பெறாது பிரிய, சிவந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெறாதுமறப்ப, நுதல் தன்னையணியுஞ் சிறப்பைத் திலகம்பெறாமலிழப்ப, தன்னைக்கூடினாற்பெறுந் தவள்வாணகையைக் கோவலன்பெறாது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுங் கூந்தலின்மணத்தைப் புழுகுநெய பெறாதுமறப்ப, இவை இங்ஙனமாம்படி தான் எழுதாளாய மகிழாளாயக் காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தையுடையளாகிய கண்ணகியன் றியுமென்க.

துகில், அல்குற்கு அடை; [1]''துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய'' போல நின்றது. மேகலை - எண்கோவை. கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கலவணியிறபிறிதணி - மங்கலவணியின்வேறானவணி. கொடுமை - வளைவு. வடிந்து வீழ்காதினளென்பது அணியாமையினும் பிறந்த அழகு கூறிற்று. வியர் பிரிய, விகாரம். அன்றி வியர்ப்பு இரியவெனினுமமையும்; இரிதல் - நீங்குதல். நெய - புழுகுநெய. ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்பவென்பன பரியாயவாயபாட்டான்வந்து இழப்பவென் னும் பொருளவாயின. இவ்வினையெச்சங்களை எழுதாள் மகிழாள் காதினளென்னும் வினைப்பெயரான்முடித்து இப்பெயர்கட்குப் பண்பொட்டுவிரித்து இவற்றைக் கையறறவென்னும் பெயரெச்சத்தோடுமுடித்து இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும் பெயரோடுமுடித்து இதனையுடைய கண்ணகியென்க. இனித் தவளவாணகை

கோவலனிழப்ப வென்றதனூன், அவன்பிரியவென்பதாம் ; ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரிவுக்கு உடம்பட்டனவென்று முனிந்து ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப இழப்ப இவற்றேடு குழையையுந துறநதகாதினள் எழுதாள் மகிழாளாதலான் இவையும் பயனிழப்பத் தானும் அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற் கையறநெஞ்சினையுடைய கண்ணகியென உரைப்பினுமமையும்;[1]
"அருங்கல.........அதுக்கினள்" எனவும்,[2]
"மஞ்சுசூழ்.........சீறினள்" எனவும்
சிந்தாமணியினுங்கூறினாராகலின்.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கoஎ. [2] சீவகசிந்தாமணி, கருஎஉ, கருஎரு.

சிலப்பதிகாரம்

ருஅ - எக. காதலர்ப் பிரிந்த......
........புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும், தம் காதலரைப்பிரிந்த

மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற திருத்தியின் உலைமூக்குப்போல

அழலெழ உயிர்த்தனராயச் செருக்கடங்கி இவ்விளவேனிற்காலத்திற்கு அமைந்த

நிலாமுற்றத்தில் மேவாதொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கமைந்த இடைநிலத்து

ஒடுங்கிஆண்டுத் தென்றலுநிலவும்புகாமற் சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன

மும் மூத்தும் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறாது வருந்தக் குவளை செங்கழுநீர்

முதலிய குளிர்ந்த மலர்கள் தாம் விரும்பிய பூஞ்சேக்கையிற பள்ளித்தாமமாய்

மேவப்பெறாமல் வருந்தத்தன்சேவலோடுபுணர்ந்த அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சி

யான் உருகியுதிர்த்த வயிறறின்மயிர் எஃகிப்பெய்த பல்வகையணைமீதே மேன்மை

பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும் களித்துயிலைப்பெறாமல் அவரோடு

முன்பு ஊடியகாலத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து கடைநின்றகுழையைத்

தாரந்து [1]பெருமையும் உரனுமுடைமையாற் கலங்கா தநெஞ்சமும் கலங்கும்படி

கடை சிவந்து குறக்கிட்டுப்பிறழும் நெடியகண்கள் அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை

முத்தைச் சிந்ாது புலம்புமுதத்தைச் சிந்தவெனக.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலேக்குருகு - துருத்தி; வெளிப்

படை. அலர்தல் - பரத்தல் ஆகத்துமுலேயென்க; முலேயாகமுமாம். கழிய

வென்பது ஈண்டு வருந்தவென்பதாயிறறு. ' துணே - சேவல். தூவி - மயிர்.

இணேயணே - பலவான அணே; [2] "ஐந்துமூன்றடுத்த" என்றாராகலின். திருந்து

துயில் - முற்கூறிய களித்துயில். உடைப்பெருங்கொழுநர் - தங்களேயுடைய

பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன் ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள்

ளம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம். விலங்குமிர் - குறுக்கிட்டுப்பிற

ழும். மிர்நெடுங்கண், வினேத்தொகை. புலம்புமுத்து - துன்பக்கண்ணீர்;

உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்; புலம்பு - தனிமையுமாம். உறைப்ப - உகுப்ப

கண்ணகியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து அடைத்து வருந்தக் கழியப்

பெறுது முத்துறைப்பவென்க.

எஉ - சு.

அன்னமென்னடை...............மலர் விழிப்ப

(இ - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும்

தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்ப

லும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய

கூந்தலினையுமுடைய

பொய்கை யென்பாள், பாண்தன்மையைத்

தம்மிடத்தேயுடைய வண்டுகளாகிய

பள்ளியுணர்த்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற்

பள்ளியெழுச்சிபாட,

அழகுவரும் குவளையாகிய கண்மலர்விழிப்பவென்க.

ஆம்பல், வாய்க்கு அடை; [3] "துப்புறழ்

தொண்டைச் செவ்வாய்" போல;

பண்ணுமாம. நாறும் - தோன்றும்; [4] "அருமணி

மரகதத் தங்க ணறிய"

எனச் சிந்தாமணியினும், "மரகத மணிக்கயத் தங்க

ணறிய, வழனிறப்

[1] தொல். களவு. ரு.

எ. [2] சீவக. அரு அ. [3] சீவக. கoஎ; [4] சீவக. கஅரு.

ச.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை.

காரு

பொன்னித ழாயிரம் விரித்து" எனக் [1] கதையினும் கூறினாராகலின். தேம்-

இனிமையும், தேனும். நறுவிரை - நல்லமணம். பாண் - பாண்சாதி. நோ

திறம் - நொந்ததிறம்; ஆவது புறநீர்மை. அது, பாலைப்பண்ணின் றிறமைந்

துள் ஒன்றென்க; என்னை? "தக்கராக நோதிறங் காந்தார பஞ்சமமே, துக்கங்

கழிசோம ராகமே - மிக்கதிறற் - காந்தார

மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென்

றூர், பூந்தா ரகத்தியனார் போநது" என்பவர்கலின்.

குவளைக்கண்மலர் - குவளையாகிய

கள்ளையுடையமலர்; குவளைக் கண்மலரு

மாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும், கண்விழித்தலுமாயிறறு

இனித் தேம்பொதி நறுவிரைத்தாமரையாகிய ஆம்பனறும் செவ்வாயெனி

னுமமையும்.

இனிப்பெண்பாலாதலிற் பண்தோற்றும்வாயென
வாயக்கு அடையாக்கலு
மொன்று பாணைப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாயக்கு
அடையாக்கினுமமையும்.

பாட விழிப்பவென இயையும்.
அன்னமென்றதுமுதல் விழிப்பவென்
னுந்துணையுங்கூறியவிவை
உருவகமென்னுமலங்காரமென்றுணர்க.

எஎ - அசு.
புள்வாய் முரசமொடு.......... ...நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப்
புள்ளொலியாகிய முரசுடனே
கோழியும் சுங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக்
கடல்போலும் பரப்பையும் ஒலியையு
முடைய ஊரைத் துயிலெழுப்பி அல்லறகாலை
வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து
நின்று நீங்கும் வைகறையாமமளவும் முன்சென்ற
அரையிருளினும் ஓர்யாமத்
தினும் ஆரையாமத்தினும்
ஒருகணப்பொழுதுந துஞ்சாரம்படி காமன் ஏந்தித்
திருதருதலானே இநநகரம் மிகவும்
காவல்சிறந்ததென்க.

[2] "நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந துஞ்சான்"
என்றார் புறத்தினும்; [3] "கைச்

சிலே கணையோ டேந்திக் காமனிக் கடையைக் காப்பான்'' என்றார் சிந்தாமணி யினும்.

முள்வாய் - கூர்த்தவாய. முறைமுறையார்ப்ப - தத்தம் இனமரபினார்ப்ப;

இன், உவமருபு. [4] "துயிலெடை" என்பவாகலின், எடுப்பியென்றார்; பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலின்மை காமனுல் வருதலின. இரவு தலைப்பெயருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றா; [5] "கிளந்தவல்ல" என்னுமதிகாரப்புறனடையால்; "தடவுத்திரை" போல வல்லெழுத்துப்பெறறது. தலே - இடம்.

பெயரும்-நீங்கும். காறும்-அளவும். அரையிருள் - இரண்டாம் யாமம்; யாமம்-ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண் வந்தது.

பகல் - அரையாமம். [6] "மறறை யாமம் பகலுறக் கழிப்பி" என்றா மதுரைக்

---

[1] கதை - உதயனன்கதை. [2] புறநானூறு, கஅக. [3] சீவகசிந்தாமணி, உ0கூ0.

[4] "சூத ரேத்திய துயிலெடைநிலையும்", (தொல். புறத்திணை. சூ. ௬௯;)

"பயில்பூம் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்" (பெருங்கதை,

ச: கனுவிருத்தது.)

[5] தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. எ௮.

[6] மதுரைக்காஞ்சி, கூ௰௬.

காஞ்சியுள்ளும்; பகுத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி.

ஆர்ப்ப எடுப்பித் தலைப்பெயரும் வைகறைகாறும்
துஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல்
மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் துஞ்சானென்றுபாடமோதி, [1] காமன்
துஞ்சானுயத் திரிதருதலின், நகரம் காவல்
சிறந்ததெனினுமமையும்.

என், அசை.

இது, முதல் நடு இறுதி
அளவடியான்முடிதலின், **நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.**

வெண்பா.

கூடினார் பாணிமூலாய்க் கூடார்பால் *
வெய்யதாய்க்
காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே -

கூடிய

மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர்
மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

ச.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை முற்றிற்று.

---

[1] "பூமென் கணையும் பொருசிலையுங் (சிலப். இ: சகூ, அடியார். மேற்) (பி - கைக்கொண்டு, காமன் திரியுங் கருவூரா" ம்.) * 'வெய்தாய்த்தங்காவலன்'

ஐந்தாவது

இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

[1] அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்

கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை

புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி
யுதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் கவிரொளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்
பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
[2] கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்

---

௧ - ௨. மலையாகியமுலையையுடைய ஆகத்துப் பேரியாறாகிய ஆரம்.

(௧) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (௨) யாற்றை ஆரமாகவும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (௩) மண்ணகமடந்தையுடைய (௪) இருளாகிய படாத்தை நீக்கியென்க.

௬. உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி - ஆதித்தன்; கதிரைப்பரப்பி.

௭. வேயாமாடம் - தட்டோடிட்டுச் சார்துவாரப்பட்டன; மாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.
நிலாமுற்றமு

அ. மான்கட்காலதர் - மான்கண்போன்ற சாளரம்.

கூ. கயவாய - புகார்.   க0. யவனர் - சோனகர்.

கக. புலம்பெயர் மாக்கள் - கடலோடிகள்,

கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு - அவர்களிருக்கும் அலைவாய்க்கரை.

---

[1] "மணிமலைப் பணைத்தோண் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போலச், செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்று" (சிறுபாண். க - ௩.)

[2] சிலப்பதிகாரம், கூ : கஙO.

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
பூவும் புகையு மேவிய விரையும்
பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும்

பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினுங்
கட்டு நுண்வினைக் காருக ரிருக்கையுந்
தூசுந் துகிரு மாரமு மகிலு
மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு
மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்துகடை யறியா
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியுங்
[1] காழியர் கூவியர் கண்ணெடை யாட்டியர்
மீன்விலைப் * பரதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
பாசவர் வாசவர் † மைந்நிண விலைஞரோ
டோசுநர் செறிந்த வூன்மலி யிருக்கையுந்

——————— . ... கூ. வுண்ணம் -
தொய்யிலெழுதுவன. ; [1] ... கச.
* புகை - மயிருக்குப் புகைக்கும் அகின்முதலாயின; -
அவையாவன:—
"அஞ்சனக் கட்டி யரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போரைந்து"
விரையாவன:—"கோட்டம்...................விரை."

௧எ. காருகர் - நெய்வோர்; அச்சுக்கட்டிகள் முதலாயினோருமாம்.

௨0. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம். அளந்துகடையறியா-
இவ்வளவென முடிவறியாத.

௨௧. வளம் தலைமயங்கிய - பலவளங்களும் தலைமயங்கிய.

௨௨ பகுதிப்பண்டமொடு - இங்ஙனஞ்சொன்ன பலபண்டங்களுடனே.

௨௩. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

௨௪. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணருமாம் கூவியர் - அப்பம்சுடுவோர்.

௨௫. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்; சூட்டிறைச்சிவிற்பாருமாம். வாச
வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்;
அவை:—"தக்கோலம்..........ஐந்து:"
பன்னிண விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்.

௨எ. ஓசுநர் - பரவர்; மீகாமர், எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

---

[1] இவ்வடிமுதலியவற்றுடன் "பன்மீன்விலைஞர்" (மணி: ௨அ - ஆம் காதை, அடி.

௩௧.) என்பதுமுதலியவற்றைஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) * 'பரவர்' | 'பன்னிண விலேஞர்', 'பைந்நிண விலேஞர்.'

௫.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கசஎ

கஞ்ச காரருஞ் செம்புசெய் குநரு

௩௦

மரங்கொல் தச்சருங் கருங்கைக் கொல்லருங்
கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்
பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந்
துன்ன காரருந் தோலின் றுன்னருங்
கிழியினுங் கிடையினுந் * தொழில்பல பெருக்கிப்
பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு

மாககளுங

குழலினும் யாழினுங் குரன்முத லேழும்
வழுவின் றிசைத்து வழித்திறங் காட்டு
மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா

ணிருக்கையுஞ்

சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை

யாளரொடு

மறுவின்றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங்
கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்

பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

உஅ. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்விற்பார்; கன்னார். (
11) செம்புசெய்ஞ்
ஞர் - செம்பு கொட்டுவார்,

உகூ. கருங்கை - வலியையுடைய கை

௩0. கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள்.
மண்ணீட்டாளர் - சுதையாற்
பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை;
'மண்ணேடியைந்த மரத்
தனையர்'' என்றாராகலின்; குயவருமாம்.

௩௧. (பா) பொன்செய்புலவர் - உருக்குத் தட்டார்; அரிப்பாருமாம். நன்
கலம்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

௩௨. துன்னகாரர் - பாணர். தோலின் றுன்னர் - செம்மார்.

௩௩. கிழி - சீலை. கிடை - கிடேச்சு.

௩௪. பழுதில்செய்வினைப்பால்கெழுமாக்கள் - இவையிற்றுற்பொய்க்கொண்
டை முதலியன செய்பவர்.

௩௬. வழித்திறம் - பண்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

௩௭. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

௩௮-௯. (பா) சிறுகுறு......பாக்கமும் - இங்ஙனங்கூறின இவர் ஒழிந்த
பிறதொழில்களையுடையவர்களோடும் விளங்கிய மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

௪0. கோவியன்வீதி - செண்டுவெளிப்புறத்தெரு; இராசமார்க்கமெனினு
மாம்.

௪௧ - ௨. வாணிகர் மாடமறுகு - வணிகர்குடியிருப்பு. மறையோரிருக்கை -
பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

---

[1] திருக்குறள், ௭௩௯. (பி - ம்.) * 'கழிபலபெருக்கி.'

வீழ்குடி யுழவரொடு விளங்கிய கொள்கை
யாயுள் வேதருங் ஆலக் கணிதரும்
பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையுந்
திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொ
டணிவளை போழுநரகன்பெரு வீதியுஞ்
சூதர் மாகதர் * வேதா ளிகரொடு
நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுளர்
காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்
பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்
பயிறொழிற் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர்

நகைவே ழம்படுராடு வகைடுதரி
யிருக்கையுங்

கடும்பரி கடவுநர் களிற்றின் பாகர்

௫௫ நெடுந்தே ரூருநர் கடுங்கண் மறவ

ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா
யிருக்கையும்

சச. ஆயுள்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் - கணியர்; காலத்தை
எண்ணியிடுவார்.

சரு. திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்பார்; வேகடிகளுமாம்.

சஎ. வளைபோழுநர் - சங்கறுப்பார்.

சஅ. சூதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார். மாதகர் - இருந்தேத்துவார்;
பட்டுக்கள், வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்.

சகூ. நாழிகைக்கணக்கர் - கடிகையார். கண்ணுளர்

- சாந்திக்கூத்தர்.

௫0. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர். ஆடற்கூத்தியர் - அகக்கூத்துமுதலியன ஆடுவார்.

௫௧. பூவிலைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். ஏவற்சிலதியர் - குற்றேவன் மகளிர்.

௫௨. குயிலுவர் - தோற்கருவி துளைக்கருவி நரப்புக்கருவி உருக்குக்கருவியாளர். பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும் கொட்டுவார்.

௫௩. நகை வேழம்பர் - [சாரமாணிகள்.]

௫௪. பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர்; பண்ணுவாருமாம். களிற்றின்பாகர் - யானைப்பாகர்.

௫௫. தேரூருநர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - வீரர்.

௫௬. பாயிருக்கை - பரந்திருப்பு.

(பி - ம்.) * 'வேதாவியர்.'

௫—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கசுக

பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய
பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமு
மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
விருபாற் பகுதியி * னிடைநில மாகிய
கடைகால் யாத்த மிடைமரச † சோலைக்
கொடுப்போ ரோதையுங் கொள்வோ ரோதையு
நடுக்கின்றி நிலைஇய நாளங் காடியிற்
சித்திரைச [1] சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தெனத்
[2] வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கெனத்
தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த
காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப
[3] புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும்
பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து

௫எ. இவற்றையுடைய பீடுகெழுசிறப்பிற் பெரியோரென்க. ௫எ - அ. பெருமையையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த சிறப் பிற் பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

௫கூ - ௬0. மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இருவகைத்தாகிய ஊரின் நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது, அவற்றிற்கு இடைநிலம் வெளிப்பட்டுப் பொதுப்படக் கிடத்தல்கருதி.

௬க. கடை கால்யாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த. மிடைமரச் சோலை - மர நெருங்கின சோலை.

௬க - ௬௨. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட மரச்சோலையையுடைய நாளங்காடியென்க.

௬௪. (பா) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென - சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாள் சிறந்ததென்கையால்; சித்திராபூரணையென்க.

௬௫. உற்றழை - இடையூற்றை.

௬எ. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல். பீடிகை -

பலிபீடிகை..

சுஅ. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன. நோலை - எள்ளுருண்டை.
விழுக்குடைமடை - மாங்கிசத்துடனே விரவினசோறு.

சுகூ. பொங்கல் - கள்ளு.

---

¹ நன்னூல், மயிலை. சூ. கஎ௩ - மேற். ² சிலப்பதிகாரம், ௫: எக.

³ சிலப்பதிகாரம், கூ: கஎ. (பி - ம்.) * 'இடைநிலத்தாக.' † 'சோலையுள்.',

துணங்கையர் குரவைய ரணங்கெழுந் தாழிப்
பெருநில மன்ன னிருநில மடங்கலும்
¹ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

மாதர்க் கோலத்து வலவையி னுரைக்கு

எடு மூதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர
மருவூர் மருங்கின் மறங்கொள் வீரரும்
பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு
முந்தச சென்று முழுப்பலி பீடிகை
வெந்திறன் மன்னற் குற்றதை
யொழிக்கெனப்
அ பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம்
பாகெனக்
கல்லுமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக்
கறைத்தோற்
பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்டி
யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம
ரழுவத்துச
சூர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக்
கருந்தலை

எ0. துணங்கை - சிங்கி; என்னை? "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக் கத், தொடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்." குரவை - கைகோத்தாடுதல்; "குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்." அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.

எக - கூ. (பா) நிலமடங்கலும் பசியும் பிணியும் பகையுநீங்கி மன்னனுக்கு வசியும் வளனும் சுரக்கவெனவாழ்த்தி. வசி-வசீகரம்.

எ௪. மாதர்க்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட ஒப்பனை. வல்லை யின் - சமத்தால்; நாணிலிகள்போல வென்றுமாம்.

எரு. மூதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர். ஓதையின் - ஆரவாரத்துடனே. பெயர - அவர் பலியிட்டுப் போனவளவிலே.

(௬) அவிரொளி கதிர்பரப்பாகிற்பப் (௬அ) புழுக்கல்முதலாயினவற்றைப் (௬எ) பீடிகையிலே (௬௯) சொரிந்து (எக) நிலமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணியும் பகையுநீங்கி (எ௩) மன்னனுக்கு (எ௩) வசியும் வளனும் சுரக்கவெனப் (எரு) பெண்டிர்நின்று (எ௬) வாழ்த்திப் (எரு) பெயரவென்க.

எ௬ - ௯. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர் முற்படப்போய் முழுப் பலி பீடிகையிற் பலிகொடுத்து ஒழிப்பாயாகவென்று பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அ0. வலிக்குவரம்பாகெனல் - வலிக்கு எல்லையாகெனவஞ்சினங்கூறல். அக. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அஉ. பல்வேற்பரப்பு - பலவேலையுமுடைய பரப்பு.

அ௩. களங்கொண்டோர் - வென்றோர். அமுவம் - பரப்பு.

அ௪ - ௬. சூர்த்து..............வைத்து - அச்சத்தைச்செய்து கடைசிவந்த கண்ணினையுடைய தலையை அறுத்து நற்பலிபீடிகையிலேவைத்தென்க.

---

[1] மணிமேகலை, க: எ0 - எக; மு.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

வெற்றி வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
நற்பலி பீடிகை நலங்கொள வைத்தாங்
குயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரல் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி
யிருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெறுஅச
செருவெங் காதலிற் [1] றிருமா வளவன்
வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணார்ப் பெறுகவிம்

மண்ணக * மருங்கினென் வலிகெழு
தோளெனப்
புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்நா
௧௫ ளசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப்

பகை†விலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென
விமையவ ருறையுஞ் சிமையப்
பிடர்த்தலைக்
கொடுவரி ‡ யொற்றிக் கொள்கையிற்
பெயர்வோற்கு
மாநீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
௧00 கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு

மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமு

மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்

இனி அரசன்செய்தி கூறுகின்றது:—

௧௪. புண்ணியதிசை - வடக்கு.

௧௫. நசைபிறக்கொழிய - என்னினைவு மேற்போகாது

பின்னிட்டொழிய.

கூசு. பகை விலக்கியது - பகையாய்த் தடுத்தது.

கூஅ. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து. பெயர்வோற்கு - மீள் வோனுக்கு.

க00. இறைகொடுத்த - திறையாகக்கொடுத்த. பந்தர் - முத்தின்பந்தர்.

க0உ. பகைபுறத்து - பகையிடத்து; புறம் - இடம்; பகைப்புறமென்பதனைப் பகைபுறமென்றது விகாரம். கொடுத்த - முன்பகையாய்ப் பின்திறை யிட்ட. பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்.

க0௩. உவந்தனன்கொடுத்த - § மித்திரனுக்கொடுத்த.

க0ச. தோரணவாயில் - தோரணத்தையுடையவாசல்.

---

[1] பட்டினப்பாலை, உகக.

(பி - ம்.) * 'வரைப்பினென்' † 'விலங்கியது' ‡ 'எழுதி', 'ஏற்றி' § 'மித்தரு'

கo௫ பொன்னினு மணியினும் புனைந்தன
வாயினு
நுண்வினைக் கம்மியர் காணு மரபின
துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ
ருதவிக்கு
மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின
விவைதா
மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ
ரேத்து
ககo மரும்பெறன் மரபின் மண்டப
மன்றியும்
வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த
கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப்
பல்பொதிக்
கடைமுக வாயிலுங் கருந்தாழ்க்
காவலு
முடையோர் காவலு † மொரீஇய
வாகிக்
கக௫ கட்போ ருளரெனிற் கடுபபத்
தலையேற்றிக்
கொட்பி னல்லது கொடுத்த லீயா
துள்ளுநர்ப் பணிக்கும் வெள்ளிடை
மன்றமுங்
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
மழுகுமெய் யாளரு முழுகின ராடிப்

கoறு - கூ. இவைதாம் பொன்னானும் மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயி
னும் கம்மியராற் காணப்படாதன ; இவர்களுடைய மு ன்னோர்செய்த உதவிக்
குப் பிரதிப்பிரதிப்பிரதிபகாரமாக மயன் நிருமித்துக்கொடுத்தன ; இவை தனித்தனி இத்தன்
மையவாயினும் தம்மிற்புணர்ந்து ஏத்தப்படுமென்க.

கக0. அன்றியும் - இங்ஙனம் சொல்லப்படுமென்றிடமன்றியும்.

கக௧. வம்பமாக்கள் - புதியோர்.

தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரெழுதிய.

கக௨. கண் - அவ்விடத்து. எழுத்துப்படுத்த - இன்னாரது பொதியென
எழுதி இலச்சினையிட்ட.

கக௨ - ௩. பொதியினையுடைய கடை
முகத்துவாயிலும் கருந்தாழாகிய
காவலும்.

கக௪. உடையோர்காவல் - இவற்றையுடையோர்காவல். ஓரீஇயவாகி - நீங்கினவாகி.

ககறு. கட்போர் - களவுகாண்போர். ககஎ. பனிக்கும் - நடுக்கும்.

ககக - எ. புதியோர் தம்முடைய பெயர்பொறித்த * தனத்தைக் களவு கொள்ளுவோருண்டானால் எடுத்ததனத்தைத தங்கள் தலையிலேவைத்துச்சுழன்று திரிகிறதன்றிக் கொண்டுபோகக் கொடாமையான் நினைத்த கள்ளரைநடுக்கும் வெள்ளிடைமன்றமென்க.

(பி - ம்.) * 'பொறித்துக்' † 'ஓரிடையதாகி'

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

ககூ0 பரூதில் காட்சி நன்னிறம் பெற்று

வலஞ்செயாக் கழியு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நடுங்குதுய ருற்றோ
ரழல்வாய் நாகத் தாரெயி றழுந்தினர்

கஉ௫ கழல்கட் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர்
சுழல வந்து தொழுத்துயர் நீங்கு
நிழல்கா ணெடுங்க ணின்ற மன்றமுந்
தவமறைந் தொழுகுந் தன்மை யிலாள
ரவமறைந் தொழுகு * மலவைப்
பெண்டி
கஙo ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை
நயப்போர்
† பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற்
றாளரென்
கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு
வோரெனக்
காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப்

கஉக. இலஞ்சி - மடு.
ககஅ - உக. 'கூனர் குறளர் ஊமர் செவிடர்
வியாதியாளர் முழுகிவலஞ்
செய்ய நன்னிறம்பெறும் இலஞ்சிமன்றமென்க.

கஉஉ. வஞ்சமுண்டு - வஞ்சனைப்பட்டு.
மயற்பகையுற்றோர் - மயக்கமா

கிய பகைமையுற்றோர்.

கஉச. அழுந்தினர் - அழுந்தப்பட்டோர். கஉஎ. நிழல் - ஒளி.

கஉஉ - எ. வஞ்சமுண்டு மயக்கமும் துயருமுற்று அழுந்திப் பட்டோர் சூழ்ந்து வணங்க நீங்கும் ஒளிகாலப்பட்ட கல்லுநின்றமன் றமெனக.

கஉஅ. தவமறைந்தொழுகல் - தவத்திலே மறைந்து தவமின்றி ஒழுகுதல்.

கஉகூ. அவமறைந்தொழுகும் அல்லைவப்பெண்டிர் - மறைந்து அவமேயொழுகும் அல்லைவப்பெண்டிர்.

கங0. அறைபோகமைச்சர்-கீழறுக்கும் அமைச்சர். பிறர்மனைநயப்போர் - பிறர்மனைவியை விரும்பினோர்.

கஙக. பொய்க்கரியாளர் - பொயச்சாட்சிக்காரர். புறங்கூற்றாளர் - புறங்கூறுவோர்.

கஙஉ. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

கஙங. காதநான்கும் - ஊர்சூழ்ந்த நாற்காதவட்டகையும்.

(பி - ம்.) * 'அவலட்பெண்டிர்' † 'பொய்க்கரிமாக்கள்'

திசக

1 ஸிகப்பெ திகரி நடீ

[1] பூதம் புடைத்துறும் பூத சதுக்கமு

கரு மரைசுகோல் கோடிறு மறங்க
றவையத்

துரைநூல் கோடி யொருதிறம்
பற்றிறு நாவொடு நவிலாது நவைநீ
ருகுத்துப் பாவை
நின்றழூஉம்பாவை மன்றமு

மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ
ரேத்து

கச0 [2] மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுறீஇ
வசிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு
முரசங்

கசசை யாணைப பிடர்த்தலை யேற்றி
வால்வெண் களிற்றரசு வயங்கிய
கோட்டத்துக்

காலகோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றித்
௬௪ரு தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக்
கோட்டத்து
மங்கல நெடுங்கொடி வானுற வெடுத்து.

---

௧௬௪. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற நாற்சந்தி.

௧௨அ - ௬௪ தன்மையிலாளர்முதல்
ஆறுவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி
லகப்படுத்திப்பூதம் புடைததுண்ணும் சதுக்கமென்க.

௧௬௬ ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.

௧௬௭ நாவொடு நவிலாது - நாவினாலுரையாமல்.
நவை - குற்றம். குற்
றத்துக்காகக் கண்ணீருகுக்கையால் நவைநீரென்றார்;
நவநீரென் றுபாடமோதிப்
புதியநீரென்பாருமுளர்.

௧௬௫ - அ. கோல்கோடினும உரைநூல்கோடி
வாரம்பற்றினும் வாய்
திறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும்
பாவையையுடையமன்றமென்க.

௧௬௭ - ௪௦ இவ்வைந்துமன்றத்திலும் பலியிட்டென்
க.

அ௪ - ௧௪௦. பீடத்திலே தலையைவைத்து முரசு
முழக்கி மண்டபமுதலிய
வற்றிலும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டெனக.

கசக. வச்சிரக்கோட்டம்
- வச்சிராயுதமிருக்குங்கோயில்; இவ்விடத்திருக்
- கிற முரசு.

கசஉ. கச்சை - கீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடர்த்தலை -
பிடராகியதலை.

கசங. களிறரசுவயங்கியகோட்டம் -
ஐராபதநிற்குங்கோயில்.

கசடு. தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குங்கோயில்.

கசக - ரு. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை
ஐராபதநிற்குங்கோட்டத்
திலே கொண்டுவந்து யானையிலேயேற்றி விழவின்
முதலுமுடிவுமறிவித்துக் கற்
பகநிற்குங் கோயிலிலிருந்தகொடியை
வானிலேசெல்லவெடுத்தென்க.

---

[1] "பூதமுண்டது புடைத்துண்ணும்" (சூளா. சுயம்.
சரு); "பூதம்புடைத்தது"
(தொல். களவி. சூ. ௰௪ - இளம். சே. ந.) [2] சிலப். ௬: கஎ.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

மரகத மணியொடு வயிரங் குயிற்றிய
பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை
நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத் தியாங்கணும்
கிம்புரிப் பகுவாய்க் கிளர்முகத் தெழுமுகத்து
மங்கலம் பொறித்த மகர வாசிகைத்
தோரண நிலைஇய தோமறு பசும்பொற்
பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த பாலிகை
பாவை விளக்குப் பசும்பொற் படாகை
தூமயிர்க் கவரி சுந்தரச் சுண்ணத்து
மேவிய கொள்கை வீதியிற் செறிந்தாங்கு

[2] கைம்பெருங் குழூஉ மெண்பே
ரரயழ்மு

மரச குமரரும் பரத குமரருங்
கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின்
றொகுதிய
சகூo ரிவர்பரித் தேரின ரியைந்தொருங்
கீண்டி
யரைசுமேம் படீஇய வகனிலை
மருங்கி

கசுஎ. குயிற்றிய - செய்த. கசுஅ. காலையுடைய.

கசுஎ - அ. மரகதமணியொடு வயிரத்தக் குயிற்றிய திண்ணை.

கருo. இம்புரிப்பகுவாய - மகரவாய இளர்முத்து - அதன்வாயினின் றும் புறப்பட்டமுத்து

கருக. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்; [3] "செங்கய லிரட்டைதிரு வார்சுடர் கணடி,
யொங்கு கொடி வார்முரசந் தோட்டிபுணர் கும்பம்,
மங்கலங்க ளெட்டும்."

கசஎ - ருசு 'மரகதமணியொடு'
என்றதுமுதலாக 'மேவியகொள்கை என் -
றது' ஈருக வீதிக்குச்சிறப்பு.

கசக - ருசு. கடைமுகமெல்லாம்,
கிம்புரிப்பகுவாயினின்றும் புறப்பட்ட
தாகப்பண்ணின முத்தொழுக்கத்தினையுடைய
தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும்
பம் பாலிகை விளக்குப் படாகை கவரி சுண்ணம்
இவற்றையுடைய வீதியென்க;
சினையின்ருழில் முதன்மேலேறிற்று.

கருஎ. ஐம்பெருங்குழுவுமெண்பேராயமும்
:—" சாந்துபூக். கச்சாடை
பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாயந்த விவரெண்ம ராயத்தார்
- வேந்தர்க்கு, மாசனம்
பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்ச,
ராசி லவைக்களத்தா ரைந்து."

---

[1] சிலப்பதிகாரம், ச: சஉ.

[2] மணிமேகலை, க. கஎ; பெருங்கதை, உ: ரு.கூ; தொல்.
கிள்வி. சூ. ஓஎ - ந.மேற்.

[3] சீவகசிந்தாமணி, உசஅஎ.

துரைசான் மன்னன் கொற்றங் கொள்கென
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
மாயிரத் தோரெட் டரசுதலைக் கொண்ட
தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி பெருந்துறைப்
புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி
மண்ணக மருள வானகம் வியப்ப
விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்
[1] பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு
மறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு
மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலு

* மாமுது முதல்வன் வாய்மையின்
வழாஅ
கஎ௫ நான்மறை மரபிற் றீமுறை யொருபா
* னூல்வகைத் தேவரு மூவறு
கணங்களும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து
வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந்
தொருபா லறவோர் பள்ளியு மறனோம்
படையும்

கசுஅ. ஆட்டி - ஆட்ட.

(கசுக) அகிலமருங்கில் தம்மரசனை மேம்படுத்தற்கு (கசு0) ஈண்டி (கசுஉ) வேந்தன் கொற்றங்கொள்வானாகவென வாழ்த்தி (கசுச) அரசுதலைக் கொண்ட (கசுசு) குடத்திணீரை (கடுசு) இவ்வீதியிலே அடையச்செறிந்து (கசுஉ) ஏற்றிச் (கசுச) சாற்றி (கசுசு) எடுத்துப் (கடுக) புரவியர் களிற்றின் தொகுதியர் (கசு0) தேரினராய் (கடுஅ) அரசகுமாரும் வணிககுமாரும் (கசுஅ) ஆட்டவென்க.

கசுசு. பெரியோன் - மகாதேவன்.

ளக. வாள்வளை மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

ளரு. தீ முறை - ஓமம்.

கக-க - எரு. இக்கோயில்களிலே ஓமஞ்செய்யாநிற்க.

ஒருபால் - ஒருபக்கம்.

ளசு. நால்வகைத் தேவர் - வசுக்கள், திவாகரர், ஆதியக்கடவுளர்.

உருத்திரர், மருத்துவர்;

ளஎ. அறவோர் பள்ளி - அருகர்தானம்.

காக்கிறவிடம்.

அறனோம்படை - தருமம்பாது

---

[1] "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்"
[2] முருகு. கசு-ஏ. (பி - ம்.) * 'மாமறை'

(சிலப். கசு: எ,);

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

(கூறியது)

க௪0 புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத்

தானமூந

* திறவோ ருரைக்குஞ் செயல்சிறந்

தொருபாற்

கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா மன்ன
ரடித்தளை நீக்க வருள்சிறந் தொருபாற்
கண்ணு ளாளர் கருவிக் குயிலுவர்
பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ

டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந்

தொருபால்

முழவுக்கண் டுயிலாது முடுக்கரும்

வீதியும்

விழவுக்களி சிறந்த வியலு ளாங்கட்

காதற் கொழுநனைப் பிரிந்தல ரெய்தா

மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னொ
டில்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை

[1] தாழிக் குவளை † சூழ்செங் கழுநீர்
பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற்

பொலிந்து

கஅ௦. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

களகூ - அ௦. (பா) அறவோர் பள்ளியிடத்து
அறங்காத்தலையும், சத்திரமுத
லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களையும்
நல்லோருரைக்கும் செயல்சிறந்தது
ஒருபக்கமென்றுமாம்.

கஅரு. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.
கஅகூ. இசைசிறந்தொருபக்கம்.
களஅ-அஅ. சிறக்க விழாநீராட்ட விழவுக்களிசிறந்த
வியலுளெனக்கூட்டுக.
சிறக்கவென அடையைத் திரிக்க.

கஅஅ. வியலுள் ஆங்கண் - அகன்றவூரிடத்து.
(கஅகூ) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (ககக)
'நன்மொழி இளைத்து'
என்றது இறுதியாகக் கோவலனோடு மாறுதத்துக்கு
ஒத்தபண்பு.

கஅகூ - கூ௦. காதற்கொழுநனை......
...........மாதவியென்றது சிலேடை; காதலிக்கப்பட்ட தன்
கொழுநனைப் பிரிந்துவேறுபட்டு அலருறுத அழகிய
வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும், எல்லாரும்
காதலிக்கும் கொழுவிய நனையாந்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து

அலராகாத வளர்ந்த தனிரையுடைய
குருக்கத்தியென்றுஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி. கண்ணகி பிரிந்து
அலரெய்தலாற் பிரிந்து, அலரெய்தா மாதவியென்றார்.
குருக்கத்தி அலருறுமை செவ்வியழியாமை. ககக -

ரு. முல்லை, மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர்
இவை பயின்ற கோதையாகிய பிணையல்.

---

[1] "தாழியுள் மலர்ந்த தண்செங் குவளை, பூழுகு நறும்போ தொருகைபித் பிடித்து" பெருங்கதை, க: இ. அஎ - அ; "தாழிவாய்க்குவளை" (சீவக. ௪கக.) (பி - ம்.) * 'துறவோர்' † 'தண்செங்கழுநீர்'

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்
பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழிலாட்டமர்ந்து
நாண்மகி ழிருக்கை நாளங் காடியிற்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தும் புலரா து சிறந்து

நகையா டாயத்து நன்மொழி

திளைத்துக்

உ௱௱ சூரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப்
பரத்தரொடு

திரிதரு மரபிற் கோவலன் போல
விளிவாய் வண்டினொடு தின்னிள
வேனிலொடு மலய மாருதந் திரிதரு
மறுகிற்

கருமுகில் சுமந்து குறுமுயலொழித்தாங்
உ௦௫ கிருகருங் கயலோடிடைக்குமி ழெழுதி

யங்கண் வானத் தரவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொ
னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தமுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர் மாந்தி

உ௧௦ மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற
வளர்த்த

வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ

விருநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புகுந்ததிச் செழும்பதி யாமென
வெரிகிறத் திலவமு முல்லையு மன்றியுங்

ககஎ. பூவின்மிகுதிபற்றிக்
கானமென்முர்.

கஅ - எ. பொழில்விளையாட்டு விரும்பி
நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்

இருப்பையுடைய நாளங்கர்டியிற் பூவிற்குமிடங்களிற்
செவ்விமணத்திலேபுக்கு. ககஅ. புலராதி -
புலராமை. கககூ. ஆயத்து - ஆயத்தோடே

ஙOO: பரதர் - தூர்த்தர்.

கஅஅ - உ0ரு. வியலுளாங்கண்
மாதவி தன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்

ந்து புக்குச் சிறந்து திளைத்துப் பரத்தரொடு பாணரொடு
திரிதரும் கோவலன்

போல மாருதம் திரிதருமறுகென்க.

உகஙு. மெய் - வடிவு.

உ0அ - க0. திங்களாகிய நிலத்திலே
அமுதமார்ந்தி மெய்பெறவென்க;

உகா. ஆமென - ஆமெனக்கருதி

உகஉ - ா. இப்பதியிலே திருமகள் புகுந்தகாரணம் மன்னனுக்கு வளங்

காட்டவேன்க.

உகச. அன்றி - இவையேயன்றி.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

உகரு கருநெடுங் குவளையுங் குமிழும் பூத்தாங்
குள்வரிக் கோலத் தூறுதுணை தேடிக்

கள்ளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்
[1] பல்லுயிர் பருகும் பகுவாய்க் கூற்ற
உஉ0 மாண்மையிற் றிரிந்துதன ருந்தொழி றிரியாது
நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப்
பண்மொழி நரம்பிற் றிவவியாழ்

மிழற்றிப்
பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு
முண்டென
* வுருவி லாள ளொருபெருஞ் சேனை

௨௨௫ யிகலம ராட்டி யெதிர்நின் று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட்
கணவரொ
டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு
புணர்ந்த
வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்
௨௩௦ மாதர்வாண் முகத்து மணித்தோட்டுக்
குவளைப்
போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய
செங்கடை
விருந்திற் றீர்ந்தில தாயின் யாவது

௨௨௬ - எ. உள்வரிக்கோலம் - கிருத்திரிமவேடம்.
கோலத்து - கோலத் தோடே. உறுதுணை - திருமகள்.
தாமரையான து தன்வடிவொழிய வேறொரு

-வடிவுகொள்ளுதல்.

உஉஉ. பண்மொழி நரம்பின் - பண்ணைச்சொல்லுகின்ற யாழ்நரம்பு போல.

உஉ௩. உண்டுகொலென வேறோரிடைச்சொல் வருவிக்க.

உஉ௪ - ௫. (பா)
ஒருபெருஞ்சேனை............விலங்கி - பரத்தையரை மாறுபட்ட பூசறகண்ணே அலைத்து எதிரே நின்று தடுத்து.
அன்றியும், விலங்கி விலக்கி; புலவியாலே கூடாதமகளிரைப் போகாமலெதிரே நின்று தடுத்து இங்ஙனம் புகழ்நது புலவியைத் தீர்தலென்றுமாம்.

உஉ௫ - ௬. (பா) அவரெழுதுவரிக்கோலம் - தொயயில். முழுமெயயு முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது - புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

உ௩0 - ௩௧. குவளைப்போது தான் தோற்றுப்போகிய.

உ௩உ. யாவதும் - சிறிதும்.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், ௭: ௧0. [2] சிலப்பதிகாரம், உ: ௪௪.

மருந்தீர் திருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெனக்
கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா
உ௯௰ ளுள்ளக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து
கள்ளுக நடுங்குங் கழுநீர் போலக்

கண்ணகி கருங்கணு மாதவி
செங்கணு
முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ
ருகுத்தன
வெண்ணுமுறை யிடத்தினும்
வலத்தினுந் துடித்தன
உ௪௰ விண்ணவர் கோமான் விழவுநா
ளகத்தென.

உ௯௯. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். உ௯௪.
நல்வினை - விழா.
(உ0௯) மறுகிடத்துத் (உ0எ) திங்களுமுண்டோ;
(உகக) வல்லிவருதலு
முண்டோ; (உகஎ) கமலம் திரிதலுமுண்டோ;
(உஉ௯) பெற்றியுமுண்டோ
வெனச்சொல்லிச் (உஉ௪) சேனையாகிய
பரத்தையரிடத்துப் போகாமல்
(உஉ௫) விலங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு
(உஉ௬) எழுதுவரிக்கோலத்
தைத் தம்மேனிமுழுவதும் உறவித்துப் பின்பு (உஉ௮) ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த (உஉக) மனையுறைமகளிர் (உஉ௮) (பா) உடனுறைவு மருவுதற்கு (உஉஎ) விருந்தொடுபுக்க கணவர் (உ௯௮) கையற்றுநடுக்கும் நடுநாளென்க.
உ௯௫. (பா) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

உ௯எ - க. கருங்கணென்றது, கண்ணகிக்குப்
புணர்ச்சியில்லாமையால்; நிறைகரந்து துன்பத்தாற்
கண்கள் நீருகுத்தன; செங்கணென்றுரைத்தது,
மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதும்பலால்; அகத்து
நிறைகரந்தொளித்து இன்
பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு
நிறைகரத்தல் - கற்பாற் பரிகாரப்
பட்டதாதல்; ஆற்றாமை மிகுதி கூறிற்று.
மாதவிக்கு.........நிறுத்தலைக்கரந்து
காமத்தாலே நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு

அழுகைக்கண்ணீர்; மாதவிக்கு உவ
கைக்கண்ணீர்; என்னுமுறை - எண்ணினவடைவே.

பின்பு கண்ணகிக்குக்
கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்டுடித்தன;

மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டா
கையால் வலக்கண் துடித்தன.

௫.—இந்திரவிழ [illegible] தை.

க - சு. அலைநீ ராடை.................மல [illegible] பரப்பி

(இ - ள்.) கடலாகிய ஆடையினையும் மலையாகியமுலையினையும் அம்முலை யாகத்துப் பெரிய யாறாகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய கூந்தலினையுமுடைய இட மகன்ற பரப்பினையுடைய அரசுகெடுத்தலம்வரும் நிலமடந்தை அல்லற்கா லைப் பசந்து வாரப் பனித்துப் போர்த்த இருளாகிய படாத்தைத் தன் கதிர்க்கை

களானீக்கி அவிரொளி
உதயமால்வரையுச்சிக்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப்

பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச் சாதியொருமையாற்கூறி

னார்; "பொதியிலு மிமயமும் புணர்மலை யாக" என்றார்கதையினும். ஆரப்பேரி

யாற்று, பேர்யாற்றாரமெனப் பாடமாற்றுக; ஆரம் - முத்துவடம். மாரி -

முகில். அகன்பரப்பு, வினைத்தொகை. புதைத்தல் - போர்த்தல் ; மலைநாட்டு

வழக்கு. போக - அகல. உலகுவிளங்கவிரொளி - உலகுவிளங்குதற்குக்காரண

மாகத் தான் விளங்குமொளி ; ஆவது ஞாயிறு. மலர்தல் - விரிதல். பரப்பி,

பரப்பவெனத்திரிக்க. வாளாது - மண்மடந்தையென்னாது கண்ணகன்பரப்பின்

மண்ணகமடந்தையென்று மிருத்துக்கூறினார், அத்தன்மையாளைப் போர்த்த

நீலப்படாத்தைத் தன்தேசினால் நீக்கிய ஒளியெனற்கு. எனவே செம்பியன்

மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்பவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,

வியன்கலவிருக்கையும்—(இ - ள்.) வேற்றுமைப்பட்ட அணிகலம்

பெய்த சரக்கறையும்,

வியல் - மிகுதியுமாம்.

அ. [1] மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும் - (இ - ள்.) மானின் கண்போலக் கோணஞ்செயத சாளரங்களையுடைய மாளிகையிடங்களும்,

காலதர் - சாளரம்.

- கூ. கயவாய் மருங்கில்............யவன ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில் தம்மைக்காண்போர்கண்களை மேற்போக விடாமற்றடுக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும்,

கக - உ. கலந்தரு திருவின்......... ..இலங்குநீர் வரைப்பும்

(இ - ள்.) மரக்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால் தாம்பிறந்த நிலத்தை விட்டுப்போர்ந்த பிரதேசிகள்பலரும் ஒருநிலத்தாரைப்போலக் கலந்து செறிந் திருக்கும் அலைவாயக்கரையிருப்பும்,

கரு. வண்ணமும்—(இ - ள்.) தொய்யிற்குழம்பு முதலியவும்,

[1] இங்கே தந்துரைத்தவற்றை முதலியவற்றிற் காணலாம்.

௨௦

அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை அ - ஆம் அடி.
சீவகசிந்தாமணி, உஉகக - ந. மேற்.

க௫௬

[illegible]ிகாரம்.

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சுண்ணமும்—(இ - ள்.) பூசுசுண்ணமும்,

தண்ணறுஞ் சாந்தமும்—(இ-ள்.) குளிர்ந்த நறியபசுங்கூட்டும்,

கச. பூவும்—(இ - ள்.) விடுபூத் தொடைப்பூக் கட்டுப்பூவென்னும் மூவகைப்பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுறுப்பும்,

ஆவன: [1] "நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை,

யார மகிலுறுப்போ
டாறு" எனவிவை.

மேவிய விரையும்—(இ - ள்.)
தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன : [8] "கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார,
மொட்டிய வைந்தும்
விரை" எனவிவை.

கரு. பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ - ள்.) இவற்றை விற்ப
வராயத் திரிதருதலைச்செயயும் நகரத்தெருவு மென்க.

மாடமும், இருக்கையும், இடங்களும், இருக்கையும், வரைப்பும், வண்ண முதல் விரையீறுவுள்ளனவற்றை விற்பவராயத் திரிதருதலைச்செயயும் நகரத் தெருவுமென்க.

கசு - ள்.
பட்டினு மயிரினும்..........காருக ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) பட்டுநூலானும எலிமயிரானும்
பருத்திநூலானும் துண்ணிய
தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும்
பட்டுச்சாலியரிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுளர்.
காருகத்தொழில் இருவகைத்து ;

[3] "பருத்தி நூல் பட்டு நூலமைத்தாடை யாக்கலுஞ்,
சுமத்தலும் † பிறவுங் காருக

வினைத்தொழில்" எனவாராகலின் இவற்றுள் ஈண்டுக்
கூறியோர் முன்னையோர். [1]

க அ - உக.

தூசுந் துகிரும்........நனந்தலை மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டும் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும் குற்றமற்ற முத்தும் ஒழிந்தமணிகளும் பொன்னுமாகிய இவற்றைப் பொறபுணியோடே இலக்கங் காண்போர் ஒரெண்ணினும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும் மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுகளும்,

உஉ - ரு. பால்வகை தெரிந்த...........கூல வீதியும்

(இ - ள்) பகுதிவேறுபடத்தெரிந்த முதிரைமுதலிய பண்டத்தோடு எண்வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்கும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

---

1 "நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கப்பூர, மார
எனக்காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர் (சீவக. ருசு.)

மகிலுமுட்போ ரைந்து."

[2] பிங்கலந்தை ஐயர்வகை, எஅ. [3] திவாகரம் கஉ - வது.

(பி - ம்.) * 'அச்சக்கோட்டிகள்.' † 'அகழ்தலுங்.'

ரு—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கரிரு

எண்வகைக்கூலமாவன : "நெல்லும் புல்லு வரகுதினை சாமை, யிறுங்கு * தோரையொடு கழைவிளை நெல்லே" எனவிவை. இனிக் கூலம் பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர் ; என்னை? [1] "பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" என்றாராகலின் ; பலசரக்கென்பாருமுளர்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும், வண்ணருமாம்; [2] "காழியர், கௌவைப் பரப்பின் வெவ்வுவர்ப் பொழிப்ப" என்றார் அகப்பாட்டினும்.

கூவியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும், [3] "காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த" என்றார் பெரும்பாணாற்றினும்.

கண்ணொடை யாட்டியர்—(இ - ள்.) கள்ளிவிற்கும் விலைச்சியரும், நொடை-விலை; [4] "மீனொடுத்து நெற்குவைஇ" என்றார் புறப்பாட்டினும்.

உரு. மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.

)மீன்விலையையுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளுப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும்
உமட்டியரும் ;
அளவருமாம.

உகூ. பாசவர்—(இ - ள்)
இலையமுதிடுவாரும்,
அன்றிக் கயிறுதிரித்து விறபர்ருமாம் ;

பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்
பாருமாம.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விறபாரும்,
அவை, "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா
லிலவங்கங், கப்பூரஞ் சாதியோ
டைந்து" எனவிவை.

உகூ - எ. மைந்நிண விலைஞரோடு.........இருக்கையும்
(இ - ள்.) ஆட்டுவாணிகருடனே பரவருஞ்
செறிந்த ஊன்மிக்க இருப்பி
டங்களும்,
ஓசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உஅ. கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக்
கன்னரும்,
செம்புசெய்குநரும்—(இ - ள்.)

செம்புகொட்டிகளும்,

உக. மரங்கொல்தச்சரும்—(இ-ள்.) மரத்தைவெட்டுந்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய கையையுடைய கொல்லரும்,

---

[1] மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல். [4] புறநானூறு, ககசக.

[2] அகநானூறு, அக. [5] இலையமுது - வெற்றிலே.

[3] பெரும்பாணாற்றுப்படை, கஎஎ. (பி - ம்.) * 'தோரைவிரகவிசென்கடலம்.'

கருக [redacted] ரம்

கருங்கை இருவகைத்து ; எ[redacted]ான்றுவாழ் தொழிலினும் வன்பணித் தொழிலினுங், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்படும்' என்றாராகலின். ஈண்டு வலிய கையையுடைய கொல்லருமென்பதாயிற்று.

கூ0. [1] கண்ணுள் வினைஞரும்—(இ-ள்.) சித்திரகாரிகளும்,

மண்ணீட்டாளரும்—(இ-ள்.) சிற்பாசாரிகளும்.

அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றுமாம்; குய

வருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சுதை; [2] "மண்ணே
டியைந்த மாத்தனையர்"
என்றாராகலின்.

௩௧. பொன்செய் கொல்லரும் —(இ - ள்.)
உருக்குத்தட்டாரும்,
நன்கலந் தருநரும்—(இ - ள்.) இரத்தின
ப்பணித்தட்டாரும்,
௩௨. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) [3]
சிப்பியரும்,
தோலின் றுன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும்,

பறம்பர் முதலாயினருமாம்.

௩௩ - ௪.
கிழியினுங் கிடையினும்........பால்கெழு மாக்களும்
(இ - ள்.) கிழி கிடையென்பவற்றாற் புட்பம்
வாடாமாலை பொய்க்
கொண்டைமுதலிய உருப்பிறக்குந்தொழில்களை
மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற
கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,
கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும், கிடையால் விலங்கு பறவை பூ பூங்கொத்துமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

௩௫ - எ. குழலினும் யாழினும்.........இருக்கையும்

(இ - ள்.) துளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும் குரன்முதலாயுள்ள ஏழிசையினையும் சரிகமபதநி யென்னும் ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத்தினும் நால்வகையாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு திறத்தையுங்குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரரிருக்குமிடங்களு மென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

௩௮ - க. சிறுகுறுங்
கைவினை.........பாக்கமும்

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச்செய்து அதனான்வரும் பொருளையுண்ணும் கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர் முதல் பெரும்பாணிறுயுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமு மென்க.

---

1 கண்ணுள்வினைஞரென்பதற்கு நோக்கினர் கண்ணிடத்தே தந்தொழிலை நிறுத்துவோரென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (பத். பக். உகூக.)
2 திருக்குறள், ௪எகூ. 3 பிட்டியர் - தையற்காரர்.

ரு.—இந்திர[illegible]டுத்தகாதை.

சo. கோவியன் வீதியு[illegible](இ - ள்.) இராசப்பெருந்தெருவும்,

செண்டுவெளிப்புறத்தெருவென்பாருமுளர்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த தேரோடும் விழா வீதியும்,

சக. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.) கடைத்தெருவும்,

சக - உ. பெருங்குடி வாணிகர் மாட மறுகும் (இ - ள்.) [1] பெரிய குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது மாடமாளிகைத்தெருவும்,

சஉ. மறையோ ரிருக்கையும்—(இ - ள்.) பஞ்சக்கிராமிகளிருக்கு மிடமும்,

சரு - ரு. வீழ்குடி யுழவரொடு............இருக்கையும் (இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும் உழவரோடும்[2] மருத்துவ நூலோரும் சோதிடநூலோரும் வேறுவேறு வகைப்படத்தெரிந்த பலமுறைமை யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும,

வீழ்குடி - காணியாளர்; [2] "பகடு புறந்தருநர் பாரம் ஓம்பிக், குடிபுறந் தருகுவை யாயின" என்றார் பிறரும்; யாவரும் விரும்புங்குடியென்றுமாம்.

[3] "உழுதுண்டு......செல்பவர்" என்பதனாற் கொள்க;

குடியொடும் உழவரொடு
மென்க; அன்றி உழவில்விரும்புங்குடியெனவுமாம்; "
'உழவின்கட் காழுற்று
வாழ்தல்'' என்றாராகலின்; வேளாண் சாமந்த
ரென்பாருமுளர். ௬௪. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ
- ள்.) முத்துக்கோப்பாரும்,
[வரிசையான] வேகடிகளுமாம்.
௬௪ - ௭. சிறந்த
கொள்கையொடு.........அகன்பெரு வீதியும்
(இ - ள்.) தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய
வளைகளையறுப்பாரும்
வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

வளைபோழுநரென்றது-சங்கறுப்பாரை. அணிவளை,
வினைத்தொகையுமாம்.
வீழ்குடிமுதல் போழுநரீறாயுள்ளவர் மிக்க
செருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெ
னினுமமையும்.

௬௮. சூதர்—(இ - ள்.) நின்றேத்துவார்,
மாகதர்—(இ - ள்.) இருந்தேத்துவார்,
வேதாளிகரொடு—(இ - ள்.)
வைதாளியாடுவாரென்று சொல்லப்
பட்ட இவரோடே,

[1] பெருங்குடி வாணிகர் - மூவகைவாணிகருள் ஒருபாலார்; "பெருங்குடி வாணி
ன் பெருமட மகளே' என்றார் மூன்னும்; சிலப். உ: எகூ.

[2] புறநானூறு, கூடு. [4] திரிகடுகம், சஉ.

[3] திருக்குறள், ௬0கக. [5]. சாமந்தர் -
சித்ராசர்

கஞ்சுவு ... [illegible]

[மிட்டையகண்டருமென்ப.]

சகூ. நாழிகைக் கணக்கர்—(இ - ள்.) [1]கடிகையார்,

அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக்
கவிசொல்லுவார்; "பூமென்
கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் றிரியுங்
கருவூரா - யாமங்க,
ளொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு,
மொன்றுபோ யொன்
றுபோ யொன்று" என; நாழிகைவட்டிலிடுவாருமென்ப;
[2] "சூதர்வாழ்த்த
மாகதர் நுவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப"
என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளர்—(இ - ள்.) தாம்

கொண்ட கோலத்தானும்
கூத்தானும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்,

என்னை? "வாசிகை வைத்து மணித்தோ
டணியணிந்து, மூசிய [illegible]
முகத்தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட்
டீசனுக்குங் காளிக்
குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தகும்." என்பதனுணர்க;
மதங்கரென்பாரு முளர்.

௫௦. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.) களத்தாடுங் கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டுகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்கூத்தியர்—(இ - ள்.) அகக்கூத்தாடும் பதியிலார்,

௫௧. [3] பூவிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.)
அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.)
மடைப்பள்ளியாரடியார்,

௫௨. பயிறொழிற் குயிலுவர் – (இ - ள்.)
தோற்கருவி இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.) படைக்கும் உற்சவத்துக்குங் கொட்டுவார்,

யாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளையுடையாருமென்ப.

௫௩. நகைவேழம்பரொடு— (இ - ள்.)
[சாரமாணிகளோடே,]
சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல் வேழம்பரீறாக எண்ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம் இனத்தின்வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களுமென்க.

௫௪. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடிய பரிகளைக் கடவுவாராகிய † அச்சுவவாரியர்,

களிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) யானைப்பாகர்,

இன் - சாரியை.

௫௫. நெடுந்தேர் ஊருநர்—(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்,

---

1 "கடிகையர்கவிதையோதை" கம்ப. எழுச்சி. ௭௯.
*2 மதுரைக்காஞ்சி, ௬௭௦ - ௭௧.
3. சீவகசிந்தாமணி, ௨௪௨௫ - ந. மேற்.
(பி - ம்.) * 'இராக்கிடை' † 'அச்சுவவாரியர்'

௫.
—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை. ௧௫௯

கடுங்கண் மறவர்-(இ-ள்.) சினக்கண்ணையுடைய காலாட்படைத்தலைவர்,

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்கூறிய

முப்படைக்கும் தறுகண்மையை
யுடைய வீரரென்றுமாம்.

௩௬. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா

யிருக்கையும் - (இ - ள்.)

என்று கூறப்பட்ட வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச் சூழவிருக்கும் பெரியபரந்த
இருப்புக்களுமென்க.

௩௭ - ௮. பீடுகெழு

சிறப்பின்............பாக்கமும்

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக இருக்கையிறுதியாகிய இருப்பிடங்களை
யுடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினையுடைய பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த
சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

௩௯ - ௬௭ இருபெரு

வேந்தர்.........கடைகெழு பீடிகை.

இதில், (௬௪) "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் * சேர்ந்தென" என்பத
னைப் புழுக்கன்முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து வந்துவிட்ட பாசறையிருப்
புக்கு நடுப்பட்டநிலம் போர்க்களமானாற்போல

மூற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்கமும்
பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டுகூறுபட்ட
ஊர்க்குநடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய
நாளங்காடி; அஃது எத்தன்மையதாகிய
நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறி
ந்த சோலையின்மரங்களிற் கால்களே
தூணகக் கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய
கொடுப்போர் கொள்வோரோதை இடையறாது நிலைபெற்ற
நாளங்காடியென்க.
அந்நாளங்காடித்தெருவின்கண்ணே பூதத்து வாயிற்
பீடிகையென்க. அஃது
எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய
வேலையுடைய முசுகுந்த
னென்னும் மன்னனுக்குவரும் இடையூற்றை
ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன்
ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின்றும் போந்து
அந்நாண்முதலாகப் பலிகொண்டு
போதும் [1] பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட்
பலிபீடிகையிடத்தே
யென்க.
அல்லங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை
நாளங்காடியென்றார்.
- கூஅ - எரு. புழுக்கலு
நோலையும்........ஒதையிற் பெயர

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே நிறைமதிசேர்ந்ததாக அந்

நாளிலே நாணிலிகளைப்போல வாயசோர்ந்துரைக்கும் மாதர்க்கோலத்து மறக்

குடிப்பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே புழுக்கல்முதலியவற்றையுகுத்து எம்

மன்னனுடைய நிலமுழுதும் பசிமுதலியன நீங்கி வசிமுதலியன சுரக்கவென" வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க் குரவையராய அணங்கெழுந்தாடிக் கொக்கரிப்.

போடே பெயரவென்க.

[1] இந்தப்பூதம் முசுகுந்தன்பொருட்டுத் தேவருலகினின்றும் இந்திரனேவலால் இந்நகரில் வந்துபலியுண்டிருந்ததலை, இந்நூல், சு - ஆம் காதை எ - ஆம் அடிமுதலிய வற்றாலும் அவற்றின் உரையாலுமுணர்க. (பி - ம்.) * 'சேர்ந்தெனவந்நாள்.'

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துவரை முதலியன; "புழுக்குவ புழுக்கல்" என்றாராகலின். நோலை - * எட்கசிவு. விழுக்குடைமடை - நிணச் சோறு; பொங்கல் - கள்ளு; பொங்கற்சோறுமென்ப. துணங்கை - துணங்கைக் கூத்து; என்னை? [1] "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றித் - துடக்கிய நடை யது துணங்கை யாகும்" என்றாராகலின். இதனைச் சிங்கியென்பாருமுளர் குர வை-கைகோத்தாடுங்கூத்து. அணங்கெழுந்தாடி-தேவரேறியாடி. பகை-உட்பகை, வசி - மழை; [2] "வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப." என்றார் பிறரும்; வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு எவருங்காதலிக்கப்படும் ஒப்பனை. வல

வையின் - நாணிலிகளைப்போல; [3] வலவைக ளல்லாதார்"
என்றார் பிறரும்;

வல்லபத்தாலென்பாருமுளர். மூதிறபெண்டிர் -
மறக்குடிமகளிர்.

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் புழுக்கல்
முதலியன பீடிகை

யிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.
இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரமகளிர்.

எசு - அஅ. மருவூர்
மருங்கின்..............வான்பலி யூட்டி

(இ - ள்.) அந்த முசுகுந்தன் இருவகைப்
பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப்

பூதத்திற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று தந்தமில் முந்துகூற வலிய
வுரவோர் நெருங்கிச்சென்று தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீடிகை
யிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப் பூதத்திற்குச்சொல்லிப் பலிகொ
டுத்தலைப் புரிந்தோர் அப்பலிக்கும் வலிக்கும்
வரம்பாகக்கடவரென அவ்வர

சன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே
இக்காலத்து வீரரும் மாக்

களும் கவணினராயத்தோலோடு வேற்பரப்பினராய
அமர்க்களப்பரப்பிலே உடற்

கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை
அச்சமுறுத்துக் கடை

சிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது
பசுந்தலை வேந்தன் .

கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அரிந்து ஒப்பித்துப் பீடிகையிலேவைத்த

அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள் தமக்கு வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற் பூண்ட மயிர்க்கண்முரசினவாயால் உயிர்க்கடன் தந்தோம் ; கொண்மினென் று

நின் று பலியூட்டியென்க.

க்மி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு.

தோல் - பரிசை; [4] "மழை

யென மருளும் பஃறோல்" என்றாராகலின் ; கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய் யுறத்தீண்டி - உடற்கரித்து அழுவம் - பரப்பு. சூர்த்து - அச்சமுறுத்து. என் றது [5] "நீண்டபலி பீடத்தி லறுத்து வைத்த நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன்

வினமென் றெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகணைந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலு

மச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ" என்றாற்போல்வரும் ; [விருத்திச்செய்யுள் ;]

சுழன்றென்பாருமுளர். சுடுநோக்கு - சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது கொள்

ளிக்கண்; [6] "கண்ணுட் டீயாற் சுட்டுநோக்கி" எனறார் பிறரும். கருந்தலை -

---

[1] திவாகரம், ஒன்பதாவது. [4] புறநானூறு, கஎ.

[4] மணிமேகலை, கசு: ருஎ. [5] கலிங்கத்துப்பரணி, கோயில் பாடியது, கக.

[3] நாலடியார், நன்றியில்செல்வம், அ.[6] சீவகசிந்தாமணி. அ௦௭.

(பி - ம்.) * 'எட்கசி.'

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கக்கம் பயந்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த தலையிற் குலைந்தமயிரை முடிந்து கோதிமுடித்துக் குருதித்திலதத்தையும் நுதலிலே அணிந்துவைத்தென்றவாது; என்னை? "மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி குலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே, யாடி நின்றுகுரு திப்பு துத்திலத மம்மு கத்தினி லமைப்பரே" என் பது; (கலிச் சக்கரவிருத்தி.) உருமு - இடி. மயிர்க்கண்முரசம் - புலியைப்பொருது கொன்றுநின்று சிலைத்துக் கோட்டுமண்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதன் உரிவையை மயிர்சீவாமற் போர்த்தமுரசு; என்னை? [1] "புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத் தம்பி னென்று, னனைமல ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது சேர்ந்தான்" எனவும்,

[2]"கொல்லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண் முரச மோவில கறங்க" எனவும் சொன்னார் பிறரும்.
முரசொடுவான்பலியூட்டி - முரசத்தால் உயிர்ப் பலியூட்டி; என்றது [3] "அடிக்கழுத்தி னுடன்சிரத்தை யரிவ ராலோ வரிந்த சிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்தசிரங் கொற்றவையைத் துதிக்குமாலோ குறையுடலங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ" எனவும், "மண்ணிளு ளற வறுத்த தங்கடலை வைத்த பீடிகை வளங்கொள, விண்ணி ளுயகிதன் யாக சாலைதொறு மீள வுஞ்சிலர் மிறைப்பரே" எனவும்வரும்; இவற்றாற்சொல்லி யவை, [4] அவிப்பலியென்னும் புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்க மான நவச்சுவையுள் வீரச்சுவையவிநயமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் பரப்பினராய்த் தீண்டிக் கொண்டோர் கருந்தலை கொள்கென வைத்து ஊட்டவென விணைமுடிக்க. ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னாட் கரிகாலன் செய்தசெய்ல் கூறுவார்:—

அஅ - அசச. இருநில
மருங்கில்...........போகிய வந்நாள்

(இ - ள்.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு எதிர்த்துப் பொருமரசரை இரண்டுதிசையினும்பெறாத கரிகாலன் போரிலே பேராசையுடையவனாதலின், வடதிசை பெருந்திசையாதலிற பகைபெறலாமெனக்கருதி

ஆண்டுச்சேற்றகு விரும்பி வாளும் குடையும் முரசும் நாளொடுபெயர்த்து என்வலிகெழுதோள் இத்திசையிலாயினும் நணஞரைப் பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடு தெய்வத்தை மனத்தானவணங்கி அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய அந்நாளிலெனக.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன் பெயர்த்துப் பெறுக என் தோளெனப் போகிய அந்நாளிலெனக.

இருநிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லைப்புறத்தென்பதாயிற்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமெனக்கொள்க; என்றது சேர் பாண்டியருடையநாடுகளை.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, உ அசுகூ. [2] கலிங்க. கோயில். கஙு. [3] மதுரைக்காஞ்சி, எகஉ - கூ. [4] பு - வெ. வாகைப்படலம், கூ௦.

இனி இருநிலமருங்கிலென்றதற்குத் தமிழ்ப்பூமி

இருகூற்றிலெனினுமமை
யும். வாளும்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் -
வாணாட்கோள், குடைநாட்கோள்'
முரசுநாட்கோ ளென்பன; இவை நாட்
கொண்டுபெயர்த்தல். இவற்றுள், வா
ணாட்கோடல்:—[1]"செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து,கொற்றவா
ணாட்கொண்டன்று."
வரலாறு: "அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளூழித்தேர் மன்ன,
னெறிந்திலங் கொள்வா
ளியக்க-மறிந்திகலிப், பின்பகலேயன்றியும் பேணா
ரகநாட்டு, நன்பகலுங் கூகை
நகும்." குடைநாட்கோடலென்றது:—[2] "பெய்தாமஞ்
சுரும்பிமிரப் பெரும்புல
வர் புகழ்பாடக், கொயதார் மன்னவன் குடைநாட்
கொண்டன்று." வரலாறு:
"முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றானை, துன்னருந்
துப்பிற் றொழுதெழா -
மன்ன, ருடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக், குடைநா
ளிறைவன் கொள."
முரசுநாட்கோடலென்றது: [3] "மாசற விசித்த.........
.ஈங்கிதுசெயலே."
பிறவும் வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் -
இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி
யதிசை - வடதிசை. முகம் - இடம்.
கூடு - அ. அசைவி லூக்கத்து..........

.மபயாழ்வாறகு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருவாரைப்பெறவேண்டி வடதிசைநோக்கிப்

போகின்றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிற்றாகலின்,மனஞ்சலித்து மீளுகின்றவன்,மடிதலின் றிமேலுஞ்செல்லமுயலும்

என்னுசை பின்னிட்டொழிய இம்மலை எனக்குப் பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிற்றென முனிந்து அதன்பிடரிடத்தே தனதுபுலியைப்பொறித்துத் தான்

வேட்டதுபெறாத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும் முயற்சியுமாம் பிறக்கு -

பிறகென்னும் வட்மொழிச்சிதைவென்க ; வேறாகவென்றபடி. பிடர் - புறக்

கழுத்து. தலை - இடம். ஒற்றி - பொறித்து. பிடர்த்தலையொற்றியென்றது-தன்

ளுேடு எதிர்த்துவிலக்குதலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கும் அதன்வடபாலும்

தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற செண்டினாலே அதனை

அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து நிறுத்தானெனவுணர்க; என்னை ?

* "செண்டு கொண்டுகரி காலனொரு காலி லிமையச் சிமைய மால்வரை திரித்

தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவி து வென்று

முதுகிற் பாயபு லிப்
பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே" எனவும், "கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்
கோட் டங்காவன, மெச்சி யினிதிருக்கு மெயச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்
பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான்; செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு" என
வும் கூறினாராகலின்.

---

[1] புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௮.
[2] " " " ௯.

[3] புறநானூறு, ௬௦.

[4] கலிங்க, இராச. ௩; 'இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன், வன்றி றற்புலி யிமயமால் வரைமேல் வைக்க வேகுவோன்" என்றார்; பெரிய. திருக்குறிப்பு. அ௫.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கஅ௬

• ௯௯ - ௧௦௦. மாநீர்
வேலி.................பந்தரும் (இ - ள்.) கடலை

அரணுகவுடைய வச்சிரநாட்டுக்கோன் தான் இடக்கடவ
முறைமையில் திறையாகவிட்ட அவனது முத்தின்பந்தரும்,

வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - [1] * சோணைக்கரை.
இறை - திறை. கொற் றப்பந்தர் - அவின் றனக்குக்
கொற்றத்தான்வந்த பந்தர்; அது மேற்கூறுப. அன்றி அக்
கொற்றவன்முன்னர் நிற்கும்பந்தரெனினுமமையும் இவன் [2]
உதாசீனன்.

கU௪ - உ. மகதநன்
ஞட்டு..............பட்டிமண் டபமும்

(இ - ள்) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய
மகதவேந்தன் பகையாற் பொ
ருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட
பட்டிமண்டபமும்,

[3] பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம் ;
ஓலக்கமண்டபமுமென்ப. புறம் -
இடம். இவன் சத்துரு.

கU௫ - ௪. அவந்தி வேந்தன்...
..............வாயிலும் (இ - ள்)
அவந்திநாட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க் கொடுத்த
மிகவுயர்ந்த
தொழின்மரபையுடைய வாயிற்றோரணமும்,
அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு;

“குலப்புடைவை” என்றாற்போல
நின்றது. இவன் மித்திரன்.

கo௫ - கo. பொன்னினு மணியினும
..........மண்டபம்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டமும்
தோரணமுமென்னுமிவை பொன்னு னும் மணியானுஞ்செ
யயப்பட்டனவாயினும் நுண்ணிய தொழில்வல்ல கம்மிய
ராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின் இவை யாரா ற பண்ணப்பட்டனவெனின்,
இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த அம்மூவருடையு தொல்லோர் ஒரோர்காலத்து
ஓரோஒவிடத்துச்செயத உதவிக்குக் கைம்மாறாக மயனால்
பட்டன. இவை ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க்

நிருமித்துக்கொடுக்கப்
கூடப்படாதன ; இவ

ஞ்ஞையான் ஒருநாட்டு ஓரூரின்கண்ணே கூடுதலானும்
பெரியோரான் ஏததப்படும் இந்த [2] மண்டபததும்,

மயன் நிருமித்தலானும்

காண்டல் - பண்ணுதல்; “கோயில் குளங்காண”
என்றாற்போல நின்றது.

---

[1] சோணை - ஓர் யாறு. [2] உதாசீனன் -

பகைநட்பில்லாதான்; அயலான்.

³ "பட்டிமண்டபமேற்றினை யேற்றினை" (திருவா. சதகம். சக;) "ஒட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள், பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்" (மணிமேகலை, க: கூ0 - கூக.) "பன்னருங் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப. நகர. கூஉ.)

⁴ இவற்றை உட்கொண்டே "வச்சிர மவந்தி மகதமொடு குழீஇய, சித்திரமண்டபம்" என்பர், மேல் நடுகற்காதையிலும்; அகூ - எ. * (பி - ம்.) 'சோலைக்கரை'

கஅஉ   சிலப்பதிகாரம்

கக0. அன்றியும்—(இ - ள்.) இதுவொழிந்தும்,

ககக - எ. வம்ப மாக்கள்...........வெள்ளிடை மன்றமும் (இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து இடப் பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலைவாயிலையும் பற்றுயத்துக் கருந் தாழாகிய காவலையும் உடையோர் கரத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான் இந்நகர்க்குப் புதியமாக்கள்சிலர் கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக் கடுக்கப் பொதியைவைத்து ஊரைச்சூழ்விப்பினல்லாது அவர்க்கே அவற்றைக் கொடுத்து விடாதாதலாற் களவென்பதனை மனத்தாற்

கனவில்நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும்
வெளியான இடத்தையுடைய மன்றமுமென்க.

ஏண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க எண் - இலக்கம்.
பலபண்டங்களையும்
பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர்.
வம்பமாக்கள் கட்போருள
ராயினென்றார், இந்நாட்டு இவ்வூரில்வாழ்வோரெல்லாம்
செல்வராதலாற் செய்
யாரெனவும் புறநாட்டிற்சிலர்
இம்மன்றின் தன்மையையறியாது களவுசெய்யக்
கருதுவரெனவும் புலப்படுத்தற்கு.
தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம் தலைமே
லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள்
ஓரி இயவாதலான் உளரெனின்
அவரைக் கொட்பினல்லது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க.
பணிக்குமன்றமென்
இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது.
வம்பமாக்களாகிய
உடையோரெனினுமமையும்.

கக௮ - உக. கூனுங் குறளும்...........
..மன்றமும்

(இ - ள்.) கூனர்முதலாயுள்ளோரும் தொழுநோ
நாயால் அழுகுமெய்யை
யுடையோரும் புக்குமூழ்கினவளவிலே பழுதில்லாத
தோற்றத்தையுடைய நல்ல

கிறம் பெறுகையினாலே தன்னைவலஞ்செய்து தொழுது ஆடி
நீங்கும் பொய்கை
யையுடைய மன்றமுமென்க.
பெற்று வலஞ்செய்து ஆடிக் கழியுமென்க.

முழுகினராடியென இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை
மகிழென்பார்க்குக்
காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச்
சூழ்ந்தென்னவேண்டுதலின், மகிழினும்
மன்றினும் பயமின்றுமாதலின், அங்ஙனங்கூறல்
பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - ஏ.

வஞ்ச முண்டு..................மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்தூட்டவுண்டு
பித்தேறினாரும், நஞ் சையுண்டு நடுங்குதுயரமுற்றோரும்,
அழலும் விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற்
கூர்த்த எயிறழுந்தக் கடியுண்டாரும், [1]பிதுங்கின
கண்ணையுடைய பேய்பிடிக்கப் பட்டாருமென்னுமிவர்கள்
ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுடனே அத்துயர்கள்
நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைகொல்வதோரு நெடிய
மன்றமுமென்க
கல் நாட்டிகிற்கு

---

[1] "கழல்கண்" முருகு. உகூ - ந.

ரு—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கஙஙு : மயற்பகை - மயலாகிய பகை. ஆர்-கூர்மை: கழல்கட்கூளி, விகாரமாக்கிப் பச்சைக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய கூளியெனினுமமையும்; கூளி - பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி ; [1] "நிழன்மணி" என்றாற்போல.

கஉஅ - ரு௬. தவமறைந் தொழுகும்.......

பூத சதுக்கமும் (இ - ள்.) தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின் கணொழுகும் பொயவேடத்தாரும், தம்மைத் தம்கணவர் நம்புதற்குப் பொயயொழுக்கத்தின் மறைந்துநின்று ழுகும் அலவற்பெண்டிரும், தம்புடைகுடி முதலியஐந்திஞெடு

வசீகரிப்பினெ

உயிருறப்புரி

மைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக் கீழறையெண்ணுமமைச்சரும்,

தமதுமனைவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மனைவியரை விரும்பும் துச்சாரிகளும், தமதுநெஞ்சறிபொருளை வஞ்சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய் துழி உழைநின்றுபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிதூற்றுவாருமாகிய இவர்களை என்கையிற்கொண்ட இப்பாசத்திடத்து அகப்படும்பெயரென அவ் வூர் நாற்காதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது கடியகுரலாலுணர்த்திப் பின் அங் ஙனஞ்செய்வாரைப் பாசம்கட்டிவரநிலத்திற் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலான் அப்பெயர்பெறற பூதசதுக்கமும்,

[1]சதுக்கம் - நாற்சந்தி. தன்மை - தவத்தோடொறுமைப்படுந்தன்மை;[1] அதனையில்லாமையாவது கூடாவொழுக்கம். [1] அலவல்; விகாரம். அறைபோர் தல் - கீழறுத்தல். பொய்க்கரி - பொய்ச்சான்று. ~கை - இடம். காதநான்கு மென முற்றும்மைகொடுத்தலானே ஊர் நாற்காதவட்டகையென்பதுணர்க. குரலெடுப்பி - குரலாலுணர்த்தி. [2] "துயிலெடுப்பி" என்றாற்போலநின்றது. கஙு - அ. அரைசுகோல் கோடினும்......பாவை மன்றமும்

(இ-ள்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற் சிறிதுகோடிற்றாயினும் தரும நூன்முறைமையின் அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நடுவுநிலைமை கோடி ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறாது நீருகுத்துக் கண்ணாற்கூறும் பாவை நிற்றலான் அப்பெயர்பெற்ற பாவைமன்றமும்,

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார் வழக்குரைக்குமிடம். நாவொடு - நாவால்.

கஙகூ - சo. மெய்வகை..............பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்ற மீறாவுள்ள உண்மைத்திறத்தையுணர்ந்த சீரியோராலேத்தப்படும் ஐவகைப்பட்ட மன்றத்தும் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் பரப்பச் சொரிந்து ஆடிப்

பெயர் வைத்து ஊட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும் பலியிட்டென்க.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கஉ௬க. [2] சிலப்பதிகாரம். ௬: எ௬. [3] (பி - ம்.) 'அலவை'

அன்றியுமென்றவும்மையும் மன்றத்துமென்றவும்மையும் இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மையாகலானும் அரும்பலியென்றமையானும் இவையும் அப்பலியானமையுணர்க.

கஅக - ௬. வசசிரக் கோட்டத்து............கடைநிலை சாற்றி

(இ - ள்.) [1] வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும் முரசையெடுத்துக் கச்சை யணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேற்றி என்றும் இளைய வெள்ளிய ஐராவத நிற்குங்கோயிலிலேசென்று விழவின் முதலும் முடிவுஞ் சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு ; மண்ணென்றோதி

மார்ச்சனையென் பாருமுளர்.

கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம்.
வயங்குதல் - விளங்குதல். காஸ்

கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றி - விழவின்
தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து.

களிறறரசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசு - சு. தங்கிய கொள்கை.....
.........எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறைமையுடைய
தருக்கோட்டத்தின்முன்னர்

அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதியகொடியைத்
துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்

தென்க.

இந்திரன்றங்கிய செருக்கையுடைய
தருவெனினுமமையும். கசஎ - ருசு.
மரகத மணியொடு.........வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகையாகப்படுத்து அதன்மீதே செம்பவளத்தூண்களைநிரைத்த பைம்பொற்றிண்ணைகளையுடைய மாளிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அங்காந்தவாயாற்றூன்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசிகைவடிவாகவளையச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெறநிறுத்தின வீதி; பசியபொனனாற்செய்த நிறைகுடமும பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

குயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம்.
கிம்புரி - கொம்பிலணியும்

பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து.
ஒளிகிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளை பாடமா

யின், கொத்தாகத்தொன்றுமுத்தென்க.
வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை.

தோம் - ஈண்டு ஓட்டம் குயிற்றிய பாடமாயின்,
வயிரங்குயிற்றியகாலையுடைய

வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மாளிகைக்
கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை

பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கடுசு. செறிந்து—(இ - ள்.)
அவ்வீதியிலேசெறிந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்ஙனம் பலியிட்ட அப்பொழுதே,

---

[1] கசக - உ = மணிமேகலை, க. உஎ - அ.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கன்

கநிஎ - சுO.

ஐம்பெருங் குழுவும்.............. ஒருங்கீண்டி.

(இ - ள்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து வீதிக்கண்ணே புரவியர் களிற்றினர் தேரினரான அரசகுமரரும் பரதகுமரரும் தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று படத்திரண்டென்க.

ஐம்பெருங்குழு:— "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர், தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே" எனுமிவர்.

எண்பேராயம்:— "கரணத் தியலவர் கருமகாரர், கனகச் சுற்றங் கடை காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரினைய ரெண்பே ராய மென்ப" எனுமிவர். இனி "சாந்துபூ.........அவைக்க ளத்தாரைந்து" எனக்காட்டுவர், அரும்பதவுரையாசிரியர். பரதர் - வணிகர்.

கவர்பரி - பகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் -

தேரைக்கொண்டெழுதல்.

கசுக - அ. அரைசுமேம்

படஇய........விழுநீ ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தின கண்ணே
தமதான அரசியல் மேம்படு
வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும்
ஆயிரத்தோரெட்டரசு தலையிற் சுமப்பித்துக்
கொண்ட காவிரியிற் பூவின்றுதுமலிந்த பெரிய
சங்கமத்துறையிற் குளிர்ந்த
நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள
வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங்
கொள்வானாகவெனச்சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி
விண்ணவர் தலைவனை இந்
நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தாம்படி முற்கூறிய
அரசகுமாரரும் பரதகுமாரரும் மஞ்ச
னமாட்டவென்க.

ஆட்டாநிற்பவெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை
- புகழ். சால் - அமைதி.
மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் -
அபிடேககலசம். மண்ணகமருள - மண்
ணகம் விண்ணகமாய மாறுட்; அன்றி மண்ணி
னுள்ளோர் * இப்படியே அவ்
விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க.
வானகம்வியப்ப - வானகத்துள்
ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று
வியக்க. இனி மருள மரு

ஞதலாஜெனக்கூறி இருதிறத்தோரும் ஐயுறறுத்
தெளிந்து வியப்பவென்றலு
மொன்று. விண்ணவர்தலைவன் - ஈண்டு
அவன்வச்சிரம். மானதத்தால்
நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்படீஇய
அதுநிலையென நின்றவாறே ஏனை
நகர்கட்கு அரசாய மேம்பட்ட நகரென
உரைப்பினுமமையும்.
ஏற்றிச் சாற்றி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி
ஆட்டவென்க.
கசுகூ. [2] பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்
கோயிலும்
(இ - ள்.) என்றும் பிறவாத யாக்கையையுடைய
இறைவன்கோயிலும்,
இனி யாக்கையிற்பிறவாப்
பெரியோனெனினுமமையும்; என்றது அருபி
யென்றபடி.

---

[1] இப்புத்தகம், கசஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.
[2] கசுகூ - எஅ - "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன்
முதலாப், பதிவாழ் சதுக்
கத்துத் தெய்வமீறு, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு
செய்வினை, யாறறி மரபி னறிந்
தோர் செய்மின்" (மணி. க: கஉ - எ.) (பி - ம்.) *
'இப்படியோ'

கஎ0. அறுமுகச செவ்வே ளணிதிகழ்
கோயிலும் -

(இ - ள்) ஆறுமுகத்தையும்
செய்யநிறத்தையுமுடைய முருகவேள்கோயி
லும்,

[1] "மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்" என்பதனால்
அறுமுகமாயிற்று.

ளிய
கஎக. வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் (இ -.ள்.) வெள்
வளைபோலு நிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,

என்றது பலதேவரை; [2] "வலியொத் தீயே
வாலியோனை" என்றார் பிறரும்.

கஎஉ. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய
நெடியமால்கோயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

கஎ௬. மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்

(இ - ள்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரச வன் கோயிலும்,

செவ்வேள், வாலியோன், நீலமேனியோனென்பவற்றுள் தொடர்நிலையின் பழும் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

கஎச - ரு. மாமுது முதல்வன்........ தீமுறை யொருபால்

(இ - ள்.) மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய வேதாவினுடைய வாய்மையிற்றப்பாத நாலாகிய வேதங்கள்சொன்னநெறி ஓமங்கள் நடந்தன ஒருபக்கமென்க.

கஎசு - அ. நால்வகைத் தேவரும்........சாறுசிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும் பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களுமென வேற்றுமைப்படத் தெரிந்துவகுக்கப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய கடவுள

ரது விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க

நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர் வசுக்களெண்மரும், திவா

கரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவர் இருவருமெனவிவர்.

மூவாறுகணங்களாவார் - "கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சா தரர்கருடர்,

பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர் சுரர்சா ரணர்முனிவர் மேலாம்,

பரகதியோர் சித்தர் பலர்", "காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப் பசாசகணம், மேந்து

புகழ் மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறற், போகா வியல்புடைய போகபூமி

யோருடனே, யாகாச வாசிகளா வார்" எனவிவர்; ஆகாசர் நாகர் சித்தர் காந்

தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர் கிம்புருடர் சுரர் அசுரர்

பூதம் முனி தேவர் கருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர் எனவுங்கொள்க.

---

[1] தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. கடு.

[2] புறநானூறு, கூ.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

களக + அக.

அறவோர் பள்ளியும்.........செயல்சிறந் தொருபால்

. (இ - ள்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய எல்லாவற்றிலும் தருமம்போதித்தலும் புராணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகள் மிக ஒருபக்கமென்க. அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி, புத்தர்பள்ளி. அறஞோம்படை - தருமம் போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள ஸ்ரீகோயிலுடனே. புண்ணியத்தானமும் - மற்றுமுள்ள புண்ணியத்தானங்களும். திறவோருரைக்குஞ் செயல் - புராணம்.

கஅஉ - ரு.

கொடித்தேர்..........ஒருபால்

(இ - ள்.) கூடாமன்னரொடு ஏனையோரும் அடித்தளைநீக்குதற்குக் கொடித் தேர்வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம்;

ஓடுவை அசையாக்கினுமமையும்.

கஅச - சு. கண்ணு
ளாளர்.........இசைசிறந் தொருபால்

கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்;
குழலருமென்ப. கருவிக்
குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார்.
பண்ணியாழ்ப்புலவர் - கட்டப்பட்ட
யாழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.
(இ-ள்.) குழலும் தோலும் நரம்பும்
கண்டமுமென்னுமிவற்றை இசைக்க
வல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலரிய
சிறப்பையுடைய இசைகள் மிக ஒருபக்க
மென்க.
இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத்
திரித்துக்கொள்க.
கஅஎ - அ. முழவுக்கண்........ஆங்கண்
(இ-ள்.) கங்குலும் பகலும் இங்ஙன
நடக்கலான், முழவின்கண்கள்
அடங்குதலின றிக் குறுந்தெருக்களும்
நெடுந்தேர்வீதிகளும் விழவாற் களிப்பு
மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.
சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.
(கஅகூ) "காதற்கொழுநனை" என்பதுமுதல்

(உ0௬) "மறுகில்" என்னுந்
துணையும் சிலேடை.

௧அ௧ - ௯0. காதற்
கொழுநனை.........மாதவி தன்னோடு
(இ - ள்) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான்
காதலிக்கப்பட்ட கொழு
நனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருறாத அழகிய
வளைந்த மகரக்குழையை
யுடைய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற்
சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காத
லிக்குங்கொழுவியநனையாந்தன்மையைவிட்டு
முதிர்ந்து அலராகாத வளைந்த
அழகிய தளிரையுடையமாதவியென்றும் பிரிக்க.
நனை - அரும்பு. கண்ணகிபிரிந்து
அலரையெய்துதலால் அலரெய்தாத
மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை
அலரெயதாவென்றார், செவ்வியழியாமை
பற்றி.

உஉ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இல்வளர் முல்லை.........பொழிலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) முற்கூறியமாதவியுடனே முல்லைமுதல் கழுநீரூயுள்ள பூப் பயின்ற பிணையலாலே பொலிவுபெற்றுக் காமத்தாற்களித்து மகிழ்ச்சியெய்தி அழகிய நறிய விரைபடு பூம்பொழிலில் விளையாட்டை விரும்பியென்க.

இல்வளர்தலை 'முல்லைமுதல்' மூன்றுக்குமேற்றுக. மயிலை - இருவாட்சி. சூழ்தல், வண்டின்றொழில். இதனை விரித்து எங்கும் ஒட்டுக. கோதையாகிய பிணையலெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; 'கோதையருவி'[1] போல.

பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவிரையைப் பொதிந்த பூவையுடைய பொழில்; விகாரம். ஆட்டு - விளையாட்டு; ஆவது புணர்ச்சி. கசுசு - எ. நாண்மகி

ழிருக்கை.........புதுமணம் புக்கு

(இ - ள்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும் இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின் உள்புக்கு,

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின்மிகுதியாற் கானமென்றார்.

கசுஅ - க. புகையும்........நன்மொழி

திளைத்து

(இ - ள்.) அகிற்புகை சாந்தென்னுமிவற்றின் செவ்விவாய்ப்புமிக்கு

நகைத்து விளையாடும் திரளோடே காமக்குறிப்பாகிய மகிழ்ச்சிமொழியிலே

இடைவிடாது பயின்றென்க.

புலராது - புலராமல்; செவ்விமாறுமலென றபடி. திளைத்தல் - ஒரு

தொழிலை இடைவிடாதுபயிறல்; [2] "திளைததவர் பருகிய" என்றார் பிறரும்.

௨00 - ௨0௬ குரல்வாய்...........திரிதரு மறுகில்

(இ - ள்.) குரலென்னுமிசையைப்பாடும் வாயையுடைய பாணரோடும்

பரத்தரோடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கோவலனைப்போல இளியென்னு

மிசையைப்பாடும் வாயையுடைய வண்டினோடும் இளவேனிலோடும் இங்ஙன

ரிடத்து மந்தமாருதம் உலாவுதலைச்செய்யும் மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இளிகூறினார்; கிளையாதலைநோக்கி. * பரத்தர் - கழிகாமுகர். திரி

தருதல் - உலாத்துதல்.

மாதவிதன்னொடும் பயில்பூம்பிணையலாற பொலிந்து

எயதி அமர்ந்து புக்
குச் சிறந்து திளைத்துப் பாணரொடும்
பரத்தரொடுந்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தை
யுடையகோவலனைப்போல வண்டினொடும்
இளவேனிலொடும் மாருதம்திரிதரு
மறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும் வினையெச்சங்களைத்
திரிதருமென்னும் வினையொடு
முடித்து அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும்
கோவலனென்னும் பெய
ரொடு முடித்து அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, ௩௨௫. [2] சீவக. ௩௦. (பி - ம்.) * 'பரதர் - பழிகாமுகர்'

சிலப்பதிகாரம்

விருந்துபலி யுண்ணு மிடனுங் காண்கு
மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்

தமரிற் * றந்து தகைச்சால் சிறப்பிற்

பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த

ஐவகை மன்றத் தமைதியுங்

காண்குது

நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலுந்
தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலு
மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய
நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி
மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்

தங்குக விவளெனச † சாபம் பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய

வங்கர வல்கு லாடலுங் காண்குதுந்
துவரிதழ்ச செவ்வாய்த் துடியிடை

யோயே

க௬. இருந்துபலியுண்ணுமிடனும் காண்போமென்க.

கசு. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து.
- அமரனிற்பெற்று -
அமரனிடத்திலேபெற்று.
கரு. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால்
தரப்பட்டு.

கஎ. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட மன்றத்தின் சிறப்பு.

அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த இடர்நீக்கி இந்திரனாலேபெற்று இவன் மரபி

னுள்ளோரால் தரப்பட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த ஐவகைமன்ற

மும் காண்போமென்க.

கஅ. நாரதன்வீணை - நாரதமுனிவீணை நயந்தெரிபாடலும் - நயந்தெரியப்

பட்டபாடலும்.

கக. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.

உ0. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். செவியகநிறைய - செவியிடம் நிறை

யும்படி.

உக. நாடக முருப்பசி நல்காளாகி - நாடகமாடுமுருப்பசி பாடி ஆடலை

விரும்பாளாதலால்.

உஉ-ங. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே புகுஞ்சாபத்தால் வீணை

சாபம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை மங்கலமிழப்பச் சாபம்பட்டென்று

மாம்.

உச அவள்வழி வருதலையின், இவள் பெயரும் மாதவியாயிற்றென்க.

(பி - ம்.) * 'தந்த'. † 'சாபமேற்ற'.

ஆறாவது

கடலாடு காதை.

வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ்
சேடிக்
கள்ளவிழ் பூம்பொழிற் காமக்
கடவுட்குக்
கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னொடு
விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்
டு தென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி
தன்னுள்

ளிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா
ளிதுவெனக்
கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண்
டீண்டிக்
[1] கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்த
தொடுகழன் மன்னற்குத்
தொலைந்தனராகி
கO நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட
வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந்
திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்று உயர்ந்த வடசேடி.
உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.
ச (பா) விருந்தாட்டமரும் - விழாக்கொண்டாடிப்போதும். விஞ்சை வீரன் - விச்சாதரவீரன்.
ரு செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். சு. கொண்டு - கருதி. அ. கொடுவரியூக்கத்து - புலிவலியால். கோநகர் - அமராபதி.
கூ. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - கூ. அவுணர் தொலைந்தனராகி.
கO. இவனெஞ்சு இருண்டுமயங்க. நிகர்த்து - தம்மிலொத்து.
கக. வஞ்சம்-இருளாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது அந்தகாரத்தைப்பண்ணி

வருவதோராயுதம்; தாமசாத்திரம். அவன்மேஸ்
அசுரர்விட்ட வஞ்சத்தைமாற்

றின பூதமென்க.

கஉ. திருந்துவேலண்ணற்கு - சோழன்பொருட்டாக.

---

[1] எ.- கக = சிலப். ௫: கூ௫ - எ; "கொடித்தேர்த்தானைக் கொற்றவன் றுயரம்,
விடுத்தபூதம்" (மணி. க: கக - உ0)
(பி - ம்.) * 'கோனகர்',

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

பாணர்க்கு வண்டும், பரத்தர்க்கு வேனிலும்,
கோவலற்கு மாருதமும்...மம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

உ0௪ - எ. கருமுகில்

சுமந்து.................உண்டுகொல்

(இ - ள்.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும்
அரவாகிய பகை செறுமென்

றஞ்சி ஆண்டுத் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச்சுமந்து
சிறியமுயலையொழித்து
இருமருங்கினும் இரண்டு கருங்கயலினையும் இடையே
ஒரு குமிழமலரையு
மெழுதி இங்ஙனம் [1] உள்வரிக்கோலங்கொண்டு திங்களும்
இந்நிலத்தே திரிதரு
கின்றதுகொல்லோவெனவும்,

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

உ0அ - கக.
நீர்வாய் திங்கள்..............உண்டுகொல்
(இ-ள்.) காமன்றான், முன்பு இறைவன்
றுதல்விழியானிழந்த மெய்
பெறுதற்காக ஈரம் வாயப்புப்பெற்ற திங்களாகிய
பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப்
புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி
வளரவளர்த்த வான
வல்லி இந்நிலத்தே வருதலுமுண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி
மெய்பெறவெனினுமமையும்.
இதனை வானவல்லி என்றார்,
காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின்
னுக்கொடி. உம்மை, சிறப்பு.
உகஉ - எ. இருநில

மன்னற்கு...... .....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) விளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகள் வந்துபுகுதற்குக் காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவளங்காட்டவாயிருந்தது தப்பாதெனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர் இலவமலரையும் பல

முல்லைமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டு கரிய
குமிழமலரையும் பூத்து இங்ஙனங்கொண்ட

பெரிய குவளைமலரையும் ஒரு
உள்வரிக்கோலத்தோடு தனது
அன்பு மிக்கதுணையைத் தேடிக் கமலம் திரிதலும்
உண்டாயிற்றோதானெனவும்,
கள்ளக்கமலமென்றார், உருமாறித்திரிதலின்;
கள்ளையுடைய அக்கமலமென்
பது இயல்பு. ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வளம் -
செல்வமும் அழகும்.

உகஅ - உரை.

மன்னவன்..................பெற்றியு முண்டென

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ள்.) முன்பு ஓடியொளித்த பகுவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு திரிந்து பல்லுயிரைப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு அஞ்சி மறைந்துநின்று பருகவேண்டிக் கடுத்தமுகமும் இடித்தகுரலுமொழித்து வாணலகுமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்து மிழற்றிப் பெண்ணுருவோடு இந்த வீதியிற்றிரியுந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

---

1 உள்வரிக்கோலம் - பாண்டவர்போல

வேற்றுருக்கொண்டு நடிக்குங்கோலம்;
(சிலப். அ: அக - அடியார்.)

௧௪௩. சிலப்பதிகாரம் -

பருகுங்கூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒருவாயிற் பருகுங்கூற்றம்; பகுவாய் -
அங்ஙன் பருகுங்கால் அங்காக்கும்வாய. தன் அருந்தொழில் திரியாது ஆண்
மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும். இதன் கருத்து :—கூற்
றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப் பெண்ணுருவாய் திரியு
மென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். நாணுடைக் கோலத்து நகை
முகங் கோட்டியென்றது—ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு நாணுடைமைகோட்டல்
அரிதாகலின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு அதனோடு நகைமுகத்தையும்
கோட்டியென்பதாயிற்று.
கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற கோட்டி மிழற்றிப் பெண்மையிற்றிரியும்

பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதருமருகில் திங்களும் வல்லியும்
கமலமும் கூறறமும் திரிதலு
முண்டுகொல்? வருதலுமுண்டுகொல்?
கொலெனக் கூறியென்க.
திரிதலுமுண்டுகொல்? பெற்றியுமுண்டு

இது, திங்கள்முதலியவற்றைப் பொதுமகளிருறுப்போடும்
முறுவித்துக் காமுகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

தொழிலோடு

உஉ௯ - ௩௯. உருவி
லாளன்...............நடுநாள்

(இ - ள்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத பெரியசேனையாகிய பொதுமகளிர் ஊடலாகிய மாறுபட்ட அமரை இங்ஙனம்புகழ்ந்துசொல்லி வென்று அவர்போகாமல் எதிர்நின்றுவிலக்கிப் - புணர்தலின் அவருடைய முலைமுதலியவற்றிலெழுதிய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கீற்றுத் தமதுமார்பமுழுதும் உறுதலானே விருந்தொடுபுக்க கணவரோடே உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும்பொருந்திப்புணர்ந்த அருந்ததிபோலும் கற்பையுடைய இல்லறமகளிரை அப்பெருந்தோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து நீலமணிபோலும் இதழையுடைய குவளைப்போதுகள் புறங்கொடுத்துப்போதற்குக் காரணமாகிய கரியகண்களின் கடைச்சிவப்பு அவ்விருந்தால் தீர்ந்ததில்லையாயின் இப்பெரிய நிலவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றன்றுவெனத் தமதுநெஞ்சொடு கூறிச் செயலற்றுநடுங்கும் விழா நடுகாளிலெனக.

இகலமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து; ஆடு - வென்றி; என்றது புலவியாலே கூடாதமகளிரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி. எதிர் நின்று விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப் போகாமல்விலக்கி. வரிகோலம், வினைத்தொகை.

ஈர்க்கு" என்றார்

முழுமெயும் - மார்பமுழுதும்; [1] " முழுமெயும் பிறரும். உறீஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி.

புன்க ணுற்

தீர்ந்திலது,

விகாரம். யாவதும் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு.

மருந்தும் தருங்கொல் இம்

மாநில வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றுக.

வரைப்பெனன்றார், வரைப்பி

லுள்ளாரை. நல்வினை - விழா.

ஆட்டி விலக்கி உ'றீஇப் புக்க கணவர்
நடுங்குநாளென்க.

[1] சீவகசிந்தாமணி, அகக.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கஅக.

நிலவரைப்புத் தருங்கொலென்றார், சல்லியகரணி சந்தானகரணி சமனிய
கரணி மிருதசஞ்சீவினி யென்னும் இவைமுதலிய மருந்துகளைத்தரும் நில
வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருநது தரமாட்டாதென்றற்கு.
'இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக்'
கூறுதலைக் கண்டோர்கூற்
றாக்கி அவர் அங்ஙனங்கூற அக்காமன்சேனையாகியமகளிர் மாறுபட்டுத் தம்
உறுப்புக்களால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிற்போவாரைப் போகாமல் தடுத்த
லின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொயயிலுறுதலின் விருந்தொடுபுக்கவெணி
லுமமையும். இனி, இம்மகளிர் நெருங்குதலாலே மாந்தர் மார்பாற்றன்ளிப்

பெயர்கின்றவர் தம் மார்பிற பொறித்தலாலெனவுமாம். இஃது, "உறுத்தலு

மொன்றலும்" என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம; [1] பூசுசாந் தொருவர் பூசிற்றெழு

வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெ றுது வண்கடை மலிந்த தன்றே" எனறுர்

பிறரும். உடனுறைவுமரீஇயெனவே ஊடறீர்தலும் ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த

வெனவே காட்டிற்றுஞ்செயது கதம்படாராதலிற் புலவி நுனியிற் செல்லாது

ஊட லுணர்ந்தமையும் விளங்கிநின்றன.

உ௫௫ - ௬௦. உள்ளக
நறுந தாது............விழவுநா ளகத்தென்

(இ - ள்.) [2] இந்திரனுடைய விழாநாளகத்து உள்ளுள்ள நறிய தாதுகள்

மதுவையூறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது அழியப்பொழிய நின்றுநடுங்

கும் கழுநீரினைப்போலக் கண்ணகியுடைய கருங்கண்ணும் மாதவியுடைய செங்

கண்ணும் உண்ணிறை கரத்தலானே இதயத்தையொளித்து நீரையுகுத்தன;

அவையே முன் எண்ணியமுறையே இடமும் வலமும் துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

'தாதெறிப்ப' என்றுபாடமோதித் தாது

ஒளிவிடவெனப் பொருளுரைப்
பாருமுளர். கழுநீர்போலவென்றது, ஊறி நிறைந்து
இதழினின்றும்வழிந்து
சிந்துதலின் நடுங்குமென்றார், மல்கின்று
அலைந்துசிந்துமாகலின். கருங்கண்
செங்கணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்மையும்
உண்மையுமுணர்த்தற்கு.
இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல்
இருவர்க்கும் கூட்டமும்
பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழவுநாளகத்தென்றார்,
தீர்த்தத்தின்முன்னாளென்பது
உணாததறகு

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கககூ.

[2] பண்டைக்காலத்தில் என்னகரத்து விழாக்கொண்டருள
வேண்டுமென்றிரந்த
ஒருசோழன் வேண்டுகோளுக்கு இந்திரன்
உடன்பட்டானென்பதும், அதுமுதலிட்டு
இவ்விந்திரவிழா இக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
நடைபெற்றுவருகின்றதென்பதும் மணி
மேகலை விழாவறைகாதையால் விளங்குகின்றன.
இந்திரவிழாவுண்டென்பதை வான்
மீகி, காளிதாசர் முதலியோர் தத்தம் நூல்களிற்
குறிப்பித்திருக்கின்றனர்; நச்சினார்க்

இனியரும், "மருதநிலத்திற்குத்தெய்வமாக 'ஆடலும்பாடலும் ஊடலும்உணர்தலும்'
உள்ளிட்ட இன்பவிளையாட்டு இனிதினுகருமிமையோர்க்கும் இன்குரலெழிலிக்கும்
இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டையோர்விழவுசெய்து அழைத்தலின், அவன்வெளிப்
படுமென்றார்; அது "வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்ந்தமை, தெய்வத்திற் றேற்றித்
தெளிக்கு" எனஇந்திரனைத் தெய்வமென்றதனானும் இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையானு முணர்க"
என்றுளமுதியிருக்கின்றனர் (தொல். அகத். சூ. ரு. உரை.)

(௧) மடந்தை . (௪) போர்த்த படாத்தைப் போகநீக்கி (௬) ஒளி (௫) உச்
சித்தோன்றிப் (௬) பரப்பச் (௬௧) சொரிந்து (௭0) ஆடிப் (௭௫) பெயர (அ௬)
நலங்கொளவைத்து (அஅ) ஊட்ட (௧௧0) மண்டபமன்றியும் (௧௪0) மன்றத் தும் பலியுதிஇ (௧௪௨) ஏற்றிச் (௧௪௪) சாற்றி (௧௪௬) எடுத்து (௧௬0) ஈண்டிக்
(௧௬௨) கொள்கென (௧௬அ) ஆட்டக் (௧அஅ) களிசிறந்த வியலுளாங்கண்
(௨0௧) திரிதருமறுகில் (௨௨௧) உண்டுகொலென் று (௨௨௪) சேணே (௨௨௫)

ஆட்டி விலக்கி (உஉசு) உறீஇய் (உஉஎ) புக்க கணவர் (உ௱ச) நடுங்குநாள்

(உ௱ரு) உருத்தனவாகிய (உ௱எ) கருங்கண்ணும் செங்கண்ணும் (உ௪0) விழா

நாளகத்து (உ௱க) இடத்தினும் வலத்தினும் துடித்தனவென வினைமுடிக்க.

இஃது, எல்லாவடியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

௫—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை முற்றிற்று.

௬.—கடலாடுகாதை.

[illegible]

யமரர் தலைவனை வணங்குதும் யாமெனச்

சிமையத் திமையமுஞ் செழுநீர்க் கங்கையு
முஞ்சையம் பதியும் [1]விஞ்சத் தடவியும்
வேங்கட மலையுந் தாங்கா விளையுட்

காவிரி நாடுங் * காட்டிப் பின்னர்ப்
பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் கெய்திச்
சொல்லிய + முறைமையிற் றொழுதனன்
காட்டி
மல்லன் மூதூர் மகிழ்விழாக்
காண்போன்
மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு
கொள்கை
வானூர் மதியமும் ‡ பாடிப் பின்னர்ச்
சீரியல் பொலிய நீரல நீங்கப்
பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்
திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட
வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப
வுமையவ ளொருதிற னாக வோங்கிய
விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி
யாடலும்
தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்
பாரதி யாடிய வியன்பாண் டரங்கமுங்
கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

உஎ. இங்குப் பூசைகொள்ளுகின்ற

இந்திரனைவணங்குதுமென்று.

௩௦. தாங்காவிளையுள் - நிலம்பொருத விளைச்சல்.

௩௩. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத்தொழுது பின்றைக்காட்டி.

௩௫. மாயோன்பாணி - திருமாலைப்பாடுந் தேவபாணி. வருணப்பூதர் - நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

௩௭. வானூர்மதியம் - சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி. பாடி - இம்மூவகைப் பாணியும்பாடி.

௩௮. சீரியல்பொலிய - தாளவியல்பு பொலிவுபெற. நீரலநீங்க - நீரல்லா தன நீங்க; நீரல்லாதன - அவதாளம்.

௩௯. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு. இவளாடுதலாற் பாரதியரங்கென்று சுடுகாட்டுக்குப் பேராயிற்று.

௪௦. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டுதலால்.

௪௧. ஏவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே. ௪௨. ஒருதிறனுக - ஒருபக்கமாக.

௪௪. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே அரங்கமாக.

வஞ்சன வண்ண னாடிய வாடலு
ளல்லியத் தொகுதியு * மவுணற் கடந்த
மல்லி னாடலு மாக்கட னடுவ
ணீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்த்துமுன்
னின்ற
சூர்த்திறங் கடந்தோ னாடிய துடியும்
படைவீழ்த் தவுணர் பையு ளெய்தக்
குடைவீழ்த் தவர்மு னாடிய குடையும்
வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து
நீணில மளந்தோ னாடிய குடமு
மாண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
காம னாடிய பேடி யாடலுங்
காய்சின வவுணர் கடுந்தொழில். ‡
பொருஅண்

மாயவ ளாடிய மரககா லாடலுஞ்
௬௰ செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத்
திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்
வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு
ளயிராணி மடந்தை யாடிய கடையமு
மவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்கையி
௬௫ னிலையும் படிதமும் நீங்கா மரபிற்

சஎ. அஞ்சனவண்ண னாடியவாடல் பத்துள்.

சஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்; யானையைமருப்பொசித்தாடல்.

ருரு. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.

ருச - ரு. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டு வாசுதேவ ரடினது.

ருஅ - ௬. அவுணர் பாம்புந்தேளும்விடத் துர்க்கை மரக்காலின் மேனின் 'டினள்.

௬௰ - ௬க. திருமகள், செருக்கோலம் அவுணர்நீங்கப் பாவையாகவாடியது.

௬உ - ௬. ‡ வாணபுரத்து வடக்குவாயிலிடத்துநின்று கடைசியர்வடிவு 'காண்டு அயிராணியாடிய கடையமும்.

[1]"கடையமயி.........பதினோர்கூத்து." இவை, நிலைநின்றாடல், பதம்வீழ்ந் ராடலென இருவகைய. அவை: "அல்லியம்.........ஆறு." "துடி......ஐந்து"

---

[1] சிலப். பக். அகூ.

(பி - ம்.) * 'அவுணரைக்கடந்தோன்'. † 'பொருஅமாயவன்', ‡ 'வாணபுரத்து'

ரு.—கடலாடுகாதை

த. ...

பதினோ ராடலும் பாட்டின் பகுதியும்

விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக் காணத்

தாதவிழ் பூம்பொழி லிருந்தியான் கூறிய

மாதவி மரபின் மாதவி யிவளெனக்

எ0 காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ்
வெய்திய . மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய
* னன்றியு
மந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின்
வந்து காண்குறூஉம் வானவன்
விழவு
மாடலுங் கோலமு மணியுங் †
கடைக்கொள
எரு வூடற் கோலமோ டிருந்தோ
னுவப்பப்
பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு
முப்பத் திருவகை யோமா லிகையினு

எஉ அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

எஉ - ௬. அறியாமரபின் . . . . விழவு -
பிறரறியாமல் வந்துகாணும விழவு.
(ச) விஞ்சைவீரன், தெய்வயாக்கையை
மறைத்துவந்து (உஎ) வணங்குது
நாமெனச்சொல்லிக் (௬க) காட்டிப் பின்னர்ப் (௬உ)
புகாரெயதி (௬ச) விழாக்
காண்போன் இவற்றைக் (௬எ) காணுயென்று (எ0)
காதலிக்குரைத்துக் கண்டு
மகிழ்வெயதிய (எக) விஞ்சையனென்க.

(கூஅ) நீரலநீங்க (கூச) அவரவரணியுடனுடிய
(கூரு) நிலையும் படிதமும்
நீங்காமரபினையுடைய (கூகூ)
பதினோராடலுமெனக்கூட்டுக.

எச. (பா) ஆடற்கோலம் - மாதவி
பதினோராடலுக்குங்கொண்ட கோலம்.

அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம்.
கடைக்கொள - முடிந்தவள
விலே.

எரு. ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன்.
அவனூடுதற்குக் கார
ணம், திருநாள்முடிதலான்வந்தவெறுப்பு; இவள்
ஆடலிற் காலநீட்டித்தலாலும்
பலரும் இவளைப்பற்றிப்பார்த்தலிற் பொறாமையாலும்
வந்தவெறுப்புமாம்.

உவப்ப - அவனூடறீர்நது உவகையெய்தும்படி.

எசு பத்துத்துவராவன:—"பூவந்தி திரிபலை
புணர்செங் கருங்காலி,......
துவரே."; "மாந்தளிர்.........முப்பழஞ் சேர்த்த
மூத்தக்காசு" எனவுங்கொள்க.

ஐந்துவிரையாவன:—"நறும்பிசி னுகண நற்கோட்ட
மாஞ்சி, வெறுங்கண்டிதல்
வெண்ணை விரை."; "கோட்டம்.........விரை"
எனவுங்கொள்க.

எஎ. முப்பத்திருவகை
ஓமாலிகையாவன:—"இலவங்கம் பச்சிலை.........

நண்ணு மரத்தை நறும்பிசி. - னெண்ணும், குடசம் வசுவாசி தீம்பூ............

சண்பகமுகையோ, டெண்ணன்கு மோமா லிகை"

(பி - ம்.) * 'அன்றியநந்தரம்' † 'கடைகொள.'

* மூறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச
நாறிருங் கூந்த னலம்பெற வாட்டிப்
புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே றூட்டி
யலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சீறடி
நலத்தகு மெல்விர னல்லணி செறீஇப்
[1] பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை

அடி யரியகங் காலுக் † கமைவுற வணிந்து
குறங்கு செறிதிரள் ‡ குறங்கினிற் செறித்துப்
பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடீஇக்
காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய
தூமணித் தோள்வளை தோளுக் கணிந்து
மத்தக மணியொடு வயிரங் § கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

---

௭௮. உரைத்த - தேய்த்த. நெய்வாசம் - புழுகுநெய.

இவற்றின் (௭௮) ஊறியநீராலே (௭௯) ஆட்டியென்க.

௮௦. புகையிற்... ..கூந்தலை - அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.

௮௨. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி; அரத்தகமெனவுமாம்.

௮௩. மெல்விரனல்லணி - கான்மோதிரம்.

௮௪. பரியகம் - காற்சவடி. நூபுரம் - சிலம்பு.

௮௫. அரியகம் - பாதசாலம்.

௮௬. (பா) குறங்குசெறியணி - கவான்

செறியாபரணம்.

அஎ. முத்தரை - அரையினமுத்துவடம்; பிறங்கியமுத்து - பெரியமுத்து. அஎ - அ. மூப்பத்திரண்டுவடத்தினற்செய்த விரிசிகையென்கின்ற மேகலை

யைப் பூந்துகிலுள்ளுடுத்து; உடுத்தல் - சூழுதல். பெரிய முத்துவடம் மூப்பத்

திரண்டையுடைய அரையிலே பூந்துகிலையுடுத்தென்றுமாம்.

அக - கூ0. காமர் கண்டிகை.........தோள்வளையென்றது - கழுத்துவடத்

தின்பின் தாலிக்கு இரண்டுபக்கமும் பகுத்துப்போந்து வாகுவலயத்தோடு

தொடக்கிக்கிடப்பதோராபரணம்; காமர்கண்டிகையுடனே மணிநெருங்கின

தோள்வளையைத் தோளுக்கணிந்தென்றுமாம்.

கூக. மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மாணிக்கம்; மத்தகத்தையுடைய

சூட்டகத்துச்சியிலேயுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டுதலுமாம்.

கூஉ. கைவளை - சந்துக்காரை.

---

[1] அச - இ:—நன். சூ. சகஉ - மயிலைநாதருரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'வடதிவ' † 'அமைவர' ‡

'சூழங்கிருங்கலைமத்து' § 'குயிந்திலை'

பரியகம் வால்வளை பவழப் *
பல்வளை
யரிமயிர் முன்கைக் கமைவுற
வணிந்து
வாளைப் பகுவாய் வணக்குறு
மோதிரம்
கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி
மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து [1] மரகதத்
தாள்செறி
காந்தண் மெல்விரல் கரப்ப
வணிந்து
சங்கிலி நுண்ஞாண் புனைவினை யாப்பு
புனைவினை
யங்கழுத் தகவயி னாரமோ டணிந்து
† கயிற்கடை யொழுகிய காமர்
நுண்மணி
செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற ‡

மறைத்தாங்

கிந்திர நீலத் திடையிடை §

திரண்ட ..

சந்திர பாணி || தகைபெறு

கடிப்பிணை

காறு யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து
தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர்

வலம்புரி

கங. பரியகம் [=பாசித்தாமணி];
கைச்சரியுமாம். வால்வளை - சங்க
வளை. இதுவும் ஒரோவொன் றிடுவார்கள்.
பவழப்பல்வளை - கடகவளை.
கரு. [2] வாளைப்பகுவாய் மோதிரம் -
முடக்குமோதிரம்.
கசு. கேழ்கிளர் செங்கேழ்
கிளர்மணிமோதிரம் - செங்கேழ்மணியை
யுடையமோதிரம்; அவை இரத்தினங்கட்டின
அடுக்காழி. முன்னிற்கேழ்
மோதிரத்திற்கேற்றுக.
கஎ. வாங்குவில்வயிரம் - நுடங்கின
ஒளியையுடைய வயிரம். மரகதத்
தாள்செறி - மரகதத்தையுடைய தாள்செறி. இவ்வ
மரகதநாயகமாகிய வட்
டப்பூ.

கூஅ. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கூகூ. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (பா) நுழைவினை நுண்ஞாண் - நுண்ணிய, தொழிலையுடைய ஞாண்.

க0க - உ. கயிற்கடையொழுகிய கோவை - கழுத்தாபரணங்களிற் கொக்கி
வாய்முத்தாரமாகச் செய்ததிலே நவரத்தினங்களைக் கோத்து முதுகுமறைய
விடும் பின்றாலி.

க0௩ - ௪. இந்திரநீலக்கடிப்பிணை - நீலக்குதம்பை. இடையிடை திரண்ட
சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய வயிரம்முழுதுங் கட்டின
கடிப்பிணை; இவை இரண்டும் இரண்டுகாதிலணிவன.
க0௫. தெய்வவுத்தி - சீதேவி.

---

[1] "மரகதமணித் தாள்செறிந்த மணிக்காந்தண் மெல்விரல்கள்" (சிலப். ௭. ௧.)
[2] "சுருவேறெழுதியமோதிரந்தொட்டான்" (கலி. அ௪.)
(பி - ம்.) * 'பல்வடம்' † 'கயிற்படை' ‡ 'மறைஇ யிந்திர' § 'சிறந்த'
|| 'தண்மெணிக்'

தொய்யகம் புல்லகந் * தொடர்ந்த
தலைக்கணி
மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து

கூட லூட லுங் கோவலற் களித்துப்
பாடமை சேக்கைப் பள்ளியு ளிருந்தோ
ளுருகெழு மூதா ருவகைத்தலை வந்தெனப்

பெருநீர் போகு மிரியன் மாக்களொடு
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின
ளாகிப்
பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப
வைகறை யாமம் வாரணங் காட்ட
வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்
தாரணி மார்பனொடு பேரணி யணிந்து
வான வண்கைய னத்திரி யேற
மானமர் நோக்கியும் வைய மேறிக்

கோடிபல வடுக்கிய கொழுநிதிக் குப்பை
† மாடமலி மறுகிற் பீடிகைத்
தெருவின்
மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக்
கெடுத்தாங்
கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

கOஎ. தொய்யகம் தலைப்பாளை. புல்லகம் - தென்பல்லி வடபல்லி
தொடர்ந்ததலைக்கணி - இவைமுதலிய தொடர்ந்ததலைக்கணிகளை.

கOஅ. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.
ககக. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது இடமும்பொருளும் காலத்
துடன் மயங்கும்.

ககஉ. பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே மயங்கிற்று. பெரு
நீர் - கடல். இரியன்மாக்கள் - நீர்த்தமாடவிரைந்து போம்பொழுது விளையாடு
சனம்

ககரு. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். ககசு. புள்வாயொலிப்ப.

ககசு. யாமம் - யாமத்தை. ககஎ.

வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.

கககூ. வண்கையன் - கோவலன். அதஇரி - கோவேறுகழுதை. அஃதர்வது குதிரையில் ஒருசாதி.

கஉ0. வையம் - தேர்; கொல்லாவண்டியுமாம்; கூடாரப்பண்டியுமாம்.

கஉரு. மலரணிதல் (பா) அகல்விளங்கியவிடத்திலே.

கஉச. வீசி - தூவி.

(பி - ம்.) * 'தொடருந்' † 'மாடமறுகிற்'.

ரு.—கடலாடுகாதை. கஅரு

கஉரு மங்கலத் தாசியர் தங்கல னொலிப்ப

திருபுடை மருங்கினுந் திரிவனர் பெயருந்

திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து
மகர [1] வாரி வளந்தந் தோங்கிய
நகர வீதி * நடுவட் போகிக்
[2] கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் †
மாக்கள்
வேலை வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பிற்
கூல மறுகிற் கொடியெடுத் துவலு
மாலைச சேரி மருங்குசென் றெய்தி
‡ வண்ணமுஞ் சாந்து மலருஞ்
சுண்ணமும்
§ பண்ணியப பகுதியும் பகர்வோர்
விளக்கமுஞ்
செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை
விளக்கமுங்
காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்
கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு
நொடைநவின் மகடூஉக் கடைகெழு
விளக்கமு
மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர்
விளக்கமு
[3] || மிலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை
விளக்கமும்

விலங்குவலைப் பரதவர்
மீன்றிமில் விளக்கமு
மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா
விளக்கமுங்

கஉள. திருமகளிருக்கை - ஸ்ரீதேவிகுடியிருப்பான பீடிகைத்தெருவென்க. இவை பட்டினப்பாக்கம்.

கஉக. நகரவீதி - மருவூர்ப்பாக்கவீதி.

கருஉ. கொடியெடுத்துநவலும் - இன்னவுளவென்று கொடிக்கட்டியெடுத்
துச் சரக்குக்களது நன்மையையறிவிக்கும்.

கருரு. மாலைச்சேரி - ஒழுங்குபட்ட பரதேசிகளிருப்பு.

கருஎ. காழியர் - பிட்டுவாணிகர். ஊழுறுதல் - குடைதல்.

கருஅ. (பா) கூவியர் காரகம் குடைகால்விளக்கு - அப்பவாணிகர் காரக
லொன்றத் தண்டைக்கடைந்திட்ட விளக்கு.

கருகூ நொடைநவில்.........கடை - பலபண்டமும் விற்பார்கடை;

கசா. [பாரடைவலையுமாம்.]

கசக.

கலங்கரைவிளக்கம்-திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தைதஅழைக்கிறவிளக்கம்.

கசகூ. (பா) மொழிபெயர் - தேஎத்தோர் - விடிவிளக்கு.

பரதேசிகள். ஒழியாவிளக்கு -

---

[1] 'வாரிவளம்.' திருக். கச. [2] சிலப். இ: கக. [3] "இரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்துறை" (பெரும்பாண். கசகூ - ௯௧.) (பி - ம்.) * 'நமேவுட்' † 'மாக்கள் கலந்திருந் துறையும் விலங்குநீர்வரைப்பின்வேலி' ‡ 'வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந்தண்ணறுஞ் சாந்தமும்'. § 'பண்ணியத்தொகுதியும்'. ‖ 'விலங்குநீர்.'

கழிபெரும் பண்டங் காவலர் * விளக்கமு
மெண்ணுவரம் பறியா வியைங்தொருங்கீண்டி
யிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்
கடிப்பகை காணுங் † காட்சிய தாகிய
விரைமலர்த் தாமரை ‡ வீங்குநீர்ப்
பரப்பின்

மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றுங்
௧௫௦ கைதை வேலி நெய்தலங் கானற்
பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி பொருந்தி
நிரைநிரை § யெடுத்த புரைதீர் காட்சிய

மலைப்பஃ றாரமுங் கடற்பஃ றாரமும்

வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல

விருக்கை
௧௫௫ யரசிளங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்

பரத குமரரும் பல்வே றாயமு
மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
தோடுகொண் மருங்கிற் || சூழ்தர

லெழினியும்

[1] விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்

௧௪௫ எண்ணுவரம்பறியா - அளவறியா.

௧௪௬. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிற்கலத்தல். அயிர் - நுண்மணல்.

௧௪௭. சிறுகடுகுகாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

௧௪௫ - ௫௦. விளக்கங்களீண்டி நுண்மணலில்வீழ்ந்த வெண்சிறுகடுகைப் பலருங்காணும் காட்சியதாக; இதனாலே

தாமரைபூத்த மருதநிலம்போலத் தோன்

றும் நெயதனிலம்; கைதைவேலியையுடைய

நெயதலங்கானல்; விளக்குக்க

ளீண்டிக் கடிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடைத்தாய

மருதவேலிபோலத் தோன்று

மென்ற இஃது இடத்தினிகழ்பொருளின்வினையை

இடத்திலேயேற்றிறறு.

கருக. பொய்தல் - விளையாட்டு.

கருO - ருக. விளையாட்டாயத்துடனேசென்று

கானலைப்பொருநதி.

கருஉ. (பா) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக

இடத்திற்குவித்த.

கருரு. தாரம் - பலபண்டம்.

(கருஉ) நிரையாகக்குவித்த (கருரு) மலைவளமும்

தலைவளமுமென்க.

கருச. துளங்குகலவிருக்கை - கலமசைகிற இருக்கை.

கருஅ. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய

கடற்பக்கம்.

---

[1] கருகூ - கூO "கழாஅர் முன்றுறைக், கலிகொள்

சுற்றமொடு கரிகால் காணத் தண்பதங்கொண்டு" (அகநா.

ருஎசு.)

(பி - ம்.) * 'விளக்கமு, துண்விளக்கம்பியர்

செய்வினைவிளக்கமு, மென்னும். † 'காட்சியதாகி'. ‡ 'விளங்குநீர்'.
§ 'அடுத்த'. ‖ 'சூழ்கால்.'

[1] றண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு கம்பலை
[2] சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்
தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந் தொலிப்பக்
கடற்புலவு கடிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி * யகவயி னாங்கோர்
புன்னை நீழற் புதுமணற் † பரப்பி
லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி
விதானித்துப் படுத்த வெண்கால மணிமிசை
வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகோ னல்லியாழ் செவ்வனம் வாங்கிக்

கோவலன் றன்னொடுங் கொள்கையி
னிருந்தனன்

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கஅ0. தண்பதங்கொள்ளும் - புதுப்புனலாடும்.

கஅ௪ - கஅ௫. எழினிக்கணுண்டாகிய
வேறுவேறுகம்பலையானது வீறு
பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோடுகூடி
ஒலியாநிற்கவென்க.

கஅ௯. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

கஅ௯. ஓவியவெழினி - சித்திரப்படாணி யெழுதினதிரை;
ஆவது ‡ மசகாரி.

கஎக. வருந்துபுநின்ற - வழிவந்ததனால்
வருந்திநின்ற. வசந்தமாலை -
மாதவியின் சேடி.

கஎ௨. செவ்வனம் [=வாதசெபம்.]

(எ௫) ஊடற் கோலமோடிருந்தவனுவப்பக் (க0க) கூ
டலும் ஊடலுமளித்
துப் (கக0) பள்ளியுளிருந்தோள் (கக௧)
உவவுத்தலைவந்ததாகக் (கக௯) கடல்
விளையாடல் (கக௪) காண்டல்வேண்டி (கக௭) அணிந்து
(க௨0) வையமேறித்

(கஉஉ) தெருவினைக் (கஉள) கழிந்து (கஉக) நடுவட்போகி (கஙங) எய்திக்
(கடு0) கானலில் (கடுக) ஆயமொடுபொருந்திப் பின் (கஙஅ) மணற்பரப்பிலே
(கள0) அமளிமீதே (களஉ) யாழ்வாங்கிக் (களங) கோவலன் றன்னொடிருந்தா ளெனக் கூட்டுக.

[1] "தண்பதங்கொள்விழவர்" சிலப். ள: ச. [2] முருகு. உஅங; மு; புறநா. உஉ.

(பி - ம்.) * 'அகவயிற்பூத்த' † 'பரப்பியோவிய' ‡ 'மசகரி'

க - ச. வெள்ளி மால்வரை.........விஞ்சை வீரன்

(இ - ள்.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண் அகன்றுயர்ந்த வடசேடிக்கண்ணே

மதுவொழுக மலர்கின்ற பூக்களையுடையதோர் பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ

லும் நெடிய கண்களையுடைய தனது
காதலியுடனேயிருந்து காமக்கடவுட்கு
விழவை விரும்பிச்செயவானோர் விச்சாதரவீரனென்க.

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்றுயர்ந்த வடசேடி.
அவிழ்பூ, விலை த்தொகை.
காமக்கடவுள் - காமதேவன் . விருந்தாட்டு -
நித்தல்விழாவன் றி யாண்டுதோறும்
விரும்பும் விழவு.
காதலிதன் ஒடு அமரு மென் க

ரு - சு.
தென்றிசை..............நாளிதுவென
(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள்
இருபத்தொன்பதிற் சித்திரைநாளிலே
அவ்விழாமுடிதலின் , தென்றிசை சப்பக்கத்து ஒரு
வளவியநகரிடத்து இந்திரவிழ
விற்குக் கால்கொண்டு கொடியெடுக்குநாள்
மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திரை
காணென ச் சொல்லியென்க.

இதுவெனச் சுட்டினன், அன்றும்
சித்திரையாகலின். ஈண்டுத்திங்களும்
திதியுங்கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும்
ஊரினின்றும் போந்த
திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும் வழிச்செலவும்

ஒழிவும், மதுரையிற்
சென்று புக்கு இவன் இறந்துபட்ட திங்கள் முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள்
ளாது முடிதற்கெனக்கொள்க.
அதுயாண்டுமோவெனின், வேனிற்காதையினும்
நாடுகாண்காதையினும் காடுகாண்காதை
கட்டுரைகாதையென்னும் இவற்
றுள்ளுமெனக்கொள்க.

எ - கரு. கடுவிசை

யவுணர்.........இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர் கூட்டமாகவந்துநெருங்கி, இந்
திரனது நகரைக்காத்த புலிபோன்ற வலியையுடைய முசுகுந்தனுக்குத் தோற்
றுப் பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுகுந்தனது நெஞ்சமும் இருள்கூரும்
படி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய பூதத்தை அவ்வண்ணல்
பொருட்டு இந்திரனேவப் போந்து அப்புகாரிலிருந்து அது பலியுண்ணும் நாளங்
காடியிடமும் காண்பேமென்றானென்க.

இதனை,

"முன்னாளிந்திரன்........................,காவ லழித்துச் சேவல்
கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுதமீ ட்க வெழுவோ, னிந்நகர் காப்போர் யாரென

நினைதலு, நேரிய னெழுந்து நீவரு காறுங், தார்கெழு மார்ப தாங்கலென் கட

னென, வுவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத, நின்வழி யாகென நிறீஇப்

பெயர்வுழிக், கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டீண்டிப், பொருதுபோர் தொலைந

தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற சூழ்ந்தனர் நினைத்து, வஞ்ச மன

திது வஞ்சத் தல்லது, வேற லரிதெனத் தேறினா தேறி, வளைத்துத் தொடுத்த

வல்வா யம்பி, னயின்முகங் கான் ற வாரிருள் வெயிலோ, னிருகணும் புதையப்

சு.—கடல்காக்கை

த. கதை

பாய்தலி னொருகணு, நெஞ்சங் காண நிற்ப நின்ற், வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும்

பூதம்" என்பதனானுமுணர்க

" என்சொல்லியவாறேவெனின், அங்ஙனம்விட்ட அம்பு கண்ணையும் மனத்

தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற முசுகுந்தற்கு அவ்விரு

ளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள அதனான் வஞ்சங்கடிந்து

அவுணரைக் கொன் றுகுவித்து நின் ருனேக்கண்ட
இநதிரன் அவரை எங்ஙனம்
கொன் றுகுவித்தாயென்ருற்கு அவன்
இப்பூதத்தினசெயலெனக் கேட்ட இந்
திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெயகாவலாக
ஏவுதலின ஆங்குநின் றுஞ்
போந்து ஈங்குப் புகாரினுளிருந்து பலியுண்ணும்
நாளங்காடியிடமும் காண்
பேமென்பதாம்.

ஏவப் போந்தென ஒருசொல் வருவிக்க.

கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் -
அமராவதி. மன்னன் -
முசுகுந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணேயும்
அவ்விருள் மறைப்ப ; சிறப்
பும்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மிலொத்துக்கூடி.
வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்;
ஆவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு. பெயர்த்த -
போக்கின. பூதம் -
பூதத்தை. அண்ணறகு - அண்ணல்பொருட்டு. தேவன்
- இந்திரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும்
பன்மைக்கிளவியென்க. காண்கும்,
உளப்பாட்டுத்தன்மை; உம, ககரமூர்ந்துவந்தது.

கணங்கொண்டு ஈண்டித் தொலைந்தனராகி நிகர்த்து
விட்ட வஞ்சமென்க., கஎ - எ.

அமராபதி.................காண்குதும்

(இ - ள்.) மூன் அசுரரால்வந்த இடர்நீங்க அமராவதியைக்காக்கலான் அவ்விந்திரனாற்பெறறு இவன்மரபிலுள்ளாராலே கொண்டுவந்து பொய்க்கும் பகுதியின்றிப் பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க சிறப்பினையுடைய ஐந்து வகைப்பட்ட மனறங்களின் பெருமையையும் காண்பேமெனமுனென்க.

அமரனின் - அமரனாலே. தமர் - மூசுகுந்தன் முன்னோர்; அன்றிக் கரிகாலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமமையும். பொயவகையின்றி - இம்மன்றிற்கு ஆண்டுள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி. புணர்த்த - அங்ஙனங்கொடுத்த இந்திரன்காலமன்றிப் பின்னுள்ளகாலங்களும் புணரும்படி செய்த. ஐவகைமன்றம் - முன்னர் இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள். அமைதி - பெருமை.

கஅ - உ௫. நாரதன் வீணை.........ஆடலுங் காண்குதும்

(இ - ள்.) யாழாசிரியனாகிய நாரதமுனிவன் யாழின் ஏழிசையின்பமும்

தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை
வாரம்பாடலையும், நாடகத்தினை
யும் உருப்பசி இந்திரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணார
ஆடுதலும் விரும்பா
ளாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தங்குக;
இவள் மண்ணிறபோய்ப்
பிறக்கவெனச்சபித்தலின், அதனைப்பெற்றுவந்துபிறந்த
மங்கையாகிய மாதவி

கசுசு சிலப்பதிகாரம்

வழியிற்றோன்றிய அரவுபோலும் அக்குலயுடைய
மாதவியுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்துக்
காண்பேமென்றானென்க.

தோரியமடந்தையென்பாள் - ஆடிமுதிர்ந்தாற்
பின்பு ஆடன்மகளிர் காலிற்கு ஒற்றறுத்துப்பாடுமவள்;
என்னை? [1] "இந்நெறி வகையால் . . . ... தோரிய
மகளே" எனவும், [1] "தலைக்கோ
லரிவை.........தோரிய மகளே" என்வும் கூறியவாற்றான றிக
வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும், ஈரொற்றுவாரமுமென்னும்
செய்யுள். அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டு
மாத்திரையும் பெற்று வரும.

உருப்பசியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின்,
* "வயந்த மாமலை நயந்த முனிவர, னெய்திய வவையி
னிமையவர் வணங்க, விருந்த விந்திரன் திருந்திழை
யுருப்பசி, யாட னிகழ்க பாடலோ டென்கென, * வோவியச்
சேனன் மேவின னெழுந்து, கோலமுங் கோப்பு நூலொடு
புணர்ந்த, விசையு நடமு மிசையத் திருத்திக், கரந்துவர
லெழினியொடு புகுந்தவன் பாடலிற், பொருமுக
வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும்
பாவனை யாகலி, னயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தி, னோக்கெதிர்
நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய வேட்கையி னாட னெகிழப்,
பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிக, ளெல்லா நெகிழ் தலி
னெல்லா முனிவர, னொருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினுங்,
காமக் குறிப் புக் கண்டனன் வெகுண்டு, சுந்தர மணிமுடி
யிந்திரன் மகனை, மாணவிறலோய வேணு வாகென, விட்ட
சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய
நீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய
சாபத் துருப்பசி தலைக் கட்டுங், காலைக் கழையு நீயே யாகி,
மலையமால் வரையின் வந்துகண் ணுற்றுத், தலையரங் கேறிச்
சார்ந்தி யென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, யலகி
லம்பண மாகெனச் சபித்துத், தந்திரி யுவப்பத் தந்திரி
நாரிற, பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி, மீண்டு வருகெனப்
பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி யாங் கே, விட்டன
னென்ப வேந்தவை யகத்தென்" என்பதனானறிக.
இதனாற்சொல்லியது: நாரதன் கலகப்பிரியனாதலால் தனது
யாழைப் பகை நரம்புபட இசைத்தலின், தான்

இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும். இவன் கலங்கின மைதான் நமக்கறிவித்து நம்மால் இவனை முனிவிப்பான் வேண்டி நம்மை மதியாதொழிந்தனனென அவனோடும் சாபமிடுகின்றவன் 'வீணை மங்கல மிழக்க; மண்மிசைத் தங்குக ; இவள் மண்ணிற்போயப் பிறக்கவெனச் சாபம் இட்டானென்பது. வீணை மண்மிசைத் தங்குகவெனவே இவனை நீங்காவரத்தின் வந்ததாகலான் இவனும் மண்மிசைத் தங்குகவென்பதாயிற்று ; எனவே இவன் மண்ணிற் பிறவாமைதலுணர்க.

இவ்வீணையை உருப்பசிகையில் வீணையென்பாருமுளர்; அது பொருத்த மின்று அங்ஙனம் இவள் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின் அதனைப் பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவிவழிப்பெயராய் அவ்வழியிற்றேன்

---

[1] சிலப்பதிகாரம், பக். கக௬. [2] வயந்தமாமலை - பொதியின்மலை; வயந்தம் - தென்றல். [3] ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனனென்னுங் கந்தருவன். (பி - ம்.) * 'சாபவிடையொமக்குருடவத்தேரயென்று'

நிலா அரவுபோலுமல்குலையுடைய மாதவியுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்துக்

காண்பேமென்றுனென்க. ஈண்டுச் சயந்தன் சாபமும் விடையுங் கூறாதது,

ஆர்ங்கேற்றுகாதைக்கண் [1] "இந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றனைத்துச்

சாப நீங்கிய" என்றுராகலினெனக்கொள்க. இனி வீணையைச் சாரீரவீணையாக்கி

மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவள் இக்கடவுள் யாக்கையொழிந்து மக்கள்யாக்

கையில் தங்குகவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொள்க. இனி உருப்பசிக்குச்

சயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை புதல்வர்மேற்செல்லும் கண்ணோட்டமென், பார்க்கு அங்ஙனம் புதல்வரைநோக்கி மகிழ்வார்க்கு அன்பு சிறத்தலொழிந்து

நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல நெகிழ்தலும் மூன் றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன்

அதனை அறியாது சபித்தானென்றலும் பொருந்தாமையின் அங்ஙனமுரைத்

தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகவென்றதை வீணைக்குமேற்றுக.

உக - எ. துவரிதழ்........வணங்குதும் யாமென (இ - ள்.) (க) வடசேடியிற் (உ)

பொழிற்கண் கடவுட்குக் (ங) காரிகை

யோடு (ச) விருந்தாட்டமரும் வீரன் (ரு) இதுவெனக்கூறி (கங)இடனுங்காண்

கும் ; (கஎ) அமைதியுங்காண்குதும் ; (உ௫) ஆடலுங்காண்குதுமாதலால், துடி யிடையாய்! யாமும் தலைவனை வணங்குவேம்; வருவாயாகவெனச் சொன்ன அப் பொழுதேயென்க.

துவர் - செம்மைநிறம். ஓய, [a] "ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு கொள் ளும்" என்பதனான் முடிந்ததாம். ஏகாரம், இசைநிறை யாமுமென்னுமும் மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை [b] "எனவெ னெச்சம் வினையொடு முடிமே" என்பதனன், என றுசொல்லிப்போந்தெனச் சொல்லெச்சமாக்கி முடிப்பினுமமையும்.

உஎ - ௩௨. சிமையத் திமையமும்...... விழாக் காண்போன்

(இ - ள்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய இமயமலையையும் வளவிய நீரை யுடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும் பதியினையும் விந்தமலைசூழ்ந்த அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத விளையுளினையுடைய காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு இஃதுஇன்னது இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி

ஆண்டாண்டுள்ள பயனுகர்தற்கு வேண்டுநாட்டங்கிப் பினபு சிலநாளிற படப்

பையையுடைய புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து முனபுசொன்ன முறைமையால்

இடனும் அமைதியும் இவையென்று தொழுதனளுயத் தன்காதலிக்குக் காட்டி

வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண் நடக்கின்ற விழவைத் தானும் காண்கின்றனனென்க.

சிமையம் - உச்சி. அடவி - காடு. தாங்காவிளையுள் - நிலம்பொறுதவிளைத்

தல்; [2] "வேலி யாயிரம் விளையுட் டாக" என்றாராகலின். விளைத்தலென்பது விளையுளென் மருவிற்று; புலிப் [5] பாயத்துள், தேரைப்பாயத்துளனப்துபோல.

---

[1] சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, உ - ௩.
[2] தொல்காப்பியம், வினையியல், ௬. ௧௬.
[3] ,, எச்சவியல், ,, ௭௨.
[4] பொருநராற்றுப்படை, உ௪௬ - எ.
[5] பாய்த்துள் - பாய்தல்.

சிலப்பதிகாரம்

படப்பை - தோட்டக்கூறு. புகார், ஆகுபெயர்.
மணிவிழாப் பாட்டமயின், அழகிய விழாவென்க.
காண்போன், தொழிற்பெயர்

கூரு. மாயோன் பாணியும்—(இ-ள்.)

திருமாலைப்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினோராடல் கூறுவான் எடுத்துக் கொண்டார்; அவற்றுள்;

கொடுகொட்டியென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

மாயோன் - திருமால். பாணி - தேவபாணி. பாணியென்றது - பாட்டு. அது தேவர்ப்பராவுதலாயிற்று; என்னே? [1] "ஏனை யொன்றே, தேவர்ப் பராவு தன் முன்னிலைக் கண்ணே" என்றாராகலின் அது முத்தமிழ்க்கும் பொது. அஃது இயற்றமிழில்வருங்கால கொச்சகவொருபோகாய வரும். வரும்வழியும் பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய வரும். என்னே? "கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித், தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும்" என்றாராகலின். அங்ஙனம் வரும் [2] தரவினை நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுந் தரவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதியினிற்பனவற்றை முரிநிலையெனவும் பரவுதற்பொருண்மையாற் பெயர்கொடுத் தார் செய்யுளியலின்கண்ணுமெனக் கொள்க.

இனி, இசைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையளவுபாவென்னும் இருபகுதியுள் இஃது இசைப்பாவின் பகுதியெனப. அது பத்துவகைப்படும்: செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்றுவரி, கானல்வரி, விரிமுரண், தலைபோகுமண்டிலமென என்னே? "செந்துறை வெண்டுறை தேவபா ணியிரண்டும், வர்தன முத்தகமே வண்ணமே - கந்தருவத், தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமாத், தோற்று மிசையிசைப்பாச் சுட்டு" என்றார் இசை நுணுக்கமுடைய சிகண்டியாரென்க.

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும் சாதியோசைகள் மூன்றினுடனும் [3] கிரியைகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பதுவகையென்ப; அவை:—சிந்து, திரிபதை, சவலை, சமபாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிவை. என்னை? "செப்பரியசிந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சமபாத-மெய்ப்படியுஞ், செந்துறை வெண்டுறை தேவபாணி வண்ணமென்ப, பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா" என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனாரென்னுமாசிரியரென்க.

இனி, நாடகத்தமிழில் தேவபாணிவருங்காற் பெருந்தேவபாணி பலதேவரையும், சிறுதேவபாணி வருணப்பூதரையும் மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால் துதிக்கின்றுழி, அவரணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடியுந்துதித்து அவராற பெறவேண்டுவனவுந் துதிக்கப்படும்; என்னை? "திருவள் ரரங்கிற்

---

[1] தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. கஙஅ.

[2] „ „ கஙஉ - பேர். உரை.

[3] கிரிலய் - தாளக்கிரியை; படுத்தல் முதலியன.

சா.—கடலாடுகாதை.

கக௯க.

சென்றினி தேறிப், பரவுந்
மாணிபத் திரனை, யணிதிகழ்

தேவரைப் பரவுங் காலை, மணிதிகழ் நெடுமுடி
பனிங்கி ஞெளியினை யென்றுங், கருந்தா துடுத்த
கடவுளை யென்று, மிரும்பனைத் தனிக்கொடி யேந்தினை
யென்றுங், கொடுவாய
ஞ்சிற் படையோ யென்றும், கடிமலர் பிணைந்த
கண்ணியை யென்றுஞ், சேவடி போற்றிச் சிலபல வாயினு,
மூவடி முக்கால் வெள்ளையின் மொழிப" என்றார்

மதிவாணனுரென்க. இவை ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். பிறவும் வந்த வழிக் காண்க.

இனி, முற்கூறிய பதினோராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணி மாயோன் பாணி. அது வருமாறு: '

'மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி ல்மைத்தவன்
மறிதிரைக் கடலினை மதிதிட வடைத்தவ, னிலகொளித் தடவரை கரத்தினி
லெடுத்தவ னினநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி லழைத்தவன், முலையுணத்
தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன் முடிகள்பத் துடையவ னுரத்தினை யறுத்தவ, .
னுலகனைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கின னெளிமலர்க் கழறரு வதற்கினி
யழைத்துமே.'' இஃது எண்சீரான்வந்த கொச்சகவொருபோகு. பண் - கௌசிகம். தாளம் - இரண்டொத்துடைத் தடாரம் சிறுதேவபாணி ஈண்டுக்கூறிற்
றிலரெனினும் இனம்பட்டுவருதலிற் கூறல்வேண்டுவதாயிற்று. அது வருமாறு:

''வண்ணமலாச் சரங்கோத்து மதனவேள் மிகவெய்யக், கண்ணளவோர் புல
னல்லாக் கனல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிறந்த தேவர்களு மிருடிகளு
மெழுந்தோட, வொண்ணுதலாள் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனையே''

என்பது.

இதனுள் இறைவனை முற்கூறாது மாயோனை முற்கூறியதென்னையோவெ
னின், மாயோன் காவறகடவுளாய அருளை அருத்தலானெனக.

௩௫ - கூ. வருணப் பூதர் நால்வகைப் பாணியும்—(இ - ள்) வரு
ணப்பூதர் கால்வரையும்பரவும் நால்வகைத் தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு: "அந்தணர், வேள்வியோ டருமறை ழ்றறுக, வேநதன்
வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க, பதி
னெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக, வரங்கியற கூத்து நிரம்பிவினை முடிக, வாழ்க
நெடுமுடி கூர்கவென் வாயச்சொலென், றிப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற்
றொக்குச், செப்பட வமைத்துச் செழும்புகை காட்டிச், சேவடி தேவரை யேத்
திப் பூதரை, மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிநது, செவியிழுக் குறுமை வேந்
தனை யேத்திக், கவியொழுக் கத்து நின்றுழி வேந்தன், கொடுப்பன கொடுப்ப
வடுக்கு மென்ப" என்றார் மதிவாணனாரெனக.

௬௬ - எ. நலம்பெறு.........பின்னர்—(இ - ள்.)
பல்லுயிர்களும்
தன்கலையால் நன்மைபெறுந் தன்மையையுடைய வானின்
ஊர்ந்துசெல்லும்
மதியமும்பாடியென்க.

எனவே சந்திரனைப்பாடும்
தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற கூறுதது
இறைவனை முறகூறியவாறுற கொள்க. இதறகுச் செயயுள்:
"குறை /கடன் மதிக்கு மதலையை குறமுய பொளிக்கு
மரணினை, யிரவிரு ளகற்று நில

௬௬௨ சிலப்பதிகாரம்

வினை பிறைய்வன் முடித்த வணியினை, கரியவன் மனத்தி னுதித்தனை கயிரவ
மலர்த்து மவுணனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர் தபுக்க வினையயே"
என்வரும்; பண்ணும் தாளமும் முற்கூறியன.

௬௮. சீரியல் பொலிய நீரல

வியல்பு பொலிவுபெறவென்றவாறு

நீங்க—(இ - ள்.) அவதாளநீங்கத் தாள

இதனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென
மாறுக. அன்றி அவதாள
நீங்குதலால் தாளவியல்பு
பொலிவுபெறாநிற்கவெனவுமாம். இவற்றை மேல்
மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.
இனி, பதினோராடல் கூறுவார்:—அவை
இருவகைப்படும்: [1] "அல்லியங்
கொட்டி......ஆறு"; [2] "துடிகடையம்........ஐந்து"
என்பவாகலின்.

நஉ - சங. பாரதி
யாடிய.........கொடுகொட்டி யாடலும்
பாரதி - பைரவி; அவளரங்கம் - சுடுகாடு;
அவளாடுதலாற் பெற்றபெயர்.
(இ - ள்.) தேவர் புரமெரியவேண்டுதலால்
வடவையெரியைத் தலையிலே
யுடைய பெரியவம்பு ஏவல்கேட்டவளவிலே
அப்புரத்தில் அவுணர் வெந்து
விழுந்த வெண்பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே
உமையவள் ஒருகூற்றின ளாய் நின்று பாணி தூக்குச்
சீரென்னும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவர்யாவ
ரினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானந்தத்தாற்

கைகொட்டிநின்று ஆடிய கொடு
கொட்டியென்னுமாடலும்,
மூகம் - தலை. பேரம்பு - பிரமபுருடன்.
ஏவல்கேட்ப - சுட்டவளவிலே
திரிபுரம் தீமடுத்தெரியக்கண்டு இரங்காது
கைகொட்டிநின்று ஆடுதலிற் கொடு
மையுடைத்தாதலைக்கிக் [3] கொடுகொட்டியென்று
பெயர்கூறினார்.
[4] "கொட்டி,........நான்காமெனல்."

சச - ரு. தேர்மு

னின்ற........பாண்டரங்கமும்
(இ - ள்.) வானோராகிய தேரில் நான்மறைக்
கடும்பரிபூட்டி நெடும்புற
மறைத்து வார்துகின்முடித்துக் கூர்முட்பிடித்துத்
தேர்முனின்ற திசைமுகன்
காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை
அணிந்தாடிய பாண்ட
ரங்கக்கூத்தும்,
'நின்று' பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க; [5]
"பாண்டரங்கம்......ஆறு
மெனல்."

சசு - அ.

கஞ்சன்.................தொகுதியும்
(இ - ள்.) அஞ்சனவண்ணன்

ஆடியஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சத்தின்
வந்த யானையின்கோட்டை ஒசித்தற்கு நின்றாடிய
அல்லியத்தொகுதியென்னுங்
கூத்தும்,

[1, 3, 4, 5] சிலப்பதிகாரம், பக். அகூ.
[3] கொடுங்கொட்டி கொடுகொட்டியென
யர்; (கலி. கடவுள்.)

விகாரமாயிற்றென்பர் நச்சினார்க்கினி

கூ.—கடவுள் காதை. கூகூ

தொகுதியென்றார், முகம் மார்பு கை கால்களின்
வட்டணை அவிநயமுதலி
யன விருந்தும் தொழில்செய்யாதுநிற்றலின்; "ஆட் லின்றி
நிற்பவை யெல்லா
மாயோனுடும் வைணவ நிலையே" என்றார்;
அல்லியமென்பதனை அலிப்பேடென்
பாருமுளர்; [1] "அல்லியம்..............ஆறு மெனல்."
சஅ - கூ. அவுணற் கடந்த மல்லி னாடலும்
—(இ - ள்.) வாணனு
திய அவுணனை வேறற்கு மல்லனாய்ச் சேர்ந்தாரிற்சென்று
அறைகூவி உடற்
கிரித்தெழுந்து அவனைச் சேர்ந்தவளவிலே
சடங்காகப்பிடித்து உயிர்போகநெரித்

துத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுணனெண்ணத்தைக் கடந்த; [2]

"நெடியவன்.........

ஐந்தாம்."

௬௪ - ௫௧. மாக்கடனடுவண்.........ஆடிய துடியும்

(இ - ள்.) கரிய கடலினடுவுநின்ற சூரனது வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தை யறிந்து அவன்போரைக்கடந்த முருகன் அக்கடனடுவண் திரையே அரங்கமாக நின்று துடிகொட்டியாடிய துடிக்கூத்தும்,

நிகர்த்து - நேரொத்து; [3]

"துடியாடல்.........ஐந்தாம்."

௬௨ - ௫. படைவீழ்த் தவுணர்.........ஆடிய குடையும்

(இ - ள்.) அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த படைக்கலங்களைப் போரிறகு ஆற்றாது போகட்டு வருத்தமுறறவளவிலே முற்கூறியமுருகன் தன் குடையை முன்னே சாயத்து அதுவே ஒருமுகவெழினியாக நின்றாடிய குடைக் கூத்தும்,

பையுளெய்த ஆடியவெனவியையும; [4]

"அறுமுகத்தோன்... ...எனல்."

௬௪ - ௫. வாணன் பேரூர்.........ஆடிய

குடமும்

(இ - ள்.) காமன் மகன் அநிருத்தனைத் தன்மகள் உழைகாரணமாக வாணன்
சிறைவைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும் நகரவீதியிற்சென்று நிலங்
கடந்த் நீளிறவண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தும், இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும் குடங்கொண்டாடினது; [5]"குடத்
தாடல்.................ஆயந்து." இது விநோதக்கூத்து ஆறினுளொன்றென்
றுணர்க ; என்னை ? "பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம், விரவிய விநோதம் விரிக்
குங் காலைக், குரவை கலிநடங் குடக்கூத் தொன்றிய, கரணநோக்குத் தோற்பா
வைக்கூத், தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும், வென்றியும் விநோதக்
கூத்தென விசைப்ப" என்றாராகலின்.

ருசு - எ. ஆண்மை.............பேடி யாடலும்

(இ - ள்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த பெண்மைக்கோலத்தோடு காம
னாடிய பேடென்னுமாடலும்,

---

[1], [2], [3], [4], [5] சிலப்பதிகாரம், பக். அகூ.

ஆண்மைத்தன்மையிற் றிரிதலாவது விகாரமும்
வீரியமும் நாணும்பெற்றி
யும் பத்தியும் பிறவுமின்றுதல்; ஆண்மை
திரிந்தவென்பதனால் தாடியும், பெண்
மைக்கோலத்தென்பதனால் முலைமுதலிய
பெண்ணுறுப்புப் பலவுமுடையது
ஆண்பேடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க; என்னை? [1]
"சூரியற் றூடி மருள்
படு பூங்குழற், பவளச் செவ்வாயத் தவள வொண்ணகை,
யொள்ளரி நெடுங்
கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக், கருங்கொடிப் புருவத்து
மருங்குவளை பிறை
நுதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை, யகனற
வல்கு லந்நுண் மரு
ங்கு, லிகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து,
வாணன் பேரூர் மறுகிடை
நடந்து, நீணில மளந்தோன் மகன்முன ளாடிய, பேடிக்
கோலத்துப் பேடுகாண்
குநரும்" என்றாராகலின்.

இது தனதுமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டுக் காமன்
சோநகரத்தாடியது.

[2] "காமன தாடல்.................நான்கு."

௫௯ - ௬௦. காய்சினவவுணர்........[3]

மரக்கா லாடலும்

(இ - ள்) காயும் சினத்தையுடைய அவுணர் வஞ்சத்தாற்செயயும் கொடுந்தொழிலைப் பொருளாய மாயோளால் ஆடபபட்ட மரக்காலென்னும் பெயரையுடைய ஆடலும்,

மாயவள் - துர்க்கை. அவுணர் உண்மைப்போரான வேறலாற்றாது வஞ்சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்து அவள் அவற்றை உழக்கிக் களைதறகு மரக்கால்கொண்டு ஆடுதலின், மரக்காலாடலாயிற்று; [4] "மாயவளாடல்..........நான்கு."

௬௦ - ௬௧. செருவெங் கோலம்.........ஆடிய பாவையும் (இ - ள்.) அவுணர் வெவ்விய போர்செயதறகுச் சமைந்த போர்க்கோலத்தோடு மோகித்துவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாயச் செய்யோளாகிய திருமகளால் ஆடப்பட்ட பாவையெனனுமாடலும்,

கோலநீங்கவென்றார், அதற்கேறபப் பொராது அஞ்சியவிதலின்; [5] "பாவை ....ஒன்று."

சுஉ - ௬. வய லுழை........ஆடிய

கடையமும்

(இ - ள்.) வாணனுடைய முறகூறிய பெரியநகரின் வடக்குவாயிற்கண்

உளதாகிய வயலிடத்தேநின்று

அயிராணியென்னுமடந்தை ஆடிய கடைய

மென்னு மாடலும்,

அயிராணி - இந்திராணி. கடையம் - கடைசிக்கூத்து; [6] "கடையம்... ..

ஆறு."

சுச - எக. அவரவ ரணியுடன்.......

விஞ்சைய னன்றியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறப்பட்ட அவரவருடைய அணிகளுடன் அவரவரு

டைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாடலும் வீழ்ந்தாடலுமாகிய அவரவரை

---

[1] மணி. ௩: ௧௧௬-௨௫. [2,4,5,6] சிலப்பதிகாரம், ட. ௬௦. [3] "மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கால்மேல் வாளமலை யாடும் போலும்" என்பர்பின்னும்; சிலப். ௧௨.

சா.—க ட லா டு கா த. ௯௯௱

நீங்காத மரபினையுடைய பதினொருவகைப்பட்ட
ஆடலும் அவ்வாடல்கட்கேற்ற
பாடல்களின் வேறுபாடும் அவற்றிற்குவிதித்த
மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்
றைப் புலப்படக் காண்பாயாக; அன்று
கள்ளவிழ்பூம்பொழிற்கண்ணேயிருந்து
நின்னோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி
இவள்காணென்று தன்
காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சிமிக்க
யுடைய விஞ்சையனும், அவனன்றியும்,

மேம்பாடுதக்க மரபினை

, எஉ - ரு. அந்தரத்
துள்ளோர்.........இருந்தோனுவப்ப
(இ - ள்.) சுவர்க்கத்திலுள்ளாராகிய

தேவரெல்லாம் உள்வரிகொண்டு
வந்து காணப்படும் இந்தவிழவும் மாதவியாடலும்
அவ்வாடற்குச் சமைந்த
கோலமும் ஆடுதலாற்பிறந்தவழகும் முடிதலின்
அதனாற்பிறந்த வெறுப்போ
டிருந்த கோவலனுவக்கும்படி,
அந்தரத்திள்ளோர் - விச்சாதரருமாம்.
மானிடர் தம்மைக்காண்டல்
பொருமையின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவளா

டலும் கோலமும் தனது
அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடிகளைக் கைக்கொண்டு
விடுதலாலே பிறக்கும்
இவ்வாறுமென்னும்
வெறுப்போடிருந்தானெனினுமமையும். ஊடலோடென்
னுது கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடலை
முகம் காட்டுதலின்.

எசு - க. பத்துத்
துவரினும்.........நலம்பெற வாட்டி

(இ - ள்.) வாசநெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய
கூந்தலைப் பத்துவகைப்
பட்ட துவரினுலும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினுலும்
முப்பத்திருவகைத்தாகிய
ஓமாலிகையானும் ஊறிக்காயப்பட்ட நன்னீரலே
நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவ்ராவன :
—"பூவந்தி திரிபலை புணர்கருங்
காலி, நாவலோடு நாற்பான் மரமே."
ஐந்துவிரையாவன:—[1] "கொட்டம்......
விரை." முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன :
"இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோலம்
மேலங், குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக
மதாவரிசி தக்கோல நன்
னாரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத,
கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங்
கண்டில்வெண்ணை, யொத்தகடு நெல்லி யுயர்தான்றி -

தத்தமொடு, வண்ணக்
கச் சோலமரேனுக மாஞ்சியுட், னெண்ணுஞ் சயிலேக
மின்புழுகு - கண்ணு
நறும், புன்னைநறுந் தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம்,
பின்னு தமாலம் பெருவகு
ளம் - பன்னும், பதுமுக நுண்ணேலம் பைங்கொடு
வேரி, கதிர் நகையா யோ
மாலி கை" என்னுமிவையெனக்கொள்க; என்னே? '
'ஓரை விரையினு மீரைந்

தவரினு, மாறைந்தின் மேலிரண் டோமா லிகையினு, நாறைங் கதுப்பி னுனமூ நன்குரைஇ, யூறின நன்னீ ருவநதன ளாட்டி" என்றாராகலின்.

அ௰ - அக. புகையிற்

புலர்த்திய..........சேறாட்டி

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய நீராடிட்டிப் பொலிவினையுடைய புகையிற் புலர்த்திய கூந்தலை ஐந்துவகைபெறவகுத்த வகைதோறும் மான்மதத்தின் கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியென்க.

---

[1] சிலப்பதிகாரம். பக். கஅ.

மான்மதச்சேறு - கத்தூரிக்குழம்பு ; சவாதுமாம்.

அஉ - ங. அலத்தக

மூட்டிய........நல்லணி செறீஇ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த சிறடிக்கேற்ற நலத்தகும் மெல்லிய விரலிடத்தே செறிக்கப்படும் நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரலணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி, கான்மோதிரமுதலியன.

அச - ரு.

பரியகம்.............அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாலமும் சிலம்பும் பாடகமும் சதங்கையும் காற்சரியு

மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுறும்படி அணிந்தென்க.

பரியகமாவது - "பொன்னிதழ் பொதிந்த

பன்னிற மணிவடம், பின்னிய

தொடரிற் பெருவிரன் மோதிரந், தன்னொடு

தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின்,

புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே." என்னை?

"அவ்வாய் மகரத் தணிகிளர்

மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக நூபுர,

மொய்ம்மணி நாவின் முல்லை

யங் கிண்கிணி, கௌவிய வேனவுங் காலுக்

கணிந்தாள்'' என்றார்.

அசு. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து -, (இ - ள்.)

குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய............உடீஇ

(இ - ள்.) பருமுத்தக்கோவை முப்பத்திரண்டாற்செயத விரிசிகையென் னுங்கலையை நீலநிறங்கிளரும் பூத்தொழிலையுடைய நீலச்சாதருடையின்மீதே உடுத்தென்க.

என்னை? "குறங்கு செறியொடு கொய்யலங் கார, நிறங்கிளர் பூந்துகி

னீர்மையி னுடீஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகா, ழறிந்த தமைவர வல்

குற் கணிந்தாள்'' என்றார்

அகூ - கூ௦. காமர் கண்டிகை...............அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செயயும் மாணிக்க வளையுடன் நீங்காமற் பொற்றொட

ராற்பிணித்த முத்தவளையைத் தோளுக்கு அணிந்தென்க.

காமம், காமரென விகாரம். தூமணி - முத்து. என்னை? "ஆய்மணி
கட்டி யமைந்தவிலைச் செயகைக், காமர் கண்டிகைக் கண்டிரண் முத்திடைக்,
காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற, வேய்மருண் மென்றோள் விளங்க
வணிந்தாள்" என்றார்.

கக - ச. மத்தக
மணியொடு............அணிந்து
(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே புத்திகளில் வயிரங்களழுத்
தப்பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகமும் செம்பொன்னாற்செய்த வளையும்
நவரத்தினவளையும் சங்கவளையும் பவழவளைகளும் என்னுமிவற்றை ஐதான
மயிரையுடைய முன்கைக்குப் பொருத்தமுற அ
ணிந்தென்க.

சா.—கடலாடு காதை. ககன

பரியகம் - சரியுமாம். வால்வளை - வெள்ளிவளையுமாம். பவழப்பல்வளை -
கைவடமுமாம். என்னை? "புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கி, விரிய
விர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம் வால்வளை பாத்தில் பவழ, மரி

மயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்" என்றார்.

அரியகை முன்கைக்கென்ப

தூஉம பாடம.

கரு - அ. வாளைப்

பகுவாய்..........அணிந்து

(இ - ள்.) வாளைமீனினது அங்காந்தவாயை வணங்குதலுறுவிக்குநெளி

யும் சிவந்தஒளி உச்சமாகக் கதிராரும் மாணிக்கப்பீடமும் பக்கத்தேவளைந்து

திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மரகதக் கடைசெறியும் பிறவுமாகிய

இன்றைக் காந்தண் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள் மறையும்படியணிந்து,

பகுவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினுகியபெயர். கேழ்கிளர்மணி, அஃது, எக்கேழெனிற் செங்கேழ்கிளர்மணியென்க. வாங்குவில் - வளைத்துக்கொள்

ளும் ஒளி.

கக - கOO.

சங்கிலி..........அணிந்து

(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நேர்ஞ்சங்கிலியும் பூணப்படுஞாணும் என்னு

மிவற்றோடு கைபுனையப்பட்ட தொழில்களையுடைய சவடி சரப்பளிமுதலா

யுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

கஹக - உ.

கயிற்கடை..........மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல் ஆரமீறுயுள்ள அணிகட்கெல்லாம்,

தலையொன்றாயக் * கொக்குவாயப் படுகண்தொடக்கிய பன்மணிக்கோவையால்

தூக்கமாகச் செயயப்பட்ட பின்றலியாற் சிறுபுறத்தை மறைத்தென்க.

கயிற்கடை - கொக்குவாய. ஒழுகியகோவையெனக. சிறுபுறம் - பிடர்;

"சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்ஞாண் புனைவினைத், தொங்க லருத்தித் திருந்துங்

கயிலணி, தண்கடன் முத்தின் றகையொரு காழெனக், கண்ட பிறவுங் கழுத்

துக் கணிந்தாள்" என்றார். ஆங்கு, அசை.

கஹரு - ரு. இந்திர

நீலத்து............அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின வயிரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை? "நூலவ ராயந்து நுவலருங்

கைவினைக், கோலங் குயின்ற
குணஞ்செய் கடிப்பிணை, மேலவ ராயினு மெச்சும்
விறலொடு, காலமை காதிற்
கவின்பெறப் பெய்தாள்" என்றார்.
கூ0சு - அ. தெய்வ
வுத்தியொடு............அணிந்து

(பி - ம்.) * 'னொக்கிவாய்': கோக்குவாய்,
கோக்கிவாயென்றும் படித்தற்கு இட
முண்டு.

கூசு அ
சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) சீதேவியாரென்னும் பணியுடனே
வலம்புரிச்சங்கும் பூரப்பா
ளையும் தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமிவையும் தம்மிற்
றொடர்ந்து ஒன்றான தலைக்கோலத்தைக் கரிய பெரிய
ஓதிக்கு அழகுறும்படி யணிந்தென்க.
செழுநீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்னை? '
'கேழ்கிளர் தொய்யகம் வாண்
முகப் புல்லகஞ், சூளா மணியொடு பொன்னரி
மாலையுந், தாழ்தரு கோதையுந்
தாங்கி முடிமிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய

ரொத்தான்" என்றார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனுவப்ப ஆட்டி
ஊட்டிச் செறீஇ அணிந்து
செறித்து உடீஇத் தோளுக்கணிந்து
அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து ஆர
மோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து
மாண்புறவணிந்தென்க.

௧0௩ - ௧0.

கூடலும்.............இருந்தோள்

(இ - ள்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும்
கோவலற்களித்துப் படுக்கை
யமைந்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவளென்க.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது, [1]
எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
பெண்மையும் நாணும் அழிந்துவந்து குறையுற்றுக்
கூடுந்துணையும் நீயிர் பிரி
வாற்றியிருந்தீர்; அன்பிலீரென ஊடுவது.
ஊடலையளித்தல் - அதனானவருந்
துன்பத்தை யளித்தல்.

௧௧௧ - ௬. உருகெழு

மூதூர்...........வேண்டினனாகி

(இ - ள்.) விழவிற்குக் கொடியெடுத்தநாண்முதல்
நாலேழ்நாளும் விழவு

நடந்து பிற்றைஞான்று கொடியிறங்கி விழாவாற்றுப்படுத்த பிற்றைஞான்று

உவாத் தலைவந்ததாக மாறுரர்க்கு உட்குதலைப் பொருந்துவிக்கும் மூதூரினின்

றும் கடற்கடைக்கண் இடம்பிடிக்க விரைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மட

லவிழாநின்ற கைதை புன்னைமுதலியவற்றையுடைய கழிக்கானல்பொருந்திய

கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை விருப்பத்தோடே வேண்டினளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் - நீர்ப்போரில் வெற்றி

தோல்விகாண்டல் வேண்டினள் - காண்டற்குத் தானும்போகக் கோவலனை

வேண்டிக்கொண்டாள்; எனவே அவனும் உடம்பட்டமை உணர்த்திற்று.

கக௲ - உ௦. பொய்கைத் தாமரை... ....

.வைய மேறி (இ - ள்.) அங்ஙனம் வேண்டி அவனும் உடம்பட்டவளவிலே பொய்கை

களில் தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள் அச்சேக்கையை நீங்குத

லான் வாயவிட்டுப் புலம்பாநிற்ப வைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள்

அறிவிக்க வைகறைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை வெள்ளியவிளக்கம் கடியாநிற்க

அக்காலத்தே மதாணிமுதலிய பேரணிகலங்களையணிந்து முகில்போலும் வண்
கையையுடைய கோவலன் இராசவாகனமாகிய அத்திரியேற அத் தாரணிமார்
பனொடு போதற்கு மானின் பார்வைத்தன்மைபொருந்திய நோக்கினையுடையா
ளும் வையத்தின் ஏறியென்க.

[1] "எண்ணில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப், பெண்ணின் மிக்கது பெண்ணல தில்லையே" (சீவக. கூகூ-அ.)

௬.—கடலாடுகாதை. ௧௩௬

புலம்பக் காட்டக், கடியவென்னும் செயவெனெ ச்சங்கள் ஏற ஏறியென்
னும் வினைகொண்டுமுடிந்தன. வாளாது வாரணமென்றமையால் [1] இருவகை
வாரணமுங்கொள்க. அத்திரி-கோவேறுகழுதை. வையம்- கொல்லாப்பண்டி.

கஉக - எ. கோடிபல வடுக்கிய.....செவ்வனங் கழிந்து

(இ - ள்.) கோடியென்னுமிலக்கத்தைப் பலகோடிமேலடுக்கப்பட்ட வள
விய நிதித்திரளையுடைய மாடங்கண்மலிந்த

மறுகிளையுடைய பீடிகைத்தெருவின்
கண் மலரணிதறகுக் காரணமாகிய மைவிளக்கோடே மாணிக்கவிளக்குக்களையு
மெடுப்ப அவ்விடத்தே தாசியர் மலரையும் அறுகையும் நெல்லையும் மங்கலமா
கச் சிந்தி இருமருங்கினிடத்தும் தம் கலனொலிப்பத் திரிந்துபெயர் தலைச்செயயும்
திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அவ்விடத்தை வேறாகக்கழிந்தென்க.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சரக்கறைகள். மறுகு - ஏனைத்தெரு. மணி-
அழகுமாம். கொடி, அறுகுக்கு அடை. அலருமென்னுமும்மை தொக்கது. மங்க
லம் - அழகுமாம். அங்காடியின் செல்வமிகுதிகூறுவார் திருமகளிருக்கையென் றார். கழிதற்கருமையிற் கழிந்தென்றார்.

தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர்பெயருமிருக்கை யென்க.

கஉஅ - கூ. மகரவாரி...........போகி

(இ - ள்.) கடலின் துவளத்தைக் கொணர்தலான் உயர்ச்சிபெற்ற நகரத்
தெருவினூடே போயென்க.

கடல்வளம் - மூத்தும் பவளமும் சங்குமுதலியன

கரு௦ - ௲௲. கலந்தரு
திருவின்..........சென்றெய்தி

(இ - ள்.) மரக்கலங்கள் தந்த திருவினையுடைய தமதுதேசங்களைவிட்டுப் .போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட வெண்மணலையுடைய அலைவாயிருப்பிற் பல
வகைக்கூலமுங் குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு ஈண்டுளதென்று கொடிகளெடுத்
துச்சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட சேரிகளைபயோய செ
நயதலஙகானலை யெயதி
யெ'ன்க.

வாலுகம - வெண்மணல் வேலை விரிதிரைப்பரபபின வாலுகத்தையுடைய
மறுகென்க. எடுத்துநுவலும -
எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றுமாம்.

கரு௪ - ரு. வண்ணமும..........விளக்கமும்

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும பண்ணிகார
வருக்கங்களுமென்னும் இவற்றை விற்போர்வைத்த விளக்குக்களும்,

கரு௬. செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்

(இ - ள்.) திண்ணகத்தாற்
செயயுநதொழில்களைவல்ல பணித்தட்டார்

பணிபண்ணுமிடங்களில்லைவத்த விளக்கங்களும,

---

[1] இருவகை வாரணம் - சங்கு, கோழி; (சிலப். ௬: ௭௭ - ௮.)

பி - ம்.) * 'கோவாலவண்டி.'

௬௫௭. காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிற்றற்கு முறைமுறையாகவைத்த விளக்குக்களும்,

மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.

௬௫௮. கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும் (இ - ள்) காரகலையுடைய அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில்வைத்த விளக்குக் களும்,

௬௫௯. நொடைநவின் மகடூஉக் கடைகெழு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும் மிலேச்சமகளிர் தம்கடைகளில்வைத்த விளக்குக்களும்,

கசுo. இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர் விளக்கமும்

(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர் விளக்குக்களும்,

கசுக. இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடைவேறுபட்டதேயத்து அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,

நிலையறியாது ஓடுங்கலங்களை

கசுஉ. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில் விளக்கமும்

(இ - ள்) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு மறித்துப்படுக்கும் வலையையுடைய பரதவர் திமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,

[1] "முந்நீர் ணாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச், செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பின்" என்றார் பிறரும்.

கசுங. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா விளக்கமும் (இ - ள்.) பாடை வேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர் பிறதுறைகளிற்போகா

மற் பணைகளைக் காலாகநாட்டி அதன்மீதே மண்ணிட்டெரிக்கும் தீநாவென்னும்
விளக்குக்களும்,

கஎச. கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும்

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களையுடைய பண்டசாலைகாப்போரிட்ட
விளக்குக்களும்,

கஎரு - ருO. எண்ணுவரம் பறியா........ .நெய்தலங் கானல்

(இ - ள்.) வரம்பறியப்படாவாய இச்சொல்லப்பட்ட விளக்குக்களெல்
லாம் எண்ணுதற்கியைந்து ஒன்றிமிகுதலாலே இடியைக்கலந்தாலொத்த மண லின்மீது இட்டவெண்சிறுகடுகும் புலப்படக்காணுங் காட்சியையுடையதாகிய, மிக்க நீர்ப்பரப்பில் விரைமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தி
னும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை வேலியாகவுடைய நெயதனிலத்தில்
கழிக்கானற்கண்ணேயென்க.

---

[1] புறநானூறு, கூO.

என்னுவரம்பு - என்னின்பெருமைக்கு வரம்பு.
ஈண்டுதல் - மிகுதல்.

இடி - மா. இடிக்கலப்பென்றார், தெள்ளாதமாவை.
ஈரயிர் - மிகவும் நுண்ணிய
மணல். வீங்குநீர்ப்பரப்பில்
தாமரைவேலிமருதத்திற்றேன்றும் கைதைவேலி
நெய்தலங்கானலென்க

கஉக. பொய்தலாயமொடு பூங்கொடி
பொருந்தி·

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய கானலிடத்தே தனது
விளையாட்டுமகளிருடனே
பூங்கொடிபோல்வாள் விளையாடச்
சென்றுபொருந்தியென்க.

கஉஉ - ச. நிரைநிரை..........

.கலவிருக்கை

(இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற
காட்சியைய்யுடைய மலை
தரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய
வளம் இடந்தோறும் மயங்கி
இக்கிடக்கின்ற கலங்களசைகின்ற கடற்றுறைமுகங்களிற்

சோலைசூழ்ந்த இருப்
பிடத்தே,

துளங்குதல் - அசைதல்.

கஙெ - அ.

அரசிளங் குமரரும்..............மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய
உரிமைச்சுற்றமும் பரதகுமாரரும்
அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும்
ஆடன்மகளிரும் பாடன்மகளி
ரும் தொகுதிகொண்ட இடங்கடோறும்,

வணிககுமரர்க்கு உரிமையென்னுதது அவர்
புனலாடல் மரபன்மையின்.

பரிசனமகளிரும் சிலதியர்முதலாயினோருமென்பார்
பல்வேறாயமென்றார். ஆடு
களம் - அரங்கு; பாடுகளம் - கண்டம்; இவை அடை.
தோடு - தொகுதி; இதனையுடைய
பொழிலிடத்தெனவுமாம்.

கஙு அ - சூஉ.

சூழ்தர லெழினியும்........தோன்றி

(இ - ள்.) சூழ்தருதலையுடைய எழினியும் முற்கூறிய தொகுதியும் வேறு வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பலையும் விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய புகழையுடைய இக்கரிகால்வளவன் புதப்புனல்விழவுகொண்டாடும் தலைநாட்
போலே இவ்விழவினிறுதிக்கட் புனலாடிடங்களும்
வீறுபெறத்தோன்றாநிற்க
வென்க.

தோடு கம்பலையும்,

விக்கோலம் - உருக்கள்.

எழினி கோலமும்தோன்றவென எதிர்நிரனிறை; எழி தோன்றி, தோன்றவெனத்திரிக்க.

கஙரு - ரு. கடற்கரை..................ஒலிப்ப

(இ - ள்.) அவையேயன்றிக் கடலினது கரையைக் குத்தியிடிக்கும் காவேரிப் புகார்முகமெங்கும் வறிதிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய நால்வகைவருணத்தி னுள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி ஓரோசையாய் நின்றெ லிப்பவென்க.

கஙசு - எச. கடற்புலவு............மாதவி தானென்.
உசு

(இ - ள்.) அங்ஙன ந்தோன்ற ஒலியாநிற்ப, கடலினது புலால் நாற்றத்தைக்
கெடுத்த மடலவிழும் பூவையுடைய கைதையாற் சிறையாகச்சூழப்பட்ட நடுவே
ஞாளவாகிய புன்னைநீழலில் அழுக்கற்ற மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை
வளைத்து மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால் அமளிமிசையே, வருந்தி

நின்ற வயந்தமாலைகையதாகிய நல்லயாழை வாங்கிப் பெரிய மலர்போலும்

நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவலன்றன் னொடும் சேரவிருந்தாளென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திருந்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தைவிளைத்

தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய யாழ்; எனவே, மேல் துன்பத்தை விளை

விக்குமென்பது கருத்து. செவவனம்வாங்கியென்றார், பின்னர் ஊடலோடு

வாங்குதலின.

வெள்ளிமாலவரைச்சேடிக்கண் விருந்தாட்டயரும் விஞ்சைவீரன் இட

னுங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதும் ; ஆடலுங்காண்குதும்; வணங்குதும்

யாமெனக்காட்டிப் பின் ன ர்ப் புகார்மருங்கெயதிக் காட்டிக் காண்போன், காணுய;

மாதவி இவளெனவுரைத்து மகிழ்வெயதிய அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத்

துள்ளோர் வந்துகாண்குறூஉம் விழவும ஆடலும் கோலமும் அணியும் கடைக் கொள இருந்தோனுவப்ப ஆட்டி ஊட்டிச் செறீஇ அணிந்து செறித்து உடீஇத்

தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிநது ஆரமோடணிந்து சிறுபுற

மறைத்து அழகுறவணிநது மாண்புறவணிந்து அளித்து இருந்தோள் உவவுவக்

தென வேண்டினளாகிப் புலம்பக் காட்டக் கடிய அணிந்து ஏற எதிச் செல்
வனங்கழிந்து நடுவெட்போகி மருங்குசென்றெய்திப் பொருந்தி வாங்கிக் கோவ
லன்றன்னொடும் மாதவி வெண்காலமளிமிசை இருந்தனளென வினைமுடிக்க.

இது, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேலை மடற்றாழை யுட்பொதிந்த வெண்டோட்டு
மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு—காலைக்
களிநறவந் * தாதூதத் தோன்றிற்றே காமா
தெளிநிற வெங்கதிரோன் றேர்.

கூ.—கடலாடுகாதை முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'தாதுதிர்ப்பத்'

ஏழாவது
கானல்வரி.

கட்டுரை.

க.

சித்திரப் * படத்துட் புக்குச செழுங் † கோட்டின் மலர்புனைந்து
[1] மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்
‡ றித்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற்
றொழுது வாங்கிப்
பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்த றைவரல்

க. சித்திரப்படம் - உறை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமகளிர் - கலியாணமகளிர்.

முன்பிற்காதையில் [3] "யாழ் செவ்வனம் வாங்கி" என்று வைத்து இக்காதையிலும் 'யாழ்கையிற்றொழுதுவாங்கி' என்றது கதைத்தொடர்பு அறிவித்தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க

குற்றமாவன :— ஆதவவாதவயசாயையென்பன; என்னை? சிந்தாமணியிலும், [4] "நோய நான்கு நீங்கி" என்றார்.

இசையெழுவும் எண்வகையாவன:— பண்ணல்முதலாயின ; அவற்றுள்,—

பண்ணலாவது :—"வலக்கைப் பெருவிரல் குரல்கொளச் சிறுவிரல், விலக்
கின் றிளிவழி கேட்டும்..., இணைவழி யாராயந் திணைகொள முடிப்பது, விளைப்
யரு மரபிற் பண்ணலாகும்", "பரிவட் டணையி னிலக்கணந் தானே, மூவகை
நடையின் முடிவிற் றாகி,வலக்கை யிருவிரல் வனப்புறத் தழீஇ, யிடக்கை விரலி
னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்றா தாகியு, நடையொடு
தோன்று நயத்த தாகும்.", "ஆராய்த லென்ப தமைவரக் கிளப்பிற், குரன்முத
லாக விணைவழி கேட்டு, மிணையி லாவழிப பயனொடு கேட்டுந், தாரமு முழை
யுந் தம்மிற் கேட்டுங், குரலும் விளியுந் தம்மிற் கேட்டுந், துத்தமும் விளரியுந்
தன்னறக் கேட்டும், விளரி கைக்கிளை விதியுளிக் கேட்டுந், தளரா தாகிய தன்
மைத் தாகும்.", "வடிவு லென்பது சாற்றுங் காலை, மையறு சிறப்பின் மன

---

[1] "மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன" (பொருந. கக.)

[2] இ-கு. 'பாடற்றொழில்களாவன:—யாழின்கண் வார்தல்முதலிய வெட்டும் பண்
ணல்முதலிய எட்டும்' (குறள். ௫௭௩ - பரிமேல்); '

கலைத்தொழில்களாவன:—பண்ணல்
……..-குறும்போக்கென்ற எட்டும்' (சீவக. சுஙிஎ - ந.)
³ சிலப்பதிகாரம், சு: களஉ. ⁴ சீவகசிந்தாமணி,
எஉo.
(பி - ம்.) * 'படாம்' † 'கோட்டுமலர்' ‡
'இத்திறத்தகுற்றம்' உ0ச.

சி ல ப் ப தி கா ர ம்

கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ்
நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய
வெண்வகையா லிசையெழீஇப்

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து
¹ மரகதமணித் * தாள்செறிந்த
மணிக்காந்தண் மெல்விரல்கள்
பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் †
மிசைப்படர
² வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்
சீருட னுருட்ட றெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொடு பட்டும்படாஅ தாகியு,
நடையொடு தோன்றி
யாப்புநடை யின்றி,யோவாச் செயதியின் வட்டணை
யொழுகிச்,சீரேற் றியன்று

மியலா தாகியும்,நீர வாகு நிறைய தென்ப.",
"சேலவேனப் படுவதன செயகை

தானே, யாலே பண்ணே திறமே கூடமென, நால்வகை யிடத்து நயத்த தாகி,

யியக்கமு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப்,பதினோ ராடலும் பாணியு மியல்பும்,

விதிநான்கு தொடர்ந்து விளங்கிச்செல் வதுவே.",
"விளையாட் டென்பது

விரிக்குங் காலைக்,கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழா லு, மளவிய தகைய தாகு

மென்ப.", "கையூ ழென்பது கருதுங் காலை, யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்

சுவையுஞ்,செவ்விதிற் றோன்றிச் சிலைத்துவர் லின்றி, நடைநிலை திரியாது நண்

ணித் தோன்றி, நாற்பத தொன்பது வனப்பும் வண்ணமும், பாறபடத் தோன்

றும் பகுதித் தாகும்.", "துள்ளற கண்ணுங் குடக்குத் துள்ளுந், தள்ளா தாகிய

வுடனிலைப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாங் கூறும் போக் காகும்." இவை

யெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - பண்கூறதிற குற்றந்தீர்ந்து.

மரகதமணி......போல - மரகதமணி மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்

பாடுகின்ற வண்டின் கிளைகளை யொப்ப.

வார்தல்
வடித்தல்..........செவியினோர்த்து:—வார்தலென்றது - சுட்டு
விரற்செயதொழில்; வடித்தலென்றது - சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங்கூட்டி
நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்; உந்தலென்றது - நரம்புகளை உந்தி
வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டதுமென்
றறிதல்; உறழ்தலென்றது - ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்
தல்; உருட்டலென்றது - இடக்கைச்சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் வலக்
கைச் சுட்டுவிரல் தானேயுருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரற்கூட்டியுருட்டலும்
இருபெருவிரலும் இயைந்துடனுருட்டலுமெனவரும்; "தெருட்டலென்றது
செப்புங் காலை, யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற, வொன்றன் பாட்டு மடை
யொன்ற நோக்கின், வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுந்

[1] "மரகதத் தாள்செறி காந்தண் மெல்விரல்

கரப்பவுனிந்து" (சிலப். கூ: கூஎ-அ.)

[1] "வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்தும்" (பொருந. உக.)

(பி - ம்.) * 'தாள்செறிந்த' † 'மிசைப்படாதது வார்தல்'

எ.—கா ன ல் வ ரி. உ0டு

லேருடைப் பட்டடையென விசையோர் வகுத்த
வெட்டு வங்கயி னிசைக்கர ணத்துப்

* பட்டவகைதன் செவியினோர்த்
தேவலன் † பின் பாணியாதெனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவளுங்
காவிரியை நோக்கினவுங் கடற்கானல் வரிப்பாணியு
மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த
லுருடங்குமன்.

வே று.

உ.
[1] திங்கண்மாலைவெண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும புலவாய் வாழி காவேரி

கட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந் துலகினி லொழிந்த செய்கையும், வேட்டது

கொண்டு விதியுறநாடி" எனவரும்..........இவை இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலத்

துட் காணவோத்துட்காண்க.

கோவலன்கை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித் தான் மூற்படவாசியாதே

அவன் தலைமைதோன்ற கொடுத்தாள்.

ஏவலன்

பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது இதனைவாசியென்று

விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்தாளமியாதென்று யான்அறியலுறுகின்றே

னென்பாள்போலக் கொடுத்தாளென்க; ஏவலன், தன்மையொருமை.

பட்டவகை தன் செவியினோர்த்து நீட்டவென்க.

இனி வரிப்பாடலாவது :—பண்ணும் திறமும் செயலும் பாணியும் ஒரு

நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட எட்டியல்பும் ஆறனியல்பும்பெற்றுத்

தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயலபும் முடமுமாகமுடிந்து கருதப்பட்ட

ஈந்தியும் சார்த்தும் பெறறும் பெறுதம்வரும் அதுதான, தெய்வஞ்சுட்டி

யும் மக்களைபபழிச்சியும்வரும்.

அவறறுள், தெயவஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்டுவருமாறு:— "அழலணங்கு

தாமரை யருளாழி யுடையகோனடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து, நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து

நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும போலும், நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரந்

தலர்ந்து தோடேந்தி நிழறறுமாயிற், றெழலணங்கு மன்புடையார் சூழொளி

யும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்றே." இது கூடைச்செயயுள்; "கூடை யென்

பது கூறுங் காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி, நான்கடி யஃகி நடத்தற்கு

முரித்தே.", "வார மெனபது வகுக்குங் காலை, நடையினு மொலியினு

மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுகுந தொன்மைத் தென்ப."

இவை அடிவரையிட்டன.

இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு

காவேரி" என்பதுபோல வருவது.

வருமாறு :—"திங்கண் மாலை ....

¹ "திங்கள்......காவேரி" என்பது, நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன்மரபிற்கும் செங்கோலிற்கும் மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ந.

(பி - ம்.) * 'பட்டைவகை செவியோர்த்து' † 'பின்புணிபாகெனக்'

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா
தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன்
வாழி காவேரி. (க)

௩. மன்னு மாலை வெண்குடையான் வளையாச
செங்கோ லதுவோச்
கன்னி தன்னைப புணர்ந்தாலும் புலவாய்
வாழி காவேரி [சிக்
கன்னி தன்னைப புணர்ந்தாலும்
புலவாதொழிதல் கயற்கண்ணாய்
¹ மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன்
வாழி காவேரி.(௨)

௪. ² உழவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை
³ தண்பதங்கொள்
விழவ ரோதை சிறந்தார்பப நடந்தாய் வாழி

காவேரி விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த
வெல்லாம் வாய்காவா
மழுவ ரோதை வளவன் றன் வளனே வாழி
காவேரி. (௩)

வே று.

௫. *
கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
யரியசூள்பொய்த்தார றனிலரென்றேழையம்யாங்*கறிகோமைய

உ. கயலாகியகண்ணையுடையாய;
புலவாதொழிந்தது மாதர் பெருங்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.

௩. கனணி - குமரி

௪. தண்பதங்கொள் விழுவர் - புதப்புனலாடுவார். வாயகாவாமழுவர் -
[ஏதி ஆங்குத் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும் வீரர்.
இவை மூன்றும் ஆற்றுவரி. வண்ணம், ஒழுகுவண்ணம்.

இனி வரியாவது:—முகமுடைவரி,
முகமில்வரி,படைப்பவரியென மூன்று
வகைப்படும். வரிப்பாட்டுக்கு முகமாக நிற்றலின்,
முகமெனப்படும்; என்னை?

"நிலமுத லாகிய வுலகியல் வரிக்கு, முகமாய் நிற்றலின்
முகமெனப் படுமே"

என்றாராகலின். அமமுகமுடைவரி மூன்றடிமுதலாக
ஏழடியீறாக வரும்;

"சிந்து நெடிலுஞ் சேரினும் வரையார்."
முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்து

ஏனையுறுப்புக்களான வருவது. படைப்புவரியாவது - எல்லாவுறுப்பும் ஒன்

றானும் பலவானும் வெள்ளையானும் ஆசிரியமானும் கொச்சகம்பெற்றும் பெறா

தும் வேறுவேறாகி........வருவது.

இவற்றுள், "திங்கண்மாலை" முதலாயினமூன்றும் முகமுடைவரி. இவை

கண்டனகூறி றாக யாழினிட்டபாட்டு.

[ரென்க.

ரு. பொயத்தாரென்றது, முன்னிலைப் படர்க்கை; காட்டிப்பொய்த்தா

---

1 'ம்ன்' மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன். சூ. சங்க - மயிலை; இ - வி. சூ. உசுகு. (சூ. உ.)

2 இது, குறின்மெல்லிசை-யேந்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; யா-வி. ஒழிபு.

3 "தண்பதங்கொள்ளுந் தலைநாள்" சிலப். கூ: கசுo.

4 இ -'ள்: "கரியமலர்........புகாரேயெம்மூர்"—இதுமுதலிய மூன்றும் புகாரித் தலைவியெனக் கூறியவாறு காண்க; (தொல். புறத்திணை. சூ. கஉ-ந); "கரியமலர்...... காரிகைமுன்...' எனச்செய்யுட்கட் பலதொகையும் விராய்வந்து ஒருசொன்னடைய வாய்த் தம்மை முடிப்பனவற்றோடு முடிந்தன." (தொல். எச்ச. சூ. உச - ந.)

(பி - ம்.) * 'அதிகோவைய'

எ.—கானல்வரி. வேறு

விரிகதிர்வெண்மதியுமீன்கணமுமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளைப்

· புரிவளையுமுத்துங்கண் *
டாம்பல்பொதியவிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்.

சு. காதல ராகிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண்
டெம்பின் வந்தா

ரேதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்பதையாங் †
கறிகோமைய

மாதரார் கண்ணு மதிநிழனீ
ரிணைகொண்டு மலர்ந்த நீலப்

போது ‡ மறியாது வண்டூச லாடும் புகாரே
யெம்மூர். (உ)

எ.

[1]மோதுமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபோந்தசைந்தமுரல்வாயச்சங்க
மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிபப
மாழ்கியைய

கோதைபரிந்தசையமெல்விரலாற்கொண்டோசசுங்குவளைமாலைப்
போது §
சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புகாரேயெம்மூர்.

சு. எம்பின்வநதார் ஏதிலர் தாமாகியென
முன்னில்லையைப் படர்க்கை
வாய்ப்பாட்டாற கூறினா.

எ. பரிந்து - அறுத்து. அசையக்
கொண்டோச்சுமெனக. குவளைமாலைப்

போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப பார்த்தாறபோலக கிடக்க அவ்வூரினுள்

ளார்கண்கள் கண்ணென்று ஐயுறறுப் போகாத புகாரென்க. அனறிக் கடைக்

கணிக்கவென்றது - குவளையானது மாலைக்காலம்பகையாதலால் அஞ்சிப் பார்க்கப்

போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வாரைச் சிறங்கணித்த கண்ணென்று தம்

பேதைமையாற் பார்த்து நிறறலான் நாங்களும பேதையமென்றுமாம்.

இவைமூன்றும் தோழி தலைமகன் முன்னின்று வரைவுகடாயவை-;

கையுறைமறையெனினுமமையும்.

இவை சார்த்துவரி:—"பாட்டுடைத் தலைவன் பதியொடும பேரொடுஞ்,

சீர்த்திப் பாடிற் சார்த்தெனப் படுமே"

இங்குப்பாட்டுடைத் தலைவன் - சோழன்.

அதுதான் முகச்சார்த்து முரிச்சார்த்து கொச்சகச்சார்த்தென மூவகைப்படும்.

அவற்றுள், முகச்சார்த்து:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீறாக வரும்; இடை நான்

கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சார்த்தாவது :—"முரிந்தவற.........., குற்றெழுத்தியலாற் குறுகிய நடையாற், பெற்ற வடித்தொகை மூன்று மிரண்டும், குற்ற மில்லெனக் கூறினர் புலவர்." கொச்சகச்சார்த்து :—கொச்சகம் போன்றுமுடியும்.

இவற்றுள், இவை மூன்றும் முகச்சார்த்து.

[1] இச்செய்யுளின்பின், "கரியமலர் நெடுங்கண்", "காதலராகி" என்பவை சில பிரதிகளில் முறையே காணப்படுகின்றன.

(பி - ம்.) * 'ஆம்பன்மலரும் புகாரே' † 'அறிகோவைய' ‡ 'அறியாமல் வண்டு' § 'புறங்கனிட்ட'

வேறு.

அ. [1] துறைமேய்வலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத தோற்ற மாய்வான்
பொறைமலிபூம்புன்னைப்*பூவுதிர்ந்து நுண்டாதுபோர்க்குங்கான

† னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண்
செய்த

வுறை
றமலியுய்யாநோயூர்சுணங்குமென்முலையேதீர்க்கும்போலும்

௯.

*இணங்கொள் ‡ புலா லுணங்கனின் றுபுள்ளோப்புத
§ றலைக்கிடாக்க்

கணங்கொள்வண்டார்த்துலாங் *கன்னிநறுஞாழல்
|| கையிலேந்தி

மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமுற்
றுண்டோ

ரணங்குறையு மென்ப தறியே னறிவேனேல்
லடையேன்மன்னோ

௧௦. * வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின்
மலர்கை யேந்தி

விலைமீனுணங்கற்பொருட்டாகவேண்டுருவங்கொண்டுவேறோர்

கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்கூற்றம்
வாழ்வ

தலைநீர்த்தண் கான லறியே னறிவேனே
லடையேன் மன்னோ.

அ. மண்லிலேதோயந்து. உறைமலி - மலியுறையால்;

உறை உயயாநோய் -

மருந்தாற்போக்கமுடியாதநோய. [1]போலும், ஒப்பில் போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கன் தலைமகளது காதன்மிகுதி குறிப்பினு னறிந்து கூறியது.

இது முகமில்வரி.

௯. தலைக்கீடு - ஒருவியாசம். இது கழறறெதிர்மறை.

௧௦. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

---

[1] இச்செய்யுள், தலைவியின்கண்ணாலுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணேமருந்தாம் (திருச்சிற். ௬௮௧) என்பதற்கும், தலைவனை வியந்துரைத்தபாங்கன் பின்னர்ச் சிந்தித்தற் கும் (இறை. சூ. ௩-உரை), பாங்கன் தலைவியை வியத்தற்கும் (நாற்கவி. களவு. சூ. உக உரை; இ - வி. சூ. ௫௦௫-உரை) மேற்கோளாக வந்துள்ளது; தக்கயாகப்பரணி, கடை திறப்பில், ௨௭-ஆம் தாழிசையுரையிலும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

[2] இச்செய்யுள், இயலிடங்கூறலென்னுந் துறைக்கும் (இறை. சூ. ௩ - உரை), இடையடி குறைந்து வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. ௧௫௬ - பேர்), குறைந்து வந்ததற்கும் (௸ ௸ ௸ ௧௫௫ - ந) மேற்கோள்;

நற்றயலடி

[3] 'கன்னிநறுஞாழல்': தொல். களவி. சூ. உஎ - சே. ந.

மேற்.

[4] "பல்லுயிர் பருகும்......உண்டென" (சிலப். இ: உசக - உக) என்பதும், "கன்னி நீர் ஞாழல் கமழ்பூங் கானல் யான்கண்ட, பொன்னங் கொடியை யீன்றே ரில்லை போலுமால், மன்னன் காக்கு மண்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, பின்ன தொன்று படைத்த தாயி லெவன்செய்கோ" என்னும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒப்புநோக்கற் பாலன.

(பி - ம்.) * 'பூவுதிர்துண்' † 'நிறைமலிவாண்முகத்துநீள் கயற்கண்' ‡ 'புலாலுணங்கிப்புள்' 'புலாலுணங்கு மன்றிவின்று' § 'தலைக்கிடாக்கணங்கொள்' || 'கைபிழான்றி'

ஏ.—கானல்வரி.

உ௰

வேறு.

கக. கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன
செயலெழுதித் தீர்ந்தமுகந் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்நர் சீறூர்க்கே
யங்கணேர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே.
(க)

கஉ. எறிவளைக * ளார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்

கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்கூற்றங்
காணீர்
கடுங்கூற்றங் காணீர் கடல்வாழ்நர் †
சீறூர்க்கே

மடங்கெழுமென் சாயன் மகளா யதுவே.
(உ)

௩௩. புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக் கண்டார்க்

‡ கலவநோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீ
ரணங்கிதுவோ காணீ ரடும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண் டதுவே. (௩)

வேறு.

௧௪. பொழிறரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதறு திருமொழியே பணையிள வனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே
§ யெழுதரு மின்னிடையே
யெனையிடர் **செய்தவையே. (௧)

௧௫. திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் †† விரியிடமே விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிலிடமே

---

௧௧. காமன் செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும் தொழிலெழுதி. தீர்ந்தமுகம்- பணிக்குறையறக் கைவிட்டமுகம். ஓ, வியப்பு. காணீர் - பாரீர்.

௧௨. எறிவளை - அறுக்கும்வளை; அன்றிக் கரையிலே திரையெறிகிறவளை

யுமாம்; வளைகள்முழங்க, இவையிறைப்பார்த்து ஓடும்
கண்ணையுடையாள். வேற்கண் - வேற்கண்ணையுடையாள் ;
ஆகுபெயர். அன்றியும்,........"நீள்கட
லிடை யலவன்வழி யுழவா" என
வளையாபதியினுங்கூறினர்.

கரு. அலவ - அலந்தலைப்பட. பிணங்குமைம்பால்
- செறிந்தமயிர்.
பெண் - பெண்வடிவு.

இவைமூன்றும் தமியளாக இடத்தெதிர்பட்ட
தலைவியைநோக்கித் தலை
மகன் கூறியவை.

இவை நிலைவரி; "முகமு முரியுந தன்னொடு முடியு,
நிலையை யுடையது
நிலையெனப் படுமே."

(பி - ம்.) * 'ஆர்ப்பவெம்மருங்குமோடும்' † 'சீறார்
மடங்கெழு' ‡ 'அலவ
னேய்', 'அவலநோய்' § 'எழுதரிய மின்னிடை' ** '
செய்தவிவையே' †† 'விரி
விடமே விரைவிரி தருமலரே'

* மருவிரி புரிகுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருகய லிணைவிழியே யெனையிடர் †
செய்தவையே. (௨)

௧௬. வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி
தருபொழிலே
தளையவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே
முளைவள ரிளநகையே முழுமதி
புரைமுகமே
‡ யிளையவ ளிணைமுலையே யெனையிடா
செய்தவையே. (௩)

வேறு.

௧௭. [1] கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வாநின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ
பார
§ மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழவல் கண்டாய்.
(௧)

௧௮. கொடுங்கண் வலையா || லுயிர்கொல்வா

னுந்தை

நெடுங்கண் வலையா ** னுயிர்கொல்லை மன்னியும்

வடங்கொண் முலையான் ++ மழைமின்னுப் போல

‡‡ நுடங்கி யுகுமென் னுசுப்பிழவல் கண்டாய். (உ)

கக. *ஓடுந திமில்கொண் §§ டுயிர்கொல்வர் நின்னையர்

கோடும் புருவத் |||| துயிர்கொல்லை மன்னியும்

கச - கூ ஏகாரம், எண்ணேகாரம்.

இவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்கன்கேட்ப உறறதுரைத்தவை.

இவைமுரிவரி; "எடுத்த வியலு மிசையுந் முரியெனப் படுமே."

தம்மின்,முரித்துப் பாடுதன்

கள. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின்று. இடர்புக்கு - இடரிலேகிடந்து.

இடையிழவல் - இடையிழவாதேகோள; என்றது நின்தமரும் நீயுஞ்செய்கிற

கொடுமையாலே இடை முரியவுங்கூடும்; அதற்கு

உட்பகையாயத் துணைக்

காரணமாகிய மூலைகளுமுளவாதலால் இடையைப்
பரிகரியென்றவாறு; என்

வருத்தத்தைத தீரென்பதாம. இவை
மூன்றறகுமொக்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உனக்குப்
பெருமையாவது பிறரெவ்வம்

பார்த்தல்; 'பாரா' எனப் பாடமாயின, தான்
பெருக்கமுறுமதனை பிறரெவ்வ

மும்பாராத மூலையென்றும்; எவ்வமுமென் னுமும்மை
தொக்கது.

---

[1] பொய் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்;
இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் சாயல்வரியென்று சில

(தொல். களவு: சூ. கக - ந.);
மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழு

தப்பெற்றுள்ளன.

[2] இரந்துபின்னிலே நிற்றற்கு இது மேற்கோள்; நாற்கவி. சூ. கஉஎ - உரை.

(பி - ம்.) * 'மருவிரி தருகுழலே' † 'செய்தவிவையே' ‡ 'இளவளரிளமுலையே
யெனவிடர் செய்தவிவையே' § 'இடர்புக்குகுமின்னிடையே' || 'உயிர்கொள்வா
னுந்தை' ** 'உயிர்கொள்வை நீயும்' †† 'மனறமின்' ‡‡ 'நுடங்குமினமென் னுகழ்புழ்'
§§ 'உயிர் கொள்வர்' |||| 'உயிர்கொள்வை நீயும்'

பீடும் பிறரெவ்வம் * பாராய் முலைசுமந்து

வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழவல் கண்டாய்.

(ரு)

வே று.

உ0. [1] பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
குவளை யல்ல கொடிய கொடிய.

உக. புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.

உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
வெள்வே லல்ல வெய்ய வெய்ய.

வே று.

(ஐ)

(ஒ)

உ௬ சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்

சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வா

இவைமூன்றும் புணர்ச்சிநீட இடந்தலைப்பாட்டிற புணர்தலுறுவான் ஆற்றாமைக் கூறியவை.

உ0. குவளையல்ல - நிறம்பறறிக் குவளையென்னவேண்டா.

உக. அன்ன நடப்ப - அன்னம் இந்நடையைப்பார்த்து நடக்கும்படி ; அன்றி, நடைக்கு அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் - மிகுதியும் கூர்மையும் நீழனடப்பாள் கண்கள் மிகவெயய; ஆகலாற் கூற்றமென்க

உஉ. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமூன்றும் குறியிடத்துக்கண்ட பாங்கனசொல்லியவை; புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலருமையான ஆறறுணயத தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிய வையுமாம்.

உகூ. விளையாட்டு விருப்பினல் ஓடுவாளைக்கண்டு சினன டையுடனுக்கு மென்று சொல்லுவர் புலவராயினும் இவள் விளையாட்டொழிந்து தன் னியல் ....னீயொவ்வாய; அதன்ற சேராதேகோள்.

இது [2] காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் ஏமஞ்சாலா இடும்பையெய்தி யோன் சொல்லியது .

---

[1] இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் நிலைவரியென்றும், துள்ளல்வரியென்றும், துள்ளலோசையென்றும் மூலமட்டுமுள்ள சிலபிரதிகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

[2] தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், சூ. ௫௦. (பி - ம்.) * 'பாரமுலை'

* யூர்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்

† சேரன் மடவன்னஞ் சேர
னடையொவ்வாய்.

கட்டுரை.

உ௪. ‡ ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட
மானெடுங்கண் மாதவியு
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் றன்னிலை
மயங்கினனெனக்

§ கலவியான் மகிழ்ந்தாள்போற் புலவியால் யாழ்வாங்கித்

தானுமோர் || குறிப்பினள்போற்

கானல்வரிப் பாடற்பாணி

நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர் மனமகிழக் கலத்தொடு

புணர்ந்தமைந்த¶ கண்டத்தாற் பாடத்தொடங்குமன்.

வேறு.

உ௫. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ வாடை யதுபோர்த்துக்

கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி

கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தவெல்லா நின்கணவன்
திருந்து செங்கோல் வளையாமை யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)

உசு. பூவர் சோலை ** மயிலாலப் புரிந்து குயில்க ளிசைபாடக்
காமர் மாலை †† யருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி

காமர் மாலை ‡‡ யருகசைய நடந்த வெல்லா நின்கணவன்
நாம வேலின் றிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி காவேரி.

(உ)

௨௧. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி

ஊழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி காவேரி

கஎ - ௨௩. இவையேழும் திணைநிலைவரி.

---

௨௪. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

கோவலன் வாசித்த உருக்கள் களவில் தலைமகனை கூற்றுதலால் இவன்

தன்மேல் அன்பிலனென உட்கொண்டு புலந்து அது தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்

தாள்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும் வேறுகுறிப்புடையாள்

போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும் கானல்வரிப்பாணி பாடத்தொடங்கின

ளென்க. கலம் - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

௨௫. ஒல்கி - பெண்மையாலேயொதுங்கி. வளையரமையேயெனத் தேற்

றேகாரம் வருவிக்க; (௨௬ - எ) மறைய ஏகாரங்களும் இன்னவெனக்கொள்க.

அதனை யறிக்தேனென்க.

௨௬. வேலின்றிறங்கண்டேனென்றது, பிறராலவருத்தம் இல்லையென்றவாறு.

௨௭. பகல்வெய்யோனென்றது,

சூரியவங்கிசத்தவனுதலால்; நடுவை

விரும்புவானென்றுமாம். இவை மூன்றும் ஆற்றுவரி.

(பி - ம்.) * 'கடைர்திரை நீரோதமுழக்கி' † 'செல்மட' ‡ 'ஆங்குத்தினைநிலவரிக்கானல்வரிப்பாணிகேட்டு' § 'கலவியாழின்' || 'குறிப்பினளாய்க்கானல் வரிப்பாடற்பால்' ¶ 'கண்டத்தாள் பாமென்' ** 'மயிலாடட்புரிந்து குழல்களிசை பாட' †† 'அருகலைய' ‡‡ 'அருகாட'

எ.—கானல்வரி.

௨௬௬

பூழி யுய்க்கும் பேருதவி * யொழியா தொழுக லுயிரோம்பு
மாழி யாள்வான் பகல்வெய்யோ னருளே வாழி காவேரி. (௩)

வேறு.

உ-அ.

தீங்கதிர் வாண்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுறுவ லொவ்வா வேனும்
வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன் போல் வருதிரைய
வீங்கோதந் தந்து†விளங்கொளியவெண்முத்தம்விரைசூழ்கானற்
பூங்கோதை கொண்டு
விலைஞர்போன் மீளும் புகாரே யெம்மூர்.

௨௯. மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர்
பாக்கத்து மடவார் செங்கை
யிறைவளைக ளேற்றுவதை ‡
யேழைய மெங்ஙனம்யாங் கறிகோ
நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன
நீள்புன்னை யரும்பிப்பூத்த[மைய

பொறைமலிபூங்கொம்பேறவண்டாம்பலூதும்புகாரேயெம்மூர்

௩௦. உண்டாரைவென்னறாவொளியாப்பாக்கத்தளுறையொன்றின்றித்
தண்டாநோய் மாதர் தலைத்தருதி||யென்பதியாங் கறிகோமைய
வண்டா திரையசிப்பக் கையான் மணன்முகந்து மதிமேனீண்ட
புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர்
கடலூர்க்கும் புகாரே யெம்மூர்.

உ௮. மணிமுறுவல் - நல்லமுறுவல்.
செவ்வாயமுறுவலைஒவ்வாவேனும்.

வாங்கும் - கொள்ளும். மான்மகன்போல் — மயங்கின மகன்போல; காமன்

போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம் வெண்முத்ததைத்தந்து பூங்கோதையைக்

கொண்டு; ஓதம், எழுவாய்.

இது கையுறைமறை.

உக. மறையின் மணந்தாரை - அப்படிமணந்த மடவாரை. அன்னம்

அரும்பிப்பூத்த புன்னையிலே ஏறியிருக்க நிறைமதியும் மீனுமெனக்கருதி ஆம்பல்

மலருமென்க. வண்டு ஊதுமென்வே மலர்தல்பெற்ரும். இங்ஙனம்கூறிற்று,

மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; "உடைதிரை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக்

கின்ற வன்னம்......ஆம்பல்" என்ருர் பிறரும்.

மதியும் மீனுமென்று கண்டார்கருதப் புன்னையிலே அன்னமேறிற்ருக

வண்டு ஆம்பலையூதுமெனக.

௩௦. உண்டாரை வெல் நறு - உண்டவர்களைக் கடுமைசெய்யு நறு. ஊனொ

ளியா - உண்டவூனைமறையாத; [இன்றியொளியாத.]

இவையிரண்டும் தோழியிற் கூட்டங்கூடிப்
பின்பு வாரா வரைவலென்றூற்

றுத் தோழிகூறியவை. இவை மூன்றும்
சார்த்துவரி.

[1] சீவகசிந்தாமணி, உ௯௨.

(பி - ம்.) *
'ஒழியாதொழிதலுலகோம்பும்' † 'விளங்கொளிர்' ‡
'ஏழையசெய்யுனம்

யாங்கறிகோவைய' § 'கொம்பேறி' ‖ '
என்பதையாங்கறிகோவைய'

வேறு.

௩௯. [1] புணர்துணையோ டாடும் பொறியலவ
னோக்கி

யிணர்ததையும் பூங்கான லென்னையு நோக்கி

யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச
சேர்ப்பன்

* வணர்சுரி யைம்பாலோய் வண்ண

முணரேனல். (௯)

௬௨. [2] தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம் மான்றேரு
மெம்மை நினையாது † விட்டாரோ' விட்டகல்க
வம்மெ னிணர வடும்புகா ளன்னங்கா
ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால். (௰)

௬௩. [3] புன்கண்கூர் மாலைப் புலம்புமென் கண்ணேபோற்
றுன்ப முழவாய் துயிலப் பெறுதியா
‡ லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்த்துங் கனவினுள்
வன்கணார் கானல் வரக்கண் டறிதியோ. (௧௧)

---

௬௧. ஆடும் - விளையாடும். உணர்வொழிய - உணர்வு தன்னைவிட. சேர்ப்பன் வண்ணம்.
இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தது.

௬௨. விட்டாரோ: ஓகாரம், ஒழியிசை. தண்ணளியும் தாமும் தேருமெனப் பின்பு சிலசொல்லப்புக்கு அதனைக் காதன் மிகுதியாற் கலங்கி விட்டாரென்றாள்.

உயர்திணையையும் அஃறிணையையுமெண்ணி
உயர்திணையான்முடித்தார் தண்

ணளியும் தேரும்விடுக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு.
மறக்கமாட்டேமென்

றது ஒருசொல்.

௩௩. துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய்
நெயதாலென்றாள், தன்கண்

துயிலாதுவருந்த அது கவற்சியின்றித்துயிறலின்.
கள்ளுண்டுமயங்கினையாத

லாற் கேட்டும் சொல்ல மாட்டாயாயினை. எயதுங்
கனவினுளென்றாள்,

உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

---

[1] இது, வன்மொழியாற் கூறல்முதலியவற்றிற்கு
மேற்கோள்; (இறை. சூ. ௧௦.

உரை; தொல். களவு. சூ. ௨௩ - இளம். ந.) "நீ
கண்டனையெனின்" (திருச்சிற். அச)

என்பதும், "பாடுஞ்சிறை வண்டு" (இறை. சூ. ௧௦ - உரை.
மேற்) என்பதும் இச்செய்

யுளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

[2] தலைமைப்பொருளையும்
தலைமையில்பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்பொருள்

வினையால் முடித்ததற்கும் (தொல். கிளவி. சூ. ௪௧ - சே; பிர.
௧௬ - உரை; இ - வி. சூ. ௨௩௪ - உரை), கேளாதனவற்றைக்

கேட்பனபோலக் கூறியதற்கும் (தொல். செய். சூ. உ00 - ந.) இதுமேற்கோள்.

[3] தொல். களவு. சூ. கசு - ந; இறை. சூ - ௩0 - உரை; நாற்கவி. சூ. கசுச - உரை மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * 'வணரொலிஐம்பாலாய்' † 'விட்டனரே' ‡ 'இன்கண்வராய்'

௩௪. [1] * புள்ளியன்மான் றேரார்ந்த போன வழியெல்லாந்
தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றென்செய்கோ
தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றெம்மோடுங்
குள்ளாரோ டுள்ளா † யுணராய்மற் றென்செய்கோ. (௪)

௩௫. [2] நேர்ந்தநங் காதலர் ‡ நேமி நெடுந்திண்டே
ரூர்ந்த வழிசிதைய வூர்கின்ற

வோதமே

பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு

மன்னமே

யீர்ந்தண் டுறையே யிதுதகா

தென்னீரே. (ரு)

௬௯. ' நேர்ந்தநங் காதலர் ‡ நேமி

நெடுந்திண்டே

ரூர்ந்த வழிசிதைய வூர்ந்தாய்வாழி

கடலோத

மூர்ந்த வழிசிதைய வூர்ந்தாய்மற்

றெம்மொடு

தீர்ந்தாய்போற் றீர்ந்திலையால் வாழி

கடலோதம். (௬)

வே று.

௭௦. நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து §

நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச

செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந்

திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

புன்னைப்பொதும்பர் மகரத்திண்

கொடியோனெய்த புதுப்புண்க

ளென்னைக்காணு வகைமறைத்தா ||

லன்னைகாணி னென்செய்கோ.

௬௪. புள்ளின் இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாவின்கடுமைகூறிற்று;

[1] "புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான" என்றார்

பிறரும். ஈங்குள்ளார் - அய

லாராகிய அலர்தூற்றுவார்; என்மனம்

விட்டுப்போகாத தலைவரென்றுமாம்.

உள்ளாய் - அவர்கூற்றிலே

நிற்கின்றாயாதலால்என்னையறியாய; என்செய்வே

னென்றாள். ஓகாரம், ஈற்றசை.

௬௫. நேர்ந்த - நம்மோடுபொருந்தின.

ஓதங்களூரானின்றன.

௬௬. தீர்ந்தாயபோற்றீர்ந்திலை -

உறவுபோலிருந்து உறவாயிற்றிலை; காரி யத்தால்

வேறுபட்டாய.

இவ்வைந்தும் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இவை திணைநிலைவரி.

௬௭. புதுப்புணென்றது, தலைவி மேன்மேல்

வருந்துகின்றவருத்தத்தை.

என்செய்கு - என்செயவேன்.

---

[1] இது "நேர்ந்தநங்காதலர்" என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய இரண்டு செய்யுட் களுக்கும் பின்னர்ச் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

[2] தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், சூ. ௨௦௦ - இளம்.

ந. மேற்.

[3] இறையனாரகப்பொருள், சூ. எ - உரை, மேற்.

[4] தொல்காப்பியம், கற்பியல், சூ. ருக.

(பி - ம்.) * 'புள்ளிமான்றேர்' † 'உணர்ந்தாய்'
‡ 'நேமியொடுந் திண்டேர்'
§ 'நலஞ்சாய்' || 'அன்னைகாண்கில்'

ருஅ. வாரித் தரள நகைசெய்து வண்செம்பவள
வாய்மலர்ந்து
சேரிப் பரதர் வலைமுன்றிற் றிரையுலாவு
கடற்சேர்ப்ப
[1] மாரிப் பீரத் தலர்வண்ண
மடவாள்கொள்ளக் கடவுள்வரைந்
* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் றன்னையறியி
னென்செய்கோ.

ருகூ. புலவுத்திரங்கிய துணிக்கிப் பொழிற்றண்டலையிற் புகுந்திருந்து
கலவைச்செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

பலவுற் †றொருநோய் துணியாத
படர்நோய்மடவா டனியுழப்ப
வலவுற்றிரங்கி யறியானோ யன்னையறியி
னென்செய்கோ. (௫)

வேறு.

௩௦. இளையிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வான் மறைந்தனனே
களைவரும் புலம்புநீர் ! கண்பொழீஇ யுகுத்தனவே
தளையவிழ் மலர்க்குழலாய் தணந்தார்நாட் டுளதாங்கொல் வளைநெகிழ வெரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மாலை. (௬)

௩௧. கதிரவன் மறைந்தனனே காரிருள் பரந்ததுவே யெதிர்மலர் § புரையுண்கணெவ்வநீ ருகுத்தனவே
புதுமதி புரைமுகத்தாய் ‖ போனார்நாட் டுளதாங்கொன்
மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழுங்கி வந்தவிம் மருண்மாலை. (௭)

---

௩௪. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து.
கடவுள்வரைநது - கடவுளரைவழி.
ட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.
௩௯. புலவுற்றிரங்கியது - புலாலுற்றழுற்றுவருந்தியது; துணியால்

இரக்குதலுமாம். நீங்க - புலர்ஞறநீங்க. கலவை - பலவுங்கலந்தது. செம்மல் - பழம்பூ. பலவுற்று - பலநோயிலே பொருந்தி, பல துன்பங்களுமுறுதலால்,

ஒருநோயிற்றுணியவொண்ணுத கிளவையுடைய நோயை மடவாள் தானே யதிர்ந்து அனுபவிக்க; படர் - நினைவு. அலவுறுதலும் இரக்கலும் ஒருவரறியப் படாத நோயை. அன்னையறியாத நோய். நோய் காரணமாக அலவுற்றென்க.

இவைமூன்றும் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாவியவை.

சய. இனையிருள் - இனையவிருள்; விகாரம். களைதற்கரிய வருத்தத்தால் வந்தீர்.

சக. எதிர்மலர் - செவ்விமலர்; எதிர்த்துப் பிணைத்த மலரென்றுமாம்; தோற்றுகின்றமலரென்றுமாம்.

---

1 "மாரிப் பீரத் தலர்சில கொண்டே" குறுந். கஅ.

(பி - ம்.) * 'அரிக்கொடுநோய்செய்தார்'
§ 'புரையுங்கண்' ‖ 'புணர்த்தார்நாட்டு'

† 'ஒருநீர்' ‡ 'கண்பொழி'

எ.—கானல் வரி.

௬௨. பறவைபாட் டடங்கினவே * பகல்செய்வான் மறைந்தனனே
நிறைநிலா நோய்கூர நெடுங்கணீ ருகுத்தனவே
துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தார்நாட் டுளதாங்கொல்
[1] மறவையா யென்னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருண்மாலை. (க)

வேறு.

௬௩. கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லழித்துப் போனா ரொருவர்
பொய்த லழித்துப் போனா ரவர்நம்
மையன் மனம்விட் டகல்வா ரல்லர்.

௬௪. கானல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
நீநல் கென்றே நின்றா ரொருவர்
நீநல் கென்றே நின்றா ரவர்நம்
மானேர் நோக்க மறப்பா ரல்லர்.

௬௫. அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
† நென்ன னோக்கி நின்றா ரொருவர்
† நென்ன னோக்கி நின்றா ரவர்நம்

பொன்னோர் சுணங்கிற் போர்வா ரல்லர்.

வேறு.

(க)

(உ)

(ஊ)

௬௯. அடையல் குருகே யடையலெங் கான
லடையல் குருகே யடையலெங் கான

லுடைதிரைநீர்ச சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையா
யடையல் குருகே யடையலெங் கானல்.

சஉ. பாட்டடங்கின - ஒலித்தலடங்கின. நிறைநிலா - நிறுத்தலில்லா வாய். நோயகூர-நோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். [தலை.

இவை மூன்றும் பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குரைத்

இவை ஆறும் மயங்குதிணைநிலைவரி..

சரு. பொயதலழித்து - விளையாட்டைமறப்பித்து; "சேர்ப்பே ரீரளை யலவற பார்க்குஞ், சிறுவிளை யாடலு பெருந்துயர மாகிய நோயே" என்றாற்போல.

[2] நற்றிணைப்பாட்டிலும்
மழுங்க, நினைக்குது

சச. என்றேநிற்கை - என்றுசொல்லியேநிற்கை. நம்பார்வையென்றான், வேற்றுமையின்மையால். மானேர்நோக்கம் - மானையொத்தபார்வை.

சடு. பொன்னேர்சுணங்கின் - பொன்தோற்றுகின்ற சுணங்குபோல.

இவைமூன்றும் மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல்; ஆற்றுவித்தற் பொருட்டுத் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்ததூஉமாம்.

இவை மூன்றும் சாயல்வரி.

சசு. நோயுரையாயென்றது, முற்று. ஆதலால், எம்கானவில் வந்தடை யாதேகோளென்றான். இது காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

---

[1] "மறவை" புறநா. சச. [2] நற்றிணை, கஉக.
(பி - ம்.) * 'பகற்செய்வான்' † 'நின்னோர்நோக்கி நின்றூர்'

வேறு.

சஎ. ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னருங்
காந்தண் மெல்விரற் கைக்கிளை சேர்குரற்
றீந்தொடைச செவ்வழிப் பாலை யிசையெழீஇப்
பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப் பெயர்த்தாள்.

வேறு.

சஅ. துளையர் விளரி நொடிதருந் தீம்பாலை
யிளிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான் மாலை
யிளிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன் னீயேற்

கொளேவல்லா யென்னுவி கொள்வாழி
மாலே. (க)

சஐ. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி னீழ

லிருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்
மாலே
யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்று
வேந்த
னெயிற்புறத்து வேந்தனே டென்னுதி
மாலே. (உ)

ருo. * பையுணோய் கூரப பகல்செய்வான்
போய்வீழ
வையமோ கண்புதைபப வந்தாய்
மருண்மாலே
மாலேநீ யாயின் மணந்தா ரவராயின்
† ஞாலமோ நல்கூர்ந் ததுவாழி மாலே. (௩)

சஎ. ஆங்கனம்பாடிய -
அவன்பாடினுறபோலப்பாடிய. மெல்விரல் -
மெல்விரலாலே. பண்ணு - பண்ணே.
சஅ. விளரியென்ருர், விளரி இரங்கினர்பாடும்
பண்ணுதலால். இது,
[1] "விளரிப்பண் கண்ணினர் பாணர்' என்று
வந்ததுபோலும்; நெயதறகு இரங்க

லும் இரங்கனிமித்தமும் உரிப்பொருள். விளரி
நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;

நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இளி கிளையிற்கோடல்:
நின்றநரம்பிற்கு ஆறு நரம்புபகை; அதி
கூடமென்னுங்குற்றம்; இளிமுதலாகக் கைக்கிளையாறுவதாம்;
இளிக்குக் கைக்கிளை பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே
பகைநரம்பிலே கைசென்று தடவ. கொளைவல்லாய -
கொள்ளுதலை வல்லாய நீ.

சகூ. ஏங்கி - வருந்தி. உயிர்ப்புறத்தாய -
உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்று

வேந்தன் - நொச்சியான். 'எயிற்புறத்துவேந்தன் -
உழிஞையான். வேந்த

ரோடு - வேந்தறகு.

ருo. இவ்வையத்துள்ளார் கண்புதைப்ப.
நீயெனறதும், அவரென்றதும்

கொடுமைகுறித்து. ஞாலம் நல்கூர்ந்ததென்றாள்,
தன்னோய் எல்லார்க்கும்

ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோறறுதலால்; 'தான்சாக உலகு
கவிழும்' என்னும் பழ

மொழிபோல.

இவைமூன்றும் மாலைப்பொழுது கண்டு தலைவி கூறியவை.

[1] பு - வெ. தும்பை. கக. (பி - ம்.) * 'பைதலேனைப்' † 'ஞாலமே'

எ.—கானல்வரி.

உ௪௯

வேறு.

௩௧. தீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன்
மருண்மாலை
* தூக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு
கிளவியாற்
பூக்கமழ் கானலிற் † பொய்சூள்
பொறுக்கென்று
மாக்கடற் றெய்வநின் மலரடி
வணங்குதும்.
௩௨. எனக்கேட்டு,
கானல்வரி யான்பாடத்
தானொன்றின்மேன் மனம்வைத்து
[1] மாயப்பொய் பலகூட்டு மாயத்தாள்
பாடினளென

‡ யாழிசைமேல் வைத்துத்த னூழ்வினைவந் துருத்ததாகலி
னுவவுற்ற திங்கண்முகத்தாளைக் கவவுக்கை ஞெகிழ்ந்தனனாய்ப்
பொழுதீங்குக் கழிந்ததாகலி னெழுதுமென் றுடனெழா
தேவலாள ருடன்சூழ்தரக் கோவலன்றான் போனபின்னர்த்
தாதவிழ் மலர்ச்சோலை யோதையாயத் § தொலியவித்துக்
கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்
காதலனுட னன்றியே ¶ மாதவிதன் மனைபுக்காள்
ஆங்கு,
மாயிரு ஞாலத் தரசு தலைவணக்குஞ்
சூழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்
மாலை வெண்குடை கவிப்ப

வாழி மால்வரை ** யகவையா

வெனவே.

---

௫௧. மாலே - மாலையை. தூக்காது - நம்மைவருத்துமென்று கருதாது.

துணிந்தவித்துயரெஞ்சுகிளவியால் - துணிதற்குக்காரணமான நல்ல வார்த்

தையோடே; ஆவது நின்னிற்பிரியேனென்றல். இது, வரைவுநீட்டித்தவிடத்,

துத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக்கூறியது இது கொச்சகம். முகநிலை முரி

களாற் பயந்த வேறுபடுபொருண்மையெல்லாம் தன்னகத்தடக்கி ஒருநெறிப்

படுத்தலாற் கொச்சகமெனப்படும். அது, வெள்ளையானும், அகவலானுமூடி

யும். இவை, மூமமில்வரி

௫௨. என்றிவள் பாடக்கேட்டு[ச் சொல்லுவான்]:—நான் கானல்வரி பாடத்தான் அப்படிப்பாடாதேஎன்னையொழியப்பிறிதொருபொருண்மேல்மனம் வைத்து, மாயஞ்செய்வாளாகலின், இப்படிப் பாடினளென்று.

ஆங்கு, அசை. ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளம்; இஃது உள்ளேயகப் படும்படி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

எ.—கானல்வரி முற்றிற்று.

¹ "மாயப்பொய்ம்மொழி" அகநா. கூ.

(பி - ம்.) * 'நாக்காயது தணிந்த துயரெஞ்ச' † 'பொய்ச்சூளுறக்கென' ‡ 'யாழ் மேல்வைத்து' § 'துவியீந்த' ¶ 'மாதவி தன்மனைபுக்கனன்' 'மாயிரு' ** 'அகலயிருக்கென்'

எட்டாவது.

வேனிற் காதை.

நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள் பௌவமுந்
தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு
மாட மதுரையும் பீடா ருறந்தையுங்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாரு
மரைசுவீற் றிருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய
¹ * வின்னிள வேனில் வந்தன னிவணென
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றூதனிசைத்தன னாதலின்
மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை

புகா றுகோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடியிடை சோலைக் குயிலோ னென்னும்
படையுள் படுவோன் † பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டினுட்
கோவல னூடக் கூடா தேகிய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை

க. நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோள்பௌவம் - குமரிக்கடல்.
க - உ. இவை தமிழை எல்லைப்படுத்தின நாடு.

ரு - சு. நகரம் நான்கினுமாக வீற்றிருந்த மன்னனாகிய மாரன். எ. வேனில் - வேனிலரசன்; அஃறிணை உயர்திணையாகக்கூறிற்று.

சு. இளங்காற்றாகிய தூதன். குயிலோனுக்கு இசைத்தனன்.

கo. காமன்சேனை - மகளிர்.

கஉ. கொடி - படர்கொடி குயிலோன், உயர்த்துக்கூறிற்று.

கரு. படையுள்படுவோன் - காமன் படைச்சிறுட்பிள்ளை; படைக்கிழவன் சிறுக்கன்; காளமேதி. பணிமொழி - மாருததூதன் பணித்தமொழி.

---

¹ சிலப்பதிகாரம். அ: இள, பிரயோக. சக - உரை, மேற். (பி - ம்.) * 'இன்னிளவேனில் வந்ததிவணென' 'வந்தனளுக' †

அ—வேனிற்காதை

த. உஉக

1 * தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச்

சந்துந்

உ௦. தன்கட ணிறுக்குந் தன்மைய †

வாதலிற்

கொங்கை முன்றிற் குங்கும வளாகத்து

மையறு சிறப்பிற் கையுறை யேந்தி

யதிரா மரபின் யாழ்கை வாங்கி

மதுர கீதம் பாடினன் மயங்கி

உரு. யொன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண்

விருத்தி

நன்பா லமைந்த விருக்கைய ளாகி

கக - உ௦. தன்கடனிறுக்குந் தன்மையவாதல் - முத்தும் சந்தும் வேனிற்

காலத்துப் பூண்பனவும் பூசுவனவுமாய்ப்

பயன்படச்செய்தல்.

உக. முனபு குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
கொங்கைமுன்றிலாகிய
பரப்பு; முலைக்கு முறறம், மார்பெனினுமொக்கும்.

உக - உ. (எ) வேனிலரசனுக்குக் கையுறையாக
வளாகத்தேந்தி; பூண்டும்
பூசியும்மென்றபடி; கையுறை - பாருடம்.

உங. பின்பு அதிராமரபின்யாழ்கை
வாங்கினளென்க; அதிர்தல் - தளங்கு
தல்; அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

உச. மதுரகீதம்பாடினள் - மிடற்றுக்
கருவியாலே முந்துறப்பாடிப் பின்பு
யாழ்க்கருவியோடு பாடத்தொடங்கினளென்க.

மதுரகீதம் பாடினண் மயங்கி:
தாரங்குரலான மேற்செம்பாலையென்
னும் பண்ணைக் கண்டத்தாற்பாடி மயங்கி
அப்பண்ணையே யாழினும்பாடின
ளென்றவாறு

இதனாற்போந்த பொருள்:—நிலம் கலம்
கண்டமென்னும் நெறி மூன்றி
னும், "கண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், கருவிக்
கின்பங் கொடுப்பதுமது...,
பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே" என்னுஞ் செ
சால்லகத்தியச்சூத்திரத்

தானும் முற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும் செம்பாலைப்பண்ணை யாழினும்
பாடினளெனவுங்கொள்க.

உரு. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தியாவது - இருபத்தொரு
கோவைமுதலாக நாலுறகோவையீருகக்கிடந்த கோவைகளுள் ஒன்பான்கோவை
யில் மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது, 'தலையின தாரஞ் செயயுந் தாரம்' என்
பதனாற்பெற்ரும். ஒன்பான்கோவை : "தொண்டுபடு திவவின் முண்டக நல்
'யாழ்" என ஆசிரியமாலையுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

---

[1] தஞ்சைவாணன்கோவை, கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'தெண்கடன்' † 'ஆகவின்'

சிலப்பதிகாரம்

* வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு

சேர்த்தி

யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇச்
செம்பகை யார்ப்பே † கூட மதிர்வே
௩0. வெம்பகை நீக்கும் விரகுளி யறிந்து
பிழையா மரபி னீரேழ் ‡ கோவையை
யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய் கட்டி
யிணைகிளை பகைநட் பென்றிந் நான்கி
னிசைபுணர் குறிநிலை யெய்த நோக்கிக்

உ௫ - சூ. ஒன்பான்...........விருக்கைய ளாகி: "ஆதிப்பா.........ஒன் பான் விருத்தி." அவற்றுள், தலைக்கண விருத்தியாவது - "முதற்க ணெதிர்... தோற்றமும்." யாழ்வாசித்தற்குச் சூத்திரம்:—"நல்லிசை மடந்தை......வினய மாட்டுதல் கடனே" என்பது; வினயம் - தேவபாணி.

உள - அ. வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டின்மிசை வைத்து இடக் கை நால்விரலளவால் மாடகத்தைத் தழுவியென்றவாறு.

பதாகையாவது - "பெருவிரல் குஞ்சித் தேனைய நான்கு, நிரலே நிமிர்த்தல்

பதாகை யாகும்"

"மாடக மென்பது வுருக்கும் காலைக், கருவிளங் காழ்ப்பினை நால்விரல் கொண்டு,திருவியல் பாலிகை வடிவாக் கடைந்து, சதுரமூன் முகத் துளையிடற்

குரித்தே."

உகூ - ௩0. செம்பகை......அதிர்வு:
இப்பகைநரம்புகள் படாமல் வாசிக்கு

முறைமையறிந்து. இவற்றுள், செம்பகை - நரம்பிற்கலப்பு; ஆர்ப்பு -

நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு - கம்பித்தல்.

௯௧ - ௨. பிழையாமரபின்.........கட்டியென்றது - உழைமுதலாகக் கைக்கிளையீறாகப் பண்ணியென்றவாறு. இளி விளரி தாரம் குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழையென்று முறையே எழுநரம்பியன்றபின்னர், "கண்ணிய கீழ்மூன் றாகி மேலு, நண்ணல் வேண்டு மீரிரண்டு நரம்பே." "குரலே துத்த மிளியிவை நான்கும், விளரி கைக்கிளை மும்மூன் றாகித், தளராத் தார முழையிவை யீரிரண், டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னோரே."

௯௩ - ௪. இணைகிளை......நோக்கியென்றது: இணை - இரண்டுநரம்பு; "இணையெனப்.........அளவினவென்ப." கிளை - ஐந்துநரம்பு; "கிளையெனப் படுவ.........ஆகுமென்ப." பகையென்றது - ஆறும் மூன்றும்; "நின்ற.........கூடமாகும்." கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - நாலாநரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணருங் குறிநிலை எயதநோக்கியென்க.

(பி - ம்.) * 'வலக்கைபதாகை' † 'அதிர்வே கூடம்' ‡ 'கோவைபுமுழை முதற் கைக்கிளை யீரேழ்காட்டியிளை'

௯௫. குரல்வா யிளிவாய்க் * கேட்டன ளன்றியும்
வரன்முறை மருங்கி † னைந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழையீ றாகவுங்
குரன்முத லாகவுங் குரலீ றாகவு

மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு
சo. மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

கூரு. குரல்வாய... ......கேட்டனள்:
குரன்முதலாகவெடுத்து இளி
குரலாக வாசித்தாள்.
கேட்டனள் - செவியாலே அளந்தாள்.
(கூசு) வரன்முறைமருங்கிற (கூரு)
கேட்டனளென்க.
கூசு. வரன்முறையாவது - முன்கூறினவகையே
ஐந்தாநரம்பா மும்மை
யின், இளி குரலாக ஏழுநரம்பும் வாசித்தாளென்க.
கூஅ. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும்
வாசித்தாளென்றவாறு.
கூகூ - சக.
அகநிலைமருதமும்.........நோக்கியென்றது:—
அகநிலை மருதமாவது - "ஒத்த கிழமை
யுயர்குரன் மருதந், துத்தமும் விளரி
யுங் குறைவுபெற னிறையே."
இதன்பாட்டு:—"ஊர்க திண்டே ரூர்தற் கின்னே,
நேர்க பாக நீயா வண்ணம்." நரம்புகளுமாத்திரை
பதினாறு.
"புறநிலை மருதங் குரலுழை கிழமை, துத்தங்
கைக்கிளை குரலா மேனைத்,

தாரம் விளரி யிளிநிறை வாகும்."
இதன்பாட்டு:—":அங்கட் பொயகை யூரன்
கேண்மை, திங்க ளோர்நா ளாகுந் தோழி." நரம்பு பதினாறு. "அருகியன் மருதங் குரல்கிழமை
கைக்கிளை, விளரி யிளிகுர னிறையா
மேனைத், துத்தந் தார மிளியிவை நிறையே."
இதன்பாட்டு:—"வந்தா னூரன்
மென்றோள் வளைய, கன்றாய் போது காணாய் தோழி."
நரம்பு பதினாறு.

"பெருகியன் மருதம் பேணுங் காலை, யகநிலைக்
குரிய நரம்பினை திரட்டி
[1] நிறை ருறை கிழமை
பெறுமென மொழிப." இதன்பாட்டு:—"மல்லூர்.........
நோவவெம்முன், சொல்லற் பாண சொல்லுங் காலை,
யெல்லி வந்த நங்கைக்
கெல்லாஞ், சொல்லுங் காலைச் சொல்லு நீயே."
நரம்பு முப்பத்திரண்டு.

"மன்னு மளிகண் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு
வரைதோறும், பன்னு சார
லவையெங்கும் பற்றி யார்க்கும் வகையேபோன், முன்ன
மோசை பல்வாகி முழு
துஞ் வேறாய மிடறொன்றாயத், தென்ன வென்னு
மிசைவளர்த்துப் பண்ணு மாறு தேன்போல."

அகநிலைமருதத்துக்கு நரம்பணியும்படி:—உழை

இளி விளரி உழை கைக்
கிளை குரல் உழை குரல் தாரம் இளி தாரம் துத்தம்
இளி உழை. இவை
உரைப்பிற்பெருகும்.

---

[1] பரிபாடல், கள. கஅ.
(பி - ம்.) * 'கொண்டனள்' †'

ஐத்திலுமெட்டினுங்குரல் குரலாகவும்'

உஉள் [illegible]

மூவகை * யியக்கமு முறையுளிக்
கழிப்பித்
திறத்து வழிப்படூஉந் † தெள்ளிசைக்
கரணத்துடன்.
புறத்தொரு

பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச

தாரத்துட்டோன்றும் உழை; உழையிற்
குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இளி பிறக்கும்; இளியுள்
துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
கைக்கிளைபிறக்கும்.

"தாரத்துட்டோன்று.........தோன் றும்பிறப்பு."

சஉ. மூவகை.........கழிப்பி

யென்றது:—மூவகையியக்கமாவன - வலிவு

மெலிவு சமம்;......"சமமெனப் படுவது தேசிக்கு

வருமே."

சச. புறத்தொரு...... ...மயங்கியென்றது -

புறநிலைமருதப்பண்ணில்

மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள்

புறநீர்மையில் மயங்கியென்

றுரைப்பாரு முளர்.

சரு - சா. திறப்பண்பாடுகின்ற எல்லை அ

ப்பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டின்

'புறத்தொருபாணியென்பது - நால்வகைச்சாதியாகிய

பெரும்பண்களையாக்கி

அதன்வழிப்பிரிந்த திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே

பிரிவின்கண் வேனிற்பாணி

பாடலினேந்தாள்; பொழுது கண்டு கலங்கினளாதலாலே

காலப்பண்ணுக்குஅமை

பாட்டுமொழிய வேறுசில விரவினவென்க.

மூற்பட மிடற்றிற் பாடியபண்ணே யாழின்மேல்

வைப்பதாகலின், கண்டு

மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலர்; அது [1] "பருந்து

மதனிழலும் பாட்டு மெழுந

லும்" என்பதனாற்கொள்க.

(எ) வேனிற்காலம் வந்தது; (கo) காமனுக்குப்

பரிக்ரமர்யுள்ளோர் (கக)
போர்க்கோலங் கொள்ளுமென்று காமனுக்குப்
படையழைக்கும் (கஉ) குயிலோ
னென்னும் (கங) படைச்சிறுக்கன் கூறக் (கச)
கானலந்தண்டுறைக்கண் கடலா
டப்போயிருந்துழிக் (கரு) கோவலனூடப் பிரிவாளாயத்
தன்மனையின்கணிருந்த
(கசு) மாதவியும் விரும்பி (கஎ) மாளிகையின் (கஅ)
வேனில்கொண்டாடும் பஞ்
சரத்தினிருந்து (கக) முத்தையும் சந்தனத்தையும் (உக)
வளாகத்துக் (உஉ)
கியுறையாகவேந்தி (உங) இயல்பின் வழாத யாழை
வாங்கி[த் தொழுது கைக்
கொண்டு] வேனிற்காலத்துக் கடைத்த பண்ணை (சஉ)
இயக்கி (உச) மிடற்றி
னூற்பாடுதலும் (சச) பண்முறைமைகெட
மயங்கினளென்று கூட்டுக.
இனி (உஎ) 'வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு
சேர்தி' என்பதுமுதலாக
(சச) 'புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி'
என்பதீறுக் முன்னர்ப்பாடிய
ஒன்பான்கோவையின் மேறசெம்பாலைப் பண்ணெழிந்து
பதினாறகோவையுள்ளிய
சகோடயாழை வாங்கி வலக்கையைப் பதாகையாக்கி
அக்கையால் கோடு அசை
யாதபடிபிடித்து இடக்கைநாலுவிரலும் மாடகத்தை

யுறப்பிடித்துச் செம்பகை
யும் ஆர்ப்பும் கூட்டமும் அதிர்வுமாகிய பகைநீங்க
முறைமையிற்பிழையாத நரம்
பிறும் புறிஞலு நரம்பினையும் உழைமுதற் கைக்கிளையிறுவாயாக "மெலிவிற்

[2] சீவகசிந்தாமணி, எகு0.
(பி - மி.) * 'இயக்கிமுறை' † 'தென்றிசைக்காணத்து'

அ.—வேனிற் காதை.

உஉறு

கூ. சண்பக மாதவி தமாலங் கருமுகை

வெண்பூ * மல்லிகை வேரொடு மிடைந்த
வஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை
யெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைநிலத்
தியாத்த
முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண்
டோட்டு
ருo. விரைமலர் வாளியின் வியனில மாண்ட
வொருதனிச் செங்கோ லொருமக

ஞாணையி

னொருமுக ‡ மன்றி யுலகுதொழ திறைஞ்சுந்
திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி
§ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றளைஇ || யயலது
ருரு. பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி

கைக்கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு
மின்னிள வேனி லிளவர சாள
** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த்

தோன்றிய

கெல்லை மந்தக் குரலே" என்பதனான் உழை குரலான மந்தமும், "வலிவிற் றெல்லை வன்கைக் கிளையே" என்பதனாற ை

கக்கிளையி றுவாயான வலிவும் இணை

இளை பகை நட்பின்வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக்

குரல்நரம்பினையும்

யாழிறகு அகப்பட்ட நரம்பாகிய இளிநரம்பையும்

முற்பட ஆராயந்து இசை

யோர்த்து அதன்முறையே அல்லாத நரம்புகளையும்

ஆராயந்து இசையோர்த்துத்

தீதின்மையறிந்து உழைமுதலாகவும்

உழையீறாகவுமென மந்தமுதலாகவும்

மந்தவீறாகவும் குரல்நரம்பு மந்தமானபோது

குரல்நரம்பே முதலுமுடிவுமாக

வும் அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும்

அருகியன் மருதமும பெருகியன் மருத
மூமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பண்கள் (பா) விளரிலம் பெற வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூவகை இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்ந்துபாடிப் பின்னர் மாத்திரைகுறைந்தநிற பண்ணைப்பாடுமேல்வைக்கண் அப்பண்ணை இனிதாகப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய அயர்ந்தாளெனவுமாம்.

சரு. தமாலம் - பச்சிலை.

சஎ. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ.

இடைநிலம் - தொடைநடு.

சஎ - கூ. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில் தொடுத்த தாழைத்தோட்டிலே.

இடையிடையிற் கட்டித்

ருக. ஒருமுகமன்றி - ஒருதிக்கன்றி.

ருஉ - ரு. உலகெலாந்தொழும் திருமுகமென்றது, காமனுணையாதலால்.

ருச. அலத்தகம் - அரத்தகம்; சாதிலிங்கம். சேறு - குங்குமமும் அகி

லும் தேய்த்த குழம்பு. [கொண்டு

ருச - ரு. அத்தோட்டுக்கயலதான பித்திகைமுகையதனை எழுத்தாணியாகக்

ருஎ. இளவரசாளன - நெறிப்பட்டுச்செயயாத ஒருவன.

(பி - ம்.) * 'மல்லிகை விரியலொடு' † 'இடைநிலத்து' ‡ 'அன்றியுமுலகு' § 'அத்தகச்' || 'அல்லது' ¶ 'மகிழ்துணைப் புணர்க்கும்' ** 'அத்தியம்போதகம்'

திங்கட் செல்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்
புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப் படுப்பினுந்
தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு
நறும்பூ வாளியி னல்லுயிர் கோடலி
னிறும்பூ தன்றிஃ தறிந்தீ மின்னென
வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன் போகப்
பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற்
றளைவா யவிழ்ந்த தனிப்படு காமத்து
விளையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்
பசந்த மேனியள் படருறு மாலையின்
* வசந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்த்
தூமலர் மாலையிற் றுணிபொரு ளெல்லாங்
† கோவலற் களித்துக் கொணர்க வீங்கென
மாலை வாங்கிய ‡ வேலரி நெடுங்கண்

கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத்
திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலேயும்

எ௫. § குவளேயுங் குமிழுங் கொவ்வையுங் கொண்ட
மாதர் வாண்முகத்து மதைஇய நோக்கமொடு

௫க. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

௬0. பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன் முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல.

௬க. தணத்தல் - நாடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும் நீங்குதல்.

௬௨. (பா) நறும்பூ வாளி நல்லுயிர் கோடல்:— நறும்பூவாளி, எழுவாய்.

௬௩. அறிந்தீமின் - அறிமின்.

௬௫. இவையிறைறைப்பழிக்கும். [தன்றுதல்.

௬௬. தளேவாயவிழ்ந்த - தளே கட்டவிழ்ந்துகுலேந்த ; என்றது தன்வரைத்

௬௬ - எ. காமத்தையுடைய மழலே ; விளேயாமழலே - வெளிப்படாமழலே.

முற்றுமழலேயோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

(௪௬) தாழைப்பூந்தோட்டிற் (௫௫)

பித்திகைமுகையை எழுத்தாணியாகக்
கொண்டு (கூஎ) எழுதினளென்க

கூ௮. படருறுமாலை - நினைவுகூரும் மாலைப்பொழுது

கூகூ. வசந்தமாலை - சேடி.

கூஎ - எக. இத்தன்மையளாய ஊடல்தவிர்ந்து, கோவலனுக்கு ஓலையும்
தூதும் விடுத்தாளென்க.

எஉ. நெடுங்கண் - வசந்தமாலை

(பி - ம்.) * 'வயந்தமாலைவருகென' † 'கோவலர்க்குண குழைபுங்குமிழும்'
ர்த்திக்கொணர்க' ‡ 'வேலெதி'

அ.—வேனிற் காதை.

உஉஅ ?

காதலிற் றேன்றிய கண்கூடு வரியும்
புயல்சுமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர்
மதியத்துக்.
கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்விபிற்
௩0. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய

நாகிள முத்தி னகைநலங் காட்டி
¹ வருகென வந்து போகெனப் போகிய
கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச
சிந்தைநோய் கூருமென் சிறுமை நோக்கிக்
கிளிபுரை கிளவியு மடவன நடையுங்
களிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச
செருவே னெடுங்கட் சிலதியர் கோலத்
தொருதனி வந்த வுள்வரி யாடலுஞ்
சிலம்புவாய் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்
+ கலம்பெறா நுசுப்பினள் காத
ணோக்கமொடு
திறத்துவே றாயவென் சிறுமை ‡
நோக்கியும்
புறத்துநின் றாடிய புன்புற வரியுங்
கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு
மொருகாழ் § முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
மின்னிடை || வருத்த நன்னுத றோன்றிச
சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி
யுய்ப்பப்

---

௨௨. கண்கூடுவரி - பிரதமதேசததில் நடித்தநடிபபு; இஃது ஒருவர் கூட்ட
வன்றித் தானேவநது நிற்குநிலைமை

அஉ - ௬. அழைக்கவந்து போகச்சொல்லிப்
போகியநடம்;

பலகாலுமவந்து காணுமபடி நடித்தநடம

அரு - ௯. வருத்தமறிந்து தன்வடிவுகரந்து,
சிலதியர்வடிவுடன் தமரறி
யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உள்வரி - வடிவுமறைத்தல்.

௯உ. திறத்துவேறாகிய சிறுமை: இவள் நீக்கத்து
தென்க.

ஆற்றாமை கூறின

௯௩. புறவரி - இவனுடனணையாது
வாயிற்புறம்பேநின்றாடிய நடிப்பு.

௯௪. தோன்றி - வந்தணுகாதே
புறவாயிலிலேநின்று.

௯எ. சிறுகுறுந்தொழிலியர் - சிலதியர்.
மறுமொழியுய்ப்ப - மறுமாற்றம்
சொல்ல.

---

[1] அஉ - ௬. தக்கயாகப்பரணி, ௨௬0 - உரை, மேற்.
(பி - ம்.) * 'வருந்தியபொழி' †
§ 'முத்தமுஞ்மசமுமுலே' || 'வருந்தி'

'கலம்பொறுதுசுட்பு' ‡ 'நோக்கிப்புறத் து

புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு *
கிளவியி
னிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டன
ளாகித்
தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கூந்தல்
கிளர்ந்துவே ருகிய கிளர்வரிக் கோலமும்
பிரிந்துறை † காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
யென்னுறு ‡ கிளைகட்குத் தன்னுறு
துயரந்
தேர்ந்துதேர்ந் துரைத்த தேர்சிவரி
யன்றியும்
§ வண்டலர் கோதை மாலையுண்
மயங்கிக்
கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
மடுத்தடுத் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க
மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள்
வரியு
மாடன் மகளே யாதலி னயிழை

ககா பாடுபெற் றனவப் பைங்தொடி
தனக்கென '
வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழை
யெழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற்
கிரங்கி
வாடிய வுள்ளத்து வசந்த ¶ மாலை

கூஅ - கoக. புணர்ச்சி நிமித்தமாகப் புலந்து தன்
சிலதியர்க்குச் சொல்லி
விட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்து
சொன்னேனுகக்கொண்டு
தான் நடித்துப்போன நடம்.

கoரு - ௪. தேர்ச்சிவரியாவது-தன்
னுறவுமுறையார்க்குத் தன்விதனங்களை
விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

கoசு. கண்டவர்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும்,
உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச்
சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம்
பலருங்காணும்படி நடித்த நடம்
கoஅ. எடுத்துக்கோள்வரியாவது -

கையறவெய்திவீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து
பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்த நடம்.

எஎ - கo௮. "வரியெனப் படுவது.
......நெறித்தே", "அவற்றுள், கண்
கூடென்பது........தன்மைத் தென்ப", '
'காண்வரியென்பது.. ...தன்மைய
தாகும்", "உள்வரியென்பது... . ...ஆடுதற்குரித்தே",
"புறவரி யென்பது...
......விடைபெறு
வதுவே","கிளர்வரியென்பது.........நிற்பதுவே", "தேர்ச்சி
யென்பது... ...தேர்ச்சிவரி யாகும்", "காட்சி
யெனபது.........பரிந்துநிற்
பதுவே", "எடுத்துக் கோளே... ....எடுத்துக்கோளே."

வரியென்றது, நடத்தை.

கoக. (ப1) மகளே: ஐ, இடைச்சொல்.
ஆயிழையென்றது, கூனியை;
இவள் வசந்தமாலை ; அண்மைவிளி.

‖

(பி - ம்.) *'கிளவியிருப்பறம்' † 'காலத்தும்' ‡ 'கிளைஞர்க்குத்' § 'வரியன்றியுமடுத்தடுத்து' ¶ 'மாலையுந்தோடலர்'

உ௩௬

தோடலர் கோதைக்குத் துணிந்துசென் றுரைப்ப.

கக௱ [1] மாலை வாரா ராயினு மாணிழை
காலைகாண் குவமெனக் கையறு நெஞ்சமொடு
பூமல ரமளிமிசைப் பொருந்தா தவிந்தனண்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

வெண்பா.

க. செந்தா மரைவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுக
* மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தா
ரிளவேனல் வந்ததா லென்னுங்கொ லின்று
வளவேனற் கண்ணி மனம்.

உ. ஊடினீ [2] ரெல்லா முருவிலான் றன்னாணை
† கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற—நீடிய

வேனற்பா ணிக்கலந்தாண் மென்பூந்
திருமுகத்தைக்
கானற்பா ணிக்கலநதாய் காண்.

கசள பொருந்தாது - கூடாது.

(கஅ) வேனிற்பள்ளியேறி (உக) யாழ் கைவாங்கி (உச) மயங்கி (சஅ)

மாலையின் நடுவுவைத்துத் தொடுத்த (சக) தாழைப்பூந்தோட்டிலே (கூள) எழுதி

(கூக) அம்மாலையை வசந்தமாலைக்கொடுத்து (எக) அவனைக்கொண்டுவருக

வென, (எஉ) அவள் (எக) சென்று கொடுத்துழி, கோவலன் வரியைப்பராட்டி

இப்டண் (கக) பாடுபெற்றனவென்று சொல்லக்கேட்டு (ககஉ) இரங்கிச் (ககச)

சென்றுரைப்ப (ககரு) வாராராயினும் (ககசு) காலைகாண்போமெனச் செயலற்

றுப் (ககள) பாயலிற பொருந்தாது வதிந்தனளெனக் கூட்டுக.

க. ஞமந்து - அழகு. கொத்து, கொநதென, மெலிந்தது. இது, கூனி ஓலைகொண்டு செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லி யது; கோவலனுக்கு அவள் சொல்லியதூஉமாம்.

உ. இக்காதையில் அவள் செய்தபடியைக் கோவலனுக்கறிவிக்கின்றாள்:—

சாற்ற நீடிய கானலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்; இதனைக்காணென்று

கோவலன் கையிலே ஓலையை நீட்டினாள்.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கூஅக, ந. மேற்.

[2] எல்லாமென்பது, சிறுபான்மை முன்னிலைக்கண்வருமென்பதற்கு இதுமேற்கோள்; தொல். பெயர். சூ. கக - ந; இ - வி. சூ. கககக - உரை; "பொதும்புதோ் நல்கும் பூங்க ணிருங்குயில், கவறுபெயர்த்தன்ன நில்லாவாழ்க்கையிட், டகறலோம்பு மினறிவுடையீரென்க், கையறந்துறப்போர்க் கழறுவபோல......துவ்வல" (நற்; உசக) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. (பி - ம்.) * 'மந்தாரசோகம்' † 'நீட்டிரென்றி'

குன்றமும்........புணனன்னாட்டு

நெடியோன் குன்றம் - வேங்கடமலை.

தொடியோள் - பெண்பாற்பெய

ராற் குமரியென்பதாயிற்று. ஆகவே
தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெய
ராம். ஆனால், நெடியோன்குன்றமும் தொடியோள்
நதியுமென்னாது பௌவமு
மென்றது என்னையெனின், முதலூழியிறுதிக்கண் தென்மதுரையகத்துத் தலைச்
சங்கத்து அகத்தியனாரும் இறையனாரும் குமரவேளும் * முரஞ்சியூர் முடிநாக
ராயரும் நிதியின்கிழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்
பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும்
முதுநாரையும் முதுகுருகும்
களரியாவிரையுமுள்ளிட்டவற்றைப் புனைந்து
தெரிந்து நாலாயிரத்து நா
னூற்று நாற்பதிற்றியாண்டு [1] இரீயினார்
காய்சினவழுதிமுதற் கடுங்கோனீறா
யுள்ளார் எண்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட்
கவியரங்கேறினார் எழுவர் பாண்
டியருள் ஒருவன் சயமாகீர்த்தியனாகிய
நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் தொல்
காப்பியம் புலப்படுத்து இரீயினான். அக்காலத்து
அவர் நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு
வடவெல்லையாகிய பஃறுளியென்னுமாற்றிற்கும்
குமரியென்னு
மாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும்
இவற்றின் நீர்மலிவானென
மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும் ஏழ்மதுரைநாடும்
ஏழ்முன்பாலைநாடும் ஏழ்பின்பாலை நாடும்

ஏழ்தன்றநாடும் ஏழ்குணகாரைநாடும்
ஏழ்குறும்பனைநாடுமென்னும் இந்த
நாற்பத்தொன்பதுநாடும் குமரி
கொல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும்
நதியும் பதியும் தட
நீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழி
தலாற் குமரியாகிய பௌவமெனறாரென றுணர்க.
இஃது என்னை பெறுமா
றெனின், [1] "வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறாது,
பஃறுளி யாற்றுடன்
பன்மலை யடுக்கத்துக், குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல்
கொள்ள" என்பதனுனும், க்ணக்காயனார்மகனார்
நக்கீரனாருரைத்த இறையனார்பொருளுரையானும், உரை
யாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள் முகவுரையானும்
பிறவாற்றானும்பெறுதும்.
அஃது அற்றாக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை
தெற்கின்கட் குமரிக்கடலெனக்
குறியாற் கூறினவர் கீழ்பால் மேல்பாற்கு
எல்லைகூறாதது என்னையோவெனின்,
நெடுந்திசையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றும்
தென்பாற்கெல்லை குமரிப்
பௌவமென்றுங் கூறினமையான் ஒழிந்ததிசைகட்கு
ஒழிந்த பௌவும் எல்லை
யென்பதாயிற்று; என்னை ? "வேங்கடங் குமரி
தீம்புனற் பௌவமென், றிந் .
நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே" என்றார் சிகண்டியா

நுமாகலின். அன்றியும்
[2] வடதிசைக்கண் வடுகொழிந்த திரிபுடைமொழி பலவுளவாகலான் மலையெல்லை
கூறி ஒழிந்த திசைமூன்றிற்கும் திரிபின்மையாற் கடலெல்லைகூறினுரெனினு
மமையும.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும் தெற்கின்கட் குமரிக்கடலும்
கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு
எல்லையென்று கூறுபடுத்த மூவேந்தருடைய குளிர்ந்த புனலையுடைய நல்ல
நாட்டிடத்தென்க.

---

[1] இரீயினர், பிறவினை. [2] சிலப்பதிகாரம், கக: கஅ - உ௦. [3] "வடதிசை மருங்கின்
வடுகு வரம்பாக." (பி - ம்.) * 'மூரிஞ்சியூர்'

அ.—வேனிற்காலத.

திவணென

இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும் அடை.

(இ - ள்.) மதுரையும் உறந்தையும் வஞ்சியும் புகாருமென்னும் நான்கு நகரிற்கும் அரசனாய்த் தன் தேரும் புரவியும் யானையும் சேனையும் இச்சொன்ன முறையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய மாரனாகிய மன்னனுக்கு மனமகிழ்ந்துணையாகிய இன்பத்தைத்தரும் இளவேனிலென்னும்

இளவரசன் இப்பொழுது இங்கே வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற கூறினார்;

விரைவு; என்னை? [1] "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து, மோராங்கு வரூஉம்

வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த

பொருள வென்மனார் புலவர்" என்றாராகலின். இஃது என்சொல்லியவாறோ?

வெனின் காமனுக்குத் தேர் தென்றலும், புரவி கிள்ளையும், யானை அந்தியும், சேனை மகளிருமாதலால் தேர் தென்னர்காவலும், புரவி [2] கிள்ளிகாவலும், யானை

சேரமான்காவலுமாக்கித் தானும், தன் சேனையும் புகாரில் வீற்றிருந்தானென்பது.

கருத்து அஃது, [3] "உருவி லாள னொருபெருஞ் சேனை, யிலகம ராட்டி யெதிர்

நின்று விலக்கி" என்பதனானும், * "மகர வெல்கொடி
மைந்தன் சேனை, புகரறு
கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோல்" என
மேற்கூறுதலானுமுணர்க, "திண்பரித்
தென்றலந் தேருந் தார்புனை, வண்பரிக் கிள்ளையு மாலை
யானையுங்; கண்கடைப்
படுகோலக் காமர் சேனையு, மெண்படப் புகுந்தன வி ரதி
காந்தனே" என்றார்
பிறருமெனக்கொள்க.

அ - கரு. வளங்கெழு

பொதியில்........பணிமொழி கூற

(இ - ள்.) வளமைபொருந்திய பொதியத்து
முனிபயந்த இளங்காலாகிய
தூதன் குயிலோனுக்கு இசைத்தனனாதலானே
காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம்
கோலங்கொண்மினென்னும் பொருள்பயப்பப்
பூங்கொடிகண்மிடைந்த சோலை
யென்னும் பாசறையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும்
சின்னமூதி காற்றூதன் தனக்குப் பணித்தமொழியைச்
சேனைக்குக் கூறவென்க.

இளங்காற்றூதன - தென்றலாகியதூதன்;
இளையகாறறூதனென்று
மாயிற்று; * காற்றூதன் - ஒட்டன் சேனை - மகளிர்.
கோலங்கோடல் - அக்கா

லத்திற்கேற்பனவுடுத்து முடித்துப் பூசிப் பூணுதல்; போர்க்கோலமென்றுமா

யிற்று. படையுள்படுவோன - சின்னமூதி; "சேனையுள் படுநரை யானையி

னேவி" என்றா கதையிலும், பணிமொழி - காறறா தன் பணித்தமொழி. பணித்

'தல் - அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; [6] "மண்டலமேபணி யாய்" என்பது

போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.

கச - அ. மடலவிழ் கானல்........பள்ளியேறி

---

[3] தொல்காப்பியம், வினையியல், சூ. சச. [4] சிலப். அ: கO - கக.

[5] இன்வி - சோழன். [5] ,, உக: உ௵O. [3] சிலப்பதிகாரம், ௵: உஉச-௵.

[6] திருச்சிற்றம். கஎஎ.

(இ - ள்.) கடலாட்டாகிய விளையாட்டின்கண்ணே மடலவிழுங்கான லிடத்துக் கோவலனோடு ஊடுதலாலே தமியளாயத் தன்மனையிற்புக்க கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவி அதற்குவிரும்பிப்

பருவத்திற்குப் பொருந்த வானிலேயுத்வுயர்ந்த மேனிலையில் ஒருபக்கத்து நிலாமுற்றத்தே யேறியென்க.

விளையாட்டினுளென்றார், விளையாட்டுப்பூசல் வினையாயிற்றென்னும் வழக்குப்பற்றி.

கஅ - உஉ.

மாணிழை..........கையுறை யேந்தி

(இ - ள்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையுடையாள் முத்தும் சந்தும் அக்காலத்திற்கு எப்பொழுதும் தான் கடனாக இடக்கடவ திறையாகலான் முன்சென்ற பின்பனிக்காலத்திற் குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முலைமுற்ற மாகிய பரப்பிலே அம்முத்தையும் சந்தையும் கையுறையாக ஏந்தியென்க

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டும் பூசியுமென்பதாயிற்று. காணிக்கைகாட்டுவார் காண்பார்முன்றிலிற்கொணர்ந்து காட்டுவாராகலிற் கொங்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முலைக்குமுற்றம் மார்பு.

உரு - சு. அதிரா மரபின்...... .இருக்கைய ளாகி

(இ - ள்.) மாதவி பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி ஏறிப் பூண்டு பூசி ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள் முதற்கண்ணதாகிய பதுமாசனமென்னும் ஆசனத்திருந்து கோல்வகல்லங்காமரபினையுடைய யாழைக் கையில்வாங்கிக்

கண் . டத்தால் முந்துற மதுரகீதமாகப்பாடி அதுமயங்கிக் கலத்தாற் பாடத் தொடங் கினவளென்க.

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓவியநூலுள் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றினவிகற்பங்கள் பலவுள. அவற்றுள் இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லனவுமென இருபகுதிய. அவற்றுள் திரிதரவுடையன:— யானை தேர் புரவி பூனைமுதலியன்; திரிதரவில்லன ஒன்பது வகைப்படும். அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம் எனவிவை; என்னை? "பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகந், தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது மாகுந், திரிதர வில்லா விருக்கை யென்ப" என்றாராகலானும், [1] "பன்னுள் கழிந்த பின்னர் முன்னு, ளெண்மெயப் பாட்டினு ளிரக்க மெயங்கிநீஇ, யொண்வினை யோவியர் கண்ணிய விருத்தியுட்,
தாரணங் கெய்தி"

டலையத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை நோக்கத் எனப் பெருங்கதையுட் கூறினமையானுங்கொள்க.

இனி நாடகநூலார் இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரிவரையறையாற்கூறித் தொகைவரையறைகூறுவார்,அவறறை ஒன்பதினடக்கினரெனவுணர்க;என்னை? "ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான் விருத்தி" என்றாராகலின்.

---

[1] பெருங்கதை, தருமதைசம்பத்தம், சச - அ.

அவற்றுள், தலைக்கண்விருத்தியாவது - பதுமாசனம். இதனாற்சொல்லியது, அதிராமரபினையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப் பதுமாசனமாகவிருந்தவள் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனை மானதத்தானோக்கி எதிர்முகமாகவிருந்து வாசித்தலைக் கருதினாளென்பது. என்னை? "முதற்க ணெதிர்முக நோக்கி நயத்தக, வொருவ னாகிய தோற்றமும்" என்றாராகலின்.

யாழ்வாசிக்குமுறைமையை, "நல்லிசை மடந்தை நல்லெழில் காட்டி, யல்லியம் பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற தீஞ்சுவை நல்யாழ்,
மெய்பெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த், திருகையின் வாங்கி யிடவயி னிரீஇ,
மருவிய வினய மாட்டுதல் கடனே" என்பதனானறிக; வினயம் - தேவபாணி.

௨௭ - அ.

வலக்கைப் பதாகை.........மாடகந் தழீஇ

(இ - ள்.) வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டின்மிசையேவைத்து இடக்கைநால்விரலான் மாடகத்தைத் தழுவியென்க.

பதாகைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்த விரலெல்லாம் நிமிர்த்
தல்; என்னை? "எல்லா விரலு நிமிர்த்திடை யின்றிப், பெருவிரல் குஞ்சித்தல்
பதாகை யாகும்" என்றாராகலின். மாடகம் - வீக்குங்கருவி. அது முன்னர்
[1] ஆணியென்பதனுட்கூறினும்.

உக - ரு௦. செம்பகை

யார்ப்பே.........விரக்ளி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம் அதிர்வென்னுநான்கினும்
செம்பகை தாழ்ந்த
விசை = இன்பமின்றியிசைத்தல் ; ஆர்ப்பு
மாத்திரையிறந்த சுருதி = ஓங்க
விசைத்தல் ; கூடம் இசைநிறவாதது = தன் பகையாகிய
ஆறுநரம்பினிசையிற்
குன்றித் தன்னோசைமழுங்கல்; அதிர்வு
நரம்பைச்சிதறவுந்தலெனக்கொள்க.

இதனை, "இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம்
பகைய தாகுஞ், சொன்ன
மாத் திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே,
மன்னிய விசைவ ராது
மழுங்குதல் கூட மாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லதிர்வென
பதனுற்கொள்க ; இது பஞ்சபாரதீயம்.

நாட்டி னரே" என்

அன்றி, [a] "செம்பகை யென்பது பண்ணோ டொரா
, வின்பமி லோசை
யெனமனுர் புலவர்", "ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந்
திசைக்கும்", "கூடமென்

புது குறியுற விள்ம்பின், வாயவதின் வராது
மழுங்கியிசைப் பதுவே'', ''அதிர்
/
வெனப்படுவ திழுமென லின்றிச், சிதறி யுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே'' எனக் கூறினருமுளர். இவைநான்கும் மரக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்; என்னை? "நீரிலே நிற்ற லழுகுதல்வேத னிலமயக்குப், பாரிலே நிற்ற விடிவீழ்த ஞேயமரப் பாற்
பட்டல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட
மதிர்வுநிற்றல், சேரினேர்
பண்க ண்ிறமயக்குப் படுஞ் சிறதிடையே'' என்றார்.
(இ.- ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட பனகநரம்புநான்கும்
புகாமல் நீக்கும்விர
லைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்க.
௬௧ - உ. பிழையா
மரபின்.........இறுவாய்க் கட்டி

[1] சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி, பக். ௨0௧.

[2] சீவகசிந்தாமணி, ௭௧௬ - ௬. உரை. மேற்.
௬0

(இ - ள்.) மயங்காமரபினையுடைய
இப்பதினாற்கோவையாகிய சகோட
யாழை உழைகுரலாகக் கைக்கிளைதாரமாகக் கட்டியென்க.

இக்குரன்முதலேழினும் மூற்றேன்றியது தாரம்;
"தாரத்துட் டோன்று
முழையுழை யுட்டோன்று, மோருங் குரல்குரலி
னுட்டோன்றிச் - சேருமிளி,
யுட்டோன்றுந் துததததுட் டோன்றும் விளரியுட்,
கைக்கிளை தோன்றும்
பிறப்பு" என்பதனல், தாரத்தில முதறபிறப்பதாகிய
உழைகுரலாயக் கைக்கிளை
தாரமாகிய கோடிப்பாலை முதறபிறக்கக் கட்டியெனக.
௩௩ - ௪. இணைகிளை.........எய்த நோக்கி
இணை கிளை பகை நட்பென்றுசொல்லப்பட்ட நான்
கினும்; இணை-இரண்டு
நரம்பு; என்னை? "இணையெனப் படுவ கீழு மேலு,
மணையத் தோன்று மளவின
வென்ப."
கிளை-ஐநதுநரமபு; என்னை? "கிளையெனப படுவ
கிளக்குங் காலைக், குரலே
யிளியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைந் தாகு
மெனப."
பகை - ஆறும்மூனறும்; "நின்ற நரம்பிற் காறு
மூனறுஞ், சென்றுபெற
நிற்பது கூடமாகும்." கூடமெனினும்
பகையெனினுமொக்கும்.
நட்பு - * நாலுநரமபு...... . ...
(இ - ள்.) இந்நான்கனுள்
இசைபுணருங்குறிநிலையைப் பொருந்தநோக்கி . யென்க.

௫௫. குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள—(இ
- ள்.) குரல்முதலாக .
எடுத்து இளிகுரலாக வாசித்தாளென்க.

இனி வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்றார்:
"குன்றாக் குரற்பாதி தாரத்தி லொன்று, நடுவ
ணிணைகிளை யாக்கி - கொடியிடையாய, தாரத்தி
லொன்று விளரிமே லேறடவர், நேரத் ததுகுரலா
கின்று." என் - னின்,
உழை குரலாகிய கோடிப்பாலைகிறக
இடமுறைதிரியுமிடத்துக் குரல்குரலாயது
செம்பாலை; இதனிலே குரலிறபாதியும்
தாரததிலொன்றும் இரண்டின் அந்
தரத்திலே கிளையாக்கித் தாரததிலே கின்ற ஓரலகை
விளரியின்மேலேறட விளரி
குரலாயப் படுமலைப்பாலையாம். இம்முறையே துத்தம்
குரலாயது செவ்வழிப்
பாலையாம். † இளி குரலாயது அரும்பாலையாம்.
கைக்கிளை குரலாயது மேற்
செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிபபாலையாம்.
என அந்தரமைந்து

நீக்கி உறழ்ந்து கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் தார நரம்பின் அந்தரக்கோலைத்

தாரமென்றது "தன்னமுந் தாரமுந தன்வழிப்படர" எனனுஞ்சூத்திரவிதியா

னென்க. இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும்

பிறக்கும்; அவற்றுள் செம்பாலையுட்பிறக்கும் பண்கள்:—பாலையாழ், நாகராகம்,

ஆகரி, தோடி, கௌடி, காந்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரியெனவிவை.

பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின அவறறை வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

"நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாறபடு திறனும் பட.. ணெனப் படுமே"

என்றார்.

(பி - ம்.) * 'தாலா நரம்பு; இளி ஐந்தா நரம்பு, பகை ஆறு நரம்பு.' † 'விளரிகுரலாயது.'

அ.—வேனிற்க

ாண்த. உரை

[illegible] - ௬. அன்றியும்........ஏழினும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இளிகுரலாக
வாசித்தலேயன்றி முற்கூறியவகையே
ஐந்து நரம்பானமுறைமையின் ஏழுநரம்பும்
வாசித்தாளென்றவாறு.

௩௭ - ௯௧. உழைமுத
லாகவும்........நலம்பெற நோக்கி
உழை குரன்முதல் உழை குரலீறுவுள்ள
நான்கிற்கும் அகநிலைமருதமுதற்
பெருகியன்மருதம் ஈறுவுள்ளநான்கும் நிரனிறை.

(இ - ள்.) முன் அணிந்தமுறையே
உழைகுரலாய கோடிப்பாலை அகநிலை
மருதமாகவும், உழைகுரலாயக் கைக்கிளைகுரலாய மே
மற்செம்பாலை புறநிலைமருத
மாகவும், குரல்குரலாய செம்பாலை
அருகியன்மருதமாகவும், குரல்தாரமாய்த்
தாரங்குரலாயவிளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும்
இச்சொல்லப்பட்டசாதிப்
பெரும்பண்ணையும் ஓசையினிமைபெற
நோக்கியென்றவாறு.

௯௨. மூவகை யியக்கமு முறையுளிக்
கழிப்பி

(இ - ள்.) வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும்
மூவகைப்பட்டசுருதியும்
நீற்குநிலைமையிலே நிறுத்தி முறையானே அத்தொழி

லைக் கழித்தென்க.

சங - ௪. திறத்து

வழிப்படூஉம்........பூங்கொடி மயங்கி

(இ - ள்.) திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள
இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட்
புறநிலைமருதப்பண்ணை வாசித்தலிலே மயங்கியென்க
அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும்
திறத்தில் மயங்கியென்று
மாம்.

சஞ - ஏக. சண்பக மாதவி........
..கொணர்க வீங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கண்டத்தினும்
கலத்தினுமயங்கிய மாதவியாகிய
பூங்கொடி பசந்தமேனியளாய் நறியவாளியாலே
பெரியநிலமுழுதையுமாண்ட
ஒப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனாகிய காமராசனானையாலே ஒரு
முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு தொழுதிறைஞ்சப்படும் அவன்திரு
முகத்தைப் போகவிடக்கடவோமென்னும்
நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய
ஊர்கிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த
பூவின் மணமாறுபடும்
செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுதத செவ்வி
எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த
தாழைப்பூவினது முடக்கத்தையுடைய

வெள்ளியதோட்டிலே அதறகு அயல
தாகியதோர் பித்திகையினது கொழுவியமுகையாகிய
எழுத்தாணியைக் கையில்
வாங்கிக்கொண்டு
வள் உலகின்மிக்க

அதனைச்செம்பஞ்சின்குழம்பிற்றோயத்து உதறி எழுதுகின்ற
உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழுந்துணையோடு புணர்விக்கும்
இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன்; ஆதலால்
நெறிப்படச்செய்யான்;
அவனேயன்றியும், அந்திப்பொழுதின்கண்ணே
அரும்புகின்ற விரகவிதனத்தின்
மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும்
இன்றுண்டான பண்பன்றிப்
பிறப்பினும் கோட்டமுடையன்; ஆதலாற
புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும்
தணந்தோர் மறப்பினும் நறிய பூவாளியாலே
இன்பறுகருமுயிரைக்கொண்டு
விடுதல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று; இதனை
அறிமினென்றுகொண்டு அழு

உரை சிலப்பதிகாரம்

பத்துநால்வகைக்கலைகளும் வழிபட்டுப் புகழ்ந்தொழுக
திறங்களுமாகிய அவை புறங்கூறப்படுநாவில் முற்றுத

அவற்றுட் பண்களும்
மழலைச்சொல்லோடே
அப்பாசுரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நினைவுமிகும்
மாலைக்காலத்தே வசந்த மாலையை வருகவெனவழைத்து
இம்மாலையிலெழுதிய பொருளையெல்லாம்
கோவலற்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே
ஒன்க.

கொணர்வாயாக்வென்று தமாலம் - பச்சிலை.

கருமுகை - பித்திகை. கத்திகை - தொடைவிசேடம்.
இடைநிலம் - தொடைநடு. தாழைமுடங்கல்,
இருபெயரொட்டுமாம். யோக் கும் - போகவிடும்.
செவ்வி - மனோரதமுமாம். அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்
கனி.

[1] திங்கட்செல்வன் - "கால .முலகம்" என்னுஞ்சூத்திரத்துள்
திங்களென்பன உயர்திணைமேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும்,

ஞாயிறு
"நின்றுங்
இசைத்த லிவணியல் பின்று" எனவே நின்றமுறையானே
ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல்
இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், "இசைத்தலு

மூரிய வேறிடத்தான" எனக் காலமுதலாகியசொல உயர்திணையாயிசைத்தலு
மூரிய ; ஈறுதிரிந்து வாயபாடு வேறுபட்டவழி யென்றாராகலின், இதுவும் ஈறு

திரிந்து திங்கட்செல்வனென்றுயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கும் இவ்விதிகொள்க. திங்களாகிய செல்வனெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

செவ்வியனல்லன்: செம்மை - நடுவு நிலைமை; [2] "செவ்வியான் கேடும்" எனவும், [3] "செவ்விய ரல்லார்" எனவுங்கூறினமையின். பொழுதிடைப் படுப்பினும் - சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும்; எனற்து ஊடல் நீட்டிப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஓதன் முதலியவற்றாற்சென்று குறித்துக் கூறும் பருவம் பொயத்தல். வாளியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர் - காமவின்பத்தைத்தருகருமுயிர். இறும்பூது - புதுமை. அறிந்தீமின் - அறி மின்; பகுதிப்பொருள் விகுதி. புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான நா; புறங்கூற்று - நிகரல்லார் தம்பொறாமையான் அவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு பவாகலின் இவையுங்கூறின; இவற்றைப் பழிக்குநாவெனவுமாம். தளைவா யவிழ்ந்த - கட்டுக்குலைந்த; என்றது தன்வரைத்தன்றுதல்; என்னை? [4] "பஞ்சிறை கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழ வைத்து, நஞ்சிறை கொண்ட நாகப் படம்பழித் தகன்ற வல்குல், வெஞ்சிறைப் பள்ளி யாக விழுமுலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க லாதார் தம்பரி வொழிக வென்றாள்" என்றார் பிறரும். தணிப்படுகாமம் - சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய் அரிதாய் அகத்தே அடங்கிருக்குங்காமம. விளைதல் - முற்றுதல். மழலையின் - மழலையோடே. பட்ருறு மாலை - நினைவுமிகுமாலை; படர் - துன்பமுமாம். துணிபொருள் * மறத்தலாவ் வருந்தண்டம்; திருவாணைக்குமேலாய ஆணை இல்லையென்பதுவழக்கு. அனி

த்து - இனிமையாற்கொடுத்து ; "உணர்த்திய மண்ட மாணையி னிறைஞ்சும்"
என்ப. கத்திகையிடைநிலத்தில்யாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்க.

[1] சிலப்பதிகாரம். பக். கஉக, பார்க்க. [2] திருக்குறள், கசுக.
[3] நாலடியார், புல்லறிவாண்மை, உ. [4] சீவகசிந்தாமணி, கதெகஅ.
* (பி - ம்.) 'இறத்தலால்'

அ.—வேனிற்காதை.

உ௩௭

துணிபொருளென்பதற்குத் தீர்ந்தபொருளெனினுமமையும். அளிக்கவென்றது 'அளித்துக்' கொணர்கவென்றாள், இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி அந்திப் போதகமென்பதனை யானையாக்கி அதன்புறக்கழுத்திற்றோன்றிய திங்களெனிற் பிறையாம் ; ஆகவே நாடுகாண்காதையுள் [1] "வைகறை யாமத்து, மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிருணின்ற கடைநாட் கங்குல், ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப... ......நெடுங்கடைகழிந்து" என்பதனாற் பூருவபக்கத் துப் பதினலாம்பக்கமாதலான் அதனோடும், [2] "ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண, வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே டுறுமெனு, முரையு முண்டு" என்பதனோடும்

பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறுகூறுதல் பொருந்தாதென வுணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும் முடிவும் கடலாட்டும் புலவியும் புறப் யாடும் வதிச்செலவும்பொறையுயிர்த்திருப்பும் நிறைபதிப்புகலும் தீதுறுநாளும் ஊர்தீப்பாடும் முதனடுவிறுதியாகக் கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்; அதனுட் கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்ந்துகூறுவாள், தந்ததாய ரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதாகிய மாலையென் னும்யானையின் பிடரிற்பிறந்த செல்வனென்றாளெனினுமமையும். செவ்வியனல்லன் - புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந் தார்க்கும் ஒருதன்மையனல்லனெனினுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையளாகிச் சேர்த்தித் தழீஇ அறிந்து கட்டி நோக்கிக் கேட்டனள்; கேட்டு நோக்கி இயக்கிக்.கழிப்பி மயங்கிச் செவ்வியளாகி அளைஇக் கைக்கொண்டு எழுதிக் கூஉய அளித்துக் கொணர்க ஈங்கென்றாளென வினை முடிக்க.

எஉ - ரு. மாலை வாங்கிய.........கோவலற் களிப்ப

(இ - ள்) இங்ஙனம் மாதவிகூற அம்மாலையைவாங்கிய வசந்தமாலை போய் எண்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகினையுடைய கோவலனைக்கண்டு அவனுக்கு அம்மாலையைக் கொடுப்பவென்க.

போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

எசு - எ. திலகமு மளகமும்........கண்கூடு வரியும்

இனிக் குரவையும் வரியுமென்னுமிரண்டனுள், வரிகூறுவார், அதனை இவள் தொழிலாகச் சார்த்திக்கூறுகின்றார்:—

வரியாவது - அவரவர் பிறந்தநிலத்தன்மையும் பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்றன்மையும் தோன்ற நடித்தல்; என்னை? "வரியெனப்படுவது.................வழங்கல்"[1] என்றாராகலின்.

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியென; என்னை? "கண்கூடு.....................நெறித்தே"[2] என்பவாகலின்.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், ௧0: ௧ - அ. [2] சிலப்பதிகாரம், உ௯: ௧௬௨ - ௯.

அவற்றுட் கண்கூடாவது பிரியதரிசனம்; அஃதாவதுகாட்சி; அஃது ஒரு

வர்கூட்டவன்றித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை; என்னை?
"கண்கூடென்பது கரு
துங் காலை, யிசைப்ப வாராது தானே வந்து,
தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத்
தென்ப" என்றாராகலின்.
(இ-ள்.) சிலைமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட
திலகமுதலியவற்றை
யுடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநோக்கத்தோடே
என்மேற் காதலையுடையாள் போற்றோன்றி முதற்கண்
எதிர்முகமாகநின்று நடித்த நடிப்பும்,
எஅ - அரு. புயல்சுமந்து..........
.காண்வரிக் கோலமும்
"காண்வரி யென்பது காணுங் காலை, வந்த பின்னர்
மனமகிழ் வுறுவன,
தந்து நீங்குந் தன்மைய தாகும்."
(இ-ள்.) புயல்சுமநதுவருந்திக் கதிரைப்பொழியும்
மதியிடத்தே கயல்க
ளுலாவித்திரிகின்ற செவ்வியோடே பாகைபபொதிந்த
பவளத்தைத்திறந்து ஒளி
யைத்தருகின்ற முத்தையொத்த நகைநலத்தைக்காட்டி
வருகவெனவந்து போக
வெனப்போகிய கரிய நெடிய கண்ணுளுடைய
காண்வரியெனனுங்கோலமும்,
இளமுத்தென்றார்,ஒளிபெறுதல்கருதி.
இளநாகினை றமுத்தெனி னுமமையும்.

அச - க.

அந்தி மாலை...............உள்வரி யாடலும்

உள்வரியென்றது - வேற்றுருக்கொண்டுநடித்தல்; என்னை? "உள்வரி யென்ப துணர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிறிதோ ருருவங், கொண்டுங் கொள்ளாது மாடுதற் குரித்தே" என்றாராகலின்; பாண்டவர் பிறிதுருவங் கொண்டதுவுமது. மண்டலமாக்களாவார், அரசர்.

(இ - ள்.) யான் ஊடிப் பிரிந்தகாலத்து அந்திமாலைவந்ததாகப் பிரிவாற் றுமலிரங்கி என்சிந்தைநோயமிகும் வறுமையைத் தானறிந்து கிளியொத்த கிளவியையும் மடப்பம்பொருந்திய அன்னத்தையொத்த நடையினையும் களித்த மயில்போலுஞ் சாயலினையுங்கரந்தனளாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய தனது சிலதியர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து நின்றுநடித்த உள்வரியென்னு நடிப்பும்.

௬0 - ௬௫. சிலம்புவாய் புலம்பவும்.. ..... .புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடனணையாது புறத்துநின்று விளையாடுவது; என்னை? "புறவரி யென்பது புணர்க்குங் காலை, யிசைப்ப

வந்து தலைவன்முற்
படாது, புறத்துநின் றாடி விடைபெறு வதுவே''
என்றாராகலின்.
(இ - ள்.) கலங்களைப் புனையவும்பெறாத
நுசுப்பினையுடையாள் சிலம்பு
வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும்
ஏன்றகா தலையுடையாள்
போல்வந்து நோக்கிய நோக்கோடே தன்னைப்பிரிதலால்
தன்மைதிரிந்த எனது
வறுமையையறிந்தும் என்னுடனணையாது
புறம்பேயின் றாகடித்தாடிப்பும்,
நுசுப்பினள் புலம்பவும் ஆர்ப்பவும் நோக்கமொடு
நோக்கியும் நின்றாடிய
புறவரியுமென்க.

கச - கூஉக. கோதையுங் குழலும்...கிளர்வரிக்

கோலமும்.

அ—வேனிற்காதை.

உகூ

கிளர்வரியென்றது - நடுநின்றார் இருவருக்கும்
சந்துசொல்லக் கேட்டுநிற்
பது; என்னை? "கிளர்வரி யென்பது கிளக்குங் காலை,
யொருவ ருயப்பத்

தோன்றி யவர்வா, யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டுசிற் பதுவே'' என்றாரா

கலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதலியன மின்னிடையைவருத்தத் தோன்றி

வந்தணுகாதே புறவாயிலேவந்துநின்று சிலதியர் வார்த்தைகேட்டு மறுமாற்றஞ்

சொல்லப் புணர்ச்சியை உட்பொதிந்திருக்கின்ற எனது புலவிச்சொல்லைக்

கேட்டு அதனை இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு தளர்ந்தமேனியினையும்

அழகியகூந்தலினையுமுடையாள் புலவியாற்போகின்றாள்போல நடித்துப்போன

நடிப்பும்,

இதனாற்கூறியது : யான்புணர்ச்சிநிமித்தமாகப் புலந்து தன்சிலதியர்க்குச்

சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப் புலந்துசொன்னேனாக

நடித்துப்போன நடிப்பென்றபடி.

க02உ - ஃ. பிரிந்துறை காலத்து........

.தேர்ச்சிவரி யன்றியும் தேர்ச்சிவரியென்றது - நாயகன்கிளைகட்குத் தன்றுன்பங்களைத் தேடித்

தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை ? [''தேர்ச்சி யென்பது தெரியுங் காலைக்,] கெட்ட

மாக்கள் கிளைதண் டவர்முன, பட்டது முறறது கினைஇ

யிருந்து, தேர்ச்சியோ
டுரைப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்" என்றாராகலின.
(இ - ள்.) நான் பிரிந்துறைபொழுதில் தான்
பிரிவாற்றாது வருந்தின
ளாகப்பாவித்து எனது மிக்க கிளைகட்குத் தனது மிக்க
துயரத்தைத் தன்மயக்
கத்தாலே தேர்ந்துதேர்நது சொல்கின்றாளாகநடித்த
நடிப்பும்; அதுவன்றியும்,
கoூ - கூ. வண்டலர் கோதை
.........காட்சி வரியும்
காட்சிவரியென்றது - தன்வருத்ததைதப்
பலருங்காணும்படி நடித்தல் ;
என்னை ? "காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலைக், கெட்ட
மாக்கள் கிளைகண்
டவர்முனர்ப், பட்டது கூறிப் பரிந்துநிற பதுவே"
என்றாராகலின்.
(இ - ள்.) வண்டலர்த்துங்கோதையையுடையாள்
மாலைக்காலத்தின்கண்
ணேமயங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும்
தன்விரகத்தைச்சொல்லிநடித்த நடிப்பும்,
கoஎ - அ. அடுத்தடுத் தவர்முன்..... .
. எடுத்துக்கோள் வரியும்
எடுத்துக்கோள்வரியென்றது - தான் கையறவெயதி
வீழ்ந்தாளாகவீழ்ந்து பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி
நடித்தல்; என்னை? "எடுத்துக் கோளை யிசைக்

ளுங் காலே, அடுத்தடுத் தழிநது மாழகி யயலவ, ரெடுத்துக்
கோள்புரிந்த தெடுத்.
துக் கோளே" என்ஞராகலின.
(இ - ள்.) அவர் முன்பு தான்
மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை அவர்
எடுத்துத்தீர்த்த எடுத்துக்கோள்வரியென்னுநடிப்பும்,
கoக - கo. ஆடன்
மகளே.........பைந்தொடி தனக்கென (இ - ள்.)
ஆயிழாய! பைந்தொடி நாடகமகளாதலான்
இங்ஙனநடித்தல்
அவட்கு இயல்பன்றேவென்றுகூறவென்க.

இவற்றூற்கூறியது: முன்பு தான் இவ்ளோடு கூடியும் ஊடியும் செல்கின்ற
காலத்து இங்ஙனநடித்தநடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய கண்கூடுமுதல் எடுத்துக்
கோளீருயுள்ள வரி எட்டிஞேடும் சிலேடித்துக்கூறிய
கோவலன் நாடகமக
ளிர்க்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமை யன்றேவெனச்
னென்பது.
சொல்லி ஓலையை மறுத்தா
கககக - ௯.

அணித்தோட்டு...............சென்றுரைப்ப

(இ - ள்.) அழகினையுடைய பொற்றோடணிந்த திருமுகத்தையுடைய ஆயிழையெழுதிய அழகிய தாழந்தோட்டுத் திருமுகத்தைக் கோவலன் மறுப்பத் தான் அதற்குவருந்தி வாடிய உள்ளத்தையுடைய வசந்தமாலை மாதவிக்கு விரைந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோடு - பொற்றோடும், தாழந்தோடும். துனைவு- விரைவு.

கக௫ - அ. மாலை வாரா ராயினும்.........மாதவி தானென்.

துணைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனுன் ஆற்றாளாகியதலைவியை ஆற்று

வித்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிகின்றாளாகலின், இன்னும் இம்மாலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாரா ராயினும் காலைப்பொழுதில் ஈண்டு நாம் காண்போமெனச்சொன்னாள்; சொன்ன

வள் தானிருந்தமலரமளிக்கண்ணே செயலற்ற நெஞ்சத்தோடு வீழ்ந்தாள்; வீழ்ந்தவள் அமளியிசையே இமைபொருந்தாமற் கிடந்தனள்; அவள் யாரெனிற் கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவி தானென்க

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப அவன் பாடுபெறறனென்றுசொல்லி மறுப்ப அதனைக்கட்டுரைத்தவளுக்குக் காண்குவமெனச்சொல்லிப் பொருந்தாது வதிந்தனளென்க. வதிதல் - தங்குதல்; பொருந்தாதுவதிதல் - தன்கொழுநனைக் கூடாதுவதிதலுமாம்

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஊடினீ ரெல்லா ....காண்.

(இ - ள்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாயுள்ளோரில் ஊடினவர்களே! நீயிரெல்லாம் அநங்கன் திருவாணையே; கூடுமினென்று குயிற்குலங்கள் சாற்ற, இங்ஙனம்பிரிந்து சாலநீடுதலால் ஆற்முளாகி இளவேனிற்பொழுதில் நின்னோடு கலந்தாளுடைய மெல்லிய பூவிலெழுதிய திருமுகத்தை, கானலிடத்து அவன் பாடியபாட்டிறகு அலந்தோனே! காண்பாயாகவென று ஒல்லையைநீட்டினளென்க.

அ.—வேனிற்காதை முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

கனாத்திறமுரைத்த காதை.

[1] அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை

[2] நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப்
பகன்மாய்ந்த

மாலை மணிவிளக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர்

கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள

மேலோர்நாண்

* மாலதி மாற்ருண் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்
பால்விக்கிப் பாலகன் ருன்சோர மாலதியும்

பார்ப்பா னொடுமனையா ளென்மேற்
படாதனவிட்
டேற்பன கூறுமென் றேங்கி மகக்கொண்
டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்யானைக்
கோட்டம் புகர்வெள்ளை நாகர்தங்
கோட்டம் பகல்*வாயி
லுச்சிக் கிழான்கோட்ட மூர்க்கோட்டம்
வேற்கோட்டம்
வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான்
வாழ்கோட்ட

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.
உ - ௩. தூவி விளக்கேற்றியெனக.

௩ - ௪.
இரவிற்கோர்கோலம்-இராப்பொழுதைக்கு ஆம்படி
செய்தானவை
உடுத்தும் புனைந்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (பா) மேலைநாள் - முன்னோர்நாள்.

சு. சோர - சாய.

எ. படாதன - இஸ்லாதன.

கூ. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம் நிற்குங்கோயில்; சாந்திகரைக் கோட்டமெனினுமாம்.

கo. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர். பகல்வாயில் - பகற்றோற்றுகிறவாயில்; கீழ்த்திசை.

கo - கக உச்சிக்கிழான் - சூரியன்; அன்றி, பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான்- பகற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்கிழானென்றுமாம். ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகை லாயம் நிற்கும்கோயில். வேற்கோட்டம் - முருகன்கோயில்.

கஉ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதமிருக்கிறகோயில். புறம்பணையான்- மாசாத்தன்; புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று.

---

[1] க - உ: முல்லை. அ - கo. [2] இ - கக: சிலப். கo: எஅ - அஎ. [3] சிலப். 'கூ: சக. (பி - ம்.) * 'வாயிலுச்சி'

[1] நிக்கந்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம் புக்கெங்குந்
தேவிர்கா ளெம்முறுநோய் * தீர்மென்று மேவியோர்
௧௫ பாசண்டச சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்
கேசும் படியோ ரிளங்கொடியா † யாசிலாய்
[2] செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர் வரங்கொடார்
பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே கையிற்
படுபிணந்தா வென்று பறித்தவள்கைக் கொண்டு
௨௦ சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற் சென்றாங்

கிடுபிணந் தின்னு மிடாகினிப்பேய்
வாங்கி
மடியகத் திட்டாண் மகவை யிடியுண்ட
மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாளுக்
கசசாத்த
[a] ‡ னஞ்ஞைநீ யேங்கி யழலென்று
முன்னே
உரு

யுயிர்க்குழவி காணுயென் றக்குழவி யாயோர்
குயிற்பொதும்பர் நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்றி
மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்
தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலா டேய

மறையோன்பின் மாணியாய்
வான்பொருட் கேள்வித்

கரு.
நிக்கந்தக்கோட்டம்-நிக்கந்தத்தேவரான அருகர்கோயில்
நிலாக்கோட்
டம் - சந்திரன்கோயில்.

கரு. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற

ஐயன்கோயிலிலே.

கசு. ஏசும்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி. ஓர் இளங்கொடியாய -

ஒரு பெண்கொடியாகி.

கஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

கக. படுதல் - உண்டாதல் (பா) பறித்தாள் - பறித்து.

உஉ. மடியகம் - வயிற்றிடம்; [4] "படியை மடியகத் திட்டான்" என்றாராத லால்.

(கக) பிணந்தாவென்றுசொல்லிப் பறித்து (உஉ) வயிற்றிடத்திட்டா ளென்க.

உஎ. மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து; மடியாகியபுடைவையு யுடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென்றுமாம்.

---

[1] தொல்காப்பியம், தொகை. சூ. கக - ந. மேற்.

[2] செவ்வைச்சூடுவார்பாகவதம், கo-ஆம் கந்தம், கக: ௹-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

[3] அஞ்ஞை - அன்னை; தணிகை. சீபரி. இசுக.

[4] நான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம்.) * 'தீர்மினெனமேவி' † 'ஆசிலாச்செய்' ‡ 'அன்னை'

ஆசாங்

துறைபோ யவர்முடிந்த பின்னர்
ரிறையோனுந்
தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத்
தந்தைக்குந்
தாயர்க்கும் வேண்டும் * கடன்கழித்து
மேயநாட்
டேவந்தி யென்பாண் மனைவி யவளுக்குப்
பூவந்தவுண்கண் பொறுக்கென்று
மேவித்தன்
+ மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் ‡
தூமொழி
யார்த்த கணவ னகன்றனன் போயெங்குந்
தீர்த்தத் துறைபடிவே னென்றவனைப்
பேர்த்திங்ஙன்
மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன்
மேலிட்டுக்
கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள்

வாட்டருஞ்சீர்க்
கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற
குறையுண்டென்
றெண்ணிய நெஞ்சத் தினையளாய் நண்ணி
யறுகு சிறுபூளை நெல்லொடு தூஉய்ச
சென்று
பெறுக கணவனோ டென்றாள் பெறுகேன்

---

௩0. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

௩௧. தாயத்தார் - ஞாதிகள்.

௩௨ கடன - உதகக்கிரியை; பலிகன்மம் (௰௬)
மேவினாள் - மேயினவள்.
௩௪. பூவந்தவுண்கண் - பூப்போலுமுண்கண்.
பொறுக்கென்று - பொறுப்
பனவாகவென்று ; தெய்வயாக்கையாதலாற
பொறுதென்று பொறுப்பித்தா
னென்க. மேவி - கூடி.
௩௮. கங்கைநீர்த்துறைபடிவேனென்று அகனறவனை
யென்க.
௩௮ - ௪0. கணவன் துறைபடிவேனென்று
அகனறனனாதலால், அவனைப்
பெயர்த்து இங்ஙனம் மீட்டுத்தருவாயென்று உலகத்து

ஒன் றன்மேலிட்டுச்
சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் தூவியிருப்பாள்.

சஉ. இனையளாய - வருத்தத்தளாய; இனைதல்,
யிற்று;
ஈறுகுறைந்து இனையா

சங. தூஉயச் சென்று - இதற்குப்பரிகாரமாகச்
சாத்தறகுத்தூவிப் பின்பு
கண்ணகிபாற்சென்று; கண்ணகியிடத்தே தூவியென்
பாருமுளர்.

சங - ச. சென்று பெறுக கணவனோடென்றாள்:
கூட்டமென ஒரு
சொல் வருவிக்க; கணவனொடுகூட்டம் பெறுக;
உருபுநிற்கப் பொருடொக்
கது; தெய்வத்தை வழிபாடுசெயத அதுகொண்டு
பெறுகவென்றாள்.

(பி - ம்.) * 'கடன்செய்து' † 'மூவாவெழினலம்' ‡
வனகன்றனளுப்போய்'
'தூமொழியாளார்த்தகனை.

௯௰ கடுக்குமென் னெஞ்சங் கள்வினு லென்கை

பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட்
பட்டேம்

பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
யிட்டன ரூரா ரிடுதேளிட் டென்றன்மேற்
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென்
றதுகேட்டுக்

௱ காவலன் முன்னர்யான் கட்டுரைத்தேன்
காவலனோ

ர்க்குற்ற தீங்குமொன் றுண்டோ
வுரையாடேன்

தீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடீஇ
தீக்குற்ற

முற்றேனொ டுற்ற வுறுவனோ டியானுற்ற

நற்றிறங் கேட்கி னகையாகும்
பொற்றொடீஇ

௱௧ கைத்தாயு மல்லை கணவற் கொருநோன்பு

பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற்
போய்க்கெடுக வுய்த்துக்

கடலொடு காவிரி † சென்றலைக்கு
முன்றின்

சரு. கடுக்கும் - ஐயுறும். கள்வினால் -
கள்வினிடத்து.

சசு. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக.
போய்ப்பட்டேமென்று இரு
வர் தொழிலுமாம்.

சஅ. இடுதேளிட்டு - தேள்கொட்டப்படுவார்
காணாமல் தேளல்லாத
தொன்றை மறைய மேலே போகட்டுப்
பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

பயப்படப்பண்ணுதல்; தேளென்று

சக. கோவலற்குற்றதென்றது,
பழிமொழியாதலால்.

சஅ - க. என்றன்மேற் கோவலற்கு
உற்றதோர்தீங்கென்று சொல்ல;
சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

ருO - ருக.
காவலனோர்க்குற்றதீங்குமொன்றுண்டாஸ் -
காவலன்பாடும் ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகையால்.
உரையாடேன் - பொல்லாக் கனவாதலாஸ்
உனக்குச்சொல்லேன ; [1] "உரையா, ரிழிதக்க காணிற்
கனா" என்றாராத
லின்.

௫௨. தீக்குற்றம் - கொடியகுறறம் ; அஃதாவது முலைதிருகியெறிதல்.

௫௩. உறுவன் - மிக்கோன் ; என்றது கோவலனை.

௫௪. நறறிறம் - இருவரும் தேவலோகம்புகுதவுள்ள நன்மை. நகையாகு

மென்றாள், அதன்பிகுதிநினைந்து. எனவென ஒருசொல்வருவிக்க.

௫௫. கைத்தல் - அவனால் வெறுக்கப்படுதல்

௫௬. உயத்து - நீரையுயத்து.

௪௪ - ௫௬. என்றது : நீசொன்னபடியே

கூட்டம்பெறுவேன் ; ஆயினும்

ஓரையமுண்டு, கண்டகனைவாலேயென று கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டகனைக்

கொண்டு வருந்தவேண்டா ; நீ அவனால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்லை.

---

[1] பழமொழி, ௯௭௨. (பி - ம்.) * 'மதுபிறப்பித்'

† 'நின்றனைக்கும்'

கூ—கலைத்திறமுரைத்தகாதை.

உ.சா௫.

மடலவிழ் நெய்தலங் கானற் றடமுள

சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டந்
துறைமூழ்கிக்

கூ௦ காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் †
கணவரொடு

தாமின் புறுவ ருலகத்துத் தையலார்
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்
யாமொருகா

‡ ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கவ்
வாயிழையாள்

§ பீடன் றெனவிருந்த பின்னரே நீடிய
கூ௫ காவலன் போலுங் கடைத்தலையான்
வந்துநங்

கோவல னென்றாளோர் குற்றிளையாள்
கோவலனும்

பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன்
பைந்தொடி

வாடிய மேனி வருத்தங்கண் ‖ டியாவுஞ்

சலம்புணர் கொள்கைச சலதியொ டாடிக்

எ() குலந்தரு வான்பொருட் குன்றந்

தொலைந்த

[1] விலம்பாடு நாணுத் தருமெனக் கென்ன

௫அ - க. சோமகுண்டமும்
சூரியகுண்டமுமென்னும் பேரையுடையன ;
மூற்று.

௫௫ - ௬௩. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக
ஒருநோன்பு தப்பினாய் ;
அதற்குப் பரிகாரமாவது இந்தக்குண்டம் படிந்தாடிக்
கோட்டந்தொழுதல் ;
தொழுவார் கணவரொடுகூடி இன்புறுவரென்றுசொல்ல,
கண்ணகியும்.

௬௪. பீடன்றெனவிருந்த பின்னர் -
குலத்திற்பிறந்தார்க்குப் பெருமை
யன்றென இருந்தகாலை.

௬௫ - ௭. காவலன்போலுங் கோவலன்
கடையிடத்தானென்று மாறி யுரைக்க; அன்றித்
தூரத்தே பார்த்து ஐயுற்று நங்காவலன்போலுமென்று
அவன் அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து
கோவலனென்றுளெனினுமாம்; கோவ
லன்வந்து நங்கடைத்தலையான்; அவன்முன்
நெடுங்காலம் நம்மை நீங்காக்
குறிப்பினையுடையனென்றுளெனினுமமையும்.

ஙஙு - எ. சலதிகூறுதலும் கோவலன் உட்புகுந்தது.

(ச) கொடியிடையார்தாம் கோலங்கொள்ளாநிற்க, அக்காலத்தே (ஙஙு)
கோவலன் (ஙஎ) பாடமைசேக்கையுட்புக்கென்க.

ஙக. சலம் - பொய். சலதி - பொய்ச்சி. ஆடி - அனுபவித்து.

எ0. குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தாரால் தரப்பட்டபொருள்.

எக. இலம்பாடு - வறுமை.

---

[1] தொல். புள்ளி. சூ. உக - ந; சை உரிச். சூ. உஅக - உரை, மேற்.
ஙஉ - ந; இ - வி. சூ. சஉக, * (பி - ம்.) 'குணடத்துறை'
† 'கணவனொடு' ‡ 'ஆடுதுமோவென்ற'
§ 'பீடன்றெனவுரைத்தபின்னரே' || 'யாதும்'

நலங்கேழ் முறுவ னகைமுகங் காட்டிச்

* சிலம்புள கொண்மெனச சேயிழை
கேளிச்
சிலம்பு முதலாகச் சென்ற கலனே
எ௵ † டுலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேறன்
மலர்ந்தசீர்
மாட மதுரை யகத்துச்சென்
றென்னேடிங்
கேடலர் கோதா ‡ யெழுகென்று நீடி
வினைகடைக் கூட்ட வியங் § கொண்டான்
கங்குற்
கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

வெண்பா.
காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்
மாதவிதன் சொல்லை ‖ வறிதாக்க—மூதை
வினைகடைக் கூட்ட வியங் ¶ கொண்டான் கங்குற்
கனைசுடா கால்சீயா முன்.

எ௨. நகை - ஒளி.
எ௪. சிலம்பு முதலாகவென்றுன்,

வாணிகஞ்செய்வதற்கு; முதலீடென்ப ராகலான்.
சென்ற கலன் - முன்பு வாங்கியழித்த ஆபரணம்.

எடு. உலந்தபொருள் - கெட்டபொருள்.

(எசு) மதுரையிடத்துச்சென்று (எடு) ஈட்டுதலுற்றேனென்க.

எஎ. நீடி - நெடுங்காலநின்று.

எஅ. வியங்கொண்டான் - வினையினது ஏவலைக் கொண்டான்.

எஎ - அ. எழுகென்று வியங்கொண்டானென்க.

எஅ - கூ. கங்குலை இடத்துநின்றும் சுடர் போக்குவதன் முன்னென்க; என்றது, இருளிலேபோதல்பற்றி.

"காதலிகண்ட" மாதவிதன்சொல்லை வறிதாக்கவென்றது, வேனிற்காதை யிற் [1] 'காலைகாண்குவம்' என்றவார்த்தையை., மூந்தை மொழியாயிற்று.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், அ: ககசு.

(பி - ம்.) * சிலம்புகொண் மோவெனச் சேயிழைகே ளிந்தச் சிலம்பு' - † 'உலந்த பெரும்பொருளீட்டுதற்றேன்' ‡ 'எழுகென்னமூதை' § 'கொண்டார்' || 'வறிதாக்கி', ¶ 'கொண்டார்'

க - ௪. அகனகர்........,தாங்கொள்ள

(இ - ள்.) கொடியிடையார், அகன்ற
மனையிடமெங்கும் கதிரோன்மறைந்த
மாலைக்காலத்தே அரும்பு புரிநெகிழ்ந்த
முல்லையினது ஒளிமலரை நெல்லோடே
தூவி இல்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி
மாணிக்கவிளக்கை மைவிளக்கோடே
எடுத்து அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு
ஆம்படி கொழுநர்மார்பைத்
தமது முலையாற் பொருநதற்கேற்ற
கோலங்களைக் கொள்ளாநிற்பவென்க.
என்றது, மகரக்குழைமுதலிய மணியும்
பூணும் மதாணியுமுதலிய அணி
யும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய
பணியுங்களைந்து நொயயனவே
புனைந்தும் பூண்டும் முடித்துஞ்செயதல்.
அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனி
னுமமையும். நிகர் - ஒளி; [1] "நீர்வார் நிகர்மலர்
கடுப்ப" என்றார் கதையினும்.

பகல், ஆகுபெயர். மாயதல் - மறைதல்; "களிறுமாயக்கும் கதிர்க்கழனி" என்றாற்போல. மணிவிளக்கம், உம்மைத்தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; மணி - அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பனை; தமது கொழுநரோடெதிர்க்கும் போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்ஙனம் தூவியமகளிர்தாம். "நெல்லு மலருந் தூஉயக் கைதொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர" என்றார் நெடுநல் வாடையினும்.

௬ - ௬.

மேலோர்நாள்...........பாலகன் றன்சோர

(இ - ள்.) முன்னொருநாளிலே மாலதியென்பாள் ஒருபார்ப்பனி தனது மாற்றாள் குழவிக்குத் தன்முலைசுரந்தபாலைச் சங்கரிலூட்ட அப்பால் விக்குத லாலே தன் கையிலே அக்குழவி மரிக்கவென்க.

பால் - ஆன்பாலுமாம். பாலகனென்பது காலவழக்கு. சோர்தல்-மரித்தல்.

௬ - ௮.

மாலதியும்..........மகக்கொண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலகன் மரித்தலானே, அம்மாலதியும் பார்ப்பா னோடு அவன்மனைவியும் என்மேல் அடாப்பழிகூறுதலொழித்து ஏற்பனகூறு

ராதலால் இதற்கு என்செயகேனென்றேங்கி அம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடு, எண்ணொடு. படாதன - அடாதன. விட்டு-ஒழிந்து.

௧.

அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ள்.) தேவர்தரு நிற்குங்கோயில்,

வெள்யானைக்கோட்டம்—(இ - ள்.) ஐராவதநிற்குங்கோயில்,

௱. புகர்வெள்ளைநாகர்தங் கோட்டம்—(இ - ள்.) அழகினையுடைய பலதேவர்கோயில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர்.

---

[1] இந்தவாக்கியம், அகநானூறு, கக - ஆம் பாடலில் கஉ - ஆம் அடியாகவும் காணப்படுகின்றது.

[2] மதுரைக்காஞ்சி, உசஎ. நெடுநல்வாடை, சங - ச.

பகல்வாயி லுச்சிக்கிழான்கோட்டம்—(இ - ள்.) கீழ்த்திசையிற்றோற்றுகின்ற சூரியன்கோயில்,

பகல்வாயில் - பகறோற்றுகிறவாயில்; ஆவது கீழ்த்திசை. உச்சிக்கிழான் - பகற்பொழுதிற்சூரியோன்; இனிப் பகற்பொழுதிற்கு வருவாயாயுள்ளவனென அமரம்; சூரியன்கோயிலென்றபடி..

கக. ஊர்க்கோட்டம—(இ - ள்.) இறைவனூராகிய கைலாயநிற்குங் கோயில்,

வேற்கோட்டம்—(இ - ள்.) முருகவேள்நிறகுங்கோயில்,

வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ள்.) வச்சிரப்படைநிற்குங்கோயில், [1] புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம்—(இ-ள்.) சாதவாகனன்கோயில்,

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று; [2] "புறம்பணை வியம்பு மோசை" என்றார் சிந்தாமணியினும்.

கங. நிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ள்.) அருகன் கோயில்,

என்னை? "துக்கந் துடைக்குந் துகளறு காட்சிய, நிக்கந்த வேடத் திருடி

கணங்களை, யொக்க வடிவீழ்ந் துலகியல் செய்தபி, னக்கதை யாழ்கொண் டமை

வரப் பண்ணி" என்றார் வளையாபதியினும்.

நிலாக்கோட்டம்—(இ - ள்.) சந்திரன்கோயில்,

இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ள்.) இக்கூறிய கோயில்களெங்கும்புகுந்து,

கச - இ. தேவிர்காள்........பாடு கிடந்தாளுக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவள், தெய்வங்களே! எமது மிக்க இன்னா வைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாது போந்து ஈண்டுச்சாத்தனிடத்தேபொருந்தி அவன்பால் வரங்கிடந்தாளையென்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; [3] "தேவாதி தேவ னவன்சேவடி" என்று

ராகலின். தேவிர்: இர் முன்னிலைப்பன்மை. தீர்மென்று, ஏற்றுமிசையுகரம்

கெட்டது. [4] பாசண்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச் சமய சாத்திரத்தருக்கக்

கோவை; என்னை? "பண்ணாற் றிறத்திற் பழுதின்றி மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

---

[1] "குழவிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, இழமுத்தப் பூத விருட்பட்-பழமுத்தம், புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையாய்க், கென்ன முறைய விவன்" என்னும் பழஞ் செய்யுளின்பொருள். (தொல். செய். சூ. ககஅ - உரை, மேற்.) கண்டு அறியற்பாலது.

[2] சீவகசிந்தாமணி, அடு. [3] சீவகசிந்தாமணி, க.

[4] "பாசண்டத் துறையு மிவற்றுட் பலவாம், பேசிற் றொண்ணூற் றறுவகைப் படுமே" திவாகரம், கஉ - வது.

சூ

—களத்திறமுரைத்தகாதை. உசுகூ

றறுவகைக் கோவையும் வல்லவன், விண்ணு றியங்கும் விறலவ ராயினுங், கண்ணுறி நோக்கிக் கடுநகை செய்வான்" என்றார் வளையாபதியினுமாகலின் இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப் பயின்றவனாதலின், * மகாசாத்திர னென்பது அவறகுப் பெயராயிறறு. சாததற்கு, உருபுமயக்கம்; இது, [1] "மணற் கின்ற" என்றுறபோலநின்றது. கிடந்தானுக்கு - கிடந்தானை; இயல்புமாம்.

இப்பொருட்கு ஆசிலாயென்றுசொல்லியெனவொருசொல் வருவிக்க.

(இ - ள்) சுடுகாட்டுக்கோட்டத்து
இடுபிணந்தின்னும் இடாகினிப்பேய
ஏசும்படி ஓரிளங்கொடியாயத் தூங்கிருளிற்சென்று
அங்குப பாடுகிடந்தாளை
நோக்கி ஒன்றினும் குற்றமற்றவளே, கேளாய;
முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யா
தோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; அது பொயயன்று;
மெய்யெனச்சொல்லி
அங்ஙனம்பட்ட நின் பிள்ளைப்பிணத்தைப்பார்க்கத்
தந்துகாணெனச்சொல்ல
நின்று பறித்து அவள்வாங்கி மடியகத்திட்டாளென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவு பிறரைப்பழிக்கும்
வடிவையுடையதொரு
பெண்வடிவுமாம். சுடுகாட்டுக்கோட்டம் - [2]
சக்கரவாளக்கோட்டம். தூங்கிருள்-
செறிந்திருள்; யாவரும் துஞ்சமிருளுமாம். இடுபிணம்
- குழியிலிடுபிணம்.
மடி - வயிறு; [3] "படியை மடியகத் திட்டான்"
என்பதனானுமுணர்க. மடி
யகத்திட்டாள் - விழுங்கினாள். மக, [4] "குழவியு மகவு
மாயிரண் டல்லவை,
கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே" என்பதனாற்

கூறப்பட்டது; பாலகனென்பது
காலவழக்கு.

உஉ - அ. இடியுண்ட...... .....தையலாள்

(இ - ள்.) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல ஏங்கியழுகின்ற தைய
லாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்னாய, நீசெல்கினற வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரி
டத்து உயிரோடுகிடக்கின்ற குழவியைக் காண்கின்றிலேயோவென, அவள் அது
செயய, ஏங்கி அழுகின்றாய! அழாதொழியென்று தான் அக்குழவியாய் அவ்வி
டத்துச்சென்று கிடப்ப, அவள் வஞ்சக்குழவியை ஐயமின்றித் தன்குழவி
யென்றெடுத்து வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோயத் தாய்கையிற கொடுத் தாள்; அங்ஙனம் ஏங்கியழுத அ
தைதயலாளென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதெனறாறபோல இடிக்கப்பட்டதனை இடி
யுண்டதென்றார்; உண்டல் - உறுதல்.

உ அ - ௩உ. தூய...........மேயநாள்
(இ - ள்) அக்குழவியாய இறையோனும் இருமரபுந்தூயமறையோனுக்குப்
பின்செல்லும்பிள்ளையாய மிக்க கல்விகளையும்

அவற்றின் பொருட்கேள்வி
கனையும் கற்றும் தரித்தும் துறைபோயத்
தந்தைதாயரிறந்தபின்னர் அவர்க்கு

---

[1] அகநானூறு, உகஉ.

[2] இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பண்டைக்காலத்து மயனால் இதன்வரலாற்றை மணிமேகலை, ஆறாவது காதையிற்காண்க.

நிருமிக்கப்பட்டது;

[3] நான்மணிக்கடிகை, கடவுள்வாழ்த்து, உ.

(பி - ம்.) * 'மகாசாத்தனென்பது.'

[4] தொல்காப்பியம், மரபியல், சூ. உக.

கூஉ

[illegible] சிலப்பதிகாரம்

[illegible] முதலியவுஞ்செய்து தன்தாயத்தாரோடும் [2]
வெவ்வழக்குரைத்து

எட்டியாண்டு தன் மனைவியோடேகூடி நடந்தபின்
ஒருநாளிலென்க.

வர்ன்பொருட்கேள்வி-மறைநூலும் அங்கமும். துறைபோதல் - [3] அதற்குத் தங்கீற்றல். மாணியாயெனவே சௌளமும் உபநயனமும், துறைபோயென்வே கல்விகேள்விமுதலிய பிரமசரியங்காத்தலுங்கூறி, மேல், "தேவந்தியென் பாண்மனைவி" என்பதனன் விவாகமும் காருகத்தமுங் கூறினமையுமுணர்க.

இறையோனும்: உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே. தன்மனைவிக்குப் பொ

'ருட்குறைபாடில்லாமறசெயது என்பதாயிறறு. இறையோனும் அவர்மடிந்த

பின்னர்க் கடன்கழித்து வழக்குரைத்தென்க. தாயரென்றூர் மாலதியையும் கூட்டி மேயநாள் - மேவியநாள்; இவளைத் தீவலஞ்செய்து நாலீராண்டு கழிந்த

பின்னர்; 'மேவினுள்' என்று பாடமோதித் தன்னை மேவினவளென்று பொரு

ளுரைப்பாருமுளர்

௩௩ - ௬: தேவந்தி யென்பாள்........நீங்குதலும

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூடிநடந்த தன்மனைவியாகிய தேவந்தியென்று

பெயர்கூறப்படுவாளுடைய பூவின்றன்மை தலைவந்த மையுண்டகண்கள் இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நிருமித்துக்கொண்டு பின்பு அவளைமேவித் தனது எக்காலத்தும் முதிராத இளைய அழகின தாலத்தை வெளிப்படுத்தி அவன் அவள் குறிப்பினையறிந்து அதறகேற்ப அவட்கு நீ எம்கோட்டத்து வாவெனச்சொல்லிப் பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடிவேனெனச்சொல்லி நீங்குதலுமவென்க

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை காணப்பொறாதாகலின் இவள்கட்குப்

பொறுக்கக்கடவதென்று நிருமித்துக்கொண்டான்; "அந்தரத்துள்ளோ ரறியா

மாயின், வந்து" என இதனுளுடம, [5] "கரநதரு வெயதிய கடவு ளாளரும்",

[6] "தேவரு மக்களு மொத்துடன திரிதரு, நாலேழ் நாளினும்" என மணிமே

கலை யுள்ளுநு கூறின மையானுமுணர்க. இனி உண்கவென்பதனை முன்னிலை

விளியாக்கி இம்மறையை நீ பொறுக்கவென்று சொல்லிக்காட்டினுனெனினு

மமையும்.

௫௬ - ௬0.

தூமொழி..........கொண்டிருப்பாள்

(இ - ள்) அங்ஙனமாகிய தூமொழி, என்னெஞ்சிற்பிணித்தகணவன் தீர்த்

தத்துறைகளெங்கும்போயத் தீர்த்தமாடுவேனென்று என்னைவிட்டகன்றனன் ;

மறுத்தும் இவ்விடத்தே அவள் மனத்தைத் திரும்பப்பண்ணி அழைத்துத் தரு வாயென்று ஒருபெயரிட்டுக்கொண்டு அவன்கோட்டத்தை வழிபடுதலை நாடோறும் கடனாகக்கொண்டிருக்கின்றவளென்க.

௬0 - ௬௬. வாட்டருஞ்சீர்.....கணவனே டென்றுள்

---

[1] "தோற்பது கொண்டு புளாஅ ரவை" பழமொழி, ௨.

[4] திருக்குறள், ௩௯௩.   [5] மணிமேகலை, ௧. ௧௫.

[3] சிலப்பதிகாரம், ௩0: ௮௯.   [6] ,, ,,

௪௪ - ௭.

[4] ,, ௬: ௭௨ - ௩.

௯—கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

(இ - ள்) நிறைந்த சீருடைய கண்ணகியாகிய
நல்லாளுக்குக் கொழுநன் பிரிதலால்
உற்றதோர் துன்பமுண்டென்றுநினைந்த
நெஞ்சின்வருத்தத்தையுடையளாய்க் கோட்டத்தை நண்ணி
ஆறுகுமுதவியவற்றை இவள் கணவனைப்பெறல்
வேண்டுமெனத் தூவிப் பின்னர்க் கண்ணகிபாற்சென்று
ஆண்டு ஆசிகூறுவாள் கணவனைப்
பெறுவாயாகவென்றாளென்க.

இனி, கண்ணகிபானண்ணிச் சென்று தூவிக்
கணவனோடு வாழ்வுபெறுக வென்றாளெனினுமமையும்.
வாடு வாட்டென விகாரம்; வாடுதல் - குறைதல்;
குறைதலரியவெனவே நிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிறரால்
வாட்டுதலரியவென வுமாம். இனைதல் இனையாயிற்று;
விகாரம். கணவனோடு - கணவனை. ௪௨ - ௫௪.

பெறுகேன் ....நகையாகும்
(இ - ள்.) செறிதொடீஇ, நீ இங்ஙனங்கூறுதலாற்
பெறுவேனாயினும் என் நெஞ்சம் ஐயுறுகின்றதுகாண்;
அஃது எற்றாலெனின், நெருநற் கண்ட கனவின் கண்
என்கொழுநன் என்னைக் கைப்பற்றினனாய்ப்போக யாங்கள்

ஒரு பெரிய பதிக்கட்புக்கோம்; அங்ஙனம்புக்க பதியிடத்தே எங்கட்கு ஏலாததோர் படிற்றுரையை அவ்வூரார் இடுதேளிடுமாறுபோல என்மேலிட்டனர்; அங்ஙனம் அவரிட்டப்பட்ட அப்படிற்றுரைக் கோவலற்கு ஓர் தீங்குற்றதென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டு அதுபொறாது அவ்வூரரசன்முன்னர் செல்லாதேன்சென்று வழக்குரையாதேன் வழக்குரைத்தேன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு அவ்வூர்க்கும், உற்றதோர் தீங்குண்டு; ஆனாலும் அவை தீக்கனாவாதலான் நினக்குரையேன்; இங்ஙனம் தீவினையுறற என்னோடு பொருந்திய பிக்கோனுடனே யான்பெற்ற நற்றிறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு நகையைத்தருமென்றுசொல்லவென்க.

கடுக்கும் - ஐயுறும்; கடியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது; [1] "பேர்றி அரியவை பேரற்றல் கடுத்தபின், தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது" என்றாற்போல. அது, [2] "ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே" என்பதனான்முடிந்தது. கனவினும் கடுக்குமெனினுமமையும். இடுதேளிடுதல் - தேளிடப்படுவார் காணுமே தேளல்லாதவொன்றை மறையக்கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக் கலங்கப்பண்ணுதல்; பாய்ச்சுத்தேளென்பாருமுளர். என்றன்மேல்: தன், அசை. என்றன்மே லென்றான், பெண்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத் தான்சுமந்துநிற்றலா லெனினுமமையும். தீங்கென்று அது

கேட்டு - தீங்கென் றுசொல்ல அதுகேட்டு;
சொல்லவென ஒருசொல்வருவிக்க. ஒடு, எண்ணொடு; வேறுவினை ஒடுவுமாம்; ஆவது காவலன் மரணமும் ஊர் தீப்பாடும். உம்மை, இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. உரையர்டேனென்றுள்; [2] "உரையா ரிழித்தக்க காணிற் கனு" என்பது பழமொழியாகலின். தீக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம்; ஆவது மூலைநிருதியெறிதல். நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகுமென்றுள், இது இட்டாதென்றாகலின். எனவென ஈண்டும் ஒருசொல் வருவிக்க.

---

[1] திருக்குறள், கஅகூ.
[2] தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், ரு. அகூ.
[3] பழமொழி, கஅ௨.

/

௨௯௨

சிலப்பதிகாரம் —

௫௭ - ௬௭. பொற்றொடீஇ............பின்னரே

(இ-ள்.) பொற்றொடீஇ,
நீகண்டகனுக்கொணடு வருந்தவேண்டா; நீ அவனால் வெறுக்கப்பட்டாயுமல்லை; நின்கணவன்காரணமாக ஒருநோன்பு முற்பிறப்பிலே தப்பினாய்; அதனால் உள்ளதீங்குமிக்கன; அத்தீங்கும் கெடுவனவாக; காவிரி தன்நீரைக்கொண்டுசென்று கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும் சங்கமுகத் தயலதாகிய பூவினிதழவிழும் நெயதறகானலிடத்து இரண்டு தடாகமுள்ளன; அவை யாவையெனிற் [1] சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடையன;

அவற்றின் துறைகளின்மூழ்கிக் காமவேள்கோட்டத்திற்புக்கு அவனைத் தொழுதாராயின், அவர் இப்பிறப்பிலுள்ள நாளெல்லாம் தம்கணவரோடும் பிரிவின்றியிருந்து இவ்வுலகத்து இன்பமுறுவர்; மறுமைக்கும் போகபூமியிலேயும் போய்ப்பிறந்து கணவரோடும் பிரிவின்றி மூன்றுபல்லங்காலம் இன்பந்துகர்வ ராதலான் அவற்றை யாமும் ஒருஞான்று ஆடக்கடவேமென்று சொன்ன தேவந்திக்குக் கண்ணகி அங்ஙனம் துறைமூழ்கித் [2] தெய்வந்தொழுதல் எங்கட்கு இயல்பன்றென்று சொல்லி இருந்தபின்னுகவென்க.

[3] "காமனை யென்றுஞ் சொல்லார் கணவற்கை தொழுது வாழ்வார்" என்றூ ராகலின், இங்ஙனங்கூறினள். இக்குண்டமிரண்டிறகும் இவ்வுலகத் தின்புறலும், போகபூமியிற்பிறத்தலும் நிரனிறையாக்கலுமொனறு; அவற்றை, "இரு காமத்திணையேரி" என்றூா படினப்பா லையிலும

கூச - கூ. நீடிய காவலன்..............குற்றிளையாள் (இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரிருக்கின்றவளவிலே குறுந்தொழிலிளை யாள் காவலன்போலுங் கோவலன் நீடிய நம்கடையிடத்தானென்றுளென்க.

அன்றித் தூரத்தேபார்த்து ஐயுற்று நம்காவலன்போலுமென்று அவனனு னைவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து கோவலனென்றுளெனினுமமையும் இனி, நம்கோவலன் வருகின்றவாறது நம்மை நெடுங்காலம் காப்பான்போலே இராநின்றதென் றுளெனினுமமையும்.

கோவலனும்...........தருமெனக்கென்ன' (இ -. ள்.) அங்ஙனங் கடைத்தலையானுன கோவலனும்,[5] கொடியிடையார் தாம் விளக்கங்காட்டிக் கோலங்கொள்ளாநிற்ப, அக்காலத்தேவந்து பெருமை யமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கு அவன் தனது பைந்தொடியுடைய மேனிவாட்டமும் நெஞ்சவருத்தமுங்கண்டு எல்லாப்பொருளிலும் பொய்யை மெய்யாகப் பொருந்துவித்தொழுகும பொய்த்தியோடுங்கூடி ஆடிய ஒழுக்கத்தினுனே நம் குலத்திலுள்ளார் தேடித்தந்த மிக்க நிதிக்குன்றமெல்லாம் அவள்பொருட்டால் தொலைந்தன ; அதனுன் இல்லாமையுண்டாதல எனக்கு நாணைத்தருகின்றது காணென்னவென்க.

---

[1] இங்கேகூறிய சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமும் முறையே திருவெண்காட்டிலுள்ள சோமதீர்த்தமும் சூரியதீர்த்தமுமாமென்று சிலபெரியோர் கூறுகின்றனர்.

[3] "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" திருக்குறள், ருஉ.

[4] பட்டினப்பாலை, கக. [3] சீவகசிந்தாமணி, கஉகூஅ.

[5] இக்காதை அடி., க - ச.

௯.—கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

உரை

பாடு - படுக்கையுமாம். சலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி. ஆடுதல்-

ஊடுதல். குலந்தருவான்பொருள் - தொன்றுதொட்டுவருகின்றபொருள்.

இன்று நாணுத்தருமென்றது, 'கெட்டால் மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

௭௨ - ௩. நலங்கேழ்...........கொண்மெனை

(இ - ள்.) இவ்வாறு அவன் தன்னைப்போற்றி இலம்பாடு நாணுத்தருமென்

றதனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால் தளர்ந்து கூறினானாகக் கருதி ஒளிபொருந்தியமுகத்தே நலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவிளைத்து இன் னும் சிலம்பு ஓரிணையுள; அவற்றைக் கொண்மினென்றாளென்க

சிலம்புளவென்றாள், இவையொழிந்த கலனெல்லாம் தொலைதலால் இவை

அணியாதிருத்தலின் அவனறியானாகக்கருதினும் அவன் தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைநினைந்து கூ

றினாளென்க. புலந்துகூறினாளெனிற் கற்பின்

றனைமையனாம.

௭௩ - ௬. சேயிழை கேள்...........கால்சியா

முண.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கருதியசேயிழாய்! கேள்; நீசொன்ன இச்சிலம்பை நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு முன்பு நான்வாங்கியழித்தகலனையும் கெட்ட பொருளையும் தேடித்தொகுத்தலைத் துணிந்தேன்; அஃது எவ்விடத்தே சென்

றெனின், விரிந்த புகழையுடைய மதுரையென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால்,

கோதாய்! அதறகு நீ இப்பொழுதே இங்குநின்றும என்னோடு எழுவாயாக

வென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தானசெயத தீவினை நெடுங்காலநின்று நெஞ்

சை ஒருப்படுத்துதலானே அவ்வினையினது ஏவலைக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கெனிற் கங்குலை அவ்விடத்தினின்றும சுடர் போக்குவதன்முன்னே "யென்க.

சீத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா . ... உற்றேனென்பதற்குக்

கலனைச் சிலம்பானும் பொருளை முதலானும் ஈட்டுத லுற்றேனென்றுனெனினு

மமையும்

இது, கனவென்னும் பொருளையேகருதாது மாலதிகதையையும் தேவந்தி

கதையையும் கலந்துகூறிற்றேனும், உறுப்பழிவின்றி நடந்ததேனும் மூன்றான்

சுடியினிறந்துவருதலான் நெடுவெண்பாட்டாகாது கலிவெண்பாட்டாதலுணர்க.

வெண்பா.

காதலிகண்ட..........கால்சியாழுன்.

இவட்கு மேற்கூட்டமின்மையாற் கருநெடுங்கண்ணென்றார்; கனவு சொல்லிவறிதாக்க வினைகடைக்கூட்ட வியங்கொண்டானென்க. சொல்லிவறி தாக்குதல் - வேனிற்காதையிற் காலைகாண்குவமென்றசொல்லைப் பயனின் றாக்குதல்.[1]

கூ.—கனாத்திறமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், ௮: ௳கள்.

பத்தாவது.

நாடுகாண்காதை.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து

மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
லூழ்வினை க்கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப
௫. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி

னீணெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ரரவி னறிதுயி லமர்ந்த
௧௦. + மணிவண்ணன் கோட்டம்
வலஞ்செயாக் கழிந்து
பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி

---

௧. வான்கண் - ஆதித்தன். விழித்தல் - விளங்குதல்.

௨. வெண்மதி நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

௩. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடையிலே நின்றநாள்; ஆவது பூருவபக்கம்.

௪. ஊழ்வினை கடாவுதலால் உள்ளந்தன்னைத் துரப்ப; வினைசெலுத்தி

நெஞ்சை ஓட்ட வெனவுமாம்.

ரு ஏழகத்தகர் - மேழகம். எகினமாகிய கவரி.

எ. தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பெனவே தாள்முதலான உறுப்

பெல்லாமடங்கின; தாளொடுகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே

தாளோடே பண்ணுதல்.

அ. வாயிலென்றது, ஆகுபெயராற் கதவை. வாயினெடுங்கடையாவது -

முதலான தோரணவாயில்.

(கூ) துணையெனத்(பா)திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றேபொன்று இன

மல்லவாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் (அ) வாயில்.

கo. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டு.

கக. மாபோதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலாற் பணையைந்தோங்கியவென்றார்.

(பி - ம்.) * 'தாளொடு குயிற்றியதகை' † 'மணிவணன்'

த. ஊடு

யணிதிகழ் நீழ லறவோன் றிருமொழி

யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் * போகிப்

கடு. [1] புலவூண் டுறந்து பொய்யா விரதத்
தவலு நீத்தறிந் † தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் ‡

குழீஇய

வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துச

[2] சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
உo. வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு

மன்றத்துப்

[3] பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர்

கொழுநிழ

னீரணி § விழவினு நெடுந்தேர்

விழவினுஞ்,

சாரணர் வரூஉந் || தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

கஉ. திருமொழி - தருமம்.

கங. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அறைந்தனர்
சாற்றல்-ஆகமத்தைச்
சொல்லி விளங்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

கச. இந்திரவிகாரம் - இந்திரன் நிருமித்தது. ஏழுடன்போகி என்றது - இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையுடைவே கழிந்துபோயென்றவாறு.

கரு. (L.11) புலியூன் - மச்சமாங்கிசம்.
கரு - எ. (L.11) விரதத்தோடே அடங்கிய.
யோரென்க.
கொள்கையையுடைய விழுமி

கஅ. ஐவகைநின்ற கோயில் - ஐந்து சந்திகளும் கோயில்.
ஐந்துகோயிலாய்நின்ற

கக. சந்தியைந்து - ஐஞ்சந்தி; அவையாவன: பஞ்சபரமேட்டிகள் தெரு. அவர்:—அருகர், சித்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள், சாதுக்கள்.

உ0. இவர்கள் கூடிநின்றமன்று.

உஉ. சீரணிவிழவு - திரு அபிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம், புதுப்புனலாட்டெனவுமாம். நேர்விழவு - திருநாள்

உச. உலககோன்பிகள் - உல்கவழக்கொடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர் இல்லறத்தையுடைய சாவகர்.

[1] 'புலவுத்துறந்த நோன்புடையாராகலாற் பொய்கூறார்'
கச - பேர்
தொல். மரபு. ௬.

[2] கக: உ0: "சதுக்கிமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உஉடு.

[illegible]

(பி - ம்.) * 'போர்வில் புலவூண் மெறந்த'
§ 'விழவினும்' || 'திருவியன்' டாகவிவகை'

† 'அடங்கிய' ‡ 'குழீஇயவகை'

[illegible] சிலப்பதிகாரம் —

உடு. விலகொளிச சிலாதலந் தொழுது

வலங்கொண்டு

மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு

[1] முலக * விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்
கலையி லாளன் காமர் வேனிலொடு

மலய மாருத † மன்னவற் கிறுக்கும்

ருo. பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
* ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகித்
தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
காவிரி வாயிற் ‡ கடைமுகங் கழிந்து
குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி
ருரு. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி லுழைநுழைந்து
காவதங் கடந்து § கவுந்திப் பள்ளிப்
பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணிறுங்கொடி நுசுப்போ டினைந்தடி வருந்தி
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

(உo) இம்மனநிற் (உக) பிண்டிநிழலிலே (உச) இட்ட (உரு) சிலாதல மென்க.

உசு - எ வாயிலுக்குவமம் மலை; தெருவுக்குவமம் யாறு. உலகவிடை கழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்; தெருவொழுங்குக்கு

இடையே கழிதலால் இடைகழி

உஅ. கலை - சரீரம்; அன்றிக்

கலையிலாளனென்றது, கலைகளினின்றான் காமனென்றவாறுமாம்.

உகூ. மன்னவன் - சோழனை.

இறுக்கும் - இறையிடும்.

௩0 மரப்பந்தர் - சோலை.

உஅ - ௩க. காமன் வேனிற்காலத்தையும் தென்றலையும் சோழனுக்குத் திறையிடும் பொழிலையுடைய எயில்; இலவந்திகை - நீராவி; எயில் - சுற்று மதில்; சோலையையும் பொய்கையையுமுடைய எயில்.

௩உ. தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப்போம் பெருவழி; திருமஞ்ச னப்பெருவழியுமாம்.

௩௩. காவிரிக்கரையிடத்து வாயில்.

௩௪. குடதிசைக்கொண்டு - மேற்கு நோக்கி.

௩௫. வடபெருங்கோடு - வடகரை.

௩௬ - எ. கவுந்தியடிகள் பள்ளியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

---

¹ உலகவிடைகழி: புறநா. ௭௫௫.
² இலவந்திகை: சிலப். ௧௪ : ௭௬ - அஉ அடியார். விசேடவுரையைப் பார்க்க.
(பி - ம்.) * 'இடைகழிஇயொருங்கு' † 'மன்னவர்க்கு' ‡ 'கடை முகங்கு றுகிக்குடதிசைக்கொண்ட' § 'கவுந்தியள்ளியோர் பூம்பொ'

௧௦.—நாடுகாண் காதை.

உரை

முதிராக் கிளவியின் முள்ளெயி றிலங்க
மதுரை மூதூர் யாதென வினவ
வாறைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்
நாறைங் கூந்த லணித்தென நக்குத்
தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத் திருந்த

சுரு. † காவுந்தி யையையைக் கண்டடி
தொழுது
முருவுங் குலனு முயர்பே
ரொழுக்கமும்
பெருமகன் றிருமொழி பிறழா
நோன்பு
முடையீ ரென்னே வுறுக ணாளிற்

கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய
வாறென
ருo. வுரையாட் டில்லை ‡ யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள்
வேட்கையேன்
பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா
காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

சுஉ. ஆறைங்காதம் - முப்பதுகாதம்;
ஆறைங்காதமென்றான், அவட்கு
அறுகாதம் ஐங்காதமென்றாற்போலத் தோன்ற.

சுரு. கூந்தல், பெயர். நக்கு - நகைத்து;
நகுதல் சோக கருணத்தை
தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்

சச. சிறையகம் - ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே பள்ளியகம்.

சஎ. பெருமகன் - அருகதேவன்.

சஅ. உறுகணுளரின - துனபமுறும பாவமுடையார்போல; மிடியாளரைப்போலவென்றுமாம்

சகூ. கடைகழிந்து - வாசலைவிட்டு

ருO. உரையாட்டில்லை - சொல்லாவதொன் றில்லை; ஒன்று - ஒருவாசகம். ருக. மூதூர்க்கண்ணே பொருளீட்டும் வேட்கையேன்; பொருள்வரைதல் வேட்கையென்க; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்; இன்னதற்கு மேற்பட்டது தானத்துக்கேயென்று வரைந்திடுதலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்தை:—

ருஉ. பரற்பகை உழக்கமாட்டா். ருங. காடும் நாடுமாகிய வழிகடக்க.

ருச. அரிதிவள் செவ்வியென்றது - இவள் செவ்வியின் மென்மையால் நட[illegible]ன்மையிலளென்றதாம். அறிகுநாயாரோ-வல்லளாகவுமடுக்குமன்றோ.

(பி - ம்.) * 'ளெளிமுள்ளெயிறு' † 'காவுந்திவையைக்கண்டு' ‡ 'உயிர்தலத்திர்'

௩௫.

வரிய தன்றீங் கெர்ழிகெண வொழியீர்
[1] மறவுரை நீத்த மாசறு * கேள்விய
அறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர்

மதுரைக்
கொன்றிய வுள்ள முடையே † னாகலிற்
௬௦. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற

காவுந்தி யையையைக் கைதொழு

தேத்தி
யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவளைத் தோளி துயர்தீர்த்

தேனெனக்

கோவலன் காணுய் கொண்ட விந்நெறிக்
கூரு. கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
வெயினிறம் பொருஅ மெல்லியற்
கொண்டு
பயில்பூந் தண்டலைப் ‡ படர்குவ
மெனினே
* மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச
சண்பக நிறைத்த ¶ தாதுசோர் பொங்கர்

எ௦. பொய்யறைப் படுத்துப் போற்று
மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
முதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர்
கழிவோர்
முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச

ருஅ * க. மதுரைக்கு ஒன்றியவென் றதற்குப் போகவென ஒருசொல் வருவிக்க.

கூகூ. என - என்று கோவலன் சொல்ல.

கூச. காணுய - பாராய. கொண்டநெறி - வழிக்கொண்ட நெறியிடத்து;

இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி

கூ௫. யாங்கும்பலவுள - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

கூ௭. (பா) படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும் உளப்படுத்தி.

கூ௮ - ௭௧. சண்பகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர். போற்றா மாக்கள் - பரிகரித்துப்போகாதமாக்கள்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர் பரிகரியாமாக்கட்குத் துன்பந்தரினுந்தரும்; பழம்பூவானிறைத்தல் பெற்றும், தாதுசோர் பொங்கரென்றலின்; பொங்கர் - சோலையுமாம்.

௭௬. (பா) மேல்தூங்குகிற பழமாகியபகையிலே முட்டினுமுட்டுவா.

௭௪. வலயம் - தோட்டம்.

---

[1] சீவக - ௭ - இலம்ப. ௧௧: ௯௪ - ௫. [2] சீவக. ௧௨௧௯ - ந. மேற். பி - ம்.) * 'கேள்வியுறவுரை.' † 'ஆதலின்.' ‡ 'படர்குவமாயின்.' § 'தாதுசோ.'

௧௦.—நாடுகாண்காதை.

செஞ்சுளைப் பலவின் பாற்பகை யுறுக்கும்

கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ

வயலுழைப் படர்குவ மெனினே

யாங்குப்

பூநா றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி

நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றொடுத்த பெருந்தேன்

சிதைந்து

சுரும்புசூழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ ரெய்திக்
குடங்கையி னொண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந ரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய

கிடக்கை

நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு
மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்

தாழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
றூழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணு
வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியாங்கணு
கூ0 மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா
தோமெனத்

எஎ. யாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோகில்.

எகூ. நீர்நாய், எழுவாய. அ0. விலங்க - குறுக்காக.

அச. வேட்கை - தண்ணீர்த்தாகம். அறிவஞரெய்தி - அறிவுமயங்கி.

அசு. குறுதல் - பறித்தல்.

கூ0. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை; கடறகரையென்பாருமுளர்.

கூரு. துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.

கூக - ரு. அலவனையும் நத்தையையும் போற்று அ

முறையாகஇடுமெ அடி
யொதுக்கத்தினலே உறுநோயு அவையிற்றுக்கு
உண்டாமாயின், அப்பாலும்
தாங்கவொண்ணு......தபடியால் கடறகரைவழியன்று.
கரு. அயல்பட - வேறுபட. கஎ.

ஓம்புகவெனச்சொல்லி

உ௬௦. சிலப்பதிகாரம்

தோமறு * கடிஞையுஞ் சுவன்மே
லறுவையுங்
காவுந்தி யையைகைப் பீலியுங்
கொண்டு
௬௦. மொழிப்பொருட் டெய்வம்
வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர்
புரிந்தோர்
கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி
தோன்றினும்

விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம்
படரினுங்
கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர
லேற்றொடுஞ்
௧௨௫. சூன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ றாரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே †
யல்ல
௧௧௦. தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை
யேத்தமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல்
செல்லாக்
கழனிச செந்நெற் கரும்புசூழ்
மருங்கிற்
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங்
கானத்துக்
[1] கம்புட் கோழியுங் கனைகுர
லுரையுஞ்
௧௧௫. செங்கா லன்னமும் பைங்காற்
கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு

௬௯. அறுவை - தோளிலிடும் உறி.

௭00. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய தெய்வம்; பொருள்

மொழி - உபதேசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

௬௭ - ௭0௧. குற்காதோம்பெனக் காவுந்தி கொண்டு மொழிப்பொருட்

டெய்வம் நமக்கு வழித்துணையாகவென் றுசொல்ல வழிபோகப் புரிந்தோர்.

௭0௨. கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - தூமகேது. சனி தூமனோடுகூடினும்.

௭0௬. தாரம் - சந்தனம் அகில்முதலாயின.

௭0௭. கடல்வளன் - "ஓர்க்கோலை... ..ஐந்து" எதிர - வளத்தோடு

எதிர்க்கையாலே; கடல்வளன் காவிரியோடெதிர.

கயவாய - புகார்.

௭0௯. ஓவுதல் தவிர்ந்து.

௧௧0. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. ௧௧௧. பிழா - இடா.

௧௧௪. கம்புட்கோழி - ஒருசாதி. ௧௧௬. நீர்சிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை.

கக்எ. உள்ளூரூரா லும் - உள்ளலும் ஊரலும்.
புதா - பெருநாரை; மரக்
காரையுமாம்.

---

[1] ககச - கூ: புட்களின் குரல்=பதிற். அச. (பி - ம்.) * 'கடிகை' † 'அன்றியுமாம்பியும்'.

கூo.—நாடுகாண் காதை

த. உலக்

வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்

பல்வேறு குழூஉக்குரல் பரந்த

வோதைய்பு

கஉ0. முழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய

கழர் அமயிர் யாக்கைச செங்கட் காரான்

சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்

கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி
யொருங்குநின் றார்க்கு மொலியே யன்றியும்
கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேறாடு கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்
செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்
வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியுங்
கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் *கைதொழ
வேறொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு
மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
[1] † பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டுந்
தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குடன்

னெடுத்த

மண்கணை முழவின் மகிழிசை

யோர்த்தயும்

கஉ0. உழா நுண்டொளி - தானேபட்டசேறு.

கஉக. காரான் - எருமை.

கஉஉ. சொரிபுறம் - தினவையுடைய முதுகு.

கஉ௩. குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு.

கொழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்

துணவு; அவரை துவரையுள்ளிட்டன.

கஉ௫. கருங்கைவினைஞர் - பள்ளர், பறையர். களமர்

- உழுகுடிவேளாளர். க௩உ - ௫. அறுகையும்

குவளையையுங்கலந்து கதிரோடு தொடுத்தமாலை

யை ஏரிலே சூட்டிப் பாருடைப்பனர்போல்

ஏரொடுநின்றோர்; சூட்டக்கலப்பை

யிலே சூட்டியென்றுமாம்.

க௩௬. அரி - அரிந்திடு சூடு.

க௩௭. முகவைபாடுதல் - பொலிபாடுதல்;

முகவையென்றார், நெல்லு

முகந்துகொடுக்கப்படுதலிலே; [2] "புகர்முகமுகவை"

போல.

1
6

'பெருஞ்செய்நெல்லின்: புறநா. கஉ௯: கஇ; நன். சூ. உ௪௧-மயிலை. மேற். புறநானூறு, நஎக. (பி - ம்.) * 'கைதொழுது'; † 'பெருஞ்செந்நெல்லின்'

ஆ௬௫ சிலப்பதிகாரம்.

கச௦. பேர்யாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா

ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருரவோன்
கொற்றமொடு

மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக ழட்டின்
மறையோ ராக்கியு * வாவுதி
நறும்புகை

கசரு. யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுசூழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
1 ரிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர்

கொற்றமு
கரு௦.

முழவிடை விளைப்போர் பழவிற லூர்களும்
பொங்கழி யாலைப் புகையொடும் பரந்து
மங்குல் வானத்து மலையிற் றோன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்
கரு௫. பன்னாட் டங்கிச் சென்னா ளொருநா
ளாற்றுவீ யரங்கத்து † வீற்றுவீற்
றாகிக்

கசo. யாற்றடைகரைகளிலே இவவோசைகளை முறையிறகேட்டு. நீரின் - நீர்மையுடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுகையுமாம்.

கசக. கேட்ட உவகையால் அவலங்கொள்ளாராய.

கசஉ. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை இடத்திலேயுடையகொடி.

கசஙு. மழைக்குக் கருப்பமாவது தூமம். அட்டில் - ஓமசாலை.

கசஉ'- ஙு. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும் தோற்றுவித்து அவ்வளவிலே விளங்கிய சாலையென்க.

கசச. (பா) வானவருணு - சோற்றுவி; அவியிடுகிற ஆவி.

கசரு. இறை - இறப்பு.
கசஅ.

(கருப)

காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளாளர்.
விளைப்போரான (கசஅ) புதல்வர் (கரு0) பழவிறலூர்களும்.

கசக. புரப்போர் - காக்குமரசர்.
கருக. பொங்கழி - தாற்றுப் பொலி. பரந்து - பரக்க.

கருஉ. மங்குல் - இருட்சி.
(கசஎ) மறையோரிருக்கையும் (கரு0) பழவிறலூர்களும் (கருஉ) மலையிற் றோன்றும் (கருங) நாடென்க.
(கoக) வழிப்படர்புரிந்தோர் (கருரு) செல்லுநாளுள் ஒருநாளென்க.
கருசு. ஆற்றுவீயரங்கம் - ஆற்றை மலைறக்குமரங்கம்; ஆவது குறை; அது சீரங்கம்; ஆற்றுவியென்பாருமுளர்.

1 திருக்குறள். கoகச - பரி. மேற்.
(பி - ம்.) * 'வானவிநறம்புகை' † 'வீந்துவேறுக்

கo.—நாடுகாண் காதை.

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து
வானவ ருறையும் பூநா றொருசிறைப்
பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்
கசுo. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட
விலங்கொளிச சிலாதல மேலிருந் தருளிப்

பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்
பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே
கண்டறி கவுந்தியொடு காலுற வீழ்ந்தோர்
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்
சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னாயினு
மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காணா
[2] யொழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை
யிட்ட வித்தி னெதிர்ந்துவந் தெய்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ணா
கடுங்கா னெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன
வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்க
ளறிவ னறவோ னறிவுவரம் பிகந்தோன்
செறிவன் சினேந்திரன் சிததன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்
பொருளன் புனிதன் புராணன் புலவன்
சினவரன் றேவன் சிவகதி நாயகன்

கடுஎ. மரம்பயில் அடுக்கம் - மரச்செறிவு ; அடுக்கம் அரங்கத்துக்கு அடுத்தவிடமுமாம்.

கடுஅ. ஒருசிறை - ஒருபக்கததிலே.

கசுo. ஐயர் - முனசொன்ன உலகநோனபிகள்.

கசுரூ. முன்புசொன்ன சாரணர்தோனற.

ஐயர் [1] பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்திருநது தருமஞ்சாற்றுதல் சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர் இங்கேதோன்றவெனக.

கசுஎ. சிநதைவிளக்கு - அவதிஞானம்; என்றது திரிகாலஞானத்தை.

கஎஉ. வித்தின் - வித்துப்போல.

[1] சிலப். பதிகம், கஎ. [2] இக்காதை உச - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

றத்துவன் சாதுவன் சாரணன்
காரணன்
சித்தன் பெரியவன் செமமல் றிகழொளி
யிறைவன் குரவ னியல்குண
னெங்கோன் கஎரு. குறைவில் புகழோன் *
குணபபெருங் கோமான்

சங்கர னீசன் சயமபு சதுமுக
னங்கம் பயந்தோ னருக னருண்முனி
பண்ணவ னெண்குணன் பாதகில்
பழமபொருள
விண்ணவன் வேத முதலவன் விள
ங்கொளி
கசுo. யோதிய வேதத தொளியுறி னலலது
போதாா பிறவிப பொதியறை
யோசொசை
சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத
தவமுதற்
காவுந்தி கைதன் கைதலை மேறகொண்
டொருமூன் றவித்தோ னோதிய ஞானத
கசுரு. திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந
திறவா
காமனை வென்றோ னாயிரத தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்னா
வைவரை வென்றோ னடியிணை யலலது
கைவரைக காணினுங் காணா வென்க
உoo. ணருளறம பூண்டோன் றிருமெய்க்
கலலதென்
பொருளில யாககை பூமியிற் பொருநதா
தருக ரறவ னறிவோ ற கலலதெ
னிருகையுங கூடி யொருவழிக் குவியா

மலாமிசை நடநதோன் மலரடி
யல்லதென்

உ0ரு. றலைமிசை யுசசி தானணிப டொருஅ
திறுதியி லின்பத திறைமொழிக்
கலலது

- - - -

கஅஅ. எண்குணமெனறது: அநாதஞானம, அநநததரிசனம, அநநதவீரி
யம், அநநதசுகம, அநந்தநாமம, நிடகளம, நிராயுஷ்யம்,
சநபாவனையெனவிவை.

ககக. பிறவிப்பொதியறை - பிறவியாகிய துவா
ரமில்லாத அறை.

ககச. ஒருமூனறு - காமம வெகுளி மயக்கம

ககஅ. ஐவா - பஞ்சேநதிரியஙகள

ககஅ - கூ. மறறைததேவா இணையடிகளைக
கையிடததே காணினும்;
அந்நியமாகிய சமயதேவாகளைக காணினுமெனவுமாம்.

உ0ㄱ. திருமெயக்கு - திருமெயபபொருட்டு.

உ0உ. (பா) அருகனறவோா - இருடிகள். உ0ரு.
தலையிடத்து.

உ0சு. இறுதியிலினபம - அநநதசுகம

(பி - ம்.) * 'குணப்பொருட்'

மறுதர வோதியென் மனம்புடை
பெயரா
தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக்
கேட்டதற்
கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

உகo. நிவந்தாங் கொருமுழ நீணில நீங்கிப
பவர்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்
றந்தர மாருப படாவோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேர்யா
ற்று

உகரு. நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதருங் கணவனு மாதவத் தாட்டியுந
தீதுதீர் நியமத் தென்கரை யெய்திப

போதுசூழ் கிடக்கையோர பூமபொழி
லிருந்துழி
[1] வம்பப் பரத்தை வறுமொழி
யாளனொடு '' உ௨0. [2]
கொங்கலா பூமபொழிற் குறுகினர் * சென்ருேர்
''
காமனுந தேவியும போலு மீங்கிவ
ரரரெனக் கேட்டுங் கறிகுவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருட
னுறறுவழிப பட்டோ ராரென
வினவவென்
௨௨ரு. மக்கள் காணீர மானிட யாக்கையா
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென
கூடன்வயிற ருேர்க வொருங்குடன்
வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்

௨0க. உயர்மிசை - சிலாவட்டம. ஓங்கி - எழுநதிருந்து.
உகக. பநதம் - ஸம்ஸாரம.
உகரு. நீரணிமாடம - பள்ளியோடம; போகி -

அதனுலேபோநது.

உகக. வமபப்பரத்தை: வம்பு - புதுமை; பரத்தைத்தனமைக்குப் புதிய வள். வறுமொழியாளன் - பயனிலசொலலுவான.

உஉக - உ. காமனும தேவியுமபோலும இவராரெனக்கருதி; போலும், ஒப்பில்போலி.

உஉங. நோறறுணல - படடினிவிட்டுணல.

உஉச. ஆறறுவழி - நெறியிட,தது.

உஉரு. மாணிடயாகஙகையரெனறது - நீஙகள் நினைத்த காமனும் தேவியு மல்லரெனறவாறு.

உஉசு. பரிபுலமட[1]னா - செலலால வருந்தினர்.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், கசு: சுங. [2] தொல. முதற்சூததிரவிருத்தி, மேற்.

(பி - ம்.) * 'சென்றுழி'

ருஅ

தீமொழி கேட்டுச செவியகம்

புதைத்துக். உஙo. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க

வெள்ளுநர் போலுமிவ ரென்பூங்
கோதையை
முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி
யாகெனக்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்

கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
உ.ரு. குறுநரி நெடுங்குரற் கூவிளி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோா் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்நுந் திருமுன் பிழைத்தோ
ர்க்
உ௪0. குய்திக் கால முரையீ ரோவென
வறியா மையினின் றிழிபிறப புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை
யொதுங்கிப பன்னிரு மதியம் படர்நோ
யுழநதபின்
முன்னை யுருவம் பெறுகவீங் கிவரெனச
உ௪ரு. சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
[1] முறஞ்செவி வாரண முன்சம

முருக்கிய

புறஞ்சிறை வாரணம புக்கனா

புரிநதென்.

உஉகூ - கூ0. புதைதது நடுங்காநிறப.

உகூச. பட்டதையறியார்-மனத்தில இவர் (கவுநதியடிகள்) நினைத்ததாத லால் அறிந்திலர்.

உகூடு - ச0 பின்பு அறிந்தபடி: அவா கண்முனனே நரியானபடியாலும், பொல்லாங்கு கூறினமையாலும, அவ்விடதது இவரலலது வேறுசாபமிட வல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம இவராலேவந்ததென று இவர் (கோவலனும் கண்ணகியும்) அறிந்தார் ; அறிநது உயதிக்காலம் உரையீரோவெனறார்.

உசஉ. தொச்சி - மதில்; பதணமுமாம்; என்றது காவல்வேண்டாத அர ணென்றவாறு.

உசகூ. படர்நோய - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய.

உசஎ - அ. முறம் - சுளகு. வாரணம் - யானை, கோழி ; புறத்தே சிறையையுடைய கோழி - உறையூர் ; வாரணம,

ஆகுபெயர். யானையைக்

கோழிமுருக்கலால் கோழியென று பெயராயிற்று.

யானையைச் சயித்த கோழி

தோன்றினவிடம் வலியுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து

அதன்பெயராலே

சோழன் ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்துமாக

ஆக்கியவ்தனல் புற

ம்பே சிறைக்கயுடைய கோழியென்ருயிற்று

---

[1] **முறஞ்செவி வாரணம்: கலி. சஉ.**

க.0—நாடுகாண்காதை.

உகிளி

கட்டுரை.

முடியுடை வேந்தா மூவ ருள்ளுந்
தொடிவிளங்கு தடக்கைச சோழாகுலத்

துதித்தோ

ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்
பழவிறன் மூதூர்ப் பண்புமேம்

படுதலும்

ரு. விழவுமலி சிறப்பும விண்ணவர் வரவு

* மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவாதந்
தெய்வக் காவிரித் தீதுதீர் சிறபபும்
பொய்யா வானம் புதுபபுனல்
பொழிதலு

கo. மரங்கு மாடலுங் தூக்கும் வரியும்
பரநதிசை † யெய்திய பாரதி
விருத்தியுங்

திணைநிலை வரியு ‡ மிணைநிலை வரியு
மணைவுறக் கிடந்த யாழின் றொகுதியு
மீரேழ் சகோடமு மிடநிலைப் பாலையுங்

* ங. அறன - தருமாசனம. மறன -

இமயததுப்புலிபொறித்தது; (சிலப்.
ரு: கள-அ;) ஆறறல - அமராபதிகாததது. (சிலப். சு:
கச.)

ச. மூதூாப்பண்பு -
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பண்பு.

ரு விழவு - இநதிரவிழவு. விண்ணவாவரவு -
தேவர்கள்வரவு.

எ. கூழின பெருக்கம-கவரிச்செநநெற்காயத்தலையிற்
கூட்டின் நெற்சொரி
தல்; (சிலப். கo: கஉரு-ச.)

சு - எ. நாட்டுக்குடி - உழவிடைவிளைப்போர்;

(சிலப். கы: கரு௦.)

அ. காவிரிச்சிறபபு - ஆறறுவரி; (சிலப். எ: உ-ச; ஷை ஷை உரு - எ.)

கூ. பொயயா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் - மழைக்கருவுயிர்த்தல்;

(சிலப். க௦: கசகூ.)

க௦. அரஙகு மாடவும் - அரங்கேற்றுகாதையிறகூறின.

(பா) தலைவரியியல்பு - "திங்க ம மாலை" முதலான முகமுடைவரிகள்;

சிலப். எ: உ - ச.)

கக. பாரதிவிருத்தி - கடலாடுகாதையிற்கூறிற்று; (பதினோராடல்)

கஉ. திணைநிலைவரி - "புண்ய துணையோடாடும்" என்றன்முதலாயின;

(சிலப். எ: கூக.)

இணைநிலைவரி - அல்லாத .. ..நிலைவரிமுதலாயின.

கூ. (பா) யாழினபகுதி - வேனிற்காதையிற்சொன்ன "உழைமுதற் கைக்கிளை" (கூஉ) முதலாயின.

கச. (பா) இடைநிலைபாலை-"கோடிவிளரி மேறசெம் பாலை" முதலாயின;

(சிலப். கூ: அஅ.)

(பி - ம்.) * 'ஒழியாவின்பத்தவருடை' † 'ஏத்திய'

தாரத் தாக்கமுந் தாண்டெறி பண்ணு
மூரகத் தேரு மொலியுடைய பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும பிறபொருள
வைப்போ
டொன்றித் தோன்றுந *தனிக்கோ
ணிலைமையு
மொரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த
புகார்க்காண்டம முற்றிற்று.

வெண்பா

காலை யரும்பி மலருங் கதிரவனு
மாலை மதியமும்போல் வாழியே
ரா—வேலை
யகழா லமைந்த வவனிக்கு மாலைப்
புகழா லமைந்த புகார.

கரு. தாரத் தாக்கமுந் தாண்டெறி பண்ணும :
"புறத்தொரு பாணியிற பூங்கொடி மயங்கி"

எனறதுமுதலாயின; (சிலப். அ: சச.)

கசு. ஊரகத்தேர் -

இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிறசொன்ன ஊரின் வண்ணம்.

ஒளியுடைபபாணி - "வெங்கட்டொலைச்சிய விருநதிற பாணி" முதலாயின;—(சிலப். கo: கசுக)

கஎ. பிறபொருள்வைப்பு - ....முதலாயின.

முதலாவது

புகார்க்காண்டம் அரும்பதவுரையுடன் முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * ' தன்கோணிலைமையும்

கo.—நாடுகாண் காதை.

உகூ

க - ரு. வான்கண் விழியா.........கடைநாட் கங்குல்

(இ - ள்.) உலகிறகுக் கண்ணாகிய ஆதித்தன் தோன்றிவிளங்காத வைகறை யென்னும் யாமத்திடத்து மீனோடு அழகுபெறறெழுகும் வெண்மதியானது விசும்பினின்றும் நீங்கிறருகக் கரிய இருள் கடைக்கணினற கங்குறபொழுதி லென்க.

என்பது அநதச் சித்திரைத்திஙகட் புகுதி நாள் - சோதி, திதி - மூன்றும் பக்கம், வாரம - ஞாயிறு

இத்திங்களிருபத்தெட்டிற் சித்திரையும் பூரணையுங் கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி [1] "நாலேழ் நாளினும்" என்பதனான் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாநடந்து கொடியிறக்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற் பூருவபக்கத்தின் பதின்மூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில் நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற் செவ்வாய்க்கிழமையும் கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து நிறைமதிப் பதினாலாம்பக்கத்து வைகறைப் பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அந்தரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது பூருவ பக்கமென்பது தோன்றக 'காரிருணின்ற கடைநாட் கங்குல்' லென்றார்; [2] "குண முதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெடுகென 'றெய்வ ராக்கம்', என இருண்மதியென்றார் மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும். கண் - இறைவன்கண் ணெனபாருமுளர். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது செய்யாத வைகறை, ஆகுபெயர்; வைகல் - துயிறல்; அறல - அறையாயிற்று; [3]"பொறியறை" போல.[4]

௪. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப:—(இ - ள்.) முன்செய்த தீவினை முறையானேவந்து இவனுள்ளத்தைச் செலுத்துதலானேயெனக.

கடைஇ - செலுத்தியென்றுமாம்.

ரு - அ. ஏழகத் தகரும்..........நெடுங்கடை கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எகினமாகியகவரியும் தூய மயிரினையுடைய அன்னமுமாகியவிவை ஒன்றோடொன்று இனம்பல்வாயினும் இனம்போலே

விடாது திரியும் தாளோடு கூட்டப் பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந்திய சிறப்பினை யுடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிநதென்க.

நெடுவாயிறகடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவள் வளாததனவாகலின, இவளைத் தம்மினமெனறுகருதித் திரியுமெனவு மாம்; வாயிறகணெழுதினவற்றை
இனமெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும்.
தாளொடுகுயினறவெனறார், போர்ககதவாகலின
இனியிளகாமற பண்ணுகின்ற ஓபாதே கூட்டபபணணுதலான.
ஏழகத்தகாமுதலியன இருபெயரொட்டுப் பண் புத்தொகை.
வாயில் - கதவு. கடைகழிநதெனறார்,
மனையின்பெருமையும் காவன்மிகுதியுநதோனற இனி, இவன் அனறு கழிநதானெனினுமமையும்.

---

[1] மணிமேகலை, ௩: அ. [2] மதுரைக்காஞ்சி, ககூ௫ - கூ.
[3] திரிகடுகம், க௫.

[4] இவ்விசேடவுரையிலுள்ள காலவரையறை பொருந்தாததுபோல் தோற்று கிறது ; ஆயினும் பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அ - க0. ஆங்கு.........வலஞ்செயாக்கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாயிலகழிநதபொழுதே அரவணையின்மீதே அறி

வோடு துயிலகொள்ளும் மணிவண்ணனென்னும திருநாமத்தையுடைய திருமால்

கோயிலை வலஞ்செயது கழிநதெனக;

ஆவது வலத்திட்டேகுதல். அணி - அழகு. அறிதுயில் - யோகநித்திரை.

மணிவண்ணன, பெயர்.

கக - ச. பணையைந

தோங்கிய.........ஏழுடன் போகி

(இ - ள்.) ஓங்கிய ஐநதுபணையினையும் பசிய இலையினையுமுடைய [1] மா

போதி நிழலிலெழுநதருளிய அறவோனாகிய புததன அருளிச்செயத ஆகமத்தை

ஆகாயசாரிகள் மன றயவிருநதோதி யாவர்க்கும் விளங்கப்பொருளுணர்த்தப்படும்

[2] இநதிரனிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களேழினையும அடைவேகண்டு அவறறைக்

கழிநதுபோயெனக.

அவை அவ்வூர்ப [3] புத்தசைத்தியத்து இநதிரன நிருமித்தனவாகிய ஏழ

ரங்கு. மாபோதி ஐந்துபணையது.... . இயல்பு. திருமொழி - ஆகமம். அறை

ந்து சாறறுதல் - [4] பாடமோதிப பொருளுரைத்தல்.

விகாரம் - கையாற் கருவி
யாற்பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல்.

கரு - உரு. புலவூண்டுறந்து......தொழுது வலங்கொண்டு

(இ - ள்.) புலாலாகிய ஊணைத்துறந்து பொயகூறுமையாகிய விரதத்தோடு

பொருந்தி [5] அழுக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு அறநூன முதலியவற்

றையறிந்து ஐம்புலனையுமடக்கிய கோட்பாட்டையுடையராய உண்மைவகை

யுணர்ந்த சீரியோர்திரண்ட ஸ்ரீகோயிலில பஞ்சபரமேட்டிகள நிலைபெற்ற ஐந்து

சந்தியுங்கூடிவநது தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய மனறிற பூவையுடைய

பிண்டியினது அழகுகிளரும் நிழறகண்ணே விழு அயனுதிகளிலும் விழவுகளி

லும ஆகாயசாரிகள் வரததகுமெனறு சாவகரெல்லாம் கூடியிடப்பட்ட விளங்

காநின்ற ஒளியையுடையசிலாவட்டத்தை இவர்கடொழுது வலஙகொண்டென்க.

புலவூண் - புலாலோடே உணணுமுணுமாம.
புலையூண் பாடமாயிற புலையருணணுமுணெனக.

விரதத்து - விரதத்தோடே. அவலம் - அழுக்காறு அவாமுதலியன. அறிநது - அறியப்படும் அறநூல்

களை அறிந்து. - பஞ்சபரமேட்டிகளாவார்:—அருகா,

சிதர், உபாத்தியாயர்,
ஆசிரியா, சாதுக்களென விவர்.
இனி, ஐவகை நின்ற வருகத்
தானத்துச்சந்திமன்றென்பதற்கு ஐந்து
ஸ்ரீகோயிற்சநதிகூடிய மன்றெனபாருமூ:ர் பொன்
பொலிவாதலன்றிப்

[1] மாபோதி = மஹாபோதி; கௌதமபுத்தருக்கு ஞானோதயமானஇடத்துள்ள
அரசமரம்; "போதிமூலம்" (மணி. ௩௦. ௧௦) என்பதன் குறிப்பைப்பார்க்க.

[2] சிலப். உஎ: கூஉ.

[3] புத்தசைத்தியம் - பௌத்த வித்தியாசாலை; புத்தாலயமுமாம்.

[4] பாடமோதல - மூலத்தை விளங்கச்சொல்லுதல்.

[5] "அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு, மிழுக்கா வியன்ற தறம்" திருக்
குறள், ௩௫.

௧௦.—நாடுகாண் காதை

த. ௨எ௧

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகனணையான் எப்பொழுதும் பொற்பூவைப்
பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லா றபடுத்தது. நீரணி
விழவு - அபிடேகவிழவெனினுமமையும்.
௨௬ - எ. மலைதலைக்

கொண்ட.........ஒருங்குட னீங்கி. (இ - ள்.)
மலையிடத்தே தலையையுடையதோர பெரியயாறுபோலும் உலகி ।
லுள்ளோராயவா போக்குவரவு செய்தறகு அமைநத ஊர்வாயிலை அக்காலத்துப்
போவாரோடு கலநதுபோய அதனைவிட்டுநீங்கியெனக.
உலகவிடைகழி - ஊாவாயில. இடையேகழிதலின, அவவாயில இடைகழி,
யாயிறறு கோயிறகோபுரததை மலையாகவும அதனோடு மணநதுகிடநததெரு
வை ஆறாகவும் உவமித்தார.
உஅ - ௩க. கலையி லாளன். ......எயிற்புறம போகி
(இ - ள்.) மனனவறகுக் காமன வேனிலோடு தனை றலையும இறையாக
இடுதறகுப்பொருநதிய பலமலாகளை நிரைதத நலல மரநிழலையுடைய இலவந்
திகையினது எயிறகுப புறததிலேபோயெனக.
கலையிலாளன - அநங்கன; கலை - சரீரம் காமா - அழகு. பாதர் - நீழல்.
இலவநதிகை - நீராவியைச்சூழநத வயநதசசோலை அஃது அரசனும் உரிமையு
மாடுங் காவறசோலை; [1] "இலவந திகையி னெயிறபுறம போகி, னுலக மனனவ

னுழையோ ராங்குளர்'' எனறூா மணிமேகலையிலும.

ரு௨ - ரு. தாழ்பொழி லுடுதத ..
......கடைமுகங் கழிநது

(இ - ள்.) இருமருங்கும சோலைசூழநத
புதுபபுனலாடபபோம் பெரிய
வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில்
திருமுகத்துறைகழிகின ற வாயிலையும் கழிந்
தென்க.

கடைமுகங்கழிநதென்றூா; காலையில் நாளீராங்வோா
பிறாமுகநோக்காது
போ நறகு மறைந்துகழிவர்; இவரும அவ்வாறுகழிநதாரெ
ன்றறகு.

ரு௪. குடதிசைக்கொண்டு:—(இ - ள்.)
கொண்டு,
மேறறிசையை நோக்கிக்

ரு௪ - ரு. கொழும்புனற்
காவிரி.........பொழிலுழைந்து

(இ - ள்.) வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது
பெரிய வடகரையிற்
பொழிலைக்கழிநதெனக.

கோடு - கரை. நுழைதல் - கழிதல்; அனறி
இளமரக்காவாதலால
தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைநதுபோயெனவுமாம்.

௫௫ - ௬௧. காவதங் கடநது................
.வினவ

(இ - ள்.) நறிய ஐவகைக் கூநதலையுடையாள்
அங்ஙனம காதமென்று

சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்று
கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற பள்ளிக்கு[1]

[1] மணிமேகலை, கூ: சஙி - கூ.

அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையளவுஞ்சென்று பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடையும் அடியும் மிகவும்வருந்தி மேல் இளைப்பாற குறுகவுயிர்த்து முறுவத மழலை மொழியாலே கூறித் எயிறிலங்க மதுரையெனுமூதூர் யாதுதானென்று கேட்பவென்க.

காவதம - காதம, பகுதிபபொருள்விகுதி.
பொதும்பர் - மரசசெறிவு;
கோட்டரமென்றுமாம.
சஉ - ரு. ஆறைங்
காதம.......................நக்கு
(இ - ள்.) நீ கூறிய மதுரை நம
அகனறநாட்டிறகுமேல ஆறைங்காவதங்
காண், இனி அண்ணிதென்று கூறி நக்கெனக.
யாதெனறவட்கு முப்பதென்னும
பொருளமறைநது காதம் ஆறு காதம்

ஐநதெனறூறபோலிருக்தறகு ஆறைநஙகாதமெனறூன்.
நகுதல - துனபநகை.

கூந்தல், விளி.

சச - ரு.

தேமொழி.......................தொழலும்

(இ - ள்) அங்ஙனமவினவின

தேமொழிதனனேடுசெனறு நவவேலிக்கணி

ருந்த கவுநதியடிகளைககண்டு அடிதொழுதலுமெனக.

சிறை - பள்ளியெனறுமாம, ஸ்ரீகோயிலின

ஒருபக்கமுமாம. அ - சரு. கழிநது கழிநது போககி

கொணடு நீஙகிப் போகிக் கழிநது

நுழைநது கடந்து பொருநதி நககுக கணடு

அடிதொழலுமெனக.

சசு - கூ. உருவுங் குலனும........கருதிய

வாறெனை

(இ - ள்) இவாகள் தொழுதாாகளாக, அழகும

குடிபபிறப்பும் ஒழுககமும

இறைவனூலிறகூறிய விரதநதப்பாரையுமெனனும

இவறறையெல்லாம ஒரு

தலையாகவுடைய நீஙகள் தீவினையாளரைபபோல

நுமதிடததைககழிநது வருவ

தறகுக் கருதியதெனனேவெனறு கேட்பவெனக

பெருமகன - அருகதேவன. திருமொழி -

அவனருளிச்செயத ஆகமம்.

உறுகணுளா - மிடியாளரெனபாருமுளா. கடைகழிதல் இவாக்கு மரபனமை யிற கழிநதெனரூா.

இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறிததன வெனினும் சிறப்புப்பொருண்மை தோன்றநின்றன.

௫0 - ௫க.

உரையாட்டில்லை..............வேட்கையேன்

(இ - ள்.) மிக்க தவததினையுடையீர், இவ்விறைவிறகு ஓர்உத்தரமில்லை; ஆயினும் யான் கருதியதொன றுண்டு, அதுயாதெனின, மதுரையாகிய மூதூரிற சென்று நிருமிததபொருளைத் தேடக்கடவோமெனனும வேட்கையையுடையே ஞயினேனென்று சொல்லவெனக.

முனனாகதாைநயில் [2] "சென்ற கலனே, பலநதபொரு ளீட்டுத லுற் றேன்" எனறுரைகலின, அதனை வரைபொருளென்றுன. இனி நியாயத்திற

---

[1] "இடுக்கண்வருங்கானகுக" திருக்குறள், ௬௨௪. [2] சிலப்பதிகாரம், ௯: ௭௪ - ௫.

உள்ள் றேடும்பொருளெனினுமமையும்; அன்றி, இதற்கு

இத்துணைப்பொருட்கு மேற் பட்டதே தானம்பண்ணக்
கடவேனென வரைந்தபொருளென்பாருமுளா. என வென
ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்:—

௫௨ - ௬. பாடகச்சீறடி........அறிகுநர்
யாரோ

(இ - ள்.) இனி அஙஙனங்கருத்தாயின்,
இவள்சீறடிகள் பருக்கையாகிய பகையை வெல்லமாட்டா;
ஆதலால நீர் காடுநாடுமெனனும் இவ்வழியைக்கடத்
தறகுஇவள செவ்வி எறறதனறு; இனி ஊழ
எனசெயதுமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றுரெனக

என்றகருதது: அடி பரறபகையுழவா, வழி
காடிடையிட்டநாடு; இவள் அதறகேறறதனமையளல்லள்;
இனி ஊழ் எனசெயயுமோ? இதனை யாரறியவல் லாரெனப்
பரிவுறலதோன றகினறது.

௫௭. உரிய தன்றீங் கொழிகென
வொழியீர்:—(இ - ள்.) இவையே யன்றியும்
குடிப்பிறபபிறகும் இவளை ஒருஙகுகொண்டு சேறல்
ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினெனறு யாமெ
பாழிபபவும ஒழிகினறிலீராயினீரென்று ரெனக.

ஒழிகென வொழியீரென்பதறகு இவர்க்கு
எதிர்வதறிநது கூறினாரெனின, [1] தவநதரு சிறப்பிற

கவுந்தி...... ..உண்ணு நோனபோ டுயிர்பதிப் பெயர்த்த தும்''
என நீர்ப்படையுள் மாடலன கூறுதலானும,
அடைக்கலக்காதையில், [2] "தனகுல வாண,ருமபொருள
பெருநரின விருநதெதிர் கொண்டு, கருநதடங் கண்ணியொடு
கடிமனைப் படுததுவ, ருடைப்பெருஞ் செலவா மனைபபுகு
மளவு, மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்''
எனவும், [3] "தாயு நீயே யாகித் தாங்கு" எனவும, [4] "மிகபபே
ரினபந தருவது கேளாய" எனவும் ஒருபொழு திறகு
இத்துணை ஓம்படையெல்லாம கூறவேண்டாவாகலானும்
இவர்க்குத் தவப் பயனாலே சபிததலைறிக் காலவுணாச்சியின
மையுணாக.

௫௬ - ௬௩. மறவுரை
நீத்த.........தீர்தேனென

(இ - ள்.) மறவுரைகளை நீத்திருக்கும குறறமறற
பொருட்பயனையுடைய வர்தம் நூலைக்கேட்டு அந்த
ஆகமப்படியே அறிவனையேததுதறகுத தெறகின் கணுள்ள
தமிழ்நாட்டினகண்ணதாகிய குறறந்தீர்ந்த
மதுரைக்குப்போதற்கு முனனே ஒருப்பட்ட
உள்ளமுடையேனுதலின, யானபோதுவேன்; நீரும் போது
மினென்ற கவுநதியடிகளைக் கையாறறெழுது நாவானேத்தி,
அடிகளே! நீரே இங்
ஙனம் அருள்செயவீராயின், இவ் வளைபொருநதிய
தோளினையுடையாளுடைய
துயரெல்லாம இபபொழுதே போககினேனென்றேவென று
சொல்லவெனக.

நீயிரே இதுசெயவீராயினென்றது ஒரு வழககு.

ஏகார தத்தை இசைநிறை

யாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு; [5] "தொடிக்கட பூவை" என்றாராகலின்.

1 சிலப். உள்: எகூ - அரு. [4] சிலப். கடு: கடு0.
2 ,, கடு: கஉகூ - ரு0. [5] சீவகசிந்தாமணி, கூருஉ.
3 ,, ,, கிருகூ.
ரூடு

நீத்தென்றும் பாடம்.

சுச - ரு. கோவலன் காணாய் .. பலகேண்மோ

(இ - ள்.) கோவலனே ! நாம் போவதாகவுட்கொண்ட இந்நெறியிடத்து வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள; அவற்றை நீயறியாய, ஆதலால், யான் சொல்லக் கேட்பாயாகவென்றாரெனக.

காணாய - நீ முனபு அறியாய. இந்நெறி - வடகரைவழி மோ, முன்னிலையசை.

சுசு - எக. வெயினிறம்

பொரு அ.........காட்டினுங் காட்டும்

(இ - ள்.) வெயிலினது நிறத்தைக்
கணுறைபாராககவும் பொருத இம்மெல்
லிய இயலபினையுடையாளைக்கொண்டு நாம பூபபயிலும்
தண்டலையூடு போகக்
கடவேமென்பேமாயின; அவ்விடதது நிலமபிளககும்படி
இடஙகொண்டு கீழ்
வீழ்ந்த வள்ளிக்கிழஙகை அகழ்நதுகொண்டகுழிகளைச
சணபகமரஙகணிறைதத
பூந்தாதுசேர்ந்தபொங்கா பொயக்குழிபடுவித்து
அவவிடஙகளை அறிநது பாது
காத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதியாகிய
துனபததைக் காட்டுதலைச் செய்யினுஞ் செயயுமென
றுரெனக.

பொஙகா - ஈணடு வாடறபூ அதுபோதத்லாற பொ
ய்யுறைப் படுத்தென்
றூர்; [1] "பொங்கர் வெணபொரி சிநதின புனகு" எனப
மேலும கையாறுதுன
பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காடடல - தருதல்.
பொஙகர் படுத்துக் காட்டு மென்க.

எஉ - ரு. உதிர்பூஞ்
செமமலின்.........முட்டினு முட்டும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமுதிர்நத செமமறபூ மறைதத
குழியுள்ளவழி நாடு
தற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முறறிப
பழுத்து விண்டு தேனொழு

கும் பலாப்பழஙகள் தாழநதகோட்டினகணிருநது பகைபோல முட்டுதலைச

செயயினுஞ் செயயுமெனறுரெனக.

இனித் தேமெனபதனை இனிமையாக்கித தெஙகம்பழம முட்டுமெனினு

மமையும்; பழம்பகையாயெனப பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டுவரென்றது பாடமாயின, கழிவோாசெயயினுஞ்செயவா

ரென்க; உம்மையை ஐயவும்மையாக்கிப பொருளுரைக்க. படர்குவமெனினே

யெனக் கழிவோாகருத்தைக் கொண்டு கூறினா, உலகியலாகலான.

எச - ரு. மஞ்சளுமிஞ்சியும.......
.பகையுறுக்கும

(இ - ள்.) அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப போவோமெனின, ஆண்டு மஞ்சள்

முதலியன தம்மில தலைமயங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டஙகளிற பாத்தி தோறும் பலவின்

செஞ்சுளைகளினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவள மெல்லடிககுப் பகையாய உறுத்தலைச் செயயுமெனறுரெ னக.

வலயம் - பாத்தி வலயத்தோடு பரலும பகைபாயுறுக்குமெனினுமமை

யும்; உறுக்கும் - உறுத்தும

¹ சிலப்பதிகாரம், வேட்டுவவரி, "செம்பொன்வேங்கை"

கਨ.—நாடு காண் காதை.

உஎ௫

என்றகருத்து: மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையான் முற்றிப் பருவஞ் செய்தமுளை சருகினமறைநதுகிடநதவறறேடு பாலும் உறுத்துமென்றதாம்.

எகூ - எ. கயனெடுங் கண்ணி........படர்குவ மெனினே

(இ - ள்.) கயல்போலும் கண்ணிணையுடையாள் காதலிக்கப்பட்ட கேள்வ

னே! அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய கரைவழியனறி வயல்வழியே

போகக்கடவேமென்பேமாயின,

எஎ - அக. ஆங்கு ....காரிகை

(இ - ள்) தாமமிடைநதுமலாநத பூக்களின்மணம்கமழாநின்ற குளங்களில்

நீர்நாய பொருகினறகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக் கௌவபபட்ட நீண்ட

முதுகையுடையவாளை மலங்குகள் நெளியுஞ்செறுவிற குறுக்கிடப்பாயுமாயின்,

இக்காரிகை கலங்குதலை அடையவுங் கூடுமெனறரென்க.

நீர்நாய கொளவியவாளை பொருகயலோட்டிப் பாயினெனினுமமையும். இத

னுற்சொல்லியது: மீனிரைதேரும் நீர்நாயகாணினும், இடையே பொருகயல்கள்

உகளக்காணினும, வாளை பாயக்காணினும், மலங்கு மிளிரக்காணினும் மனத்திற்

கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையென றதாம.

அக - ரு. ஆங்கண்.........கொள்ளவுங் கூடும்

(இ - ள்.) அஃதனறியும், ' கரும்பலலது காடினமையான் அவ்விடத்து

உளதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேனடைகள் முறறி நெருங்குதலானே தேன் ,

அழிந்தொழுகிச சுரும்புசூழபபட்ட பொய்கையின நல்லநீரோடு சென்று

கலநதுவிடும், ஆதலான அதனை அறியாமல் பண்ணியாத நீர்வேட்கையான்

இவள் தனகுடங்கையான முகநதுகொணடு பருகவுங்கூடுமெனறாரென்க.

குடங்கையாவது ஐநதுவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? [2] "குடங்

கை.... .உட்குழிப்பதுவே" எனறாராகலின். இதனாறசொல்லியது: நமது [3] தரிச

னததுக் கடியயபட்டவாறறால தேனுண்டலைப பரிகரிக்கவென்றதாம். எனவே

ஊனையும் உடனகூறிறாம மேலும் இவ்வாறு வருவனகொள்க.

அசு - கூ. குறுந ரிட்ட
.............இடுதலுங் கூடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பார பறிநது வரம்பிலிட்ட குவளைப்பூவுடனே தம்

மெயயிற பொறியையும் வரியையுமுடைய வணடினம் மதுமயக்கத்தாற் போக

அறியாது உள்ளொடுங்கிக்கிடபபனவறறை

வழிச்செல்வருத்ததத்தாலே நீர்

உணர்வுமயங்கி வரும்பூவெனக்கருதி அவறறினமேல அடியிடவுங் கூடுமென்று

ரொனக.

இதனுறசொல்லியது உயிாக்கொலைபுகாமற் பரிகரிக்கவென்பதாம்.

கூo - கூரு. எறிநீ ரடைகரை.........
.....ஒண்ணு

(இ - ள்) எறியுநீரையுடைய பெருவாயக்காலின்து அடைகரைவழியே

போகககடேவேமெனபேமாயின், அவவடைகரை நீரிலுள்ளனவாகிய பொறி

---

[1] "கரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனிசூழ் பழனநாடும்" சீவக. உகூoஉ.

[2] சிலப். பக். கூச.   [3] தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

களினழகையுடைய அலவனும் நநதும் உள்ளவழியறிந்து பாதுகாவாது முன்பு

நடக்கு முறைமையான் அடியிட்டுநடக்குநடையின அவைதாம் உறக்கடவ

நோயை நம்மாலுறுமாயின் அதனால் நமக்குவரும் கொலைப்பாவம் நம்மால்

தாங்கவுமொண்ணாது,

எறிநீர் - வாய்த்தலையினின்றும் குதித்துவரும் வாய்க்காணீர். இயக்கம் -

வழி. நந்து - ஈண்டு நத்தை. ஊழ - முறைமை. ஒதுக்கம் - நடை. நோயென்றார்; கொலையென்று

வாக்காற்கூறவுமாகாமையின். இக்கொலைப்பாவம் ஒன்றானும் கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண் நரகத்திலுறுந்துன்பமும் நம்

மால்தாங்கலாமளவிற்றன்றென் பதனை, உம்மை எச்சவும்மையாயிற்று. அடை

கரை - கடறகரையென்பாருமுளர்

கூ - எ. வயலுஞ் சோலையும..........குறுகாதோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றித் தோட்டமுமடங்கிறறு. வயலும்

சோலையுமெனபனவற்றைக் கூறியமுறையானே எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்ளு

வாருமுளர்.

(இ - ள்.) ஈண்டுக்கூறியவயலும் ஆண்டுக் கூறியசோலையுமல்லது வேறு

படக்கிடக்குநெறி மேல் நாம்செல்லுகின்ற

இடத்தில்இல்லை; ஆதலான், நெறித்த
குஞ்சியையுடையாய ! நீ நின்னைவிரும்பிய மனைவியோடே அவ்வவ்விடங்களைக்
குறிபபான் றிநது அவை *அபகாரஙகளுறாமற பாதுகாப்பாயாகவென்றாரென்க.
வெயயோளுக்குக் குறுகாமலெனினுமமையும
காட்டினுங்காட்டும் ; மூட்டினுமூட்டும்;
பரறபகையுறுக்கும்; கலங்கலுமுண்டு ; கொள்ளவுஙகூடும ; இடுதலுங்கூடும் ; தாங்கவுமொண்ணா; ஆகலாற்
குறியறிநது அவையவை குறுகாதோமபெனறாரெனக.
இஙஙனம மெனமைமத்தனமைகூறுவார்,
வருமவைகளையும் உடனகூறினா
ரென்க. இத்துணையும கவுநதியடிகள் நமது பள்ளிக்கணிருநதுகூறினாரென
வுணர்க. வயலுமெனவே வாயக்காலுமடங்கிறறு.
கூஅ - கоக. தோமறு கடிஞையும. . .. . .வழிபபடர் புரிநதோர்
(இ-ள்.) கவுநதியடிகள்
கடிஞைமுதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமநதிரமே
நமக்கு வழித்துணையாகவென ச்சொல்லிசசெல்ல, அவரோடு பழித்தலரிய
ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.
தோம் - குறறம். கடிஞை - *ஐயக்கடிஞை அறுவை - தோளிலிடுமுறி
மொழிப்பொருட்டெயவம் -

பொருண்மொழியாகியதெய்வம்; ஆவது [1] பஞ்ச
மந்திரம்; ஈ ஸி ஆ உ ஸா - அ ஸி ஆ உ சா.

இனிக் கொண்டொறதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து அடிகளிதுசெயய

இவர்கள் துணையாகவென்றுரெனினுமமையும்

1

1

இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சநமஸ்காரமென்பர் சைனர்.
"ஐயம்புகூஉந்தவசிகடிலளு" நாலடியார், ஈகூ. கூ. (பி - ம்) *

'அபசாரங்கள்'

௧0.—நாடுகாண் காதை.

உஎஎ

௧0உ - ௧௧. கரியவன் புகையினும்...ஒலித்தல் செல்லா

(இ - ள்.) கோள்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம் மீனமென்னுமிவற்றி னோடு மாறுபடினும், ஆகாயத்தே தூமக்கோளெழினும, விரிந்த கதிரையுடைய வெள்ளிக்கோள் தென்றிசைக்கண்ணே பெயரினும காறறுப்பொரும குடகவரை யினது உச்சிக்கண்ணே கடிய குரலையுடைய உருமேறறோடு சூன்முதிர்ந்த பருவப்புயல் தன்பெயலாகிய வளத்தைச் சுரத்தலானே அவ்வரையிற்பிறந்த பல ',

பண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர், முகத்துவத்துக்கெதிரடிக்குங் கடல் தன் வளத்தைக்கொண்டு எதிர்தலானே தேங்கி, வாயத்தலைக்கிட்ட கத
வினமீதெழுந்து குதிக்கின்ற அப்புதுப்புனலொலியல்லது ஆம்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க

கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிலை, நுட்பம, தூமமென்னும்[1] கோட்களுளொன்றும் தூமகேதுவெனக் கோள், [2]"மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்" என்றார் பிறரும்.
கால்பொருநிவப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு - இடியேறு.
பல்குரல் - பலதாரம்; பலபண்டம். எனவே மலைவளனுயிற்று; ஆவன [3] "தக்கோலந ... ..சாதியோ
டைந்து."

கடல்வளனுவன: "ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர் பவளம் வெண்முத்தம், நீர்ப் படு முப்பினோ டைந்து"

கடுவரல் - முடுகிவருமவரவு. ஒ - தூம்பிற்கதவு; இனி ஓவுதல், விகாரத்தால் ஓவென நின்றதெனவுமாம், இதற்கு இறந்ததல ஈண்டுத கவிதனமேற்று. ஆம்பி - பனறிபபதகா. கிழார்-பூட்டைப்பொறி பிழா- [4] இடா, [5] "நீர்த்தெவ்வு நிரைதொழுவா, பாடுசிலம்பு மிசையேறத், தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற, கயமகைய வயனிறைக்கு, மென்றொடை வனகிழா அா" என்றார் பிறரும்,

இனிக் கரியவனபுகையினுமெனபதற்குச் சனிவாரம புகையினுமெனவு மாம். இனிப் புகையினும தோன்றினும் படரினும் சூப்ப எதிர நீர வாயத்தலை
ஒலிறந்தொலிக்குமொலியல்லது ஆம்பிமுதலிய ஒலித்தல்செல்லாமைக்குக் காரணமாகிய காவிரியென

முடிபபினுமமையும். புகையினும் தோன்றினும படரினு மெனற உமமைகள், மழை பெயதொழில்மாற இவறறில ஒனறே அமையு மாகவும இவையெல்லாம் சேரினும் கடல்வளனெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரி யினசிறபபை விளக்கிநிறறலிற சிறபபும்மைகள்.

ககஉ - ரு. கழனி..............கானத்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒலித்தலசெல்லாக் கழனியிற செந்நெலுமகரும் புஞ்சூழ்ந்த இடத்தையுடைய நீர்நிலைச்செறுவிலுண்டாகிய தாமரைக்காட்டிலென்க.

[1] இவற்றைக் கரந்துனற்கோட்களென்பர். [4] இடா - இறைகூடை.

[2] புறநானூறு, கஎ. [5] மதுரைக்காஞ்சி, அக - கூரு.

[3] சிலப். பக். கரு௫.

ககச - ௬. கம்புட் கோழியும் ...பாந்த வோதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன வெலலும்போரைவல்ல அரசிருவர் பொருமிடமபோலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறதாதையும ஒலியையுமுடையன

வாய ஒலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பங்கோழி.

கானக்கோழி-கானங்கோழி;

நிலவண் மையாக்கிக்காட்டுக்கோழியென பாருமுளர்

நீர்நிறக்காக்கை-நீர்க்காக்கை.

உள்ளு - உள்ளான. ஊரல் - குளுவை; நீர்மேலூர்தலினுல், ஆகுபெயர். புள்ளு கணநதுட்புள். போதா - பெருநாரை, மரக்காரை, புதா, விகாரம். வெல்

போரும, முனையிடமும வினைநதொகை. குழூஉக்குரல் - பலவாயொன்றன

ஓசையுமாம

கஉ0 - உச. உழா அ நுண்டொளி... ..

காய்த்தலைச சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்படாத சேட்டுக்குழியிற சேறறினுட்புக்கு அழுந்திய

கழுவாதமயிரையுடைய யாக்கையையும

சிவநதகண்ணையுமுடைய எருமை தன

தினவையுடையமுதுகை உரிஞசுதலாலே புரிதேயநது அறறுச்சரிதலுற்ற அரி

வறற புரிக்கூட்டினின்ற வளவிய பலவருக்கநதுநெல்லுக் கவரித்தொங்கல்போல

விளைநதுகிடக்கின்ற செநநெறகதிரத்தலையிடத்தே சொரியவெனக.

தொளி - சேறு

கஉ௫ - சஃ. கருங்கை.............ஒலியே

யன்றியுப்

(இ - ள்) அங்ஙனம் நெறசொரிதலானே

வினைஞரும களமருங்கூடி
ஒன்றுபட்டினைறெலிக்கும் ஒலியும,
அதுவேயன றியுமெனக.
கருங்கை - வலியகை. வினைஞா - பறையர், பள்ளர்
முதலாயினர். களமர்--
உழவர்கீழக்குடிமக்கள். கருஙகை இருவர்க்குமபொது.
கஉஎ - ௲க. கடிமலா
களைநது............விருநதிற் பாணியும்
(இ - ள்) காலையினமுடித்த பூக்களைநது
முடித்தமுடியிலே முடியினுறறை
நறுககிச் சூடிக்கொண்டு விளைநதவிளையையுடைய தோளும
முலையாகமுநதோய
ந்து சேருடுகோலததொடு அழகுபெறததோன்றிச் சிவநத
கயலபோலும் பெரிய
கண்ணையும சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியா
கடுகமயக்கும் கள்ளை உண்டு
தொலைததனுண்டான பண் நிறததிறசேர்நது
பழகிபபோதாத பாட்டுமெனக.
என்றது, மதுமயக்கத்தாற பஞ்சலிதது மயங்கப
பாடினரென்றபடி.
இனிக் கடிமலாகளைநது முடிநாறழுததியெனபதறகுப்
போகாப்புல்லாகிய கழு
நீர்முதலைபபறிதது மறித்து அதனமீதே முடியினுறறைப்
பகுநதுநட்டெனினு
மமையும தோளும ஆகமும தோயநதுசேருடுதல் - களித்து
ஒருவாமேல் ஒருவர்
சேறறை இறைநதுககோடல. வீறுபெறததோனறலாவது

- முலைமேற்றெறித்த
சேறு கோட்டுமண் கொண்டாற்போன்றிருத்தல், *
"வாரிய . . . கொள்ளா
முலை" என்றாற்போல. சின்மொழி - இழிந்தமொழி;
சிலவானமொழியுமாம்.

---

* முத்தொள்ளாயிரம்: "வாரிய பெண்ணை வருகுரும்பை வாய்த்தனபோ, லேரிய
வாயினு மென்செய்யுங்—கூரிய, கோட்டானைத் தென்னன் குனிசாத் தணியகலங்,
கோட்டுமண் கொள்ளா முலை"

௧௦.—நாடுகாண் காதை.

உ௭௧

விருந்திறபாணி - தம இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனினுமமை
யும்; இதனைப் பெருமுளையென்பாருமுளர்.

௧௩௨ - ரு.

கொழுங்கொடி.........ஏர்மங்கலமும

(இ - ள்) செங்கெறகதிரோடே அருகைபும
குவளையையும் கலந்து

தொடுத்தமாலையை மேழியிலேசூட்டிப பாரை இரண்டாகப பிளப்பாரைப்
போலப் போறறுவாாதொழுப பொனனேர்பூட்டினரோ ஏரைப்பாடும் ஏர்
மங்கலப்பாட்டுமெனக.
சூட்டித் தொழ நினரோ பாடும் ஏாமங்கலமுமெனக.
கரு - எ. அரிநதுகால்........முகவைப பாட்டும
(இ - ள்) நெல்லையரிநது போரிட்டாா சூட்டைக கடாவிடுதலா னுண்டான முகவைப்பாட்டும;

ஆவது பொலிபாடுதல. முகக்கக கொடுத்தலின், முகவையாயிறறு.
கரு அ - கூ. தெண்கிணைப பொருநர்... ..மகிழிசை யோதையும்
இது களவழிவாழ்த்து, எனனை? [1] "தண்பணை வயலுழவனைத், தெண்கிணை
வன திருநதுபுகழ் கிளநதன று." வரலாறு: "பகடுவாழ் கெனறு பணிவயலு
ளாமை, யகடுபோ லஙகட் டடாரித—துகடுடைத்துக், குனறுபோற போர்விற
குருசில வளம்பாட, வின்றுபோ மெஙகட கிடா" எனவரும. கிணை - தடாரி, புட்
பறையெனபதுஙகொள்க.
(இ - ள்.) தெளிநத ஓசையையுடைய கிணைபபொருநா செருககுதலோ

டெடுத்த மாரச்சனையையுடைய திரணடமுழவின து
கேட்டோர்மகிழும் இசை
யின தொலியும்,

கசா0 - சக. பேர்யாற்று...... அவலங்
கொளளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாறறடைகரையிலே
இவ்வோசைகளை முறையிறகேட்டு
நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடததலினுண்டான
வருத்தத்தை நெஞ்சிற
கொள்ளாராயெனக.

பரநதவோதையும் - ஆர்க்குமொலியும்
விருநதிறபாணியும வர்மங்கலமும்
முகவைப்பாட்டும் மகிழ்சையோதையுமெனனுமிவறறைப்
போயாறறடைகரைக்
கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலாலுண்டான விருப்பத்தானே
நெஞ்சில் அவலங்
கொள்ளாராயென்க.

கசாஉ - எ. உழைப்புலிக்கொடி....
....இருக்கை யன்றியும

(இ - ள்.) புலியைத் தனனிடத்தேயுடைய
கொடியையுயாதத தேரை
யுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொறறத்துடனே
மழைக்கும கருப்பத
தைத் தோற்றுவிக்கும அழலை விளக்குகினற
சாலையினுண்டான மறையோரா
லுக்கப்பட்ட தேவருணவின ஆவி இறையாநத
மாடமாகிய அகங்களெங்கும

[1] புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம்,
கஉ.

போர்த்தலானே மஞ்சுசூழ்ந்த மலைபோல
மாட்சிமைப்படத்தோன்றும் மங்கல
மன்றயோரிருப்பிடங்களும், அவையனறியும்,

கசஅ - ருரு. பரப்புநீர் . . . . . . சென்று
ளொருநாள

(இ - ள்.) இரப்பவர்சுறறத்தையும்
புரபபவர்கொறறததையும் தம் உழவி
ணிடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருநதிய
ஊர்களுமாகிய இவ்விரு
வகையூர்களையும இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு
நடக்குநாட் காதமெனனும்
எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராயப்
பலநாட்டங்கி நடக்கின்ற
நாளிலே ஒருநாளென்க.
தூறறுப்பொலி ஆலையிற பாகுகாயகின்ற
புகையாற் பரககபபட்டு இருட்சி
யையுடைய முகிறவழ்நத மலைபோலத்தோன்றும்
பழவிறலூர்களுமென்க

கொறறத்தையும் கருவையும, சுறறததையும
கொறறத்தையும் அழலினும்' உழவினும விளைப்போரது
இருக்கையும் ஊர்களுமெனக.

[1] காவிரிநீர் கஙகைநீராதலிற
கங்கையினபுதலவரைக் காவிரியின் புதல்வ' ரென்றார்;
அனறியும [2] "மகவாய வளாக்குந் தாயாகி"
'என்பதனுனுங்கொள்க. ' தோன்றுமிருக்கையும
தோனறுமூாகளுமெனவியையும். அவவூாகளை இடை
யிட்ட நாடெனக உடனகண்டெனறா,
இநநாட்டுசசிறப்பெல்லாம் கண்டு
' தொலைத்துக் கழிதலருமையின புதல்வராகி
உழவிடைவிளைப்போரெனக. கடுசு - சுரு.
ஆற்றுவீ யரங்கதது.........சாரணா தோன்ற'
(இ - ள்.) ஆறறை மறைக்கும் அரஙகத்தில்
வேறிடத்திலலாத தன்மைத்
தாய் வளாநத மூஙகிலமுள்ளால வளைக்கப்பட்ட
வேலியையுடைய மரம்பயினற
செறிநதசோலையில் தேவருறைதறகொதத
பூபபொருநதியதொருபக்க... பட்
டினபபாக்கதது [3] வானபெருமனறததுப
பிண்டிநீழறகணணே உலகநோ...பிக
ளிடப்பட்ட சிலாதலத்தினமேலிருநதருளிப
பெருமகனறசெயயபபட்ட அதி
சயங்கள்மூனறுந் தபபாத
ஆகமநூலினுணமைததனமையையுடைய தரும
வொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிசசெயயும
[1] சாரணா அப் பட்டி
னப்பாக்கத்தைவிட்டு நீஙகிவநதுதோனறவெனக,

அதிசயமூன்றுவன: சகசாதிசயம், கர்மக்ஷயாதிசயா, தெய்வீகாதிசய மென்பன.

வீறறுவீறருகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவெனக.

---

[1] 'கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரை வாங்கி' என்று கூறினர் நச்சினார்க்கினியரும்; தொல்காப்பியப், பாயிரவுரையிற்காண்க.

[2] சிலப்பதிகாரம், ௭: ௨௭.

[3] வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே தந்துரைத்தவற்றை, இக்காதை ௨௦-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

[4] சாரணர்-சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசாரணர் தந்துசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர ஆகாசசாரணரென எண்வகையர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர்.

௧௦.—நாடுகாண் காதை.

௨௮௯

கஙச - ௯. பண்டைத் தொல்வினை......கொள்ளான்

(இ - ள்.) முனசெயத பழவினையெல்லாம
கெட்டோடுகவென்று உட் . கொண்டு அவர்வநதமையைக்
கண்டறிநத கவுநதியடிகளுடனேசென்று அவ ரடியிலே
தலையுறவீழ்நதார்; அங்ஙனமவீழ்ந்தவர் ஈண்டுவந்தது
தனது விளங்
கிய கோட்பாட்டையுடைய [1] அவதிஞான த்தால
தெரிநதவனுமினும ஆர்வமும்
செறறமும தனனைவிட்டுப்போமபடி நீக்கிய [2]
வீரனுகலாலே இவர்க்குவருந்
துன்பத்திற்குத தானவருநதானுகியெனக
[3] கண்டறிகவுநதியென பதனுனும
காலவுணர்ச்சியின மையுணர்க.
ஓடு, ஒரு வினையொடு.
கஎ() - எக.
கழிபெரு......................வலவினை
(இ - ள.) மிக்க பெரிய தவச்சிறபபையுடைய
கவுநதி, யாவரானும் ஒழிக்க
ஒழியாததாய நுகர்விகக வநதுநிறகினற தீவினையைக்
காணுயென்றுரெனக
காணுய - பாராய. ஒழிகென
வொழியாதெனபதறகு. நீ [4] 'உரிய தன் றீங்
கொழிக' எனவும ஒழியாது
ஊட்டுநதீவினையையெனினுமமையும்.
கஎஉ - ரு.
இட்ட வித்தின்.............ஒண்ணு
(இ - ள்.) வினைநிலத்திட்ட விததுப்போலப
பயனெதிாநது கண்கூடாக

நல்வினைவந்து நுகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணு
; அதுபோல இதுவும்
ஒழிக்க வொழியாதெனருரெனக.
[5] "உற்றபால... ....தணிப்பாருமில்"
எனறாராகலின, தீவினை தன்
னையேகூறினுமமையும். உம்மை, எச்சவும்மை.
கஎஅ - ரு.
கடுங்கால..............உடம்பிடை யுயிர்கள்
(இ-ள்.) கடியகாற்றையுடைய
நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும்
படி மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற
உயிர்களுமென்றுரென்க.
நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் துன்பமும்
வருங்கால் யாவரானும்
ஒழிக்கவொண்ணவென்பதூஉம், யாக்கைநிலையாமையும்
இவர்தம்பால் உறுவது
கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க.
விளக்கு உவமித்தார்;
நிலைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

கஎசு - கக. அறிவ னறவோன் ....
பொதியறை யோரென

[1] அவதிஞானம் - அதீதகதமானபரிஞானம்;
அஃதாவது தன்னுடைய

மூத்பிறப்பையறியுமறிவு.

[2] வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோரேயாதலின், வீரனென ஒருமையாற்கூறினர்.

[3] இஃது, 'உரிய தன்றீங் கொழிகென வொழியீர்' அடி) என்பதன் உரையிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

(இக்காதையில் ருகு - ஆம்

[4] சிலப்பதிகாரம், கo: ருகு. [5] நாலடியார், பழவினை, ௪:

/கூகூ

கஎகூ. அறிவன்—(இ-ள்.) எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவையுடையோன்,

அறவோன்—(இ-ள்.) அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடையோன,

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ-ள்.) யாவருமறியப்படும் அறிவெல்லையைக் கடந்தோன,

கஎO. செறிவன்—(இ-ள்) எல்லாவுயிர்கட்கும இதமுள்ளவன் ; சலியாதவனெனறுமாம.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) எண்வகைக்
தவன்,
கன மங்களேயும் சயித
அவையாவன [1] ஞானுவரணீயம, தரிசனுவரணீயம,
வேதநீயம, மோக
நீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம்,
அந்தராயமெனவிவை.
சித்தன்—(இ - ள்.) கிருதகிருத்தியன =
செயயவேண்டுவன
வற்றைச்செய துமுடித்தவன்,
கன்மங்களேக் கழுவினவனுமென்ப
பகவன்—(இ - ள்.) [2] கேவலஞானி,
களஅ. தரும முதல்வன்—(இ ள்) தருமங்களுக்கு
அடியாயுள்ளவன,
தலேவன்—(இ - ள்.) எல்லாத்தேவாகளும
தலேவனுக எண்ணப்
பட்டவன்,
தருமன்—(இ - ள்.) தருமம் தானுயுள்ளவன்,
களக. பொருளன்—(இ - ள்.) ஆகமததின
பொருளாயுளளவன்,
உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.
புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்;
புதியவனுமெனப.
புராணன்—(இ - ள்.) பழையவன்,
புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும்

அறிவாயுள்ளவன்,

க௮௦. சினவரன்—(இ - ள்.) சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,

தேவன்—(இ - ள்) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன், ———— — —— —— -

—— — - - - —— - -

[1] ஞானவரணீயமுதலியவெட்டும் காதி அகாதியென இருவகைப்பட்டு, நூற்று நாற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

[2] கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன:— க. மதிஞானம் - சுபாவபுத்தி; உ. சுருதஞானம் - நூலுணர்ச்சி; ௩. அவதிஞானம் - தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவு; ௪. மனப்பரியயஞானம் - தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் பிறருடைய முற்பிறப்பையும் அறியுமறிவு; ௫. கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி.

க௦.—நாடுகாண் காதை.

உ௮௩

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) வீட்டுலகிற்கு நாயகனுயுள்ளவன்,

க௮க. பரமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.)

மூமாம்

குணத்தையுடையவன்; வதம் - [1] விரத

பரத்தி லொளியோன்—(இ-ள்) மேலாய உலகிற்கு விளக்கா

யுள்ளவன,

கஅ௨. தத்துவன்—(இ - ள்)
தத்துவங்களையுடையோன்,
சாதுவன்—(இ - ள்.) ஒடுங்கினவன்,
சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,
காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும்
காரணமாயுள்ளவன் = காரணபூதன,
கஅ௩. சித்தன்—(இ-ள்.) எண்வகைச்
சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,
பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றுனும்
பெரியவன்,
செம்மல—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,
திகழொளி—(இ - ள்.) விளங்கும்
ஒளியாயுள்ளவன்,
கஅ௪. [2] இறைவன்—(இ - ள்.) எபபொருளினும்
தங்குகின்றவன்,
குரவன்—(இ - ள்.)
குருமூர்த்தியாயுள்ளவன,
இயல்குணன்—(இ - ள்) இயலபையே
குணமாகவுடையவன், எங்கோன்—(இ - ள்.)
எம்முடையசுவாமி,
கஅ௫. குறைவில் புகழோன்—(இ - ள்.)
நிறைந்த புகழையுடை
யோன,
குணபபொருட் கோமான்—(இ - ள்.)
குணங்களச் சம்பத்
தாகவுடையவன,

கஅசு. சங்கரன்—(இ - ள்.)
சுகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,

ஈசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,

சயம்பு—(இ - ள்.) தானேதோன்றினவன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.)
நான்குமுகன் = அதிசயத்தோடுநான்
முகன்,

---

[1] விரதம் - அணுவிரதம், குணவிரதம், சிக்ஷாவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், குணவிரதம்:—திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அநர்த்ததண்டவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்.

[2] இறை - தங்குதல்.

கஅஎ. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.) [1]
அங்காகமத்தை யுண்டாக்கினவன்,

அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,

அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபா மூர்த்தி.

கஅஅ. பண்ணவன்—(இ - ள்.) கடவுள்,

எண்குணன்—(இ - ள்.)

எட்டுக்குணங்களையுடையோன்,

எண்குணமாவன:- அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம, அநந்த

சுகம், நிர்நாமம, நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், அழியாவியல்பெனவிவை பாத்தில்

பழமபொருள — (இ - ள்) பகுத்தறகரிய புராணப் பொருளாயுள்ளவன; ஒட்டமறற பொனனையொபபானென்று

மாம.

கஅக. விண்ணவன் — (இ - ள்) சுவாக்கவாசி,

வேத முதல்வன் — (இ - ள்.) [a]

ஆகமமூன றிறகும் முதலாயுளளவன,

விளங்கொளி — (இ-ள்.)

அஞ்ஞானவிருணீங்க விளஙகுமொளி,

கக0 - கக. ஓதிய

வேதத்து ...... பொதியறை யோரென

(இ - ள்.) இநநாமஙகளையுடையோனுலோதபபட்ட ஆகமமாகிய விளக்

கொளியைப் பெறறுறபோநதே-றுவதல்லது யாவரும் பிறவியாகிய சிறையினின்

றும் போகமாட்டாரெனறுரெனக.

[a] பொதியறை - துவாரமிலலாத கீழறை.

கக2 - ரு.

சாரணர் .... மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம சாரணரருளிசசெயத உண்மைமொழியைக்கேட்டுத்

தவத்திறகு முதலவியாகிய கவுநதியடிகளும தமது கைகளைத தலைமேலவைததுக்

கொண்டு நின்றுகூறுவார :—

கஉ௪ - ரு. ஒருமூன்று............செவியகந திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக கெடுததவனு

லோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைககேட்டறகுத திறபபினல்லது

பிறிதொனறறகுத் திறபபனவல்லவெனறுரெனக.

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

---

[1] அங்காகமம், கஉ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு:—க. ஆசாராங்கம், உ. சூத்திரகிருதாங்கம், ௩. ஸதாநாங்கம், ௪. ஸமவாயாங்கம், ரு. வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்த்யங்கம், சு. ஞாத்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாத்தியயனாங்கம், அ. அந்தக்கிருததசாங்கம், கூ. அநுத்தரோபபாதிகதசாங்கம், க0. பிரச்நவியாகரணாங்கம், கக. விபாகசூத்திராங்கம், கஉ. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

[2] ஆகமமூன்றுவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமமென்பன.

[3] இது புழுக்கறையெனவும் வழங்கும்; மணி. ௩: கூ௫, உ௩: கூ0.

௧௦.—நாடு காண் காதை.

உ௪௫

௧௯௬ - ௭. காமனை....................நவிலா
தென்னு

(இ - ள்.) எனது நாவும் காமனை செயலை
வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு
வகைப்பட்ட நாமம நவிலினலலது பிறிதொன றனை
நவிலாதென்றுரென்க.

௧௯௮ - ௯. ஐவரை வென்றோன் ....காணு
வென்கண்

(இ - ள்) என துகணகளுமை ஐவகைபபட்ட
இந்திரியஙகளையும் வென்றவ
னுடைய அடியிணைகளைக் காணினல்லது பிறிதொரு
தேவரடியிணைகளைக் கைய
கத்தேகாணினும காணுவெனறுரெனக.

ஐவர், செறலின்கண திணைமயக்கம. இனிக்
கைவரைகாணினும பாட
மாயின, கைவரைகாணல கணவிழிததலாககி விழிததி
நுபபினும காணுவெனக.

௨௦௦ - ௨௦௧. அருளறம பூண்டோன்........
.பொருந்தாது

(இ - ள்.) எனது பயனறயாககை அருளால்
அறத்தைப்பூண்டோ
னுடைய திருமேனிபபொருட்டுப பூமியிறபொருந்தினல்லது
பிறிதொன்றறகுப

பொருந்தாதென்றுரெனக.

அருளறம், உமமைத்தொகையுமாம்.

உ0௨ - ந. அருக

ரறவன்........................ ..குவியா

(இ - ள்) எனது இருகையும அருகர்க்கு
அறத்தைக்கூறுவோனாகிய
அறிவனபொருட்டு எனசிரத்தின மிசையே குவியினலலது
பிறிதொரு தேவர்
பொருட்டுக் குவியாவெனறுரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

உ0௪ - ரு. 'மலர்மிசை.... ....

..........பொருஅது

(இ-ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவினமீதே
நடநதோனுடையமலரடி
யாகிய அணியை அணியப் பொறுபபினலலது
பிறிதொனறனையும் அணியப்
பொருதெனறுரெனக.

உ0௫ - எ. இறுதியி லின்பத்து... ....

..பெயராது

(இ - ள்.) எனமனமுமம ஈறிலிளபமாகிய
அநநதசுகததையுடைய இறைவ
னருளிச்செயத ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஓதிப
புடைபெயரினல்லது
பிறிதொருமொழியையோதிப புடைபெயராதெனறுரெனக.

மறுதர - மீளவும.

உ0அ - கரு. என்றவ னிசைமொழி.....
.பணிந்தனர் போந்து

(இ - ள்.) தம கையைத தலைமேறகொண்டுநின்று, கவுநதியடிகள், திறவா;
நவிலாது; காணு; பொருநதாது; குவியா, பொருது; பெயராதென றுகொண்டு
அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக் கேட்டு அதறகுப் பொருநதியசாரணா அவ்விடத்
திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின றுமெழுநது அதறகு ஒருமுழவுயரம மேலா
கினறு பிறபபைத்தரும்பாசம் கவுநதிக்குக் கெடுவதாகவென றுகூறி அந்தர
வழியாக விரைநதுசெல்கின றவரைநோக்கித் தொழுது பாசஙகள் அறுக
வென று பணிநதனராயப் போந்தெனக.

உஅசு

சிலப்பதிகாரம்.

உகச - அ. காரணி பூம்பொழில்.....
.பூம்பொழி லிருந் துழி (இ - ள்.) முகிலையணிநத பொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரியயாற்
றிறகு மாதருமகணவனுமகவுநதியடிகளுமம

பள்ளியோடத்தேறிப்போயத்

தெனகரையைசசெனறெயதிப போதுகள்

சூழ்நதுகிடக்கின்றதோர பொலி

வினையுடைய பொழிலிடத்தே

செனறிருநதபொழுதிலெனக

உகக - உ0.

வமபப பரத்தை.....................சென்றோர்

(இ - ள்.) [1]இடங்கழிகாமததளாகிய

குணடக்கணிகையொருத்தியும ஒருவ

னுங்கூடி இவர்களிருக்கினற மணமபரநததோர

பொழிலிடத்தே அணுகின

ராயச் செனறவரெனக.

வம்பப்பரதசதை - புதிய பரததைத்தன

மையையுடையாள்; குண்டமென்ற படி. இனி

மனவெழுச்சியால் தோனறினபடி சொலலித்திரியும்

பரத்தை

யென்றுமாம வறுமொழியாளன -

பயனிலசொலலாளன; விடனெனறபடி. உஉக -

உ. காமனுந தேவியும்.........அறிகுவ மென்றே

(இ - ள்.) இவ்விடத்துவநதிருக்கினற காமனையும

இரதியையுமொக்கு

மிவர்களை யாரெனறுகேட்டு அறியக்கடவோமெனறு

சொல்லியெனக. இனி, இவவிடததுவநதவிவா

காமனும தேவியுமே; அலலராயின், யாரெ னக்

கேட்டறிகுவமெனறோரெனினுமமையும. இபபொருட்குப

போலி ஒப்பில்

போலி. ஈங்கிவா: ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டீங்கு: ஈங்கு - இப்பொழுது. உஉ௫ - ௪. நோற்றுணல் யாக்கை..............வினவ

(இ - ள்) [2] உவாமுதலிய விரதநாட்களிற பட்டினிவிட்டுண்டலான் மெலி

நதயாக்கையையும் நுண்ணிய தவத்தையுமுடையீர்! நும்மொடுகூடி வழிவந்த இவர் யாரென்று வினவவெனக

ஆற்றுவழிபபட்டோா - வழியிற கூடிவநதோா

உஉ௬ - ௬.

என்மக்கள.............. [3] பரிபுலம் பினரென

(இ - ள்.) அவ்விருவரும இவ்விருவரையும வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள்

இவா எனமக்கள்காணும, நீர்சொன்ன காமனும் தேவியுமல்லா; மானிடயாக்

கையா; வழிவரும வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினா; அவருழைச்செல்லாதே

விடப்போமினென்றுரெனக

பரி - மிகுதி; பரிபுலமபினா, ஒருசொல்லுமாம.

உஉஎ - அ. உடன்வயிற்றோாகள......... ..கற்றறிந் தீரென

(இ - ள்.) நூல்களையுங்கறறு அதனபயனையுமறிந்தவரே! ஒருவயிற்று உடனபிறநதோா் கொழுநனும மனைவியுமாயக் கூடிவாழக்கடவதென்று நீர் கறறநூல்களிற சொல்லிக்கிடபபதுமுண்டோ? உண்டாகிற சொல்லுமென்று

ரெனக

¹ இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், மணிமேகலை கஅ - வது காதை, ககக.

² "ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு" சீவகசிந்தாமணி, கடுசள. ³ "பரிபுலம் பினனிவன், றுனே தமியன் வந்தனன்" மணி. கசு : இள - அ.

நஏ.—நாடுகாண் காதை. உஅஎ

கற்றறிந்தீரெனறது இகழசசி; இவ்வாறுரே நீர் கற்றனவுமெனபதாம.

உஉக - சஏ. தீமொழி கேட்டு ....உரையீரோவென

(இ - ள்.) இஙஙனம இவரிகழ்ந்தமொழியைக் கேட்டவாற செவியைப புதைததுக் கண்ணைநடுங்க எனபூங்கோதைபோலவாளை இவரிகழகினறனர்; இவ்விகழசசியால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டில நுழைநதுதிரியும் முதுநரியாக்கடவரெனக் கவுந்தியடிகளிட்டசாபம தவததின்விளைவாகிய சாபமாதலால் அவரைச் சென்று பூணடதாதலின், அங்ஙனம் விளைநதபடியையறியாராகிய கோதையும் நம்பியும குறியநரியினது நெடியகுரலாகககூவும விளியைக் கேட்டு நடுங்கிசசெனறு ஒழுககநெறியினின்றும் நீஙகியோா நீரமையல்லாதனவற்றைச்சொலலினும இஃது அவா அறிவினமையாற ஃறியதனறேவெனறு உயர்நதோர்

தமதறிவான் உணரவேண்டும்; செயதவத்தீர, உம்முடைய திரு முன் பிழைத்த இவர்க்கு இனிச சாபநீங்கி உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத் தருளீரென்று கூறவென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. முதுநரி - ஓரி நடுங்கியென்றா, தம்பொருட் டாகவின்மை தலின. ஓகாரம், இசைநிறை அடிகள் மனத்தால் நினைத்திட்டசாப மாதலாற் பட்டதையறியாரென்றா. இங்ஙனம் அறியாதவர்கள் அவர்சொன்ன இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லது வேறு சபிக்கவுரியாரின்மையானும்

உய்திக்காலமுரையீரென்றா விளி - ஓரிக்குரல் 'நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு, மறியா மையென றறியல வேண்டும்' என னுந்துணையும் அவருட் கோள். பின்னதை அடிகட்குக் கூறினா.

உசக - ரு. அறியாமையினின் று....
......சாபவிடை செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளானவரும் துன்பமெனபதனை அறிந்து கூறுமையானே இன று இழிபிறப்பையுறறவிவா உறையூர் மதிறபுறமாகிய காவறகாட்டிறறிரிந்து பனனிரண்டுதிங்கள் இங்ஙனம் துனபமுழந்தபின்னர் முன்னைப்பிறப்பைப பெறுவாராகவென ச சாபவிடைசெயதெனக

இன று இழிபிறபபுறறோரென றது நெடுங்காலம தவஞ்செயதுபெறற மக் கட்பிறபபை ஒருவார் தந்தையினிழந்து இழிபிறபபுறறோரென றவாறு; எனவே 1 யாகாவாராயினும் நாகாததல்

வேண்டுமென்பதாயிறறு; "ஆக்கப்படுக்கும......
வெலலுமாறே" என்பதூஉமாயிறறு.
நொசசியொருபுடையெனறது வேறு அரண்வேணடாமை
விளக்கிறறு, [3] "நொச்சி வேலித் திததனுறநதை" என்
றதுமது இழிபிறபபு - விலஙகினபிறபபு முன்னையுருவம
- வம்பப்பரத்தையும் வறுமொழியாளனுமெனவுமாம.

உசரு - அ. தவபபெருஞ
சிறப்பின........புக்கனா புரிந்தென்.

.(இ - ள்) தவததானமிக்க சிறப்பையுடைய
கவுநதியடிகளும் தேவியும கணவனும்
முறமபோலுஞ்செவியையுடைய யானையைச்
சாரிடத்துக்கெடுதத____

[1] திருக்குறள், கஉஎ.

[2] "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தளவாய்ப் பெயவிக்கும், போக்கப் படுக்கும் புலநரகத் துய்ப்பிக்குங், காககப் படுவன வித்திய மைந்திலு, நாக்கலல திலலை நனிவெலலு மாறே" (வளையாபதி.)

[3] அகநானூறு, கஉஉ.

புறத்தே சிறையையுடைய கோழியென்
னுநகரின்கண்ணே விருப்பத்தோடு புக்காரென்க.

வாரணம் - கோழி; ஆவது உறையூர்.
முற்காலத்து ஒருகோழி யானை / யைப்

போர்தொலைத்தலான் அ நகில்த்திற்செயத நகர்க்குக் கோழியெனபது

பெயராயிறறு. அங்கா காண்கினறபொழுது சிறையுற கழுகதுமாக ஆக்கிய

வதனற புறம்பே சிறையையுடைய கோழியெனருயிறறெனபாருமுளா; அற்

றன்று; புறஞ்சிறைவாரணமெனபது சிலேடை: புறத்தே சிறையையுடைய கோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும்; [1] "புறஞ்சிறைப பொழிலும்" என்ப மேலுமாகலின.

பணிநதனாபோநது எயதி இருநதுழிச் செனறோ வினவப பரிபுலம்பின ரெனக் கடவதுமுண்டோ கறறிநதீரென ச செவியகம்புதைதது நடுங்க முது

நரியாகெனக் கட்டியதாதலின உரையீரோவெனப் பெறுக ஈங்கிவரெனச்

சாபவிடைசெயது கவுநதியும தேவியும் கணவனும் புரிநதுபுக்காரெனக.

இஃது எல்லாவடியுந ஒமமுளொததுமுடிதலின் நிலைமண்டில வாசிரி

யப்பா.

கο. —நாடுகாண் காதை முற்றிற்று.

கட்டுரை.

க - உ.

முடியுடை........உதிதமோா—மூவேந்தருள்ளும
சோழர்
குலத்து உதித்தோருடைய ; மூவர் - சோழர் பாண்டியர்
சேரர்.

ங. அறன்—"அறனோம்பட்ட" என்றது ;
[இந்திர. களக.] தருமா
சனமெனபாருமுளா.

மறன்—"இலையவ ருறையுரு சிமையப
பிடாதத்லைக, கொடுவரி
யொறறி" என்றது, [இநதிர கூ - அ]

ஆற்றல்—"கோநகா காத்த" என்றது ;
[கடலாடு. அ.)

ச. மூதூர்பபண்பு மேமபடுதல்—"
புகாரேயாயினும்" என்றது ;
[மஙகல. கரு.]

ரு. விழவுமலிசிறபபு—"விண்ணவர் தலைவனை
விழுநீ ராட்டி" என்
றது; [இநதிர. கருஅ.]

விண்ணவா வரவு—'அநதரத் துள்ளோ ரறியா
மரபின, வநது காண்
குறூஉம வானவன விழவு" என்றது; [கடலாடு. எஉ
- ங.]

எ. குடி—'இரடபோா சுறறமும புரபோா
கொறறமு, முழவிடை
விளைபபோா" என்றது, [நாடுகாண. கசகூ - ரு.]

க0.—நாடுகாண்காதை.

உ_அக

கூழின்பெருக்கம் — "குமரிக் கூட்டிற கொழும்பல் அணவு, கவரிச் செந்நெற் காயத்தலைச் சொரிய" என்றது; [நாடுகாண். கஉரு - ச.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித தீதுதீாசிறப்பு — "கரியவன் ....ஒலிக்கும்" என்றது; [நாடுகாண் க0உ - க.]

க. பொய்யா வானம புதுப்புனல பொழிதல்—"மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக ழூட்டின மறையோா" என்றது; [நாடுகாண. கசரு - ச.]

க0. அரங்கு—"நூனெறி மரபி னரங்கம" என்றதும, "தோறறிய வரங்கில்" என்றதும [அரங்கேறறு. கக, க0க]

ஆடல்—"ஆடலும" என்றது, [அரங்கேறறு கக.]

தூக்கு—"தூக்கும" என்றது. [,, ககா.]

வரி—கண்கூ டுவரிமுதல் எடுத்துக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள எட்டு வரியும்; [வேனிற் எச - க0அ.]

கக. பாரதி விருத்தி—நாடகவுறுபபாகிய பாரதிவிருத்தி ; அது கடலாடுகாதையிற கூறப்பட்டுள்ள பதினோராடலும; [கடலாடு. ௬௬ - ௬௩]

கஉ. திணைநிலைவரி—"கடலபுக்கு" எனனுங் கவிமுதல் "சேரன மடவன்னம்"என்பதிறுதியாகவுள்ள எழும, [கானல். கஎ - உ௬.]

இணைநிலைவரி—சாத்துவரி முதலாகிய பலவரிகளாவல்வருவன. [கானல்வரியிறகாண்க]

க௩. யாழின்றொகுதி— 'சித்திரப்படம்" முதல, "பட்டடை" ஈறாக வுள்ளன ; [கானல்வரி, க.]

க௪. ஈரேழ்சகோடம—"ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வி" என்றது ; [அரங்கேற்று. எ0]

இடநிலைப்பாலை—"குரலவா யிளிவாயக் கேட்டனள்" என்றது; [வேனிற. ௩௫.]

க௫. தாரத்தாக்கம்—"குரலீறாகவும்" என்பதனால, தாரம் குரலாகிய விளரிப்பாலைபிறக்கு ங்கால தாரம் ஆககம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற. ௩௪.]

தான்றெரிபண்—அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியன்மருதம், பெருகியனமருதமென னும பண் நான்கும் தெரியுநதிறன; [வேனிற். ௩௧ - ௪0.]

க௬. ஊரகததேர—"மகர வாசிகை ... . வீதி" என்றது; [இநதிர. க௫௧ - ௬.]

ஒளியுடையபட ாணி—' 'ச்சியல் பொலிய"
என றது; [அரங்கே றறு. கூடு.]

கஎ.

என்றிவையனைத்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட இவைகள்
யாவும்,

கஎ - அ.

பிறபொருள்....................நிலைமையும்

சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்த வைப்போடே பொருந்தித்
தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலும்,

கக - உ0. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த
புகார்ககாண்டம முற்

றிற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகாரககாணடம
முற்றியது.

முதலாவது
புகார்க்காண்டத்தின்

அடியார்க்குநல்லாருரை முற்றிற்று.

இரண்டாவது

o o o

மதுரைக்காண்டம்.

கக.—காடுகாண் காதை.

திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக் குடைக்கீழ்ச்
செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ லிருந்த
வாதியி றோற்றத் தறிவனை வணங்கிக்
† கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
சாரணர் கூறிய தகைசா லன்மொழி
மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
கன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்
தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
வைகறை யாமத்து ‡ வாரணங் கழிந்து
வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித் தோன்ற

க. திங்கள்மூன் றடுக்கிய - மூன் றுதிங்களை அடுக்கினுலொத்த.

௪. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனுரை.

உ. - ௪. (பா) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த அறிவன்; சிறந்தகோதை யெனக்கூட்டினுமாம்.

௫. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

௬. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்; ஆற்றின்குறையென் பாருமுளர்.

௯. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. க௪. இருக்கை - இருப்பிடம்.

(௬) அரங்கத்திறகண்ட (எ) சாரணர்சொன்ன தருமவுரையைக் (௫) கட

வுளர்க்கு (அ) மொழிநது (கக) வாரணங்கழிந்துவழிக்கொணடு (க௪) இள மரக்கானத்துப் புக்குழியென்க.

(பி - ம்.) * 'குளிர்நிழல்' † 'கந்தம்பள்ளி' ‡ 'வாரணக்காட்டவெய்யவன்'

வளநீர்ப் பண்ணையும் வாவியும்
பொலிந்தஜே
ரிளமாக் கானத் திருக்கை புக்குழி
கரு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதொ * றாழிதொ றுலகங் காக்க
[1] வடியிற் றன்னள வரசர்க் † குணர்த்தி
/
வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறாது
[2] பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத
துக்
உ०. குமரிக் ‡ கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி
திங்கட் செல்வன் றிருக்குலம் விளங்கச
செங்கணா யிரத்தோன் றிறல்விளங் காரம்
உரு. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி
முடிவளை யுடைத்தோன் முதல்வன்
சென்னியென்
றிடியுடைப் பெருமழை § யெய்தா தேகப
பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரபப
மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன்
வாழ்கெனத்
ஙo. தீதுதீர் சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி

மாமுது யறையோன் வநதிருந் தோனை
யாது நும்மூ ரீங்கென் வரவெனக்

கோவலன் கேட்பக் குன்றுச சிறபபின்
மாமறை யாளன் வருமொரு ளுரைபபோ

(ச) வணஙகி (அ) மொழிநது (கச) கானததிருக்கை புக்குழியெனக.

கஎ. அடியில தன்னளவு அரசாக்கு உணாத்தி - கடலினளவை அடியாலே இனன அளவினது இதுவென்று அரசர்க்குக்காட்டி; அனறி அடியினாலே தன்பெருமையை அரசாககு அறிவிதசெனபாருமுளா

கஅ. வேலானுமெறிநதபகை.

ககூ. பஃறுளியாறு - குமரிபபக்கத்ததோா யாறு.

[ளாலே. உ0. கோடு - கரை. கொடுஙகடல்கொள்ள - வளைந்தகடல்கொள்ளுகைஃடு

உசு. முதல்வன - இநதிரன, இநதிரனசெ னணிமுடியிலே வளையுடைத்தோனென்க.

---

[1] கஎ - உஉ: ''மலிதிரை யூர்ந்துதன் மண்கடல் வௌவலின், மெலிவின்றி மேற் சென்று மேவார்நா டிடம்படப், புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்டை, வலியினன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்''

[2] பஃறுளியாறு: புறநானூறு, உ.

கலித்தொகை, க0ச.

(பி - ம்.) * 'ஊழியுலகங்' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கோடுகொடுங்' § 'பெய்யாதேக' || 'விளையுள்'

கக.—காடுகாண் காதை.

உகூரு

ஙரு. னீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
[1] வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை
யருந்திறற்
பாயற் பள்ளிப பலர்தொழு தேதத
விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந †
துருத்திக
சுo. திருவமா மாபன் கிடந்த வண்ணமும
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோஙகுயர் மலையத் துசசி மீமிசை
[2] விரிகதிர் ஞாயிறுந திங்களுமா விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து
சரு. மின்னுக்கோடி யுடுத்து விளங்குவிற்
பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேநதி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு

பொலம்பூ ‡ வாடையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்கணெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங் கவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட் டுள்ளேன்
றென்னவ னாட்டுச் சிறப்புஞ் செய்கையுங்
கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே னாதலின்
வாழ்த்திவந் திருந்தே னிதுவென் வரவென
தீத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு
மாமறை § முதல்வ மதுரைச் செந்நெறி
கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குங்
கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோடி
வேத்திய லிழந்த வியனிலம் போல

---

௫௨. (பா) கண்கள் என னுள்ளத்தைக்கலக்குதலாலே; கண், எழுவாய்.

௫௭. தீத்திறம - அக்கினிகாரியம். ௬௦. தொழிலாளர் - மந்திரிகள்.

[1] "மின்னவிர் சுடர்மணி யாயிரம் விரித்த, கவைநா வருந்தலைக் காண்பின் சேக் கைத், துளவஞ் சூடிய வறிதுயி லோனும்" பரி. கரு.

[2] சுகு - ருக. "பருவம் வாய்த்தலி னிருவிசும் பணிந்த, விருவேறு மண்டிலத் திலக்கம் போல, நேமியும் வளையும் மேந்திய கையாற், கருவி மின்னவி ரிலங்கும் பொலம்பூ, ணருவி யுருவி னாரமொ டணிந்தநின், றிருவரை யகலம்." பரி. கரு.

(பி - ம்.) * 'விரிந்ததலை' † 'துருத்தியுட்டிருவமர்' ‡ 'ஆடைபொலிந்துதோன் றிச்' § 'முதல்வன்'

வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன்
றானலந் * திருகத் தன்மையிற் குன்றி
முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
† நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங்
காலை யெய்தினிர் காரிகை ‡ தன்னுட

னறையும பொறையு மாரிடை மபக்கமு
நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிந்
நெடும்பே ரத்த நீந்திச சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம புக்காற்
பிறைமுடிக் கண்ணிப் பெரியோ னேந்திய
வறைவாய்ச சூலத் தருநெறி கவர்க்கும்
வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி
§ னலறுதலை மராமு முலறுதலை யோமையும்
பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முளி மூங்கிலும்
வரிமரற் றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு
நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்குங்
கானமு மெயினர் கடமுங் கடந்தா
ஐவன வெண்ணெலு || மறைக்கட் கரும்புங்
கொய்பூந் தினையுங் கொழும்புன வரகுங்

---

௬௯ நலநதிருக - நலம்வேறுபட

௬௮. அறை - கறபாறை. பொறை - பொத்தைமலை; சிறுமலை. ஆரிடை -

அருவழி.

௬௯. நிறைநீர் வேலி - நிறைந்த நீர்க்கு வேலியான ஏரிகரை.

எ௧. கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; அவ்வூரிலே நெடுங்குளக்கரைக்கு
உள்ளாகப்புக்கால்.

எ௩. அறைவாய - அறறவாய; சூலம்போலக் கவர்க்கும்.

எ௫. அலமுதலே - விரிந்ததலை.

எ௬. புல்முளி மூங்கில் - தண்டுலர்ந்த மூங்கில் எ௯. கடம் - வழி.

அ௦. அறுத்தலையுடைய கண்ணையுடையகரும்பு.

---

[1] ௧௪ - ௯: மதுரை. ௬௧௪ - ந, தொல். அகத்திணை. சூ. ௨௦ - இளம்; டி டி
சூ. ௨ - ந; தொல். முதற் சூத்திரவிருத்தி, மேற்; கருத்து; சீவக. ௨௧௦௯.

(பி - ம்.) * 'திருகி' † 'நல்வியல்பழிந்து', 'நல்வியல்பிறந்துநடுங்குதுறுபருவத்.
‡ 'தன்னைமேலையும்' § 'அலர்தலை', 'அலந்தலை' || 'அறைகட்'

௧௧.—காடுகாண்காதை.

௨௬௫

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிக் கவலையும்
வாழையுங் கமுகுந் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் † சூழடுத் தோங்கிய
தென்னவன் சிறுமலை ‡ திகழ்ந்து தோன்று
மம்மலை வலங்கொண் டகன்பதிச் செல்லுமி
னவ்வழிப் § படரீ ராயி னிடத்துச்
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரற்றுந்
தடந்தாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு
கடம்பல கிடந்த காடுடன் கழிந்து
திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண் டாங்கு
விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்
புண்ணிய சரவணம் ¶ பவகா ரணியோ
டிட்ட சித்தி யெனும்பெயர் போகி
விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள வாங்குப்
புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
விண்ணவர் கோமான் விழுநூ லெய்துவிர்
** பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்
†† பவகா ரணத்திறம் பழம்பிறப் பெய்துவிர்

அஉ காயம - வெள்ளுருள்ளி.

அரு சிறுமலையென றது - ஒருமலை

அசு. வலங்கொண்டு - வலத்திட்டு அகன்பதி - மதுரை

அஎ. இடத்து - இடபபககத்து கூ()

கடம - பாலநிலத்துவழி.

கூக. திருமால்குன றம - அழகர்திருமலை. கூஉ ஆஙகு - அப்பிலத்துவாய

கூசு விட்டுநீங்கா - தமமினீஙகா.

கூஎ. சிறபபு - விசேடம; இருதவிசேடம் எக்காலததுமுள. மூன றுள - மூன்றுபொயகையுள.

கூஅ. பொருநதுதல - ஆடுதல.

கூகூ. விழுநூல் - ஐநதிரவியாகரணம் எயதுவிர் - உணாவிர.

(பி - ம்.) * 'சூழ்குலைத்' † 'சூழுடுத்தோங்கித்' ‡ 'திகழத்' § 'படிஇராயி னிடத்ததுசெவ்' || 'தண்பெருங்கா' ¶ 'பவகாரணிய மிட்டசித்தியெனப்பெயர்' ** 'பவகாரணியம்படிந்தாலேவிர்' †† 'பவகாரணத்துப்'

னிட்ட சித்தி யெய்துவிர் * நீரே

யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி
௧0௫. ஞோங்குயர் மலையத் துயாந்தோற்
றெழுது
சிந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
வந்தனை மும்முறை மலைவலஞ் செய்தா
னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற்
றகன்றலைப
பொலங்கொடி மின்னிற புயலைங்
கூந்தற
௧௧0. கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத
தொடிவளைத் தோளி யொருததி
தோன்றி
யிமமைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
மிமமையு மறுமையு மிரண்டு †
மின்றியோர்
செம்மையி னிறபதுஞ் செப்புமி ‡
னீயிரிவ்

கக௫. § வரைததாள் வாழ்வேன்
வரோததமை யென்பே
ஞுரைத்தார்க் குரியே ஞுரைததீ ராயிற்
றிருத்தக் கீர்க்குத் திறநதேன்
கதவெனுங்
கதவந திறந்தவள || காட்டிய
நன்னெறிப்
புதவம பலவுள ¶ போகிடை கழியன
க௨0. வொட்டுப புதவமொன் றுண்டத
னுமபா
வட்டிகைப் பூங்கொடி வநது தோன்றி
யிறுதியி லின்ப மெனக்கீங் **
குரைததாற்

க0எ வநதனை - வநதனையோடே.
க0அ. சிலமபாறெனறது - ஓராறு. அகனறலை - அகனறவிடம்
க0கூ - கக. பொறகொடிபோனற ஒளியினையும, புயலபோலும ஐங்கூநத லையுமுடைய தொடிவளைததோளாள் ஒருததி கனணிகாரமபோலத தோனறி,
'கனணிகாரமபோல' எனறா, மதாணியணிநதிருததலின கோஙகடியிலே தோன்றியென்றுமாம,

கக௨. இம்மைக்கின்பம் - பொருள் மறுமைக்கி
னபம் - புண்ணியம்.

ககரு - ச இரண்டுமின்றிச செம்மையினிறபது -
வீடுபேறு.

ககசு உரியேன-தொழிலசெயவேன ககள.
திறநதேனென்றது, விரைவு.

ககஅ. போகிடைகழியன - நீண்ட
இடைகழியிலுள்ளன.

க௨0. ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம்

க௨க. வட்டிகையிலெழுதிய கொடிபோலவாள்

க௨௨. இறுதியிலின்பம் - வீடு

(பி - ம்.) * 'நீரென' † 'இன்றிச்செம்மை' ‡ 'நீவிர்' §
'வரைத்தாழ்' ||'காட்
டியவந்நெறிப்' ¶ 'போகிடைகழியின' ** 'உரைதநீர்'

கக—காடுகாண் காதை.

௨கூள் பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய
பொருளெனு
முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே
க௨ரு. னெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு
முரைத்தா ருளரெனி னுரைதத மூன்றின்
கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள பெயரு
மருமறை மருங்கி னைந்தினு மெட்டினும

வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு
கரு௦. மொருமுறை யாக வுளங்கொண் டோதி
வேண்டிய தொன்றின் * விருமபினி ர
ரடிற்
காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினையாது † மலைமிசை
நின்றோன்
பொற்று மரைத்தா ளுளளம்
பொருந்துமி
கருரு. னுள்ளம் பொருநதுவி ராயின் மற்றவன்
[1] புள்ளணி ‡ நீள்கொடி புணர்நிலை
தோன்றுந
தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலாத
தாளிணை
யேன்றுதுயா கெடுக்கு § மின்ப மெய்தி
மாண்புடை மரபின் மதுரைக் ||
கேகுமின்
கச௦. காண்டகு பிலததின் காட்சி யீதாங்

கருநெறிப படாீ ராயி னிடையது
செருநெறி யாகுந் தேமபொழி லுடுதத

கஉரு. பேணியபொருள் - மூனறி னுளொனறுய நினைத்தகாரியம்.

கஉரு. நெடுவழிப்புறம - நீங்கள்போகின்ற பெருவழியிடம்.

கஉஅ. ஐந்தும் எட்டுமாவன:—பஞ்சாக்கரம், அட்டாக்கரம்

ககூக - உ. வேண்டியதொருபொருளைக்கண ஆடின்னல் ஏனையவிரண்டும் தோன்றும் மரபினவலல.

ககூச. உள்ளமபொருந்துமின - நினையுங்கோள்.

ககூரு. புள்ளணிநீள்கொடி நின்ற நிலைமைதோன்றும், கொடிபுணர்நிலை - கொடிமரநிறகும திருவாசலுமாம.

ககூஎ. (பா) துணைமலாத்தாமரை - திருவடி.

ககூஅ. கெடுக்குமென்றது, முறறு; கெடுததலால இன்பமெயதியென ஒரு சொல் வருவிக்க.

கசஉ செநநெறி - செவ்வியவழி

[1] திருமுருகாற்றுப்படை, கஙிக

(பி - ம்.) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை' § 'இன்புமெய்துவிர்' ‖ 'எய்துமின்' ‡ 'நீள்கொடிப்புணர்நிலை'

ஊரிடை யிட்ட காடுபல கடந்தா
லாரிடை யுண்டோ ராரஞர்த தெய்வ
நடுக்கஞ் * சாலா நயத்திற் றோன்றி
யிடுக்கண் செய்யா தியங்குநர்த் தாங்கு
மடுத்துடன் கிடக்கு மதுரைப பெருவழி
நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண
றாடொழு தகையேன் போகுவல யானென
மாமறை யோன்வாய் வழித்திறங் கேட்ட
† காவுந்தி யையையோர் கட்டுரை சொல்லு
நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யாள
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியீங் கில்லை
கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்
மெய்ப்பாட் ‡ டியற்கையின் விளங்கக் காணா
[1] யிறந்த பிறப்பி னெய்திய வெல்லாம்

பிறந்த பிறபபிற் காணு யோநீ
வாய்மையின் வழாது மன்னுயி § ரோ
மபுகாக்
கியாவது முண்டோ வெய்தா
வருமபொருவ
௧௬0. காமுறு தெய்வங் கண்டடி பணிய
நீபோ யாங்களு நீணெறிப் || படர்குது
மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி
யுணாதிக்
குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன்
றன்னுட
னன்றைப பகலோ ரருமபதித தங்கிப
௧௬௫. பின்றையு மவ்வழிப பெயாந்து**செல்
வழிநாட்
கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுநதி யடிகளும
†† வருநதுசெல் வருத்தத்து வழிமருங்
கிருப்ப

---

௧௬௪. ஆரஞர்த்தெயவம - வருந்துநதெயவம.

௧௬௬. (பா) இயஙகுநாததங்கும - வழிபோவாரைப போக்குவிலக்கும.

௧௬௭. இவ்வகைச்சென றுகிடக்கும.

௧௫௪. கறபம் கப்பமென நினறது; பிராகிருதம.

கருகு. மெயப்பாடடியறகை - பரமாகமம்;
பரமாகமததில் இந்திரன்
நூலினைக் காணலாம.

---

[1] "இறந்த பிறப்பிற்றுஞ் செய்த வினையைப், பிறந்த
பிறப்பா லறிக-பிறந்திருந்து,
செய்யும் வினையா லறிக வினிப்பிறர், தெயதும் வினையின பயன்"
அறநெறி. ருகூ.

(பி - ம்.) * 'சாரா நலத்துப்' † 'காவுந்திகையோா' ‡
'இயறலை' § 'ஓம்பினர்க்கு'
'படாகுவம்' ** 'செல்வுழிநாட்' †† 'வருந்துசெல'

கக.—காடுகாண் காதை.

உகக

விடைநெறிக் கிடந்த * வியதுகொண்
மருங்கிற்
புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் †
சென்று
களo நீர்நசை வேட்கையி னெடுந்துறை நிற்பக்
கானுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று
நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென
‡ வயந்த மாலை வடிவிற் றோன்றிக்

கொடிநடுக் குற்றது போல வாங்கவ
கஎ௫. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கணீ ருகுத்து
வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றந்
தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை
யாதலிற்
கோவலன் செய்தான் கொடுமையென்
றென்முன்
மாதவி மயங்கி வான்றுய ருற்று
கஅ0. மேலோ ராயினு நாலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்
பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட்
டொழியுங்
கணிகையா வாழ்க்கை கடையே
போன்மெனச
செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை
மழைக்கண்
கஅ௫. வெண்முத துதிர்தது வெண்ணிலாத்
திகழுந்
தண்முத் தொருகாழ் § தன்கையாற்
பரிந்து
|| துனியுற் றென்னையுந் துறந்தன
ளாதலின்
மதுரை மூதூர் மாநகர்ப் ¶ போநத
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங்
குரைப்பச______________________

கசுஅ. இடைநெறி - முனசொறறவழிமுனறினும் நடுவில்வழி; நெறியிடையிலேயெனறுமாம் இயவுகொள் - செலவுகொண்ட

களஉ. நயநதகாதலுடையனுதலால,
யானசொல்லுகின்றவதற்கு இவன் நல்குவானென.

களசு - எ. யான் மாறறம் தீதிலேன;
நீபிழைக்கச்செப்பினுய்.

கஅ). மேலோர் - அருநதவர் நூலோர் - கறறோர்

கஅக. பாலவகைதெரிநதபகுதியோர் - ஓதாது நன்மைதீமையறிவோர் ; ஞானிகளில உயர்ந்த கூறறோரென்றுமாம்.

கஅஉ. பிறக்கிடுகை - பினனிடுகை ; என்றது முகம்பாராமை

கஅ0-அரு. அவர்கள் இது பிணியெனக்கருதிக் கழிந்துபோம் கணிகையர்.

(பி - ம்.) * 'இயவுக்கொண்' † 'பொருந்தி' ‡ 'வசந்த' § 'தன்கையிந்' || 'துனிவுறீஇ' ¶ 'போந்நீங்கு'

சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

ககூ0. சாத்தொடு போந்து தனித்துய

ருழந்தேன்
பாத்தரும் பண்பநின் * பணிமொழி
யாதென
மயக்குந தெய்வமிவ் வன்காட
டுண்டென
வியத்தகு மறையோன் விளமபின
ஞதலின்
வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத தாலிவ்

கூரு. வைஞ்சி லோதியை † யறிகுவென்
யானெனக்
கோவல ஞவிற் கூறிய மந்திரம
பாய்கலைப் பாவை மநதிர மாதலின்
வனசா ரிணியான் மயக்கஞ் செய்தேன்
புனமயிற் சாயற்கும புண்ணிய
முதல்விக்கு
உ00. மென்றிற முரையா தேகென் றேகத்

தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீ। ‡
கொணர்ந்தாங்
கயர்வுறு மடநதை யருநதுயா தீர்தது
மீதுசெல் வெங்கதி வெமமையிற்

ளுடங்கத்

தீதியல் கானஞ் செலவரி தென்று

உ0௫. கோவலன் றன்னொடுங் கொடுங்குழை மாதொடு

மாதவத தாட்டியு மயங்கத ரழுவதத்துக்

குரவமு மரவமுங் கோங்கமுமம

வேங்கையும்

விரவிய பூமபொழில விளங்கிய விருக்கை

யாரிடை யத்தத் தியங்குந ரலலது

உக0. மாரி வளம்பெறு § விலலே ருழவர்

கூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி

வேற்றுபபுலம் ¶ போகிநல வெற்றங் கொடுத்துக்

கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்குமவிழிநுதற் குமரி விண்ணோ பாவை

உக௫. **மையறு சிறப்பின் வான நாடி

யையைதன் கோட்ட †† மடைந்தன ராங்கென்.

கஅக. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பனே[1]
எனறது, பிறாக்கில்லாத,
பண்டையாயென றபடி.

கஅரு. அறிகுவெனென றுகருதி உ௧ரு. ஓடு,
எண்ணெடுவுமாம்.

உ0க - க0 ஆரிடையத்ததியங்குநருடைய
வளமல்லது மழைவளம்
பெருமறவா.

உ0அ - கக. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடதது
ஐயைகோட்டமென்க.

(பி - ம்.) * 'பழிமொழி' † 'அறிகுவெனென்று' ‡ 'கொணர்ந்து வயாவுறுமடத்தைக்கு வருந்துயர்' § 'வல்லேருழவர்' || 'மொய்ம்பொடு' ¶ 'போகில்வெற்றங்' ** 'மறுவறு' †† 'உறைந்தனரங்கென்'

கக.—காடுகாண் காதை.

நூ0க

க - உ. திங்கண்மூன் று.................அறிவனை
வணங்கி

(இ-ள்.) கோதைகள் தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய
நிழறகண்ணே மூன் று திங்களையடுக்கிறைபோலும்
திருமுக்குடையினதுகீழ இளாயிற்றினது ஒளியினும்
ஒளிசிறப்பவிருநத அறிவனை வணங்கியெனக.

திங்கண்முதலிய [1] மூன்றெனினுமாம்.
முக்குடையாவன: சந்திராதித்தம் நித்தியவிநோதம், சகலபாசனமெனபன. இன்னுருபு தொக்கது; பொருவாம் பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து - சிறப்ப. 'கோதைதாழ் பிண்டி' என்றார், [2] அவன்பிண்டி கடவுட்டன்மையான எஞ்ஞான்றும மாலையாகப் பூக்குமாதலின. ஆதியிற்றோற்றத் தறிவனென்றது ஆதியின்மையைத் தோற்றமாகவுடையனென்றதாம; எனவே இனஞ்செப்பி அந்தமின்மையை முடிவாகவுடையனென்பதூஉமாம; ஆகவே ஆதியும அந்தமும் இல்லாதவனென்றவாறும்; எனவே தனக்குப் பிறிதொருவா முதலாதலில்லாதவனென்பதாம் இன்னும இதற்கு யாவர்க்கும் தானே முதலாயவனென்றுரைப்பினு மமையும். ஆதியிற்றோற்றம் பாடமாயின், ஆதிக்காலத்தினும் முற்றோன்றியவனெனக. என்றகருத்து காலத்தின முற்றோன்றுமபொருள்கள் யாவுமின்மையின், அதனினும் முற்றோன்றியவனென்பதாம். அறிவன் - உறையூரிலருகன். வணங்கி - முதனூட் (௧௦: ௨௭௮) புரிந்து புக்கவர் வணங்கியெனக.

ரு - அ. கந்தன் பள்ளி..........மாண்புற மொழிந்து

(இ - ள்.) முற்கூறிய நிக்கந்தனுடைய பள்ளியிடத்துள்ள [3] கடவுளர்க்கெல்லாம ஆற்றிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்து அகனறபொழிலினகட் சாரணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளும இனிமையுறமொழிந்தெனக.

[4] நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார் அந்தில், அசையுமாம்.

அரங்கம் - மூற் கூறிய ஆறறுவீயரங்கம, திருவரஙகமுமாம். அகனபொழில் - அம் மரம்பயி 'லடுக்கம் சாரணா - [5] பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலத்துத் தருமஞ்சாறறுஞ் சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - [6] "ஒளியுறி னலலது, போதாா பிறவிப் பொதியறையோர்" எனறமொழி; அதனைக கவுநதியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு............................

......அடங்கி

(இ - ள்.) அனறு [7] சாவகருறைவிடத்து விட்டுத தங்கியென்க.

---

[1] மூன்றுவன:—சந்திரன், சூரியன், அக்கினி.

[2] இவ்வசோகு மாலையாகப் பூக்குமென்பதை, " முழாத்திரண் மொய்ம்மலர்த் தாமந் தாழ்ந்துமேல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்ந்து வண்டினங், குழாத்தொடு மிறை கொளக் குனிந்து கூங்குயில், விழாக்கொள விரிந்தது வீரன் பிண்டியே" என்னும் சீவகசிந்தாமணி, கூ௦கஉ - ஆம் செய்யுளானுணர்க.

[3] கடவுள்ர் - சண்டு முனிவர்; "மதான்முது கடவுட் பின்னர் மேய" என (சுக) மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், "இப்போழ்து போழ்தென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய, வெக் கடவுள்" எனக் (கூரு) கலித்தொகையுள்ளுங்கூறினர்.

[4] நிக்கந்தன் - அருகன்.

[5] சிலப்பதிகாரம், க0: ககூ0.

[6] ,, க0: ககூ0 - கூக.

[7] சாவகர் - சைனர்களில் இல்லறத்தார்; இவர்களை ஶ்ராவகரென்பர்.

என்றது காலைப்பொழுதில் வாயமொழிகேட்டு மாடப்புணைபோகித் தென்
கரையெய்திப் பூம்பொழிலிருந்துழிச் சாபவிடைசெயது மாலைப்பொழுதின்
கட் புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரெனவே அறவுறைஞான்றுதங்குதல் கூற
வேண்டாதுமுடியும் ; முடியவே வழிநாட்சாவகருறைவிடத்தே தங்கினு
ராய ஒடுங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சுட்டின், அவருறைவிடம் கந்தன்
பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை சொல்லவேண்டாவாகலானும் அவ
ரென்றது சாவகரையென்க. கடவுளர்கெல்லாம மாதவத்தாட்டி மாண்புற
மொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட் புக்கமையுணர்க. இங்ஙனங்
கூறியது, "ஆறைங்காதம்" எனறமையானும "காவத மல்லது கடவா
ராகிப், பன்னாட் டங்கிச் செனறு ளொருநாள்" என்றமையானும், ஈண்டும்
"அன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கி" என்றமையானும் சிலநாட்சென்றவழிச்
செலவொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து

ஆறிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெ
னக்கொள்க.

கO - கஉ.

தென்றிசை மருங்கிற்...........புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணேசெல்லுதலை
விருப்பமுறுதலானே கோழி
யூரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின் றுழி
வெயயோன்வந்து முன்
னர்க் குணதிசையை விளக்கிப் பின்னர்த தான
தோன்றினனாக, வளவிய நீர்
நிறைந்த மருதநிலமும் வாவியுஞ்சிறந்தசோா
இளமரக்காவின்மண்டபத்தே, சென்று புக்கவிடதெனக.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து
அல்கினரடங்கி விருப்புற்று
வாரணங்கழிந்து தோனறினவளவிலே
இருக்கைபுக்குழியென்க. விளங்கி - விளக்கி; விகாரம்.

கஙி - சு. வாழ்க வெங்கோ........உலகங்
காக்க

(இ - ள்.) மன்ன ர்யாவரினு ம் மிக்க
பெரியதகையினையுடைய எங்கோ
வாழ்வானாக, ஊழிதோறும் ஊழிதோறும இவ்வுலகை
அவனே காப்பானாக
வென்க.

கஎ - உஉ. அடியிற்
றன்னளவு.........தென்னவன் வாழி
(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்துத் தனது
பெருமையினதளவை அரசர்க்
குக் காலான் மிதித்துணாததி வேலானெறிந்த அந்தப்
பழம்பகையினைக் கடல் பொறுது பினனொருகாலத்து
அவனது தென்றிசைக்கண்ணதாகிய [2] பஃறுளி
யாறறுடனே பலவாகிய பக்கமலைகளையுடைய
குமரிக்கோட்டையும் கொண்ட
தனனல் வடதிசைக் கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும்
இமயமலையினையும கைக்
கொண்டு ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசை சயயாண்ட
தெனனவன் வாழ்வானாக
வென்க.

' ' ாரம், கo: சஉ. [2] சிலப்பதிகாரம், கட: கநிச - ரு.
வாழிய... ... ...முந்நீர் விழவி னெடியோய, னன்னீரப்
டமிறாளி
ஃவ" எனப் பஃறுளியாற்றைப் பாராட்டிக்கூறின புறப்பாட்டி -

கக.—காடுகாண் காதை.

ஙoஙு

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக்
கடன்மேலேற்றலுமொன்று. அரசர்க்கு -
உலகிலரசரெல்லார்க்குமென்க. வான்பகை -

முன்புசெய்த பகைமை. பஃறுளியென்னும் ஆற்றினதனமை [1] வேனிற்காதையிற்கூறிப் போந்தாம். கோடு - மலை. கொடுங்கடல் - இவ்வளவெல்லா நதந்தகடல். கடல் எதிர்ந்துகொண்ட எல்லையளவும் வடபால தன தாக்கி மீண்டும் தென்றிசையை யாண்டவென ஒப்பாகக ஓமொன று. அடியா லுணர்த்தி எதிநத பகைபொருது கொள்ள நா னுங்கொண்டு ஆண்ட தென னவனென க.

என்றது : அகங்கனமாகிய நிலக்குறைக்குச் சோழநாட்டெல்லையிலே முத் தூர்க்கூற்றமும் சேரமானாட்டுக் குண்டூர்க் கூற்றமுமென னுமிவற்றை இழந்த நாட்டிற்காகவாண்ட தென்னவன வாழவானுகவென்றவாறு.

உரு - ரு. திங்கட் செல்வன்.

..........பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செலவனுடைய மரபு மேம்படுதற்கு இந்திரன் பூட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரத்தை ஒளிபொங்கிய தன துமார்பத்தே பூண்ட பாண்டியன் வாழ்வானுகவென க.

விளங்கவென பதனை விகாரவகையான வியங்கோளாக்குவாருமுளர் விளங் கப்பூண்டோனென இயைக்க. [2] திங்கட்செல்வனெனபதற்கு வேனிற்காதையில் உரைத்ததுரைக்க.

உசு - ருக. முடிவளை

யுடைத்தோன்......வந்திருந் தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வன் து சென்னிமுடியிலே வளையை யுடைத்தோனென்று இடியையுடைய பருவமழை தனது நாட்டிற் பெய்தற்றே

ழிலெய்தாது ஏகிறருகத் தப்பாத விளையுளாகிய மிக்க வளஞ்சுரக்கும்படி அதனை [3] விலங்கிட்டாண்ட மனனவன் வாழவாளுகவெனக் குறறநதீர்ந்த சிறப்பினை யுடைய தென்னவனை இங்ஙன ம் ஏத்திவந்திருநத முதுமறையோனையென்க.

௩௨ - ௩. யாது நுமமூர்......... கோவலன் கேட்ப

(இ - ள்.) அ ம்மறையோனை நோக்கி, ஆண்டு, நும்மூர்யாது ? ஈண்டு நும் வரவு எனனையெனக் கோவலன வினவவென்க.

௩௩ - ௪. குன்ருச சிறப்பின்.............. உரைப்போன்

(இ - ள்) மிக்க சிறப்பினையுடைய அ ம்மறையோன தான் வருகின்றபொருளை உரைக்கின்றவனென்க.

வருபொருளென ற பொதுமையான வருதறகுக் காரணமும் ஊரின்பெயரு மெனபதாயிறறு.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், பக். உ௯0. [2] சிலப்பதிகாரம், பக். உ௯௪.

[3] வேலையெறிந்து கடலை வறறச்செய்ததும், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைப்பூண்ட தும், இந்திரன்முடிமேல வளையைச்செலுத்தியதும், மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும் பாண்டியன் உக்கிரவன்மன் செயலென்று திருவிளையாடற்புராணமுதலியன கூறும்.

௩௫ - ௪௦. நீல மேகம்.. ......கிடந்த வண்ணமும்

(இ - ள்.) நீலமேகம் ஓங்கிய பொனமலைமீதே பககங்களில் விரிந்து மிகா
மல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அதனையொப்பத் தனது படம்விரித்தெழுந்த
ஆயிரந்தலையையும் கிட்டுதறகரிய திறலையுமுடைய பாமபணைப்பள்ளிமீதே
தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத திரைவிரியும் காவிரியாறறிடைக்குறையிலே'
திருமகள்பொருநதிய திருமார்பையுடையோன் கிடநதகோலமுமெனக
மேகம படிநததுபோலக்கிடநதவெனக.

௪௧ - ௫௧. வீங்குநீரருவி... ...நின்ற வண்ணமும

(இ - ள்) கொடிவழிந்ததீரததமுதலிய மிகக அருவிநீரையுடைய வேஙகட
மென்று பெயர்கூறப்படும மலையினுசசிமீதே ஞாயிறும் திங்களும் இருமருஙகும
ஓங்கிவிளங்கிய இடைபபட்டவிடததே நல்ல நீலநிறத்தையுடையமேகம தன்
மின்னுகிய புதுபபுடைவையையுடுத்துத் தனவிலலாகிய பணியைப்பூணடுநின
றாறபோலப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும சஙகையும் அழகிய தாமரைக்கைய
கததே வலனுமிடனுமேநதி அழகுகிளருமாரததைத்

திருமாாபிறபூண்டு பொற
பூவாடையையுடுதது வெளிபபட்ட சிவநத
திருககண்மலரையுடைய நெடி
யோன் நினற கோலமுமென்க.
' ' மேகம இடைடநிலைததானததது உடுததுப பூண்டு
நினறதுபோல ஏநதிப்
பூண்டு பொலிநது உசசிமீமிசைததோனறிய நெடியோன
நின றவ்வண்ணமு
மென்க இது மயககநிரனிறை உசசிமீமிசையென
ஒருபொருட்பன்மொழி
சிறப்பினகணவநதன
ருஉ - ரு. என்கண்
காட்டென்று...............உளளேன்
(இ - ள்.) இஙஙனமாகிய இரண்டுவண்ணததையுங கா
ட்டுவாயாகவென்று
என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெயதலாலே ருண்
டுவநதேன; ஆணடுக் குடக
மலைப்பக்கதது மாங்காடென்னுமூரின்கண் உள்ளவன
நானென்றனெனக.
என்கண், எழுவாய்: [1] "கண்ணுற கோளுநம"
என்பதனறக ணென்றார.
உள்ளேன - உள்ளவன் நான.
ருச - எ. தென்னவ னாட்டு...........செபபக்
கேட்டு
(இ - ள்.) அததென்னவனுடைய
நாட்டிலுள்ளசிறபபும, அவன கொடை
அளிமுதலிய செயகைகளும் கேட்டலனறிக்

கண்கள்குளிரக கண்டேனுகலான்,
அவன் புகழை நாவாலவாழததி வநதிருநதேன;
எனவரவு இதுவென றுகொண்டு
முததீயின திறத்து மனமபுரிநதோன சொ
ல்லக்கேட்டெனக.

௫அ - ௬. மாமறை முதலவ........கோவலற்
குரைக்கும

(இ - ள.) கோவலன பெரிய மறைமுதலவனே!
அதுநிறக; மதுரைக்குச்
செல்லும் செவ்வியநெறியை எஙகட்குக்
கூறுவாயாகவென, அவற்கு அவன்
இதனைக் கூறுமெனக.

---

[1] தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், சூ. ௬௨.

௧௧.—காடுகாண் காதை.

௩௰௫

அது மேறகூறுவார :—

௬௰ - ௬௭. கோத்தொழி லாளரொடு.....
.காரிகை தன்னுடன்

(இ - ள்.) வன்கண்மையன்றிக் குடியோம்பாத
அமைசசரோடே, நாடோ

றும் நாடி முறைசெயயாது அரசனும
கோல்கோடலானே, அரசியலிழநத

அகனறகிலம்போல முதிர்நத வேனிலாகிய உரிய அ
மைச்சனேடே வெவ்விய
விளக்கநதோடேயமைந்த [1] வேநதன்றூனும்
வெம்மைமிகுதலானே தமது இயற
கை கெட்டு முல்லை குறிஞ்சியெனனும் இருதிணையும்
முறைமைதிரிநது தமது
நல்லியல்பையிழநது தம்மைச் சேர்ந்தோரை
நடுங்குநதுயரையுறுவிந்துப ,
பாலையெனபதோர் வடிவைகொளளுமம
இநதக்காலத்து இக்காரிகையோடு
வந்தீர்நீரெனறுனென்க
பாலைக்கு நிலமின்மையும முல்லையும குறிஞ்சியும்
பினபு பாலையாதலும்
முன்னர்ப் [2] பதிகச்செயயுளுரையிற கூறபபட்டன.
அன்றியும், [3] 'வான மூர்நத
வயஙகொளி மண்டில, நெருபபெனச் சிவநத
வுருபபவி ரங்காட், டிலையில
மலர்நத முகையி லிலவம்'' என முல்லை
முறைமைதிரிநது பாலையாயினவாறும்,
[4] 'சீறருங் கணிச்சியோன் .. ... . .வரைபிளந
தியங்குந, ராறுகெட விலங்கிய
வழலவி ராரிடை''எனக் குறிஞ்சி முறைமைதிரிநது
பாலையாயினவாறும்காண்க.
கோடி இழநத நிலம்போலக் கிழவனெடு
வேநதன் றிருகக் குனறித் திரிநது
இழநது உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக் கூட்டுக
காரிகைதனனுடன் காலை

யெயதினிரென மாறுக. காலே - காலம.

சூ அ - எ௬. அறையும்...... ....

............கவாக்கும்

(இ - ள்) யாறையும தாறுகளும அருவழியின

நெறிமயக்கமும பேயத்

தேருமென்னுமிவை அடைவுபடகிடநத இநதந

தொலேயாத பெரிய சுரத்து

நெறியைத் தொலேத்துபபோயக் கொடுமபாளர்

நெடுஙகுளமென்னும் ஊர்

சேர்க்கும பொதுவாகிய ஏரியினது கரையைக்

கழிநதுசெனருல் முடிக்குப் பிறை

யைக் கண்ணியாகச்சூடிய இறைவனே கதிப

கண்ணையாகிய வாயையுடைய

சூலவேலேப்போல மூனறுவழி அறிதறகரியவாம்படி

கவாக்குமெனறுமெனக.

பொறையைப் பொத்தையெனபாருமுளா; ஆவது

மட்சிறுமலே அரிடை -

அரியவழி; ஆவது ஆறலேபபோரும ஊறுசெயவிலங்குமுடைத்தாய ஏறறிழிவும் கவலேச்சினைநெறியுமாயிருப்பது. நிறைநீரவேலியெனறா, பேயத்தேரை; நீர்போலத் தோன்றுதலின; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயாபெற்ற

ஊர். இனிக்

கொடுமபைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் -

கரை;

பள்ளமுமாம். நீந்திப் புகவரிதெனபது தோனறப்

புக்காலென்றா. சூலத்து -
சூலம்போல; சாரியை நிறக உருபும் உவமவுருபும தொக்கன.
நெறியருமைகூறினன்.
எச. வலமபடக் கிடநத வழிநீா
துணியின் —(இ - ள்) அங்ஙனம்
கவலைப்படுநெறியினுள் வலபக்கத்ததாயக் கிடநத வழியில் நீா போகத்துணி
வீராயினெனறுனெனக.

[2] வேந்தன் - சூரியன், [3] சிலப். பக். கஎ. [1] அகநா, கக. [4] கலித், உ.

எரு - அசு. அலறுதலை மராமும்.....பதிச செல்லுமின்
(இ-ள்.) விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும், உறிய தலைகளையுடைய
ஓமையும் பொரிநத தாளையுடைய வாகையும், தண்டுமுளிநத புறக்காழாகிய மூங்கிலும், வரியையுடையமரல் நீர்வறநித் திரங்கிய கரிந்துகிடக்கினற இடங
களும், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி

அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்று
உளைக்குங்காடும், எயினரூரையடுத்தவழியுமாகியவவை கடத்தற்கரிய; அவற்
றைக்கடந்து போனல், அவ்விடத்து மலைச்சாரலில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்
கும்பருவத்தைத் தனனிடத்துடைய கரும்பும் கொயயும்பருவத்தையுடைய
தினையும் வளவிய புனத்தில்விளைந்த வரகும் வெள்ளுள்ளியும் மஞ்சளும் அழகிய
கொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த குலையையுடைய வரைவாழையும் கமு
கும் தெங்கும் மாவும் பலாவுமெனனுமிவை தனக்குச் சுற்றெங்கும் சூழப்பட்டு ஓங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலையென்னும் பெயரையுடைய மலை விளங்கித்
தோன்றும்; அம்மலையை வலப்பக்கத்துக்கொண்டு இடப்பக்கத்து நெறியிற்
சென்று மதுரையிற்புகுமினெனறானென்க.

உலறுதல் - தலைமுளிதல். உழிஞ்சில் - உன்னமரமாம். புல - புறக்காழ். திரங்கியவென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கியவென்றுமாம்;
[1] 'மரையா மரல்கவர' என்றாராகலின. எயினர் - மறவர். அறைக்கண் -
வரைநத்கண்ணுமாம் பூநதினை - பொலிவினையுடையதினை. காயம - வெள்
ளுள்ளி. சிறுமலை, பெயர். அகனபதி - மதுரை.

அஎ - கூ௨. அவ்வழி...... ....
.........பிலமுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப
போதீராயின இடப்பக்

கத்துச் சிறையையுடையவண்டுகள்
செவ்வழியாழ்பபண்ணினைப்பாடும தாழ்ந்த

தடத்தோடும் தாழ ந்தவயலோடும
குளிர்ந்தபூங்காவினோடும அருஞ்சுரங்கள

பலவும் இடைக்கிடந்த காட்டுநெறியையுங்கழிந்து
திருமாலகுன்றத்துச் செல ... லக்கடவீராயின,
அவவிடத்தே மிகக மயக்கத்தைக்கெடுக்கும பிலத்துநெறி

யுண்டென்றுனைக.

திருமால்குனறம - அழகர் திருமலை.

௬௨. ஆங்கு—(இ - ள்.) அபபிலத்துக்குளளே,
௬௩ - எ. விண்ணோ

ரேத்தும..........மூன்றுள

(இ - ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலின யாவரும
வியக்கததகும மரபினை

யுடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி
இட்டசித்தியெனனும்பெயர் எங்கும்

பரக்கப்பட்டு இடையறாத சிறப்பினையுடையவாயத்
தம்மிறசோந்திருக்கின்ற

மூன றுபொய்கைகளுளவென்றுணைக.

௬௭. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றுள்,
௬௮ - ௯. புண்ணிய

சரவணம்..........எய்துவிா

கக.—காடுகாண் காதை.

௲௦ள

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்னுநின்ற
பொய்கையில் ஆடுவிராயின்
இந்திரனாற்செயயப்பட்ட ஐந்திரவியாகரணமென்னும்
இலக்கணத்தை உணர்
வீரென்றானென்க.

இது நினைவின்றிப் பெறுமபேறு
பொருநதுதல் - ஆடுதல். எயதுதல் -உணர்தல்.

௧௦௦ - ௧௦௧.

பவகாரணி.............................எய்துவிர்

(இ - ள்.) அதுவன்றிய பவகாரணியென்னும்
பொயகைக்கண் ஆடுவீரா
யின் இப்பிறபபிறகுக் காரணமாகிய பழமபிறப்பை
யுணர்வீரெனறனென்க.

முன்னுமபினனுமாகிய இருபிறப்பையும்
உயத்துணர்தற்குக் காரணமாகிய
இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும்
எயதவுணர்வீரெனறனெனினுமமையும். இனிப்
பவமென்பதனை விகாரமாக்கிப்

பாவத்தான்வரும்பிறப்புக்களையென லுமாம்.

க0௨ - ௩.

இட்டசித்தி..................................நீரே

(இ - ள்) அதுவனறி இட்டசித்தியென்னும் பொயகையில் ஆடுவீராயின்

நீர் நினைத்தவெலலாம் எயதுதலையுடையீரென்றுனென்க

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செயது வருந்திப்பெருமல நினைத்

துழிப் பெறுவீரென்றுனெனினுமமையும்.

க0௪. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி

ராயின்----(இ - ள்.) அங்ஙன

ாகிய அப்பிலத்துக்கட்புகுதலை விரும்புவீராயினென்றுனென்க

க0௫ - எ. ஓங்குயர் மலையத்து.....

...மலைவலஞ் செய்தால்

(இ - ள்.) மிகவுமுயர்நத அத்திருமலைக்கணுள்ள பெரியோன்சேவடிகளைக்

கையாற்றொழுது மனததானினைநது வாக்காற றுதிததலுடனே அம்மலையை

மும்முறை வலஞ்செயதாலென்க.

அத்து, சாரியை.

வைத்தல் - நினைத்தல் = தியானம். வநதனை - ஈண்டுத் துதித்தல். தொழுது வைதது வந்தனையோடு வலஞ்செயதாலென்க.

க0அ - கக. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி

தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம் கூறுபடும்படி அறுத்துத்

தாழ்ந்த [1] சிலம்பாறென்னும் அகற்சியையுடைய ஆற்றினது கரைக்கண்ண

தாகிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளவிழ்ந்த மலரையுடையதோர் கோங்கி

னிழற்கண்ணே ஒரு பொற்கொடிபோலவும் மின்போலவும் புயல்போலும்

ஐவகைக்கூந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த தோளினையுமுடையாளொருத்தி

தோன்றியெனக.

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின்பெயர்.

கன்னிகாரம - கோங்கு. தொடி - வளைவு

தலை - இடம் இன், உவமவுருபு.

ஒருத்தி - ஓரியக்கி

கசஉ - எ. இம்மைக்

கின்பமும்.........கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தோன்றினவள்

இப்பிறப்பிற்கின்பமும் மறுபிறப்பிற்கு இன்பமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும்

ஒன்றாந்தன்மையாயக் கோட்

¹ சிலம்பாற்றினை நூபுரகங்கையென்பர்.

டமின்றி அழிவறநிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள்
யாவை? அவற்றை நீயி / ருரைமின்; யான இத ¹
தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்; வரோத்தமையென்று
கூறப்படுவேன்; யான் விஞய இவற்றை
உரைததாருளராயின், அவர்க்கு எத்
தொழிறகுமுரியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர்,
உரைத்தீராயின, உமக்கு இப்பொ
.ழுதே இப்பிலவாயிறகதவம் திறந்துதருவேனென்று
சொல்லுமென்றனென்க.
இம்மைக்கினபம - புகழ; மறுமைக்கினபம் -
புண்ணியம்; செம்மையினிற்
பது - மோக்கம்; இனி, ஒருவாக்கு இமமைமறுமைகட்கு
இன்பத்தைத்தநது பூமியுள்ளளவும்
நிறபதுபுகழென லுமாம; ² "ஒனறு வுலகத......தொன்றில்"
எனவும், ³ "இவணிசை யுடையோாக கலல தவண,
துயர்நில யுலகத் துறையு
ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல"
எனவுஙகூறினாராகலின. கதவந்திறத்
தற்குரியேனெனவுமாம். திறநதேன், காலமயக்கம;
விரைபொருடகண்வந்தது

கக௮ - உரு. கதவந் திறந்தவள்......பேணிய பொருளெனும்

(இ - ள்.) அவருரைபடின், அவள் கதவைத்திறநது இதுவென்றுகாட்டிய

நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள; அவ்வைகழிநதால், இரட்டைக்

கதவையுடைய வாயிலொனறு உண்டு; அதறகு மேலாகச்செனறால் வட்டி

கையிலேயெழுதின பாவைபோல்வாளொருத்தி வெளிப்பட்டு ஈறில்லாத இன்பம்

யாது? அதனை உரைத்தீராயின நீயிா

ளைப பெறுவீரெனனுமெனறுனெனக.

இமமுப்பொருளினும் விரும்பியபொரு

புதவம - வாயில் போகு - நெடுமை. ஒட்டுபபுதவம் - இரட்டைககதவம்.

உம்பா் - மேல். பூஙகொடி, உவமபபெயா; அனறித் துவாரவட்டிகையிற் பூங்

கொடி அங்ஙனம கேட்குமெனவுமாம. இறுதியிலின்பம - வீடு. பெறுதிர்,

முனனிலைபபனமை. போலி, ஒப்பில்போலி

கஉ௪ - ௫. உரையீ ராயினும...... .நீக்குவனும்மெனும

(இ - ள்.) விஞயவள், யான்விஞயதனை நும்பேதைமையான உரையீரா

யினும நும்மை வருத்தஞ்செயயேன; நீா போகக்கடவ
நெடுநெறிக்கண்ணே
நும்மைப்போக்குவலென் னுமெனறுனென்க.

கஉசு - ஏ. உரைத்தா ருளா.........

................பெயருநம்

(இ - ள்.) அவள் அஙஙனங்கேட்டபொருளை
உரைத்தாருளராயின், மூற்
கூறப்பட்ட பொயகைமூனறினை கரைக்கடசெலுத்தி
அவை இவையென்று
காட்டி மீளுமெனறுனென்க.

ஆஙகு, அசை

கஉஅ - ௬உ.

அருமறை மருங்கின்............மற்றவை

(இ - ள்.) ஓதவும உணரவுமரிய மறையிடத்தனவாகிய
ஐநதானும் எட்டா
னும் வருமுறைமைபபட்ட எழுததினையுடைய
மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன்

---

[1] அடிமலையைப் பாதசைலமென்று வடநூலார் கூறுதலின்,
தாள்வரையென்றார்.

[2] திருக்குறள், உ௬௬. [3] புறநானூறு, ருO.

கக.—காடுகாண்காதை.

மையாக மனத்தாலினைந்து வாக்காறறுதித்து
அவற்றுள் வேண்டியதியா
தொன்று அதனில் விரும்பினீராயாடின்,
அவறறின்பயனுயவை, தவங்களைச்
செய்தோர்க்கும் காணத்தகும்
மரபினையுடையவல்லவென்றனென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொயகைகளினபயனை
விரும்பினீராய ஒன்றினுடின் ' அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம்
பிறிதொனறினையும் காதலியாதென் றுமாம்.

இன்னும் மற்றவை காண்டகுமரபினவல்லவென்பதறகு
இவையொழிந்ததீர்த்
தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணசதகும
மரபினையுடையவல்லவெனினு' மமையும்

கஅ - அ. மற்றவை
நினையாது.........துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்) அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை
விரும்பீராயின், அவற்
றை நினையாதே அம்மலைமீதுநின்றோனுடைய
பொலிவுபொருந்திய தாமரை
மலர்போலும தாள்களை நினைமின்கள்; அங்ஙன
நினைப்பீராயின், அபபொழுதே
அவனது கருடப்புள்ளெழுதிய கொடித்தண்டு
பொருந்திநிறகுநிலையிடத்தைக்
காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவனறிருவடிநிலை நும்மை
எடுத்துக்கொண்டு பிற
வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றனெனக.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்பீரெனபான் தோன்றுமென்றான்.

கெடுக்கும், முறறு.

கரு அ - க. இன்ப

மெய்தி.......................ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அதுகாண்டலிற பின்னர்ப பரமபதததிற்குச்சேறலு

மெயயென்று இனபமெயதி மாட்சிமைபொருநதிய மா பிணியுடைய மதுரைக்

குச் செனமினகளென்றனெனக.

கச0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்கூடாகக் காணத்தகும் பிலத்தின் றன்மை இத்தன்மையா

யிருக்குமென்றனென்க.

கச0 - சக.

ஆங்கு...............................யானென

(இ - ள்.) அததன்மையவாகிய இரண்டு பக்கவழிகளிற் போதிராயின்,

இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்து இனிய பொழில்சூழ்ந்த

ஊரும் ஊாகளை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற கடத்தறகரியதோர் மிக்க

வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர் தெயவமுண்டு; அத்தெயவந்தோன்றி

வழிப்போவாரை இடுக்கண்செயயாது; செயவதியாதெனின், நடுக்கஞ்சாலா

நயத்தாலே போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்ஙனமாகிய அதனை நதப்பின, அப்
பெருவழி போவார்யாவர்கரும் முகஞ்செயதுகிடக்கும்; ஆதலால் நீயிருஞ்சென்
மின்; யானும் நிலங்கடநத நெடுமுடியண்ணலுள்களைத் தொழுதகையையுடையே
னுகவிற போருவலென்னவென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மடுத்துடன்கிடக்கும் - இம்மூன்றுவழியும் ஒரு
படிப்பட முகஞ்செயதுகிடக்குமெனினுமமையும்.

கடுo - ருக. மாமறை யோன்........கட்டுரை சொல்லும் ருகo

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போருவலென்ற முதுமறையோன்வாக்கால் **வழியின்** திறங்களைக்கேட்ட கவுந்தியடிகள் ஒருபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும்; அஃதியாதெனின்:—

கடுஉ - சுஃ. நலமபுரி
கொள்கை............அரும்பதித்தங்கி

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கததைப்புரிநத கோட்பாட்டையுடைய மறை**வல்ல** வனே! தேவாகளினும்வைத்து ஆயுக்கறபத்தினை மிகவுடைய இந்திரன்ருேற்று வித்த வியாகரணத்தினை எமமுடைய அருக்குமரனருளிச்செயத பரமாகமங் களிற காண்கினறிலேயோ? அஃதுளதாக, நின புண்ணியச

ரவணமபொருந்துதல் வேண்டா; அஃதன றி முறபிறப்பிறசெயதவற்றை இபபிறப்பிற காண்கின் றிலேயோ? ஆகலான நினபவகாரணி படியவேண்டா; அஃதன றி வாய்மையும் கொல்லாமையுமென்னும் இரண்டினையும் வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைகூடா திருக்கும்பொருள் யாவதுமில்லை; ஆகலின் , நின் இட்டசித்தியெய்துதல் வேண்டா; இவை இங்ஙனம்பெறுதலின, பிலம்புகவேண்டுமுறைமை எங்கட்கு இல்லைகாண்; நீ காமுறறுவநதெயவததைச் சென்று கண்டு அடிபணிதறகுப் போவாயாக; யாங்களும் எ ஙகட்கு ஏற்ற நெறியே செல்வோமெனறு அந்தமறை யோனுக்குப பொரு ந்துவனவாகிய மொழிகளையுண ர்த்திக் குனறுத ஒழுக்கத் தினையுடைய கோவலனுடனே அறறைநாள் தங்குதறகரியதொரு பதியிறறங்கி யெனக.

நலம்புரிகொள்கை நான் மறையாள, இகழச்சி கறபமென்பதனைப் பிரா கிருததகதாற கப்பமென்றா; தேவாகளிடைச்சென்று கறபிக்குமிநதிரனென்று ') மாம். மெய்ப்பாட்டியறகை - பரமாகமம், அதில் ஐ நதிரவியாகரணம் காண லாம். றூலினை யென னுமுருபு தொக்கது. இநதப்பிறப்பில்நிகர்வன முற்பிறப் பிற்புரிநத வினைபபயனென்பதுகருத்து.

கரு அ - கூ. வாய்மை...பொருள்:—[1] "யாமெய்யா ....பிற" எனவும், [2] "கொல்லான . ...தொழு" எனவும் உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க. இனிக் காமுறுதெயவம் - காமமுறுநதெயவம; எனவே காமக்குரோதாதிகளெல் லாமுடைய தெயவமென்பதூஉமாயிற று; கண்டு - கண்டுவைத்துமெனக.

பின்றையும்......................துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முனனூட்போலப பினபும் தங்கி அப்பதியினின றும் பெயர்ந்து செல்கினறபினனூட் கரிய பெரிய கணணையுடையாளும் கவுந்தியடிகளும் வழி நடை வருததத்தினலே வழிபபக்கத்தேயிராநிறக, முற்கூறிய இடைநெறிக் கிடந்த செலவைக்கொண்ட பக்கநெறியைக் கட நதுபோய ஒருபொயகைக் கரை யிறசென் று நீரையுண்ணவிரும்பிய வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு பெரிய துறையிடத்தே நினருனகவெனக

பினறை - பினனே. வழிநாள் - மறறைநாள். வருந்து-வழி. இடைநெறிநெறியிடையென று மாறினுமமையும். இயவு - செலவு. நீாநசைவேட்கை - நீர்மேலமிக்கவிருப்பம. இது கூறவே பாலைததிணையின தன்மைச்சிறப்பு மாயிறறு.

---

[1] திருக்குறள், கoo. [2] திருக்குறள், உகூo.

ரு.கக

கக.—காடுகாண் காதை.

௧எக - ரு. கானுறை தெய்வம்............நீருகுத்து

(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய
ஆராத்தெய்வமாகிய வனதெய்வம்
தனது காதன்மிகுதியாற சென்று கூடக்கருதி
மாதவிமேல் நயனதகாதலால்
நம்மேல் இவன அன்புறுவனெனறெண்ணி
அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது
வடிவைக்கொண்டு வந்து வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காறறுல்
நடுக்கமுற்றதென்
னும்படி அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணேவீழ்நது
பொயக்கண்ணீரையுகுத்
தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அனபினமையின உகுததற்கு
தோனற நின்றது.
சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உகுத்தெனக.

கஎசு - கூ. வாச
மாலை....................வான்றுய ருற்று (இ -
ள்.) இனி மாதவிகூற்ருகக் கொண்டுகூறுகினறவள்,
வாசந்தை
யுடைய மாலையிலெழுதிய ஓலைபபாசுரத்தில்
தவறுடையேனலலேன்; நீகூறிய
மாறறங்களிற் சிலதவறுண்டுபோலும்; அதனன்றே
கோவலன் எனக்குக்
கொடுமை செயதானென்று என்முனனே மாதவி
மயங்கிவீழ்நது மிக்கதுயர
முற்றெனக.

கஅO - கூக.
மேலோராயினும........பணிமொழி யாதென
(இ - ள்.) முனிவரும் கறறோரும கல்லாது

நன்மைதன்மையறிவோரும்
இது நெஞ்சையொறுக்கும்பிணியென்று உட்கொண்டு முகம்பாராது விட்டு
நீங்கப்பட்ட இப்பொழுதுமகளிருடைய செயதொழில் கடையானதொழிலென்று
சொல்லித் தனது சிவநத அரிபரந்த வளவிய கடையையுடைய கண்களால்
வெண்முத்தத்தைச்சொரிநது விருமபி முலைக்குபபூட்டிய வெள்ளிய நிலா
விளஙகும் குளிர்நத தனிமுததுவடததையுமவெறுத்துப் பூட்டிய தன்கையாற
பரிந்து சிநதித துறவாவெனனையுநதுறநதனள்; ஆதலான நீங்கள் மதுரை
யென்னு மூதூராகிய நகரைநோக்கிபபோநததனை வழியிலெதிரப்பட்டோர்
எனக்குரைததலானே [1] வாணிகச்சாத்தோடுபோநது தனிமையால யான்துய
ருழநதேன்; பகுததலரிய பண்பையுடையோனே! அதறகு நீயருளிச்செயயு
மாறறம யாதெனறுகேட்பவெனக.

பிறக்கிடுதல் - பின்னிடுதல், ஆவது முகமபாராமை. வாழ்க்கை - பொயத
தொழில். ஏகாரம், தேறறம். போனம - போலும, [2] "செயயு ளிறுதிப்போலி
மொழிவயி, னகார மகார மீரொற றுருகும்" எனபதனுறகொள்க மேலோர -
முனிவர. நூலோர் - கறறோர். பாலவகை தெரிநதடஙகுதியோர - மதிநுட்ப

முடையோர்.

கஙஉ - உ00.

மயக்குந்தெய்வம்..................ஏகென்றேக

(இ - ள்) இங்ஙனம் இயக்கி நடிக்கக்கண்ட கோவலன மதியை மயக்குவிக்
குந தெயவும் இவ் வலிய காடடிலுண்டென று அம்மறையோன கூறினைத

---

[1] வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள்; "சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப்
பெருவழி" (அ0) எனப்பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும், "தாளி ஞக்குபு சாத்தி
னெழுந்தவே" (களஎ) எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறினர்.

[2] தொல்காப்பியம், மொழிமரபு, சூ. கஅ.

லான் மந்திரத்தால் இநத ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய ஒதியையுடையாளைத்
தெயவமகள் மானிடமகளென்பதறிவேனெனக்கருதி அவன் நாவிற்கூறியமந்

திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, யான் இவ்வனத்திறறிரிகின்றவியக்கி;

நின்றனே விரும்புதலான் மயக்கஞ்செயயப் புக்கேன; யான்செயத இபபிழை
யை நின்மனேவிக்கும் கவுநதியடிகட்கும் மொழியாது போவாயாகவென்று
சொல்லித் தானும் தன்னிடமே போகவெனக.
தவததினுமம கறபுச்சிறந்ததாகலின், முறகூறினா.
இவா சாயலும் அறனு
முடையாரேனுமம தவறுகண்டுழிக் கணத்தின
வெகுண்டு சவிப்பரெனறஞ்சி அவர்க்கு உ
ரையாதொழியென்று இரந்தாளெனக.

உ0௧ - உ. தாமரைப் பாசடை......
...துயர் தீர்த்து
(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்போனபினபு
தாமரைப்பொதியுள் தான் அநத
விடத்திற குளிாநதநீரைக் கொண்டுசென்று
நீர்வேட்கையான்வருத்தமுறற
மடநதையது வருததத்தைத் தீர்ததென்க.
உ0௫ - சு. மீதுசெல் வெங்கதி...
.......அழுவத்து
(இ - ள்.) எழுகின்றகதிர் வெம்மைசெயதலைத்
தொடஙகுதலாலே பாலைத் தன்மைநிகழகின்ற இக்கானம
இனி வழிச்சேறறகு அரிதெனறு கோவலனுடனும் விளை
நத மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும்
மாதவத்தாட்டியும் வழி
மயக்கத்தையுடைய பாலைநிலப்பரப்பினகண்ணெனக.
தீதியல்கானம் - தீங்காலியன்றகானமுமாம.
உ0௭ - ௧௯.

குரவமும..............................ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குராவும் வெண்கடம்பும கோங்கும் வேங்கையும் தம்மி ே
மணந்தபொழில்சூழந்த இருபபிடத்து அரியவழிகளின் இயங்குவார்கைப்பொரு
ளாகிய வளத்தை விரும்பினலலது மழைவளததைவிரும்பாத விறன்முழிலையே.
உழவுத்தொழிலாகவுடைய மறவா கூறறததையொத்த வலியோடே விலலையேந்
திப் பகைவர்முனையிடத்தேபுக, அவர்க்குவென் றியைகொடுதது அதறகு விலை யாகிய மிக்க ஆண்மைத தன்மையையுடைய அவிபபலியைத் தானபெறுதற்கு
வழிபார்த்திருக்கும நெறறிககண்ணையுடையகுமரி, விண்ணோர்பரவும்பாவை,
குறறமறற சிறபபினையுடைய சுவாக்கநாட்டையுடையர்ளாகிய ஐயைகோட்டத்
தைச் சென்றடைநதார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவென ததிரியாது ஏநதிப போகி வெறறங்
கொடுத்துப் பார்த்திருக்குமெனபதும் பொருள். அதறகு உழவர்க்கென நான்க ஹுருபு விரிக்க.
முனபொடுவெறறஙகொடுத்தெனக. மயங்கதரமூவத்து விளங்
கிய இருக்கைக்கட் கோட்டமென்க; அஃது ஏநதிப போகிக் கொடுதது இருக்கும்
குமரி பாவை நாடு ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க

கழிபேராண்மைக்கடன் -
தன்னைத்தானிடும்பலிக்கடன். விழிநுதல் -
நுதல்விழியென்க
இஃது, எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின்,
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.
கக.—காடுகாண்காதை
முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது
வேட்டுவவரி.

கடுங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
யாறுசெல் * வருத்தத்துச சீறடி சிவப்ப
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்தாங்
கையை கோட்டத் தெய்யா வொருசிறை
ரு. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன †
ருப்பால்
வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித்
தாயத்துப்

‡ பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச் சாலினி
§ தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக்
கையெடுத் தோச்சிக் கானவர் வியப்ப
விடுமுள் வேலி யெயினர்கூட் டுண்ணும்
நடுவூர் மன்றத் தடிபெயர்த் தாடிக்
கல்லென் பேரூர்க் கணநிரை சிறந்தன
வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன
[1] மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா

---

௧. திருகலின் - முறுகலின்.

௨. எயயாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

௫. உப்பால் - மேல்.

௬. வழங்குவிறறடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை; வழங்குவில் - அம்பை வழங்கும்வில்லெனறுமாம். தாயம் - உரிமை.

௭. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன்; அஃது கொடுத்துப் போந்தாள். சாலினி - தேவராட்டி.

௧௧. நடுவூர் மன்றம - ஊர்நடுமன்றம்

௧௨. கல்லெனபேரூர் - கரந்தையரூர்கள்.

௧௫ நிரைகவர்நது வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள் பாழ்பட்டன.

௧௬. மறக்குடித் தாயமாகிய வழிவளஞ்சுரவாது; வழிவளம் - போவாரை அடித்துப்பறிததல்.

[1] கச - கூ. கருத்து: கலி. ககூ: கஉ - ச.

(பி - ம்.) * 'வருத்தஞ்சீறடி' † 'இப்பால்' ‡ 'பழங்கணுற்ற', விருத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுந்து மெய்ம்மையிளிறுத்துக்'

' பழங்கட '

தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினருங்
[1] கலையமா செல்வி கடனுணி னல்லது
* சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ ளல்லண்
மட்டூண் வாழ்க்கை † வேண்டுதி ராயிற்
கட்டூண் மாக்கள் கடந்தரு மெனவாங்
கிட்டுத் தலைபெண் ணு ‡ மெயின ரல்லது
சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக்

குமரியைச

ª சிறுவெள் ளரவின் குருளைநாண் சுற்றிக்
§ குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி
யிளைசூழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனத்து

கரு. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள் அவி
நதடங்குதல் - நிரைகோட லும் ஆறலைத்தலுமொழிதல் ; இது
'மறக்குடி அறஞ்செயயக் கெடும்' என னுட வழக்கு.

கஅ. மட்டுண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை.

கக. கட்டுண்மாக்கள் - களவேகட்டு உ
ணவாகவுண்ணுமாக்கள். கடந்தட மென்றது சாலினிகூறறு ;
தாருமென்றது விகாரத்தால் தருமென்பதாயிற்று ஆங்கு -
அவ்விடத்தில்.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி
கூறுகின்றார்:—

உ0: தலையறுததிட்டு எண்ணபபடும் எயினரல்லது.

உக. சுட்டுததலைபோகா - நோயாறசெகதுச்
சுட்டுப்போகாத ; என்றது மறங்கூறியதாம்

உ0 - உக அன்றியும், மாறறுார்தலையைத் தாங்கள்
வெட்டியிட்டு எண்ணு
மதல்லது பிறராற கருதலானவிடததைபபோகாதவென்றுமாம். அன்றியும்
மறத்திற்கு முறபடவிட்டெண்ணுமெயினா, தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிற
கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத தொல்குடியிற் குமரியென்றுமாம்.

௨௨. அரவின்குருளை நாணென்றது - பொனஞறபண்ணின பாம்பு [''அராப்போத்து'' என்பதுபோல உருவமாறிநின்றது.]

௨௨ - ௩. சுறறிக்கட்டி.

௨௪. இளைசூழ்படப்பை - காவல்சூழ்ந்த கொல்லைத்தோட்டம். இழுக்கிய பட்ட,

---

¹ கருத்து: சிலப்பதிகாரம், ௧௧: ௨௧௧ - ௩. குறுந்தொகை, ௧௧௧.

(பி - ம்.) * 'சிலைதரு' † 'வேண்டுவிராயிற்' ‡ 'எயினர்க்கல்லது' § 'குமிழுமி

௨௫. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது

முளைவெண் டிங்க ளென்னச * சாத்தி
மறங்கொள் † வயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற
மாலை வெண்பற் றாலிநிரை பூட்டி
வரியும புள்ளியு ‡ மயங்கு வான்புறத்
௩௰. துரிவை மேகலை § யுடீஇப் பரிவொடு

கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக்
கொடுத்த
திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேறறிப
பாவையுங் கிளியுந தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற மஞ்ஞையும
௩௫. பந்துங் கழங்குந தந்தனா ¶ பரசி
வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் **
சாந்தமும
[1] புழுக்கலு ++ நோலையும விழுக்குடை
மடையும்
பூவும் புகையு மேவிய விரையு
மேவ லெயிற்றிய ‡‡ ரேநதினா பின்வர [2]
௪௦. வாறெறி பறையுஞ் சூறைச சின்னமுங்
கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்
,
கணங்கொண்டு துவைபப வணங்கு
முன்னிறீஇ

உஅ மாலை — ஒழுங்கு.
உஎ - அ. நிரைபுலிபபறருவி - நிரைத்த புலிப்பற்ருவி
உகூ - ௩0. வான்புறத்துரிவை - தூயபுறததினையுடைய
புலியுரிவை.
௩உ திரிதருகோடு — புரிந்தகொமபு. ௩௩. தூவி -
சிறகின்மயிர்.

௬௫. பந்தும் கழங்குங்கொண்டு சேவித்து.

[3] ௬௯ - ௪௰. (பா) பீடிகையிற சென று நிலைப்பலிசெய்து.

௪௰. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டும்பறை சூறைச்சின்னம - சூறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சின்னம்

௪௨. (பா) அணங்கு மெய்ந்நிறீஇ - அக்குமரிமேல் அணங்கையேறறி.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், ௧: ௬௮.

[2] 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி செய்தாங்கு" என்று ஓரடி சிலபிரதிகளில் அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

[3] மிகுதியாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது; இஃது அடியார்க்குநல்லா ருரையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - ம்.) * 'சேர்த்தி' † 'இரும்புலி' ‡ 'மயங்கியவான்' § 'உடுத்தி' || 'கையிற் கொடுத்து' ¶ 'பின்வர' ** 'சாந்தும்' †† 'நொலையலும்' ‡‡ 'ஏந்தினர்சூழ்ந்து' ௱௬௪

சிலப்பதிகாரம்

விலைப்பலி யுண்ணு மலர்ப்பலி பீடிகைக்

கலைப்ப்ரி யூர்தியைக் லைகதொழு தேத்தி
சரு. யிணைமலர்ச சீறடி * யிணைந்தனள்
வருந்திக்
கணவனே டிருந்த மணமலி கூந்தலை
† யிவளோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை
யாட்டி தென்றமிழ்ப் பாவை ‡ செய்த
தவக்கொழுந
தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய
ருo. திருமா மணியெனத் தெய்வமுற்
றுரைப்பப
பேதுறவு மொழிந்தனண் மூதறி
வாட்டியென்
றரும்பெறற் கணவன் பெரும்புறத §
தொடுங்கி
விருந்தின் மூர லரும்பினை ணிற்ப
மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ் சென்னி
ருரு. நுதல்கிழித்து விழித்த விமையா
நாட்டத்துப
பவள வாய்சசி தவளவா ணகைசசி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத
தரவுநாண் பூட்டி || நெடுமலை
வளைத்தோ

டுளையெயிற் றரகக் கசசுடை ஞ்மூலசசி
கூ(). வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி
[1] கரியி னுரிவை போர்ததணங் காகிய
வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி

சரு. விலைபபலி - வெறறிகொடுததுணணும்பலி. (ப 1) மலர்ப்பலிபீடிகை

யென் றது - கோட்டசதை.

சரு - ச உண்ணுமோதி.

பீடிகைக்கு அருகேநிறகிறகலைப்பரிபூரதியைக் கைதொழுதேத்தி; ஏத்தி - ஏத்த. கலைப்பரிபூரதியென றது - தெயவமேறப்பட்டாளை. கலைப்பரி - பரிக்கலை யென்க.

சஎ. 'கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி' என் றது - மேறபட்டு இவளைத் தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங் கூறினபடியாலே, இவள் தாக்கையாகவே பிறந் தாளென் றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (க -) அணங்கு மெய்நநிறீஇ (சச) ஏத்தப் பின்னும்

(ரு) தெயவமுற்று.

(சஎ) 'கொங்கச் செல்வி'' என் றதுமுதலாக, (ருப) 'திருமாமணி' எனப

திருகக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினாள்

[1] இவ்வடி., தக்க. தாழிசை, ௬௬ - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * 'இளைத்தடிவருந்த' † 'இவளோர்' ‡ 'செய்தவக்' § 'ஒதுங்கி' || 'நெடுவரை'

௧௨.—வேட்டுவவரி.

௬.௧ள

சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ் சீறடி

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை

௬௫. யிரண்டுவே றுருவிற் றிரண்டதோ ளவுணன்

றலைமிசை நின்ற தையல் பலதொழு

மமரி குமரி கவுரி சமரி

* சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை

யையை செய்யவள் வெய்யவாட் டடக்கைப

௭௦. பாய்கலைப் பாவை பைந்தொடிப பாவை

யாய்கலைப் பாவை † யருங்கலப் பாவை

தமர்தொழ வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளங் குமரியு மருளினள

வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே

உரைப் ‡ பாட்டுமடை.

சுரு. இரண்டுவேறுரு - தலை கடாவானவடிவு
அவுணன் - மகிடாசுரன்.

சுஅ சூலி - சூலத்தையுடையாள். மாலவற்கிளங்கிளை
- மாலின தங்கை.

எக. ஆயகலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண்.
அருங்கலப் பாவை - இரத் தினப்பாவை.

எஉ. தமர்தொழ வநத குமரி - எயினர் தொழவந்த
குமரி

எரு. அமரிளங் குமரி - குமரிமாதேவி

(எச) வாயநததென று கண்டார்கூற (எரு) அருளின
ளென்க.

சாலினி சொல்லி ஒடபிததுப பநதுமுதலாயின
கொண்டு சிலர் பினவாரா
நிற்பப் பறைமுதலியன நின்று துவைப்பப் ப.பிசெயது
அபபலியிட்ட அப்படி மத்தாள் தெய்வத்தைததொழுதேத்த,

அததெயவம் இவண்மேறபொருந்தி அங் கிருந்த கண்ணகியை படிகழ, அதுகண்டு கண்ணகி நாணி மயக்கத்தான்மொழிந் தாளென்று தன்கணவனபுறத்து ஒடுங்கி நகைநதுநிறபத தமர்தொழவந்த குமரிக்கோலத்தமாநத இளங்குமரியும் கொண்ட வரிக்கோலம் வாயந்ததென்று
கண்டார்சொல்ல அருளினளெனக்கூட்டுக

அன்றியும், மதியின் (பா) வெண்கோடுமுதலாயின இப்பொழுது பிரதி
விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....
.வரியுறுசெயகைவாயந்ததா
லெனத் தமர்தொழவநத குமரியும் அருளின ளெனறுரைப்பாருமுளர்.

பணடு அருளாக்குமரியும அருளினளெனக.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செயயுளை இடையிலே மடுத்தல்

(பி - ம்.) * 'சூரி' † 'அருங்கலைப்பாவை' ‡ 'பாட்டுமடையாங்கநாக'

வேறு.

நாக நாறு நரந்தை நிரந்தன
* ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்
சேவு மாவுஞ் செறிநதன கண்ணுதல்

பாக மாளுடை யாளபலி முன்றிலே

செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன

சேயிதழ்

கொம்பா நல்லில வங்கள் குவிந்தன
பொங்கா வெண்பொரி சிந்தின

புன்கிளந

திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே
மரவம் பாதிரி புன்னை மணங்கமழ்
குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பாமே

லரவ வண்டின மார்த்துட

னியாழ்செயுந திருவ மாற்கிளை யாடிரு

முன்றிலே

வேறு

[1] கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு

நின்றவிப்

பொற்றொடி மாதா தவமென்னை கொ

ல்லோ

பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
விற்றொழில் வேடர் குலனே குலனும்

ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்
பையர வல்கு றவமென்னை கொல்லோ
பையர வல்குல் பிறந்த குடிபபிறந்த
§ வெய்வி லெயினா குலனே குலனும்

"நாகநாறு"—நாகம் - சுரபுன்னை. (ம)
நாறுநரநதம் - நாரத்து.

ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சநதனம; ஆத்தியுமாம் சே
எனபது ஒருமரம்; உழிஞ்
சிலுமாம் ; அழிஞ்சிலுமாம்

" செம்பொன் "—செம்பொன்னை வேங்கை
சொரிநதன. குவிநதன -

குவித்தன.

"மரவம்"—மரவம் - கடம்பு ; குங்கும
மரமுமாம

"கொறறவை"—கொறறவை - ஐயை.

---

[1] இச்செய்யுள் முதலியமூன்றும் ஆடுநர்ப்புகழ்தலென்று சில மூலப்பிரதிகளில்
எழுதப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * 'யாவும்' † 'வேங்கை' ‡

'குலமேகுலமும' § 'வெய்யவெயினர்'

௬௨.—வேட்டுவவரி. ௩௧௯

பாய்கலைப் பாவை யணிகொண்டு நின் றவிவ்
வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை கொல்லோ. வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

வேறு.

* [1] ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி னுரியுடுத்துக்
கானத தெருமைக் கருந தலைமே னின்றாயால்
வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின் றியேநிற்பாய்
வரிவளைக்கை வாளேந்தி மாமயிடற் செற்றுக்
கரியதிரி கோட்டுக் † கலைமிசைமே னின்றாயா

லரியரன்பூ மேலோ ‡ னகமலர்மேன்
மன்னும்
விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேநிற்பாய்
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் § தாமரைக்
கையேந்திச
செங்க ணரிமான் சினவிடைமே
னின்றியாற்
கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன்
பாகத்து
மங்கை யுருவாய் ¶ மறையேத்த
வேநிற்பாய்

வேறு.

ஆங்குக்,
கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத்
தொடுத்த
துன்று மலர்பிணைய றோண்மே
லிட்டாங்
கசுரா வாட வமரர்க் காடிய
குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

"பாயகலை"—(பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில.
"ஆனை ததோால"--நடுக்கின றியே நிறபாய, நீ இப்பொழுது இங்ஙனே நின்று
யென்க.

"வரிவளை"—செறறென்றது, இப்பொழுது மிதித்து நிறகின்ற நிலையை.

பூமேலோன்—பிரமன். அகமலர் - இதயகமலம்.

"கொன்றை"—கூத்துள்படும் - கூத்தாடுமெனகின்றது.

---

[1] இக்கவிமுதலிய மூன்றும், முன்னிலைப்பரவலாய் மூன்றடுக்கி நான்கடியான் வந்தனவென்பர்; தொல். செய். சூ. கசக - ந.

(பி - ம்.) * 'யானைத்தோல்' † 'கலைமிசை நின்முயால்' ‡ 'அகன்மலர்' § 'தாமரைக்கைமேலேந்தி' || 'கண்ணுந்தறன்' ¶ 'மறைபோற்றவே நிற்பாய் கொன்றையுமரவமுத்'

வேறு.

[1] ஆய்பொன் னரிசிலம்புஞ் சூடகமு மேகலையு மார்ப்ப வார்ப்ப

மாயஞ்செய வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கானமேல் வாளமலை யாடும் போலு

மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடுமாயிற்

காயா மலர்மேனி யேத்தி வானோர் கைபெய மலர்மாரி காட்டும் போலும்

[2] உட்குடைச சீறா * ரொருமகனை னிரைகொள்ள வுற்ற காலை

வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ளுழத்தியும் வேண்டும் போலும்

வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ளுழத்தியும்
வேண்டின் வேற்றார்க் கட்சியுட் காரி கடிய குரலிசைத்துக் காட்டும் போலும் [3] கள்விலை யாட்டி மறுப்பப் பொருமறவன் † கைவில் லேந்திப்

புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லா நிரைகருதிப் போகும் போலும்

[4] புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் ‡ போகுங் காலைக்

கொள்ளுங் கொடியெடுததுககொறறவையுங் § கொடுமரமுன் செல்லுமபோலும்.

வேறு.

[5] இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின்
னையர்

தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்தநல்
லானிரைகள்

கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணா
சீர்வல்ல

னிறைந்தன

"ஆய்பொன்"—[2] மரக்கால் - அசுரர் தனமேல் பாம்பும் தேளும் மாயத்தி
னாலே வரவிடுகையாற் காலிலே மரத்தைதக்கட்டி வாளையெடுத்து நின்றாடுங் கூத்து. வானோர்கை மலர்பெயமாரியைக் காட்டும

"உட்குடை"—வேண்டும - விருமபும் காரி - கருஙகுருவி. கடியகுரல் -
நிமித்தம்.

"கள்விலை"— கொள்ளுங்கொடி - தான தெரிந்து கொள்ளும் ஆளிக்கொடி. கொடுமரம் - வில்.
கொறறவையும கொடியெடுததுச்செல்லுமென்க அன்றி
யும் எடுததென்றதனை எடுபபவென றுதிரித்து இவள் வில்லையெடுப்பச் செல்லு
மென்பாருமுளா

இத்தாழிசைகளிற போலுமென றது ஒப்பில்போலி.

"இளமா"—இளமாவெயிற்றி - மாமை நிறத்தைதயுடைய இளவெயிற்றி.

---

[1] எல்லாப்பிரதிகளிலும் முதலடி அறுசீராயும் மற்றையடி எண்சீராயும் உள்ளன.

[2] புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௯.

[3] " " ௨.

[4] சிலப். ௧௧: ௨௧0 - ௧௨.

5 இச்செய்யுள் கொடைக்குமேற்கோள், தொல். புறத்திணை சூ; ௩ - ந; இது முதலிய மூன்றும் தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவந்தனவென்பர், தொல். செய். சூ. ௧௪௬ - ந. 6 சிலப்பதிகாரம், கூ: ௫அ - ௯.

(பி - ம்.) * 'ஒருமகளுகொள்ள' † 'கைவேலேத்திப்புள்ளுவழிப்' ‡ 'போகுமாயின்' § 'கொமேரமுஞ்'

௧௨.—வேட்டுவவரி.

௫௨௧.

முருந்தே ரிளநகை காணாய்நின் ஐயர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த வினநிரைகள்
கள்விலை யாட்டிநல் வேய்தெரி கானவன்
[1] * புள்வாய்ப்புச சொன்னகணி முன்றி
னிறைந்தன
கயமல ருண்கணாய் காணாய்நின் ஐய
ரயலூ ரலற † வெறிந்த நிரைக
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
யெயின ரெயிற்றியா முன்றி
னிறைந்தன

துறைபபாட்டுமடை. வேறு.

[2] சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி
தொழுதே
மடல்வலி யெயினர்நி னடிதொடு
கடனிது

மிடறுகு குருதிகொள் விறறரு விலேயே
அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின மலரடி தொழுதேங்

கணநிரை ‡ பெறுவிற லெயினிடு
கடனிது
நிண னுகு குருதிகொ § ணிகரடு விலேயே

"முருகதேர்"—வேயதெரி கானவன - ஒறறன.
"கயமலர"—நயனி ல மொழி -
நயப்பாடில்லாதமொழி (பா) நரைமுதிர்
தாடியையுடைய எயினர்.
துறைபபாட்டு - வெட்சிததுறை சொனனபாட்டு.
"சுடரொடு"— [3] சுடரொடுதிரிதருமுனிவா -
ஆதிததனவெபபம தணி
தல காரணமாக அவனுடனே கூடித திரியுமுனிவர். நின
அடிதொழ கடனிது -
ஆளுறறகடனிது. விறறருவிலை - நீகொடுத்த வெறறிதநத
வில.
"அணிமுடி"—அமரர், எழுவாய.

---

[1] புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சி, கக.
[3] "சுடரொடு", "அணிமுடி", "துடியொடு"—இவை

மூன்றடுக்கி முடுகிலாய்
வந்த தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகென்பர்; தொல். செய். சூ.
கசகூ. ந.

[3] புறநானூறு சகூ - ஆம் செய்யுளாலும், அதன்
உரையாலும் திருமுருகாற்றுப்
படை, 50எ - ஆம் அடியாலும் அதன் விசேட
உரையாலுமறியலாகும்.

(பி - ம்.) * 'புள்வாய்ப்புட்' † 'எறிந்ததல்லாக்கள்' ‡ '
பெறும்' § 'நிகர்நடே'

சகூ

துடியொடு சிறுபறை வயிரொடு
துவைசெய வெடிபட * வருபவ
ரெயினர்க ளரையிரு
ளடுபுலி யனையவர் குமரிநி [1] னடிதொடு
படுகட னிதுவுகு பலிமுக மடையே

வேறு.

வம்பலா பல்கி வழியும ! வளம்பட
வம்புடை வல்வி லெயின்கட
னுண்குவாய்
சங்கரி யந்தரி நீலி சடாமுடிச
செங்க ணரவு ‡ பிறையுடன்
சேர்த்துவாய்

துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சூ
ரெறிதரு
கண்ணி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ
வொருவரு
முண்ணாத நஞ்சுண் டிருந்தருள்
செய்குவாய்
* பொருளகொண்டு § புண்செயி
னல்லதை யார்க்கு
மருளி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
மருதி னடநதுநின் மாமன்செய் வஞ்ச
வுருளுஞ் சகட முதைததருள
செய்குவாய்

வே று.

|| மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
பொறையுயர் பொதியிற் பொருபபன்
பிறாநாட்டுக்
கட்சியுங் கரநதையும பாழ்பட
வெட்சி சூடுக விறல்வெய் யோனே.

"துடியொடு"—படுகட னிதுவென்றது
துடிமுதலாகிய வாச்சியங்க
ளுடனே செய்யும் பூசையை. பலிமுக...... மடை-
சோறு.

"வம்பலா"—(பா) உண்குவை - உண்பாயாக.

"பொருள்கொண்டு"-மருதினடந்து-மருதிடைநடந்து.

செயகுவாய்,விளி.

இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப பரவுவார

வார்த்தை. "மறைமுது"— மறைமுது முதல்வன் -

மாதேவன. இவன்பின்னர் -

அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்;

இவன வெயயோன;

விறல்வெயயோன் - வெற்றியை விரும்புதலையுடையோன

கட்சி - காடு கரந

தை - அவர்மீட்குநதொழில்.

---

[1] பரி. அ: எ௦; கலி. கூச; மணி. கஅ: களக.

[2] "பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யன்போ, டருள்புற மாறிய" கலி. கஎ.

[3] இக்கருத்தை மறுப்பர் நச்சினார்க்கினியர்; மதுரை. ச௦ - சஉ - உரை.

(பி - ம்.) * 'வருமவரெயினர்கணயமிலர்' † 'வளஞ்சுரப்ப' ‡ 'பிறையொடு' § 'நோய்செயின்' || 'மறங்கெழு சிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறங்காத் தோம்பு கழுங்கொடி பிறர்நாட்டு'

கஉ.—வேட்டுவவரி.

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்)

அங்ஙனமடைந்தவர் வெங்கதிர் முறுகுதலாலே,

தண்கதிருமுண்டாதலின்,

வெங்கதிரெனபதுதோனறக்'கடுங்கதி'ரென்றார்.

க - ஙு. நடுங்கஞரெய்தி...
......................இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள், கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகு
தலின் வெம்மைவிளக்கும் பாலைத்தனமையையுடைய நெறியைச்செல்லுத லால் நடுங்குதற்குக்காரணமான அஞரெய்தி மெய்வருத்தத்தோடே அடிகள்
கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லா ராய் நோயதணிய அவவிடத்துளதாகிய முற்கூறிய ஐயை கோட்டத்துப் பலரும்புகுந்தறியாததோர பக்கத்தே புக்கிருந்தார்களாகவென்க.

ஙு. உபபால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - எ. வழங்குவிற்றடக்கை.....................
..சாலினி

(இ - ள்.) அமபைவழங்கும விலலைக கையிலேயுடைய மறவர்குடியிற் பிறநத உரிமையையுடைய சாலினியானவள்,

பழங்கடன - முனபுநோநதகடன் முழங்குவாய் - கொக்கரிப்பையுடைய வாய. சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று...
.................அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்) அச்சாலினி, தனனூர்நடுவாகிய மன்றினகணணே தாள தெய்வத்தன்மையுறறு மெயம்மயிர்சிலிர்த்து முரிகிமிாத்த கைகளை ஒறறையும் இரட்

டையுமாக்கி அவிநயத்தோடேகூட்டிக தாளத்திற்கு ஒப்ப அடிபெயர்த்துக் காணவர்வியப்ப ஆடியெனக

கூட்டுணணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - ரு. கல்லென் பேரூர் ..

........மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவள் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) முனபுசொல்லிய நுங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லையுடைய எயினர்மனறுகள் இனறு பாழ்பட்டன; பகைவருடைய ஊர்களில் திரண்டநிரைகள் மிக்கன.

கஙு - அநுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி பட்டது பாடமாயின், ஒருமை பன்மைமயக்கமெனக

கச - ரு. மறக்குடித்

தாயத்து..................எயினருமம

(இ - ள். அங்ஙனம அவட்குக் கடனகொடாமையின், இமமறக்குடியில் தாயமபறறிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகினற ஆறெறி சூறை ஆகோள் முதலியவறறுல்விளையும் வளங்குன்றி அறக்குடிகளைப்போலச் சினங்குறைந்து செருக்கு அடங்கிவிட்டார்கள்;

இது முன்னிலைப்புறமொழி

கசு - எ. கலையமர்
செல்வி........கொடுப்போ ளல்லள்
(இ - ள்) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய
செல்வி தான்கொடுத்த
வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை
உண்ணக்கொடுப்பினல்லது நுஞ்
சிலைக்குப்பொருந்திய வெனறியைக்
கொடுப்பாளொருதியல்லள் ;
கஅ - கூ. மட்டூண் வாழ்க்கை ......தரு
மெனவாங்கு
(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும்
ஊணையுடையமாக்கள், நுஞ்சுற்றத்தி
னுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இல்வாழ்க்கையை நீர்
விரும்புவீராயின், செல்
விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற கொடுமின்களென்று
சாலினி சொலலவென்க.
தாருமெனறது தருமென விகாரமாகிக்
கொடுமென்பதாயிற்று.
ஆங்கு அசை
உ0 - உக. இட்டுத்
தலை............................குமரியை
(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத்
தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும
தல்லது பகைஞா சுட்டியெண்ணுதல அவரிடத்து
முடிவுபோகாமைக்குக் காரண

மாகிய எயினர் தொல்குடிக் குமரியையெனக.

இனித் தலைகள் அரிநது வைக்கவைக்கப் பிறர் எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத் திறசுடப்பட்டு அவம்போகாக்குடியென றுமாம. இன னும் அர சன்சுட்டியமாற் றரசா தலையைப் பிறரிடததுபபோகவிடா வென றுமாம சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உ௨ - சு. சிறுவெள் ளரவின் குருளை......என்னச சாத்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது குடிபபிறநத குமரியுடைய

குறிதாக நெறிததகூநதலைச் சடையாககட்டி அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய

அரவினது குருளையாகப் பொன்ஞாணினை வளையக்கிடததிக் காவற்காடுசூழ்ந்த

தோட்டபபயிரையழித்த ஏனத்தினது கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய

வெள்ளிய பிறையென்னு மபடிசாத்தி,

வெளளரவென ரு, சாதிபறறி குருளையென ரர், அச்சடையிற்பிறநதமை தோன்ற. சடைமுடி பாமபாறகட்டுதலான, நாண் பாம்பாயிறறென் றுமாம்.

இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

உஎ - ௩௦. மறங்கொள் வயப்புலி........ .மேகலை யுடீஇ (இ-ள்.) கடுஙகணமையையுடைய வலியபுலியை வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த

பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி, அதனது வரியும்புள்ளியும்

தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே மேகலையாகவுடுத்தி, வான் - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயறசியான் வாயங்காந்துவருதலின், 'வாயபிளாந' தென்றார்

௩௦ - ௩௧.

பரிவொடு.............................கொடுத்து

(இ-ள்.)வயிரவில்லை வருததததோடுவளைத்து அவள் கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அனபுமாட-

௧௨.—வேட்டுவவரி.

௩௨௫

௩௨. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ-ள்.) முறுக்குண்ட கோட்டையுடைய கலையின் மீதேயிருத்தி, ஊரிற்றிரிதருமென்றுமாம்.

௩௩ - ௫. பாவையுங் கிளியும் .... தந்தனர் பரசி

(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு சேவித்துத் துதித்தன ராய்,

பாவை - மதனபபாவைமுதலியன தூவி - சூட்டு. நீனிறம் - நீலநிறம்.

௩௯ - ௬. வண்ணமுஞ்
சுண்ணமும்......ஏந்தினர் பின்வர

(இ - ள்.) வண்ணமுதல விரையீறுயவற்றை ஏவல்செயயுமெயிற்றியர் ஏந்தினராயப் பினசெல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம். புழுக்கல் - அவரை

துவரைமுதலியன. சோலை - எட்கசி விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு.

௪௦ - ௪௨. ஆறெறி
பறையும......அணங்குமுன் னிறீஇ

(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற கொட்டும பறையும சூறைகொள்ளுங்கால்

ஊதுஞ்சினனமும துததரிக்கொமபும் குழிக்குழலும் எறிமணியுமாகியவிவை

தம்மிறகூடியொலிபப இவ்வனைததையும அணங்கின் முனனே நிறுத்தவென்க.

நிறீஇ - நிறுதத.

௪௩ - ௪. விலைப்பலி
யுண்ணும........கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்.) தானகொடுதத வெனறிககு விலையாகிய உயிரப்பலியையுண்ணும்.

விரிநத பலிபீடததை முநதுறத்தொழுது பினனர்ச் செலவையுடைய கலையா

கிய ஊர்தியையுடையாளைக் கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் – விரிதல.

சுஎ – ௫௱. இணைமலர்ச சீறடி...
....தெய்வமுற் றுரைப்ப

(இ - ள்) இணையான மலர்போலும் சிறிய அடிகளொந்தனளாய வருந்தி அவ்வருத்தநதீரக் கணவனுடனேயிருநத கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்ற இவள் கொங்கநாட்டினையாளும் செல்வி; குடநாட்டினையாளுஞ்செல்வி; தென் றமிழ்நாட்டினையாளுமபாவை; இங்ஙன மாதற்கு முறபவததிறசெயத தவத்தின கண்முளைதத கொழுநதுபோல்வாள்; இவ்வுலகிறகு முழுமாணிக்கம்போன்று உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர் திருமணியெனச் சாலினி தன்தெய வத்தனமையான இங்ஙனம் இவளை மிகுத்துரைப்பவென்க.

கண்ணகி அனன்ளாதலை, [1] 'கொங்கிளங் கோசர்' எனறதுமுதலியவற்று னறிக.

௬க - ௯. பேதுறவு மொழிந்தனள்......
அரும்பின ணிறப

(இ - ள்.) இங்ஙனம சாலினிபுகழ்நதுகூறிய அதனைப பொருதகண்ணகி

இம்மூதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தார
கூறினளெனக்கருதி நாணினல் தன்

---

¹ சிலப். ௯௦ - ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

கணவனது புறத்தே மறைந்து

அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய சிறுநகை யோடு நிற்பவென்க.

௫௪ - ௫. மதியின்வெண் டோடு
.........இமையா நாட்டத்து

(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூடும் சென்னியையும், நுதலைத் திறந்துவிழித்த இமையாதநாட்டத்தினையுமுடைய.

௫௫ - எ. பவள வாய்ச்சி......
..............கறுத்த கண்டி

(இ - ள்) பவளம்போறசிவநத வாயினையும்
கண்டத்தினையுமுடையாள்,
வெள்ளிய நகையினையும் கரிய

ருள - அ.
வெஞ்சினத்து..................மலை வளைத்தோள்
(இ - ள்) கடிய சினத்தையுடைய வாசுகியை
நாணகப்பூட்டி மேருவரை
யை வில்லாகவளைத்தோள்,
இவள் கிரியாசததியானமையிற் கூறினா
ருக. துளையெயிற் றரகக் கசசுடை
முலைசசி—(இ - ள்.) நஞ்சு - ஊறும
துளையெயிறறையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணிதத
முலையையுடையாள்,
சு0. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ - ள்.) வளையணிந்த
கையாலே சூலததையேநதினாள்,
சுக - உ. கரியி னுரிவை............
......மேகலை யாட்டி
(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை
மேகலையாகவுடுத்துக் கரியை
யுரித்து அதன்றோலை [1] ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணஙகாகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப
போர்த்தோளென்க
அணங்கு - வருததமுமாம்

சு௩ - ௬. சிலம்புங் கழலும..................
..கொற்றவை

(இ - ள்.) இடபபுறததுச சிலம்பும வலப்புறத்து வீரக்கழலுமொலிக்கும்

சிறிய அடிகளையுடைய மேலான வெறறியையுடைய வாட்டொழில வாயப்புப்

பெறற கொறறவை,

சு௫ - சு.

இரண்டுவே றுருவின்....................தையல்

(இ - ள்) உடலுக்குத்தலைவேறான வடிவினையும் திரண்ட தாளினையு முடைய[2]

விக்கிரமாசுரன் றலையைத்துணித்து அதனமீதே நின்ற தையல்,

சுசு - அ.

பலாதொழும..........................இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவருமவணஙகப்பெறும அலங்கரிததலிலலா

தோள், அழியாதோள், கௌரநிறததையுடையோள், சமரைவல்லாள், சூலத்தை

யுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள், மாலானவனுக்குத் தஙகையாயுள்ளாள்,

கிளை - கிளியையொபபாளெனவுமாம்.

---

[1] ஏகாசம - உத்தரீயம்.

[2] 'மேதிச்சென்னி விக்கிரமன்' திருவாதவூரர், திருவம்பல, ௩௪.

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்)
அங்ஙனமடைந்தவர் வெங்கதிர் முறுகுதலாலே,
தண்கதிருமுண்டாதலின்,
வெங்கதிரொளபதுதோனறக்'கடுங்கதி'ரென்றார்.
க - ரு. நடுங்கஞரெய்தி...
.......................இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள், கடுஙகதிா அஙஙனமுறுகு தலின் வெம்மைவிளைக்கும பாலைத்தனமையையுடைய! நெறியைச்செல்லுத லால் நடுங்குதறகுக்காரணமான அஞரெயதி மெயவருத்ததோடே அடிகள் கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லா ராய் நோயதணிய அவவிடததுளதாகிய முறகூறிய ஐயை கோட்டத்துப் பலரும்புகுந்தறியாததோா பக்கத்தே புக்கிருநதார்களாகவென்க.

ரு. உபபால்—(இ - ள்.) மேலே,
சு - எ. வழங்குவிற்றடக்கை.....................
..சாலினி

(இ - ள்.) அமபைவழஙகும விலலைக கையிலேயுடைய மறவர்குடியிற் பிறந்த உரிமையையுடைய சாலினியானவள்,
பழங்கடன - முனபுநோநதகடன் முழங்குவாய் -

கொக்கரிப்பையுடைய வாய. சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று...
...............அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்) அசசாலினி, தன தூர்நடுவாகிய மன்றினகணணே தால் தெய் வத்தன்மையுற்று மெயம்மயிர்சிலிர்த்து மூரிநிமிா தத கைகளை ஒறறையும் இரட்டையுமாக்கி அவிநயததோடேகூட்டித் தாளத்திறகு ஒப்ப அடிபெயர்த்துக் காணவர்வியப்ப ஆடியெனக

கூட்டுணணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - ௩. கல்லென் பேரூர் ..
........மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவள் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) முனபுசொல்லிய நுஙகடன்கொடாமையின, வலியவில்லை யுடைய எயினர்மனறுகள் இனறு பாழ்பட்டன; பகைவருடைய ஊர்களில் திரண்டநிரைகள் மிக்கன.

கல - அநுகரணம. சிறத்தல் மிகுதி பட்டது பாடமாயின், ஒருமை . பன்மைமயக்கமெனக

கச - ௫. மறக்குடித்
தாயத்து..................எயினரும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம அவட்குக் கடனகொடாமையின, இமமறக்குடியில் தாயம்பறறிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகினற ஆறெறி சூறை ஆகோள்

முதலியவறறூல்விளையும் வளங்குன்றி
அறக்குடிகளைப்போலச் சினங்குறைந்து செருக்கு
அடங்கிவிட்டார்கள் ;

இது முன்னிலைப்புறமொழி

கசு - எ. கலையமர் செல்வி.......
.கொடுப்போ ளல்லள் (இ - ள்) கலையாகிய
ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்த
வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உ
ண்ணக்கொடுப்பினல்லது நுஞ்
சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக்
கொடுப்பாளொருத்தியல்லள் ; கஅ - ௯. மட்டுண்
வாழ்க்கை ......தரு மெனவாங்கு
(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும்
ஊணையுடையமாக்கள், நுஞ்சுறறத்தி
னுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும இல்வாழ்க்கையை நீர்
விரும்புவீராயின், செல்
விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற கொடுமின்களென்று
சாலினி சொலலவென்க.

தாருமெனறது தருமென விகாரமாகிக்
கொடுமெனபதாயிற்று.

ஆங்கு அசை

௨0 - ௨க.

இட்டுத் தலை.........................குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர் தலையைத் தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும

தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல் அவரிடதது முடிவுபோகாமைக்குக் காரண

மாகிய எயினர் தொல்குடிக் குமரியையென்க.

இனித தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர் எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத்

திறசுடப்பட்டு அவமபோகாக்குடியெனறுமாம. இனனும் அரசன்சுட்டியமாற்

றரசா தலையைப் பிறரிடததுயபோகவிடாவெனறுமாம.
சுட்டு - குறிப்புமாம்.

௨௨ - சு. சிறுவெள் ளரவின்
குருளை ......என்னச சாத்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினா, தமது குடிப்பிறநத குமரியுடைய சூறிநாத நெறிததகூநதலைச் சடையாகக்கட்டி அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய

அரவினது குருளையாகப்

தோட்டப்பயிரையழித்த

பொனஞாணினை வளையக்கிடத்திக் காவறகாடுசூழ்ந்த
ஏனத்தினது கோட்டைபறித்து அதனை இளைய
வெள்ளிய பிறையென்னும்படிசாத்தி,

வெளளரவெனறார், சாதிபறறி குருளையெனறா,

அச்சடையிறபிறநதமை

தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டுதலான, நாண் பாம்பாயிறறென்றுமாம்.

இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

உள - ௬0.

மறங்கொள் வயப்புலி........மேகலை யுடீஇ

(இ-ள்.) கடுங்கணமைடையயுடைய வலியபுலியை வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த

பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி, அதனது வரியும்புள்ளியும்

தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே மேகலையாகவுடுத்தி,

வான - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயறசியான் வாயங்காந்துவருதலின்,

'வாயபிளந' தென்றார்.

௬0 - ௬க.

பரிவொடு..............................கொடுத்து

(இ-ள்.)வயிரவிலலை வருததததோடுவளைத்து அவள் கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அனபுமாட.

கஉ.—வேட்டுவவ்ரி.

சுகூ - எக. ஐயை செய்யவள் . . .

.. அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெயய மழுவாளேக் கைபிலேயுடைய சயமகள், திருமகள், பாயும் கலேயையுடையபாவை, ஆயும் கலேயையுடையபாவை. அழகிய தொடியை யும் கலங்களேயுமுடைய பாவைபோல்வாள்,

எஉ - ௬. தமர்தொழ வந்த...

......வாய்ந்ததா லெனவே

(இ - ள்) மாலுமட அயனும் தொழுசதோன்றிய கன ணிக்கோலத்திலேயுடை யாளாயப் பொருநதிய அக்குமரியும் இசசாலினிகொண டகோலமவாயபபுடைத் தென்றருளினளெனக

சாலினி உறறு நிறதது ஒச்சி வியபப ஆடி, பட்டன; சிறநதன; அடங்கினர்; ஆதலிற் கடனுணினல்லது கொடுப்போளலைள், கடனருமென், குமரி

யைக்கட்டிச் சுறறிச் சாத்திப் பூட்டி உடீஇக் கொடுத்து ஏறறிப் பரசிப் பின்

வரத துவைபப நிறுசத, தானேத்திப பினனாக கூநதலே, செலவி, ஆட்டி பாவை, கொழுநது, மணியென த தெயவமுறறுரைப்ப, கணணை ஒடுங்கி நிறப, சென்னியையும் நாட்டத்தையுமுடைய வாயச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வலேத் தோள், முலேச்சி, ஏநதி, உடுத்துப் போர்த்தோள், கொ றறவை, தையலாகிய குமரியும் அருளினளென விலேமுடிக்க

உரையபாட்டுமடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல.

நாக நாறு............................ .... .

...பலி முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை ஆளுதலுடையாளுடைய பலி கொள்ளுமுன்றிலில் எவ்விடதநும் மணநாறும சுரபுனனையும நரந்தையும் நிரல்படப பூததன; ஆச்சாவும் சநதமும உயர்நதுபூததன: சேமரமும் மாமரமும் செறிந்து பூததனவெனக

செமபொன் வேங்கை

.. ..திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) பிறை நீங்காதுவாழும் சடைமுடியினையுடையாளுடைய திருமுன்றிலில், வேஙகைகள் செம்பொனனைப்பூததுச் சொரிநதன; நல்லிலவங் களின கொம்புகள் செவ்விதழைப்பூத்துச் சொரிநதுகுவித்தன; புனகு பொங்க ராகிய வெள்ளியபொரிகளைச் சிநதினவென க.

குவித்தன, விகாரம். பொங்கர் - கொம்புமாம்; பொதுளலுமாம்.

மரவம் பாதிரி............

..................திரு முன்றிலே

(இ - ள்) திருமாறகு இளையாளது திருமுனறிலில், மணங்கமழும் வெண் கடம்பும் பாதிரியும் புன்னையும் குராவும கோங்கமுமாகியவிவை மலர்நதன ; இக்கொம்பரின மீதே வண்டினம் தேனினத்தோடே யாழினதரவமபோலப் பாடுமெனக.

அ, இடைச்சொல். இவைமூனறும் முன்றிற்சிறப்பு.

கொற்றவை கொண்ட............. ......குலனே குலனும்

(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவறறைக் கொண்டுநின்ற இச்

சாலினி முன்செயத தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட் பிறந்த விறலெருழிலைவல்ல மறவர்குலமே குலமென்பதூஉமெனக.

ஐயை

திருவின்............................குலனே குலனும்.

(இ - ள்.) இநத ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக் கொண்டுநின ற இவ் வரவின்படம்போலும அல்குலையுடையாள் முனசெயத தவம் எத்தவங்கொல் லோ, இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறநத அமபைசசெலுத்தும் வில்லையுடைய எயினர் குலமே குலமென்பதூஉமெனக.

திரு - அழகு.

பாய்கலைப்

பாவை............................குலனே குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பாவையின கோலத்தைக் கொணடுநின்ற அழகியதொடி யையுடைய இசசாலினி முன்செயத தவம் எததவங்கொல்லோ, இவள்பிறநத குடியின்கட்பிறாத மூங்கில்வில்லையுடைய எயினாகுலனே குலமென்பதூஉ மெனக

இவைமூன்றும், [1] "வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய" என்பதனை, வள்ளிக் கூத்து; என்னை? [2] "மண்டமர் அட்ட மறவர் குழாத்திடைக், கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான் — பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப், பிறமகளோ டுறழுள் பெரிது" என வரும்.

ஆனைத்தோல்
போர்த்து...............நடுக்கின்றியேநிற்பாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள்வணங்க நான்மறைக்கும் மறைப்பொருளாயத் தன்னை வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுங்கொழுந்தாயச் சலிப்பின்றிநிற்கின்றநீ புலித்தோலையுடுத்தி யானைத்தோலைப்போர்த்துக் கானத்தின்மீதே எருமையின் பசுந்தலைமேல் நின்றாய்; இஃது என்னமாயந்தானென்க.

கான்வெருமையெனினுமமையும எருமை, சாதிப்பெயர்

வரிவளைக்கை வாளேந்தி.........விளக்காகியேநிற்பாய்

(இ - ள்.) அரியும் அரனும அயனுமாகிய இவர்களிதயகமலத்தே நிலைபெற நின்றுவிளங்கும் விரிந்த கதிர்களையுடைய விளக்காகின்றநீ வளையணிந்த கையாலே வாளையேந்திப பெரிய மயிடாசுரனைச்செற்றுக் கரிய முறுக்குண்ட கொம்பையுமுடைய கலையின்மீதே நிலைபெற்றாய்; ஆகையால் இஃது என்னமாயமோவென்க.

சங்கமுஞ்
சக்கரமும்..................மறையேத்தவேநிற்பாய்

(இ - ள்.) கங்கையைச் சடைமுடியின் மீதணிந்த இறைவனது இடப்பக்கத்திற்குரிய இறைவிகொண்டவுருவாய மறைகள்போற்ற அவற்றிற்குந்தோன் றாமல் நிற்கின்றநீ சங்குசக்கரங்களைக் கையிலேந்திச் சிவந்தகண்ணையுடைய

[1] தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், சூ. ௫.

[2] ,, ,, ,, ௲. யேற்

௧௨.—வேட்டுவவரி.

௩௨௯

அரிமாறாகிய சினவிடையின் மீதேறினாய் ; ஆகையால், இஃது என்னமாயமோ வென்க.

இவைமுன்னும் பூவைநிலைப்பாவல்

ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,

கொன்றையுந்

துளவமும்..................கூத்துள் படுமே

(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபத்தையும் கலந்துதொடுத்த மலர் செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர் போரின்கண்ணே வாடும்படி அமரர்போரின்கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு உள்படுமென்க

இது வென்றிக்கூத்து.

ஆய்பொன்னரிசசிலம்புமா...... ..

.மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ -

மேகலையும

ள்.) அழகிய பொனனுறசெயத அரிபொருநதியசிலம்பும் சூடகமும் ஆர்ப்ப ஆாப்ப வஞ்சிததுபபொரும போரைவல்ல வாளவுணர் போர் சாயும்படி நங்கை மரக்கானமேனினறு வாட்கூததை

ஆடாநிறகும்; அங்ஙன

மாடுமிடத்து வானோா இவளுடைய

காயாமலாபோலுமேனியை ஏத்துகையாற் ' பொழியும

மலாமழையை அக்கூத்துக காட்டாதிராதெனக.

இது கூத்துள்படுதல்.

உட்குடைச சீறூா......

..............காட்டும் போலும

(இ - ள்.) மாறறூர்க்கு உட்குதலைகொடுககும்

சீறூரிடத்துத தனக்கிணை

யில்லாதவீரன நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவறகுப் போர்ப்பூவாகிய வெட்சி மலரைச்சூட்டுதறகு வெள்ளிய வாளுழத்தியும வேண்டும்; அங்ஙனம் அவளும் உடன் செல்லக்கருதியவழிப பகைவரூர்சூழ்ந்த

காட்டிடத்துள்ள காரி

யென்னும்புள் தனது கடியகுரலாலே

அவர்க்குவருங்கேட்டினை முனனறிவித்து

நிறகுமன்றேவெனக.

வாளுழத்தி - கொறறவை. இது கொற்றவைநிலே.

அஃதாவது [1] "ஆளி
மணிக்கொடிப் பைஙகிளிப பாயகலேக், கூளி மலிபடைக்
கொறறவை - மீளி,
யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார, முரணமுருஙகத
தானமுந் துறும்"
எனவரும். இது வெடசி.

களவிலே

யாட்டி......................செல்லுமபோலும

(இ - ள்.) கள்விறகுமவள் இவன பழஙகடன
கொடாமையிற பின் கட்
கொடாது மறுப்ப, அதுபொருதவீரன அகநிலேயே
வில்லேக்கையிலோதிய புண்
ணிமித்தமும் தனகருத்திறகேற்பச்சேறலிற
பகைவர்நிரைகொள்ளுதலேக்கருதிப்
போகுதலேச்செயயும்; அங்ஙனம் போங்கால்
தானகைக்கொண்ட ஆளிக்கொடி
யையுயர்ததுக் கொறறவையும வில்லின்முனனே
செல்லுமன்றேவெனக.

என்பது, [2] "அருஅ நிலேச்சாடி யாடுறு தேறன,
மருஅன் மழைததடங்
கண்ணி - பொருஅன், கடுங்கண் மறவன கழலபுனேநதான
காலே, நெடுங்கடைய
நேரா நிரை" எனவரும். இது நன்னுறுதொழில்.

இதுவும் கொற்றவை

[1] புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், உ௦.

நிலைபாற்படும்; என்னை? [1] "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த, கொற்ற வை நிலையு மத்திணைப் புறனே" எனபதனுனென்க. இது வெட்சிப்புறநடை.

இளமாவெயிற்றி..

........................முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) நீமத்தையுடைய இளையவேட்டுவமகளே! முன்னுளில் நின்ஐயன் மார் கவர்ந்துகொணர்நத நல்லஆனிரைகள், [2]வேல்வடிக்குங்கொல்லனும் துடி கொட்டுமபுலையனும் பாடவும் புணர்க்கவும் அடைக்கவும்வல்ல யாழ்ப்பாணரும் என்னுமிவரது முன்றிலினகணிறைநதன; நீ இவறறைக் காண்பாயாகவென்க

முருந்தேரிளநகை...... .

.........கணிமுன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) முருந்துபோலும் முறறுதநகையையுடையாய! நின் ஐயன்மார் முன்னுட் கரந்தையாரலறுபடி கைக்கொண்டுவந்த இனநிரைகள், கள்விற்கும வளும் நல்லவேபத்தொழிலை ஆராயுமவனும் புண்ணிமித்தங்கூறுமவனும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள்

முன்றிலின்கணிறைந்தன; நீஇவற்றைக் காணுயென்க.

கயமலருண் கண்ணுய்.......... . முன்றி
ணிறைந்தன

(இ - ள்.) பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்! நின ஐயன்மார் அயலவரூர் அலறும்படி தலைநாளிற் கைக்கொண்டுபோநத நலல ஆனிரைகள், நயமில்லாதமொழியையும நரைத்து நீண்டதாடியையுமுடைய எயினரும் அங்ஙனமூத்த எயிறறியருமாகிய இவர்கள் முனறிலினகண் நிறைநதன ; இவற்றைக் காணுயெனக.

இவைமூன்றும் * கோடையென்னுந்துறை.

கண்டார்கூற்று.

துறைபபாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும...... ....
...விலையே

(இ - ள்) கதிரவனுடையவெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி அவனுடனே சுழன்றுதிரிதருதலைச்செயயும் தெயவவிருடிகளும் தேவர்களும் ஆகிய இவர்கள் இடர்கெடும்படி அருள்செயயும் நினதடியிணையைத் தொழுதேம்; கொலையையும் வலியையுமுடைய எயினர்பெறும வெறறிக்கு விலையாக நின்னடியைததொட்டுச் சூளுறற கடனுகிய மிடறறினினறுமிழும குருதியா கியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவெனக.

அணிமுடி யமரர்தம்......................
........அடுவிலேயே

(இ - ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தமமர சஞேடுவந்து பணி
தலைச்செயயும் நீலமணியோலும் உருவினையுடையாய! நின மலரடியைத்தொழு
தேம்; நிரைத்திரளைப்பெறும் விறலையுடைய எயினர்கள் பகையையடுதறகுக்
காரணமான விலேயாக இடுங்கடனாகிய நிணத்தோடுகலந்து உகாநின்ற குருதிப்
பலியாகிய இதனைக் கொள்ளுவாயாகவெனக்.

துடியொடு சிறுபறை.........   ....
..பலிமுக மடையே

(இ-ள்.) துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும் வெடிததலுண்டாகமுழங்க
அரையிருளில எயினர் இருபபிடததினின றுவருகினறவா கொலலும்புலியனை

---

[1] தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், சூ. ச.
[2] "வேல்வடித்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே" புறநா. ௩௧௨.
[3] கொடையென்னுந்துறையாவது:—தாம் கொண்டநிரையை இரவலர்க்கு வரையாதுகொடுத்து மனமகிழ்தல்.

௧௨.—வேட்டுவவரி.

யவர் மூன்றாளில் பின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின் றுஞ்சொரிகின்ற குருதியாகியபலியைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

இவைமூன்றும் அவிப்பலி; குருதிப்பலியென்பாருமுளர்; என்னை? "நச்சிலேவேற காளைக்கு நாளையே கொற்றவை, கைச்சிலையு நல்கும்யாங் காணேங் கொன்—மிச்சில்கூர, வாளின்வாயத் தீண்டாத வார்குருதி மெயசாயப்பத், தாளின்வாய வீழ்த்தான் றலை" என வருமாதலின்.

வம்பலர் பல்கி.................................பிறையுடன் சோத்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி, சடையாகிய முடிமீதே பாம்பைப் பிறை யோடேமுடித்தோய! வழிப்போவார்மிக்கு அவரை நலிந்துகொள்ளும் பொருளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக; அதற்கு விலையாக இப்பலிக்கடனை உண்பாயாவென்க.

துண்ணென் றுடியொடு.........
...இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டும் சாவ ஒருவருமுண்ணாத நஞ்சை யுண்டும் சாவாதிருந்தருள்கின்ற நீ கேட்டார் துட்கெனவிடத் துடிகொட்டு தலோடே பகைவர் துஞ்சுதலுறறபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெயயும் கண்ணோட்ட மில்லாதமறவர் நினக்கிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு...............................
.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நினமாமன்செயத வஞ்சமாகிய

மருதினமீதேநடந்து அதனைச் சாயத்து உருளுதலையுடைய சகடத்தையும உதைத்தலைச்செய்யுங் வழிப்போ வார்பொருளைக்கொண்டு அவர்க்குப் புண்ணைக்கொடுப்பினல்லது அவாமாட்டு அருளுதல் சிறிதுமில்லாத எயினரிடும் கடனாகிய இதனை உண்பாயாகவென்க.

இவைமூன்றும் பலிக்கோள்.

மறைமுது முதல்வன்…………….
விறல்வெய் யோனே.

(இ-ள்.) முதியமறையையுண்டாக்கிய பிரமனபின்னானாகிய குறுமுனி பொருந்திய சந்தனம அகில்முதலிய மரங்களாற சுமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற் பொருப்பனாகிய வெற்றிவிரும்புபாண்டியன் பகைவருடைய முனையிடமும் அவர்மீட்குந்தொழிலும பாழ்படும்படி வெட்சியைச் சூடுவானாக வென்க.

[1]'துறை' என முறகூறியவதனால், கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடம்பூண்டலும் கொள்ளப்படும்; என்னை? [2] வந்த திரையி னிருப்பு மணியுட, னெந்தலை நின்றலை யாநதருது—முநதுநீ, மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக், கொற் றவை கொற்றங் கொடு"

இது, கூத்தாரப்பெற்றபெயர்.

இது, பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

---

[1] இதனை கக௦-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

* பெரும்பொருள் விளக்கம்; இது புறத்திரட்டிற்கண்டது.

பதின்மூன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம பெயர்ந்தபிற் பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொறூஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்
ரு. கோள்வ லுளியமுங் * கொடும்புற் றகழா
¹ வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சாரந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் † றென்னவர் காக்கு நாடென
௧0. வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு

நிலவொளி ‡ விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
குரவரு நோந்த § கொள்கையி னமர்ந்து
கரு. கொடுங்கோல் வேநதன் குடிகள போலப்
படுங்கதி ரமையம் பார்ததிருந

தோ க்குப

பன்மீன் றூணயொடு பாற்கதிா பரபபித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன்

றோன்றித்

தாரகைக் கோவையுஞ் சநதின்

குழம்புஞ்

ரு. உளியம் - கரடி. கஉ. நீளிடை - காடு

கச. குரவா - கவுநதியடிகள்.

கரு. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருநதாராக.

கசு. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை; என்றது ஏகாவலி வடம்

---

1 "உருமு முரரு தரவுந் தப்பா, காட்டு மாவு முறுகண் செய்யா" பெரும் பாண். சஉ - ரு.

(பி - ம்.) * 'கொம்புற்' † 'தென்னவன்காக்கு

நாடென்றெங்கணும்' ‡ 'விளக்கு
நீனிடை' § 'கொள்கையிருந்துழி'

௧௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. ௩௩௫

கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே
யாதுநீ கூறிய வுரையீ † திங்கெனத்
தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்திக்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
[1] னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் ‡ சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
பெருமக னேவ லல்ல § தியாங்க ணு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூா பெரும்பே
துற்றதும்
வசநத || மாலேவாய் மாதவி கேட்டுப

பசந்த ¶ மேனியள் படாநோ யுற்று

நெடுநிலே மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
௭௦ படையமை சேக்கைப பள்ளியுள்
வீழ்ந்ததும
வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் **
கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித தான்சென் றிருந்தது
மிருந்துய ருற்றோ ளிணேயடி
தொழுதேன்
வருந்துயர் †† நீக்கென மலர்க்கையி
னெழுதிக்

---

௫௫. தீதிலன்கண்டேன் - கோவலனே இவன் கண்டேனென்று பொருந்
தினன் ; கண்டேனென்றவார்த்தையால அயிர்த்து.
௫௭. (பா) பெருமனேக்கிழாள் - கோவலன மாதா.
௬௩. பெருமகன் - தயரதன.

சுள். இவாகள் பெயாந்தபடியை வசந்தமாலை சொல்லக்கேட்டு.

சுஅ. மேனியள் - மேனியையுடையளாய.

எக. துயருற்றுேள் - மாதவி. எஉ. தான - கோசிகன்.

எங. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

---

[1] ளெ - சுo = மணிமேகலை, எ: கஙக - ங.

(பி - ம்.) * 'கேட்டேன்யாது' † 'இன்னெனத்' ‡ 'போகிக்' § 'யாவது மரசே' || 'மாலைமாதவி' ¶ 'மேனியொடுபடர்' ** 'கண்டு' †† 'நீர்க்கென'

எ௫ கண்மணி யனையாற்குக் காட்டுக வென்றே

மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது

* மீத்த வோலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து தீத்திறம புரிந்தோன் சென்ற

தேயமும்
வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி
போதவிழ் புரிகுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை †மலர்க்கையி னீட்ட
வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி
யுணர்த்திக்
காட்டிய ‡தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய
துணர்வோ
னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி § மனக்கொளல்
வேண்டுங்
குரவர்பணி யன்றியுங் குலப்பிறப்
பாட்டியோ
டிரவிடைக் || கழிதற் கென்பிழைப்
பறியாது
¹ கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
யென்றவ ளெழுதிய விசைமொழி
யுணர்ந்து
தன்றீ திலளெனத் தளர்ச்சி நீங்கி

எசு. மண்ணுடைமுடங்கல் - இலச்சினையையுடைய

....

அரு கூடினகாலத்துப் பூசின புழுகுநெய.
இலச்சினையிடுவார். .... யாலிடுவதும் ஒருகுறி ; நாறறம்
அறிவிக்குமாதலின்.

அச. கூந்தல் மண்பொறி - கூநதலாலிட்ட
இலாஞ்சனை.

அரு. நாறறம் அறிவித்ததாதலால தான் விடுகலனுய.

அஅ. மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளததது
அடைக்கவேண்டும.

கூ0 - கூக. இரவிடைககழிதறகு யான செயதகுற்றம்
ஈதெனறறியாது
நெஞ்சம் கையறுகினறது , அதனைப பொறுக்கவேணடும ; இது மாதவிகருத்து.
இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல காரணமாக யானசெயதகுற்றம் பாராது
கையறுநெஞ்சம கடியல்வேண்டுமெனக.

கூரு. இசைமொழி - வாசகம்

அசு - கூரு. உணர்வோன் இசைமொழி
யுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

---

[1] கூக - உ: இ - கொ. கூ. கூக - உரை, மேற்.
(பி - ம்.) * 'ஈய்த்த' † 'மலர்க்கைநீட்ட' ‡ 'காதலித்'
§ 'மனங்கொளல்'

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நுகள்

கூ௫. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்
* கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை
முடங்கல்
பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை
பொருந்தியது
மாசில் † குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி ‡ காட்டெனக் கொடுத்து
கώ0. நடுக்கங் களைந்தவா நல்லகம் § பொருந்திய
விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப போக்கி
மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த

வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
காடியல் ‖ கொள்கை யந்தரி கோலம
௪0௫. ¶ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சோந்து
செந்திறம புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்
றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத

தொற்றுறுப புடைமையிற் பற்றுவழிச்
சோத்தி
†† யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க்
கட்டி
கக௦. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானததுப
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு
கூடற் கர்வதங் கூறுமி னீரெனக்

கரு. (பா) எயதியதுரைத்தல் - தான்போநதகாரணஞ்சொல்லுதல்.

க௦௦. நடுக்கங்களைந்து - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு அவர் நல்லகம் பொருநதிய - மாதாபிதாக்கள் இதயம் பொருந்தின

க௦௦. விதனம்களைதறகு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

க௦௪. அந்தரி - கொறறவை. க௦ரு. பாடும்பாணர் - அம்பணவர்.

க௦௬. செங்கோட்டியாழ் - அம்பணவாயாழ்.

க௦அ. ஒறறுறுப்பு - நரம்பினும் பததரினும் தாக்குவதோா கருவி.

ககஉ. ஆசான் றிறம் - காநதாரம்; ஆசானென்று

ஒருபண்ணிற்குப் பேரா கவும் இசைததமிழிறகூறுப.

௧௧௬. பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(பி - ம்.) * 'எற்பயத்தார்க்கும்' † 'குரவர் மாண்புடையிணையடிக்கோசிக' ‡ 'கொடுக்கெனக்கொடுத்து' § 'பொருந்தியவ்விடுக்கண்களைதத்தேன்டேன்' || 'ளொள்கையின்' ¶ 'பாடுபாணரிற்பாங்குறப்பொருந்தி' ** 'யார்த்து' †† 'குரன்முதற்'

௯௬

காழகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத
தேமென் கொழுஞ்சே றூடி யாங்குத
தாதுசேர் கழுநீ சண்பகக் கோதையொ
டு
மாதவி மல்லிகை ¹ மணிவளா முல்லைப
போதுவிரி தொடையற் பூவணை
பொருநதி
யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி

முட்டாக் கூவியா மோதகப புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாட்டத தெடுதத
கஉரு. வந்தீம் புகையு மாகுதிப புகையும
பல்வேறு பூம்புகை யளைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மாாபிற் பாண்டியன்

கோயிலி

னளந்துணா வறியா 'வாருயிா பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வாரத தோன்றிப்
கஙO. புலவர் செந்நாப பொருநதிய நிவபபிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா † தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீா

நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூா
* தனிநீர் கழியினுந் தகைக்குந ரில்லெனா

ககசு. தேயவை - சநதனக்குழம்பு. ககஎ. மான்மதம் - கததூரி.

ககஅ. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேறென்க; வாசம்பொருநதிய மெல்லிய அழகிய குழம்புகலநது; ஆடி - கலந்து.

கஉ0 - உக. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

கஉஉ - சு. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையளைஇயென்க.

கஉ௮. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

கஉகூ. கலவைக்கூட்டம - பரிமளக்கூட்டம்.

கஉ௮ - கூ. அளத்தறகரியகலவை வெளிபபடத்தோன றி.

கஉகூ - ௩௨. தோன்றிவந்ததென்க. க௩௪. நில்லெனபாரில்லை.

---

[1] "மனைமரத், தெல்லுறுமௌவல்" (குறுந். கக); "இல்லெழு முல்லையொடு மல்லிகைமயங்கி" (பெருங். க. ௩: ௭௩.)
[2] பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௩௩ - ௪௩.

(பி - ம்.) * 'ஆலங்காடி' † 'ஈங்கோர்'

க௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௩௪௧.

க௩௫. முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
* பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
கருந்தெறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயா மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்

பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
காலை முரசக் கனைகுர † லோதையு
[1] நான்மறை யநதணர் நவின்ற ‡ வோதையு
மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழவமும்
போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
[2] கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட
லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

கசுரு. முன்னுண் முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டு.

கசுஎ. (பா) அருந்திறநகடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய

தெய்வங்கள்.

கசo. காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.

கசக. முனிவர் [3] சத்திர மோதுகிற வோசை.

கச௨. .....இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டானவோசை.

கசந - ச. வேறதன்சிறபபுடையராய் வாளோரெடுததமுழவு ; வானோர் - ரர்; வீரர்க்கு அரசன வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு

கசஎ. பணை - பந்தி கசஅ. பொருநா - வைகறைபாடுவார்.

கசo - ருo. ஆகிய ஆர்பபொலி

கரு௨. திலகம் - மஞ்சாடிமரம்

கருக - ச. மரவமுதலியன கோட்டுப்பூ.

---

[1] பரி. பக். களஙு: "நான்மறை" [2] பு - வெ. பாடாண். கஅ.

[3] சத்திரம் - யசுர்வேதசாகையில் அருணத்தில் ஐந்தாம்பிரிவு, கoஅ.

(பி - ம்.) * 'பின்னரும்' † 'ஓசையும்' ‡ 'ஓசையொடு'

ஶ்ரீ. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி

முசுண்டையும்
விரிமல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும வெதிரமுங்
கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின்
மணநத
கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை
யாங்கணு
கூகூ௦. மிடைந்துசூழ் போகிய வகன்றேந்
தல்குல்
வாலுகங் குவைஇய மலாபபூந
துருததிப
பால்புடைக் கொண்டு பன்மல
ரோங்கி
யெதிரெதிா விளங்கிய கதிரிள
வனமுலை
கரைமின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச செவ்வா
கூகூரு. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குமிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய
னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிா றற் கூந்த

† லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே
ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

கருசு. அதிரல் - காட்டுமல்லிகை கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, நறுந்தாளி.

கருஎ. குடசம் - வெட்பாலை. கருஅ மயிலை - கொடிமல்லிகை.

(கருசு) பன்மலர்விரிந்து (கருக) கோவை யாங்கணும் (கசுo) சூழ்போகிய

அகன்றேந்திய (கருக) கொடுங்கரையாகிய (கசுo) அல்குல்

கருக - கசுo. வேனிறப்பூ அனறியும்,

இடபிணங்கரின் மணந்த மேகலைக்

கோவை சூழ்போகிய கரையாகிய அல்குல்.

கசுக - கூ. துருத்தியாகிய முலை;

பாலபுடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி

எதிரெதிர்விலங்கிய வாலுகங்குவைஇய

மலர்பபூந்துருத்தியாகிய கதிரிளமுலை.

பக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி ஒனறையொன்று நெருங்குகின்ற துருத்தி. பால்புடைகொள்ளுகையும் பனமலரோங்குகையும் ஒன்றையொன்று நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்;

பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி

எதிரெதிர் (பா.) விலங்கியவென்பதனை இரண்டிற்குமேறகவுரைக்க. பால்

புடைக் கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

கசுஉ. பனமரமோங்கியெனவும் பாடம.

கசுச. கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப் புறமாதலால்
கடுக - எரு. கொடுங்கரையாகிய அல்குலையும
திருத்தியாகிய முலையினை
யும் கவிராகிய வாயையும் முல்லையாகிய நகையையும்
கயலாகிய கண்ணையும்

(பி - ம்.) * 'அரும்பவிழ்முல்லை' † 'உலகுபுரிந்து'

கரு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ருசுக.

களo. வையை * யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
கண்ணிறை நெடுநீ ரரந்தன ளடக்கிப்
† புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
ஏஎடு. வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் ‡ பெயரா

தாஙகண

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை
போகித்

கஙo. தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந தகவுடைத் § தென்றுங்
கருமிளை யுடுத்த வகழிசூழ் போகிக்
கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்

கஙரு. தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மைய || மின்றி யறிந்தன போலப
பண்ணீர் வண்டு ¶ பரிந்தினைந் தேங்கிக்

கண்ணீா கொண்டு காலுற நடுங்கப
போருழுந் தெடுதத வாரெயி
னெடுங்கொடி

அறலாகிய கூநதலையுமுடைய வையையென்னுமகள்
மலராகிய ஆடையை மூட்டாக்கிட்டு

கஎ௯. கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்து
நிறைந்த நெடுநீரை யடக்கி ; இடமநிறைநத
மிக்கநீரையடக்கி ; கண்ணீரெனறுந்தெரிவது.

௧௭௪. இது நீராறன்று பூவாறு. ௧௭௭. அரிமுகவம்பி - சிங்கமுகவோடம்.

௧௭௭ - ௮. இயக்குநதுறை - நீருள்ளகாலத்து ஓடம்விடுந்துறை.

௧௭௯. மரப்புணை - கட்டுபுணையில்; ஓடத்திற பலருமேறுவாராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்கொள்க.

௧௮௮. கள்நீர்கொண்டு - கள்ளாகிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம்.) * 'என்னும்' † 'புனலாறன்றிது பூம்புனலாறென' ‡ 'பேராறு' § 'என்றேயருமிளை' || 'அன்றி' ¶ 'பரிந்துறைநந்து'

---

௧௯௦. * வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்டப்
புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங் கமுகும்
வேய்த்திரட் † பந்தரும விளங்கிய

விருக்கை கக௫. [1] யறமபுரி ‡ மாநத ரன் றிச
சேராப்

புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனா

புரிந்தென்.,

கஅக - கூ. ஆரெயில் நெடுங்கொடி மேல்காறறடிக்க அசைகின்றவை, வாராதேயென்பனபோல மறிததுக் கைகாட்ட; கோவலனை இங்குவாராதே போவென்று கைகாட்டினுற போனறன.

(கஅஉ) தகவுடைதநெனறு (கஅ ௯) சூழ்நத அகழைப்போகிப் (கக௬)

புக்காரெனக.

கக௬. புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமூதூா - புறததுமூதூா.

அவ்விடததில இருடிகள் யோகமிருக்கும் பொழிலமுதலியவறறால் விளங்கிய இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனா.

---

1 கக௫ - ௬ = சிலப். கஎ: எ - அ; ககஎ - ௬.

* 'வாரலென்பது போன்மறிந்துகைகாட்டிப்'

‡ 'பந்தமும்' ‡ 'மாதவரன்றி'

கரு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.
ரு௪ரு

க. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு :—(இ - ள்.) முற்

கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும்

கூத்தும் முடிந்தபின்னாக

வென்க.

பிறபாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

உ. புண்ணரிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி :—(இ - ள்.) தவத்

திறகு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய

அடியைச்சென்று சேர்ந்

தென்க.

ரு - அ. கடுங்கதிா
வேனில்..................கான தது

(இ - ள்) இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இந தக
கடிய கதிரின்வெம்
மையைத் தன் மெயயிறபடப்பொருள்; அதுவுமன்றி
இவள் சிற்றடியும் ‹
வெயய பருக்கையையுடைய இபபாலெநெறியிற
படிநதிலவென்க
உள்ளடி கொப்புளித்தலிற குஞ்சிதது நடநதமை
கூறினன்.

ரு - கூ. கோள்வ லுளியமும...
........மான்கண மறலா

(இ - ள்) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய
கரடியும தாம் அக
மக்கடவபுற்றினை அகழா ; ஒளிபொருநதிய
வரியையுடைய புலியும் தாம்
மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.
பாம்புறைதலிற் கொடும்புற்றென்றா.

எ - கo. அரவுஞ்
சூருமு...............இசையோ பெரிதே

(இ - ள்.) மூறகூறியவையனறி,
இரைதேருமுதலையும் பாமபும் சூரும்
உருமும் ஆகிய இவை தமமைநலிநதவர்க்கு
வருததஞ்செயயத் தகுவன வாயி
னும் செய்யா ; செங்கோனமையையுடையதென னர்

ஆணையாறகாக்கு நாடெ

ன்று திசையெங்கும பரநத இசை மிகப் பெரிது ;
ஆகலானென்க.

—

இவற்றான், இவனூணயும்
ஐவகைநிலததிறகுரிமையுங்கூறினர். ஐவகை
நிலனென்பது
எவற்றாற்பெறுதுமெனின, — கானமெனபதனல்
முல்லையும்,சூர்
கரடியென்பவற்றாற குறிஞ்சியும, வேங்கையெனபதனற்
பாலையும், உருமுவென்
பதனல் மருதமும், முதலையெனபதனல் நெயதலும
பெறுதும். இவ்வகையான்
இவனாட்டு இக்காலத்துவருததுவது இவ்வெயிலொன்
றுமேயென்பதாயிறறு.

கக - ௬. பகலொளி தன்னினும்........
கொள்கையி னமர்ந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம வருத்தும்
பகற்கதிர்விளக்கததினும் பல்லுயிர்க்கும்
அருள்செயயும் இராக்கதிர்விளக்கததோடே நெடிய
வழியிடையைக் கழிதற்கு
வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுமில்லையென று
கோவலனசொல்லக கவுநதியடிகளும்
ஒக்குமென்று உடனபட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியெனக.

கஶ - கூ. கொடுங்கோல வேநதன்.......

.பாாத்திருந தோர்க்கு

(இ - ள்.) கொடுங்கோன்மையையுடைய வேந்தன்குடிகள் அவனபோம்
காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும நோக்கியிருக்குமாறு

நூசுசு

சிலப்பதிகாரம்

போல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும தண்கதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த
இவர்கட்கென்க.

கஎ - அ. பன்மீன் ருணையொடு............ செல்வன் ருேன்றி

(இ - ள்) [1] அத்தெனனவன குலததிறகு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன்
பலவகைப்பட்ட மீன்ருனையுடனே தண்ணளிபபகுதியவாகிய கதிர்களைப்பரப்பித்
தோன்றவென்க.

தோன்றி - தோன்ற மீன்ருனை - கயறகொடிததானையுமாம்.

கக - உக. தாரகைக் கோவையும்... ..... அடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி, முனனிலைவினை

(இ - ள்.) பாமகள், பாவாய, மூனனுள் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த, இளவேனிற்காலத்தில், வான்மீனெழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக்

குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இளையமுலைகளைச் சேரப்பெருவாய ஒழிய

வும், பலவகைப்பூநதாதும கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர்பற்றருத பூங்குழ

லிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய சந்தனத்தளிரோடே பலபூக்களினித

ழும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச் சேரபபெருவாயொழியவும், மலயத்தே

முளை தது மதுரையிலேவளர்நது புலவர்நாவிலேபூதது நிலைபெறற தெனறலோ

டே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களினகதிர் நினமெயயிற சொரிதலொழிய

வும்வேண்டி இப்பொழுது வேனிறதிங்கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெயயிற

சொரியவும விருமபியிருப்பையே; இராயெனச்சொல்லி வருந்தி நெட்டுயிர்ப்

புக்கொண்டு அவள் துயின்றபினெனக.

ஏகாரம, எதிரமறை. சிலசொறகள்வருவிக்க இத்துணையும் இவள்

புணர்ச்சியின்பம் பெருமைநோக்கிப் பார்மகள் இரங்கிக்கூறினள் என்னை

புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின்.—மாதவியோடு புலந்துபோதலானும், மது

ரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினனதலானும, மேற கவுநதியடிகளுடன்

வழிச்சேறலானும யாண்டும் மெயயுறன்மாததிரமல்லது புணர்ச்சியில்லென

வுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த........இனையா தேமெென

(இ - ள்.) கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி,

இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலிமறுகும்; பேராந்தை குழறும்;

கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்றுது ஏகுவாயாகவென்றென்க.

மறுகும் - வாயவிடும்; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு;

உற் டட்ட டட்டெனப் பறபறைகொட்டல்.

௩௩ - ௫. தொடிவளை................ஆரிடை கழிந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்குக் கண்துயில் மயங்குதலா

னும் குஞ்சிதத்துத் தளர்ந்துநடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய

செங்கைக்குத் தனறோள் ஆதாரமாதலை அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவள்மனத்

---

[1] சிலப்பதிகாரம். ௪: ௨௨.

கூசா௫

துயரநீங்குதற்பொருட்டு [1] மறவுரைகளினின் றுநீங்கிய மாசற்ற கேள்வியை
யுடையாள்கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொலைத்தற்கரிய வழியைத்
தொலைத்தென்க.
தொடி - வளைவு; [2] "தொடிக்கட் பூவை" என்றாராகலின. 'கேள்வி' என்
றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயா

கூசு - எ. வேனல்வீற் றிருந்த.......
....கதிர்வர வியமப
(இ - ள்.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரி நதுகிடக்கின்ற மூங்கிற்
காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவலகள் கதிரெழுச்சியை அறிவிக்கவென்க.
ஆனித்திங்கட கடைநாளாகலின, 'வீறறிருநத' என்றார்.
கூ௮ - க.
வரிநவில்........................பதிச சேர்ந்து
(இ - ள்.) நாவால் மறைநூல்நவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலும் கோட்பாட்

டையுடைய நூலணிமாபருறைவதோர்
பதியைச்சேர்ந்தெனக.
புக்கென்றது சேர்ந்தென்றதனால, * அந்தப்பாப்பார்
இழுக்கியவொழுக்க
முடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின்,
ஊர்க்கயலதோர் நகரிற்
கோயிறபக்கத்தில் சேர்ந்தாரெனக.
சுo - சுரு. மாதவத்
தாட்டியொடு.........நீதலைப் படுவோன்
(இ - ள்.) அந்தப் புலரிக்காலத்தே
கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியையும்
ஓரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைத்து
அவ்வேலியில் இடுமுள் ;
ளோனறைப்பிரித்து அதனை நீங்கிக்
காலைக்கடன்கழித்தற்கு நீனெறிக்கண்ண
தோர் நீர்நிலைக்கண் தலைபடவிறினறவனெனக.

நெடுநெறி - பெருவழி.

சுசு - எ.
காதலி தன்னொடு..........கௌசிகன் றெரியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலனை, தன்
காதலியோடு கான
கத்தின்கட்போந்ததற்கு உலையிலூதுந்துருத்திபோல
நெட்டுயிர்தது உள்

வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுறாது நிறமவேறுபடுதலாற்
கௌசிகன் கட்புல
மயக்கத்தான அறியாறுவென்க.

உலக்குருகு, வெளிப்படை.

௨அ - ௩ங. கோவலன் பிரிய.... ....கூறக்
கேட்டே

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன
நிறமவேறுபடுதலானும் தான் செய்மைக்
கணிறறலானும ஐயுற்று அவ்வையாந்தீரவான் கோவலன்பிரிவிறகாறறு காமத்தீயால் துயரமுறறு அலைரப்பொருது அபபொழுதேவருந்தினிற மாதவியைப்போனறு நீயும் இளவேனினீங்க அப்பொழுதே அதறகாறறு பொறுத்தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற்காலததுவெயிலால் துயரமுறறு அலைரப்பொருது கீளநது அக்காலவணிமையோடேவருநதினுய; மாதவியென்

---

¹ அறநெறி. ககச, ² சீவகசிந்தாமணி, ௬௧௨. ³ திருக்குறள், ௧௧௩.

னும் பெயர்வாசிக்கோவென று' ஓபசிய

இலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்த நிழலையுடைய
இடததிலே செனறுநின்று அக்கோசிகனென்கிற
மறையவன் கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன - * பநதிகோசிகன. 'பாசிலை' எனறார்,
இளவேனிறகட் செநதளி ராயது முதுவேனிற்கு முறறிப்
பாசிலையாயிறறெனபதுதோனற

ரு௪ - ரு. யாதுநீ கூறிய வுரை ......
சென்றெய்தி

(இ - ள்) இங்ஙனம் கோசிகன கூறக்கேட்டகோவலன
நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிறகுப பொருள்யாதென
அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனலலேன,
கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு
சென றுசேர்நதெனக.

ருசு, கோசிக மாணி கௌளகையி
லுரைபபோன்—(இ - ள்.) கோசிகன் தான்வநத
கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகினறவன்,

ருஎ - அ. இருநிதிக் கிழவனும........நாகம்
போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவனமனைக்கிழததியும்
அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழநது
ஒடுங்கியதும்,

ருகூ - சு0. இன் னுயி
ரிழந்த..............வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியகிளைஞா இனியவுயிரையிழநத
யாக்கைபோலச செயன்மாண்டு
துயர்க்கடலிலேயழுநதுகினறதும,

இனி யாக்கையிழநத இனனுயிரெனமாறி
வீடுபெறற்குரியவுயிா இளமைக் காலத்தே
யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செயயப்பெறுது
பிறவிக்கடலகத் தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம

சுக - உ. ஏவ

லாளர்......................பெயர்ந்ததும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவன் தன்சிலதரை நோக்கி எத்திசைக்கண்ணுஞ்

சென்று கோவலனைத்தேடிக் கொண்டுவருகவென்றாக அவர் எத்திசைகளி

லுஞ்சென்றதும்,

'போந்ததும்' பாடமாயின், இததிசையினும சிலர்போந்ததுவுமெனக.

சு௫ - சு. பெருமக னேவல்........பெருமபே துற்றதும்

(இ - ள்.) எததுணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடை

யைச்செயதலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி

என்றும் எண்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்கானிலே

சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று

மயங்கினாற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரினகணுள்ளார் யாவரும் மிகவும்

அறிவுமயங்கியசெயதியும்,

பெருமகன் - தசரதன தஞ்சம் - எண்மை. அருந்திறல - இராமன் ;

அன்மொழித்தொகையாகுபெயர். பேதுறவு - அறிவின் றிரிவு.

(பி - ம்.) * 'பந்தகௌசிகன்'

கரு.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கூசள-

சுஎ - எ0. வசந்த மாலைவாய்........பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) திருமுகததை மறுத்துக்கூறியமாறறத்தை வசநதமாலைவாய்க் கேட்டுப் பசநதமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலத்தை யுடைய மாடத்து நாலாநிலத்து ஓாபடுக்கையமைநத சேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கி வீழ்ந்தசெயதியும்,

ஆங்கு, அசை. பள்ளி - இடம

எக - உ. வீழ்துய

ருற்றோள்...............இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள் இடும்பையைக்கேட்டுச் செருக்கடங்கித் தாழ்ந்த துயரமெயதித் தான் சென்றிருந்தசெயதியும்,

வீழ்துயர் - விருப்பத்தான்வருநதுயர்.

எரு - சு. இருந்துய ருற்றோள்...........மாதவி யீ்த்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுறற மாதவி, நின் னிணையடியைத்தொழு தேன ; எனக்கு இங்ஙனம்வருந்துயரைத் தீர்ப்பாயாகெனச்சொல்லித் தன்கை யாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற்

கருமணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவா யாகவென்று
தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய வநதது

எஎ - அ. ஈத்த
வோலைகொண்டு............சென்ற தேயமும்

(இ-ள்.) அங்ஙனநதநத ஓலையைக்கொண்டு
இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங்காணுமற
ருன்சென றதேயங்களும்,

எகூ - அஉ. வழிமருங் கிருநது........
.மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்) முறகூறிய நெடுநெறியாகிய
வழிப்பக்கததேயிருந்து செயதி களெல்லாம ஒழிவற வுரை
ாததபின்பாக அழிதலைததருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த
காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த
குழலை யுடைய மாதவிதந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே
கொடுத்தானுக ;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

அந - சு. உடனுறை காலத்து...
.........உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிற்பெயர

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த
ஓலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவி குறு
நெறிக்கூநதலாலொறறியபொறி தனனுடனே
கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாச நெய்யுரைத்த தன்மையைத்
தனக்கு உணாத்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற
கடிதின் விடுவியானுயப பின்னா விடுவித்து ஏட்டை விரித்து

அதனுட் கிடந்த வாசகத்தின
பொருண்மையுணர்கின் றவனென்க,

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின்
செவ்வியின்மையைப் பொறி காட்டிற்றெனவுமாம.
கூறுதற்பொறியெனக. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிட
லீயான் - மெயம்மறநதும ஓலைததலையை
நெகிழவிட்டிலனென் றுமாம்,

எழுதியதுஉம், பாடம்.

௯௬அ . சிலப்பதிகாரம்

அஎ. அடிகண் முன்னா யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர்திருவடிகளை த திக்குநோக்கித்
தண்டம்பண்ணினேன் ; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க ;

கண்டருள்கவென இவ்விடதது ஒருசொல்வருவிக்க
இஃது ஓலைமுகப் பாசுரம் இனி அக்காரிகைபாசுரம்

அஅ - ௯உ. வடியாக்
கிளவி............புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்நது குறறநதீர்ந்த
நறகாட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர்
பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து
கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவின்கண் நகரிடையைக்
கழிந்து போதற்கு வந்த பிழைப்பெனனை? வுஃது அறியாது
என்பிழைப்போவென் று அவலித்து அரற்றிக்கவலித்துக்
கையாறறின்கண் நெஞ்சழுங்காநின் றது ; என்
பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறுதசொல்லென் று

திருவுளம்பற்றல் வேண்டும்; இதுவேயுமன்றி எனக்கு இப்பொழுது நடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர் புகழ்க்குறைபாடினருகப் போற்றுவாயாக

முன்னர், [1] "கங்கை தன்னைப்புணாநதாலும" எனவும், [2] "மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு" எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையின், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டி யெனத்தோற்றுவாயசெயது தன்பிழைப்பின்மைகூறினுள் இதுவன்றியும், இருவரிருமுதகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம், தேசுடைக்குலத்திற்கு மாசுவருமென்பதூஉம், தானிற ந்துபடிற் சிறிதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறுயிற்று.

' கூரு - ரு. என்றவ ளெழுதிய... ... என்றீ தென்றே

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவகை ஏதம்பயக்குமென று அவளெழுதிய ஓலைப் பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள் தன்னாற்செய யப்பட்ட தீதிலள்; இஃது என்னுறசெயயப்பட்ட தீதேயெனத்தெளிந்து தளர்ச்சிநீங்கியென்க.

என் தீது - என்றீவினை

கூரு - எ.

எய்திய துணர்ந்தாங்கு................பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையிறபொருநதிய

வாசகத்தையுணர்ந்து இவ்வோலை தானே எனறந்தைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திறறு ;

அஃது எங்ஙனம் பொருந்திறறெனின்,

அடிவீழ்ந்தேனென் னுந்துணையும் முற்கூறியவாறேகொள்க. [3]

'வடியா... .... .போறறி' குரவர்பணி

யிடைகளைத்தவிர்ந்ததொருதவறன்றியும்

குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைக்

---

[1], [2] சிலப், எ: உ. [3] சிலப், கங: அஅ - கூஉ.

கங.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நூசக

கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும்

வரக்கடவதன்பங்காரணமாகத்

திருவுளத்திற் றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக்

கடிந்தருளுக; இங்ஙனம்

என்பிழைப்பறியாது யான முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய

இவற்றை ஏருவின்

ணப்பமாகத் திருவுளம்பறறுதொழிக ;
பேதைமைச்சொல்லெனறே திருவுளம்
பறறல்வேண்டும ; போறறியெனறுனெனக.
[1] குரவர்க்குக் காப்புக்களைக்குறித்துப்
போறறியெனறன்மரபு. ஈண்டு
இவ்வோலை குரவாக்குப் பொருநதியவாறுணர்க.
கஅ - க08. மாசில்
குரவா..............ஈண்டெனப் போக்கி
(இ - ள்.) அஙஙனம பொருந்தியதென
உட்கொண்டகோவலன், கோசிக
மாணி, எங்குரவர் மாசில்மலரடியைத் திசைநோக்கித்
தொழுதேனெனச்
சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுதது,
எனபொருட்டாக அவர் '
நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழகின்ற
விரைந்துசெல்வாயாகவெனப போகவிட்டெனக.

இடுக்கணும் நீக்குதறகு

ஈண்டுதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக்
களைதறகீண்டெனப்
போக்கியெனக. எனச்சொல்லியென்று
ஒருசொல்வருவிக்க.
கO௨ - ரு. மாசில்
கற்பின்...............அறவிபா லணைந்து
(இ - ள்.) குறறமறற கறபினையடைய

தன் மனைவியுடனிருந்த குறறமற்ற
கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிகளிருக்கின் ற
இடததைச்சேர்ந்தெனக.
ஒடு, ஒருவினையொடு ; உயர்பின் றியதனவழிக்கண்
நின் றது.

கஞரு - இ. ஆங்கு..................
.பாங்குறச சேர்ந்து
(இ - ள்.) அவ்விடத்துத் துர்க்கையது
வெறறிபொருநதிய அசுரரோடு
பொருதபோர்க்கோலததைப்பாடும்
பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில்
தா னுமொருவனுகக் கலநதெனக.
[2] "பாண ரொக்கல" என்றூா. ஆடு - வெறறி.
பாண் - பாட்டு.
கஙசு. செநதிறம புரிந்த—(இ - ள்.)
தன் பண்ணியல அததிறமாயத
தனக்கினமான செந்திறததோடுபுரிந்தவெனக

என் றது : பண் * பண்ணியறதிறம் திறம்
திறத்திறமென் னுமிவை; சம்பூர
ணம், சாடவம், ஔடவம, சதுர்த்தமென
வடமொழிப்பெயரானும் இவை
வழங்கும் ; அவறறுட்செந்திறமென றவாறு.
செங்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.)

நாறபெரும்பண்ணிறகும் முதலா
கிய நால்வகையாழினுள்ளுமம செங்கோட்டியாமெனனும்
யாழின தறுப்பினு -, ளென்க.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கஅஎக.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், சoo.
(பி - ம்.) * 'பண்ணியம்'

கoஎ. தந்திரி கரத்தொடு
திவவுறுத்தியா அத்து—(இ - ள்.) அச்

செங்கோட்டியாழின அ அறுவகையுறுப்பினுள்
தந்திரிகரம் திவவெனனும்

இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள் தநதிரிகரமென்பது நரமபுதுவக்குதறகுத் தகைப்பொழிய இருசாணுல்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறப்பு; என்னை? "தநதிரி கரமே தகைபபற விலகி, வசத விருசா ணுலவிர லாகும" ....எனறுராகலின. திவவெனபது - நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்க்கட்டு.

கoஅ. ஒற்றுறுப புடைமையிற் பற்றுவழிச
சோத்தி—(இ - ள்.)
அவ்வியாழ் ஒற்றெனனு முறுப்பை யுடைத்தாகலானே
றைபபிறப்பிக்கும் நெறிப்படசசேர்த்தியெனக.

அவ்வுறுப்போடே பற

"செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற றெரியி, ன றுவகை யுறுபபிற் குரு

மென்ப", "அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே........... தந்திரி கரமே

நரம்போ டாறே" எனறூர்

கoக. உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி—(இ - ள்.) உழை

குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறுத்தியெனக

எனறது அரும்பாலையெனனும் இசையைபபிறபபித்தெனறவாறு. இது

குலமுதறபாலை தகிரிவெனக்கொள்க.

ககo - கஉ.

வரன்முறை...........அமைவரக் கேட்டு

(இ - ள்) உழைமுன்னர்க்கூறிய நால்களின வரலாறறுமுறைமையான்

வநத மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாயநதுசெலலும் கலையையுடைய பாலை

போல்வாளது பாடறபண்ணை ஆசானெனனும் பண்ணியலாகிய நால்வகைச்

சாதியினும் பொருநதுதல்வரச் செவிப்புலததானறிந்தெனறவாறு.

* ஆசான்சாதி நாலவகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம்,

புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகாந்தாரமெனக்

கொள்க.

பண் நூறறுமூன்று; அவை நால்வகைபபடும்; பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறமென அவறறுள் இது திறங்கூறிறறு. மூவகைத்தானம எழுத்தும்

அசையும் சீருமெனினுமமையுமு; என்னை? "எழுத்தே யசையே சீரே யென்

றிவை, யிழுக்கி லவைமூன் றிறகு மெனப"

எனறாராகலின்.

கககூ. பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு—(இ-ள்.) இங்ஙனமாகிய

பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித்தென்க.

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ-ள்.) இங்ஙனம் யாழ்

வாசித்தகோவலன, இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம், அதனை நீர்

கூறுமினென றுகேட்பவென்க.

(பி - ம்.) * 'அரசன்சாதி'

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.
௩௫௧

கக௫ - அ. காழகிற் சாந்தம... ....சேருடி

(இ - ள்.) அகிற்சாந்தும கமழும குங்குமபூவகுழமபும் நாவிக்குழம்பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சநதனச்சாந்தும் கத்தூரிச்சாநதுமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேறறையளைநது.

ககஅ - உக. ஆங்கு...............பூவணை பொருநதி

(இ - ள்) தேனசோநத கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவறறுலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மணியினகண்வளர்நத முல்லையுமென்னும் இவ்வவிழ்நத பூக்களாலநிரைத்த பொலிவினையுடைய அணையிலேபொருந்தி,

கஉஉ - கூ. அட்டிற் புகையும்...........பூம்புகை யளைஇ

(இ - ள்.) அடுக்களைகளில தாளிபபுமுதலியபுகையும அகனற அங்காடியிடத்து அபபவாணிகா முட்டாமற சுடுகின்ற அபபவகையிறபுகையும் மைந்தரும் மகளிரும மயிர்க்குய் துகிறகும மாலைமுதலியவற்றிறகுமெடுத்த அழகிய இனிய அகிறபுகையும் யாகசாலைதோறும

ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையையளவி,

கஉசு - கூ வெல்போர........காண்வரத் தோன்றி

(இ - ள்.) இநதிரனறபூட்டபபட்ட விளங்காகின ற ஆரததையுடைய மாா பாலே வெல்லுமபோரைவலல பாண்டியனது கோயிறகண் யாவரானும் அள விட்டறியப்படாவாய இக்கலவைதொகுதி தனமெயயெல்லாம கமழும்படி தோனறியெனக.

அவை எத்தனமையவாகிய கலவையெனின, தம்மைப புலன்கள் ஒருகா னுகருமாயிற பின்னை வீட்டுலகஙகருதித துறவிறசெலலவொட்டாது மனத்தைப்பிணித்துக்கொள்ளும கோயிலிறகல்வையெனக அவை முனனாக்கூறி யனவும பிறவும.

கநூ0 - நூஉ. புலவா செநநா..........வநதது காணீர்

(இ - ள்.) சங்கப்புலவரது செநநாவாலே புகழபபட்ட இசசிறப்புக்களை யுடைத்தாகலிற பொதியிறறெனறல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இநத மதுரைத்தென்றல்வந்தது; இதனைக் காணீரெனக.

ஆடிப பொருநதி அளைஇத தோனறித் தென்றல வநததென்றுரெனக.

கநூநூ - ௪. நனிசேய்த் தன்றவன்........தகைக்குந ரில்லென

(இ - ள்.) காவதஙகூறுமினென்றுறகுக் காணீர்; அதனுல் மிக்க தூரிதன்று அபபாண்டியனது

செல்வமிக்கமூதூர்; அதுவனறியும் ஆண்டுச் செல்வார்
இநீர்மையாரனறி
வேறுபட்டநீாமையாரொருவர்செல்லினும்
இல்லெனபாரிஃலெயென்று சொல்லவெனக.

கருரு - கூ. முன்ஞண்
முறைமையின்.........பெயாந்தனர்
(இ - ள்.) அறநைஞானறு ஆண்டுத்தங்கிய
பிறநைஞானறு செல்லக்
கருதியவர் முனனைஞானறை முறைமைபோலே
இரவிடையிலே கவுநதியடிக
ளுடனே பெயாநதனரெனக.

கருகூ - ௪0. பெயர்ந்தாங்கு.........
.....குரலோதையும்
(இ - ள்.) அரிதாகிய அரிததறறெழிலைவல்ல
கடவுளது அகனற பெரிய
கோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய
மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட
பகுதிபொருந்திய சிறபபையுடைய காலைமுரச மாகிய
பேரிசைப்பல்லியம்
பெயர்நது கூடியொலிக்குமொலியும்,
பெயர்தல் - தாளமறுதல. கணைதல் - செறிதல

கசுக. நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும—(இ - ள்.) அந்

தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களநதோறும் மறைக்குவிதித்த மரபினை

யுடைய சுருதிகுன்றுமல் உச்சரிக்குமோதையும்,

கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்—(இ - ள்) மாதவர்கள்

சிறுகாலேயில் மநதிரமோதுதலால மிக்க ஓதையும்,

கசங - ச. மீளா வென்றி.........நாளணி முழவமும்

(இ - ள்.) ...டங்காத வெனறியையுடைய வேநதனுறபெறற சிறப்போடே

வாள்வீரர் தததம்வீரத்திறகு எடுதத வரிசையையுடைய முரசுமுதலியவறறின

நாளணியோதையும்,

நாள்—குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

கசரு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும—(இ-ள்.) மறப்

பகைமனனரைப் போரில்வெனறு கொண்டுவந்த போர்க்களிறறின்முழக்கமும்,

கசசு. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும—(இ - ள்.) காட்டிற

பிடித்துக்கொண்டுவநத வலிய யானையின் முழக்கமும,

கசஎ. பணைநிலைப புரவி யாலு மோதையும—(இ - ள்.) பநதிதோறு

நின்ற புரவிகள் போர்கிணைநது ஆலிக்குமோதையும,

கசஅ. கிணைநிலைப பொருநா வைகறைப பாணியும்—(இ - ள்.)

கிணைப்பறையையுடைய மள்ளா மருதநிலநதோறும் வைகறைக்காலத்தே

கொட்டுமோதையும,

கிணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம

கசக - ருO.

கார்க்கடல்..........................ஆரஞர் நீங்கி

(இ - ள்.) இவையுமபிறவுமாகிய அக்கூடலித்து ஆக்குமொலியெல்லாம்

காாக்கடலொலிபோ ல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே முனபுழந்த வருததமெல

லாம் நீங்கி,

கரு - ௬. குரவமும...................பன்மலா

விரிந்து

(இ - ள்.) கரையினபுறவாயெஙகும, குரவும் மகிழும கோஙகும் வேங்கை

யும் வெண்கடமபும சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதும் உச்சிச்செலுந்

திலும் செருநதியும சண்பகமரமும ஆகியவிவை பாதிரியுடனே பலவகைமல ' ரு ம்விரி நதசூழநதன வ மீதுடுத்த பூநதுகிலாகவும,

கஙிரு - சுO. குருகுந் தளவமும............ .
......அல்குல்

(இ - ள்.) அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும
செம்முல்லையும் முசுட்டையும்

மோசிமல்லிகையும் வெள்ளை நறுந தாளியும் வெட்பாலையும்
மூங்கிலும் இவற்றிற்

படாநத பெருங்கையாலும குடடிப்பிடவமும
இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும்.

விரிநது பூங்கொடிகள் நிரைபடநெருங்கிப்
படாந்துமன்னினவை தன்னை

மிடைநதுசூழ்நத கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய
கொடுங்கரையாகிய,

அகனறேநதியவல்குலையும,

அல்குலென்பதறகேறபக் கொடுமைகூறினர்.
மேகலைக்கோவை, வேற்று

மைத்தொகையுமாம. கொழுங்கொடி விரிமலரென
னுமடைகளை ஏறபுழி எங்கும்

ஒட்டுக. அம், சாரியை

கசுக - ௩. வாலுகங் குவைஇய .
........கதிரிள வனமுலை

(இ - ள்.) அகற்சியையும்

பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே

பக்கங்கள் புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும் பலமலராகியசுணங்

கால் உயர்ச்சிபெறறு ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடவிளங்கிய மணற்குன்றாகிய

நிறத்தமுலேயினையும்,

கசுச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச செவ்வாய்—(இ - ள்) கரைக்

கணின்று உகுதத முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும,

கசுரு. அருவி முல்லே யணிநகை யாட்டி—(இ - ள்.) அருவிநீரோடு

இடையறுதவந்த முல்லேயாகிய நகையினையுமுடையாள்,

கசுசு. விலங்குமிரிந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்—(இ-ள்)

குறுக்கேமறிந்தும நெடுகவோடியுநதிரிகினற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

கசுஎ. விரைமலா நீங்கா வவிர றற கூந்தல—(இ - ள்.) இருமருங்

கும திரைகளரிதத மணமலாநீஙகாத விளஙகுகின்ற அறலாகிய கூநதலினையும,

கசுஅ - எ0. உலகுபுரந்

தூட்டும........பொய்யாக் குலக்கொடி (இ - ள்.) உலகைப பாதுகாததறகுப் பலபொருள்களேயும்விளேத்து நுகர்

விதகலான மிக்க பெரிய ஒழுககததினையுமுடையாள் ; புலவாநாவிற புகழ்பொ .

ருந்தியவள் ; சேர்நதோாக்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின திருமகளையொப்

பாள் ; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவாள் ; பருவமபொயயாமையானும்

வேறறுவேநது அணுகாமையானும் தெனனர்குலக்கொடியாயுள்ளவள் ;

களக - ரு. தையற்

குறுவது............கரந்தனை ளடக்கி

(இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வருமதுனபங்களைத் தான முன்னறிந்தாள்

போலத் தனனைக்கொண்டு அருச்சித்தாாக்குப புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும்

நறியபூவாடையால தனது மெயமமுழுதும்போாததுத் தன்கண் மல்கிநின்ற

நீரைப் புறத்திடின அதுகண்டு வருநதுவாரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீா. அடக்கவெனத்திரிகக.

௲௫

களச - ௫. புனல்யா றன்றிது......
.........தொழுது

(இ - ள்.) அங்ஙனமபோர்த்த பூவாற புனலமைறைதலின் இது புனல்
யாறனறு பூவாறென்றுபுகழநது மாதரும் கொழுநனும தொழுது,

களசு - அ0. பரிமுக வமபியும.........
...தென்கரை யெய்தி

(இ - ள்.) ஓடக்கோலுக்கு நிலைததலரிய துறையிற சென்றோரைச்செலுத்[1]தும் குதிரைமுகவோடமும யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமென்னும் இவறறினேறிப பலாபோகும் துறையிறபோகாது அதறகயலதாகிய துறையிலே, கவுநதியடிகளுடனே மரப்புணையிலேபோகி மதுநாறுமலரையுடைய சோலை பொருநதிய தென்கரையிற பலர்செல்லாததோரிடததே சென்றெயதியெனக.

முன்னா, [1] வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு சாபமுறுதலின்,
ஈண்டு மருங்கிறபெயராதெனறா
பரிமுகமுதலியவறறைத தொழிறபெயராககினு மமையும

கஅக - ௫.
வானவருறையும...........அகழிசூழ் போகி

(இ - ள்) தேவாகளுறையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும்

பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைத்தெனறெண்ணி அழித்தறகரிய மிளை

சூழ்ந்த கிடங்கினபுறததைச் சூழபோநதென்க மிளை - காவற்காடு ; கட்டுவேலியுமாம

கஅசச - அ. கருநெடுங் குவளையும..............நடுங்க

(இ - ள்.) குவளையும் ஆம்பலும கமலமும், தையலும கணவனும் மேல்

தனித்துறுந்துயரத்தைத தாம் தெளிய அறிநதனபோல வண்டுகள் இரங்கும்' பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிநதேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற நடுங்காநிறகவென்க

பண்ணீாமையன றிப பண்ணீரென றமையால திறம பனனிரண்டனுள்

நோ திறமெனவுமாம். கணணீா - கள்ளாகிய நீரெனவுமாம காலுற - காலி

லேயுறவெனவும், காறறு உறுதலாலெனவுமாம, அறிநதனபோல் நடுங்க .

' வென்க. ஏங்கியென னும செயதெனெ சசம நடுஙகவென னும பிறவினை கொண்டு

முடிநதது.

கஅகூ - கூ0. போருழந தெடுத்த...........மறிததுக்கை காட்ட

(இ - ள்.) மாறறூர்வருநதப போர்தேயத்தெடுத்த *புறமதிறறலையினகொடி

கள் இவரை இருநகரிலே வாராதொழிமினெனபனபோல தமகையினை மறித்துக் காட்டவெனக.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், கo: உகக.

[2] "ஈண்டுநீ வரினு மெங்க ளெழிலுடை யெழிலி வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட் கல்லாற் படைத்துணை யாக மாட்டான், மீண்டுபோ கென்றென் றந்த வியன்மதிற் குடுமி தோறுங், காண்டகு பதாகை யாடை கைகளாற் றடுப்ப போன்ற" (வி பாரதம். வாசுதேவனை. கூ.) என்பது இக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

அன்றி, வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோலெனவுமாம்.

ககக - கூ. புள்ளணி கழனியும்... .....புக்கனர் புரிந்தென்.

(இ - ள்) புட்களாலழகுசெயயப்பட்ட ஏரியும பண்ணையும் கழனியும் சோலையும தெங்கும கமுகும் வாழையும வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய மூதூராயபுறமதிலிடததாகி அறததைப்புரியும தபோதனரனறிப் பிறாசேரபபடாத புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த கோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புக்காரெனக.

இது கீழ்த்திசைவாயிற்கு அயலதோர் முனிவரிருப்பிடம் புரிந்துபுக்காரெனப் பொதுமையாற்கூறினமையின், முன்னர் நாடுகாண்காதைக்கண்ணே,[1] "அறிவனை யேத்த... ..... ஒன்றிய வுள்ள முடையேன்" என்பதனாற் கவுந்தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்துபுக்காரெனக. பண்ணை - தோட்டங்களும், ஓடைகளும்

இது, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை

[1] சிலப்பதிகாரம், ௰: ௭ - ௯.

முற்றிற்று.

பதினுன்காவது
ஊர் காண் காதை.

[1]புறஞ்சிறைப பொழிலும பிறங்குநீர்ப
பண்ணையு
[2]மிறங்குகதிர்க் கழனியும புள்ளொழூந்
தார்ப்பப்
புலரி வைகறைப பொய்கைத தாமரை
மலர்பொதி யவிழ்தத [3] வுலகுதொழு
மண்டிலம் ரு. வேந்துதலை பணிபப வேந்துவாட்
செழிய
ஞோங்குயா கூட லூர்துயி லெடுபப
[4] நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு
முவணச சேவ லுயர்த்தோ னியமமு
மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை [5]நகரமுங்
கO. கோழிச சேவற் கொடியோன் கோட்டமு
மறத்துறை விளங்கிய வறவோர பள்ளியு
[6]மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன்
கோயிலும
வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய
காலை முரசங் கனைகுர லியம்பக்

க - உ. பொழிலிலும் பண்ணையிலும கழனியிலும் ஆ
டபபவென க
ரு. புலரிவைகறை - புலருகின்றதாகிய வைகறை.

ச. மலாபொதி - பெரும்பொதி; மலர் பொதியவிழ்தற்குக் காரணமான மண்டிலமுமாம்.

ரு. (பா.) பணித்தவாள் - பணித்தற்குக்காரணமான வாள்

எ. நுதலிலேவிழித்த நாட்டத்தையுடைய

அ. நியமம் - கோயில்.

கூ. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை - மேழியைக் கையாயுதமாக வலனுயர்த்த பலதேவர்.

---

[1] க - உ = சிலப்பதிகாரம். கங: ககூக - உ. [4] மணி. இ: இச.

[2] "இறங்குகதி ரலம்வரு கழனி" புறநா: கூஅ. [5] சிலப். கூ: கo.

[3] "பலர்புகழ்ஞாயிறு" முருகு. உ.

[6] எ - கக = சிலப். இ: ககூகூ - எஉ; புறநா. இகூ: க - கo; மதுரை: சஇஇ - அ;

மணி. க: இச - இ; இன்னா. க.

கச.—ஊர் காண் காதை.

கூ(ரு)எ

கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
[1] நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையே னாகி
நறுமலர் மேனி நடுங்குதுய ரெய்த
வறியாத் தேயத் தாரிடை யுழந்து
சிறுமை யுற்றேன் செய்தவத் தீரயான்
றொன்னா மருங்கின் மன்னர் பின்னோக்
கென்னிலை யுணர்ந்தி யான்வருங் காறும்
பாதக் காப்பினள் பைந்தொடி யாகலி
னேத முண்டோ வடிகளீங் கென்றலுங்
கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு
தவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தோய்
[2] மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்
றறத்துறை மாக்க டிறத்திறஞ் சாற்றி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்
யாப்பறை மாக்க ளியல்பிற் கொள்ளார்
தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலைப்
பேதைமை கந்தாப் பெரும்பே * துறுவ
ரொய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலைக்
கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள்
பிரிதற் றுன்பமும் புணர்தற் றுன்பமு
† முருவி லாளனொ டுறுக்குந் துன்பமும்

கள நெறியி னீங்கியோர் - இல்லற நெறியினீங்கிய
யோகசயாபதிகள்.

உகூ - ௬. உன்னுடைய பாதமாகிய துணையை
யுடையவளாதலால், இவ நக்கு ஏதமுண்டோ,
இல்லையென றதாம; பாதமாகிய காவலுண்டாக இவளுக்கு
தமுண்டோவென றுமாம்

உகா. தவம புண்ணியம், தவந்தீரமருங்கின -
புண்ணியமுடிநத கூறுால்.

௩0. அறை - அறுதல. இயலபில் - நன்மைக்கூறறில்

௩௨ அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்

௩௩. ஒயயாவினை - போக்கவொண்ணுத வினை.

௩௫ - ௬ பிரிதற்றுனபம் - பிரிதலால்வருநதுனபம்.
புணர்தறறுன்பம் -
ணர்தல் காரணமாக வருநதுன்பம். இரண்டுகாலததும
காமன ஒறுக்குந்
ஏன்பம்.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், க0: உ௩எ. [2] உஎ - கூ=மணி. உ௫:
௬௧ - ௯௧.

(பி - ம்.) * 'உறுவாரெய்யா' † 'உருவில்வில்லியொறுக்குந்

புரிகுழன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல
தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்
கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத் துன்பங்
கண்டன ராகிக் * கடவுளா வரைந்த
காமஞ் சாராக் காதலி னுழந்தாங்
கேமஞ் சாரா விடும்பை யெய்தின
ரின்றே யல்லா லிறந்தோர் பலராற்
றொன்று படவரூஉந் † தொன்மைத் தாதலிற்
றாதை யேவலின் மாதுடன் போகிக்
காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
வேத முதல்வற் பயந்தோ னென்பது
நீயறி ந்திலையோ நெடுமொழி யன்றோ
வல்லா டாயத்து மண்ணர சிழந்து
மெல்லிய றன்னுடன் வெங்கா னடைந்தோன்
காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
[1] தீதொடு படூஉஞ் சிறுமைய ளல்லள்
அடவிக் கானகத் தாயிழை தன்னை

ௗஅ உரவோர - இருடிகள்.

ௗக - சஉ மனத்து இன்பமென்று கொண்டோர் உறும் தம்மைவல்லாத

துன்பத்தைக்கண்டு தவத்தினா நீக்கினகாமம

சச. (பா) இறந்தனா - முற்காலத்திற கழிந்தார

சரு. தொனறுபட வருஉந தொன்மைத்து - அடிபபற்றி வருகின்ற

பழைமைத்து; முற்று ஆதலாலென்று மேறசொலலுகினறா

சகூ. நெடுமொழி - பெருவார்த்தை

பழைதாகப போதுகினற

வார்த்தையனறேவென்றுமாம்

ருo. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம.

ருக மெல்லியல் - தமயநதி வெங்கான

டைநதோன - நளன.

ருஉ. காதலிற பிரிந்தோ னலலன - அவள் காதல்காரணமாகப் பிரியக்

கருதியவனல்லன.

ருஉ - ௩ அவளும இவனிடத்துப் பிரியவேணடிய பிரிவாளுமலலள்.

[1] நீது - பிறர்நெஞ்சுபுகுதல்; சிலப். க: உஎ; மணி. உஉ: சகு - ஆம் அடிமுத

லியவற்றையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'கடவுள்வரைந்தனர்' † 'தொன்மையதாகலிற்'

கச.—ஊர் காண் காதை.

கூருகூ

ருரு. யிடையிருள் யாமத் திட்டு * நீக் கியது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டேற் சொல்லா யோநீ
யனையையு மல்லை யாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே
சூ0. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
பொருந்துழி யறிந்து போதீங் கென்றலு மிளைசூழ்
மிளையொடு ‡ வளைவுடன் கிடந்த விலங்குநீர்ப்
பரப்பின் § வலைபுண ரகழியிற்
பெருங்கை யானை யினநிரை பெயருஞ்
சூரு. [1] சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த

வடல்வாள் யவனர்க் கயிராது புக்காங்
காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச செபபு
வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைபபிற
எ0. குடகாற் றெறிந்து கொடிநுடங்கு மறுகிற்
கடைகழி மகளிர காதலஞ் செல்வரொடு
வருபுனல் ' வையை மருதோங்கு முன்றுறை
விரிபூந் துருததி வெண்மண லடைகரை
யோங்கு || நீர மாடமொடு நாவா யியக்கிப

ருஅ. அனையையு மல்லே - அவர்களைபபோல
மனைவியைவிட்டுப பிரிநதா யுமல்லே.

சு௨. இளே - அரண்காவல, மிளே - அதனைச சூழநத
காவறகாடு.

சுச - ரு. யானைபோகலாமபடி கீழ்சுருஙகையாக
அதனை மேலிட்டவீதி. சுருங்கை - கரநதுறை; ஒழுகுநீர்
புகுஙகயை ஒருததருமறியாதபடி மறைத் துப்படுதத
வீதிவாயத்தலே.

சுஎ. அயிராமறபுக்கு எ0. எறிந்து, எறிய,
கோடை எறிதலால.

எக. கடைகழிமகளிர் - பரத்தையர்

எ௨. மருதோங்கு துறை - திருமருதந்துறை.

¹ பரி. உ0: க0ச; சீவக. கசஉ; மணி. உ௮: ரு. ² பரி. கக: க0; கலி. உக: கக.

(பி - ம்.) * 'நீங்கியது' † 'பொருந்துவழியறிந்து போதிங்கென்றபின்' ‡ 'விளைவுறக்கிடந்த' § 'வலம்புரியகழி' ‖ 'நீரோடமொடு'

எரு.

பூம்புணை தழீஇப புனலாட் டமர்ந்து
தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க் குவளையும்
¹ * கண்ணவிழ் நெய்தலுங் கதுப்புற வடைசி
வெண்பூ மல்லிகை விரிபலொடு
தொடர்ந்த
† தண்செங் கழுநீர்த் தாதுவிரி
பிணையல்
அ(). கொற்கையம் பெருந்துறை
முத்தொடு பூண்டு

தெக்கண மலயசச செழுஞ்சே ரூடிப்
பொற்கொடி மூதூரப் பொழிலாட் ¦ டமர்ந்தாங்
கெற்படு பொழுதி னிளநிலா
முன்றிற்
றாழ்தரு § கோலங் தகைபா ராட்ட
ருடு. வீழ்பூஞ் சேக்கை மேலினி திருந்தாங்
கரததப பூம்பட் டரைமிசை யுடீஇக்
குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம
பொருந்திச
சிறுமலைச சிலம்பிற் செங்கூ
தாளமொடு
நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலர
வேய்ந்து
கூ0. குங்கும வருணங் கொங்கையி
னிழைததுச
செங்கொடு வேரிச செழுமபூம்
பிணையல் · சிந்தூரச சுண்ணஞ் சேர்ந்த
மேனியி
லநதுகிர்க் கோவை யணியொடு
பூண்டு
|| மலைசசிற கரிந்த வசசிர
வேநதற்குக்

எரு. புணை - தெப்பம்.

எசு தாழ்நீர்க் குவளை - [2] தங்கின

குவளையென றுமாம.

நீரையுடைய குவளை, ஆழ்ந்த நீரக

எஅ. வெண்பூமல்லிகை, முதல. விரியல - பூ

அக (பா.) மலயச் செழுஞ்சேற - சந்தனக்குழம்பு.

அச - தகை - கொழுநன

(அச) தகைமையக்(எக) காதலஞ்செலவரொடு (அச) பாராட்டச (அரு)

சேக்கைமேலேயிருந்து

அள. குரல் - கொத்து. அஅ. சிறுமலையாகிய சிலம்பு. (அசு) 'அரத்தப் பூம்பட்டு' முதலாக, (கூு) 'துகிர்க்கோவை' ஈறுகச்

சொன்னவை கார்காலத்துப பரக்க அணிவன

கூச. மலைச்சிறகரிந்த - மலையைச சிறகரிநத.

---

[1] முருகு. எகு. [2] "நீர்கால்யாத்த நிரையிதழ்க் குவளை" (குறுந், கூஅஅ.)

(பி - ம்.) * 'கண்ணெகிழ்' † 'தண் பூங்கழுநீர்' ‡ 'மகிழ்ந்தாங்கு'

§ 'கோவர்தகை' || 'மலைச்சிறையரிந்த'

கச.—ஊர் காண் காதை.

ஙடுக

கூரு. கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாடையொடு வருஉங்
கால மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்
முகிறோய் மாடத் தகிறரு விறகின்
மடவரன் மகளிர தடவுநெருப் *

பமர்ந்து

க00. நறுஞ்சாந் தகலத்து நம்பியா தம்மொடு
குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்
வளமனை மகளிரு மைந்தரும விரும்பி
யிளநிலா முன்றிலி னிளவெயி னுகர
விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கேகு

வெண்மழை

க0ரு. [1] யரிதிற் றோன்று மசிரக் காலையு
† மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்
வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட
வகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமுந்
தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் ‡

வந்த

கக௬. காரர சாளன - காாகாலம்.

கள. நூலோர் - சிறபா; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய (கூஅ) மாடமென்க.

கள - அ நூலோா.. ...மாடம் - [2]மயமதமறிவாராற புகழ்ச்சியையுடைய மாடமென ருமாம்.

கக௯. தடவு - இந்தளம் க௱. [3] சாநது - அகிலெய.

க0க குறுங்கண் - சாளரம்

க0௪. மண்டிலம் - ஆதிததன்; இவன தெறகே மிதுனவீதியிலே இயங்குத லானே. வெண்மழை - வெள்ளைமேகம.

க0௫. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பனிக்காலம.

க0௬. பரப்பு - கடல க0எ வங்கஈட்டத்தாலே.

க0அ. துகில - பட்டுவர்க்கம்; நாறறங்கொளுவுதலால இவறறுடன் எண்ணினர். வாசம் - தக்கோலம சாதிக்காயமுதலியன.

க0௯. சுமநது - அவறறின நாறறதைதச்சுமநது.

---

[1] 'அருகித்தோன்றும்' என்று பாடங்கொண்டு, "அருகுதிசை" என்னும் (தக்க ௯௬.) தாழிசையுரையில் இதனை மேற்கோள் காட்டினர்.

[2] மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பநூல்.

[3] சீவக. உ௬எ௫ - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'அயர்ந்து' † 'ஆங்கனமன்றி' ‡ 'வந்து'

கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன் கூடலை
வெங்க ணெடுவேள [1] வில்விழாக் காணும்
பங்குனி முயக்கததுப பனியர சியாண்டுளன்
கோதை மாதவி கொழுங்கொடி யெடுபபக்
காவுங் கானமுங் கடிமல ரேநதத்
தென்னவன் பொதியிற் றென்றலொடு புகுந்து
மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழூஉ
மின்னிள வேனில் யாண்டுளன் கொல்லென்
றுருவக் கொடியோ ருடைபபெருங் கொழூநரொடு
பருவ மெண்ணும படர்தீர் காலைக்
கன்றம ராயமொடு களிற்றின நடுங்க

வென்றூழ் நின்ற குன்றுகெழு
நன்னாட்டுக்
காடுதீப் பிறபபக் * கனையெரி பொததிக்

ககO - கக. கூடலிடத்துக் காமனுக்குச்செயயும் வில்விழவு

(கOஎ) வங்கவீட்டததாலே தொண்டியிலுள்ளோரிட்ட (கOஅ - கூ) பல சரக்குக்களைச் சுமநதுவந்து புகுநத (ககO) கீழ்கா றரேுடுபுகுநது தெனனவன கூடலெடுக்கும் (ககக) விலவிழாககாணும (ககஉ) பஙகுனிமாதத்தோடுபொருந தின பனியரசென்க; எனறது பினபனிக்காலம்

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுகுநது காணும பஙகுனிமாதமபொருநதிய பின்பனிக்காலமாகிய அரசன யாண்டுளன.

ககங. கோதை - ஒழுஙகு. கக்ஙள யாண்டுளன - எஙகேயுள்ளான

(ககஎ)
எங்கேயுள்ளானெனறு(ககக)போனகாலங்களைக்குறிதது எண்ணும.

ககஅ. உருவக்கொடியோா - கொடியுருவததிேனோ, வல்லியாகவெழுதும் கொடியுமாம்.
உடைப்பெருங்கொழுநரொடு - தம்மையுடையகொழுநருடன்.

(ககஅ) தம்மையுடைய கொழுநருடனே (அரு)

வீழ்பூஞ்சேக்கையிலிருந்து
(கககூ) இபபருவங்களை (ககஉ - எ) எங்குளவென்று எண்ணுகிற
சேர்க்க. காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத காலஙகளை

காலையென்று
நினைத்தெண்
ணினர்

ககஅ-கூ. ஐந்துகாலமுங்கழிநதது கூறுகின்றா,
'உடைப்பெருங கொழுந ரொடு பருவமெண்ணும படாஇர்
காலை' என்றார்; என்றது, வேனிறகாலத்தை

கஉ0. ஆயம் - நிரை. கஉக கோடைத்தனமை (பா)
நீடியகுன்று.

கஉஉ. (பா) பொத்திய - பொதிநத.

---

[1] வில்விழா: திணைமா. சுஉ; குறுந். கக.
(பி - ம்.) * 'கனவெரி'

கச.—ஊர் காண் காதை
த. ந.கூந

கோடையொடு புகுந்து கூட லாண்ட
[1] வேனில வேந்தன் வேற்றுப்புலம்
பட்ர

கஉரு. வோசனிக் கின்ற வுறுவெயிற்

கடைநாள்

வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமளியு
"-முய்யா னத்தி னுறு துணை

மகிழ்ச்சியுஞ்

சாமரைக் கவரியுந் தமனிய

வடைப்பையுங்

கூர நுனை வாளுங் கோமகன் கொ

டுபபப

கஅ0. பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப்
பொற்றொடி மடந்தையா புதுமணம்

புணர்ந்து

செமபொன் வளளத்துச சிலதிய

ரேந்திய

வந்தீந் தேறன் மாந்தினா மயங்கிப
பொறிவரி வண்டினம புல்லுவழி

யன்றியு

கஅரு. நறுமலர் மாலையின் வறிதிடங்

கடிந்தாங்

கிலவிதழ்ச செவ்வா யிளமுத் தருமபப்
புலவிக் காலத்துப போற்றா * துரைதத

(எக) 'காதலஞ்செல்வரொடு' என றதுமுதல (அரு)
'வீழ்பூஞ் சேக்கை
மேலினி திருநது' என றது இறுதியாக முதுவேனிற்காலங்

கூறினபடி.

கஉரு கோடை - மேல்காற்று. கஉசு படர - படர்கை காரணமாக.

கஉசு - ரு ஓசனித்தல - வெக்கையால் தலையெடுத்தல; கடைநாள் - வேனிற்

பின்னுள்ளனறுமாம. வேற்றுப்புலம படர்தற்கு எடுத்துப்பார்க்கின்ற முதுவே

னில கழிகிறநாளிலே; சிந்தாமணியினும, "ஓசனிக்கின்ற வன்னம" என்றார்.

கஉஎ உய்யானத்து மகிழ்ச்சி - சோலையிலே சேவிப்பாருடனிருந்து விளை

தங்காண்டல்; உய்யானங்களில உறுதுணையோடு மகிழுமகிழ்ச்சியுமாம.

கஉஅ. சாமரையிடப்பெறுகையும, பொன்னுறசெய்த வெற்றிலைப்பெட்டி

பிடித்திடப்பெறுகையும வரிசை

கஉகூ. கோமகன - இராசராசன; பாண்டியன.

கநூ0 அப்படிப்பெற்று உடையராதல - சிலதியா சூழந்து வாட்பிடிக்கப்

போதல் முதலியன.

(கக அ) கொழுநரொடு (கநூக) புதுமணம்புணாநதென்றுகூட்டுக.

கநூச - ரு. வண்டுபொருந்தின இடமன்றியே களிப்பாலே வறிதிடத்திலும்

மாலைகொண்டோச்சி.

¹ தக்கயாகப்பரணியில், ௫௭௨ -
² மணிமேகலை, ௩: ௫௨.

ஆம் தாழிசையுரையில் இவ்வடிமேற்கோள்,
³ சீவகசிந்தாமணி. ௨௬௫௨.

(பி - ம்.) * 'உணர்த்திக்காவி'

காவியங் கண்ணூர் கட்டுரை * யெட்டுக்கு ¹ நாவொடு
நவிலா நகைபடு கிளவியு
மஞ்செங் கழுநீ † ரரும்பவிழ்த் தன்ன
செங்கய னெடுங்கட் செழுங்கடைப் பூசலுங்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை சுருளத் திலகச
சிறுநுத லரும்பிய வியருஞ்
செவ்வி பாக்குஞ் செழுங்குடிச
செல்வரொடு
வையங் காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்
² ‡ சுடுமண் ணேறா வடுநீங்கு சிறப்பின் முடியர
சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை
³ வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிரு
திறத்து

கரூஅ. கட்டுரை (பா) எடுக்குநர் - வார்த்தைசொல்லப் புகுகின்றவர்.

கரூகூ. நகைபடு கிளவி - களியாற் கேட்டாரை மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும் வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவிளைவிக்கும் நாவாறசொல்லாத கிளவியுமாம்.

கசஉ. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது இழிவதாகை.

கசரு. செழுங்குடிச்செல்வர் - அரசரல்லா ஏனையோர்.

கசசு - எ ஓடுவேயாது பொறறகடுவேயந்தமனை; அனறியும், சாதிக்குற் றப்பட்டால் தலையிலே செங்கலேற்றி ஊர்சூழ்வித்துக் கழிததுவிடுதல் மரபு; இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குங் கடிமனை ஆசைப்பட்டு அரசுவைகுமனை; அரசர் ஆர்வததாலடங்குமனையென்றுமாம். அரசொடுங்குமனை ; அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று மாம்.

கசஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்கூத்து பொதுவியல் - எல்லார்க்கும் ஒப்ப ஆடுங்கூத்து.

[1] "நாவொடு நவிலா நகைபடுநீஞ்சொல்" (அகநா. கரூ.)

[2] பெருங். க. ககூ: கடுகு; மணி. கஅ: ருகூ.

[3] "வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருதிறத்து" மணி. உ. கஅ. [4]

சீவக. கo௬௬. (பி - ம்.) * 'எடுக்கும்' † 'அரும்பவிழ்ந்தன்ன' ‡ 'சுடுமணேங்குவடு' § 'மகிழ்தருமரபின்'

கச.—ஊர் காண் காதை

த. ௩௯௫

க௫௦. குடலும் வரியும் பாணியுந் தூக்குங்
* கூடிய குயிலுவக் கருவியு
முணர்ந்து
நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு
† மேழ்வகை நிலத்தினு மெய்திய
விரிக்கு
மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ
லரிவையும்
க௫௫. ‡ வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையுந்
தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு
மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு
நால்வேறு வகையி ‡ னயத்தகு மரபி
னெட்டுக் கடைநிறுத்த § வாயிரத்
தெண்கழஞ்சு
முட்டா || வைகன் முறைமையின்
வழாஅத்
க௬௦. தாக்கணங் கனையார் நோக்குவலைப் ¶
பட்டாங்

கரும்பெற ** லறிவும் பெரும்பிறி
தாகத்
தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி
னகைப்பதம் பார்க்கு மிளையோ
ராயினுங்
காம விருந்தின் மடவோ ராயினு
கசுரு. மேம வைக லின்றுயில் வதியும்

கருo. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து வரி - வரிப்பாட்டு பாணி - தாளம்.
தூக்கு - வாச்சியம்.

கருஉ. அவிநயம்: ''நிறறவியங்கலிருத்தல் கிடத்தலென், றத்தகுநான்கே யவிநயக் களனே'' களன் - அரங்குமாம்

கருஈ. எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியவரியாவது - ஆற்றுவரி, சார்த்துவரி, திணைநிலைவரி, மயங்குதிணைநிலைவரி, முகமுடைவரி, முகமில்வரி, படைப்புவரி யென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான எழுநரம்பென்றுமாம்.

கருச. தலைக்கோ லரிவை - கூத்தாடுமவள்......

கசுo. தாக்கணங்கு - தீண்ட வருத்தஞ்செய்யும் தெய்வம்; சீதேவியுமாம் நோக்காகிய வலையிலேபட்டு.

கசுக. பெரும்பிறிதாகை - கையற்றுபபோகை.

(கசுஉ) தவத்தோர்களாயினும் வண்டுபோல (கசுந) இவர்கள் நகையின்
செவ்விபார்க்கும் காமுகராயினும் (கசுச) காமத்துக்குப் புதியமடவோராயினும்
(கசுரு) தங்கியேபோகவேண்டும் (கசுஎ) வீதி.

(கசுக) அரும்பெறலறிவும் பெரும்பிறிதாக (கசுו) நோக்குவலைப்பட்டுத்
(கசுஉ) தவததோர்முதலாயினர் (கசுரு) இன்றுயில்வதியும் (கசுஎ) வீதியென்க.

---

[1] தொல். மரபு. சூ. கஎ - பேர். மேற். ௯ (பா) 'தோரிய மகளிருந்'
(மீ - ம்.) * 'கூடிசைக்குயிலுவ' † 'எழுவகை நிலத்தினுமெய்தியது' ‡ 'நலத் தகு' § 'ஆயிரக்கழஞ்சு' || 'வைகலின்' ¶ 'பட்டங்கு' ** 'அறிவுபெரும்'

பண் ணுங் * கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ
[1] லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு
வீ தியும்
வையமும பாண் டிலு மணி தேர்க்
கொடுஞ்சியு
மெய்புகு கவசமும வீழ்மணித்
தோட்டியு
கஎ0. மதள்புனை யரணமு மரிபா யோகமும்
வளை தரு குழியமும் வாலவெண்
கவரியு
மேனப படமுங் கிடுகின் படமுங்
கானப படமுங் † காழூன் று
கடிகையுஞ்
செமபிற் செய்நவுங் கஞ்சத்
தொழிலவும்
கஎரு. வம்பின் முடிநவு மாலையிற் புனைநவும்
‡ வேதினத துபபவுங் கோடுகடை
தொழிலவும்

கசுசு. கிளை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென
இடைக்குறைத்தார். கிளை பண்ணின திறமுமாம

கசுஎ. எண்ணெண்கலையோா - தளியிலாா
இருபெருவீதி - சிறுதனம் பெருந்தனம்பெறுவார்வீதி

கசுஅ. [2] பாண்டில் - இரண்டுருளையையுடைய சகடம்,
கொல்லாப்பாண் டில்; பாண்டியென றுபாடமோதிக

கூடாரபபண்டியெனபாருமுளர் கொடுஞ்சிதேர்மொட்டு

கசுக. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பபபட்ட அழகிய தோட்டி.

களO அதள்புனை யரணம - தோற கைத்தளம அரியாயோகம - விசாதி கட்குக் கொடுக்குமருந்து, சன ஞகமுமெனப; அரிததல-கெடுததல; பிணியைக் கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஔடதமெனறுமாம.

களக குழியம - வாசவுண்டை. கட்டுக்குழியமுமெனப.

களஉ. ஏனப்படம் - பனறிமுகக்கடகு; பன்றிவலையுமாம கிடுகினபடம்சிறுகடகு

களா. கானபபடம் - காடெழுதினகடகு, யானை சிங்கமுதலிய சித்திர மெழுதினகடகுமாம்; இடத்துநிகழபொருளினறெழிலை இடததிறகேறறினர்; பெருவாரஸ்வலையுமாம. காழூனறு கடிகை - காழாற்பிணிதத கடகு; படஙகு மர்ம்.

இவை நானகும் கிடுகினவிசேடம்.

களரு. மாலையிறபுனைந - கிடேச்சுமாலை

களசு. வேதினத துபபவும - ஈர்வாளால் வலியப்பெற்றனவும்; என்றது ஈருங்கருவியாற பண்ணப்பட்டன கோடு - தநதம்.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், உஉ : கசு அ - கூ ; மணி. உ : உக ; பெருங். க. ருடு: அசு - டு.

[2] பிரபுலிங்கலீலை, மாயையுற்பத்திகதி, கள.

(பி - ம்.) * 'இளவியும்' † 'காமூன்று' ‡ 'வேதினத்திர்ப்பவுங்கோடு கடைந் தொழிலவும்'

கச.—ஊர் காண் காதை.

ரு.கூ௬!

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற்
புனைநவும
வகைதெரி வறியா வளந்தலை
மயங்கிய
வரசுவிழை திருவி னங்காடி
வீதியுங்
க௪௦. காக பாதமுங் களங்கமும் * விந்துவு
மேகையு நீங்கி † யியலபிற் குன்று
நூலவா நொடிந்த நுழைநுண்
கோடி
நால்வகை வருணத்து நலங்கே
ழொளியவு மேகையு
மாலையு மிருளொடு துறந்த
க௪௫. பாசரா மேனிப பசுங்கதி
ரொளியவும
-பி பதுமமு நீலமும விந்தமும

படிதமுமம

விதிமுறை பிழையா விளங்கிய

சாதியும

பூச வுருவிற் பொலநதெரித

தனையவுந

தீதறு கதிரொளித் தெண்மட்

டுருவவு

கஎஎ . புகையவு மெ ன றது , புகைக்கு றுபபா ன நோகட்டிமுதலான ஐநதும். சாந்தவும் - சாநதுக்கு றுபபான முப்பத்திரண் டுறுபபும். (ப I) பூவிறபுனை - மாலைவிகறபஙகள்.

கஎசு - எ. தநதததாற கடைநதவை - இரதநதிறகுச் செயதவை சநதனத் தாறசெயதவை - கலவைகூட்டின. பூவிறபுனைநதவை - மாலை.

கஎஅ . வேறுபாடுதெரியாவளமெனறார், முன எண்ணியவறறை. (பா)
மயங்கி - மயங்கபபட்டு

கஅ௦ - அகூ. காகபாதம, களஙகம, விநது, இரேகையென்னும இநநானகு குறறமுமினறிக் கோடியும் பலகையுமுள்ளன நலவயிரம்

க௲௪ - ௫. ஏகையும் மாலேயும் இருளும்
மரகதத்துக்குக் குற்றம்; இக்குற்ற
மற்றுப பசுங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.
க௲௬ - எ. பதுமமும் நீலமும் விந்தமும்
படிதமுமாகிய விதிமுறையிற்
சொல்லுகிற குற்றமின்றி விளங்குகின்றவை
சாதிமாணிக்கம்.

க௲௮. (பா) பூனைக்கண்போன்று பொன்னைத
தேய்த்தாற்போன்றவை
புருடராகம்; பூசை - பூனை.

க௲௯. ஒளியினையுடைய மட்டுநிறமாயிருப்பன
கோமேதகம்.

(பி - ம்.) * 'வித்துது' † 'இயற்பிற்'

௩௲௮ சிலப்பதிகாரம்

கக௱௦. மிருடெளித் தனையவு மிருவே
றுருவவு

மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு

வனப்பி

னிலங்குகதிர் விடூஉ * நலங்கெழு மணிகளுங்
காற்றினு மண்ணினுங் கலிலினு நீரினுந
தோற்றிய குற்றந் துகளறத்

துணிந்தவுஞ் கசுரு. சந்திர குருவே யங்கா

ரகனென

வந்த நீர்மைய வட்டத தொகுதியுங்
கருப்பத துளையவும் † கல்லிடை

முடங்கலுங்

திருக்கு நீங்கிய ‡ செங்கொடி

வல்லியும்

வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் §

றோங்கிப் உ00. பகைதெற லறியாப

பயங்கெழு வீதியுஞ

சாத ரூபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ

சாமபூ நதமென வோங்கிய

கொளகையிற்

பொலந்தெரி மாக்கள கலங்கஞ

ரொழித்தாங்

கிலங்குகொடி யெடுக்கு || நலங்கிளர்

வீதியு

கக௦ இருள் தெளித்தனைய நிறத்தினையுடையன நீலம். இருவேறுருவினை
யுடையன வயிடூரியம்
கககஃ. ஒருமைத்தோற்றம் - ஓரிடத்தே தோற்றல்; ஓரிடமென்றது,
பளிங்கை.

ககரு - ச காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும். குற்றமென்றது,
முன்புசொன்ன குற்றங்களை
ககரு. சந்திரகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன - செந்நீர்முத்து வட்
டத்தொகுதி - ஆணிமுத்து.
ககஎ. கருப்பத் துளை - உள்ளே துளையாகை. (பா)
கலனுடை முடங்கல் -
கல்லை உள்ளேயுடைய வளைவு.
ககஅ. திருகக்கு - திருகல்; இவை
மூன்றுகுற்றமுநீங்கிய செங்கொடி
வல்லி - பவளம்.

உ௦க - ரு. சாதரூபம் கிளிச்சிறை ஆடகம் சாம்பூநதமென்னும் இவை
நான்கும் பொன்னின் சாதி. பொலந்தெரி மாக்கள் - செட்டியர்.
உ௦சு. கொடியெடுத்தல், பொருளெல்லைக்கு

(பு - ம்.) * 'நலங்கேழ்மணிகளும்' † 'கல்லுடைமுடங்கருந்' ‡ 'செழுங் கொடிவல்லியும்' § 'ஓங்கிய' || 'நலந்தருவீதி'

கச.—ஊர் காண் காதை.

நடசாசு

நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
பால்வகை தெரியாப பன்னூ றடுக்கதது
நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
நிறைக்கோற் றுலாத்தர் * பறைக்கட் பராரைய
ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந திரிதரக்
கால மன்றியுங் கருங்கறி மூடையொடு
கூலங் குவிதத கூல வீதியும
பாலவேறு தெரிந்த நாலவேறு தெருவு
[1] மநதியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு
மன்றமுங் கவலையு மறுகுந திரிநது
விசும்பகடு ! திருகிய வெங்கதிர் நுழையாப

பசுங்கொடிப் படாகைப் பந்தர் நீழற்
காவலன் பேரூர் கண்டுமகிழ் வெய்திக்
கோவலன் பெயர்ந்தனன் கொடிமதிற்
புறத்தென்.

உ0௫ நூற்பட்டு - பட்டுநூல் . உ0௬ - எ. பலமடி.
உ0அ - க (பா) புறைக்கடபாரரை யமபணமென
றது, பட்டமணிந்தவரையயும் பரிய அரையையுமுடைய
அம்பணவளவை; ஆவது அளக்கும் பறைமுதலியன
உக கறிமூடை - மிளகுபொதி.
உகஉ பாலவேறு தெரிந்த - பகுதி வேறு தெரிந்த.
நானகாய வேறுபடுந தெரு
உகங. அநதி - முசசநதி. சதுக்கம் - நாறசநதி
உகச. கவலை - பலவாய ஒனறுன முடுக்கு. மறுகு -
குறுநதெரு.
உகரு. விசும்பகடு திருகிய - விசுமபிடத்து முறுகிய.
(உகரு) துகிறகொடிநீழலிலே (உகச) திரிந்து.
(ச) மண்டிலம (ரு) துயிலெடுபப (ருஎ) யவனாககு
அயிராதுபுக்கு (உகஎ) நகரிகண்டு (உகச) திரிந்து (உகஎ)
மகிழ்ந்து (உகஅ) மதிறபுறத்துப் பெயர்ந் தனனெனக்
கூட்டுக.

---

[1] "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உஉ௯.
(பி - ம்.) * 'பறைக்கணேப்பர' † 'திரிதிர' ‡ 'பதாகை'
சள

க - உ.
புறஞ்சிறைப் பொழிலும........புள்ளெழுந் தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னாப புரிநதுபுக்க மூதூர்ப
புறஞ்சேரியிடத்துளவாகிய பொழில்களிடததும்
விளஙகாநின்ற நீர்நிறைநத பண்ணையிடததும் விளைந்த
கதிரையுடைய கழனியிடத்தும உளவாகிய புடகள்
துயிலெழுந்து ஆரவாரியா நிறபவெனக
பிறஙகுதல் - மிகுதலுமாம.

ரு - சு. புலரி வைகறை...
.........துயி லெடுப்ப

(இ - ள்) வைகறைககாலக்கழிவும
புலருதனமுன னுமாகிய அக்காலத்தே பொயகைகளில் தாமரைப்பூவின முகைகளைப் புரிநெகிழ்த்து மலாவித்த [1] உலக
மெல்லாநதொழுபபடும் ஆதித்தமணடிலமான து
பகைவேநதா தலைகள் நடுங்க விதிர்ததேநதிய வாளையுடைய
செழியனது புகழாஞெஙகி வண்மையானுயாநத
கூடலாகியவூரைத் துயிலெடுபபாநறபவெனக

ஆாயப அவிழத்த மண்டிலம் எடுபபவெனக.

எ. நுதலவிழி நாட்டத திறையோன கோ

பிலும——

(இ - ள்.) இறைவி கண்புதைததபொழுது நெறறியிறபுறபபடவிடட கண்ணையுடைய இறைவன கோயிலும,

விழிநாட்டம, வினைததொகை, இனி நுதலில இமையாநாட்டமெனறு மாம; காமனைவிழித்த நாட்டமென வுமாம

அ. உவணச சேவ லுயாததோ னியமமும்——

(இ - ள்) உவணபபுட சேவலைப பதாகையாகவுயாதத திருமாலகோயிலும,

உவணம - கருடன.

கூ. மேழி வலனுயாதத வெள்ளை நகரமும——

(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேநதிய பலதேவாகோயிலும,

வலன - வெனறியுமாம மேழி - ஆகுபெயராற கலபபை வெள்ளை - வெள்ளையோனெனப பண்புகொள்பெயா.

கய. கோழிச சேவற் கொடியோன் கோட்டமும——

(இ ள்) கோழிபபுள்ளாகிய சேவறகொடியையுடைய முருகவேள்கோயிலும்,

சேவற கொடியெனறா, பெடைக்கொடி யைவிலக்குதறகு

கக. அறததுறை விளங்கிய வறவோா பள

ளியும—

அறததுறை - அறமும அறத்தின றுறையுமென உமமைததொகை. அறமா வது இருவகைதது, இலலறமும துறவறமுமென அவற்றுள் இலலறமெனபது கறபுடைமனைவியோடு இலலினகண்ருநதுசெயயுமறம்.

அதன றுறையாவன : [2] தலைவியொழிநத மூவாக்கும துறநதாாக்கும் துவ்வாதவாககும இறநதாாக்கும தேவாககும முனிவாககும விருந்தினர்க்கும்

---

[1] முருகு. க. [2] திருக்குறள், சக - ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

கசஎ.—ஊர் காண் காதை. கூஎக

சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும், வேள்விசெயதலும், முதலியனவும, அருளுடைமையுடையனுதலும, பிறவும் சீலங்காத்தல்

இனி த துறவறமாவது, [1] நாகம் தோலுரித்தாறபோல அகபபறறும புறப பற்றுமறறு இநதிரியவசமறுதது முறறத்துறதகல

அதன றுறையாவன :— சரியை, கிரியை, யோகம, ஞானமெனபன.

அவற்றுள், சரியை அலகிடலமுதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன

யோகம் எண்வகைய, அவை :—இயமம,

நியமம, ஆசனம, வளிநிலை,

தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைதல், சமாதியெனபன

அவற்றுள், [2] "பொயகொலை களவே காமம பொருணசை, யிவ்வகை

யைந்து மடக்கிய நியமம்" எனவும், "பெறறதற குவததல் [3] பிழமபுநணி

வெறுததல், கறபன கறறல கழிகடுந தூயமை, பூசனைப் பெரும்பய மாசாற

களிததலொடு, பயனுடை மரபி னியம மைநதே' எனவும, "நிறற லிருததல

கிடதத னடததலென, றொததநாணகி னெஸ்கா நிலைமையொ, டினபம பயக்

குஞ் சமய முதலிய, வநதமில சிறபபி னாசன மாகும" எனவும, "உந்தியொடு

புணர்நத விருவகை வளியுந, தநத மியககந தடுபபது வளிநிலை" எனவும்,

"பொறியுணர் வெலலாம புலததின வழாமை, யொருவழிப படுப்பது தொகை

நிலை யாமே" எனவும, "மனததினை யொருவழி நிறுபபது பொறைநிலை" என

வும, "நிறுத்திய வம்மன நிலைதிரி யாமற, குறித்த பொருளொடு கொளுத்து

வது நினைவே" எனவும், "ஆஙஙனங் குறிதத வமமுதற பொருளொடு, தானபிற

னாகாத தகையது சமாதி" எனவும் வருவனவறறுலறிக.

ஞானம ...

(இ - ள) அறமும அதனறுறைகளும விளங்குதறகு காரணமாகிய அறவோாகளுடைய இருபபிடங்களும, ஈண்டுப பள்ளியெனறது, அவ்விடங்களை

கஉ. மறததுறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்—

(இ - ள்.) மறமும அதனறுறைகளும விளஙகுதறகு காரணமாகிய மனனவனது கோயிலும, இதுவும உமமைததொகை.

அதனறுறையாவன எழுவகைய; அவை :—வெட்சி, கரநதை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பையெனவிவை. இனி விரிப்பினகலும.

"தொகை மறவரதுதறுகண" எனபதனுள இவையும இவறறின துறைகளும வநதவழிக் கண்டுகொள்க.

கோயில நியமம நகரம கோட்டம பள்ளியெனபனவறறின்வநத பரியாய அலங்காரமுணாக.

---

1 "படநாகந் தோலுரித்தாற்

போற்றுறந்து கண்டவர்மெய் பனிப்ப நோற்றிட்,
டுடைகை வைம்பொறியும் வென்றார்க்கு" (கஙுசகூ) என்றார் சிந்தாமணியிலும்.
[2] இச்சூத்திரமுதலிய எட்டும், "நாலிருவழக்கிற்றுபதபக்கமும்" (தொல்.
புறத்.
சூ. உ0. ந.) என்பதன் உரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை
சவியோகசூத்திரக்கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. [3] பிழம்பு - கூட்டம்,
பதஞ்
கஎஉ
சிலப்பதிகாரம்

கரு - ச.
வால்வெண் சங்கொடு..............கனைகுர லியம்ப
(இ - ள்.) முறகூறியவிடங்களிற
பலவகையாறபொருந்திய சிறப்பினை
யுடைய காலைப்போதினமுழவம் சங்கத்தோடும
கொம்போடுமியம்பவென்க.
இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்கூறினார்.
வால்வெண்சங்கு, இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.
ஒடு, எண்ணொடுவாயக் [1] கொம்பினொழிபை
உணர்த்தின்றது
கரு - சூ. கோவலன் சென்று......
.....கைதொழு தேத்தி
(இ - ள்) அக்காலத்தே கோவலனைசென்று
கவுந்தியடிகளைக் கையாற்
றொழுது நாவானேத்தியென்க.
சென்றெனபதனால், அவர் வேறிடத்திருநதமையும
கொள்கையினென்பத

ஞல் தியானத்தோடிருந்தமையுங் கூறினார்.
கொள்கையினிருந்தவென்பதற்கு
இவர்களுநும் தன்பமுறாதிருந்தவெனவுமாம்.
கஎ - உ0. நெறியி னீங்கியோர்........
..செய்தவத் தீர்யான்
(இ - ள்.) செயததவத்தினையுடையீர், தவஞ்செ
யயாதயான் ஒழுக்கத்தி
னின்று நீங்கினோர் நீர்மையையுடையேனாகி மலர்போலும்
மெல்லிய மேனியை
யுடைய இவள் நடுங்கித் துயரமுறும்படி முன்னம
கனவினும நினைந்தறியாத
தேயத்தே அருவழியிடை எங்குநதிரிந்து துன்பமுழந்து
சிறுமையுற்றேனென
ருெ ரனக.
ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடிபபிறந்தோா
ாணுடைமகளிரொடு நீணெறிச்
செல்லாரென்பதுகருதி, 'நெறியினீங்கியோர்
நீர்மையேனாகி' என்றனென்
றுணர்க அன்றி, நாடுகாண்காதைக்கண், [3]
"வம்பபபரத்தை வறுமொழி
யாளனொடு, ...சென்றோர், காமனும் தேவியும்
போலு மீங்கிவரார்"
எனவும், [3] "உடன்வயிற் றோக ளொருங்குடன
வாழ்க்கை, கடவது முண்
டோ" எனவுங் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச்
சாபம்வருதலும்போல்வன' இவளை உடன்கொண்டு
வருதலான்வந்தனவென்று தன அறிவின்மையை

வெறுத்து நொந்துகூறிஞனெனினுமாம். சிறுமை - ஈண்டு அறிவின்மை.

உக - ச. தொன்னகா மருங்கின்.....

.அடிகளீங் கென்றலும

(இ - ள்.) [4] அடிகளே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள வணிகர்க்கு என

றன்மையுணாத்திவருநதுணையும் இவட்கு ஏதமினறுகக் காத்தருளவேண்டு

மெனக்கூறக்கருதியவன தெளிநது, [5] 'போதுவல் யானும் போதுமின'' என்ற

வன்றே இவள் நும பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின, இவட்கு இனி ஒரேத

முண்டோ; இல்லையென்று கையடுத்துக் கூறிறைகவெனக.

---

[1] கொம்பென்னும் வாத்தியம் சங்குடன்சேர்த்துக் கூறப்படும்; "சங்குங்கருங் கோடும்'' பு - வெ. கரத்தை. கூ.

[2] சிலப்பதிகாரம், கo: உகசு - உஉ. [3] சிலப்பதிகாரம், கo: உஉஎ - அ.

[4] அடிகளென்பது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, "அடிகளுமுளரோ'' (சீவக. கஅஅச.) என்பதனுலும் அறிக. [5] சிலப்பதிகாரம், கo: கூo.

எனனிலை - மாசாத்துவாணிகன்மகனாகியும
இங்ஙனமாகிய தனமை.

காறு - அளவு மைநகொடி, அன்மொழித்தொகை
ஈஙகு ஏதமுணடோவென்

றுன், முன்னா இவர் வழித்துயா நீக்கி இவவிடம
தலைபபடுத்தமைதோன்ற.

உறு - சு. கவுந்தி

கூறும............ துயருழநதோய்

(இ - ள்) ஈஙஙனங்கூறிய கோவலற்குக்
கவுந்தியடிகள் கூறுவாா: முற

பிறப்பில் நலவிலையமிககசெ பத்
பதனையொழிநது பிறபு சிறிதுதீவினையுஞ்

செயத பகைத்தானே நினைவிலைமையும
நாரதசெலவததைய்ம்விட்டு நின்காதலி

யோடும் தனிபபுற்றுத் துயர நிலையுழந்தானே,

இனிப் பேரின்பநகைத்தருமா தவத்தினனறே
அதனைவிட்டு இழிதலின்

விளைவாகிய கிரயத்துன்ப நுகர்வுமாம.

தனித்துயா - ஒபபறறதுயரு
மாம [1] தீாதல, விடுதற்பொருட்டு உழத்தல் - அ
னுபவித்தல

உஎ - ௬ ௨.

மறந்துறை நீங்குமின்............பெரும்பே துறுவர்

(இ - ள) எவ்வுயிர்க்கும யாவருமமறந்தெ
பதறறுமிலினறும் நீங்கு

மின; நீங்கீராயின், அதனைவிளைவாகிய துனபத்தைத

தீவினையூட்டுமென்று
அறங்களையுணர்ந்தபெரியோர் ஒக்குநதிறங்களானே
நாவாகிய கடிபபான்
வாயாகியபறறை அறைநதுசாறறினும்
புண்ணியததினுறுதியறறோர் அதனை
உறுதியாக உடகொளளாராகிய பினனர் தீமைகையுடைய
வெயய வினைதான
றித துனபததை நுகாவிககுஙகால் தாது
பேதைமையபறறுக மிகவும் செயலறறு
அழியாநிறபா
மறம - அஙகம் அறம - இதர் திறம -
தீதுநன்றெனனுந்திறம [2] செய
லறவு, எதிா துபோறறலெனனுமுததியாற
கொள்ளப்பட்டது.
௩௩ - ௯. ஓய்யா வினைபபபன்...........
.கற்றறி மாக்கள
(இ - ள்.) கறகபபடுவனவறறைக்கற்று அவறறின
பயனையுணாநதபெரி
யோர் போக்கபபடாத தீவினைபயனாகிய
துனபததை நுகருங்கால் அதற்கிரங்
கிச் செயலறவை
நெஞ்சிறகொள்ளார், இது நாமசெயயவநததென்று கொள்
ளுவரெனக.
ஓயதல் - போக்குதல
இனி, இனபமும் பொருளும சிறிது
இனபமபயநது பெரிது துனபம்
விளக்குமெனபதூஉம், அறம சிறிது துனபமபயநது

பெரிது இன்பமவிளக்கு

மென்ப தூஉங்கூறுவார் :—

௬௫ - ௭௫. பிரிதற் றுன்பமும்

......தொன்மைத்தாதலின்

இன்பத்தையும் பொருளையும் ஆகுபெயராற்

பெண்டிரும் உண்டியுமென்று

ராகலிற் பிரிதலையும் புணர்தலையும் இரண்டாகக்கூறினார்.

இனி நிறுத்தமுறையானே கூறுவார்:—

---

[1] "தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்" தொல். உரி. சூ. உஉ.

[2] அடி, ௯௪ பார்க்க.

(இ - ள்.) மகளிரைப் புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியானவருந்துன்பமும் அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்னர்ப் பிரிதலானவருந்துன்பமும் அவை நீட்டித்தவிடத்து அங்ஙனெஞ்சறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமேயாம்; இனிப் பொருள்புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியானவருந்துன்பங்களும் அங்ஙனம்புணர்ந்தபொருள் பிரிதலானவருந்துன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்தவிடத்துக் கட்புலனாகாது வறுமை உறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமே, ஆகலின், இவ்விரு திறத்தினுந்தோன்றும் துன்பமனைத்தும

மகளி ரைப் புணா ந்து மயங்கினோகளுள தாவ கலாது பறறற தனிவாழ்க்கையை யுடைய பெரியோரிட சதில்லை; வ ங்கன மாகிய துன்பங்களை இனபமெனக்கொண் டோர் உறக்கடை இடங்கொள்ளா, ந் துன்பங்களை மன த்தா னுணர்ந்தன ராகி முனிவரால நீக்கபபட்ட இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பறறுள்ள ததினின றுழநது துன்பக்கடலிழை நதிக் க ரைகாணப்படாத இடும்பையையெய்தினோர் இன்று நின்னளவினோலலா; முன னும் எண்ணிறநதோராவர்; பழகிப்போநத முறைமைய,தாதலா ன ன்றேயென் றுரெனக

பிரிதற றுனபம பெரிதாகலின் முனவைத்தாரேனும் புணர்தற்பின்ன ரது பிரிவாகலின, மாறறிக்கொள்ளப்பட்டது உருவிலாளனென்பனதக் காமன் மேலும் கட்புலனுகா வலமைமே லுமேறறுக. இல்லை, முற்று இறந்தோர் - கழிந்தோருமாம. பலரென றுா, தேவரினுமுண்டெனபதுதோன்ற ஆல், அசை.

இனி, அபபலருள், தேவரிற்சிறநதோனொருவனையும், மக்களுட்சிறந்தா னொருவனையும எடுத்துக்காடடுவார்:—

சசு - கூ. தாதை

யேவலின்...........நெடுமொழி யன்றோ

(இ - ள்) தனதநதையேவலானே மனைவியொடும் வனத்திறபோய அவள் தன்னைப்பிரிதலா னே கடிய து ன்பத்தையுழ ந்தவ ன் வேதத்திற்குமுதல்வனாகிய நான்முகனைப பயநதோனெ னபதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீ யறி ந்திலையோ ? அஃது உ லகின டங்கின ற புராணகாதையன்றோவெனறுரெனக

அறிநதனையாயின இரங்காயெனபதுகருதி

அ றி நதிலேயோவென்றா நெடு மொழி - புகழுமாம் இதனுள், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லேறறல் முதலிய புணர்தற்றுனபமும், பின்னர் அவள் பிரிதலான்வரு நதுன்பமும், தசரதன தனை ககு முடிசூட்டக்தொடங்கிய பொருள் புணாதற்பொருட்டு வருந துன்பமும பின்னர் அதனைக் கைகேசிவிலக்க அப்பொருள் பிரிதலான்வருந துன்பமும் ஈண்டுவந்தவாறுணாக இது தேவரிற சிறந்தோனொருவனைக் காட்டியது.

ற - ளெ. வல்லா

டாயத்து..............சொல்லாயோநீ

(இ - ள்.) நளனென முன புட்கரனொடுபொருத சூதினையத்தான மண்ணையும் அரசாட்சியையுமிழந்து தன்மனைவியொடு வெயயகானகத்தேசென்றடைர் தவன் பிறிதொருபொருண்மேறசென்ற காதலான அவளைப பிரிந்தானல்லன் ; அவளும் வீறின்மையொடு பொருநதப்பட்டதனைற் சிறுமையுறுவாளுமல்லள் ; ஆகவும் அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருள்யாமத்தே அவளை உறக்கிடை'

கச.—ஊர் க ா ண க
ா தை த. கஎரு

நீத்து நீக்கியது முனசெயததீவினையனறி அம்மட ... தபினழயானென்று

• சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின நீ சொலலென்றுரெனக

இலலையெனபது கருத்து இனி, அவனும காதலினீங்கிய பிரிந்தோனல் லன்; அவளும காதலியே, அதனுற பிரிவாற சிறுமையுறுவாருமலைளெனினு முமையும ஆயம் - தாயம மண்ணரசு, உரிமைகதொகை அடவி - மலை

சேர்நதகாடு ஆயிழை - தமயநதி இட்டுநீககியதெனவே தயிலிடைநீத்தல பெறறும் நீககியது, எவறசொல். ஓகாரம, இடைசசொல. இதனுள் நளன் தமயநதியை வதுவைசெய்து புணாக்றபொருட்டு வருந்துமபமும

பிரிதறபொருட்டுவருநதுமபமும், சூதாடுகின்றுழி அச்சூதுவென்ற பொருள் புணதறபொருட்டு வருநதுமபமும மணணும அரசுமாகியபொருளகள் பிரித லானவருந்துமபமும ஈண்டுவநதவாறுணாக. இது மக்களிறசிறநதோனொரு வனைக் காட்டியது

''நெறியி னீங்கியோா நீாமையே னுகிச சிறுமை யுறறேன'' என றதற்கு

[1] வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொணடான'', [2] ''ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந

துரப்ப'' எனபவறறுற கோவலனை வினை ஏவுதலபெறபபடலானும, இராமனைத்

தாதையேவுதலானும, நளனைப் புட்கரனேவுதலானும, இவா மனைவியரோடு

அறியாததேயததாரிடையுழத்தலும, சிறுமையுறுதலும ஒததபணபினராத

லின உவமைகூறி, இவரினும உனககு ஒருறுதியுண்டென றுகூறுவாா:—

௫அ - ௬. அணையையு மல்லே.........
பெறறனை யன்றே

(இ - ள) இங்ஙனம பலவகைததாய
துன்பமுறுதலின, அவரோடு ஒதத

தனமையையாயினும அவரின நீ வேறுபடட பெரிய
நன்மையையுடையை;

அஃதியாதெனின, நினகாதலி பிரியாதுவாழும வா
ழககையைப பெறறனை

யனறேவாதலானென்று கூறறினரெனக
உமமை, சிறபபு அனறே, அசையுமாம

௬0 - ௬௧ வருநதா தேகி ....
...போதீங் கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இஙஙனம வருநதாதே
இமமன்னவன் கூடறசென்று

சாவகநோனபு நிகழததறகேறற
இடமிதுவென்றறிந்து மீண்டுவருவாயாக
வென்று சொல்லலுமெனக

பொருந்துழியறிந்து -
விருநதெதிர்கொளவாரிடததை யறிந்தென்றுமாம.
ஏகிபபோதென இயையும

௬௨ - ௬. இளைசூழ்
மிளையொடு..............மருங்கிற் போகி

(இ - ள்) கட்டுவேலிசூழநத காவறகாட்டோடு
தானும் நகரைச்சூழ்தலை,

உடன்பட்டுக்கிடந்த வலத்திலேபொருந்திச்சூழலும் இலங்குநீரப்பரப்பை
யுடைய அகழிக்குப் பெரிய கையையுடைய யானையினமாகிய பலநிரைகள்
போக்குவரத்துச் செய்தற்குப்படுத்த சுருங்கையையுடைய வீதியைக் கழிந்து
போகியென்க.

---

[1] சிலப்பதிகாரம், கூ: எ௬. [2] சிலப்பதிகாரம், கo: சு.

வலம் - வெற்றியுமாம் இனநிரை - நிரையினம
சுருங்கை - கரந்துபடை.

கூகூ - எ. கடிமதில
வாயில்..................அயிராது புக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய இவைமுதலியசூழ்ந்த உயர்ந்த மதில்வாயிலைக்
காக்கும் தொழிலானமிக்க கொலைவாளையுடைய யவனரால் இவன் புதிய
னென்றயிர்க்கப்படாத தன்மையாற்புகவென்க

கடி - மிகுதி யவனர் - துருக்கர் போகிய

புகவென்க

௬௭. ஆங்கு—(இ - ள்) அவ்விடத்து,

௬௮ - ௯. ஆயிரங் கண்ணோன்.....

......மதிலக வரைப்பின்

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்ணையுடைய இந்திரனது

பெருந்தருவாகிய மணிக்கலம் பெய்த பணிப்பெட்டகத்தைத்

திறந்து வைத்தாலொத்த மதிலவட்டத்தை

யுடைய அகநகர்வரைப்பின் கண்ணென்க

முன்னர்ப் புறநகர்ச்சிறப்புக்கூறி ஈண்டு

அகநகர்ச்சிறப்புக்கூறுவார்,

மதிலக வரைப்பினென்றார்.

௭௦ - ௭௫.

குடகாற் றெறிந்து............புனலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்) மேற்றிசைக்காற்று விசைத்தெறிதலானே

மாடங்களிலெடுத்த

கொடிகளெழுந்து நுடங்கும் மறுகின்கண்ணுள்ளாகிய

பொதுமகளிர் தாம்

காதலிக்குஞ் செல்வத்தையுடைய காமுகரோடு கூடி இடையறாதுபெருகும்

புனலையுடைய வையையாற்றுத் துறைமுன்னர்ப் பொலிந்துபரந்த இடைக்

குறையில வெள்ளியமணலையுடைய அடைகரைக்கண்ணே

உயர்ந்தபள்ளியோடத்

தோடு நாவாய்முதலியவற்றைப் பரிசெலுத்தியும்

பொலிவையுடைய புணை

களைத்தழுவி நீந்தியும் இவ்வாறு

புனல்விளையாட்டை விரும்பியும்,

ஆடித்திங்களெனப்படுகோணறக குடகாற்றுக்கூறினர்

காணும மடனும
பெண்மைபவாதலின இவறறைககழியசே கடைகழியவேண்டுதலிற கடைகழி மகளிரெனப் பொதுமகளிர்க்குப் பெயராகூறினா இவர்க்குக காதல பொருளின் கண்ணதாகலிற காதலஞ்செலவரெனறா, தமமோற காதலையுடைய செல்வரோ டெனவுமாம, அம, சாரியை நாவாய -

சோணிமுதலாயுள்ள சலசாங்கள்.
இது, சிறுகாலமாறினும் காலைபபொழுதிற

பொழுதுபோககுக கூறிறறு.
எசு - அஉ. தண்ணறு

முலலையும...........அமாநதாங்கு

(இ - ள்.) குளிாநத நறிய முலலைமலரும தாழாத நீாறபூத்த குவளை மலரும் தம் கணபோலமலாநத செயதலைமலருமெனனுமிவறறைத தமது கொண்டைகளிலே மிகவைாதுப புனைகககசெருகி மலலிகையின மலர்நத வெளியபூவோடே குளிாநதசெங்கழுநீாிழைகளையும காலநெருங்கக்கட்டுதலால் தலைமலாநதபிணையலைக சொருகி முலைநடுவிடபடும பெருமுததாறசெய்த வடத தோடேபூண்டு ஞெமிாைச்சகணைதாகிய மலையவாாயிறபிறநத சநதனக குழமபை மேனிமுழுதும மட்டித்துப பொனனுறசெயத கொடிகளையுடைய மூதுாாககு அயலதாகிய பொழில்டத்து விளையாடுமவ விளையாடடைவிரும்பி,

---

[1] "வையையன்ன வழக்குடைவாயில்" மதுரை, கஙசு.
கசு.—ஊர்க்காண்காதை.

கூஎஎ

தாணீர்க்குவளை பாடமாயின, தாளையுடைய நீர்மைக்குவளையென்க. பிணை

யல் - மார்பிலிடுவன. உற - மிக மலலிகை

விரியல்வெண்பூவென்க. தெக்
கணம், வடசொறறிரிபு. சேருடியெனரூர்,
மெய்ம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற.
மூதூர்பபொழில் - [1] இலவாதிகைச்சோலை ஆங்கு,
அசை. அடைச்சிப்
பூண்டு ஆடி அமாநதெனக காரை எதிாபருவமாதலின
முல்லைகூறினார். இது, நண்பகறபொழுதிற
பொழுதுபோக்குக் கூறிறறு.

அரு - ரு. எற்படு பொழுதின
....மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ - ள்.) எறபாடாகியகாலததே
ஆண்டுசினறுமபோநது இளங்லாமுன்
றிற்கண்ணே முனனாப புனலினும பொழிலினும
ஆடியிளைததகோலத்தைத் தம்
கொழுநர் பாராட்டிததீர்க்கக் கண்டோர்விருமபப்படும
பூஞ்சேக்கையிடத்தே [1]
இனிமையோடிருநது,
ஆஙகு, அசை புணாச்சிகூறுவாா,
இனிதிருநதெனரூர். தகை, ஆகு
பெயராற கொழுநா. தநதம மனததிற்றஙகிய
கோலததைபபுனைநது பாராட்ட
வெனிணுமமையும
இஃது எறபடுபொழுதிற பொழுதுபோக்குக் கூறிறறு.

அசு - கள.
அாததப் பூம்பட்டு... ....கால மன்றியும

(இ - ள்) அங்ஙனம் பாராட்டச
சேக்கைமேலிருநது, பூத்தொழிலையு

டைய செம்பட்டை மேகலேமீதேயுடுத்துப பூங்கொ தகை
இடத்தேயுடைய
கூநதலிலே செங்குடசப்பூவைமுடிதது [2] தெனனவனது
சிறுமலேயென னுஞ்
சிலமபினகட்பூதத செங்நறுந்தாளிபபூவுடனே
நறியமலரையுடைய குறிஞ்சி
யினது நாட்பூவைச்சூடிக் குங்குமநிறத்லதயுடைய
செஞ்சந்தன தகைக் கொங்
கையினெழுதிச் சிவநத சுண்ணமடபிய ஆகததே
செஙகொடுவேரியின் வள
விய பூவாறகடடபபட்ட பிணையலே அழகிய
பவளக்கோவையோடுபூண்டு பறந்து
திரியுமலேகளைச் சிறகையரிந்த வச்சிரத்தையுடைய
இந்திர னுக்குக் கூடலேச்
செவ்வணியணிநதுகாட்டுதறகுக காரையாளுமரசன
வாசடைக்காற்றூடுவரும்
காலமுமம, அக்காலமனறியும்,
அரை, ஆகுபெயரான மேகலே. குடசம -
வெட்பாலேவிசேடம். சிறுமலே;
அதன பெயா. மலர்க்குறிஞ்சி, முதறகேறறவடை,
[3] "கனிவிளவினகாய" போல.
குங்குமநிறத்தையுடையவறறை யென றுமாம். இழைத்து
- வரித்து ; என
வே எழுதியெனபதாயிறறு ' சுணணம, மேணிககடை.
குடசமும், குறிஞ்சி
யும், கொடுவேரியுமென னுமிவை காரகாலததுபபூவாயத்
தான்விழைநதனவாத
லாற காரரசாளன காட்டவெனறா

கார - ஈண்டு முகில்; அதனையாளுமரசு -

காலம. காலமும கடவுளாதலால தனவேநதனுக்குக கையுறைகாட்டுவான்

கூடன மகளிரான ஏநதுவிததுககாட்டினன, அவறகு மகளிரமேல மிக்க காத

லுடைமையறிதலின [4] "காலமுலகம" எனபன உயாதிணைமேலனவாயப

---

[1] இலவந்திகை - யந்திரவாவி; சிலப்பதிகாரம், கo: கக; மணி. ௩: சச - ரு; "நிறைக் குமினிறைத்துப் போக்குமிற்போக்கும், பொறிப்படையமைந்த பொங்கில்வந்திகை" (பெருங். க. சo: ௩கக - உ.) [3] முல்லைப்பாட்டின் இறுதிவெண்பா, க. [2] சிலப்பதிகாரம்,கக: அடு. [4] தொல்காப்பியம், கிளவி. ரு. ருஅ.

௬அ

௩எஅ

சிலப்பதிகாரம்

பர்ல்பிரிந்திசையாவெனவும், [1]"சின்றுங் கிசைத்த லிவணியல் பின்று" எனவும்

கூறிவழுவமைக்கின்றவா, [2] வேறிடத்து இசைததலுமுரிய வெல பதனுற காரர

சாளனென உயர்திணையாறகூறினர். இவவிதி மேல்வருவனவறறிறகுங்கொள்க.

௬எ - கoக.

நூலோர் சிறப்பின்......... ...கூதிர்க் காலையும

(இ - ள்) சிறப நூலவல்லோரானே சிறப்பித்துச்செய்யப்பட்ட முகிழ்ந்த

உயர்ந்த மாடங்களிலே மரக்கலந்தந்த அகிலாகியவிறகாலே மடப்பமவருதலை

யுடைய மகளிர் தடாக்களிலிடப்பட்ட இந்தனம காயதலைவிரும்பி நறிய சாந்தளைந்தமார்பையுடைய மைந்தரோடுகூடிக் குறிய கண்களையுடைய சாளரங்களை அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும்,

நூலோர் சிறப்பி னகிலெனவியைத்து, நூலோர் சிறப்பிதத்துக்கூறப்பட்ட. நேர்கட்டிமுதலாகிய அறுவகைக்கூட்டெனினுமமையும், மடவரன மகளிர்தரு

மகிலெனவுமாம. அமாந்து அடைக்குமெனவியையும் நமபியர் - காதலஞ்செல்

வர். குறுங்கண், ஆகுபெயர் இதுவும மேற்கூறிய அச்சிரககாலமும் உயா

திணைச் சொலலடுத்தோதாது அஃறிணையியலபாறகூறுவன

கயஉ - ரு. வளமனை மகளிரும......... ...அசசிரக் காலையும்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைநதரும் வளமனையில் இளநிலாமுன றிறகண்ணே

யிருந்து இளவெயிலை நுகருமபடி விரிந்தகதிரையுடைய ஆதித்தமணடிலம் மிதுன வீதியிலே எழுநது இய

ங்குதலானே வெண்முகில அரிதாகததோன

றும் முன்பனிக்காலமும எவ்விடததுள்ளன ?

மகளிரை முற்கூறினர், இன்பததிறகு
முதலவராகலின். இளநிலா -

மாலைப்பொழுதினிலா; அனறிச் சுதைநிலாவென
முனறிறகடையாக்கினுமமை

யும். நுகர்தல் - பயனகோடல் ஏாபு - எழுதலான
வெண்மழை - பனி

மாசுமாம். எவ்விடததுள்ளனவென்று ஒருசொல
வருவிக்க.

௧0௬. ஆங்கதன்றியும—(இ - ள.) அநத முன
பனிக்காலமன்றியும்,

௧0௬ - ௧௨. ஓங்கிரும்
பரபபின்.........பனியரசியாண்டுளன்

(இ - ள்.) குணதிசைககண் தொண்டியென்னும பதியிலுள்ள அரசரால் வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும பட்டும் சநதனமும் வாசமும் கருப்பூரமுமென்னுமிவறறை அவ் வங்கத்திரளோடு சுமந்துவந்த கொண்டற காறறென்னு நண்பனேடு கோமகனது கூடறகட்புகுநது காமவேளுடைய வில்வெறறி நிகழாநினற விழவுகாணும பங்குனித்திங்களிருகபொருந்திய பினபனிக்காலமாகிய அரசன எவ்விடததுளன ?

ஓஙகிரு, இருபெயரொட்டு, பரபபெனபதனை விசேடிததது வங்கத்திறகு அடையாயிறறு. ஈட்டதது - ஈட்டததோடு. இனி 'தொகு' எனபதனை இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க உரைக்குமாறு:—

அகில்: [3] அருமணவன தக்கோலி கிடாரவன காரகிலென றுசொல்லப் பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும,

---

[1] தொல்காப்பியம், களவி. சூ. ௰௩. [2] தொல்காப்பியம், களவி. சூ. ௬0.
[3] இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்து வழங்காமையாற், புலப்படவில்லை.

த். ௩௭௧

துகில்: கோசிகம் பீதகம பச்சிலை அரத்தம்
நுண்டுகில் சுண்ணம்
வடகம் பஞ்சு இரட்டு பாடகம கோங்கலர் கோபம
சித்திரக்கம்மி குருதி கரியல்
பேடகம பரியட்டக்காசு வேதங்கம புங்காக்காழகம்
சில்லிகை தூரியம் பங்கம்
தத்தியம் வண்ணடை கவற்றுமடி நூல்யாப்பு திருக்கு
தேவாங்கு பொன்னெ
ழுத்து குச்சரி தேவகிரி காத்தூலம இறஞ்சி
வெண்பொத்தி செம்பொத்தி
பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகிய
தொகுதியும்,
ஆரம்: மலையாரம தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை
பச்சைவெட்டை அரி
சந்தனம் வோசசுகொடியென்றுசொல்லப்பட்ட
பலவகைத்தாயதொகுதியும்,
வாசம்: அம்பர் எச்சம கத்தூரி சவாது சாந்து
குங்குமம பனிநீர் புழுகு
தக்கோலம நாகப்பூ இலவங்கம சாதிக்காய வசுவாசி
நிரியாசம தைலமென்று
சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும,

கருப்பூரம் : மலைச்சரக்கு கல அடைவுசரக்கு மார்பு இளமார்பு ஆரூர்க்
கால கையொட்டுககால் மாரபபறறு வராசான
குமடெறிவான உருககுருக்கு
வாரேசு சூடன சீனச்சூடனென்று பெயர்கூறபபட்ட பல வகைததாகிய
தொகுதியுமென த தொகுததும் விரீ ச தும பொருளுரைகக.
கொண்டல்-கீழ காறறு. இறுதியாகிய
பினபனியெனபாா வேள் விலவிழாக்
காணும் பஙகுனியென அதற்கு அடைகூறினர்; காணும் பனியரசெனவியைக்க;
வேள்காணும் பங்குனியெனினுமமையும. [1] தொண்டியோா - சோழகுலத்தோர்.

ககரு - எ. கோதை மாதவி ....யாண்டுளன் கொல்லென்று
(இ - ள்) மாதவி கொடியெடுபபக் காவும கானமும் மலரேநதத் தென்
னவனுடைய பொதியிறறெனறலோடே
அமமனனவனுடைய கூடனகரினகட்
புகுநது தாம மகிழுநதுணைகளை த தழுவுவிககும இனிய இளவேனிலெனனு
மரசன எவ்விடததுளனரூனென று,
- கோதைமாதவி - மாலைபோலப பூக்கும குருக்கததி. கானம - நநதனவனம்;

காடுமாம தழுஉம - தழுவுவிக்கும்

கசுஅ - கூ. உருவக் கொடியோர ......

........படாதீர் காலே

(இ - ள்.) கொடியுருவினோர இங்ஙனமாகிய இனபங்களைக்கருதி அவற்றவற்று இனபஙகளை நுகர்தறகுவிருமபித் தம்மையுடைய பெரியகொழுநரோடிருநது அபபருவவரவை எண்ணும் வருத்தநீங்கியகாலத்தே,

தமமுருவிற கோலக்கொடியோரென்றுமாம. இவா புறவீதிமகளிராய ·

முறகூறிய கடைகழிமகளிா. இவா ஆணடுகூறிய காதலஞ்செல்வரோடிருந்து பருவமெண்ணுங்காலையெனக.

---

[1] இதனல், கீழ்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும் பட்டினம் பண்டைக் காலத்திற் சோழர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது; சேரர்க்கு உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு; பார்க்க.

புறநா. கஎ, சுஅ - நூ அ0

சிலப்பதிகாரம்

கஉ0 - உரு. கன்றம

ராயமொடு......உறுவெயிற் கடைநாள்

(இ - ள்.) கன்றுகண்மேவியபிடிக்திரளோடே அவற்றைக்காக்கும் களிற்றினமும் கண்டுநடுங்குமபடி வெயில் நிலைபெற்ற மலைசார்நாட்டுக் காடெங்கும் தீப்பட்டெரியும்படி முழங்கும ஆழலைமூட்டிக் கோடைக்காறறோடுவந்துபுகுந்து கூடலைத்தாளுண்ட வேனிலரசன் தனக்குப்புகலிடமாகிய வேறறுப்புலன்களிற் சேறற்கு முயலாநின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளிலெனக.

கடைநாள் - பருவத்தினகடைநாள் என்றாழ்நினறவென்றார், காலதொடக்கி மாலையளவும் ஒருதன்மையாகக்காய்தலின ஓசனித்தல் - போதறகு ஒருப்பட்டு முயறல்; [1]"உடைதிரை முதுதஞ் சிநத வோசனிக் கினற வனனம்" என்றா சிந்தாமணியினும. [2] ஓரோாதேயத்திற்கு ஓரொருகாலம மாறிநிகழ்தலின் வேறறுப்புலம்படாரவென்றார்.

கஉசு - நுக. வையமுஞ் சிவிகையும......மணம புணர்ந்து

(இ - ள்) கூடாரபபண்டியும கடகத்தண்டும பலலக்குமெனனும இவ்வரிசைகள்பெற்றதேயனறி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே தமககு உறறதுணைவனாகிய அரசனோடுமேவி மெயதொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும் கவரியும் அடைபபையும உடைவாளுமெடுக்குமவரிசையும் தம் கோமகன்கொடுப்ப அவை எக்காலத்தும் மாறாதவாழ்வையுடைய மடநதையா ராடோறுமபுதியாரோடு மணமபுணாநது,

புதியவரிதயமறிநது புணாதலருமையிற புணாநதெனறு அவர்வலலபங கூறினா. இனனும், புணர்நதெனவே இப்புணர்சசிமுனனா இனபம விளைத

தறகு ஊடனிகழ்ந்தமையுணர்க உயடானம் - அரசர் விளையாடும் காவறசோலை.

சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டு.
புதுமணம்புணாதல - கரணவிசேடமுமாம

கந௨ - ரு. செம்பொன்
வள்ளத்து............மாந்தினா மயங்கி

(இ - ள்) அங்ஙனமபுணாநத புணாச்சியானுணடாய வருத்தமகற்றிச

செருக்கு விளைததறகுச் சிலதியா பொனவளள ததேநதிய அழகிய இனிய கட்

டேறலைப பருகினராகிப பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர.

கந௪ - ௬. பொறிவரி வண்டினம்....
............வீதியுட

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய காவியஙகண்ணா மதுமயக்கததான் இதழின

மறைகின்றவிழிகளைப் பூவினிதழின் மறைகின்ற தமதினமெனககருதிச சோந்த

பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற கடியக்கருதியவா

அவசத்தாற கைசோர்தலின அவைமொயயாத இடஙகளைக கடிநது முனர்ப்

புலவிக்காலததே இலவிதழபோலும செவ்வாயினமீதே இளமுததுபபோலும்

எயிறுகள் அரும்பும்படி தம் கேள்வரைக் கவவுக்கொண்டு நெருக்கிய புலவிக்

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, உகூ௯௨.

² ஓரோர்தேயத்திற்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழுமென்பது, "ஊடன் றிலட்பொடித்தாங்கு" (சீவக. உ௬௦௬) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

கச.—ஊர்க்காண்காதை.

ரு௮௧

குறை நெஞ்சிறகிடந்தது கூறக்கருதிய கட்டுரையை ¹ எண்வகைத்தானத்

தோடு நாவால் நவிலப்பெறாது குழறுதலாற் கேட்டோர்க்கு நகைவரத்தக்கவிள

வியும, அழகிய செங்கழுநீரினை நீரகீழரு மைப நெகிழததுபபாரத்தாலொத்த

சிவந்த கயல்போலும நெடிய கண்ணின் செழித்த கடையாற செய்தபூசலும்,

கொலைசெய்த விறபோலும் புருவத்தி ன கோடிகள் உள்வளையத் திலகம்பொருந

திய சிறியநுதறகணரும்பிய வியர்வாகியவிவை தீருஞ்செவ்வி பார்த்துவருந

தும மேம்பட்ட குடிபபிறநத செலவரோடே

வையத்தைக்காக்கும அரசரும்
விரு மபப்படுமவீதியு ம,
வரி - வரிபபாட்டு புலலுதல - இனமெனறு
புல்லுதல். என்னை?
[1] "ஒருத்தி, கணங்கொண் டவெழுசக் கையாறுள்
பூண்ட, மணங்கமழ்
கோதை பரிவுகொண் டோச்சி" எனவும, [2] "ஒருசதி,
யிறநத களியா னிதழ்
மறைநத கண்ணள், பறநதவை மூசக் கடிவாள் கடியு,
மிடங் கேறறாள் சோர்ந
தனள் கை" எனவும பிறருங்கூறினர். கடடுரை -
புலவிக்குறையெல்லாம்
பொதிநதவுரை நாடுவாடு - நாவால் 'குதைவிெ ,'
என்பாருமுளர். களவியும்,
பூசலும் வியரும தீருஞ்செவவிபாாகுஞ் செல்வரெனக.
இவர் அரசனைக்
காக்குமகளிர.
கஎகூ - எ. சுடும மேணறு ....
.........கடிமனை வாழ்க்கை
(இ - ள்.) கொடுங்கோனமையாகிய வடுநீங்கும
செங்கோறசிறப்பினை
யுடைய முடிசூடிய அரசரொடுங்குங கடிமனை, அஃது
எததனமையதாகிய
கடிமனையெனனின,—சுடுமண எறுத மனை ;
அம்மனையிலவாழும வாழ்க்கை
யெனக
சுடுமண - ஓடு ஒடுஙகுதல - பிறாறியாமலடங்குதல

கடி - வரைவு ;
மிகுதியுமாம் வாழ்க்கையுடைய
எண்ணெண்கலையோரெனக இனி, வடு
நீங்கிய சிறப்பினையுடைமையாற் சுடுமண் ஏறப்படாத
முடியரசொடுங்குங்கடி
மனையெனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும் என்ப,
சுடுமணென்றது செங்
கல். வடு - குடிக்குற்றம் , ஆவது [3] பதியிலாரிற்
குடிக்குற்றப்பட்டாரை
ஏழுசெங்கற்சுமத்தி ஊர் சூழவிந்துப் புறத்திடுதல்மரபு.

கசஅ - ஙு. வேத்தியல் பொதுவியல்
.........ஆடலும்

(இ - ள்) வேத்தியல் பொதுவியலென்று
சொல்லப்பட்ட இருவகைக்
கூத்தின தாளவறுதிகளையறிந்து அவை மயங்காதமரபானே
ஆடுமாடலும்,
இவையிரண்டும் நகைத்திறச்சுவைபற்றிநிகழும்
விதூடகக்கூத்து. இவற்
றை வசைக்கூத்துமென்ப, "பல்வகை யுருவமும் . . .
.. ..வசையெனப்
படுமே" என்றாராகலின்

---

[1] எண்வகைத்தானம் - தலை, மிடறு, நெஞ்சு, பல், இதழ்,
நா, மூக்கு, அண்ண
மென்பன; தொல. பிறப்பு. சூ. க - பார்க்க.

[2] கலித்தொகை, கஉ.

³ மணி. கஅ: ககூ - கூ.

கூஅஉ

சிலப்பதிகாரம்

கஙo. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய வரிக்கூத்துக்களும்,

அவையாவன:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சி வரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியெனவிவை; என்னை? "கண்கூடு காண்வரி... .. .. .. எண்வகை நெறித்தே" என்றாராகலின. இனி, இவ்வரி யெனபதனை, நிலனும் தொழிலும் தோன்ற நடிக்கும் விணூக்கூத்தென்பாரு முளர்; என்னை? "வரியெனப் படுவது... . .. .வழங்கல" என்றாராகலின். இவற்றினபகுதி விரிபபிற பெருகும்; வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்,

அவை, கொட்டும் அசையும தூக்கும் அளவுமெனவிவை; என்னை? "கொட்டுமசையும...... .. ..பாணி யாகும" என்றாராகலின. அவற்றுள், கொட்டென்பது அரைமாத்திரை, வடிவு க; அசையெனபது ஒருமாத்திரை, வடிவு எ, தூக்கெனபது இரண்டுமாத்திரை, வடிவு உ; அளவென்பது மூன்றுமாத்திரை, வடிவு ஃ; என்னை? "ககரங்

கொட்டே...... . ஆயதம்" என்றாராகலின் இனி இவற்றின றெழில் :—கொட்டாவது அமுக்குதல் ; அசையாவது தாக்கியெழுதல் ; தூக்காவது தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது தாக்கின வோசை நேரே மூன றுமாததிரைபெறுமளவும் வருதலெனக் கொள்க.

தூக்கும்—(இ - ள்.) தூக்குக்களும்,
அவையாவன :—இத்தாளஙகளின வழிவரும் செநதூக்கு, மதலைசதூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றூக்கு, நிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றூக்கு, நெடுந்தூக் கெனப்பட்ட எழுதூக்குக்களும ; என்னை ? "ஒருசீா செநதூக்கு... .... என்மனார் புலவர்" என்றாராகலின

கடுக. கூடிய குயிலுவக கருவியு முணாநது—

(இ - ள்) முறகூறிய ஆடன முதலியவறறோடுங்கூடியிசைக்கும நாலவகை உததமத தோறபெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்நது,

நால்வகை உத்தமச் தோற்பெருங்கருவிகளாவன :—மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையெனபன ; என னை ? "மததளந தண்ணுமை யிடக்கை சல்லிகையென , வைதத நான்கு முத்தமக் கருவி" என்றாராகலின. தண்ணுமை - குடமுழா.

கடுஉ - ௨. நாலவகை
மரபின்...........தலைக்கோ லரிவையும்

(இ - ள்.) அங்஖னம் பிழையாமலுணர்ந்து நால்வகைப்பட்ட மரபினை யுடைய அவினயநிலத்தினும் எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும் சென்றெய்துமபடி கோபபுக்களைவிரிக்கும் மலைத்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய தலைக்கோறபட்ட மெய்திய அரிவையும், [1]

---

[1] சிலப்பதிகாரம், ௩: ௧௬௧.

௧௪.—ஊர் காண் காதை.

௩௮௩

அவ்ற்றுள், அவினயநிலம் நான்காவன:—நிற்றலும், இயங்கலும், இருத்தலும், கிடத்தலுமெனபன; என்னை? "நிறற லியங்கல்......... ....

அவினயக் களனே" என்றாராகலின

எழுவகைநிலமாவன :— ச ரி க ம ப த நி

என்னுமெழுவகைப்பட்ட எழுத்தடியாகபபிறக்கும் குரல முதலாகிய ஏழும்

௧௫௫. வாரம் பாடுந் தோரிய

மடந்தையும்—

(இ - ள்) வாரபபாட்டினைபபாடும
தோரியமடந்தையும,

இவள் ஆடிமுதிரநதபினைபு பாடன்மகளாய
ஆடனமகளிகாலுக்கு ஒத
தறுததுடபாடுஙகால் இடததூண்சோநதியலுமவள்,
எனனை? "இந்நெறி
வகையால.......... ..மரபிற ரேரிய மகளே", *
"தலைக்கோ லரிவை . ...
... . தோரிய மகளே" எனபனவற்றுனறிக
வாரமாவது - பறறு அஃது
இருவகைப்படும்; ஒரொறறுவாரம, ஈரொறறுவாரமெனை
அவை தாளத்து ஒரு
மாத்திரையும், இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று
வருமெனககொள்க கறுசு. தலைபபாட்டுக்
கூத்தியும—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும,
இடைபபாட்டுக் கூததியும--

(இ - ள்.) இடைபபாட்டைபபாடுங்கூ ததியும,

தலைபபாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது
ஔகம். இவர் கூட்டக்
கூத்தியர். இவையெல்லாம்
முனனம் அரங்கேற்றுக்காதை முதலியவற்றுள்
விரிததுக்கூறினவாதலின, ஈண்டும் விரிததுக்கூறுதல

'கூறியது கூறல்' என்
' னுங்குற்றமாமெனின, ஒக்கும; ஆண்டுக்கூறிய
அடிகளே ஈண்டும் கூறுதலா
னும், இக்காதை ஒன்றனையுமே கற்றுணாவார்க்குப
புலபபடவேண்டுதலானும்
ஈண்டும விரிததுரைக்கப்பட்டன.

கருள - கூ. நாலவேறு வகையின்.......
முறைமையின் வழா
(இ - ள்.) மேறகூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான
நாலவேறுவகையோடுங
கூடி யாவரும் விருமபததகும் முறைமையினால ஒன்று
முதல் ஆயிரததெண்
கழஞ்சிறுக நாடோறும்பெறும முறைமையினின்றும்
வழுவாத,
என்றது தததம் ஆடல் பாடல்
அழகெனனுமிவற்றாறபெறற சீரினவழித்
தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரததெண்கழஞ்சிறுக
நிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை;
[1] "ஒபப வொன்றுதி யாக வாயிரத் தோரெட் டீறுச,
செப்பி" என்றாபிறரும்.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கoஎ - பார்க்க; "ஒன்று
முதலாக வோரெட் டிறுத்த,
வாயிரங் காறுமாத்த பரிசந்து...ஏரிள மகளிர" (பெருங் க.

௬௫: அஉ - ரு.)

(பி - ம்.) * "தலைக்கோ லரிவை தாளத்தொடு பொருந்த, மலைத்தகு பாடலு
மாடலு மிக்கோ, மெற்படு கோதைத் தோரிய மகளே"

௬.அ௪

சிலப்பதிகாரம்

௧௬0 - ௬௭. தாக்கணங்

கனையார்......இருபெரு வீதியும

(இ - ள்.) தீண்டவருததும் அணங்குபோலவாருடைய கண்ணுகிய வலையி லகப்பட்ட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய தமது அறிவுமுதலியனகெடத் தவத் தோராயினும நல்ல அவிழ்நத மலாதோறுஞ்சென்று அவறறினதேனைப்பருகிப் பின்பாராதுசெல்லும வண்டுபோல ஒருவழித்தங்காது புதுவோர்ப்புணாந்து செல்லும் காமுகராயினும் காமவினைப்திறகுபபுதியோராய முன்புநுகர்நதறி யாத பேதையோராயினும் நாடோறும் புணர்ச்சிமயக்கத்தோடுகூடிய இனிய துயிலோடே தங்குவிககபபடும பண்களையும் அவறறின் திறங்களையும்பழித்த இனியசொல்லையுடைய அறுபத்து நானகென்றுதொகுத்த கலைகளைவலலோராகிய பதியிலாருடைய இருவகைபபடடவீதிகளும,

அணஙகு - தெயவமகள் ஆங்கு, அசையுமாம் நகை, ஆகுபெயராகிய இடக்கா, அன்றி அவர் காமக்குறிபபுநிகழநகைக்கும நகையுமாம பண் நான காவன:

— பாலை குறிஞ்சி மருதம செவவழியென பன
அவறறின திறங்களா வன:—பாலைக்குப் ட 'றம • தேவாளி , அருகு - சீாகோடிகம் ; பெருகு - நாகராகம் குறிஞ்சிக்குப் புறம - செநது; அருகு - மணடிலம , பெருகு - அரி மருததிற் குப் புறம் - ஆகரி ; அருகு - சாயவேளாகொல்லி ; பெருகு - கின்னரம செவ் வழிக்குப புறம - வேளாவளி ; வழிக் கண்டுகொள்க
அருகு - சீராகம் ; பெருகு - சநதி. பிறவும் வந்த
இருபெருவீதியாவன :—சிறுதின ம பெருநதன ம
இதுதுணையும வீதிகளைச சிறபபித்துககூறி, இனி அஙகாடிவீதிகூறுவாா, கம்மியாமுதலாயினர் பண்ணிவிறபன கூறுகினறாா :—.

ககூ௫. வையமும்—(இ - ள்)
கொலலாபபண்டியும,

பாண்டிலும—(இ - ள்.) தேர்வட்டையும,
மணித்தோக் கொ ஞசியும-(இ-ள்)
அழகிய தேர்மொட்டும்
ககூ௬. மெய்புகு கவசமும—

(இ - ள்.) மெயபுகுதறகேடமாகிய கவசமும,
வீழ்மணித் தோட்டியும—
(இ - ள்.) விருமபபபடும மணிகளழுததிய

அங்குசங்களும்,

கள0. அதளபுனை யாணமும—(இ - ள்)

தோறகைத்தளமும,

அரியா யோகமும—

(இ - ள்) கருவிவிலககாகப புனைநத

அரைபபட்டிகையும,

அரிதலசெய யாத யோகமெனக,

வியாதிகளைக்கெடுக்கும் மருநதென றுமாம்.

---

[2] தாக்கணங்கு: குறள், க0அஉ

கச.—ஊர் க் கா ண் கா ை த.

௩அரு

களக. வளை தரு குழியமும்—(இ - ள்.)

கட்டுக்குழியமும்,

வால்வெண் கவரியும்—(இ-ள்.) மிகவும்

வெள்ளிய சாமரமும்,

களஉ. ஏனப் படமும்—(இ - ள்.)

பன்றிமுகக்கடகும்,

கிடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோறகடகும,

கள௩. கானப் படமும—(இ - ள்.) கான

மாகியகடகும்,

கானத்துள்ளனவெல்லாம் எழுதுதலிறகானமாயிறறு.

காழூன்று கடிகையும்—(இ - ள்)

குததுக்கோல்களும்,

களச. செம்பிற செய்நவும—(இ - ள்)

செம்பாறசெயதனவும்,

கஞ்சத தொழிலவும—(இ - ள்.)

கஞ்சத்தாறசெயதனவும,

கள௫. வமபின் முடிநவும—(இ - ள்.) புதுமையாக முடிவனவும,

என்றது, அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன ; வம்பு - கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும்—(இ - ள்.)

மாலையின்வாக்கமாகப புனைவனவும்,

எனறது தூக்குவாக்கம ; கிடையான

மாலைவிசேடங்களாகப் புனைந்துவிற் ரனவும்

பூமாலைவாக்கமுமெனப

களஈ வேதினத துப்பவும—

(இ - ள்.) ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாகிய கருவிகளும்; துப்பு - கருவி

கோடுகடை தொழிலவும—

(இ - ள்.) ஆனைகோடுமுதலியவறறைக்கடையும

தொழிறகுரிய கருவிகளும்,

களஎ. புகையவும—(இ - ள.) அ
கிறபுகைககுறுபபாயுள்ளனவும்,

அவை "நேர்கட்டி செநதேன ....ஆறு"
எனபன.

சாநதவும—

(இ-ள்.) மயிர்சசாநதககு உறுப்பாயுள்ளனவும;
மெயச்சாநதுறுபபுமாம.

பூவிற் புனைநவும—

(இ - ள்.) பூவாறபுனையபபடும
மாலைவிசேடஙகளாயுள்ளனவும்,

களஅ - கூ. வகைதெரி வறியா...... .....அங்காடி
வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்லபபட்ட வகைகள் இன்னதறகு
இவையெனத் தெரிதற்கரிய இவ்வளங்கள்
தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிரும்பப் படும்
செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றாற்கூறி,
இரத்தினக்கடையும் பொற்கடையுங்கூறுவார்.

கஅ௦ - அரு. காக பாதமும்...........நலங்கே
ழொளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிரத்திற்குக் குற்றமும்
குணமுங்கூறுவார்.

(இ - ள்.) நூலோராற குன்றுதலையுடையவென்று வரைந்துசொல்லப்பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள், காகபாதமும் களங்கமும் விந்துவும ஏகையு மென்னும் இக்குற்றங்கள்நான்கும் நீங்கிக் குனமுவாகிய குணஙகளைந்தையும் வருணநான்கினிறங்களையும இநதிரசாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச்சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம பனனிரண்டாவன :—[1] சரைமலம் கீற்று சப்படி பிளத்தல் துளை கரி விந்து காகபாதம இருதது கோடியில்லன கோடிமுரிநதன தாரைமழுங்கலெனவிவை, [1]'சரைமலங் கீற்றுச் சபபடி பிளத்த, றுளைகரி விநது காக பாத, மிருததுக் கோடிக ளிலாதன முரித, ரூரை மழுஙக றன்றே, டீராறும் வயிரத திழிபென மொழிப'' என்றாராகலின இனிக் குணங்களைந் தாவன: எட்டுபபலகையும், ஆறுகோடியும், தாரையும், சுததியும, தராசமு மெனவிவை; [1]"பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந தராசமு, மைநதுங் குணமென் றறைநதனா புலவ, ரிநதிர சாபத் திகலொளி பெறினே'' எனறார். நால்வகைவருணத் தொளியாவன: [1]"அநதணன வெள்ளை யரசன் சிவப்பு, வநத் வசியன பசசை சூததிர, னநதமில் கருமையென் றறைநதனா புலவா'' இனி மிக்கக்குற்றங்கள் நான்கின் பயனாவன: "காக பாத நாகங் கொல்லும்'' ''மலம்பிரி யாதது நிலந்தரு கிளைகெடும்'' "விநது சிநதை யிற் சந்தா பநதரும்'' '

'கீறறு வரலினை யேறறவா மாய வர்'' எனவரும். இனி வருணநானகின்பயனுவன :—''மறையோ ரணியின மறையோ ராகிப், பிறவி யேழும் பிறநதுவாழ் குவரே'' ''மனனவ ரணியின மனனவர் சூழ, விநில வேநத ராவ ரெழுபிறபபும'' ''வணிக ரணியின மணிபொன் மலிநது, தணிவற வடைநது தரணியில் வாழவா'' ''சூத்திர ரணியிற றேகையா கனகரெல், வாயப்ப மன்னி மகிழநதுவாழ குவரே'' எனவரும ஏகை - இரேகை இயல

பெனவே பலகை எட்டெனபதூஉம, கோடி ஆறெனபதூஉம் பெறுதும குனறு வெனபதனை அருததாபததியாக்கிக குன றுதலையுடையவெனக குறறநானகிறகு மேறறுக.

நுழைநுண்கோடி - இருபெயரொட்டாய மிகவும கூாத்தகோடி யெனபதாயிறறு ஒளியவெனவே குறிப்பெச சமாய வலனென்பாயிறறு

முனனா வலனென்பாகிய வயிரச்சாதிகூறி, இனி அவன * வயிறறிறபித தததைக் கொததிவிழுங்கியகருடன நகைததலானுமிழ, அஃது இமவானமுதலிய பனமலைகளினுமூ ஊறிபபிறததலிற கருடோறகாரமெனறு பெயாபெறற மரக தச்சாதிகூறுவாா.

கஅ௪ - ரு. ஏகையு

மாலையும.............கதிரொளியவும

(இ - ள்.) ஏகையும மாலையுமெனனும் குறறஙகளை தோடேநீக்கின பசுமைநிறைநத மெய்யையுடைய

இருளெனனும குறறத்

பசிய கதிரொளிபரந்த
மாகதச் சாதியும்,

---

[1] திருவால. உடு: கஅ.
(பி - ம்.) * 'வயிற்றின்புறத்தைக்'

கச.—ஊர்காண்காதை.

ரூஅஎ

இதற்குக்குற்றமெட்டுள; அவை:—[1] கருகல் வெள்ளை கல் மணல் * கீற்று பொரிவு தராசம் இறுகுதலெனவிவை; என்னை? "கருகுதல் வெள்ளை கன மணல கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறுகுதன மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவை யென மொழிப" என்றாராகலின. இவற்றுள், மிக்க குற்றமுடையன இம் மூன்றுமென்றுரெனக ஏகை - இரேகை=கீற்று, மாலை - தார்; இருள் - கருகுதல பாசரா மேனிப் பசுங்கதி ரொளியொன்ற மிகையானே குணங்களும் எட்டெனபதேபெறுதும; "நெய்த்தலகிளி மயிறகழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொனமை தன்னுடன் பசுத்தல, † பத்தி பாயதல் பொன்வண் டின் வயி,

ரு தது‍த் தெளிதலொ டடடுகு குணமே" எ
னருராகலினெனக்கொள்க... கஅசு - எ. பதுமமு
நீலமும்..........விளங்கிய சாதியும்

(இ - ள்.) நூல்களிலவிதித்த
முறையிறபிழையாவாய விளங்கிய பதுமமும் நீலமும்
விநதமும படிகமுமென்னும் நாலவகைச்சாதி மாணிக்க
வருக்கமும்.

விதிமுறைறபிழையாவெனவே பிறப்பிடமும்,
வருணமும, பெயருமெ, குணமும, குறறமும், நிறமும,
விலையும, பத்தியுமெனனுமிவையும பிறவுமடங்கின ; என்னை
? [2] "மாணிக் கத்தியல வகுக்குங் காலைச், சமனொளி
சூழ்ந்த வொருநான கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின்றவிப்
பெயரும், பன்னிரு குணமும் பதினறு குறறமு, மிருபத
தெண்வகை யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும் பத்தி பாயதலு,
மிவையென மொழிப வியல்புணர்ந தோரே" என்றுராகலின்.
இவறறுள், பதுமம் - பதுமராகம், சாதுரஙகமென்பதுமது.
நீலம் - நீலகந்தி; சௌகநதியென்பதுமது. விநதம் -
குருவிநதம ; இரத்தவிநதுவெனபதுமது படிதம் - கோவாங்கு
; என்னை? "வனனியிற கிடக்கும வருணநாற பெயரு,
முன்னிய சாதுரங்க மொளிர்குரு விநதஞ், சௌகநதி
கோவாங்கு தானுகுமமே" எ-ம், [3] "தாமரை கழுநீா
சாதகப் புட்கண, கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு,
மாதுளப் பூவிதை வன்னியீ ரைநது, மோதுசா துரங்க
வொளியா குமமே" எ - ம் 'திகை முலோசதிரஞ்
செம்பருத திபபூக், கவிர் மலர் குன்றி முயலுதி ரம்மே,

சிந்தூரங் குக்கிற் கண்ணென வெட்டு, மெண் ணிய குருவிந்த மன்னிய நிறமே" எ - ம், 'கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு கொயம் மலர்ப பலாச, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் குவளை, யிலவத் தலர்களென்று றூ குணமுஞ், சௌகந் திக்குச் சாறறிய நிறனே" எனவும், "கோவைநற் செங்கல்

¹ திருவால. உடு : உ௦, உக - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

² திருவால. உடு : கக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப் பார்க்க.

³ "சாதகப் புட்கண் டாமரை கழுநீர், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு, வன்னி மாதுளம் பூவிதை யென்னப், பன்னுசா துரங்க வொளிக்குணம் பத்துஞ், செம்பஞ் சரத்தந் திலக மூலோத்திர, முயலின் சோரி சிந்துரங் குன்றி, கவிரல ரென்னக் கவர்நிற மெட்டாங், குருவிந் தத்தற் குறித்தன நிறமு, மசோக பல்லவ மலரிசெம் பஞ்சு, கோகிலக் கண்ணி னிலவலர் செம்பெனத், தருசௌ கந்தி தன்னிற மாறுஞ், செங்கல் குராமலர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் கோவாங்கு நிறமும்,... ....இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்" என்றார் கல்லாடத்திலும்.

(பி - ம்.) * 'காற்று' † 'வத்தி'

குராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்குங் கோவாங்கு நிறனே" எனவும் சொன்னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் உரைபெருகும் ;

வநதவழிக்கண்டுகொள்க.

கஅஅ. பூச வுருவிற் பொலந்தெளித் தனையவும்;—

(இ - ள்.) பூசத்தினது உருவினையுடைய பொன்னை மாசறத் தெளிய
வைத்தாலொத்த பு[illegible]ஷவருக்கமும்,

கஅகூ. தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் டுருவவும்;—

(இ - ள்.) குற்றமற்ற ஞாயிற்றொளியெனத் தேன்துளியெனச் சொல்லப்
பட்ட வயிரேரியவருக்கமும்,

கக0. இருடெளித் தனையவும—(இ - ள்) இருளைத் தெளியவைத்தா
லனைய நீலமணிவருக்கமும்,

இதற்குச் சாதிநான்கும், குணம் பதினொன்றும், குற்றம் எட்டுமெனக் கொள்க; என்னை? [1] "நீலத் தியல்பு நிறுக்குங் காலை, நால்வகை வருணமு
நண்ணுமா கரமுங, குணம்பதி னொன் றுங் குறையிரு நான்கு, மணிவோர்
செயலு மறிந்திசி னோரே" என்றாராகலின்; "வெள்ளை சிவப்புப் பச்சை கருமை
யென், றெண்ணிய நாற்குலத் திலங்கிய நிறமே'', 'கோகுலக் கழுத்துக் குவளை
சுரும்ப, ராகுலக் கண்க ளவிரிச் சாறு, ... காயா நெய்தல் கனத்தல்
பத்தி, பாயத லெனக்குணம் பதினொ ன்றுமே" என்பன.

இனிக் குறறம் வந்த 'வழிக் கண்டுகொ ள்க.

இருவே றுருவவும—(இ - ள்.) மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தாலொத்த நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

கககக - உ. ஒருமை...
.................மணிகளும்

(இ - ள்.) ஒருமுதலி றமுன றி வேறுபட்ட ஐந்துவனபயினையுடைய மாணிககம புருடராகம் நீலம் கோமேதகம வயிடூரியமென்னும ஒளிவிடுமணி களும்,

இவை ஒருவயிற பல்பிறப்பு
ககரு - ௬. காற்றினு
மண்ணினும............தொகுதியும

(இ - ள்.) காறறினும மண்ணினும் கல்லினும் நீரினுமுண்டாயத் தோற றிய மிக்ககுறறங்கள் ஒருதுகளளவும் இலலையாதலாலே தெளிநத ஒளியையுடையனவும் * வெள்ளி அங்காரகனபோல வெண்ணிமை செந்நீர்மையையுடைய வாய் உருண் டனவுமான முததவருக்கமும்,

காற்றேறு மணலேறு கலலேறு நீர்நிலையெனபன மிக்ககுற்றஙகள்; பிறவும் குறறங்கள்பலவுளவாயினுமெனக சந்திரகுரு - வெள்ளி; வெள்ளி, அங்காரக னெனபன மிக்க குணமுடையன ; பிறவும் குணங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க. வட்டம் - † கவடுவடடம.

[1] திருவால. உ௫: கக - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பி - ம்.) * 'சந்திரன் வெள்ளி' † '

நடுவட்டம்'

கச.—ஊர்காண்காதை.

ரு அக்

கஎ - அ. கருப்பத்

துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்

(இ - ள்.) கருப்பத்தே துளைபட்டனவும்

கல்லிடுக்கிறபுக்கு முடங்குபட்டனவும்

திருக்குமுறுக்குண்டெழுந்தனவுமென்னும்

இக்குற்றங்கணீங்கிய செம்

மைமிக்குக் கொழுவிதாகவளர்ந்த கொடிப்பவளவருக்கமும்,

இவை மிக்குற்றங்கள்; பிறவும்

குற்றங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.

இனிக் குணமிக்குக் குற்றங்கணீங்கியன, நிறமும் உ

ருட்சியும [1] சிந்தூரமும்

ஈச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக்கனியும

தூதுவழுதுணம்பழமும போல்வன வெ

னக்கொள்க.

கஅ - உ00. வகைதெரி........

..............வீதியும

(இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின் பிறப்புமுதல் சிறப்பீரு
கிய வகைகளைத் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற
சிறப்புப்பெறறோங்கிப பகைவரால் தெறுதறகுழியே எ
க்காலததும் கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக்
கடைத்தெருவும்,

பகைவர்தெறுதலைக்
கனவிலுநினைநததறியாதவெனவுமாம.

உ௦க - உ௦௪. சாதரூபங்
கிளிசசிறை............வீதியும்

(இ - ள்.) சாதரூபமும் கிளிச்சிறையும் ஆடகமும சாமபூநதமுமென்னும்
நால்வகைச்சாதிப் பெயர்பெறறோங்கிய
கோட்பாடையுடைய பொறபேதத்தைப் பகுத்தறியும்
பொன்வாணிகர் எவ்விடதது எபபொன உளதென்று ஐயு
றுநதுன்பமொழிக்கும்படி இவ்விடதது இபபொன்
னுளளதெனவிளக்கக் கொடிகள் வயினறோறுமெடுக்கும்
நனமைபொருநதிய பொறகடைகளும்,

ஒழித்து, ஒழிப்ப ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

உ௦ரு - எ. நூலினு மயிரினும்.........அறுவை
வீதியும

(இ - ள்.) நுண்ணிய பருத்திநூலினுனும்
எலிமயிரினுனும பட்டுநூலி னுனும் தததம் பகுதிகளால
நெயயபபட்டு முற்கூறிய துகில் வருக்கங்களில்
ஒவ்வொன்றை நூறுகத தெரிநதடுக்கபபட்ட அடுக்குப்
பலநூறுகிய மடிப்புடைவைகள் நெருங்கவைத்த புடை
டவைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசங்கொளுத்துதலின், 'நறுமடி' என்றார்

உ0அ - கக. நிறைக்கோற்
றுலாத்தர்...........கூலவீதியும்

(இ - ள்) நிறுக்கும் துலாக்கோலையுடையராய மறிக்கும் பறையையுடையராய அளக்கும மரக்காலையுடையராய்த் தரகுசெயவார் நிலைமுழிநில்லாது எங்கணும் தடுமாறும்படி எக்காலமும பெரிய மிளகுபொதியுடனே பாக்கும் நிறுக்கும் வேறு பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய கூலங்களுங்குவித்த கூலக்கடைத்தெருவும்,

---

[1] திருவால. உ௯ : உ0 - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.
[2] சீவகசிந்தாமணி, உகூஅகூ - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பறைக்கட்பராரை - பராரைக்கட்பறையெனக, என்றது பரிய அரையையும் இருமபால் வாயமட்டாகக்கட்டின கண்ணைபுமுடைய பறையென றபடி. அம்பணம - தரகரளக்குமரக்கால். காலமன றியுமெனறது இரவும் பகலு மெனவுமாம் கருமை - பெருமை இதனை மூடைக்கேறறுக ; கறிக்கேறறினு மமையும்; மூடை - பொதி ஒடு, எண்ணெடுவாயப பின்னும் சிலபண்டங் களினெழிலை உணர்த்தினறது கூலம் - ஈரெண்வகைத்து , எனனை? "நெல்லுப் புல்லு வரகு... ... .இராகியெண்

கூலம்'' எனவும், "எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுழுந் தவரை, கடலை துவரை மொச் சை பென்றுங், குடனிவை முதிரைக் கூலத் துணவே'' எனவும் சொன்னாராகலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு தெரிந்த........ .கொடிமதிற் புறத்தென்.

(இ - ள்) குலம் நான்கா கப்பகுத்தவகையால் தெரிந்த அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளரென ச்சொல்லப்பட்டாரிருக்கு ம் நான்காயவேறுபட்ட தெருக்களும் முச்சந்தியும் நாற்சந்தியும் கோயிலங்காடியும் பலிபெறும் மன்றிடங்களும் கவர்க்கு நெறிகளும் தேர்வீதிகளுமாகிய இவ்விடங்களில் ஞாயிறு விசும்பினடு வாக நின்று முறுகி ஓடுதலின அதனுடைய வெங்கதிர்கள் நுழையப்படாத புதிய கொடி யும படாகைபுமென்னும் இவற்றின்பந்தாநிழலிலேதிரிந்து காவல னது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்துதலாலே பொருந்துழியறிதலை மறந்து போந்தானெனக.

கவலை - முடுக்குவழிகள் கதிர் மேடவிதியின் நீங்குதலின் விசும்பகடு திருகிய வென்றா அகடு - நடு திருகுதல் - முறுகுதல்; [1] "தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலின்'' என்றார் பிறரும் கொடி - சிறுகொடி. படாகை - பெருங்கொடி

ஆர்பப அவிழ்ததமண்டிலம துயிலெடுபப இயமபச் சென்று ஏத்திச் சிறுமையுறநேனெ னறலும், கவுந்தியடிகள், அனையயுமல்லை, பெறறனை யனறே, வருந்தாதேகிப போதீங்கெ னறலும் மருங்கிறபோ கி அயிராதுபுக்கு மகிழ்தரு வீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காடிவீதியும் பயங்கெழுவீதியும் நலங்கி ளர்வீதியும் அறுவைவீதியும கூலவீதியும் நாலவேறுதெருவும் அந்தியும்

சதுக்க மும் ஆவணவீதியும மனறமும கவலையும் மறுகுமாகிய இவ்விடஙகளில் பாதர்நீழலிற றிரிநது காவலனூரைக கோவலனகண்டு மகிழ்வெயதிப பெயர்ந தானென வினைமுடிக்க.

இது நிலைமண்டிலம்.

---

[1] அகநாநூறு, அக.

பதினைந்தாவது

அடைக்கலக்காதை.

[1] நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி
[2] கடமபூண் டுருட்டுங் கௌரியா பெருஞ்சீர்க்
கோலின் செம்மையுங் குடையின் றண்மையும
வேலின் கொற்றமும விளஙகிய கொளகைப
ரு [3] பதியெழு வறியாப பண்புமேம பட்ட
மதுரை மூதூா மாநகா கண்டாங்

* கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப பொழிலிடம்
புகுந்து
தீதுதீர் மதுரையுந் தென்னவன்
கொற்றமு
கூ0. மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறழித்
தாழ்நீர் வேலித் தலைசெங் கானத்து
* நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு
கரு. குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற்
படிந்து
தமமுதற் பெயர்வோன் ருழ்பொழி
லாங்கண்
வருந்துசெல் வருத்தத்து வான்றுயர்
நீங்கக்
கவுந்தி யிடவயிற் புகுந்தோன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

க. நிலந்தருதிரு - வீளவு. நேமி - நேமியை.

உ. கடம்பூண்டு - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியா - பாண்டியர்.

ரு. ஆங்கு - அப்பொழுதே (ச) விளங்கிய (கூ) மூதூர.

கச. முனிவன - அகத்தியன

---

[1] "நிலந்தருதிருவினெடியோன்" (மதுரை. எசுசு); "நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன்" (தொல். பாயிரம்.)

[2] கடம்பூணல்; மணி. ௧: ௭௦.

[3] "பதியெழுவறியாப்பழங்குடி" சிலப். ௧: ௧௫; மலைபடு. ௪௭௬.

[4] சிலப். ௧௯ : ௧௬௫ - ௬ ; ௨௨: ௧௧௫-௬.

[5] "நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்" தொல். பாயிரம்.

௨௦. [1] நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போன்
வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சீ ரெய்திய
மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தன ளெடுத்து
* வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்
௨௫. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்கு
நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று
தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்
[2] கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப பெருங்கட
[3] லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன்

முன்னாட்

௩௰. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகலி
னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த
விந்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
ளுன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது
௩௫. துன்ப நீங்கித் துயர்க்கட லொழிகென
விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்த

உ௦. நவின்றுரைத்தல் - பலகாறசொல்லுகை.

உச. வாலாமை - தூயமை யினமை

உரு. முதுகணிகையராவார்-பாட்டிமார், தாயமார்.

உக - ௩௦ எங்கோனென்றது, கோவலன் மரபினுள்ளாஞெருவனை ;

புண்ணியதானம் முன்பு செயது ஒழுகினுதலால்.

௩௧. நண்ணுவழியின்றி - கரையைக் கிட்டுமிடமின்றி. (உஅ) கடலின் இடையிருள்யாமத்துக் (௩௧) கரைகாணுது சிலநாள் நீந்திச்செல்ல

௩௨. இநதிரனேவலால் இத்தீவிலுள்ளாரை அசுரா வாதியாமற் காத்து இங்கு வாழ்வேன்.

௩௪. நீ முன்புசெயத தானங்களால வந்தபுண்ணியம உன்னைவிடாது ;

உறுதி யொழியாது, முற்று.

ஙரு. ஒழிகவெனச்சொல்லி.

---

[1] "நாவலந்தணருமறைப்பொருளே" பரி. க, உ.

[2] மணி. எ: ஙங - ரு; ஷை உக: கஅக - உ; ஷை உகூ: கஎ-ககூ.

[3] உடைகலப்படல்: மணி. கசு: உo; ஷை கஅ: கூச.

(பி - ம்.) * 'வாலாமைநாணீங்கிய'

கரு.—அடைக்கலக் காதை.

வெங்குல் தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென

வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையா
மணிமே கலையென வாழ்த்திய ஞான்று
மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய
ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
றுனங் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவே

ான்

[1] றளாந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி
வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்
[2] பாகுகழிந் தியாங்க ணும் பறைபட

வருஉம்

வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள
வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப் பாளனைக்
கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்
* பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட் டடங்கி
* மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்
பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
கடக்களி றடக்கிய கருணை மறவ
பிள்ளை நகுலம பெரும்பிறி தாக
வெள்ளிய மனையோ ளினைந்துபின் செல்ல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யாளன்

---

௩௭. எங்குல தெய்வமென்றுன; அவவுதவிபறறி. என - என்று கோவலன்கூற.

௪௧. பொழிய - பொழியாநிறக.

(௪௯) வருவோனாகிய (௪௫) மறையோனை.

௪௬. பாகு - பாகர்.

௪௮. ஓய்யென - விரைய. தெழித்து - உரப்பி

௫௦. பொயபொருந்து கை - பொய்பொருந்தின

துதிக்கை. கோட்டிடை - கொம்புகளுக்கு நடுவே புக்கு.

ருங. கருணைமறவ - கிருபாவீரனே.

ருச. பிள்ளைநகுலம - [5] கீரிக்குட்டி. பெரும்பிறிதாகை - மரிக்கை.

ருரு. எள்ளியமனையோள் - அவனால் இகழப்பட்ட மனையாள்.

[1] சச - இ. மு. மணி. கச: கூ0 - கூக; நாலடி. கச.

[2] மணி. ச: சக. [3] மலைபடு. க0எ. [4] சீவக. கஅகஅ.

[5] குட்டியென்னும் இளமைப்பெயர் கீரிக்குமுரித்தென்பர், மயிலைநாதர்; நன். சூ. கூஅஎ.

ஞ0

கடவ தன்றுநின் [1] கைத்தூண் வாழ்க்கை
வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு
கடனறி மாந்தர் கைந்நீ கொடுக்கெனப்
பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்
கருமக் கழிபலங் கொண்மி னோவெனு
மருமறை * யாட்டியை யணுகக் கூஉ

யாதுநீ யுற்ற விடாீ தென்னென
௬௫ மாதர்தா னுற்ற வான்றுயா செப்பி
யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்
கைப்பொரு டங்தென் கடுந்துயர்
களைகென வஞ்ச லுன்ற னருந்துயா
களைகே
னெஞ்சுறு துயர ⸸ நீங்குக வென்றுங்
௭0. கோத்துடை யந்தண ருரை நூற்
கிடக்கையிற்
றீத்திறம் புரிந்தோள செய்துயர் நீங்கத
தானஞ் செய்தவ டன்றுயர் நீக்கிக்

- ௫ள நின்கைத்தூண் வாழக்கை - நின ஒழுக்கத்திலை நான் உண்டு வாழும வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உணடுவாழ்தல கடவதமா றெ ழுமாம.

1• ௫அ. வடமொழி வாசகமாவது ஒருகிர நதம, அது, "அபரீக்ஷயநகர்த்த வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம, பசசாத பவதி ஸநதாபம பராஹமணீ நகுலம யதா" எனபது.

௫௯. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

௬உ. கருமக் கழிபலங் கொண்மின் - இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக்

கழிக்கும் புண்ணியஞ்செயது கொண்மின ; எனறது,
காரியமாயிருப்பதொரு
நிமித்த பலமெனறவாறு ; அஃதாவது, தானகொனற
கொலைத்தொழினீங்கப்
போன கணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும
பொருளளிக்குங் காரிய
மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

௬௬. (பா) கூவி - அழைத்து

௬௪. நீயுற்ற இடர்யாதென ; ஈது என்னென -
இவ்வேடு என்னென்று
சொல்ல.

எ0. நூற்கிடக்கை - வேதவிதி. எக. தீத்திறம் -
கொலைத்திறம்.

---

1 "கைத்தாணல்க" மணி. கரு : ௬.

(பி - ம்) * 'ஆட்டியையழைத்தனன் கூஉ, யாதுநீயுற்றவை
யிடரீங்கென்னென'

† 'நீங்குகென்றுங் கோத்துடையந்தணனுரை'

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

௩௬௫

கானம் போன கணவனைக் கூட்டி
யொல்காச செல்வத் துறுபொருள்
கொடுத்து

எரு. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச செல்வ
பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை யெய்த
மற்றவள் கணவற்கு வறியோ னொருவ
[1] னறியாக் கரிபொய்த் தறைந்துணும்
பூதத்துக்
கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும

அ0. பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு
கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி
யென்னுயிர் கொண்டீங் கிவனுயி
ராவென
நன்னெடும் [2] பூத நல்கா தாகி

நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு
அரு. பரகதி யிழக்கும் பண்பீங் கில்லை

யொழிகநின் கருத்தென வுயிர்முன்
புடைப்ப
வழிதரு * முள்ளத் தவளொடும்
போந்தவன்
† சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு
கிளைகட்கும்
பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப
கூ0. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம

[3] விமைமச் ‡ செய்தன யானறி நல்வினை

யும்மைப பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எச. செல்வத்து றுபொருள் - செலவத்திலேயுற்றபொருள்; செல்வத்தாலே யுறறவென்றுமாம்.

எரு. செல்லாச்செலவ - தொலையாச்செல்வ.

எசு. படிற்றுரை - பொயப்பழி. எஎ. வறியோன் - அறிவில்லான்.

எகூ. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். அரு. இழக்கும் - நழுவும்.

அசு. உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

அகூ. கிளைஞரின் - கிளைஞரைப்போல.

கூo. இல்லோர் - வறியோர். செமமல் - தலைவன். இல்லோர்செம்மலென் பதற்கு இல்லறத்தா தலைவனென்றுமாம்.

[1] " அறிகரிபொய்த்தலான்றோர்க்கில்லை " குறுந். க அச.

[2] சிலப். ரு : கஉ அ - கூச ; மணி. க : உரு-ச , கூ உஉ : சகூ - ருசு.

[3] கூக-க. திருக்குறள், கசுகூ - பரிமேல். மேற்.

(பி - ம்.) * 'உள்ளத்தஞரொடு' † 'சுற்றத்தோர்க்குத்துடர்'
‡ 'செய்தயான நீ'

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்து
விருத்தகோ பால நீயென வினவக்
கூடு. கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன் றன்னாற்
காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னி
னுறைங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்
கூறைகோட் பட்டுக் கோட்டுமா வூரவு
மணித்தகு புரிகுழ லாயிழை தன்னொடும்
கூ௦. [1] பிணிப் * பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவு
மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து
[2] காமக் கடவுள் கையற் றேங்க
வணிதிகழ் [3] போதி யறவோன்

றன்முன்

† மணிமேகலையை மாதவி யளிப்பவு
௧௦௫. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்
கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென
வறத்துறை மாக்கட் ‡ கல்ல திந்தப்
புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகலி
னரைசர் பின்னோ ரகநகர் § மருங்கி

னின்

---

௯௪. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே வினவ - (௯௨)
'உம்மைப்பயன்கொல்' என்றலால் மாடலன் வினவவென்க. ௯௫. குறுமகன் - கீழ்மகன்.
௯௮. கோட்டுமா - பன்றி; எருமைக் கடாவுமாம்.
௧௦௦. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - பெருமை = சுவர்க்கம்.
௧௦௧. வாளி - வாளியை. ௧௦௨. கையறவு - செயலறவு.
௧௦௩. போதியறவோன் - புத்தன்.
௧௦௪. கடிதீங்குறும் - பொல்லாததொன்று இவ்விடத்தே வரும்.
௧௦௬. அகநகர்மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

[1] "பிணிப்பறுமாதவன்" மணி. உக: கசு. [2] மணி. ரு: உரு.

[3] போதியறவோன்: மணி. கக: எரு - சு; கஉ: க0க - உ, கககக; கஓ: உசு, உகூ;

உஅ: களசு; உகூ: உரு-சு; ரு0: க0.

(பி - ம்.) * 'அறத்தோர்பெற்றியை' † 'மணிமேகலையொடு மாதவி துறப்பவு நனவேபோலும்' ‡ 'அல்லைத யிந்தப் புறத்துறைவாழ்க்கை' § 'மருங்கி லுரையிற்'

கரு.—அ ை ட க் க ல க் க ா ை த.

ரூசுகக

[1] லுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

* விலகொளிச சிலாதல மேலிருந் தருளித்

கரு. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தமமுன்
[2] றிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்
[3] றூரன் மாலையன் றமனியப பூணினன்
பாரோர காணுப் பலர் † தொழு படிமையன்

கருவிரற் குரங்கின் கையொரு
பாகத்துப
கசுO. ‡ பெருவிறல் வானவன் வந்துநின்
றோனைச
சாவக ரெல்லாஞ் சாரணாத் தொழுதீங்
§ கியாதிவன் வரவென * விறையோன்
கூறு
மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
பட்டினி நோன்பிகள பலர்புகு
மனையிலோர
கசுரு. மாதவ முதல்வனை மனைப்பெருங்
கிழத்தி
யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத்
தூர்சிறு குரங்கொன் றொதுங்கி
யுள்புக்குப
பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி
யுண்டொழி மிச்சிலு முகுத்த நீருங்
கஎ0. கண்டா வேட்கையிற் றான்சிறி தருந்தி
யெதிர்முக நோக்கிய வின்பச
செவவியை

கரு௯. உலக நோன்பிகள - சாவகர்
கருசு. (பா) திருவில விட்டு - நலல ஒளியை விட்டு.
(கருஅ) பாரோரகண்டறியா (கசுO) வானவன்

கின ஞேனே.

(கடுக) ஒருபாகதததுக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின் ற (கசுO) வானவன்

வநது நின்ஞேனேக் (கசுஉ) கேட்க இறையோன் கூறும்.

கசுகூ. எட்டிசாயலனெனபோன் ஒருவாணிகன ; எட்டி - பட்டப்பெயர்.

இருந்தானென்ஞர் ;

தன் மஞ்செய தவன்ருனும் இங்கேயிருநதானென றற்கு.

கசுஅ. தன்பாற்பட்ட மாதவத்தை யுடையவன்.

களO. தண்டாவேட்கை - பசி.

தளO - எக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

---

[1] மூ. கடுக - அ: சிலப் கO: உஅ - ஐ. [2] மூ. மணி. கூ: கO.

[3] மூ. கடுஎ-அ: மணி. கூ: கசு - எ.

[4] இப்புத்தகத்தின் உஅக - ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'இலங்கொளிச்' † 'தொழுசிறப்பினன்' ‡ 'பொருவிறல்'

§ 'யாதிவர்வரவென'

யதிரர்க் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின்
மக்களி னோம்பு மனைக்கிழத் தீயென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்ம்மொழி
யோம்பிக்

கஎ௫. காதற் குரங்கு கடைநா ‡ ளெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி
கஅ0. யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந்
தோன்றிப
பெருவிறற் றானம் பலவுஞ் செய்தாங்
கெண்ணா லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு
§ விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பய னெல்லாந
கஅ௫. தற்காத் தளித்தோ ‖ டானசிறப்பெனப்
பண்டைய பிறப்பிற் குரங்கின் ¶ சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொளகையிற்
** புணர்ந்த
சாயலன் மனைவி தானந் தன்னை

லாயின னிவ்வடி வறிமி ஞேவெனச

கூ0. சாவகர்க் கெல்லாஞ †† சாற்றினன் காட்டத

‡‡ தேவ குமரன் ரேன்றின னென்றலுஞ்

[1] சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் §§ பதியு ளருந்தவ மாக்களுங்

எச. மொழி - மொழியை. எரு. கடைநாளெயத - மரிக்க.

எகூ. தானமென்றது, முன்பு சாரணர்க்குச் செயதுபோதுகிற தானம்.

எஅ. வாரணம - ஸ்ரீவாரணஸி.

எகூ. (பா) கவிபபன - பசுமறையத் தேடின பொருளுடையவன.

கூகூ ஆரணங்காக - மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு; மிக்க தெயவப் பிரார்த்தியமாகக் கொண்டென றுமாம்.

¹ மு. சிலப்பதிகாரம், கக: எ.

(பி - ம்.) * 'நயந்த மக்களின்' † 'மிகுமொழி' ‡ 'எய்தத்தானஞ்' § 'விண்
ணோருருவம்' || 'தானப்பயனென' ¶ 'சிறவிரத்' ** 'புணர்ந்து' †† 'சாற்றிக்
காட்ட' ‡‡ 'தேவர்குமரன்', §§ 'பதியிலருந்தவ'

கரு—துடைக்கலக்காதை.

சா௦கூ

கக௲. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா வின்பத்து * முடிவுல கெய்தினர்

கேட்டனை † யாயினித் தோட்டார் குழலியொடு
நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே

உ௦௦. கவுந்தி கூற வுவந்தன ளேத்தி
வளரிள வனமுலை வாங்கமைப் பணைத்தோண்

[1] முளையிள வெண்பன் முதுக்குறை நங்கையொடு
சென்ற ஞாயிற்றுச செல்சுட ரமயத்துக்
கன்றுதே ராவின் கனைகுர லியம்ப
மறித்தோ ணவியத்[2] துறிக்கா வாளரொடு
[3] செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ
மிளையுங் கிடங்கும் [4] வளைவிற் பொறியுங்
‡ கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
§ பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்
காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
தூண்டிலுந் || தொடக்கு [5] மாண்டலை யடுப்புங்

ககரு. தனறெறல் வாழ்க்கை - தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கை; பொதுநிலபபட்டோராகிய சாவகர்.

ககஅ. தோடார்குழலி, தோட்டாா குழலியென விகாரம்.

உ0உ முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய நஙகை.

உ0ரு சென்ற ஞாயிறு - உவாவின ஞாயிறு; செல்சுடரமயம் - இதனை யுடைய மாலைப்பொழுது;

விழுந்தஞாயிறறுச் சுடர் செல்லுகின்ற பொழுதினைக்கண்

௨0௮. (பா) கருவிறல் - கொடியவெற்றி.

௨0௯. பாகடு குழிசி - செம்புருக்கும்மிடா, சாணகங்கரைத்துக் காய்கிற மிடாக்களுமாம்.

௨௧0. இருப்புவட்டுக்கள் காய்கிற உலை. கல்லிடுகூடை - இடங்கணிக்கல் வீசுந் கூடை.

௨௧௧. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு ஆண்டலையடுப்பு - ஆண்டலைப் புள்ளின்வடிவாகிய அடுப்பு

---

[1] "முளைவளரிளநகையே" (சிலப். ௭: ௧௬); "முளையெயிறரும்பி" மணி. ௬: ௧00.
[2] "உறிக்காவூர்ந்த மறப்படு மயிர்ச்சுவல்" பெரும்பாண். ௧௭௧.
[3] "செறிவளையாய்ச்சியர்" சிலப். ௧௬: ௭.
[4] ௨0௭-௧௬: இவ்வடிகள், திருக்குறள், ௭௪௩ - பரிமேல். மேற்கோள்; "வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண்புடைய கடிமதில்" மணி. ௨௮; ௧௬ - ௬.
[5] "ஆண்டலையணங்கடுப்பின்" மதுரை. ௨௬.
(பா.) * 'உயருலகு' † 'ஆயிற்றேட்டலர்' ‡ 'கருவிரற்கூகையுங் தய்யும்' || 'துடக்குமாண்டலையடக்குளுங்'

ருக

கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு
மையவித் துலாமுங் கைபெய லூசியுஞ்
சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு
௨௧௫. [1] மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்

கோலுங் குந்தமும வேலும் பிறவு
ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி

நுடங்கும்

வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
† கோவலா மடநதை கொளகையிற்

புணாந்தென்.

உகஉ. கவை - கவைக்கோல். கழு - கழுக்கோல

புதை - அம்புககட்டு ;

மண்ணிற்புதைத்த இரும்பாணியுமெனப. புழை - ஏவறை

உகங. ஐயவித்துலாம் - கதவை அணுகாதபடி

கற்கவிதொடங்கி நாறறுங்

துலாம் ; அப்புப்பற்றுக்கை தூக்கிறறென்பாருமுளர் ;

சிற்றம்புகளை வைத்து எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ரூசி - கையின்கட் ' பொதுக்கும் ஊசி ;

பொயயூசியென் று பாட

மோதி, மாற்றுரைக் கையைப்

பொய்யாக்குமூசியென்பாருமுளர்

உகச. சிரல் - சிச்சிலி பணை -

வேயவடிவாகப்பண்ணி வைப்பது ; முர

சென்பாருமுளர் ; குதிரைபபந்தியுமாம்.

உகரு . எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக

உள்வாயிறபடியிலே வீழா து
எடுக்கவிடுமரங்கள்; [சீபபு=விசை]; கதவோடு பொருந்தின மேலிற்ருழுமாம்;
நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்து மேலேயெழுபபுகையால, எழுவுஞ்
சீப்பென்ருர். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே போடக்கடவ மரம.
உகரு. கோல் - விட்டேறு. குநதம் - சிறுசவளம்.
உகஎ. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி; நாள்தோறுஞ்செயத
வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்
உகக. கோவலர்மடநதை - இடைச்சியான மாதரி.
(உ கக) கோ வலர்மட ந்தை
அடைக்கலங்கொண்டகொள்கையொடு (உகஅ)
வாயில்கடந்து தனமனே புக்காளெனக.

---

[1] "ஏணியுஞ் சீப்பு மாற்றி, மாண்வினை யானையு மணிகளை ந் தனவே" (புறநா. ௩௦௫); "சீப்புள் ளுறுத்துத் திண்ணெழுப் போக்கிக், காப்புள் ளுறுத்த கடிமதில் வாயில்" பெருங். க. சக: ககுரு - ௪.

[2] பொதுக்கும் - துளைக்கும்; "அண்டத்தைப்பொதுத் தப்புறத் தப்பினு ளரமே" கம்ப. இரணிய. ௪.

(பி - ம்.) * 'கடந்துதன்' † 'கோவலன்மடந்தையொடு செ கயிற் சிறந்தென்'

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

சுoரு

க - அ. நிலந்தரு
திருவின்.........பொழிலிடம் புகுந்து

(இ-ள்) நிலத்திற்குப் பலதிருவினையுந்தரும்
அருளாகிய நிழலிடத்தே
நின்று நேமியை முறைமையான
மேற்கொண்டுசெலுத்தும் பாண்டியருடைய
மிக்க புகழ்பொருந்திய கோலினது செம்மையும்
குடையினது தண்மையும் வேலி
னது வெம்மையும் விளங்குதற்கிடமாகிய
கோட்பாட்டையுடைய அவ்விடத்தி
னின்றும்
நீங்குதலறியாத முறைமைமேம்பட்ட மதுரைமூதூராகிய
மாநகரைக்
கண்டு அந்நகரில் அறத்தைப் பிறர்க்கருளும்
நெஞ்சினையுடைய அறவோர் பயின்ற புறமதிற்கண்
உள்ளதாகிய மூதூர்ப்பொழிலிடத்தே தபோதனரிருக்கும்
பள்ளிக்கண்ணே புகுந்தெனக

இனி, நிலந்தருதிரு - விளைவு ; [1] அதனிழலிடத்தே

நின்றெனினுமமையும்.

நேமி - ஆணைச் சக்கரம். கௌரியர் - பாண்டியர். கொறறம் - வெம்மை.

தருதல் - கொடை.

௯ - ௧௦. தீதுதீர்

மதுரையும...........கோவலன் கூறுழி' (இ - ள்.) தீதுகள்நீங்கிய மதுரையினசிறப்பையும் தென்னவன்கொற்றத்

தையும கவுந்தியடிகளுக்குக் கோவலன்கூறுகின்றவளவிலேயென்க.

தீது - [2] பசியும் பிணியும் பகையும். தீர்தல் - நீங்குதல். 'கோலின்செம்மை'

என்பதனலை பசிநீங்குதலும் [[3] "கோணிலை திரிந்து நாழி... ....கோல்

கோடினென்ருன்" எனபதனைறகொள்க.], 'குடையின் றண்மை' என்பதனற்

பிணி நீங்குதலும் [[4] "கண்பொர விளங்குநின விண்பொரு வியன்குடை,

வெயின்மறைக் கொண்டன்ருே வனறே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே" என்பத

னறகொள்க.], 'வேலின் கொறறம்' என்பதனை பகைநீங்குதலும்......கொள்க.

௧௧ - ௩. தாழ்நீர் வேலி.............மாடல னென்போன்

(இ - ள்.) தாழநதநீரைரவேலியாகவுடைய [5] தலைச்செஙகாடெனனுமூரிடத்து

நான்குவேதத்தினையும ஓதிமுடித்த நலததைப்புரிநத

கோட்பாட்டையுடைய
மறையவாகுமுதலவனுகிய மாடலனென்று
பெயர்கூறப்படுவோனெனக.
நீர்வேலி - கிடங்குமாம்.
கசு - கூ. மாதவ
முனிவன்..............சேவடி வணங்க
(இ - ள்.) அந்த மாடலனென்போன,
அகத்தியனுடைய பொதியின்மலை
யை வலங்கொண்டு குமரியாற்றில
தீர்த்தமாடுமுறைமையின் ஆடித தனது
குடும்ப மிருக்கின்றவிடத்திற்கு மீண்டுவருகின்றவன
வழிவந்தவருத்தத்தா
னுண்டாய துயரநீங்குதற்குக் கவுந்தியடிகளிருந்த
பள்ளியிடத்தேசென்று
புகுந்தவனைக் கோவலனசென்று வணங்கவெனக.

---

[1] "அலகுடை நீழலவர்" (குறள், ௧0௩௪), "நெல்லின்பொழில் சூழ்ந்தநின்றியூர்"
(தே) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.
[2] "பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி" சிலப்பதிகாரம், இ: எ௨; மணி. ௧: ௭0.
[3] சீவகசிந்தாமணி, உ௫௫. [4] புறநானூறு, ௩௫.
[5] தலைச்செங்காடென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தென்மேற்கிலே நான்கு
நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவதலம்.

தமர்முதல் - தமரிடம் வருந்து

- வழி ; [1] "வரைசோ வருந்திற் கானத்

துப் படினே" என்ருர் மலைபடு கடாத்தினும். இடவயின்

- இடத்தில்.

வான் றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட்

கவுந்தியிடவயிற புகுந்தோனெனக.

உ௦. நாவ லந்தணன் ருனவின்

றுன்ரபபோன் :— (இ - ள்) நாவாற

சொல்வன்மையையுடைய அந்தணன நீ இங்ஙனம் வரு

தறகுக் காரணம் யாதென்று இவனை வினவித்

தானுரைக்கினறவனெனக.

உக - எ. வேந்துறு

சிறப்பின்.........தகைமொழி கேட்டாங்கு (இ

- ள்.) கரிகாலன் கொடுத்த மிக்க தலைவரிசையாற

சிறந்தபுகழினைப

பெற்ற மாவின் றளிர்போலும மேனியையுடைய

மாதவியாகியமடந்தை மேற்

பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத தன்னிடத்தேயுடைய

குழவியைப் பயந்தெடுத்து

வாலாமையாகிய நாட்கணீஙகியபின மிகவும

பிராயமுதிர்நத கணிகையர் மாதவி

மகட்கு நாமகரணம்பண்ணுவோமெனறு தாம

மகிழ்வுற்றுச்சொல்லிய மங்கல
மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாளாமை - ஆசௌசம். முதுகணிகையா -
தாயத்தாராயபெண்டிர் ;

அவர் [2] சித்திராபதிமுதலாயினோா. முன்னர்க்
குழவியென்றதன் பொதுமை

நீங்க 'மகட்கு' என்றார். நாட்டுதும், பனமைததன்மை.
நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

உஅ - ௩எ. இடையிருள்
யாமத்து...........பெயரீங்கிடுகென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே எறியுநதிரைகளையுடைய
கடலிடத்து இடையிருள்

யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையபபட்ட எங்கோன
முறபவத்திற் புண்ணியத்

தையும் தருமதானத்தையும செயதோனாதலின
தன்னையணுகும் இடையூறு

ஓரிடத்துமின்றி அக்கடலிடையே [3] சிலநாணீந்துழி,
ஒருதெயவந்தோன்றி,

இத்தீவினுள்ளாரை அரக்கர் வாதைபண்ணுமல
இநதிரனேவலாலே பாதுகாத்து

வாழுகின்ற யான் நின்துயர் கண்டு
அதனையொழிததறகுவநதேன்; இனி அஞ்சா

தொழிக; என்பெயர் மணிமேகலைகாண்,
எனவுலைறியும் நீ முன்பண்ணிய தானமிகுதியான்வரும
புண்ணியமும் நினனைஒழியாதாகலான், நீ இத்துன்

பத்தினின் றுநீங்கி இக்கடலினின் றுமம
ஏறுவாயாகவெனச்சொலலித தனவிஞ்

ஞையால் ஒரு திடரிற்பெயர்த்து இடும்மையைத்தீ ாதத
[4] எம்குலதெய்வத்தி

னுடையபெயரை ஈங்கு நீரிடுமினெனறு நீ செ
சால்லவெனக.

கரைகாணுக்கடலெனபார் பெருமகடலென்றூர்;
எங்கோன - எம்மரபில்

மூற்பட்டான். மூனனுளென்பதனை
உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய

தானமெணபதனோடுமொட்டுக.
நண்ணுவழியினறியென்பதறகுக் கரைசேரு

---

[1] மலைபடுகடாம், உசஉ. [2] சித்திராபதி -
மாதவியின்தாய்; மணி. உ: எ0 - எக.

[3] சிலதாளென்றது ஏழுநாளை; மணி. உகூ: கக.

[4] இதனை, "திரையிரும் பௌவத்துத் தெய்வமொன்
றுண்டெனக், கோவலன்

கூறியிக்கொடியிடை தன்னையென், ஞமஞ் செய்த நன்று
னள்ளிருட், காமன் கையிற்

றடுநவை யறுக்கு, மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே,
நனவே போலக் கன

வகத் துரைத்தேன்" (மணி. எ: ௲ - அ.) என்பதனுலுமறிக.

மிடமின் றியென் றுமுரைப்பர். புண்ணியதானம், உம்மைத்தொகை. தானத்
துறுதி - தானப்பயன் ; ஆவது புண்ணியம . விஞ்சையிறபெயர்த்தென்பதற்கு
இக்கரையிலே மீளவுநதந்தெனினுமமையும். எ ங்குலதெயவம - எஙகுலதலைத
யுண்டாக்கியதெய்வம; இனனும விஞ்சையிற பெயர்தது விழுமந் தீர்த்தவென்
பதற்குத் தன்விஞ்சையினுலே போயபொருளும் [கல்வியும்] வஞ்சமறத்தந்து
இடும்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமையும்; 'விஞ்சைகள் வல்,
லேன் விளிநதனை ரூழரொ, டெஞ்சிய வான்பொரு ளெல்லா மிமைபபினுள்,
வஞ்சமொன் றின்றி மறிததே தருகுவ, னெஞ்சிற் குழைந்து நினையன்மி னென்
ருன்" என்ருர்பிறரும்.

ஈங்கு - இக்கடலிடதெனவும், இந்நகரிடதெனவும், இப்படி விபததி
னின் றுமெடுப்பதற்கெனவுமாம். வந்தேன ; அஞ்சல் , உறுதியொழியாது ; நீஙகி

ஒழிகெனப பெயர்த்துத்
தீர்த்த எங்குலதெய்வமென்க.

௬௮ - ௬௧. அணிமே
கலையா ....செங்கையிற்பொழிய

(இ - ள்.) அணிநதமேகலையையுடைய
அநேகங்கணிகையாகூடி மணிமே
கலையென்று பெயாகூறி அ ரசனையும் நக
ரையும்வாழ்த்திய அறநைநாளிலே,
நிறைந்த அழகையுடைய மடநதையாகிய மாதவியுடனே
செம்பொன்னாகிய ,
மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாநிற்கவென்க,

௬௨ - ௭. ஞான நன்னெறி ....கைக்கொள

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பொழியாநிற்க,
வீட்டுலகஞ்சோதறகு நல்லநெறி
யாகிய ... த்திறகுத் தாெ ன ல்லையாகிய
மறையோனொருவன் தன்மூப்பான்
யாக்கைவளைந்து நடைதளர்தலால் தானபிடித்த
தண்டினையே காலாகவூன்றிக்
கூனினயாக்கையையுடையனாயத தான ங்கொள்ளுதறகுத்
தன்னைமதித்துவரு
கின்றவனைப் பாகர்செயலைக்கழிநது எங்கணும்
பறைகொட்டவருகினற மதவே

கத்தையுடைய யானை சினத்தாற கைக்கொண்டதாகவென்க.

சஅ - ருரு. ஒய்யெனத் தெழித்தாங்கு ....கருணை மறவ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மறையோனைக்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே சென்றுசேர்ந்து தன் கையாலே மறையோனை நீக்கி அதன்கையில் தானபுக்கவளவிலே யானை கையால் . . . வளைப்பப் புரைபொருந்திய வளைநத கையினின்றுநீங்கி வெளிய கோட்டிலே யடங்கி அது பறறுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சை யனைப்போல அதன்பிடரினிடதிருநது மிக்கசின நீங்காத மதத்தையுடைய களிற்றை யடக்கிய கிருபாவீரனே !

---

1 சீவகசிந்தாமணி, ருஉ0.

2 "தானத்தாற் போகந் தவத்தாற் சுவர்க்கமா, ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு" (சிறுபஞ்ச. கக); "ஞான முன்னிய நான்மறை யாளர்கைத், தான மென்னத் தழைத் ததுநீத்தமே" (கம்ப. ஆற்று. ரு.) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

[3] ஒய்யென் பது யானையைப் பாகர் வையும் ஆரியமொழியெனினுமமையும்;
[4] "அண்ணலங் களிறறை வையா" எனமுர் பிறரும் இனி விரையத தெழித்
தெனினுமமையும ; தெழிநதல் - பிரித்தலுமாம ; குடநாட்டார்வழக்கு. பொய-
புரை. பொரு - பொருநதின , விகாரம முடஙகுகையையுடையகோடெனினு
மமையும். மை - மஞ்சுமாம் ; முகபடாததுக்குவமையாக்குக பிறழதல -
நீங்குதல் ; [5] "மொயகொளப் பிறழநது முததார் என்முா பிறரும. கருணை - அருள். மறம் - வீரம.

மருப்பிடைக் குளிதது"

கைக்கொளத் தெழிதது ஒழித்துப புக்கு அடங்கி இருநது அடக்கிய
மறவவெனக.

௭௪ - எரு. பிளளை நகுலம.. .... செல்வ

(இ - ள்) தான் வளாததகீரி தனபிள்ளையைககாததிரு நததாக, ஒரு பாம்ப

ணுக அதனைக் கௌவித துணித்த குருதிவாயோடு
தனைவரவுபார்த்து எதிர்கொண்
டதனைத் த னபிள்ளையைக்கடித்ததெனக் கருதித்
தனகையினமனையாறபுடைக்க
அது மரித்தலாலே வடதிசை சயையே நாக்கிக்
கங்கையாடப்போகினற கொழுநனே
மனைவி பினசெலலப பொருதிகழ்நது
நினனொழுக்கத்தின உணடு மனையறத், தின்கண் வாழும
வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று, ஆதலான வடமொழிவாசக
மெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும்
மாநதாகையகதது
நீகொடுக்கவெனச்சொல்லி அவன்போக,
பீடிகைநதெருவினும் மாடமறுகினும்
பிராமணகளினும போகிமீளததிரிநது
கருமக்கழிபலங்கொண் மினெனக் கூவும்
அருமறையாட்டியை யக்கூவி நீ இஙஙு ன மாதறகு
நீயுற்றவிடாயாது? இக்கூறிய
தியாதென று கேட்ப, அமமாதா தான
கொலைசெயதலாற கொழுநன்பிரிய
அவனை க்காணுது மிக்கதுனபமுறறதனை க் கூறி
இததிறமாகிய பொருளையெழுதிய
ஏட்டினை வாஙகிகொண்டு கைபபொருளை த தநது எனது
கடுந துயரைக் களைக
வென றுசொலல, அஞ்சாதொழி, நின துயரை
யானேகளேகன ; நின்னெஞ்
சினமிக்கதுயர த்தை இனி நீங்குவாயாகவென சசொல்லி
அபபொழுதே தருமா

சனத்தோருடை ரநத நூலவழியே அப
பார்பபணிகருளதாகிய கொலைபபாவநீங்கு
தறகுத் தான தகையுஞ்செயது அவள்தனபநீககிக்
காட்டுநெறிக்கட்போன
கணவனையுங்கூட்டி அவாக்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத்
தளராத [4] பலபடைப்பா
கிய செல்வததோடே மிகக கைபபொருளையுங [5]
கொடுததது வேள்வியையுஞ்
செய்விதத தொலையாத செல்வனே !

வடதிசைபபெயர்தல - கஙகையாடபபோதல கை
- ஒழுக்கம், கையா
ளுண் டொழுகும் இலவாழ்க்கையெனவுமாம. வடமொழி -
ஆரியம் வாசகம -

கவி; ஆவது "கவெ,ரீக்ஷ) நகத்துவ்யும் கத்துவ்யும் ஸுவரீக்ஷிதம் -
வஸ்ரா ஜீவதி ஸஹாவம் *ஷ்ரா ஹணீ நக்ஷுமயயா" [அபரீக்ஷய

1 "ஒய்யெனப் பெறலருங் குஞ்சரமேறவின்"
2 சீவகசிந்தாமணி, கூஎ அ.
சீவகசிந்தாமணி, கஅகரு.
,, கஅகூ.
4 "படைப்புப் பலபடைத்து" புறநா. கஅஅ.
5 கோவலன் கொடையிற்சிறந்தவனென்பது,
லன்" (மணி. உகூ . ரு.) என்பதனாலு மறியலாகும்.

"கொடைகெழு தாதை கோவ

(பி - ம்.) * "ஷ்ரா ஹணர்ா நக்ஷுமாதிவ

(பிராஹ்மண்யா நகுலாதிவ.)

கரு.—அ ஸ் ட க் க ல க் கா
ை த. சூஎ

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸூபரீக்ஷிதம், பச்சாத் பவதி
ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ
நகுலம்யதா] எனபது. எடு - இக்கவியையெழுதியவேடு.
மறுகி - சுழன்று
கருமக் கழிபலம - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம.
கருமம - அவள்கொன்ற
கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது
போனகணவனைக்கூடுதல பலங்கொள்கை -
அவன வருமபடி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருடரு,தல்
தீத்திறம் - கொலைத்
திறம். ஒல்காச்செல்வமுடையோனு,தலாலே [1]
உறுபொருள்கொடுத்தென் றுமாம்.
எசு - கூ ()' பத்தினி
யொருத்தி........இல்லோர் செம்மல்
(இ - ள்) ஒருபததினி பொயபபழியெய து,கறகு
அறிவிலாதாளுெருவன்
அவள் கணவனுக்குப் பொயசசானறேறுதலாலே [2]
தவமறைந்தொழுகுவோர்
முதலாகிய அறுவகையோரையும புடைததுண்ணும்
பூதத்தினுடைய கரியபா
சத்தினிடத்தே அவனகபபட அஙஙனம

அகப்பட்டோனுடைய தாய்படாநின்ற
துயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே
விரையத்தான்புகுந்து,
பூதநாதனே, நின் கருணவாக என னுயிரைக்கைக்கொண்டு
இவனுயிரைத்தருவா
யாகவென்றிரப்பவும், பூதம் நல்காதாய:
இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நின்து
நல்லுயிரைக்கொண்டு மேலானகதியை இழக்குமுறைமை
என்பாலில்லை; ஆத
லால் நீ இக்கருத்தை யொழிவாயாக; நின்முன்பே
இவனைப்புடைத்துண்பே
னெனப் புடைத்து விழுங்கிற்றாக, அதனால் நெஞ்சழிந்த
இடும்பையோளொடு
மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுறறத்தினுள்ளார்க்கும்
தொடர்புபட்ட [3] கிளைகட்
கும் நெஞ்சாறபறறிய நின் கிளைஞரைப்போல
அன்புபட்டுப பசியாகியபிணி
யைத்தீர்த்துப பல்யாண்டு பாதுகாத்த
இல்லத்தோர்தலைவனே!
படிறு - பொய. அறியாக்கரி - பொயக்கரி தவ்வை
- தாய. நரகன் -
நரகிறகேதுவான வினையையுடையவன்
தன்னைவணங்கியகோவலனை, மாடலன்,
கடகளிறடக்கிய கருணை மறவ!
நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செலவ! பலயாண்டுபுரந்த
இலலோரசெம்மலெனப்
புகழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான்:—

௲௧ - ௬.

இமமைச செய்தன ....நீயென வினவ

(இ - ள்.) கோபால! யானறிய இப்பிறபபிறசெயத வெல்லாம் நல்வினை யாகவும் இம்மாணிககக்கொழுநதுடன நீ போநது ஒருதனியுழநதது உம்மைத் தீவினைப்பயனோதானென று வினவினவளவிலேயெனக.

உம்மை - முறபிறப்பு. ஒருதனியுழத்தல் - உசாவில்லாத்துன்பம். திருத் தகுமாமணி-முழுமாணிக்கம கொழுந்தென்றான்; அவளிளமைபற்றி. விருத்த- ஞானவிருத்தனே.

௲௫ - ௯௫. கோவலன் கூறும்........கடிதீங் குறுமென

(இ - ள்.) மாடலன் உம்மைப்பயனோவென றவினுவிறகுக் கோவலன கூறு வான் :—ஒருகீழ்மகனால் இக்காவலவேந்தனுடைய இநநகாதன்னிலே மணம்

---

[1] திருக்குறள், எ௫௬. [2] சிலப். ௫: ௪௨-௪௪. [3] தாயத்தார்.

பொருநதிய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள் நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த கூறைபிறர்கொள்ளப்பட்டுக்

கோட்டினையுடைய கிடாவின்மேலேயேறவும் அணி பெற
வகுக்கத்தக்க புரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே
பற்றறஞேர்பெறும் பேற்றை யானபெறவும் காமக்கடவுள்
மலர்வாளியை வெறுநிலத்தேயெறிந்து
செயலறநேஙகும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை
வும் மெயபோலச் செறிநத இருளையுடைய வைகறையாமத்தே

மாதவியளிப்ப

கனவுகண்டே

ஞதலான் அது நன்றனறு; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று
சொல்லவென்க.

குறுமை, ஈண்டுபபண்பனறு; சிறுமையென்னும்பொருட்டாயக் குலத்திற்கடியாய அதன உயர்பின்மையுணர்த்திநின றது. காவல்வேந்தனகடிநகரென்பதற்கு, இகரச்சுட்டுவருவித்துரைக்க. கோட்படுதல - பிறராற கொள்ளப்படுதல். கோட்டுமா – எருமையேற்றை; என்னை ? [1] "சொல்லத் தகுமுகட் டொட்டகம் வெட்டுந துணைமருப்பா, ரிலலத் தெருமை கழுதைக ளொன்றிவை யேறிநின்றே, மெல்லத தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற, கொல்லத் தலைவரு மாற்றருஞ் சீற்றத்துக் கூற்றுவனே" என்றாராகலின். இனிப் பன்றியெனவுமாம்; [2] "களிறுமேற் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்,... . ...கனவி

னரியன காணுய்"என்றார் புறத்திணுமாதலால் களிறென்றது ஈண்டுப்பன்றியை; என்னை ? [3] "மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பனறி விறற்குரங்கு, தொக்கன தம்மைக் கனவினிற காணிற் சுடாமகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாறபய முண்டெனுந் தம்மயிர்க, ளுக்கன வாதல்செய தாற்பொரு டேயும் பயமுடைத்தே" என்றாராகலின. கோட்டுமாவென பதனை யானையெனின்,—[4] "ஓதும் பசுவு மிடபமும் யானையு மோங்கல்களுஞ், சீர்துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுங்

தீமலத்தை, மீதொன்ற மேனியிற பூசிடக் காணினு
மெல்லியலார், சூதொன்று' கொங்கை புணரினும்
வாழ்வென்று சொல்லினரே" என்பதனால் யாவையன்மை
யறிக பிணிப்பு - [5] பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தளை.
அதனையறுத்தோர்
அருளுடையோர்; அவர்பெறறியாவது சுவர்க்கமெனக்கொள்க; [6] "அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்க், கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு" என்றாராகலின். வாளி-வாளியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமைகூறிறறு.]
கையற்று - செயலற்று போதியறவோன - புததன. நள், நளியென்னுமுரிச் சொல் ஈறு திரிபு; செறிவினகண்வந்தது; எனவே வைகறையாமமென்பதாயிற்று. கடிது - பொலலாததொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தே வரும. இனி இக்கனக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே கடிதிற்பலிக்குமென்றானெனினுமமையும்; [7] "ஆயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே" என்றார் சிந்தாமணியினும். [8] "படைத்தமுற சாமமோ ராண்டிற் பலிக்கும் பகரிரண்டே, கிடைத்தபிற் சாம மிகுதிங்க ளெட்டிற் கிடைக்குமென்னு, மிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன் றினிற திங்களொர் மூன்றென்பவாற, கடைப் பட்ட சாமமு நாள்பத்து ளேபலங் கைபெறுமே." இவை கனநூலாதலாற்
கொள்க. இன்னும், கடிதீங்கு-மிக்கதீங்கு; அச்சத்தையுடைய தீங்கெனவுமாம்.

---

[1] கனநூல், கடு.
[2] புறநானூறு, சக.
[3] கனநூல், கு௦.
[4] கனநூல், ச.
[5] திரிகடுகம், உஉ.
[6] திருக்குறள், உசஎ.
[7] சீவகசிந்தாமணி, உகக.
[8] கனநூல், உ.

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

கOஎ - கசு. அறத்துறை
மாக்கட்கு........கூறுங் காலை

(இ-ள்.) துறவறத்தானுறையுமாக்கட்கலலது இந்தப
புறஞ்சிறையிலிருக்கு மிருப்புப் பொருந்தாதாகலின,
இவ்வகநகரிடத்துவாணிகர் மாசாத்துவான்மக
னெனனும்புகழால எதிரேறறுககொள்ளுவார ; ஆகலின்,
இவ்விடத்து நின்னிருப்பையொழிக ; இனிக்
கதிரசெலவதனமுனனே நினகாதலியுடனே மதுரை மாநகர்
புகுகவென்று கவுந்தியடிகளும் மாடலனும கோவலனுக்குக
கூறுகினற காலததேயெனக.

அறத்துறை - அறததினறுறையெனவும,
அறததினகணுறையெனவுமாம்.
புறஞ்சிறை-புறம்பினகட்பள்ளி அகநகாமருஙகின அரசர்பின
ளேரெனமாறுக. நின்னுரையென்றா,
மாசாத்துவான மகனென்பதனே.

மதுரையாகிய மாநகரெனக.

ககரு - கூ. அறம்புரி நெஞ்சின்........கண்டடி
தொழலும்

(இ - ள்.) அஙஙன ஙகூறுகினறுழி,
ஆயர்குலத்துப்பிறந்து மாதரியெனறு பெயாகூறபபடுவோள்
ஒருமுதுமகள் பூபபோலுஙகண்ணையுடைய [1] இயக்கிக்

குப் பான்மடையேறறி வழிபாட்டோடு வருகின்றவள் அறத்தைப்புரிந்தநெஞ் சினையுடைய அறவோராபலராயிருக்கின்ற புறமதிற்பள்ளிக்கணிருந்த கவுந்தியடிகளைக்கண்டு வந்து அடிதொழுதவுடனெனக

இயக்கி - ¹ ஆரியாங்கனை பான்மடை - பாற்சோறு.

கஉ0 - உச. ஆகாத் தோம்பி...

.........எண்ணினளாகி

(இ - ள்.) ஆவைககாத்தோம்பி அவ்வாவினபயனை யாவர்க்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இல்வாழக்கையில ஒருகொடுமைபபாடுமில்லை; அதனமேலும் இவள் நமதுரைநெறியினிற்றலால் மனத்தில் அழுக்காறிலள்; அதுவுமன்றி மூதுமகள்; ஒளவியமில்லாள; அளிக்குந்தன்மையையுடையள்; ஆதலான் மாதரியிடத்தே இமமடநதையை அடைக்கலமாக இறறைக்குவைபபதற்கு வரும் தீங்கு யாதுமில்லையெனத் தன்மனத்தில் எண்ணினளாகியெனக.

ஆக்களைக்காத்து - வெருவும பிணியுமுறறாழிக் காத்து. ஓமபி - புலத்தலைப் புல்லாத்தி அலைத்தலை நீரூட்டி. ஆப்பயன - பால்முதலியன. அளிக்குங்கோவலர் - கன்றருத்தி மிக்கதனை யாவாக்குமளிக்குங்கோவலரெனக. அழுக்காறுவது மனத்தழுக்கு. செவ்வியள் - ஒளவியமில்லாள்; ஒளவியம் மனக்கோட்டமில்லெனறபடி. அளியள் - யாவரானும அளிக்கத்தக்காள்.

கஉகு - ந.0. மாதரி
கேள்..............அடைக்கலந தந்தேன்
(இ - ள்.) மாதரி! கேளாய ;
இமமடநஙை தயுடையகணவன தநதைபெய
ரைக் கேட்பாராயின, அவன குலத்திலுள்ள
இவவூரிலவாழ்வோா பெறுதறகரிய

---

[1] இயக்கி - யக்ஷிதேவதை; உச - தீர்த்தங்கரர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் பணி
செய்தற்குரியவர்களாக யக்ஷனென்றும் யக்ஷியென்றும் இவ்விருவருள்ளாரென்று
சைனநூல்கூறும்; இப்பெயர் கன்னியாகுமரிப்பக்க ஊர்களில் இசக்கியென வழங்கும்,

[2] ஆரியாங்கனை - கணவனுக்குப்பொழுது துறந்தவள்; "கணவனிற் றுறவின்
மன்னுமாரி யாங்கனைகள்" திருவிளை. சுக: கஎ.

பொருளைப் பெறுருரைபபோல நல்விருநதாக
எதிரகொண்டு கரிய பெரிய கண்

ணினையுடையாளோடு இவனைத தங்கள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டு

சென்று வைத்துக்கொள்வாரகள்; அஙஙனமாகிய உடையபெரிய செல்வரது

மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும இடைக்குலமடநதாய! உனக்கு நான இவளை

அடைக்கலமாகத் தநதேனென்றுளைக.

கஙக - கூ. மஙகல

மடநதையை.........................தாஙகு. (இ - ள்.) இவவுயாகுடியிறபிறநத இவளை நினகையில அடைககலமாகத்

தந்தேனாதலால, இம்மடநதையை மஙகலநீராலாட்டிச சிவநத கயலபோலும, நெடிய கண்ணில அஞ்சன

சதையுமெழுதி நறிய மெலலிய கூநதலிலே சிலவா

கிய மலரைப்பெயது தூய மடிபபுடைவையையுடுத்து இவவாயிழைக்கு ஆயமக

ளிரும் செவிலிததாயரும நறறுயும நீயேயாயத தாஙகுவாயாகவெனறுளைக

தொலலோர்சிறபபினையம-பழையோராகச் சிறபபிததுக் கூறப்பட்டவாயம.

ஆட்டிளத தீட்டிப பெயது உடீஇத தாஙகெ' றுளைக.

கஙகூ - அ

ஈஙகு...................................அறிந்திலள

(இ - ள்.) இப்படித்துயருற்று என்னோடுபோந்த இளையகொடிபோலும் நங்கையுடைய அழகிய சிறிய அடியை முன்பு மண்மகளும் கண்டறியாள்;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது அகமவிட்டுப்புறப்பட்

டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள் இவள் மென்மையைத் தானறிந்து

நெகிழ்ந்திலளென்றுமாம் இனையும் கால் கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற், பாவாமையிற் கூறினளெனினுமமையும்.

கநக - சுஅ. கடுங்கதிர் வெம்மையின்.. .நலவுரையறியாயோ

(இ - ள்) கதிரின்வெம்மையால் தன் காதலன் மெய் வருந்தியதென்று

நடுங்குதுயருழந்து நாயுடம்புல் வாடித் தன்றுயரென் வேறுகாணாத பெருமை யமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பாள்; தங்காதலாக்கு இனியவாழ்க்கைத்துணையாகிய •

மாதாக்கு இன்றியமையாத கற்பைக கடமாகப்பூண்டுகொண்ட இதெய்வமே

யல்லது வேறு பொலிவினையுடைய தெய்வத்தினை யாமகண்டிலேம்; அதுவுமன்

றிக் காலமழை பொய்த்தறியாது; வளம் பிழைத்தலையறியாது, வேந்தாகொற்

றம் சிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடென்ற பத்தினிபபெண்டிரிருந்த நாடெ

ன்று நல்லோர்சொலலும் அததகு மிகுதியையுடைய தருமநூலுரையை நீயறி

வையோ அறியாயோவென்றுளெனக.

இனபதுனபம்[1] தோகைககும தோனறறகும ஒனறுயவருதலின, தனறுயா காணுவெனறூர். கறபைக கடமாகபபூண்ட பூஙகொடியாகிய இததெயவமெனக.

கஙக - ௫(). தவததோ ரடைக்கலம..........கேளாய்

(இ - ள்.) தவததினராயுள்ளோர் தாமகொடுதத அடைக்கலநதான் அப போது சிறிதாயிருபபினும பினபு மிகபபேரிமை பயககுந்தரும, அதை யான நீ கேளாயெனறுளெனக

1 "தோகைக்குந் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமின்ப துன்பங்களே" திருச்சிற். எக.

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

சுகக

ஆய, அசை

கருக - ரு.

காவிரிப் படப்பை..........சாரணர் தம்முன்

(இ - ள்) காவிரியைத் தோட்டக்கூறதிறகு எ
ல்லையாகவுடைய பட்டினத்

துள்ளே பூவிரிநத பொதுமைநீங்கின
வுழியநிழலையுடைய பிண்டிமுதற்கண்

ணே சாவகா எருங்குகூடியிட்ட
விளங்கொளிச்சிலா தலத்தின்மீதேயிருநது

தருமத்தை யாவர்க்குமபோதிக்கும [1] சாரணா
முனபாகவெனக

படப்பை பக்கமுமாம் பொதுநீங்குதிருநிழல் -
பிறிதொருமரத்திறகின்

றித தனக்கேயுரிய நிழல; ஆவது ஆதிசதன சாயச
சாயாநிழல். உலகநோன்பி

கள் - துறவாது விரதங்காக்குஞ்சாவகர்
சிலாதலம - அப்பட்டினத்துக்

சிலாதலம.

கறிசூ - சூ0. திருவி ளிட்டு.....
...வநதுநின் றோனை

(இ - ள்) [2] திருவிறபோல ஒளிவிட்டு அழகுதரும
திருமேனியையுடைய

னுயத் தாரையுடையனுய மாலையையுடையனுயப
பொறபூணினையுடையனுய

மக்கள்கண்ணிறகுப்புலபபடாத தேவர்பலருநதொழும்
படிமையுடையவன ஒரு

.பாகததுககை கருவிரறகுரங்கினகையாகவுடைய
தேவனெருவன் வநதுநின்

ருன , நின் றவனையெனக.

திருவில - இநதிரவில் விலலிட்டெனபதற்குத
தருமததானவொளியைப்

புறப்படவிட்டெனபாருமுளா, தா - பூமாலை மாலை -
மணிமாலை தாரமாலைய

னெனபபாடமோதி, மநதா
ரமாலையையுடையனெனினுமமையும். படிமை -

தெயவ வடிவு பெருவிறல - பெரியவெறறி
நினறோனே, [2] "ஆவோ வாகும்"

எனபதனுலமுடியும்.

அகூக - உ. சாவக

ரெல்லாம........இறையோன் கூறும

(இ - ள்) அசசிலாதலத்தின் கீழிருநது அற
நகேடடசாவகரெல்லாரும்

எழுநது சாரணரைத்தொழுது இவன
இஙஙன மவநதவரவிற்குக் காரணம

யாதெனக்கேட்பச சாரணன கூறுவான :—

கசுரு - அகக. எட்டி

சாயலன்.........தோன்றின னென்றலும்

(இ - ள்) [*] எட்டிபபட்டத்தையுடைய
சாயலனென னும வாணிகன் அற

வாது இலலறத்திருந்தவன் றனது
உண்ணுவிரதத்தையுடையோர்பலரும் புகும்

---

[1] உ௪௦ - ஆம் பக்கத்துள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

[2] "மற்றவன் றேவனுகி வானிடு விலையிற் றோன்றி" (சீவக.
கூ௰க) என்பதும், 'நால்

கள் இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுமென்று அது

தோன்றுமுறைமை கூறுவாக
வின், அங்ஙனந் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அஃது
உவமையாயிற்று' என்னுமதன்
உரையும், "வானிடுவில்லின் வரவறியா" (நாலடி. கடவுள்)
என்பதும் ஈண்டு அறியற்
பாலன.
³ தொல்காப்பியம், வினையியல, சூ., கச. ⁴
எட்டியென்பது அரசனால் வணிகர்
பெறுவதொரு பட்டப்பெயர், "எட்டிகுமரனிருந்தோன்
" (மணி. ச: ௫௮);
"எட்டிப்பூப்பெற்று" (டை உஉ: கக௩); "எட்டிகுமரன்"
(பெருங். க. ௬௦: கககூ),
'எட்டிகாவிதிப்பட்டம்" (டை உ. ௩: கச௪,)"எட்டி,
காவிதியென்பன தேயவழக்காகிய
சிறப்புப்பெயர்" என்பர்; (தொல். தொகை. சூ. கஉ - ந.)

மனையகத்தே அவன் மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய
தவமுதல்வனைத் தன்வினை நீங்க
எதிர்கொள்கின்ற பொழுதின்கண் அவ்வூரிடத்துத்
துரப்புண்டு உணவும் பெறாது சிறுமையுறறதொரு
கருங்குரங்கு அச்சத்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு
அருளறத்தினபகுதிபபட்ட மாதவனுடைய
பாதத்தின்வணங்கி அவன் உண்

டொழிந்த அன்னத்தையும் கைகழீஇய நீரையும
சிறிதருந்திப் பெரும்பசி
தீர்ந்து எதிர்முகநோக்கிய முகச்செவியைகண்டு
சலியாவுள்ளத்தையுடைய
அறிவனும் மனமகிழ்ந்து, இல்லறக்கிழத்திதன்னை, நீ
நின்மக்களின் ஒருதன்மை யாக ஓம்புகவெனக் கைபடுப்ப,
அவளும மிக்கோனாற்கூறப்பட்ட மெய்ம்மொழியைத்
தப்பாமற பரிகரித்தொழுகாநிற்கின்றுழி,
அங்ஙனங்காதலித்த அக் குரங்கு மரிக்க, அதனுடைய
ஒருகூறறைத் தானஞ்செயகின்ற மனைக்கிழத்தி
இதன் தீயபிறபபறுகவெனச் செயதனளாதலானே
மத்திமதேசத்து வாரண
வாசியென்னுநகரியின உததரகௌததனென்னுமரசனுக்கு
ஒருமகனாய அழகி
னோடும் மெய்ப்பொறியோடும் உணர்வோடுந்தோன்றி
மிகக தானசூரனாயப்
பலவகைப்பட்ட தானங்களையுஞ்செயது அநத
அரசுரிமையிலே முப்பததிரண்
டாண்டிருநது பின்பு தெயவயாக்கைபெறறனன்,
ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற சீமததான
பெரும்பயனெல்லாம் தன்னைக்காத்தளித்தவள்செயத
தானத்தாற
பெறற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முறபிறப்பிற
கருங்குரங்கானவடிவிற சிறிய
கையைத் தனது பெரிய ஒருபாகததேகொண்டு
நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய
சாயலனுடைய மனையாள் தலைநாளிறசெயத

தானத்தாலே இந்தவடிவாயி
னேன் ; இதனை நீங்களறிமினென்று
சாவகநோன்பிகட்கெல்லாம விளங்க அறி
வித்தற்குத் தேவகுமாரன்
இங்ஙனந்தோன்றினனென்றுசொல்லவுமெனக.

பட்டினிநோன்பிகள் - [1] இரண்டு உவாவும்
அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினி விட்டுண்ணும் விரதிகள்.
சிறுகுரங்கு - மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் -
மரணம். ஒருகூறென்றூா, பிள்ளைகளொருபாதியை.
உத்தரன கவிப்பற் கொரு
மகனாகியெனப்பாடமோதி, இக்குரங்கு உத்தரனென
றுமபெயரோடு கவிப்ப
னென்னும் வாணிகனுக்கு ஒருமகனாகப
பிறநதென்பாருமுளர்

கஉ - எ. சாரணா கூறிய........முடிவுல
கெய்தினா

(இ - ள்.) அங்ஙனம சாரணர்கூறிய செ
ருமையமைநத நனமொழியைத்
தெயவ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறததினகடடலைபபட்டு
அபபதியிலிருநத அருந்
தவமாக்களும் தவததினாக்கெல்லாம
பொதுபபட்டவாழக்கையயுடைய சாவ
கமாக்களும தானமிட்ட எட்டியும் மனைவியும் முட்டாத
இன்பத்தையுடைய
வீட்டுலகத்தைப பெறறார்களாமெனறுளெனக.

' தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு மிகப்பேரின்

பந தருவது கேளாய்'
என்றவள் இங்ஙனங்கூறினளாக தன்றெறல்வாழ்க்கை - தனதென்னுந் தன்மையில்லா தவாழ்க்கை; [2] 'மனறில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல்போர்ச் சேஎய பெருவிறலுள்ளி, வந்தோர மனற வளியர் தாமென" என்றார் மலைபடுகடாத்திலும.

---

[1] "ஓவா திரண்டுவவு மட்டடமியும் பட்டினிவிட்டொழுக்கங் காத்த, றுவாத் தவமென்றார்" சீவக. கடுசஎ. [2] மலைபடுகடாம், சகூஉ - ச.

கரு.—அடைக்கலக்காதை.

சகரு

முழுவிறற் கணையமும—(இ - ள்.)
கணையமரமும், இனிச் சீபபு அகப்படக் குறுக்கேபோடக் கடவ மரமுமாம.

உகசு. கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,
குநதமும—(இ - ள்.) சிறுசவளமும,

வேலும—(இ - ள்.) வலலயமும்,
ஈட்டிமுதலியனவுமாம.

பிறவும—(இ - ள்.) சதகக்னி, நள்ளிவெட்டி, களிறறுபபொறி, விழுங் கும்பாம்பு, கழுகுபபொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாமபு, சகடபபொறி, தகர்ப் பொறி, அரி நூறபொறியெனபனவும,

சதக்கினி - நூறறுவரைக்கொல்லி

உகள ஞாயிலும்—(இ - ள்.) குருவி ததலைகளுநம, இதனை ஏவறையெனபாருமுளா.

சிறநது—(இ - ள்) இவை சிறபபெயதபபட்டு, மிககென றுமாம.

[1] "மாறறவா... .. . ..கோண்மா" எனவும், "விறபொறிகள்........ மரநிலையே" எனவும, "செமபுருகு .. ..பொறியே" எனவும, "கருமபொணியல் ....திருநதினறே" எனவுஞசொனனா சிநதாமணியிலும

உகள - க. நாடகொடி

நுடங்கும..............புணாங்தென்.

(இ - ள்.) நாடேறும [2] வெனறுவெனறெடுதத கொடிதானுடங்கும மதில்

வாயிலைககழிநது மாநரி நனமனையிடததே புககுளௌக.

இடைக்குலமடநதைக்கு மனைபபுகுமளவும

அடைக்கலநதநதேன ; ஆத

லால், ஆடடி தீட்டிப பெயது உடீஇத தாஙகு ; அறியாயோநீ ; தருவது

கேளாய ; முடிவுலகெயதிலை ா, நீபோகென, முதுககுறைநஙகையொடு கனைகுர

லியமபச் சிலா புறஞ்சூழக கோவலாமடநதை

வாயிலகழிந்து தனமனைபுக்கன

ளென்க.

ஆல், அனறேயெனனும அசை.

இஃது எல்லாவடியும் முதனடுவிறுதி அளவடியான

முடிதலின, நிலை

மண்டில வாசிரியப்பா.

கரு.—ஆடைக்கலக்காதை

முற்றிற்று.

[1] சீவகசிந்தாமணி, கoக - ச.

[2] "செருப்புகன் றெடுதத சேணுயர் நெடுங்கொடி" (முருகு. சுஎ) "விசயவெல் கொடியுயரி" (முல்லை, கூக) "நாட்டாறெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி.........நுடங்க" (மதுரை. [illegible]), "மலைநீர் வென்றெழு கொடியிற் றோன்றும்" (மலைபடு. [illegible] - உ); "மலையுறழ்யானை வான்றோய் வெல்கொடி......நுடங்க" (பதிற். [illegible])

பதினாறாவது

கொலைக்களக்காதை.

அரும்பெறற் பாவையை யடைக்கலம்
பெற்ற

விருமபே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை
[1] யளைவிலை யுணவி னாய்ச்சியர் தமமொடு
மிளைசூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்
[2] பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச
[3] செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாணீ ராட்டிக்
கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு
மாடகப பைம்பூ ணருவிலை யழிபபச
[4] செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக
ளையை காணீ ரடித்தொழி லாட்டி
[5] பொன்னிற் பொதிநதேன் புனைபூங்
கோதை
யென்னுட னங்கையீங் கிருக்கெனத்
தொழுது ________________

௧. அளை - மோர்.

௨ - ௩. பூவலூட்டிய சிறறில - செமமணூட்டியசிற்றில்; புதிதாகச் செம்மண்பூசிய சிறறிலாகிய காவலமனையிலே இருத்தி.

கூ. கூடலென்றுள்; தான் அறியுமோர் அதுவாகலின.

கO - கக. ஆபரணத்தின உயர்ச்சியை அழித்தற்குப பிறவியழகொடுவந் தீர்க்கு; செயயாக் கோலம் - பிறவியழகு.

கச. நங்கை - நங்காய.

---

[1] "அளைவிலை யுணவிற் கிளையுட னருந்தி" பெரும்பாண். க௬௬.

[2] "இல்பூவலூட்டி" கலி. கOச; "மூடக்காற் பந்தர்ப், புதுக்கலத்தன்ன செவ்வாய்ச் சிற்றில்" அகநா. ௬௬௪.

[3] "செறிவளையாய்ச்சியர்சிலர்" சிலப். க௭: உO௬.

[4] கம்ப. கோலங்காண். ௬.

[5] "தன்னுடம்பு தாரமடைக்கலந்தான் றன்னுயிர்க்கென், றுன்னித்து வைத்த பொருளோ டிவைநான்கும், பொன்னினைப் போற்போற்றிக் காத்துய்க்க வுய்யாக்கா, லன்றே விழுமந் தரும்" ஆசார. ௬௬.

க௬.—கொலைக்களக்காதை.

சகஎ

க௫. மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின

ணேதக வுண்டோ [1] நும்மக ளூர்க்கினிச
சாவக நோன்பிக ளடிக ளாதலி

[1] னூத்தூ ணங்கையொடு நாளவழிப படூஉ
உ0. மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
ணெடியா தளிமி னீரெனக் கூற
விடைக்குல மடந்தைய ரியலபிற் குன்று
மடைக்கலந தன்னொடு மாண்புடை

மரபிற்
[2] கோளிப பாகற் கொழுங்கனித்

திரள்காய்
உரு. வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம்

பசுங்காய்
மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்கெனக்

கொடுப்ப

மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்

கரு. மாதவத்தாட்டியென றது கவுநதியை.
க௯. அடிகளென றது கோவலனை.

கஅ. நாத்தூணங்கை - மாதரிமகள் ஐயை.
கஅ - உ0. நாள்வழிப் படூஉமடிசில் - காலத்திலே

ஆக்கும் அடிசில்.

கஅ - உக. சாவகநோனபிகளாதலின் இரவுண்ணுரென்பது.

உ௲. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம.

உஉ - ௲. இயல்பிற குனருக் கலமெனரா, புதுக்கலத்தை; மடைமேல் ஏறறுவாருமுளா.

உ௪. கோளிய பாகல் - பூவாதேகாயக்கும் பலா; வெளிப்படை; கனிக் காய - முதாரிக்காய; கனிக்கு ஆனகாய.

உரு. (பா) வாலவரிக் கொடுஙகாய - வெள்வரிக்காய். மாதுளங்காய் - கொமமட்டிமாதுளங்காய; புளிததகறி ஆக்குதறகுக் கொம்மட்டிமாதுளங்காய சிறக்கும.

உஎ. (பா) தனபாறபயன் - தனக்குள்ள பாலாகிய பயன்,

---

[1] "நினக்கிவன் மகனுத் தோன்றிய தாஉம்' (மணி. உக: உக.) எனக்கணவனை மகனென்னு மொழியால் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

[2] நாத்தூண் - கணவனுடன்பிறந்தவள்; "தாரணியை யலங்கரிப்பா டலைவியவ ளுத்தூண, தாரணி" சேது. தேவிபுர. ௫.

[3] "கோளி யுள்ளும் பழமீக் கூறும்பலா" பெரும்பாண். ௪0௭ - அ.

கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியாதத்து செங்கண்
சேந்தன
கரிபுற வட்டில் கண்டனள் பெயர
வையெரி மூட்டிய வையை தன்னொடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கித்
தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகடூஉக் கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற் செல்வ
னிருந்தபின்
கடிமல ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சுடுமண் மண்டையிற் றொழுதனண்
மாறற்
மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப
பனவபோற
றண்ணீர் தெளித்துத தன்கையாற்
றடவிக்
* குமரி வாழையின் குருத்தகம
விரிததீங்

கமுத முண்க வடிக ளீங்கென
வரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி

௬0. குயம் - அரிவாள். விடுவாயசெயதல - அரிதல.

௬௨. பெயர - புகைகண்டறியாதபடியாலே திரும்ப.

௬௬. வை - வைக்கோல்.

(௬௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயரும்படி (௬௬) வைக்கோலால் எரிமூட்டிய

வென்க; தீமூட்டுவது வைக்கோலாதலால்.... ...

௬௪. கையறி மடைமையின் - தன்கைவல்ல அளவாலே. (௬0) விடுவாய்செய்ய (௬௧) மூகம வியாதத்து; (௬௨) கரிந்த இடத்தை

யுடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயாந்தவளவிலே (௬௧) கண்சேர்ந்தன; இவ்வாறாகவும்

(௬௪) கையறிமடைமையிற காதலறகு ஆக்கி.

௬௫ தாலப்புல் - பனையாகிய புறக்காழ்மரம.

௬௭. தவிசு - தடுக்கு.

(௬௮) அங்கையின் (௬௯) மாற்றி.

௭0. மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு நிகழ்வனவறிந்து மயங்கின மயக்கம்

தீர்த்தல்; அனந்தல்தீர்க்கையுமாம்.

சஉ. குமரிவாழை - ஈனுத வாழை.

சச - ரு. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம - பலியிடுதன்முதலியன ;

வாய்பூசல் முதலாயினவுமாம். தன்னுாிற
செயவனவெல்லாம செயயப்பெரு

மையின், 'ஒருமுறை கழித்து' .எனறுா.

---

1 " புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப " தொல். மரபு. சூ. அஞ.

(பி • ம்.) * 'குமரி வாழைக் குருத்தகம் விரித்தாங, கமிழ்த முண்மி னடிக ளீரென '

கசா.—கொலைக்களக்காதை.

சகூ

சரு. னுரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்

காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த

பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யீங்குப்

பல்வளைத் தோளியும் பண்டுநங் குலத்துத்
௫௰. [1] தொழுனை யாற்றினுட் டூமணி வண்ணனை
விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
வையையுந் தவ்வையும விம்மித மெய்திக்
கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென
வுண்டினி திருந்த வுயர்பே ராளற்
௫௫. கம்மென் றிரையலோ டடைக்கா யீத்த
மையீ ரோதியை வருகெனப் பொருந்திக்
[2] கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல் லடியென
வெம்முனை யருஞ்சுரம் போந்ததற் கிரங்கி
௬௰. யெம்முது குரவ ரென்னுற் றனர்கொல்
மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்
[3] வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு
குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை புக்குப்

௫௨. தவ்வை - தமக்கை, தாயுமாம; முறையன்று. விம்மிதம் - வியப்பு.

(௪௫) ஒருமுறைகழித்து (௫௪) உண்டினிதிருந்தவெனக்கூட்டுக.

௫௫. திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

௫௭ - ௬௦. கல்லத ரததம் ....என்னுற் றனரென்றது, வல்லவோ அடி யெனவிரங்கி என னுறறனரோவென்றுனென்க.

௬௨ நினை இவ்வாறு தனியாக்குதறகுக் காரணமாம் என்பொருட் டொலைவால்வந்த பானமையினை இனனதென்று ஒன றுமறிகிலேன்.

௬௩ வறுமொழி - பயனில் சொல் (பா) வம்பமாந்தர் - ஒன்றிற்படாத மாநதர்.

௬௪. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார். நெடுநகை-மிக்கநகை.

---

[1] "தொழுதனைத் துறைவனோ டாடியபின்னை"; "வஞ்சஞ் செய்தான் றொழுதனைப் புனலு, ளெஞ்சங் கவர்ந்தாள்" (சிலப். ௭); "விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிணைபோ னோக்கங், கெழுமிய நாணை மறைக்குந் - தொழுதனையுண், மாலையுண் மாலை மயக்குறாத் தாளஃதாற், சால்பினைச் சால்பறுக்கு மாறு" பழ. ௧௨.

[2] "கல்பிறங்கத்தம்" (குறுந். ௬௬; அகநா. ௭௯.); "கல்லதர்ச் சிறுநெறி" (அக

தா. எஉ); "கல்லத ரத்தங் கடவா நின்அழி" மணி. கக: கக.
* "வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனெடு" சிலப். கo: உகக.

பொசசாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
நசசுக்கோன் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்
சிறுமுதுக் குறைவிக்குச சிறுமையுஞ் செய்தேன்
வழுவெனும் பாரேன் மாநகா மருங்கீண்
டெழுகென வெழுந்தா யென்செய் தனையென
[1] வறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
* துறவோர்க் கெதிதலுந் தொல்லோா சிறப்பின்
* விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னைநும்
பெருமக டன்னெடும் பெரும்பெயர்த் + தலைத்தாண்
மன்பெருஞ் சிறபபின் மாநிதிக் கிழவன்

சுடு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிறபொருநதி.

சுசு. நச்சப்படுபொருளை நச்சென்றார்.

சுடு - சு. பொருளுரையாளர் நச்சுக்கொன்றேற்கு - மெய்யுரைக்குஞ் சான்றோரால் நச்சப்படுந்தொழிலைக் கெடுத்தேனுக்கு ; ஆவது ஆசாரம்.

சுஅ. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே பெரிய அறிவினையுடைய உனக்கு. சிறுமை - நோய.

சுகூ. மாநகர்மருங்கு - நமமாநகர் மருங்கினினறும். ஈண்டு - இவ்விடத்து; என்றது மதுரையை.

எ௦. என்செய்தனையென்றது செயதவருமை என்னென்று வியநதது.

சுகூ - எ௦. வழியிடை நினக்குவரும் தீங்கு ஒன்றும் கருதாது எழுக வென்றுயான்சொல்ல........................

....

எக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற் கண்ணகிவார்த்தை.

எக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோா.

எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எச. பெருமகள் - கோவலனமாதா.

எச - டு. பெரிய புகழையும் தலையான உற்சாகத்தையுமுடைய மாநிதிக் கிழவன் - கோவலன்பிதா ; பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய மாநிதிக் கிழவனென்றுமாம்.

எசு - கூ. கரநதொழுகினவாறே அவர்களிருவரும் இக்குணதைதக்கண்டு அற்புளஞ்சிறந்து.

---

[1] எசு - க: குறள். அ - ஆம் அதிகாரம், பரிமேலழகருரையின் அவதாரிகையில் இவ்வடிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ளன.

[2] 'விருந்து' என்பது உயர்திணையிருபாலையுமுணர்த்துவதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். கிளவி. சூ. இ - ந.

(பி - ம்.) * 'துறவோர்க்கேதலும்' † 'தலைத்தாள் வண்பெருஞ்'

கசா.—கொலைக்களக்காதை.

சூஉக

வற்புளஞ் சிறந்தாங் * கருண்மொழி யளை இ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்
20. [1] † வாயன் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
போற்றா வொழுக்கம ‡ புரிந்தீர் யாவது
மாற்றா வுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
னேற்றெழுந் தனன்யா னென்றவள் கூறக்
குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றிளை யோரு
25. மடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி

நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்

பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
வென்னொடு போந்தீங் கென்றுயர்

களைந்த

பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
௯0. நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி

சீறடிச் சிலம்பி னொன்றுகொண் டியான்போய்

௭௧. நோய - உடம்பின் மெலிவு துன்பம் -
மனத்தளர்ச்சி.

௮௧-௨. (பா) நீ போறருவொழுக்கத்தை
மேவினீராயிருக்கவும் மாறரு
வுள்ள வாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே.

௮௩. ஏறறு - உடன்பட்டு

௭௬-௮௯. நீ என்முனபுநில்லாமையாலுள்ள
வெறுப்பைக் கரந்தொழுகி
னேனாக, அதனை அறிந்து அவர்களுடைய உள்ளஞ்சிறந்து
ஆங்கு அருண்மொழி
யளைஇ எறபாராட்ட யான நெஞ்சத்தடக்கிய
நும்பிரிவையும் அதனாலவந்த

ஆற்ருமையையுஞ் சொல்லுவதுபோலும் என்
மெய்யல்லாமுறுவல்காரணமாக •
அவர்வருநதும்படி போற்ருவொழுக்கத்தை மேவினீர்;
மாறருத உள்ளத்தேன்ருகை
யாலே உடன்பட்டுப போகதேன்.

அச. குறறிளேயோர் - குற்றேவன மகளிர,
எடுத்துக்கை நீட்டுவாருமாம்.

அரு. அடியோர்பாஙகு - அடியோர பகுதி; சேவிக்கும்
பெயர். ஆயம் -
தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்

அசு. நல்லோரேதது - நலலோராலே
ஏததபபடுந்தன்மை.

அச - எ. சுறறமுதலான நாணுக்கும் நாணும்
துணையாக.

கூ0. நாணிணையுடைய பாவாய, சாரியைசிறக
உருபுதொக்கது.

---

[1] "வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவல்" அகநா. ரு.

(பி - ம்.) * 'அருமொழி' † 'வாயின் முறுவற்கு' ‡
'புரிந்தாராவது' சுஉஉ சிலப்பதி
காரம்

மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்

கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னை
யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளகம்
வெதும்பி
வருபனி கரந்த கண்ண னாகிப
பல்லான் கோவல ரில்லம் நீங்கி
வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ
னிமிலே றெதிர்ந்த திழுக்கென வறியான
றன்குல மறியுந் தகுதியன் றாதலிற்
[1] றாதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து
மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து

பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோ னாங்கட்
கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய
நுண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர்
பின்வர
[2] மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடைச்
செலவிற்
கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னாகித்
தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப
பெற்ற
பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொ
ருந்திக்

காவலன் றேவிக் காவதோ காற்கணி
* நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென
வடியே னறியே னாயினும் † வேந்தா
முடிமுதற் கலன்கள் ‡ சமைப்பேன்
யானெனக்

கூரு. ஒருங்குடனறீஇ - மேனிமுழுதும் தழுவி.

கூரு - கூ. துணையில்லாத தனிமையைக்கண்டு
விட்டுநீங்கமாட்டாமையால் * மனம்வெதும்பி.

கூகூ. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

கoo - கoக. ஏறு எதிர்தல் இடையரறியும்
நிமித்தமாதலின் அறிந்திலன்.

கoரு. மாதர்வீதி - தளிப்பெண்டுகள்தெரு.

கoரு - கூ சிறப்புத்தொழிலெல்லாம்
துறைபோகியகொல்லர் ; கம்மாளரது
வினையாவது - சிறபம

கoஎ. மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு -
இழிகுலத்தோனாத
லின், உயர்ந்தோர்வருதவிடமெங்கும் விலங்கிநடத்தல்.

கoஅ கைக்கோல - பறறுக்கொடிறு. கoகூ. சிறப்பு
- வரிசை.

ககஉ. ஆகியோ - ஆவையோ

---

1 தாதெருமன்றம் : சிலப். கள ; கலி. கoக.

2 "மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து" முல்லை. கூo.

(பி - ம்.) * 'நீவில தெரிதற்கு' † 'வேந்தற்கு' ‡ 'அமைப்பேன்'

கசு—கொலைக்களக்காதை. சஉரு

கக௫. கூற்றத தூதன் கைதொழு தேத்தப்
* போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா யவிழ்த்தனன்
மதத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
பத்திக் கேவணப † பசும்பொற் குடைச்சூற்
சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்
க௨0. ‡ பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துடன் நோக்கிக்
கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்
பியாப்புற விலலை யெனமுன் போந்து
விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் வரவென்
சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்
க௨௫. கோவலன் சென்றக் குறுமக னிருக்கையோர்
தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்

கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப
பாரந்து வெளிப்படா || முன்ன
மன்னறகுப
புலம்பெயர் புதுவணிற் போக்குவ
ணியானெனக்
௧௯௦. கலங்கா வுள ளங் கரந்தனன் செல்வோன்
கூடன் மகளி ராடற ரேற்றமும
பாடற் பகுதியும பண்ணின் பயங்களுங்
காவல னுளளங் கவாநதன வென்றுத
னாட னுள்ள முன் கரந தொளிததுத

௧௧௯ பொதிவாய - கட்டினவாய. ௧௧௭ மததகமணி - தலையான மணி.
௧௧௮ பத்தியாகவகுதத கேவணம;
கேவணம-கலலழுந்த துங்குழி. குடைச் சூல - புடைதாழ்ந்தல ; உள்முந்ட்டாழததலுமாம்
௧௨௦. கொலலன புரிநதுடனேகி - கொலலன தானமறைத்த சிலம்போடு ஒக்குமபடியைப் பாரத்து.
௧௨௨. போநது - போய.
௧௨௪. சிறுகுடிலங்கண் - சிறுகுடிலுக்கு அருகான அவவிடம்; அவது அவனிருக்கையருகான தேவகோடடம்
௧௨௫ - ௬. ....அககசாலை..............................

௧௨௮. மன்னறகு வெளிபபடாமுன னெனக.

கஉகூ. புலம்பெயா புதுவன - வேறொரு தேசத்தினின்றும்வந்தவனை ; பரதேசி.

(பி - ம்.) * 'பொற்றஞ் சிறப்பிற் பொதிவாயவிழ்த்து' † 'பசும்பொற்குடைக் சித்திரச' ‡ 'பொற்றொழிற்கொல்லன் புரிந்துநோக்கி' § 'வருவேன் சிறுகுடிலாங்கண்' ‖ 'முன்னமன்னவற்கு'

தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லிட்டுக்
குலமுதற் றேவி கூடா தேக
மந்திர சுற்ற நீங்கி மன்னவன்
சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு
கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோக்கிக்
காப்புடை வாயிற் கடைகா † ணகவையின்
வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேத்திக்
‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்
துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு
வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்

கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
கல்லென் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்
சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென
[1] வினைவிளை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலர் வேம்பன் றேரா னாகி
யூர்காப் பாளரைக் கூவி யீங்கென்
றாழ்பூங் கோதை தன்காற் சிலம்பு
கன்றிய கள்வன் கைய தாகிற்
கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்
காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனும்

க௩௯ - ௪௧. அரசனுக்கு ஆடிப் பாடினாருள் ஒருத்திமேல் உள்ளஞ்சென்ற தென்று தேவி ஊடி நீங்க மந்திரச்சுற்றம் நீங்கி அரசன் அவள்வயிற் குறுகின வளவிலே தட்டான் தொழுதேத்தி.

(க௩௰) செல்வோனை (க௪௧) வீழ்ந்தனனைக் கிடந்தென்க.

க௪௨. கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொடிறு, மணைவாங்குங்கருவி.

க௪௩. மந்திரம் - துயிலை மந்திரம். க௪௭. சில்லை - இழிவு.

க௫௰ - ௫௧. என் கோதை - எனதேவி.

க௫௨. கன்றிய கள்வனை - களவிற் றழும்பினவனை.

¹ இந்நூற்பதிகத்தின் உஎ - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க; 'வினை விளைந் ' தது' (தொல். கிளவி. சூ. ருஎ - சே. ந.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்) * 'நோக்கக்' † 'அகவயின்' ‡ 'கன்னமின்றியும்' § 'கூடினீங்கென்று'

கசு.—கொலைக்களக்காதை.

சஉரு

கஉரு. மேவ னுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்
* ¹ தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த
கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி
வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்
சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்
கஙூ0. செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்
பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ
னீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று † கூறு
மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத்

துரைததுக்

கசுரு. கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின
னுரைப்போன்

மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்

தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்
கட்டுண் மாக்க டுணையெனத் ‡ திரிவது

கஎ०. மருந்திற் பட்டீ ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப்

பட்டீர்

மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி
§ னிந்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெளிகுவ ராயிற்

கருரு ஏவலுள்ளத்து - ஏவப்பட்ட உள்ளத்தோடே.

எண்ணியது முடித்

தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று; முடித்து, தன்மைவினை.

கருகூ. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை கருஎ. குறுகினனாகி - குறுகி.

கஙச. (பா) அருந்திறன் மாக்கட்கு அகநகவுரைத்து - இவனிருந்தபடியாற்

கள்வனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக உடம்படும்படி வார்த்தை

கள் சொல்லி.

கஙரு. காட்டினன் - ஏதுக்களைக்காட்டி.

கஎ0. மருந்திற் பட்டீராயினை - இவன மருந்தினால தப்பினவிடத்து.

கஎரு. இந்திரகுமரர் அகப்படாததுபோல......நாமும் காணமாட்டோம்.

கஎச - ரு. கள்ளர் தங்கள் தெயவத்தோற்றத்தினை நினைப்பாராயின்.

கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும்தப்புவர்; அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி

யும் பெயர்குவரென்றுமாம

---

[1] கஙகூ - எ: குறுகுதல், அணுகுதலென்னும் பொருளில்

வருமென்பதற்கு இவ்

வடிகள் மேற்கோள்; தொல். முதற்சூத்திரவிருத்தி.

(பி - ம்.) * 'தீவினைவலியிற்' † 'கூறாது மருந்திரண் மாக்க ளகனக வுரைத்து' ‡ 'திரிவமந்திரநாவிடை வழுத்துவர்' § 'இந்திர திருவின் யாங்காண் குவமோ'

ருசா

சஉக

சி ல ப் ப தி கா ர ம்

களூ. * கையகத் துறுபொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்

மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
ணிருந்தோம் பெயரு மிடனுமா
ருண்டோ நிமித்தம்
வாய்த்திடி னல்ல தியாவதும்
† புகற்கில ரரும்பொருள் வந்துகைப் புகுதினுங்

கஅ0. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிந்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ
§ ரிவ்விட மிப்பொருள் கோடற்
கிடமெனி னவ்விடத் தவரை யார்காண்
கிற்பார

காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்
கடுரு. || மேலோ ராயினும் விலக்கலு
முண்டோ
கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள்
கையுறி
னிருநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா
ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகலிட மில்லை
கககூo. ** தூதர்கோ லத்து வாயிலி னிருந்து
†† மாதா கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் ‡‡
சென்றாங்
கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி §§
யாரம்
வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

கஎசு - எ. நம்மிடத்து மயக்குவரெனறால்
இருநதநாம எழுநதிருந்து
போகலாமிடமுமுண்டோ ; இருநதநாம் பெயர்நது
போகவுமாட்டோமென்று
மாம்.

களக. புகற்கிலர் - புகாகள் ; பொருள்வநது கைபபுகுதினும அதனை விரும்
பாரென் றுமாம்.

கஅ0.
தந்திரகரணம்-கரவடநூல;களவுநூலிறசொல்லுகிற கிரியையுமாம்.

கஅரு. மேலோர் - தேவா.

கஅக. கரவிடம் - களவின்பகுதி. புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட
மில்லை - சொல்லின்முடிவில்லையென் றுமாம். (பா) பரவிடமில்லை - பகழ்நது
முடியவொண்ணுதென்க.

கக௬. இளங்கோவேநதன் - தென்னவனதமபி.

ககசு. வெயிலிடுவயிரவாரத்தை வாங்கவெனக; ஆரததைவயிரத்தொளியே
ஒளியாகச் சென்று வாங்கவென் றுமாம்

(பி - ம்.) * 'கையகத்துப்பொருள்' † 'புகற்கிலரும்பொருள் வந்துகைகூடா'

‡ 'மார்பிலாரமுமெய்துவர்' § 'இவ்விடத்திப் பொருள்' || 'மேலோராகும்'

** 'தூதர்க்கோலத்து' †† 'மாதர்க்கோலத்து' ‡‡ 'சென்றீங்கு' §§ 'ஆரம்வில்விடு'

மூலம்

கக௫. துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காணு
னுடைவா ளுருவ வுறைகை வாங்கி

யெறிதொழு றுஞ் செறித்த வியல்பிற்

காற்றான்

மல்லிற் காண மணிதனுண் காட்டிக்

கல்வியிற் பெயர்ந்த களவன் றன்னைக்

௨௱. கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல

வாங்கோர் திருந்துவேற் றடக்கை *

பிளையோன் கூறு

நிலனக வூளிய னீலத தானையன்

௨0௫. கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி

போன்று

மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் ரேன்றக்
கைவா ளுருவவென் கைவாள் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கினும யானவற்
கண்டிலே

உகௗ. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
மூரிய்தொன் றுரைமி னுறுபடை
யிழொனக்

கலல்ாக் கனிமக னெருவன் கையில்
வெள்வா ளெறிந்தனன் விலங்கூட
றுத்தது

புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன்
பரப்ப

உகரு. மண்ணக மடந்தை வான்றுயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய
வீழ்ந்தனன் -- கோவலன் பண்டை யூழ்வினை
யுருத்தென்.

கககசு - கூ. அவன உடைவாளுருவ உறையைத் தன கையிலேவாங்கி அவ் வாளெறியவாங்குநதோறும் உறையைச செறித்தான் ; அதிலே அலசிப் பின்பு மல்லாலே காணநினைத்தவனை நின்ற தூணைககாட்டித் தான்மறைநதான்.

உ00. இவர்க்கென்றுன, இவனையுங் கள்ளனாக்கி

உ0உ - கூ. அங்குவநது இவர்களுடனின்றுனொருவன் சொல்லுவான்:—

உகக. உரியது - இனிச்செயவது.

உகஉ. கல்லாக்களிமகன் - கல்வியின்மையின் மயங்கின மகன்.

உகங வாளெறிநதனன ....விலங்கூடறுத்தது - குறுக்காக ஊடறுத்தது அநதவாளெனக; அறுத்தது, முறறு.

உகசு. அதனுலே விழுநதான்.

உ0எ - ககூ. ஒருகள்ளனை யானகண்டேன் ; கைவாளை உறைவிட்டு நீக்க அவனை ஓரிடததிலுங்கண்டிலேன ; ஆதலின் இவர்செயதி தெரியாது; இவனை நாம் கொலலாதே தபபவிடில அரசன நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க வென, ஒருவன் வாளாலெறிந்தான், அது விலங்க ஊடறுத்தது; விழுந்தான்.

உகஎ. உருத்து - உருப்ப.

(பி - ம்.) * 'இளையோன்சொல்லும்'

உஉஅ

சிலப்பதிகாரம்

நேரிசை வெண்பா.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க
ணல்லறமே கண்ணகி தன்கேள்வன் *
காரணத்தான் - மண்ணில்
வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே
பண்டை
விளைவாகி வந்த வினை.

"நண்ணும்"-கண்ணகிதன் கேள்வன்காரணமாக
விளைந்தது; இது பண்டை
வினை; இருவினையும் நண்ணும்; ஆதலால் உலகத்தீர்,
இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்தது.

அறஞ்செய்மினென்று

க - உ. அரும்பெறற் பாவையை............
.மடந்தை
(இ-ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய
பாவைபோல்வாளைக் கவுந்தியடிகளால்
அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய
உவகையையுடைய இடையர்குலத்திற்பிறந்த
மாதரியாகியமடந்தை,
மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாற்பெயர்.
௩ - ௬. அளைவிலை யுணவின்... .....
..மனைப்படுத்து (இ-ள்.) மோர்விலையை
உணவாகவுடைய ஆயச்சியரோடு இடையர் கூடியிருந்த
இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிசூழ்ந்த காவலையும்
அழகுபெறவிட்ட குளிர்ந்த காவணத்தையுமுடைய
செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய
மனையிலேயிருத்தியென்க.
அளை - மோர். மிளை - கட்டுவேலி. பூவை -

செடமண் ; [1] "பூவற படுவிற
கூவற் றேண்டிய" எனறா புறத்தினும.

எ - அ. செறிவளை யாய்சசியர்..........
.நாணீ ராட்டி (இ - ள்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள
செறிந்த வளையையுடைய ஆயச்சியர்
சிலருடனே தான் நினறு நறிய
மலர்க்கோதையிணையுடையாளைப் புதுநீரான்.
மஞ்சனஞ்செய்வித்தெனக.

கூ - கச. கூடன்

மகளிர்.....................தொழுது (இ - ள்.)
இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவிலை
ஆடகப்பைம் பூணுற்செய்த கோலமழித்தற்குச்
செயயாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித
தொழிலாட்டி இல்லையெனறு கருதறபாலீரல்லீர் ;
என டகள் ஐயைகாணும்
அடித்தொழிலாட்டி ; யான உம்மைப் பொனபோலப
பொதிநதுகொள்வேன ;
பூங்கோதையையுடைய நஙகாய, இங்ஙனமாதலான், இனி
ஒன்றறகுங்கவலாது
இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செயதெனக.

---

[1] புறநானூறு, ககக. (பி - ம்.) * 'காரணமாடிண்ஷில்'

கசு — கொலைக்கலக்காண்ட
சாஉ௯

கூடன்மகளிரென்றான், காணரியமூர்
அதுவாதலின். இனிக் கூடன்
மகளிர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடைப்பட்டணிகளை அருவிலையுடைத்த
குச் செய்யாக்கோலமொடு வருதிக்கென்னுமையும். செய்யாக்கோலம் - புனை
யாதவழகு; அவது இயற்கையழகு வருதிர்க்கொன்றம்; காணரொன்றும் உயர்
சொல்லால் ஒருவரைக் கூறும் பன்மையாற் கூறினவன் கண்டு நங்கையென்றது
திருவுடைமை மயக்கமெனின், — அற்றன்று; ஒப்பிலெனப் பல்லோர்க்
குறித்த முறைப்பெயர் நங்கையென்பது
புதல்வர்மனைவியரைக் கூறும்
முறைப்பெயராதலின், நங்கையென்றொழிக:
“காந்த வள்ளைகொடு”
என்பவேனும். இந்த அக்காலவழக்கு கேகவலையாத
தலைக்கு மகளைக்
கருதி இவனையைகூறினான். இனி உத்தாரங்களையும்,
எனவினெனவும் பாடம்
கூறுவாருமுளர்.
கரு - எ.

மாதவத்தாட்டி..................மகளார்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி நின்னுள்ளநெறியில் ஒருதிறப்படாமற் காத்து வருத்தம் இறுதியில்லாவிடத்தே கட்புலனாகாதவள், இனி நின்கொழுநற்கு இவ்விடத்தில் மனக்கவலையுறாதுண்டோவென்றுசொல்ல

இடைதலைப்படுத்தல் - கூட்டுதல். புறஞ்சேரியிடையன் கோவலனை, கோதகவாயிற்று. அம்மகளார்க்கு - மகளையுடைய ஆண்பாற்பெயர்; அம்மு டையுடைஞனுக்கெலாதாயிற்று; "கினத்திலன் மகளைத் தோன்றிய ஞான்று, மனைக்கினி யாறுருதி மகளாய் ஆடம், பாண்டிம் பண்டும் பலவிறம் புனைமர், கண்ட பிறவியே பல்ல காரிகை" என்றா னணிமேகலையினும். "கண்டோன்ற - மாமனை மகள்" என்றார் சிந்தாமணியினும். ஒகாரம், எதிர்மறை.

கூ - உக. சாவக

நோன்பிகள்............நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நல்லையார் காத்தாரு . ஆடனே நீங்களும் பகற்பொழுதிற்கு புண்ணும் அடிசிலசமைத்தற்கு பொருத்தின நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டுவந்து கொடுப்பீராகவென்று சொன்று

னாகுமெனக.

- சாவகநோன்பு - அறவாது விரதங்காத்தல. அடிகளென்றார், கோவல ரை. நாத்தூணங்கை - நன்னாத்தூணென்க. நாத்தூணொருநங்கை அடி விலக்குதறிகெளிமையும். நான்வழிப்படுமடிகள - போசனம். அமைந்த கலமென்றான், தாட்களாறுங்கலைமதி மேமையக்காரும் மடைக்கலங்களை. நற் கலம் - புதுக்கலம். கொடுத்தல் - நீட்டுதல் கிரணிபிரென்றான், அனக்கு

¹ செயப்படுபொருளாதலின்.

---

² "உயிர்நடுக்கு உள்ளக நாங்கை பூருவினை மறைப்ப தோராள்" (சுப்ட. கோவல் கான். கூ.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. ³ தொல். பெயர். சூ. கக. ⁴ அகு. கக

⁵ புறனடை விதி, தொல். குற்றியல். சூ. எஅ.

⁶ "தோதக விருந்துயி லாது மரோ" கலி. கூ.

⁷ மணிமேகலை, உக: கூக - கூ. ⁸ சீவகசிந்தாமணி, உக.

⁹ "கொண்டுறை நடக்கின்றுபென்" சிலப். கஎ.

இத்துணையுங்கூறியது, இவர்கள்சென்ற
அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற்
செய்வனவும்.

இனி மற்றைநாளைச்செய்தி கூறுகினறார்.

உஉ - அ.
இடைக்குலமடந்தையா.............கொடுப்ப

(இ - ள்.) ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதரிகூறிய இயல்பிற் குன்று மடைக்கலததுடனே [1] மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மரபு போலப் பூவாதுகாயக்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய திரண்டகனிக்காயும் வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும்
கொம்மட்டிமாதுளங்காயும் இனிய மாங்கனியும்
வாழைக்கனியும் செநநெலரிசியும் தம்மிடத்துள்ள பாலும்
நெய்யு -மென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென று நேரிய
வளையையுடையமாதே, இவற்றைக் கொள்வாயாகவென்று
கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல, வெளிபபடை; கோளி -
பூவாதுகாய்க்கும் மரம் என்னை ?
[2] "கோளி யாலதது" என்றார்; பாகல் - பலா; "முளிதயி
மிசைபாகன் மென்

பழம்" எனவும், "பைம்பாகற பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி" எனவுஞ்சொன்னார் பாட்டினும். கனிக்காய - * முதாரிக்காய வால்வரிக்கொடுங்காயென்று பாடமோதி, வெள்ளரிக்காயென்பாருமுளர்; "அணில்வரிக் கொடுங்

காய்" எனப்புறத்தினுங் காட்டினராதலின,
கொடுங்காயெனபது பெயர். வரி, அடை. மாதுளங்காய
கூறினர், புளித்தகறி பண்ணுதற்கு. பாறபயன் -
பாலும் பயனும்; எண்ணும்மைதொக்கு ஓடுவிரிநது
உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

உக - நஎ.
மெல்விரல் சிவபப..............காதலற் காக்கி (இ

- ள்,) அங்ஙனம அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட
பசுங்காய்களைக்

கொடுவாயக்குயத்தின மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாயசெயயத் திருமுகம்வியர்த்தது; செங்கண் சேநதன; கரிய இடத்தையுடைய அட்டிலைக் கண்டனளாய்
முகமாறிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய
ஐயையுடனே தின கை
வல்ல மாத்திரத்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாயக்குயம் - கோடின வாயையுடைய அரிவாள்; "கூனிக் குயத் தின் வாயநெல் லரிந்து" என்றா
பொருநராற்றுப்படையினும். விடுவாய
செய்தல் - அரிதரல். திரு - அழகு; பெயருமாம்.
சேந்தன - சிவந்தன. கரி புறவட்டில் - புறம் கரிதான
அடடில்; புறம் - இடம் வையெரிமூட்டிய - வைக்

கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடைமை பாடமாயின், கை அறிந்ததும்

அறியாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக் கைதேறினாற்போலவெனவுமமையும்.

---

[2] மாட்சிமை யுடையோர் கொடுக்குமரபு, சொல்லாமலே கொடுத்தல்; "சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வர், சொல்லியுஞ் செய்யார் கயவரே - நல்ல, குலாமாலை வேற்கண்ணாய் கூறுவமை நாடிற், பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்"

(ஒளவையார் பாடல்.)

[3] புறநானூறு, இஎ: [3] பொருநராற்றுப்படை, கககஉ.

[4] முதாரி - முதுமை; "முதாரிப்பாண" புறநா. ககஅ; இது வழக்கினுமுள்ளது [5] புறநானூறு, உசகு. [6] பொருந. உசஉ.

(பி - ம்.) * 'உதாயக்காய்'

கசு.—கொலைக்களக்காதை.

சஅக

கூ௫ - சரு. தாலப் புல்லின்............அடிக ளீங்கென

(இ - ள்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும் வெள்ளியதோட்டாலே

கைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப்

புனைந்துசெயத தொழிலையுடைய
தவிசிலே தனதுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு
கடிமலரங்கையாற சுடுமண்மண்
டையாற காதலனடிமலர் கழீஇயநீரைத்
தான்தொழுதனளாயமாற்றி மண்ணக
மடந்தையுறற மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்ருள்போலத்
தன்கையாற் குளிர்ந்த
நீரைததெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டு ஈனுவாழையினது
குருத்தைவிரித்து
அதனகத்தே அமுதைப்பெயது, அடிகள், ஈங்கு
அமுதுசெயதருளுகவென்று
சொல்லவென்க
[1] "புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப"
என்ருராகலின், தாலப்புல்
லென்ருர். வால்வெண்டோடு - இளைய வெள்ளிய
தோடெனினுமமையும்;
[2] "ஊர்திவால்வெள் ளேறே" என்ருராகலின. மகடூஉ -
பெண்பாறபொருச்
சொல். தவிசு - தடுக்கு. அங்கை - அகங்கை; [3]
"அகமென் கிளவிக்குக் கை
முன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும்,
வரைநிலை யின்றே
யாசிரியர்க, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான" என
பதனுன்முடிக்க. கழீஇய
வென்பதூஉம், அமுதைப்பெயதென்பதூஉம்
"முன்னத்தினுணருங்கிளவி"யாற

குறிப்பாற்கொள்ளபபட்டன. மண்டையென ஞூது
சுடுமண்மண்டையென்றூர்,
புதுக்கலமாதரூன்ற. இதனை மண்டையென
இழித்துக்கூறினூர், முன்னர்ப்
பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின
வழிபாடுதோன்றத தொழுதனண்
மாற்றியென்றூர். மண்ணகம், ஒருசொல.
மயகெகொழிப்பனள்போல் - மன்.
மடந்தை தங்கட்கு எதிரவதுணர்நது மயஙகிஞளை
மயக்கொழிப்பாள்போல.
மயக்கம் - அனநதரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது
பெயரின்வந்த சமாதி
யென்னுமலங்காரம். உண்க -
இரந்துகோடறகுறிப்பின்கண்வந்த ககரவீற்று
வியங்கோள். ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இவையும்
பொறுக்கவற்றேயென்னு
மிரக்கம்

ஆக்கி இருந்தபின் மாற்றித தெளித்துத் தடவி
விரித்து அமுதமுண்க
வென்றுளென்க.
ருஎ - ருரு. அரசர்
பின்னோர்க்கும்............காட்சி மீங்கென
(இ - ள்.) ஓதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்து
அரசர்பின்னோர்க்குரிய
வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சுப் பலியிடுதல்

முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையாற்

கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும்

இந்தமதுரையில இவ்வாயர்

பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்கின்ற

இந்நம்பி அந்தமதுரையில்

ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்த

நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப்

போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணனேதான் ;

இவன் துயர்தீர்த்த இப் பல்

வளைத்தோளியும் காளிந்தியாற்றின்கண் தூய

நீலமணிவண்ணனை த துயர்தீர்த்த

---

[1] தொல். மரபு. சூ. அஉ. [2] புறநா. கடவுள்.

[3] தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், உ0.

[4] "உரியபொருளன்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற், றரும்வினை புணர்ப்பது

சமாதியாகும்" தண்டியலங்காரம்.

பின்னேயென்னும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி
இவரழகு நம் கண்களி னடங்காவென்று
புகழ்ந்துகூறவென்க.
அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய.
விம்மிதம் - அதிசயமுமாம்.
ருச - கூ. உண்டினிதிருந்த...........
.வருகெனப் பொருந்தி (இ - ள்.)
அங்ஙனம் அவர்புகழ இனிது உண்டிருந்த
மிக்கபுகழையுடைய
கோவலனுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே
பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய
பெரிய ஓதியையுடையாளை வருகவென்று
அருகணைததெனக
ஓதி, ஆகுபெயர்.
ருஎ - கூஉ.
கல்லத ரத்தம்...............யாவது மறியேன்
(இ - ள்.) எம்முடைய முதுகுரவர்,
பருக்கைபொருநதிய சினனெறியை
யுடைய அருநெறியைக்கடத்தறகுச் சிறிதும்
வனமையையுடையனவோ மடந்
தையுடைய அடியென்று இவ்வெமமைமயையுடைய எயினர்
ஆறலைக்குஞ்சுரத்தி
னெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன
இடும்பையுறுரர்களோ ! யாம் இங்ஙன
முறறது கனவோ ! நனவாமாயின் முனசெயத

தீவினைப்பயனோ! யான் இப்பொழுது உள்ளங்கலங்குதலான்

இவற்றினொன்றையும் அறிகின்றிலேன் ;
என்னுற்றனர்கொல் - இறந்துபட்டார்களோ. மாயம - கனவு.
யாவதும் -
யாதும்; பகுதிப்பொருள்விகுதி
சூ. - ௭௦. வறுமொழியாளரொடு........

.என்செய்தனையென
(இ - ள்.) வீணரோடும பரத்தரோடுங்கூடிய
பிறரைப்புறங்கூறும் அவை
யின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி
அமைந்தே : விரும்பப்
படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவெனக்கு
இனித் தீக்கதியன்றி
நற்கதியுண்டாமோ ; அதுவேயுமன்றி இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும் பிழைத்தேன ; நினக்கும் சிறுமைசெய்தேன ; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென் பது சிறிதும்பார்த்திலேன் ; யான் இங்ஙனமாயும் நம்முடையநகரிடத்துநின் றும் இந்நகரிடத்துவருதற்கு எழுகவென றேனுக, அது
முறைமையன்றென
மறுத்து என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே ; நீ
என்னகருமஞ்செய்தாயெனக்
கோவலன் இரங்கிக்கூறவெனக
வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர்
- புதிய காமநுகர்ச்
சியைவிரும்புங்காமுகர் ; பரத்தையை நுகாவானும் [1]
பரத்தன். குறுமொழி -

சிறுசொல்; ஆவது பிறரையிகழ்ந்து கூறுதல்.
நெடுநகைபுக்கு - வெடிசிரிப்புக்
குட்பட்டு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி.
நச்சு - நச்சப்படும்பொ
ருள். இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயர். ஏவல்பிழைத்தல் -
மாதவிநட்பை அவ
ரொழிக்க ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி -
சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிவை
யுடையாள். வழு - பழிப்புரை. எனும் -
சிறிதுமென்றபடி நகர் - தனமனையு

---

[1] "பரத்தனென்பதற்கு இப்பொருள்கொண்டே, "
பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்,
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு' என்றார்; குறள், ௧௩௧௧;
"பண்பில் காதலன் பரத்தமை" மணி. எ: ௰.

கீசு.—கொலைக்

களக்காதை. ௬௬௬.

மாம். ஈண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம்
போதற்குவிரையென்றானெனினுமமை

யும். இத்துணையும் தனது ஒழுக்கத்தைவெறுத்து
இவ்வரவிற்கு நீயுமுடன்பட்

டாயெனத் தனது அறிவின்மையை
அவளொடுபடுத்துக்கூறினான்.
இனிக் கண்ணகிகூறுவாள் :

௭௯ - அரு. அறவோர்க்
களித்தலும்........என்றவள் கூற

(இ - ள்.) அறவோர் அந்தணர் அறவோர்
விருந்தினரெனனுமிவர்கட்கு -

அளித்தலும ஓம்பலும் எதிர்தலும்
கோடலுமெனனுமிவறறை இழந்தவென்னை

நும் பெருமகளுடனே இருக்கிகிழவன்கண்டு, நீர
என்முன் புகில்லாமையான்

வந்தவெறுப்பைக் கரநதொழுகினேனாக, அவர்கள்
அதுதெரிநது தம்முள்ளத்

தின்மிக்க அன்போடே அருள்கலநதமொழியால்
என்பொறையைப்பாராட்ட;

யான் இதயத்தே மறைதத மெயவருத்தமும
மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு வாய்

திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்று என
பொயம்முறுவல்கண்டு அவர்

வருந்த நீர் போறறுவொழுக்கமேவினீராகவும
உம்முடைய வார்த்தையைச்

சிறிதும் மாறறாத உள்ளவாழக்கையையுடையேனாதலாலே
யான் அதற்கு உடன்

பட்டெழுந்தேனென்று அவள் கூறவென்க

அறவோர் - [1] சாவகநோன்பிகள். பெருமகள் -
கோவலன்மாதா. பெயர் -

புகழ் தலைத்தாள் - தலைமையுடையமுயறாகி. மன் - மன்னரால். நீரென ஒரு

சொல்வருவிக்க. இகந்தனை - இகந்தேனாக; தன்மை அற்பு - அன்பு; "மெல்

லொறனு ....இளையோற் குரும்" எனபதனை முடிநதது. சிறத்தல் -

மிகுதல். நொடித்தல - சொல்லுதல வாயன்முறுவல் - பொயநகை. 'ஆற்று

வுள்ள வாழ்க்கையீ ராதலின்' என்பதூஉம் பாடம்.

அச - கூ. குடிமுதற் சுற்றமும்.......

.மயங்காதொழிகென

(இ - ள்.) சுற்றமுதலியதான் இனையநீங்கி ஈணமுதலியானகுக்துணையாக அறிவறற எனனோடுபோநது என தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே! கோதாய! பாவாய! விளக்கே! கொழுநதே! செல்வி! யான நின்சிறடிக்கு அணியாகிய சிலம்பில் ஒனறைக்கொண்டுபோய விற்றுவருவேன ; வருந்துணை

யும் நீ தனிமையான் வருநதாதொழிக என்றானுகவென்க.

குடிமுதறசுறறம் - தாய் தநதைமுதலியோர். குறறிளையோர் - குற்றேவன்

மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள் ; என்பார செவிலித்தாய்

முதலிய ஐவர் ; "ஐவர் நலனேம்ப" என்றார் பிறரும ஆயம் - சேடிக்குழ்தோழி மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதவிடாமை. நல்லோரேத்து - மகளிரால் ஏத்தப்படுமழகு. பேணியகறபு

.........பொன்முதலியவற்றிற்

கெல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

[1] சாவகநோன்பிகள் - சைனரில் இல்லறத்தார்.

[2] தொல்காப்பியம், சூத்திரம் ௲கர. ரு. க.

[3] சீவக. ௬௬௬, ஐவராவார்: ஆட்டுவோன், ஊட்டுவோன், ஓலுறுத்துவான், தொடி-
பயிற்றுவான், கைத்தாயென்பார்.

௪௪-௯. கருங்கய னெடுங்கண்......
.மறுகிற் செல்வோன்

(இ-ள்.) கரிய கயல்போலும் நெடிய கண்ணிணையுடைய தன தகாதலியை மெய்முழுதுந தழுவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித தனியிருக்கின்ற அதனைக் கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலாலே மல்கிய கண்ணினீரை அவள்காணின் வருந்து மென்று அதனைக்கரந்த கண்ணிணையுடையனுயப பலபசுக்களையும் பல எருமை களையுமுடைய கோவலரில்லததைவிட்டுநீங்கி

மாட்டாநடையோடே அத்தெரு
விற்செல்கின்றவனென்க.

இதில, 'உழையோரிலலா' எனவும, 'ஒருதனிகண்டு' எனவுங்கூறினர்
ஆயச்சியரெல்லாம குரவையாடபபோனமைதோனற.

கOO - கOக.

இமிலேறெதிர்ந்தது...........தகுதியன்றாதலின்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செல்கின்றவன் முரிபபையுடைய கொல்லேறு எதிர்த
துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமெனறு அறிந்திலன; அஃது இடையர்
குலத்தாரன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும் முறைமையன்மையாலென்க.

இமில் - முரிப்பு

கO௨ - ௩.

தாதெரு மன்றம்.............பெயர்வோனுங்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து
[1]தளிப்பெண்டுகள் தெருவினடுவேபோயக் கடைத்தெருவிற் பெயர்கின்றவன
அவ்விடத்தே,

கO௫ - க௨.

கண்ணுள் வினைஞர்...........ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குததட்டாரும் கைவினைமுற்றிய பணித்தட்டாருமாகிய
நூற்றுவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே

ஒதுங்கிநடந்து செல்
லுஞ்செலவினையும் கையிறபிடிதத கொடிறறையுமுடைய
பொறகொல்லனைக்
கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற
பொறகொல்லனிவனெ
னக்கருதி அணுகச்சென று, அரசனறேவிக்குப
பூணலாவதொருசிலம்பினை விலை
மதித்தறகு நீ வல்லையோவென று கேட்பவென்க
மெயபபை-சட்டை.
விலங்குநடைச்செலவு-மேனமக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி
நடத்தல. கைக்கோல - கொடிறு. ஆதியோ - ஆவையோ;
கருத்தனேவென்று
மாம். ஆதியோவென்றான், தனசிலம்பினது அருவிலைகருதி
இவனைக்கண்டா
லும் துர்நிமித்தமெனபார் பினவர முன
கண்டனனாகியென்றார்.
இனிப் பொறகொலலன கூறுவான :—
ககரு - சு.
அடியேனறியேன்.............அவிழ்த்தனன்
(இ - ள்.) மகளிருடைய அடிக்கலம
விலைமதித்தற்கறியேனாயினும் வேந்தர்
முடிக்கலமுதலியன சமைபபேனயானெனக்
காலதூதனாகவந்த பொறகொல்
லன கையாற்றொழுது புகழதலானே யாவாக்கும்புகழவரிய
சிலம்பினைப் பொ
திந்த பொதிவாயை அவிழததனனாகவெனக.
ககள - உ0. மத்தக

மணியொடு............புரிந்துட னேக்கி

[1] தளிப்பெண்கள்தெரு - கோயிலிற்பணிசெய்யும்
மகளிர்தெரு; தளித்தெரு
வெனவும் வழங்கும்.

கசு.—கொலைக்களக்காதை.
சுகரு

(இ - ள்.) தலையான மாணிக்கத்தோடு வயிரமும்
பத்திபடவழுத்திய கேவ
ணத்தையுடைய கிளிச்சிறையென்னும்
பசும்பொன்னாற்செய்த புடைபட்டு
உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய
சிலம்பின் தொழிலருமை
யைப்பல்லாம்.....பொயசெயதிசாரக
தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன்
நெஞ்சம் [1] இடுவந்திகூறுதலைப் புரிந்துநோக்கக்
கண்கள் சிலம்பைநோக்க
இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு
ஒருநோக்கமபோலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சூடிகைமணியுமாம
சிலம்பின்மத்தகத்தினமணியெனினு
மமையும். கேவணம - மணியழுத்துங்குழி. சூடைசசூல்

- குடைபடுதலென்

பாருமுளர் செய்வினே - கைத்தொழில் பொய்த்தொழில - பொயசொல்லுதலே

தொழிலாகவுடையவெனினுமாம்.

புரிநதட ஞேக்கியெனபதறகுப் பணியுமவில்லையும்நோக்காது அவனே இடு வந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான வஞ்சித்துககொண்ட சிலம்போடொக்குமபடி யைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

கஉக - கூ. கோப்பெருந தேவிக்கு.......

.சிறையகம புக்கபின்

(இ - ள்.) அரசனுடைய பெருநதேவிக்கலலது இப்பெருவிலைச்சிலம்பு

வேறொருவர்க்கும் விலைவிலையெனறுசொலலி, முனனின்றும்போய வெற்றி

மிக்க வேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யானவருநதுணையும் என புன்குடிலுக்கு

அருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனக் கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிருப்

பிடததிறகு அயலதோா அக்கசாலைபபள்ளியின் மதிலுக்குள்ளே புக்கபினெனக.

ஐ, இடைச்சொல யாப்புறவு - விலை, பொருததமுமாம். என - எனறு

சொலலி. முன்போந்து - முன்னின்றும்போய.

இனி, அவனுட்கோள்கூறுவார் :—

கஉஎ - கூ௦. கரந்தியான்

கொண்ட.............செல்வோன்

(இ - ள்) யான முனபு வஞ்சித்துககொண்டசிலமபு என்னிடததேதயென

ட்து பலருமறிய மனனறகு வெளிபபடுவதன முனனே வேறொருதேயததினின

றும்வநத புதியவனோடே போக்குவேனயானென்று துணிந்தவுளத்தைக்கரநது

செல்கின்றவன,

யாங்கொண்டவென்றும,
போக்குவமெனறுங்கூறறபாலவற்றை இவன்
கீழ்மகனாதலாற், தனிததனமைகூறினா.

கங - சக.
கூடன்மகளிராடல்..........தாழ்ந்துபல வேத்தி
(இ - ள்.) கூடலில் நாடகமகளிருடைய
ஆடலிடத்துத்தோன்றும் மூகத்

தோறறமும் அவர் ஆடலவிகறபமும
அவ்வாடல்விகறபததுக்கேற்ற பாடலின்

வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும காவலனுடைய
உள்ளததை விரும்புவித்

தனவென்றுகருதி ஊடியவுள்ளததைத தன்
னுள்ளேகரநதொடுக்கி வருத்தத்

தைச்செயயும தலைநோயெனபதனைத
தனமேலேயிட்டுக்கொண்டு குலப்பிறப்

பையுடைய பெருநதேவி தனனோடு மேவாதே
தனதுகோயிறகண்ணே அநதப

[1] இடுவந்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற் நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குகின்றது.
[2] பெருந்தேவி - பட்டத்துத்தேவி.

குற்றத்தையேற்றுதல். இது இத்தமிழ்

சஙகூ

சிலப்பதிகாரம்

புரத்திற்சென்று புகுந்துவிடுதலானே அரசன் காமபரவசனாய் அமைச்சர்திரளி னின்றுநீங்கி அரிசிந்திய கண்ணையுடைய சிலதியர்திரளுடனே கோப்பெருந் தேவியுடைய கோயிலைநோக்கிச் செல்வோனைக் காவலையுடைய வாயிற்கடையிடத் தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து தாழ்நது பலகால் ஏத்திச் சொல்கின்றவனென்க. கலங்கா வுள்ளங் கரநதனன் செல்வோன, தாழ்ந்து பலவேத்தியென்க

கஎஉ - எ.

கன்னக மின்றியும்........... இருநதோனென

(இ - ள்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும் தன்மனத்தின்கட் பயின்ற துயின்மநதிரமே களவுக்குத் துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை மயக்கமுறுத்தும் துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிருநத சிலமபினை அபகரித் துக்கொண்ட கள்வன் இந்த ஒலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய கண்ணை மறைத்து அடியேனுடைய புனகுடிலகத்தே வந்திருக்கின்றானென்று அவவர சற்குச்சொல்லவெனக.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - கொடிறறுக்கோல்; ஆவது படைக்

கல் இட்டிகைமுதலியவற்றைப பறிக்குங்கருவி; குத்துக்கோலென்பாருமுளர். [1] சில்லை - இழிவு. இன்றியுமென்னும்உம்மை சிறப்பு. துணை - உசா. முன்னாள் தன்னிடத்தில்லையென்று நிலைநின றதறகேற்பக் கோயிறசிலம்புகொண்ட கள்வனென்றான் விற்கவநது அகபபட்டானெனபதுதோன்ற, என சிறுகுடிலகத் திருந்தானென்றன.

கசஅ - ருரு. வினைவிளை காலம......கொணாகவீங்கென

(இ - ள்.) சினையலர்வேம்பன் ஊராகாக்கும காவலாளரையழைத்து இங ஙனமாகிய எனது தாழ்பூஙகோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய சிலம்பு இவன்சொனன களவிறறமூமபிய கள்வனுடைய கையகத்ததாயின், அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு ஈஙகுக்கொணாகவெனக்கருதியவன் வினைவிளை கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதுமதேரானாய்த் நீங்கிச் சிலதியரோடு கோயிலுள்ளேக்கிக் காமபரவசனாய தேவிகூடாதேகச் சுறற அவள் கடையிடத்தே கைலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலமபை இவளூடறீாத்தற்கு உதவியாக இவ் விடத்தே கொணர்வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதும் - சிறிதும. சினை - கொம்பு அலர்வேம்பு - வேம்பலரென்க; ஆகுபெயரான் மாலையாயிற்று. வேமபன், [2] "கொன்றையன" எனபதுபோல நின்றது. கன்றிய - அடிபபட்டவென்றபடி. கொனறு - கொல்லவெனத்

திரிப்பினுமமையும். இனி எனகோதைதன காறசிலம்பு அடிப்பட்டகள்வன் கையதாயிற் கொன்று கொணர்கவெனினும தனகட் கொடுங்கோனமையின்மை யுணர்க.

கஙசு - எ.

காவலனேவ............குறுகினனகி

(இ - ள்) அங்ஙனங்கூறியகாவலனை, வேற்காரரைத் தனனோடு ஏவுதலாலே கருந்தொழிறகொல்லனும், ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம் எண்ணியவெண்

1 "இல்லைக்கணன்பினே" தாலடி. ௩௪௭.

2 திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪00; கொன்றைய னென்பதற்குக் பூவின் தன்மையனென்பது பொருள்.

கொன்றைப்

க்கூ.—கொலைக்களக்காதை.

சாங்கோ

ணம் முடிநததன்றேவெனக்கருதித் தீவினையாகிய சூழ்ந்த வலைக்குள்ளே

சென்று அகப்பட்டிருநத கோவலனைக் குறுகச்சென்றுறென்க.

கருந்தொழில - கொலைத்தொழில். முடிநததென்பது விகாரம். இனி, எதிர்

காலத்தனமைவினையை விரைபொருட்கண்

இறந்தகாலத்தாற கூறினுனெனினு

மமையும். முதிர்தல் - சூழ்தல். முதிர்வினையெனமாறித் தீய பழவினையாகிய '

வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கநுஅ - கூக.

வலம்படு தானை..............புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ள்.) வெறறிபொருநதிய தானைமன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய

இவர் வந்தார் ; அதனைக் காட்டுமினென ச்சொல்லி அத்தொழில்பொருந்திய

சிலம்பினருமையெல்லாம் கூறுவான்போலப் பொய்ம்மையைத் தொழிலாக

வுடைய கொல்லன் அவரை வேறுக அழைத்துக் கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச்

சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

. காட்டுமினென்பது சொல்லெச்சம் காணிய, வினையெச்சம். புரிந்தெ

னவே அவனினீங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடு ஒரு

தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும கொள்ளப்பட்டன.

கசுஉ - ரு.

இலக்கண முறைமையின்.........உரைப்போன்

(இ - ள்.) இவன் , மெய்ப்பொறியானும இருககின்றமுறைமையானும்

கள்வனென் று நீ சொலலபபடுவா னுமல்லன்; கொல்லப்படுவா னுமல்லனென் று

சொல்லும் அரியதிறலைபுடைய வேறகாரனை நகைத்து இகழ்ந்துகூறிக் கொலைத்

தொழில புரிந்த பொறகொல்லன [1] களவு நூலி லுள்ள ஏதுக்களைக் காட்டினனும்

உ ரைக்கின் றவனெனக.

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும் இருந்தமுறைமையானுமென

உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன் அகநகை - இகழ்ச்சிநகை.

அகநெகவென றுபாடமாயின், நெகவுரை தலைக.

கசுக - ௬. மநதிரந்

தெயவம்...........துணையெனத் திரிவது

(இ - ள்) பொல்லாவொழுக்கத்திறை களவுகண்டுண்ணுமாக்கள் மந்திர

முதலிய எட்டையுமனறே படையாகக்கொண்டு திரிவதென்றுனெனக.

மருந்தே இடனேயென்ற ஏகாரமிரண்டும எண். அன்றேயெனபது - தேற்

றம். கட்டுண்மாக்கள் எட்டுடனன்றே துணையெனத்திரிவதென்க.

கஎ௦ - எக. மருந்திற் பட்ட ராயின்........பெருநவைப் பட்டோர்

(இ - ள்.) இவன் வலியையழிதது தப்புவதனறி இவனமருந்திற்பட்ட

ராயின், நம் பெரிய புகழையுடைய

வேந்தனுஞ்வருந்தண்டம் இப்பொழுதே
பட்டீரானரேவென்றானெனக.

[1] களவுநூல் ஸ்தேயசாஸ்திரமென்று வழங்கப்படுகின்றதென்றும் செய்தவர், கசரென்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ணீஸுதரென்பவரென்றும்

அந்நூலைச்
வடமொழி
யாளர்கூறுவர்.

பட்டீர், வினைப்பொருள்; சொன்னோம்
சொன்னோமென்னும்வழக்கு.

இது முற்கூறினான், அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோறற்கு.
இனி மந்திரமுதலிய எட்டின் விளைவு கூறுவான்:—

கஎஉ - ரு. மந்திர
நாவிடை..............யாங்காண்குவமோ

(இ - ள்) தாம் சாதிதமந்திரதகை நாவிடத்தே
வழுத்துவராயின், தேவ
குமாரரைபபோல நாம காணமாட்டோமென்றானென்க.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல். இந்திரகுமார்
காணப்படார்; அவரைப்போல

இவருங்காணப்படார். இந்திரா - தேவர்; [1] "இந்திரர்க்கும் புகழ்வரிதே" என
வும், [2] "இநதிர ரமுத மியைவ தாயினும்"
எனவுஞ்சொனனர் பிறரும்; இனி
அந்தா குமரரென்பாருமுளர்

கஎச - ரு.

தெய்வத் தோற்றம்...............பெயர்குவர் (இ - ள்.) தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும் தங்களுக்குமுன்
னிற்கும்படி மனநதெளிந்து நினைப்பாராயிற் கையிலேயகப்பட்ட மிக்கபொருளை
நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானெனக.

கஎசு - எ. மருந்தி
னங்கண்...........இடனுமா ருண்டோ
(இ - ள்.) இவா மருநதினாலே நம்மிடதது மயக்கஞ்செயவாராயின்,
இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு
முண்டாமோவென்றானென்க.

மார், இடைச்சொல்,

கஎஅ - கூ. நிமித்தம் வாய்த்திடின் ..
.வந்துகைப புகுதினும்
(இ - ள்.) தாம் ஆண்டநிமித்தம் வாய்ப்புப் பெறாலல்லது பெறுதற்கரிய பொருள் தானேவந்து
கைப்புகுதினும் புகார்களென்றானென்க.

யாவதும் - எளியவிடத்திலும்

கஅ௦ - அக.

தந்திரகரணம்..................எய்துவர்

(இ - ள்.) களவுநூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற தொழில்களையறிந்து எண் ணிச்செய்வாராயின், தாம் மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும் இந்திரனது மார்பிலணிந்த ஆரத்தை எய்தவேண்டின அதனையும் எய்துவ ரென்றானென்க.

தந்திரகரணம் - நூலிற்சொல்லுங்கிரியை. எண்ணுதல் - எண்ணிச்செயல்.

கஅ௨ - ௩.

இவ்விட மிப்பொருள்........யார்காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) இப்பொருள் நாம கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென இவர்துணி வாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார் கண்ணுற காணவல்லாரென்றானென்க.

கிறறல் - செயதல்

கஅ௪ - ரு. காலங் கருதி........விலக்கலு முண்டோ

(இ - ள்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதுவென்றுகருதிப் பொரு ளைக் கைப்பற்றுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும விலக்குதலுண்டாகுமோ வென்றானென்க.

---

[1] சீவகசிந்தாமணி, கஎக. [2]

புறநானூறு, கஅ௨.

கசு.—கொலைக்களக்காதை.

சாகூ

கஅசு - எ.
கருவிகொண்டவர்............காண்கிற்பார்
(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு
பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவரா
யின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு
காணவல்லாரென்றுனென்க.
இங்ஙனமாதலாலென ஒருசொலவருவிக்க.

கஅஅ - கூ. இரவே
பகலே..............புகலிடமில்லை
(இ - ள்.) இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை;
இக்கரவின்பகுதியை
நாம் கேட்பிற புகனறுமுடியாது;
இக்களவுநூலை நாம் கேட்பின,
ஓடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.
ககூ0 - உ0உ. தூதர்கோலதது........
.கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவு நூற்றுறைகூறி, முனைனாள் இத்
தென்னவன் தம்பியிடத்து
நிகழ்ந்ததொன்றென்று ஒரு பொய்க்கரிகூறுகின்றான்,
(இ - ள்.) முன்னாளிலே ஒருகள்வன்
மாதருருக்கொண்டுவந்து கொற்றவன்
வாயிற்கட பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது
மாதருருக்கொண்டு உள்புகுந்து
விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுக்கு
அடங்கி இந்நெடுஞ்செழி
யற்கு இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய
மார்பில் வெயிலிடு
கின்ற வயிரத்தையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினனாக,
துயிலுணர்ந்தவன்
தோளிற் காணாய உடைவாளையுருவினனாக,
அதனுறையைக் கள்வன் கையிலே
வாங்கி அவன் குத்துந்தோறும்
வாளிலேயுறையைச்செறித்தான்; அங்ஙனஞ்
செறித்தலின், அதற்கு ஆற்றாய மற்போராலே
அவன்வலியினெல்லையைக்
காண, ஆண்டுநின்றதோர் தூணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து
தன்களவு நூற்கல்வி
யால் தப்பியகளவனைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக்
காட்டிக்காணீர்;
ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி
இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக்
கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிறகஞ்சாத

பொற்கொல்லனசொன்
றுகவென்க.

வேந்தன விழித்தோன் காணுன உருவ வாங்கிச்
செறிதத இயல்பிற்கு
அரற்றுன் காணக் காட்டிப் பெயர்நத கள்வனென்க.

இதனுல் அரசனெஞ்சுணர்நதும் நாவெழாமை
கூறினன். இவர்க்கென்
றுன், கள்வரென றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டு.

உ0உ - ௩. ஆங்கோர்...............
......கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக்
கையிலேயுடையானொரிளை
யவன் சொல்லும்; அஃதியாதெனின்,—

உ0ச -'கக. நிலனக
மூளியன்............உறுபடையீரென

(இ - ள்.) முன்னுளிலே, நிலத்தையகழும்
உளியையுடையனுய நீலநிறத்
தானையையுடையனுய்ப் பலகலன்களையும்
நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளை
விடாமையிற் கொடும்பசியால் ஊனைக்கவ்விவிடாத
புலிபோன்று சரற்காலத்து
இடையாமமாகிய, இருளாற கண்கள்
மயங்கச்செயதலையுடைய ஊரெல்லாம்
துயிலான் மடிவித்தலைச்செயயும் இராக்காலதது
ஒருகள்வன்வநதுதோன்ற, கூகூ0

யான் என்கையிஸ் வாளே உறைகழித்தேனுக, அவ்வாளே அவன்வாங்க, அவனே
யும் என்வாளேயும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன் ; ஆதலால் இவர்செய்கை யாவர்க்
கும் அறியவரிது ; இவனே நாம் நெகிழவிடின், அரசன் நமமைவருத்தும் ;
ஆதலான், இனி இதற்குச் செயதற்குரியதொன்றைத் துணிநதுகூறுமின் ;
மிக்க படைக்கலத்தையுடையீரென்ருனென்க.

" நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மெனனூலேணிப் பன்மாண்
சுற்றினர், நிலனக ழுளியர் கலனசைஇக் கொட்குந, கண்மா ருடவ ரொடுக்க
மொற்றி". என்ருர் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த தொகைப்பின்னின்ற
போன்றென்பதனே இதனேடுகூட்டி முடிப்பினுமமையும். இதறகு நீலத்தானே
யன் நிலனகழ்தலால் உளியம்போன்றும், கலனசை வேட்கையாற புலிபோன்று
மென்க.

உளியன் தானேயன் புலிபோன்று ஒருவன்தோன்றவெனக.

உகஉ - எ. கல்லாக் களிமகன்.......
.ஊழ்வினையுருத்தென்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவர்கூறலின, அறிவின்மையாற கொலையஞ்சான் ஒரு களிமகன் தனகையில வெள்வாளாலே வெட்டினனாக, அது குறுக்கே துணித்தது; துணிநத உடற்குறைப் புண்வழியே கொப்புளிக்கின்ற குருதி குதித்து எங்கும்பரக்க நிலமடந்தை தனக்கு ஆவதுணர்நது மிக்கதுயரமுற அக்காவலனுடைய செங்கோல் வளைய முன்னைத தீவினை முதிர்தலாலே கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தானென்க.

வெள்வாள் - மாறறுரையெறிநது குருதிக்கறை தட்டாதவாளெனவுமாம்; போர்மாலை சூழநது புகாபுகாதவாள். விலங்கூடறுத்தது - அவ்வாள் குறுக்கே துணித்தது; முற்று. உமிழ்தல - கொபபுளிததல். வானும் கூர்ப்பும் மிகுதி.

இஃது எல்லாவடியும் அளவடியாய வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

நண்ணும..................வந்தவினை.

(இ - ள்.) பாண்டியன் முனசெயத

தீங்கினை விளைவாகிவந்த வினையாலே,
மண்ணில் வளையாத செங்கோல் கண்ணகிதன
கேள்வனை முன்னிலையாக வளைந்
தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும்
நண்ணுமென்பதனை யறிந்து,
உலகத்தீர் ! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று
அடிகள் கூறினாரென்க.

ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கசு,—கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

[1] மதுரைக்காஞ்சி, சுகக - சஉ.

பதினேழாவது
ஆய்ச்சியர் குரவை.

[1] கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலந் தண்பொழில் * மன்ன
ரேவல் கேட்பப் பாரர சாண்ட
ரு. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் †
கோயிலிற்

[1] காலை முரசங் கனைகுர லியம்புமாகலி
னெய்ம்முறைநமக் ‡ கின்றுமென்
றையை தன் மகளைக்கூஉய்க்
கடைகயிறு மததுங்கொண்
டிடைமுதுமகள வந்துதோனறுமன்

உரைப்பாட்டுமடை

குடப்பா லுறையா குவியிமி லேற்றின்
மடக்கணீர சோரும் வருவதொன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் விலலுமென்றது, அவறறையுடைய அரசரை; சோழன் சேரன்.

ரு. மனனா - மறறுள்ள குறுநிலமனனர் கூ இயம்பும், முற்று.

அ ஐயையாகிய தனமகளை. க0. முதுமகள் - மாதரி.

உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடைப்படுத்தது.

"குடப்பால்"—உறையா - தோயா

---

[1] க - க0: "பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினானும்" (தொல். செய். சூ. கஎ௩-இளம்) என்பதற்கு இத்தப்பகுதி மேற்கோள்.

[2] "படுகண் முரசங் காலை யியம்ப" (மதுரை. உகஉ); "தழங்குரன் முரசங் காலை யியம்ப" (ஐங்குறு. சசஅ); இயம்படலென்பது, ஒலித்தற் றொழிற்பண்பில் வருதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன். மயிலை; ந - வி. சூ. சஙஅ, சஙக.

(பி - ம்.) *
மியம்புமாதலின்,'

'மன்னரொடேவல் கேட்பவரசாண்ட' † 'கோயிற்காலை
'கோயிற்காலை முரசியம்பு' ‡ 'இன்றுகுமென்னவை'

முரச

ருசு

சிலப்பதிகாரம்

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா * வுருகு
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
நான்முலை யாய நடுங்குபு நின்றிரங்கு
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
கருப்பம் †

குடத்துப்பா லுறையாமையுங்
குவியிமிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்
சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு
மறிமுடங்கி யாடாமையு

மான்மணிநிலத்தற்றுவீழ்தலும வருவதோர்
துன்பமுண்டென மகளைநோக்கி மனமயங்காதே
மண்ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்
ணகியுந் தான்காண வாயர் ‡ பாடியி
லெருமன்றத்து மாயவனுடன்
றம்முனுடிய வாலசரிதை நாடகங்களில்
வேனெடுங்கட் பிஞ்ஞையோ
டாடிய குரவையாடுதும யாமென்றுள்
கறவைகன்று துயர்நீங்குக
வெனவே.

கொளு

க. [1] § காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தானைக் காமுறுமிவ்
வேரி || மலாக்கோதை யாள், சுட்டு
உ. நெற்றிச செகிலே யடர்த்தாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதரா டோள

"உறிநறு"—(பம) உருகி - மெலிநது. உருகி ஆடா - குழைநதுகிடக்கும்; உருகியென்பது ஆடாமையெனனும் மறையொடுமுடிந்தது.

"நான்முலை"— நான்முலையாயம் - பசு; ஆயம மணிவீழும; இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடததிலே முடிநதது. மான மணி

- பெரியமணி ; கழுத

திண் மணி.

கருப்பம - கேட்டுக்குக்கருப்பம்.

"குடத்துப்பால்"—'உறையாமை' முதலாக எண்ணிய உம்மைகளுக்கு

உறையாமையாலுமென்று மூன்றும்வேற்றுமை விரிக்க. மயங்காதே-வருந்தாதே.

குரவை - பலர்கூடியாடும்... ..யைக்கூத்து.

வாலசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச் சரிதநாடகம். மாயவன் தொழுனையாற்றிற பிள்ளைப்பருவததுப் பலதேவரோ

டும் பின்னையோடுமாடின குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்றாள்:—

"குரவையெனபது ....இயலபிற்றெனப"

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. செகில் - சிவந்தசுட்டி.

1 "காரிகதனஞ்சான் கொள்பவன்', "காரிகதனஞ்சான் பாய்ந்தபொதுவற்கே'

கலி. ௧0௪.

(பி - ம்.) *"மறுகி' † 'ஆங்கு, குடத்து' ‡ 'பாடியினொரு' § 'ஆங்கு, காரி'

|| 'மலர்க்குழலாளொத்திச் செந்திலையடர்த்தாற்குரிய திப்பொற்றொடிமாதர்தகை'

கஎ.—ஆய்ச்சியர் குரவை.

௩. மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிம்
முல்லையம * பூங்குழ லாள்
௪. [1] நுண்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதர்தன் றோள்
௫. [2] பொற்பொறி வெள்ளை ‡ யடர்த்தாற்கே யாகுமிந்
நற்கொடி மென்முலை தான்
௬. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிக்
கொன்றையம் பூங்குழ லாள்
௭. [3] § தூநிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்
பூவைப் புது || மல ராள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,
தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா
ரெழுவ ரிளங் ¶ கோதை யார்
என்றுதன் மகளைநோக்கித்
தொன்றுபடு முறையாணிறுத்தி
யிடைமுது மகளிவாக்குப
படைத்துக்கோட் ** பெயரிடுவாள்

குடமுத ‡‡ லிடமுறை யாக்குர றுத்தங்
கைக்கிளை யுழையிளி விளரி தாரமென
விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

கூ. மல்லல் - வலி. தான, | ளென்றல்.

அசை.

எடுத்துக்காட்டென்பது -

இவ்வேறுகொண்டானுக்கு இன்னுள் உரிய

"குடமுதல" கூ குடமுதல - மேற்றிசைமுதலாக.

வட்டப்பாலைவருமாறு:-

[4] "ஆழியு மாரும்போற கீறிச் சிறுதிகைக்க, ணூழி ஞெரோவொன் றுடன் கீறிச்—சூழ, வெருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டொரா று மெண்ணிக், கருதி நிலக் கயிற்றைக் காண்", "இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி சிங்கம், தளராத தார மதுவாந்—தளராக், குரல்கோற றனுதனுத்தங் கும்பங் கிளையாம், வரலா லுழை மீன மாம்", "குராறுலை விறறுத்தங் கைக்கிளையே கும்பம், பரிய வுழைமீனம்.........

---

[1] "நுண்பொறி வெள்ளைக், கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவன்" கலி. ௧0௧.

[2] "செம்மறு வெள்ளையும்" கலி. ௧0௫.

[3] "பாணிற வண்ணன்போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளை" கலி. ௧0௪.

[4] ஜினேந்திரமாலை, ஆருடசக்கரம், க.

(பி - ம்.) * 'பூங்குழலாள்' † 'அடர்த்தானுக்காகும்' ‡ 'அடர்த்தாற் குரித்தா மித்தற்கொடிமென்முலைதான்' § 'தூவுழ வெள்ளை' || 'மலரா, ளாங்கு' ¶ 'கோதை யார், எடுத்துக்காட்டு' ** 'பேசிடுவாள்' †† 'இடைமுறை யாகக் குரல்'

மாயவ னென்றாள் குரலை
விறல்வெள்ளை
யாயவ னென்றா ளிளிதன்னை -
யாய்மகள்
பின்னையா மென்றாளோர் துத்தத்தை
மற்றையார்
முன்னையா மென்றாள் * முறை
மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
வால்வெள்ளை சீரா ருழையும் விளரியுங்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தாள்
வலத்துளான்
† முத்தைக்கு நல்விளரி தான்
அவருள், வண்டுழாய் மாலையை மாயவன்
மேலிட்டுத்
தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவாள் -
கொண்டசீர்
வையம ளந்தான்றன் மார்பிற் றிரு ‡
நோக்காப்
பெய்வளைக் கையாணம பின்னைதானு

பாவா—யரிதாரங், கொல்லே றிளிவிளரி கற்கடகங்
கோப்பமைந்த, தொல்லே
றிசைநரம்பிற் காம்" இப்படி ஏழுநரம்புகளையுகிறுத்தி
'எழுவ ரிளங்கோதை
யார்' என்ற ஏழுபெண்களையும் ஏழுநரம்பாக்கி
அவர்களை நரம்புகிற்குநிலே
களிலே நிறுத்தி..... ....
....

அவருள்.—

"மாயவனென்றாள்"—மாயவ னெனறாள் குரலே;
மற்றை வெள்ளையாயவ
னென்றாள் இளிநரம்பை; ஆயமகள்
பிஞ்ஞையாமென்றாள் துத்தத்தை;
மற்றைப்பெண்களைக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரமெனறாள்

•

[உழையுளியெனறு உழைக்குப் பெயர்.]

"மாயவன்சீர்"—மாயவனென்ற குரனரமபைப
பினனையான துததமும்
தாரமும் சேரநின்றன; பலதேவராகிய இளிநரம்பை
உழையும விளரியும் சேர
நின்றன; கைக்கிளையெனநின்றநரமபு பினனைக்கு

இடப்பக்கமேநின்றது ; மூன்
றையாகியதாரத்துக்கு வலப்பக்கமே நின்றது விளரி.
["குரன்மருங்கிற் பாகந் தனமருங்கணைந்து நின்ற
வுழைகைக் கிளைகண்
மேலொரோவலகு செலலவு மமைப்பது அத்தந்
குரலாகவக் குரன்முதலேழு
வகை யோலைசயு நிரல்பட்ட பிரிந்திசைப்பது நேரிசை
மண்டிலம்."] இது
திரிபுகூத்திரம்.
"வண்டுழாய்"—மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவள்.
நோக்காத வளைக்
கையாள். ஐ யெனமுள் - வியந்தாள்.

(பி - ம்.) * 'முறைபவருண்மாயவன் சீருன்னாள்
பின்னையுந்' † 'மூத்தைதக்கு
நல்விளரிதான் வண்டு' ‡ 'நோக்கான் பெய்வளைக் கையாளப்
பின்னை தானு'

கஎ.—ஆய்ச்சியர் குரவை

வ். ...று

கூத்துள்படுதல்

அவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக்
கைகோலுத்

* தங்கிலேயே யாடற்சி ராய்ந்துளாா -
முன்னைக்

குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிய பரப்புற்ற

கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் †
பாடுது

முல்லைத்தீம் பாணியென் றாள்
எனக்,
குரன்மந்த மாக விளிசம னாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரனிலா
மந்தம் விளரி பிடிபபா ‡ ளவணட்பின்
பின்றையைய பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

க. [1] கன்று குணிலாக் § கனியுதிர்த்த மாயவ
னின்றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
[2] கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ
உ. பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயி
[3] லாமபலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ

கூத்துள்படுதல் - தான்கூத்துக்குள் ஒத்தாடுதல்.

" செந்நிலைமண்டிலம் "—செந்நிலையாவது - சமநிலை.
மண்டிலத்தான் -

மண்டிலத்தோடே கற்கடகக்கை - நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னேநின்று மடித்து மற்றை இரண்டுவிரல்களுங் கோததல்.

"இருவிரல் கடம்மையுந தம்முள்ளே கோத்துப், பெருவிரல்கணீக்கநண் டாம்"

க. குணில் - குறுநதடி. கொன்றையந் தீங்குழலென்றமையான் முன்பி னவையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற் செலுத்துக ; பண்களுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலகருவி ; ஆம்பல் - பண்ணுமாம் "மொழியாம் பல் வாயாம்பல் மூத்தாம்பல்" என்றுசொல்லுவர் பண்ணுக்கு.

---

[1] "கன்றுகுணிலா", "பாம்புகயிறு", "கொல்லையஞ்சாரல்" என்பவை பின் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன ; தொல். செய். சூ. கஎ௪ - இளம் ; ௸ ௸ சூ. க௪௬ - பேர். ந ; யா - வி. செய். சூ. உஉ ; யா - கா. செய் சூ. ௬ ; இ - வி. சூ. எ௬௫.

[2] கொன்றைத்தீங்குழல் : கலித்தொகை, ௧௦௬.

[3] "தீங்குழலாம்பலின்" (ஐங்குறு. உ௧௫); "ஆம்பற்குழலால்" கலித்தொகை, ௧௦௮.

(பி - ம்.) * 'அந்நிலையா ராடியசீ ராய்ந்தனன்' † 'பாடுகோ முல்லைப்பூம்
பாணியென்றனனக்' ‡ 'இவணடப்பிற் பின்றையோர் பாட்டு' § 'கனியுகுத்த' - [illegible]

சிலப்பதிகாரம்

ங. கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
* னெல்லைநம் மானுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ '
' தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்

க. இறுமென் சாய னுடங்க நுடங்கி
யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்

உ. வஞ்சஞ் செய்தான் றொழுனைப் புனலு
ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்

ங. தையல் கலையும வளையு மிழந்தே
கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாங்
கையி லொளித்தாண் முகங்கண் டழுங்கி
மைய † லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்திகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண
னிடத்துளாள்
மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன்
வலத்துளாள்
பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் ‡ பிஞ்ஞைசீர்
புறங்காப்பார்' முதுமறைதேர் நாரதனார்
முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்
மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
§ பயிலிதழ் மலர்மேனித தன்முன்னே
னிடத்துளாள்
கயிலெருத்தங் கோட்டியநம பின்னைசீர்
புறங்காப்பார்
|| குயிலுவரு ணாரதனா கொளைபுணாசீா ¶
நரம்புளா்வார்.

"தொழுனை" (பா) "தொழுனைக் கணவனோ டாடிய
பினனை, யணிநிறம்
பாடுகம் யாம்" என் று ஒரு குறள்வெண்பா
இட்டோதுவாருமுளர்.
ஒன்றனபகுதி - ஒற்றைததாளத்தின் கூறு.

---

[1] "கன்று குணிலா" என்பதுமுதலியமூன்றும், இரண்டாமடிகளிரட்டிக்கப் பெற்று நந்நான்கடியினவாக மிதிலைப்பட்டிப்பிரதியிற் காணப்படுகின்றன.

[2] சிலப்பதிகாரம், கக: இo.

(பி-ம்.) * 'எல்லி' † 'உழந்தான் மனமென்கோ' ‡ 'பின்னைசீர்' § 'பயிவிதழ் மாமேனித் தம்முன்னோன்' ‖ 'குயிலுவ நாரதனர்' ¶ 'நரம்புளர்வார் மாயவன்'

கஎ.—ஆய்ச்சியர் குரவை.

சூதன

ஆநேர்ப்புகழ்தல்

[1] மாயவன் றன் முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடுங்
கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ் * சோர
வாய்வளைசீர்க் கடிபெயர்ததிட் டசோதையார் தொழுதேத்தத்
* தாதெருமன் றததாடுங் † குரவையோ தகவுடைத்தே
எல்லாநாம்,
புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது

முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

உள்வரிவாழ்த்து

க. [3] கோவா மலையாரங் கோதத கடலாரந
தேவர்கோன் பூணாரந் தென்னர்கோன்
மாாபினவே
தேவர்கோன் பூணாரம ‡ பூண்டான்
செழுந் துவரைக்
கோகுல மேய்த்துக் § குருந்தொசித்தா
னென்பரால்

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து
மண்ணாண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகாா வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னந் திகிரிப் பொருபடையா
னென்பரால்

"மாயவன தன்"—மாயவன, எழுவாய
அசோதையார் - இடைச்சேரியில்
வளர்த்த தாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென றுமாம்.

உள்வரிவாழ்த்தென்பது, - பிறிதோருருவங்கொண்டும்
கொள்ளாதும்......
......வாழ்தலுவது.

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்படை
கோ - பசு.

௨. "பொன்னிமய"—..................................
......

[1] "மாமணி வண்ணனுந் தம்முனும் பிஞ்ஞையு, மாடிய நோக்கியும்" மணி. கஅ : சு௫ - சு.

குரவைபிக தாமென

[2] நாதேருமன்றம்: கலித்தொகை, ௧0௩, சிலப். கஅ : ௧0௨.

[3] "தனகடற் பிறந்த முத்தி னாரமு, முனைதிறை கொடுக்குந் துப்பிற் றன்மலைத், தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக், குறவர் தந்த சந்தி னாரமு, மிருபே ராரமு மெழில் பெற வணியுந், திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன்" (அகநா. ௧௩); "இன்கா ழார நீவிக் கதிர்விடு, மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பு" (மதுரை. எ௧௫ ரண்டடிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன. "கோவாமலையாரம்

- சு) என்பவை முதவி
" முதலிய மூன்றும்
தென்னவன் முதலியோரை மாயோனாகக் கூறியதற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௫ -
ந), அரசரைத் தெய்வமென்றே பரவியதற்கும் (டி செய். சூ. ௧௪௧ - ந) மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * சோரப் பால்வளைக்கைச் சிறடியாரசோதை'

† குரவையோதக

வுடைத்தே ஆதேர்ப்புகழ்தல்' ‡ 'பூண்டோன்' § 'ஒலிப்பானென்பரால்'

சிலப்பதிகாரம்

ருூ முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்
* மன்னர்கோச சேரன் வளவஞ்சி
வாழ்வேந்தன் மன்னர்கோச சேரன் வளவஞ்சி
வாழ்வேந்தன்
கன்னவிறே ளோச்சிக் கடல்கடைந்தா
னென்பரால

முன்னிலைப்பரவல்

க. வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணாக்கிக்
'கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு
கலக்கினையே
கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றாற்
கட்டுண்கை
மலர்க்கமல வுந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே
உ. + அறுபொரு ளிவனென்றே யமராகணந
தொழுதேதத வுறுபசியொன் றின்றியே
யுலகடைய வுண்டனையே
யுண்டவாய் களவினா னுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்

வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே
ருூ திரண்டமரா ‡ தொழுதேத்துந் திருமாணின்
செங்கமல
விரண்டடியான் மூவுலகு மிருடீர நடந்தனையே

நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி

மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ
மருட்கைததே

படர்க்கைப்பரவல்

க. [1]மூவுலகு மீரடியான் § முறைநிரமபா
வகைமுடியத

தாவியசே வடிசேப்பத தம்பியொடுங்
கான்போந்து

ங. மூவாக் கடமபு - வஞ்சததால நினறதாகலின்,
மூபபினறி ஒருநாளைப்
போல நினறகடம்பு.

இம்மூன்றும் பூவைநிலை

க. சோவரணம் - அசுரா நகரம்

---

[1] வயிறென்பதற்கு நடுவென்று பொருளெழுதி, இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர்; கல்லாடம், " இருளோடுதாரகை "—மயிலேறும் பெருமான்.

[2] இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி நான்கடி இற்றபின் ஓரடிமிக்குவந்த கொச்சகவொருபோகிற்கு மேற்கோ ளாகக் காட்டினர்; தொல். செய். சூ. கசசு - ந. (பி - ம்.) *

மன்னர்கோன்சேரன்' † 'அறிபொருள்' ‡ 'தொழுதேத்தத் திருமால்' § 'முறைதிறம்பாவகையன்று தாவியசேவடி சிவப்பத்

கஎ.—ஆய்ச்சியர் குரவை.

தாழிசை

¹ சோவரணும் * போர்மடியத் தொல்லிலங்கை கட்டழித்த †
‡ சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வுந்தியுடை விண்ணவனைக் *கண்ணுநு திருவடியுங் கையுந் † திருவாயுஞ் செய்ய
‡ கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் § கண்ணென்ன கண்ணே

ரு. ¶மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்
கடந்தானை நூற்றுவர்பா னாற்றிசையும் போற்றத்
‡ படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது

[7] நடந்தானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய ணாவென்ணு நாவென்ன நாவே

---

[1] "சோவி, னருமை யழித்த மகன்" (நான்மணி. கடவுள். உ), "மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையு, ளாயனு வெண்ண லவனருளான்—காயக், கழலவிழக் கண்கை லக் கைவளையார் சோரக், சுழலழலுள் வைகின்று சோ" (பு - வெ. பாடாண். சO)

"சோவரணங் கட்டழித்துத் தொல்லிலங்கை குடிகொண்டு நிருதர்ச் செற்றோய்"

(கூர்ம. சுவேதவராக. இ) என்பவற்றிற் சோவரணத்தைக் கட்டழித்தமை கூறப்பட் டிருத்தல் காண்க.

[2] "உவட்பினின் னமுத மூறி யொழுகுமால் சரிதங் கேளாச், செவித்துளை நச்சு நாகஞ் செறிவதோர் துளைமற் றுமால்." பாகவத. சௌனகாதியர். கூ.

[3] "கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ், செய்ய கரிய திருமாலே" விக்கிரம சோழனுலா, கண்ணி, கஙஅ.

[4] "மழைதுளி மறுத்த கானின் வற்றனீண் மரமு மத்தண், குழைதர வன்றின் குன்றுங் குழைதர வமுத மூறுங், கழையிசை வடித்தான் செவ்வி காண்கிலாக் கண்கண் மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய துஞ்சலில் வறுங்க ணன்றே" பாகவத. சௌன

காதியர். உ.

5 " மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணமற், கையாற் புதைபெறாஉங் கண்களுங் கண்களோ '' கலி. கக.

6 வேந்தர் தூதுபோதற்குரியரென்பதற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல். அகத்திணை. சூ. உகூ - ந; நாற்கவி. சூ. எ௫. உரை; இ - வி. சூ. சசரு.

7 " பொடித்தசெங் கதிர்போற் காந்தி பொழிமணிச் சூட்டராவி, னடித்தவ னுமம் பாடா நாவழங் காத நாவே'' பாகவத. சௌனகாதியர். ச.

(பி - ம்.) * 'போய்மடியத்' † 'கனிவாயும்' ‡ 'தொடர்ந்து' ருள

என்றியாங்
கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந
மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேந்தா
மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு
வெற்றி விளைபபது மன்னே கொற்றத்
† திடிப்படை வானவன் முடித்தலை யுடைத்த
தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

"கோத்த"—தெய்வம் நம் ஆத்தலைப் பட்டதுயரைத தீர்ப்பதாக. முரசம்

மாறட்டு முழங்குவதாக.

[1] 'காலைவாயததழுவினுள் மாலைவாயக் கண்டாள்' என்கையால், குரவை

யாடியது கோவலனுர் கொலையுண்ட அன்றேயெனக.

இது குரவைச்செய்யுள்

கயலெழுதிய........................வந்துதோன்றுமன்

(இ - ள்) இமயநெற்றியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியையும் வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேரனென்னுமன்னரும் நாவலந்தீவின்கண் மன்னரும் மற்றமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நிலமுழுதுமாண்ட முத்தமாலைபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய பாண்டியனது கோயிற்கண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு இன்று கோயிலில் செய்யுளக்கும முறையாமென நினைந்து ஐயையாகிய தன் மகளையழைத்துக் கடைகயிறும் மத்துங்கொண்டு இடையர்குலத்திற்பிறந்த முதுமகளாகிய மாதரி தயிர்தாழியிருக்கின்றவிடத்தே வந்து தோன்றினாளென்க.

மன்னருமென்னும் உம்மை தொக்கது, இயம்பும், முற்று. கூடிய -

அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்; அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழுதிய புலியும் வில்லுமென்க; ஒப்பாகவெழுதிற்றிலரெனபதாம், புலியும் வில்லும் மன்னருமேவல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசனுயாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்ஙனந்தோன்றினவள் கூறுவாள் :—

குடப்பா லுறையா....
.........வருவதொன் றுண்டு

(இ - ள்.) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற் பாலும் தோயாதொழிந்தன; அதுவுமன்றி நமது நிரையுள் திரண்ட முரிப்பையுடைய விடையின்கண்களும் நீருகாநின்றன; இவை இங்ஙனமாதலான நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றுளென்க

---

[1] சிலப்பதிகாரம், கஎ : கக - எ.

(பி - ம்.) * 'தெய்வதமாத்தில' †

'இடித்தலைவானவன்'

கஎ,—ஆய்ச்சியர் குரவை.

சாறுக

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோயதல். குவிதல் - திரளுதல். இமில் - முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு அழகு; "மடவரன மடமான்" போல. உறிநறு வெண்ணெய்...........வருவதொன் றுண்டு

(இ - ள்) அங்ஙனம் பாலுறையாமையின முதனாளவெண்ணெய உருக

வைத்தனவும் உருகுகின்றவில்லை ; அதுவுமன்றி ஆட்டுமறிகளும் துள்ளிவிளை

யாடா ; குழைந்துகிடக்கும் ; ஆதலான நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண் ,

டென்றுளென்க.

உருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் - குழைந்துகிடக்கும்.

நான்முலையாயம்...........

.வருவழிதான் றுண்டு

(இ - ள்.) நாலுமுலையையுடைய் பசுத்திரள் மெயநடுங்கிநின்று அரற்றும்;

அதுவுமன்றிப் பசுக்களின்கழுத்திற பெரியமணிகளும் வீழாநின்றன ; ஆதலான்

நமக்கு வருவதோர் உறபாதமுண்டென்றுளென்க.

ஆயம் - பசுததிரள் நடுங்குபு - நடுங்கி. மான்மணி - பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிறகுக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்...........

....நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும் உருகாமையானும் ஆடாமை ,

யானும் வீழ்தலானும் வருவதொருதுனபமுண்டென றுசொல்லி மகண்முகத்தை

நோக்கி அஞ்சாதொழி; முனனர் ஆயர்பாடியில் எருமன்றத்து மாயவன் தமைய

ளுடாடிய பாலசரிதநாடகங்கள் பலவுள; அவற்றுள் வேல்போலும் நெடிய

கண்ணையுடைய பின்னையோடாடிய குரவைநாடகத்தை மண்ணின் மாதர்க்கெல்

லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணகியும் கண்டுநிற்க யாம் ஆடக்கடவேம்; இக்

கறவையும் கன்றும் பிணிநீங்குகவென்றென்றாளென்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும் ஆடாமையும் வீழ்தலுமென்

றெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாமையானுமென மூன்றனுருபுவிரிக்க; [1] "உம்

மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்" என்றாராகலின தான், அசை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒனபதின்மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;

"குரவை யென்பது... ... .
..இயல்பிற் றென்ப",

"குரவை யெனபது..........ஆட லாகும"
என்றாராகலின்.

கொளுசசொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கூத்திற்குக் கருத்து.

க.

காரி கதனஞ்சான்.....................கோதையாள்

(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது சீறறத்தை அஞ்சானைக் குறித்துச்

சென்று தழுவினானை விரும்பும், இநத மல்லாறகட்டிய

மாலையையுடையா
ளென்க.

---

[1] தொல்காப்பியம், இடையியல், சூ. சக.
[2] "கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவானை மறுமையும், புல்லாளே யாயமகள்" (கலி
க0ௗ.) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

உ.
நெற்றிசெகிலை..................மாதராடோள்
(இ - ள்.) இச்செகிற்சுட்டியேற்றை
வலிதொலைத்தானுக்குரியன ; இம்
மாதருடையதோள்களென்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில் ;
சிவந்தசுட்டியுமாம்.

ங. மல்லன் மழவிடை..............
..பூங்குழற்றன்
(இ - ள்) இவ்வளவிய இளைய ஏற்றைததழுவி

ஏறிச்செலுத்தினனுக்கு உரியாள்;
இம்முல்லைபூங்குழலாளென்க

தான், அசை

ச.
நுண்பொறி வெள்ளை..............மாதர்தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிலமறையினே றநற
வலிதொலைத்தானுக்கே ஆம்; இப் பெண்கொடியாகிய
தனமையையுடையாளுடைய தோள்களெனக.

ரு. பொற்பொறி வெள்ளை..........
...மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தினசிறறத்தைதக்
கெடுத்தவனுக்கு மனைவியாகும்; மென்முலையையுடைய நல்ல
கொடிபோலுமிவளென்க.

தான், அசை.

சு.
வென்றி மழவிடை..................குழலாள

(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏறறைத்
தழுவிச்செலுத்தினனுக் குரியள்; கொன்றைப் பழம்போலும்
குழலையுடைய இவளெனக.

"கொன்றைப பழக்குழற் கோதையர்" என்றார்
வளைய ப தியினும்

எ. தூநிற வெள்ளை.............மலராள்

(இ - ள்.) இப் பால்வெள்ளையேற்றை
வலிதொலைததானுக்கு மனைவி யாகும்; காயாமபூபபோலும்
நிறத்தினையுடைய இவளென்க.

எடுத்துக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக்
காட்டுதல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,

தொழுவிடை.......... ....கோதையார்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய
எழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார்;
இக்கோதையையுடைய ஏழுகன்னியரென்க

என்று தன் மகளை................பெயரிடுவாள்

(இ - ள்.) மாதரி
இங்ஙனங்கூறியவள் தன்மகள் ஐயையைநோக்கி இம்மக
ளிரைப் பழையநரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறுத்தி
இவர்க்குப் பண்டைத் துக்கோட்பெயரிடுவாள்:—

கஎ.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

௬௫

குடமுத
லிடமுறை..................வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை,
திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலையென

என்னை ? "ஆயஞ் சதுரந திரிகோணம
வட்டமெனப், பாய நான்கும் பாலை யாகும்" என்றார்.

அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு : "வட்ட மெனபது வகுக்குங் காலை, யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும", 'சாணளவு கொண்ட தொருவட்டந் தன்மீது, பேணியிரு நாலு பெருநதிசைக்—கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி யொன்பானு மூன் றும், வருமுறையே மண்டலத்தை வை." என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச் சாணாக ஒருவட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே இரண்டுவரம்புகீறி மண்டலஞ்செயது பன்னிரண்டுகோணமாக வகுப்பது நுதலிற்று.

"எதிரு மிராசி வலமிட மாக, வெதிரா விடமீன மாக—முதிராத, வீராறி ராசிகளை யிட்டடைவே நோக்கவே, யேரார்ந்த மணடலமென் றெண்" என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், இட்ட பன்னிரண்டுகோணத்திற் பன்னி ரண்டிராசிகளை நிறுததிளுல் இவறறுள் நரம்புடனியல்வன ஏழென்பதுணர்த் துதனுதலிற்று.

"எதது மிடப் மலவ னுடன்சியங், கோறறனுக் கும்பமொடு மீனமிவை— பார்த்துக், குரன்முதற ரார மிறுவாயக் கிடந்த, நிரலேழுஞ் செம்பாலை நேர்.' இவ்வேழும் இடபம் கறகடகம சிஙகம் துலாம் தனு குமபம் மீனமென இவறறு ணிற்கும்.

"துலைநிலைக் குர லுந தனுநிலைத துத்தமு, நிலைபெறு

கும்பத்து நேர்கைக் கிளையு, மீனத் துழையும் விடைநிலத் திளியு, மானக் கடகத்து மனனிய விளரியு, மரியிடைத் தாரமு மணைவுறக் கொளலே."

இனி இந்நரம்புகளின மாத்திரைகள்வருமாறு :

"குரலுத்த நான்கு கிளை மூன றிரண்டாங், குரையா வுழையிளி நான்கு—விரையா, விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார், களரிசேர் கண்ணுற றவர்"

எனக் கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும் ; உழையிற் குரல்பிறக்கும் ; குரலுள் இளிபிறக்கும் ; இளியுள் துததம்பிறக்கும் ; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும் ; விளரியுட் கைக்கிளை பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலிறநூன்றியநரம்பு தாரம் ; இவை விரிபபிறபெருகும் ; வநதவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி வட்டப்பாலையிலே நாலுடண்ணும் பிறக்கும ;

"தாரத் துழைதோன றப் பாலையாழ் தண்குர, லோருழை தோனறக் குறிஞ்சியாழ்—நேரே, யிளி குரலிற ருேனற மருதயாழ் துதத, மிளியிற பிறக்கநெய்த லியாழ." இவற்றுள், பாலையாழுள்ளே ஏழுபாலையிசை பிறக்கும. ' குரலிளியிற் பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று, வரையாது தாரத் துழைக்கும்—விரைவின்றி, யெத்தும் விளரி கிளைக்கீக்க வேநதிழையாய, துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்."

மூறிசு

சிலப்பதிகாரம்

இக்காம்பிற பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும்
துத்தமும் இளியும் நான்கு
மாத்திரைபெறும்; கைக்கிளையும் விளரியும்
மூன்றுமாத்திரைபெறும்; உழையும் தாரமும் இரண்டு
மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட் குரல்குரலாய் ஒத்து
நின்றது செமபாலை; இதனிலே குரலிற்பாகத்தையும்
இளியிற்பாகத்தையும் வாங்கிக் கைக்கிளை உழை விளரி
தாரத்திறகு ஒரோவொன்றைக் கொண்டுசேர்க் கத் துத்தம்
குரலாயப படுமலைப்பாலையாம்; இவ்வாறேதிரிக்க
இவ்வேழுபெரும் பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்குங்கால்
திரிந்தகுரல் முதலாக ஏழும் பிறக்கும். அவை
பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை; துத்தம்
குரலாயது படுமலைப்பாலை; கைக்கிளை குரலாயது
செவ்வழிபபாலை; உழை குரலாயது அரும்
பாலை; இளி குரலாயது கோடிப்பாலை; விளரி குரலாயது
விளரிப்பாலை; தாரம்
குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே
ஏழுபாலையுங்கண்டுகொள்க. இதனை *வலமுறையென்றும்;
மேறகேழுகமாக இருந்து திரிதலான். கிழக்கே
நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.
(இ - ள்.) குடதிசையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக்
குரல் துத்தம் கைக்கிளை
உழை இளி விளரி தாரமென இவர்க்கு
கிரலேயிட்டபெயரே மாதரிவிரும்பும்
பெயரென்க.
படைத்துக்கோட் பெயரிடுவாள் - இனி

ஆளுதற்கு இட்ட இடுகுறிப் பெயர் கூறுவாள்.
மாயவனென்றாள் ....
...........முறை (இ - ள்.)... ....
....
மாயவன்
சீருளா ....விளரிதான்
(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட
குரனரம்பைச்சேரப் பின்னை
யென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன;
வெள்ளையாயவனென்று பெயர்கூறப்
பட்ட இளியென்னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும்
நின்றன; கைக்கிளை
யென்னு நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; †
மூநதையென்னும்
தாரநரம்பிறகு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.
மூந்தை - மூத்தை; விகாரம். "முத்தை முதலிய
விகடி பிழைத்தா"
என்றார் பிறரும.
அவருள், வண்டுமூாய்...............ஆயர்மகள்
(இ - ள்.) வளவிய துழாயமாலையை
மாயவன்றோளிட்டு இசைநாடக
நூலோரால் இகலப்படாத குரவைக்கூத்திறகு
உட்பட்டாடுவாள் உலகளந்த மாயவன் தன்னுடைய
திருமார்பை இடங்கொண்ட அழகையுடைய திருமகளை
நோக்காமைக்குக் காரணமாகிய சிறப்பையுடைய
வளைபொருந்திய கையாளாகிய
பின்னை தானேயாமெனறு மாதரி வியந்தாளென்க.

(பி - ம்.) * 'வரன்முறையென்றார்', 'வலமுறையென்றார்', † 'மூத்தையாகிய அசோதையென்னுந் தாரநரம்பு',

கஎ.—ஆய்ச்சியர் குரவை.

௬௫௫

[1] "நீணிரைநப்பின்னை" என்றார் பிறரும்; நப்பின்னையென்பாருமுளர்.

ஐயென்றாள் - வியந்தாள்; [2] "ஐவியப் பாகும்" என்றாராகலின். ஆயர் மகள் - மாதரி.

கூத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம

செங்கிலை மண்டிலத்தால்..............பாணியென்றாள்

(இ - ள்.) சமநிலையிலேநின்று நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து மண்டலமிருந்து
அப்பொழுதே ஆடுதற்குத் தாளவுறுப்பை ஆராய்ந்துள்ளவரில் முதலெண்ணப் பட்ட குரமருனத்துநின்ற மாயவனுகிய அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தநரம் பாகிய பின்னையைநோக்கிப் பரந்தகனற கொலலையில் வஞ்சத்தால்வந்துநின்ற
குருந்தையொசித்த அவனை முல்லையாகிய இனிய பண்ணுலே பாடியாடக்கடவே மென்றுளென்க.

செநிலை - சமநிலை ஆன, ஒடு. கறகடகக்கை - நண்டுக்கை; ஆவது
நடுவிரலும் அணிவிர லு ம் முன் னே மடக்கி மறறை யிரண்டுவிரலுஙகோத்தல். அ ந்நிலயே - அப்பொழுதே

எ—(இ - ள்.) என திட்டு,

குரன்மந்தமாக... ....

பாட்டெடுப்பாள்
மந்தோச்ச சமம் கூ றுவார :—

(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள் குரலெனுநரம்பு மநதசுரமாக இளி யெனு நரம்பு சமசுரமாக வ ந்தமுறைமே ய துத்தமெனுநரமபு வலிசுரமாக

விளரியையும் வலிமையில்லாத மந்தசுரமாகப் பிடிக்கின்றவள் தன்னட்புகரம் பாகிய துத்தநரம்பர்யவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றுள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா..........கேளாமோதோழீ

(இ - ள்.) தோழீ, நிரைமேய்க்கின்றுழி விளவின கனியையுதிர்க்கவேண்டி அவ்விடத்தில் மேய்கின்றபசுவின கன்றைக் கு று ந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த மாயவன் நம்வழிபாட்டால இங்குள்ள பசுநிரையிடத்துவருவன ; அங்ஙனம் வந்தால் அவனூதும் கொன்றையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றுளென்க.

உ, பாம்பு கயிறு........

..........கேளாமோதோழீ (இ - ள்.) தோழீ, கடலைக் கடைகின்றகாலத்து மேருவரைமத்தத்திற் சுற்றுக்கயிறு வாசுகியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மாயவன் ந ம்வழி பாட்டால் ஈங்கு நம்மானிடத்துவருவன் ; அங்ஙன ம்வந்தால் அவனூதும் இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றுளென்க.

---

1 சீவகசிந்தாமணி, சஅடை. 2 தொல்காப்பியம்,

சிலப்பதிகாரம்

ங. கொல்லையஞ்சாரல்........ .....கேளாமோ தோழீ

(இ - ள்) தோழீ,
நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையால் வந்து நின்ற குருந்தைமுறித்த மாயவன நம்வழிபாட்டாற பகலே இங்குள்ள நம் ஆனிரையுள்வருவன்; அவன அங்ஙனமவநதால அவனூதும் இனிய முல்லையங்குழலோசையைக் கேட்போமெனறுளெனக.

கொன்றை ஆமபல முல்லை யெனபன சிலகருவி, இனி அவற்றைப் பண்ணென் றுகூறபவெனின், அங்ஙனங்கூறுவாரும் ஆம்பலும் முல்லையுமே பண்ணுதற்குப் பொருநதக்கூறினல்லது கொன்றையென ஒருபண்ணிலலையாதலானும் கலியுண் முல்லைத்திணையின் கண் ஆருமபாட்டினுள், "கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோறக, ணிமிழிசை மண்டை யுறியொடு தூக்கி, யொழுகிய கொன்றைத் தீங்குழன முரறசியர், வழூஉச்சொற் கோவலா தத்தமினநிரை, பொழுதொடு தோன்றிய கார்நனை வியன் புலததர்" எனக் கருவிகூறினமையானும்,

"அன்றைப பகற்கழிந தாளின் றிராப்பகற, கன்றின குரலுங் கறவை மணிகறங்கக், கொனறைப் பழக்குழற

கோவல ராமபலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம்

பென வார்ப்பவும்'' என வீணையாபதியுள்ளும் கருவிகூறிப

பண்கூறுதலானும்

இவை ஒருபோருண்மேல் மூன்றடுக்கிவந்த

ஒத்தாழிசையாதலானும் இரண்டு

பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின, செயயுட்கும்

பொருட்கும் வழூஉச்

சேறலானும் அங்ஙனங்கூறுதல் அமையாதெனக.

இதனுட் குழலெை றது வங்கியத்துப் பொதுபபெயா

இஃது ஐநது

கூறுபடும்:—

அவை * "ஓங்கிய மூங்கில ... ... பார்த்து"

என்பன.

நீளம் இருபதுவிரல்; சுறறளவு நாலரைவிரல்; இது

துளையிடுமிடதது

நெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரநிறுத்திக கடைநது

வெண்கலத்தாலே அணைசு

பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து

வலமுகம்வெளியாகவிடப்படும்;

என்னை?

"சொல்லு மிதறகளவு.........வங்கிய மென்" எனறாராகலின

இனி வங்கியததின துளையளவு: நீளம இருபதுவிரல்

; இதிலே தூம்பு

முகத்தின இரண்டுவிரல் நீக்கி முதல்வாயவிட்டு அ

மமுதல்வாயக்கு ஏழங்குலம்

விட்டு வளைவாயினும் இரண்டுவிரல்நீக்கி நடுவினின ற

ஒனபதுவிரலினும்

எட்டுத்துளையிடுக இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென்
றகழித்துநீக்கி நின்ற

ஏழினும் ஏழுவிரல வைத்து ஊதப்படும்,
துளைகளின்பரப்பு ஒருவிரலகலங்

கொள்ளுக;

என்னை? "இருவிரல்க ணீக்கி ......வங்கியத்தின்
கூறு" என்றாராகலின்.

இனி வங்கியமூதுமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்த துளையை
முத்திரையென்று

நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றிவாசிக்க

ஏழுவிரலாவன: இடக்கையிற்பெருவிரலும்
சிறுவிரலுநீக்கி மற்றை மூன்றுவிரலும வலக்கையிற்
பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேழும்;

---

[1] கலித்தொகை, ௧0௬. [2]
சீவகசிந்தாமணி, கூல்ஙி - ந. மேற்.

௭—ஆப்ச்சியர்குரவை:

சுறுன

என்னை? "வளைவாயருகொன்று... .....
...வைத்து" என்றாராகலின்.

இவ்வேழு துளைகளிலும் இசைபிறக்குமாறு: ச ரி
க ம ப த நி எனனும் -
ஏழெழுத்தினும் பிறக்கும்,
என்னை? "சரிக மபதநி .... சுததத
துளை" என்றாராகலின்.
ஏழிசையாவன: சடசம, ரிடபம, காந்தாரம்,
மததிமம், பஞ்சமம்,
தைவதம, நிடாதமெனவிவை. இவைபிறந்து
இவறறுள்ளே பண்கள்பிறக்
கும். இவறறுட் கூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல்
கொள்க. அவ்வாறு
கொள்ளுங்கால, கருவியெனபதனை
இடுகுறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறி
யாகக்கோடுமோவெனிற காரணக்குறியாகக்கோடும்; எ
னனை காரணமெனிற்,
கஞ்சத்தாமு குமுதவடிவாக அனைசுபண்ணிச
செறித்தலின் ஆம்பறகுழலா
யிற்றெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத்துருவித
துளைத்து ஊதலிற்கொன்
றைக்குழலாயிற்றெனவும் முல்லைக்கொடியால்
முப்புரியாகத் தெற்றியவளையை
வளைவாய்க்கட்செறிதது ஊதலின்
முல்லைக்குழலாயிற்றெனவுங கொள்க. • தொழுனைத

துறைவனோடு......... பாடுகேம்யாம
(இ - ள்.) .. ..
....
•

க. இறுமென்
சாயல்.................முகமென்கோயாம்
(இ - ள்.) கட்புலனுகநோக்குவார் மெனமையாகலின
இப்பொழுது இறு
மெனத்தகும் இடைநுடஙகுமபடி அசைபவள்து துகிலை
ஒளித்தானுடைய வடி
வின ழகையே புகழககடவேமோ, அனறி, அங்ஙனம
துகிலையொளித்தவன்
அவள்துகிலினகமகண்டு சோர்கின றவதனைக்கண்டு
சோர்கினற நறிய மெல்
லிய சாயலையுடையாளது காமக்குறிப்பையுடைய
முகத்தினழகையே புகழக்
கடவேமோ;
உ. வஞ்சஞ்
செய்தான்..................வடிவென்கோயாம
(இ - ள்.) தொழுனையாற்றினுள்
வஞ்சஞ்செயதானுடைய நெஞ்சத்தைக்
கவர்ந்தாளுடைய அழகையே புகழக்கடவேமோ, அனறி
அஙஙனம் தனனெஞ்
சத்தைக் கவர்ந்தாளுடைய அழகையும்
வளையையுமொளித்துக்கொண்டா
னுடைய வடிவையே புகழக்கடவேமோ;
ந. தையல் கலையும.. ....
......வடிவென்கோயாம்
(இ - ள்.) கலையையேயன்றி வளையையுமிழந்தானால்
தனகையிலேமறைந

தாளாகிய தையலுடைய முகத்தின் அழகையே
புகழக்கடவேமோ ; அன்றி அங்ங
னம் கையிலே மறைந்தாளுடைய
முகத்தின் நன்மையைக்கண்டு இரங்கி மயக்
கத்தையுழந்தானுடைய வடிவையே
புகழக்கடவேமோவென்றானெனக.

இவை தூவைமக்னி கூடியது
ஒன் றன்பகுதி—(இ - ள்.)
ஒறறைத்தாளத்தின கூறு.

ருஅ

சஙுஅ சிலப்பதிகாரம்

கதிர்திகிரி ....
நரம்புளர்வார்
(இ - ள்.) பகற்கதிரைத் தன்கையாழியான் மறைத்த
கடல்போலும் வண்
ணத்தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளாள் ;
மதியையொத்த திருமேனி
யையுடைய அவன் றமையன வலப்பக்கத்துள்ளாள் ;
கட்டவிழ்ந்த மலர்பொ
ருந்திய கூந்தலையுடைய பின்னை அவளுடைய
தாளவொற்றறுப்பைப் புறங்
காக்கின்றவா மூதியவேதத்தின சிக்கையென
னுமங்கத்தை ஆராயும் முத
னரம்பை உருவிவாசிக்குமகாரதனெனக.

சிக்கையென்பது, இசை

மயிலெருத்து......................நரம்புளாவா

(இ - ள்.) மயிலினது புறக்கழுத்தையொத்த திருமேனியையுடைய மாய

வன வலபக்கத்துள்ளான்; பயின்ற வெள்ளிய மலர்போலும் மேனியையுடைய

அவன் தமையன் இடப்பக்கத்துளளான், சிறுபுறமாகிய எருத்தங்கோட்டிய

பின்னை அவளுடைய தாளவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர் குயிலுவருட் செறி' புப்புணர்ந்திருக்கும்

தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனு

ரென்க.

கொளையென்பது ஒற்றறுப்பு; அது முன்னர்க்கூறினும்

மாயவன்றன்...

..........குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன தனதமையனோடும எழுதிய வளையைக் கையின்

கணுடைய பிஞ்ஞையோடும் கோவலருடைய சிறுமியர்களுடைய மணமாலைகள்

புறத்தேவீழ்ந்ததசையக் கோத்த கைகளிலணிந்த வளைகளொலிக்கின்ற தாளத்

துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அசோதைப்பிராட்டியார் தொழுதேத்தத் துவராபதியில்

எருமன்றத்தே அன்றாடிய குரவைக்கூத்து மிகவும் பெருமையையுடைத்தா

யிருந்ததென மாதரிவியந்தாள;

ஒடு இரண்டும எண்ணொடு சிறுமியா - சிறுபெண்கள்; நடநாட்டு வழக்கு. ஓ, வியப்பு

எல்லாநாம்—(இ-ள்.) நாமெலலாம, எலலா-மடீ,தோழியென்றுமாம்.

புள்ளூர் கடவுளை...

............பாணியொன்றற்று

(இ - ள்.) கருடப்புள்ளையூாகினற கடவுளை மிகவுமபோற்றுவேம; இக்குர வையுள் உள்வரியாகிய ஒருபாட்டினுனெனக .

க. கோவா மலையாரம....................என்பரால்

(இ - ள்.) கோக்கபபடாத தன பொதியின மலையிலாரமும கோக்கப்பட்ட தன் கொற்கைக்கடலிலாரமும இந்திரனமுணிந்து இட்ட பூணாகிய ஆரமும் இம்மூனறு வகையாரமும் தென்னாகோன மார்பிடத்தன; அங்ஙனம் தேவர் கோனாரமீருகவுள்ளனபூண்டான் யாவனென்னின், வளவிய அவரையிடத்துப் பசுத்திரவேமயதனுக் குருநதையொசித்தானெனறுசொல்லுவா;

கோவா, கோதத இரண்டும்வெளிப்படை.

[1] இதனை நாரதசிகைஷயென்பர் வடநூலார்; நாரதசீகைஷயென்றும் வழங்கும்.

கஎ.—ஆய்ச்சியர் குரவை.

உ. பொன்னிமயக்
கோட்டு.....பொருபடையா னென்பரால்

(இ - ள்.) பொனனுகிய இமயவரைக்
கொடுமுடியிலே தன்புலியைப் பொறித்து இபபாலுள்ள
மண்ணையெலலாமாண்டவன மதில்சூழ்ந்த புகாரில் வாழும்
வளவனுகிய வேநதன் ; அவன யாவனெனின,
பொறறிகிரியைத தான் பொருதற்குப் படையாகவுடைய
மாலென றுசொல்லுவர் ,

ங. முந்நீரி னுளபுக்கு... ....கடைந்தா

னென்பரால்

(இ - ள்.) கடலினுள்புக்கு மூவாத
கடமபைவெட்டினவன வளவிய வஞ்சி யில் வாழும
வேநதனுகியசேரன ; அவன யாவனெனின,
வரையென றுசொல் லப்பட்ட தனது தோள்களையோச்சிக்
கடலைக்கடைநத மாலென் றுசொல்லுவர்.

[1] முநநீர் - கடல் ; ஆகுபெயர் ; ஆறறுநீா ஊறறுநீர்
மேனீரென இவை

யென்பார்க்கு அறறன று ; ஆறறுநீா மேனீராகலானும
இவ்விரண்டுமில்வழி

ஊறறுநீரும் இன்றுமாதலானும இவறறை முநநீரென்றல்
பொருநதியதன் று ; முதியநீரெனின, [2] "நெடுஙகடலுந
தனனீாமை குன றும்" என்பதனுல் அதுவும் மேனீரின றி

அமையாமையின ஆகாது, ஆனால் மூந்நீர்க்குப் பொருள் யாதோவெனின், முச்செயகையையுடையநீர் முநநீரென்பது; முச்செயகையாவன மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழிததலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

மூவாக்கடப்பு வஞசததால நிறகினறதாகலின, மூப்பினறி ஒருநாள் போலநின்றகடம்பு. மூவா, மூததவென்னும் பெயரெச்சதததெதிர்மறை.

இவைமூன்றும் பூவைநிலை

இவறறுட் சேரனை முறகூறுது பாண்டியனை முறகூறியதெனனையெனின, இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இக்காப்பியஞ்செயதவர் விழைவுவேறுப் புற்ற சோழனியாதலானும் [2] 'முடிகெழுவேந்தர் மூவர்க்கு முரியது' எனச் சாத்தர் கூறினமையானுமெனக.

இவை உள்வரிவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி........மாயமோ மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனே! கமலவுந்தியாய! நீ முன்பு ஒருநாள் வடவரையை மததாகநாட்டி வாசுகியெனனும்பாம்பைக் கடைகயிறுகப்பூட்டிப் பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய; அங்ஙனம் கடலைக்கலக்கியநின்கைகள் அசோதைப்பிராட்டியாருடைய

கடைகயிறருலேகட்டுண்டகை; இஃது ஒரு மாயமோ; மிகவும் மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றுரென்க.

---

[1] "முந்நீர்விழவின்" (புறநா. கூ.) என்பதன் விசேடவுரையையும், "முந்நீர் தாப்பண்" (பெரும்பாண். ௪௪௧) என்பதனுரையையும், "முந்நீர்ப்பிறந்த" (சீவக. ஓ.) என்பதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

[2] திருக்குறள், கஎ. [3] சிலப்பதிகாரம், பதிகம், கூக.

கடல்வண்ணன், அண்மைவிளி; [1] 'அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்" என்பதனால். இது மேலுங்கொள்க.

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே.......... மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) மாலையாய! ஐயமறறபொருள் இவனெனறேகொண்டு அமரர் திரளெல்லாம் உன்னைத தொழுதேத்தாநிற்கவும், நீ மிக்க பசியொன்றுமின்றியே உலகடங்கலுமுண்டாய; அங்ஙன முண்டவாய களவிடத்தே உறிவெண் ணெயைப் பெரும்பசியாலே

உண்டவாய; இஃது ஒருமாயமோ? எங்கட்கு மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதெனறுரெனக.

அறுபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை; ஐயமற்றபொருளென்றுயிற்று. இனி அறுபொருள் - தீர்ந்தபொருளென்றுமாம்; "அற்றகாரியம்" என்றாற்போல. இனி அறுபொருள் - அறுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்த பொருளென்றுமாம்.

ரு.

திரண்டமரா......................மருட்கைத்தே

(இ - ள்) திருமாலே! அட்டாய்! அமரா திரண்டு எத்தாநிற்கும் நினது செங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும் இருணீங்கநடந்தாய; அங்ஙனம் இருணீங்கநடந்தவடி பஞ்சபாண்டவாக்குப் பின்பு தூதாகநடந்தவடி; இஃது ஒருமாயமோ, எங்கட்கு மருட்கையையுடைததாயிராநின்றதென்று ரென்க.

அமராதிரண்டென மாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம், மாறு - பகை

இவை மூன்றும் முன்னிலைப்பரவல்.

சு. மூவுலகு

மீரடியான்........................செவியே

(இ - ள்.) இரண்டடிக்குக்குறைபடும்படி

மூவுலகையும முடியததாவிய
சேவடி சிவக்கும்படி தமபியோடுங்கூட வனததின
கட்போநது சோவென்னும்
அரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும்
போரினகண்தொலேந்துமடியவும் அதுவேயு
மன்றிப் பழைய இலங்கையையும காவலழித்த
சேவகனுடைய புகழைக்கேளாத
செவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய
புகழைக்கேளாத செவியும் சில
செவியேதாமென்றாரெனக
உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்ன செவியெனறா;
மண்ணினும் மரத்
தினும் கலலினும செவியுண்டாகலின. போந்து
மடியக்கட்டழித்த சேவக
னென்க. ஏகாரம், ஈண்டுப பிரிநிலை.
செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின்,
செவியுமெனனும்மை இழிவுசிறபபு.

உ. பெரியவனை மாயவனை.............
.கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாததேவரினும் பெரியவனை
மாயஙகளைவல்லவனைப் பெரிய உலகனைத்தையும் விரிகின்ற
கமலவுநதியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல்

---

[1] தொல்காப்பியம், வினைமரபு, சூ. ௪0.

கள்.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

வ. ௬௬௬

கனிவாயீறாகவுள்ளனவெல்லாம் செய்ய கரியவனைக்
காணப்பெறாதகண்கள்
என்னகண்களோ; அங்ஙனம் காணுங்கால்
இமையாதுகாண்டலின்றி இடையே
இமைத்துக்காண்பார்கண்கள்
என்னகண்களோவென்றாரென்க.
விரிகமலம், வினைத்தொகை. செய்ய
கரியவனென்பது விரோதமென்னு
மலங்காரம். என்னகண்களென்றதற்கு
முன்னர்க்கூறியவாறேகூறுக; பீலிக்
கண்ணுமுண்டாகலின் இனி இமைத்துக்காண்பார்
கண்ணென்றது மக்கள்
கண்ணையெனினுமமையும்.
௩. மடந்தாழு
நெஞ்சத்து............நாவென்னநாவே
(இ-ள்.) மடந்தங்கிய நெஞ்சத்தையுடைய
கஞ்சனார்செய்த வஞ்சங்களைக்
கடந்தவனைத் திசைநான்கினுமுள்ள தேவர்கள்போற்ற
ஆரணம்தொடர்ந்து
முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர்பால் தூதுநடந்தவனை
ஏத்தாத நா என்ன
நாவோ; நாராயணாவென்றுகூறாத
நாவென்னநாவோதானென்றாரென்க.
மடமை - அறிவின்மை தாழ்தல் - தங்குதல.

கஞ்சனுர், செறலின்கட்
பான்மயக்கம்.
எனன நாவோவென்றதுமது ; சிறகைநாக்
கலப்பைநா இவையு மண்
டாகலின்.
இவை மூன்றும் படர்க்கைப்பாவல்
என்றியாங்கோத்த.............கடிப்பிகுமுரசே.

(இ - ள்.) என்றுகொண்டு நாம்தொடுத்த
குரவைக்கூத்தினுள் நாம் ஏத்
தியதெயவம் நம ஆவிடத்துத் தலைபபட்டபிணிகளை த
தீர்ப்பதாக ; கொற்றத்
தையுடைய இடியைபபடையாகவுடைய இந்திரனுடைய
முடியிடத்தையுடைத்த
தொடிபொருந்திய தோளையுடைய தென்னனுடைய
கடிப்பானெறியுமுரசம்
வேந்தர்மருள எந்நாளும மாறுரைவென்று
முழங்குவதாகவென ச்சொல்லி
வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தாரென்க.
இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

கள.—ஆய்ச்சியர்குரவை
முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது
துன்பமாலை.

ஆங்கு,
ஆயர் முதுமக *ளாடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் † புனைசாந்துங் கண்ணியு
நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ லடியேத்தத்

ரு. தூவித் துறைபடியப் போயினாண் மேவிக்
குரவை முடிவிலோ ரூரரவங் கேட்டு
விரைவொடு வந்தா ளுளள

அவடான்,
சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாளந்
கo. சொல்லாடுளு சொல்லாடுந் தான்

நங்கைக்குச

§ எல்லாவோ,
[1]காதலற் காண்கிலேன் கலங்கிநோய்
கைம்மிகு — மூதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென்
னெஞ்சன்றே ________________________________

____

க ஆங்கு - அவ்விடத்து

உ. ஆயர் முதுமகள் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலாள் - ஐயை.

ச. நீடுநீர்வையைக்கண்ணே. நெடுமால் - ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார்.

ரு - ௬. பூமுதலாயினவற்றைத் தூவி. துறைபடிய - தீர்த்தமாட; துறை படிதல் - பலியிடுதல். . ...

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை;

வேறொருத்தியென்றுங்கூறுவர்.

௯. சொல்லாடாமல்நின்றாள், அந்தக்கண்ணகிக்கு.

௧0. சொல்லாடும் - சொலவுதலைச்செயயும். தான - அந்நிலைதான்.

௯ - ௧0. அனறிச் சொல்லாடாளாயநின்ற அந்த நங்கைக்குக் கண்ணகி தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்

௧௧. எல்லா - தோழீ..... ....

---

[1] "காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக, ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி" "காதலற் கெடுத்த நோயொ டுளங்கனன், றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ளுயிர்த்து" (சிலப். ச: ௫அ - ௬; உஉ: ௬௫௧ - உ); "காதலர்.....பொத்தி, ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்காது", "செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து", "வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" மணி. உ: சஉ - ௬; அ: ௫அ; ௧அ: ௬௭.

(பி - ம்.) * 'ஆட்டிய' † 'புலர்' ‡ 'அடியேத்தித்' § 'எல்லா, காதலர்க் காணேன் கலங்குநோய்கைம்மிகவுதுலை'

. . ௧அ. — துன்பமாலை.

பூதலே தோற்க வுயிர்க்குமென்
னெஞ்சாயி

கரு. னேதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி
யோதோழீ

நன்பகற் போதே † நடுக்குநோய்
கைம்மிகு

மன்பனைக் காணு தலவுமென்
னெஞ்சன்றே ; யன்பனைக் காணு
தலவுமென் னெஞ்சாயின்

மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி
யோதோழீ

உ0. தஞ்சமோ தோழீ தலைவன்
வரக்காணேன்

வஞ்சமே யுண்டு மயங்குமென்
னெஞ்சன்றே

வஞ்சமோ யுண்டு மயங்குமென்
னெஞ்சாயி

‡ னெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி
யோதோழீ

[1]சொன்னது :—

உரு. அரைசுறை கோயி லணியார் ஞெகிழங்

கரையாமல் வாங்கிய களவனு மென்றே

கரையாமல் வாங்கிய களவனு மென்றே

குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே
ஃ எனக்கேட்டு,

௯௦. பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டென
செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் || கேள்வனை
யெங்கணு வென்னு வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்

கரு. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயுறுருள்; ஏதிலாரெனறது மறை
யச்சொன்னவாகளை; ஏதிலார்-நகரிலுள்ளாருமாம்; தோழியெனறது, ஐயையை.

உ௦. (பா) தஞ்சமோகாணேன — வேறுதுணைகாண்கின றிலேன்.

உக. வஞ்சமோவுண்டு - கிருத்திரிமமான தொனறுண்டு. நெஞ்சுமயங்கும், முற்று.

உஉ. ஆயினை - ஆதலால

உ௩. எஞ்சலார் - அயலார். எவனென்றாள், வருபாட்டைப்பறறி.

உ௪. சொனனது - அவர்கள் சொனனபடி

உ௫. ஞெகிழம் - சிலம்பு. உசு. கரையாமல - ஓசைப்படாமல.

உ௮. கொலைகுறித்தனரென்றாள், ஐயை.

௩௧. திங்கள் முகிலோடு நிலங்கொண்டாறபோல

௩௩. (பா) எங்கணுய - எங்குற்றாய். மாழ்குதல் - மயங்குதல்.

[1] உ௯ - ௩௩: இவை தனிச்சொற்பெற்றுத் தனியேவந்த கொச்சகவொருபோகிற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௧௪௯ - ந.

(பி - ம்.) * 'வாழிதோழி' † 'நடுங்குநோய் கைமிகவன்பனை' ‡ 'எஞ்சிலார் சொன்னதெவன்வாழி தோழி' § 'எனப் பொங்கி' || 'கோவலனை'.

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமூழ்கத்
௬௫. துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போன்
மன்பதை யலர்தூற்ற மன்னவன் றவறிழைப்ப
வன்பனை யிழந்தேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ
நறைமலி வியன்மார்பி னன்பனை யிழந்தேங்கித்
துறை * பல திறமூழ்கித் துயருறு மகளிரைபபோன்
௬௰. மறனொடு திரியுங்கோன் மன்னவன் றவறிழைப்ப
வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண் டழிவலோ
தம்முறு பெருங்கணவன் † றழலெரி யகமூழ்கக்
கைம்மைகூர் துறைமூழ்குங் கவலைய மகளிரைப்போற் செமமையி
னிகந்தகோற் றென்னவன் றவறிழைப்ப ௬௫.
விமமையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி யழிவலோ
காணிகா,

[1] வாய்வதின் வந்த குரவையின்
வநதீண்டு
‡ மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டேமி
ஞய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க
ருo. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணீயறிதி

காய்கதிரச் செல்வனே கள்வனோ
வென்கணவன் களவனோ வல்லன்
கருங்கயற்கண் மாதரா
யொள்ளெரி யுண்ணுமிவ் வூரென்ற
தொருகுரல.

ருசு. இடரெரி - இடரசெயயெரி.
சக. அறனென றது, தருமதேவதையை.
சரு. கைம்மையொழுககததினையுடைய நோனபு.
சரு. இம்மையுமென றது, பரலோகததையுங்கருதி.
சசு. (பா) காணிகா காணிகா: இகவென பது
ஈறுதிரிநதது; இரணடும விரைவினகண்வநதன
சஎ. வாயவதின்வநதகுரவை - புததிபூருவமாக
எடுததகுரவை.
சஅ. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேடக கேட்க;
இரட்டித்தார், எல்

லாரும கேட்டமகு

ருகூ. ஊருண்ணுமென றது, முறமு ஒருகுரல - அசரீரி.

---

[1] சஎ - ருகூ. ஐந்தடியின்மேல ஈரடிமிக்கு வந்த ஒருபோகிற்கு இதனைமேற்

கோள் காட்டினர்; தொல். செய். சூ. கசகூ. ந.

(பி-ம்.) * 'பலதொழுர்' † 'தழலெரியிடை' ‡ 'ஆயர்மட'

கஅ— துன் ப ம ா லை. சுசரு

ஆங்கு—(இ - ள்) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்...................வந்தாளுளள்

(இ - ள்.) மாதரி, இங்ஙன ம அவராடிய கு ரவைமுடிநதவளவிலே [1] ஒழுக்க

முத நீரையுடைய வையையாறறின்கரையிடதது நெடுமாலடியைப பூமுதலிய

வற்றைத்தூவி எததுதறகு நீராடப்போயினளாக, சாயலாள் வேறொருத்தி

உண்ணகரததுப பிறந்ததொரு வார்ததைகேட்டுச் செனறிருநது கூறுதற்கு

விரைவோடுவநதாளுளளெனக

ஆடிய சாயலாளெனச் சோதது அசைநத
சாயலாளெனபாருமுளர். புனை
சாந்து - மெய்ச்சாநது. நெடுமால
அந்தர வானத்தெம்பெருமான். துறை
படிதல் - நீராடுதல ; அக்காலவெழக்கு முதுமகள்
போயினுளுடைய சாயலாள்
அரவங்கேட்டு வநது அவ்விடத்து நினறுளளெனெ
ஐயைமேலேறறுவாரு
முளர். போயினுள்கேட்டு வநதாளுளளெனப்
பொருண்மைகூட்டலாக்கி மாதரி
மேலேறறலுமொனறு. இது புறனுசேரியாதலின்,
ஊரரவ மென்றூர்.

அவடான்—(இ - ள்.) அஙஙனம்
விரைவொடுவநதுநின்றவடான,
சொல்லாடாள்...................
.சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்) அஙஙனங்கேட்டுவநது கண்ணகிக்குத
தனவாக்காறசொல்லா
ளாயக் குரவைமுடிதது நீராடிவநது நின்ற
ஆயாமகளிர்க்கு மறையிற்கூறி
அவரோடுதானும விமமுற்றுநினறவள் அவளழகும
இளமையும் தனிமையுங்
கண்டு ஆற்றுளாய நெஞ்சழிநது சொலல
நாவெழாதுதான நிறகுமெனக.

இனி வாக்காறசொல்லாதவள் தனமெயப்பா
டடாற சொல்லுமெனறு
மாம. இனி அஙஙனநினறுளாகிய அநநஙகைக்குக

கண்ணகி தானசொல்லாடு

மெனினுமமையும். அது மேறகூ றகினறா :—

எல்லாவோ—(இ - ள்.) ஏடீ, ஓ,

இரக்கக்குறிபபு.

காதலற

காண்கிலேன்.................வாழியோதோழீ

(இ - ள்.) தோழீ, எனகாதலனை

வரககாணகினறிலேன ; அங்ஙனங்காணு

மையின் நெஞ்சுகலஙகி நோய கைமமிகாநினறது ;

அதுவேயுமன்றி உலையி

லூதுந்துருத்திமூக்கும தோறகும்படி மூச்சும்

அழலெழவுயிராநினறன ; இவை

இங்ஙனமாகாநிறகுமாயின எனனைநோக்கி இவ்வாயச்சியா

குறிப்பாற்கூறுகின்

றது யாதோவென றறிகினறிலேனென

இரஙகிக்கூறினாளென க.

அனறேயெனபது, அசை. ஏதிலாரென்றாள் ,

சொன்னவளையும கேட்

கினறாரையும. வாழி, இடைசசொல். ஓவெனபது,

இரக்கக குறிப்பு. இவை

மேலுஙகொள்க. நெஞ்சு கலஙகிக கைமிகும

உயிாக்குமெனக. சொனன

தெவனெனறு அறிதியோவெனனும விஞபொருணை

மதோனற உரைப்பினு. மமையும.

---

1 " வையை யென்னுற பொய்யாக் குலக்கொடி " (சிலப். கக : கஎo) ; " வையை

யன்ன வழக்குடை வாயில்'' மதுரை. ௩௫௬.
௫௧

௫௮௬ சிலப்பதிகாரம்

நன்பகற்போதே......... .... .தோழீ
(இ - ள்.) தோழீ நனபகற்பொழுதின்கண்ணே
நடுக்கமுறுவிக்குநோய் ஒருகாற்கொருகாற்
கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னால் அன்புசெய்
யப்பட்டானையும வாக்காண்கின்றிலேனாதலால் என்னெஞ்சு
வருந்தாநின்றது;
இவை யிங்ஙனமாகாநிற்குமாயின குறிப்பால்
இம்மகளிர்பலரும் கூறுகின்றது
யாதோவென்றறிகின்றிலேனென்றுளைக
கோவலன் போனபோதே தனனெஞ்சு
கலஙகுதலால் நன்பகறபோதே
யென்றாள்.
தஞ்சமோதோழீ.
..................வாழியோதோழீ (இ - ள்.) தோழீ,
இவ்வயலாாசொலலுகின்றமறை எளிதன்று; அதற்

கேற்ப என்றலைவனையும் வரக்காண்கின்றிலேனாகலின, என்னை வஞ்சித்ததொன் . றுண்டு ; அதுவேயுமன்றி எனனெஞ்சுமயங்காநின்றது ; இவை இங்ஙனமாகா நிறகுமாயின், குறிபபால் இவர்சொல்லுகின்றது யாதோவென்றறிகின்றிலே னென்றாளென்க.

இனி, தோழீ, எனக்கு இனி என்ன தஞ்சமுண்டென அழுகையிற்றேன் நிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாட்டாக்கினுமமையும் ; தஞ்சமாயல்லவென் பதுபோல நின்றது: தோழீயென்றது - ஐயையை.

சொன்னது—(இ - ள்.) அவள்சொன்னபடி ;

அரசுறைகோயில்...... ....

.கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம இவளிரஙகாநிறக ஊரரவஙகேட்டு விரைவொடுவநது சொல்லாடாளாயச் சொலலாடுகின்றவள் அரசன்விரும்பியுறையும் அந்தப் , புரத்திலிருக்கும அழகுநிறைநதசிலமபை வருநதாமல தனகைத்தாக்கிக் கொண்ட கள்வனிவனேயாமெனறு ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வேறகாரர் இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தனரெனறாளெனக

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு இறுதிபயக்குமெனக்கருதிப் பரியா யத்திற்கூறினளாம். எனறேயென்ற ஏகாரமிரண்டினும்

பிறந்த தேற்றத்தைப் பிரிநிலையால
எதிர்மறைததுக்கூறிஞள். இதனை
ஐயைகூறறெனபாருமுளர்.

அரசன் கோயிலென்றது 'உறைகோயில்' என்றமையான
அநதப்புரமாயிற்று.

கரைதல - ஓசைபபடுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்) என்று
அவள்சொல்லக்கேட்டு, — பொங்கி யெழுந்தாள்...
.... மாழ்குவாள்

(இ - ள்.) தனது ஆற்றுமையான வசமழிந்து நிலத்தினின்றுமெழுந்து மறித்தும் விழுநதகிடக்கினறவள் எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடநதாளெனின், கதிரையுடைய திங்கள், பொழியக் கால்கொண்டுவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில் வீழ்தலைக்கொண்ட தெனவிழுநதாள்; விழுநதவள் தனகணவன் முனனர் வருகெனப்பொருந்துதலாற செவவரிபாயநதகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி கையால

க ௯.—துன்பமாலை.

கஅள்

மோதிக்கொண்டழுதாள்; பின்பு தன்கொழுநனை நீ
எவ்விடத்தாய்தானென்று
வருந்திப் பொருமி மயங்கி யாவுநதோன்றுவென்று
அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் குழைநதகுழலுக்கும் திங்களும்
புயலுமுவமை. எழுந்தன

ளாய விழுநதவள் மாழ்குவாளாய அழுதாளெனக.
ஆண்டுக் [1] "கண்ணகிகருங்
கண்" என்றவர் ஈண்டுச் "செங்கண்" என்றார், காலையில்
தலையளியாற்பிறந்த
செவ்விதோனற ஆஅ, இரக்கக்குறிப்பு
இனி மாழ்குவாள் எழுநதாள் கொண்டென
விழுந்தாள்; விழுந்தவள்
செங்கண்சிவப்பத தனகேள்வனை எவ்விடத்தாயோஓ
ஆஅவென அழுதா
ளெனவுமாம்
இன்புறு
தங்கணவர்..................கொண்டழிவலோ
(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருண்டழுதவள்,
தம்மோடின்புற்ற தம்கணவர்
இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்மூழ்க அவரோடு
அதனிடைமூழ்காது துன்ப
முறுந்தன்மையவாகிய கைம்மைநோன்பைநோறறு
இடர்ப்படும் [2] உயவற். பெண்டிரைப்போல
மககட்பரபபினுள்ளோரெல்லாம தனனைப்பழிதூறறும்படி
பாண்டியன் தவறறைச்செயய அனபனையிழநதேஞ்கிய
யான இருநதழுவாள்
ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கிஞளென்க.
துன்புறவனவென்றார்; [3] "வெள்ளெட் சாநதொடு
புளிப்பெய தட்ட,
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பாறபெய பள்ளிப்
பாயினறு வதியும்" என்ப

நறைமலி...................கொண்டழிவலோ

(இ - ள்) நறைமிக்க அகன்ற மார்பினையுடைய

தம்நண்பன் நெருப்பின்

மூழ்க அவனையிழந்து ஏங்கி

நீர்த்துறைகள்பலவற்றுள்ளும் தாம்குளிரப்புக்

காடித் துயரமுற்றிருந்தழும உயவன்மகளிரைபோல,

மறத்தொடுபொருந்தி

அறத்திற்றிரியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன

தவறறைச்செய்யப் பார்த்

திருந்த அறக்கடவுளென்கின்ற அறிவறறேய! யான

அங்ஙனம வருத்த

முற்றிருந்து இரங்குவாளொருத்தியோ; கூறெனறுளென்க

மூழ்குதல் - அழுக்கறக் குளிரக் குளித்தல்.

அறனெனுமடவோயென்றுள்;

உன்னைநீத்துப் பகையாகிய மறனொடுதிரியக்கண்டும்

ஆண்டுநினறுயெனப்

புலந்து.

தம்முறு பெருங்கணவன்........

.இனைந்தேங்கி யழிவலோ

(இ - ள்) தம்மோடொதத அன்பையுடைய

தலைமைபொருநதியகணவன்

அழலும் எரியிடத்தேமூழ்கத் தாம் அவனோடு

அவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது

கைம்மை நோன்புமிகும் நீத்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும் உயவறபெண்டிரைப்

---

[1] சிலப்பதிகாரம், இ : உகஎ.

[2] உயவற்பெண்டிர் - வருந்துதலையுடைய மகளிர்; "உயவர்பெண்டிரேமல்லேம்"

புறநா. உ௪௬.

[3] புறநாணூறு, உ௪௬.

போல,செமமையினின் றுநீங்கின கோலையுடைய தெனனவன தவற்றைச்செயய இப்பிறப்பின்கண்ணும இப்பெயர்படைத்து மிகவருந்தி இங்கிருந்து அழுவா ளொருத்தியோயானெ னறுளென்க.

இம்மையுமென றது, பரலோகத்தையுநினை ந்து. ஆவது இம்மையிற் புகழையும மறுமையிற புண்ணியததையும விட்டெனறபடி

காணிகா—(இ - ள்) காண்பாயாக,

[1] இகவென்னுமுனனிலையசை இகாவென ஈறுதிரிந்து காண்பாயாக வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வநத ....இவ்வூரென்ற தொருகுரல்

(இ - ள்.) வாயபபுடைத்தாகிய உறபாதசாநதிப்பொருட்டு ஆடிய இக்குர

வையுள் வநதுதிரண்ட ஆயருடைய மகளிர் நீரெல்லீருங்கேண்மின் ; அங்ஙன மாகிய மகளிரெல்லீரும் கேட்பீராக ; பரந்த திரையையுடைய கடல்சூழநத

இவ்வுலகிலுண்டான பொருளில் நீயறியாதபொருளில்லை, ஆதலாற கதிர்ச்செல

வனே, நீயறிய என்கணவன் கள்வனோவெனறுளாக, அவன் அசரீரியாய்நின்று கூறுகின்றவன், நினகணவனோ கள்வன ல்லன , அவனைக் கள்வனென்ற இவ் ஊரை மாதராய, எரியுண்ணுங்காணெனறுனெனக.

கேட்டீமின - கேண்மின ; ஒருசொல. கேட்டைக்க - கேட்டையென னும்

வினையசைச்சொல, உடனடுக்கிவரற்பாலது கேட்டீமினெனபதனோடு மொழி

யிடையடுக்காகி ஈற்றுவியங்கோட்பொருண்மையாற கேட்கவென்னும்பொருட் டாயிற்று.

பாயதிரை-பரநததிரை. படுதல் - உண்டாகுதல். ஓகாரம், பிரிநிலை.

ஒள்ளெரி - நின்ஏவல்கேட்குமெரி இவ்வூர் - இதுசொன்ன இவ்வூர்.

இனி ஓகாரத்தை இரக்கக்குறிபபெனினுமமையும். உண்ணுமிவ்வூர் -, இவ்வூரையுண்ணும்; முறறும்மை

இது, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

பத்தொன்பதாவது

ஊர் சூழ் வரி.

என்றனன் வெய்யோ னிலங்கீா
வளைத்தோளி
நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி

முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு
* நிறையுடைய பத்தினிப் பெண்டிர்கா
ளீதொன்று
ரு. பட்டேன் படாத துயரம் படுகாலை

யுற்றே னுறாத துறுவனே யீதொன்று
¹ கள்வனோ வல்லன் கணவனென்
காற்சிலம்பு
கொள்ளும் † விலைப்பொருட்டாற்
கொன்றாரே யீதொன்று
மாதாத் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

௬ ௦. காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று
காதற் கணவனைக் கண்டா லவன்வாயிற்
றீதறு நல்லுரை † கேட்பனே யீதொன்று
தீதறு நல்லுரை கேளா § தொழிவேனே
னோதக்க செய்தாளென் றெள்ள ||
விதுவொன்றென்

உ. நின்றசிலம்பு - மறறைச்சிலம்பு;
மறறைச்சிலம்பைக் கையிலேந்தி
நின்றிலளெனக

ரு. ஒருவாபடாத துயரம் யானபட்டேன. படுகாலை
- அநதிபபொழுது., சு. ஒருவருருததுறறேன,
நானுறக்கடவேனே. ஈதொன்று - இஃது ஒரநி
யாயம்

[ஆதிததனையுஞசானறுகாட்டி இவன
தீதிலனெனனும் நல்வாரத்தை கேட்
பேனெனறமையால, அநியாயஞ்செயதாாகளென்று
எல்லோர்க்கும் தோற்
றிறறு;]

அ. விலைப்பொருட்டால் - விலைகொடாமைக்காக.

கஉ - ச தீதிலனென்னும நல்வாரததை கேடபேன
; கேட்டிலேனாகில்,
பினபு நோதக்கசெயதாளெனறு இகழ்க. எள்ளல், [2]
'பயனிலசொற் பாரா
ட்டு வானை மகனெனன, மக்கட் பதடி யெனல்''
எனபதுபோலக்கொள்க.

[1] "கள்வனோ...ஈதொன்று: என்றதும் இதுவென்னும் சுட்டுமுதல் உகரவீறத
வின், அது செய்யுளகத்துப் புறனடையான்முடியும்" என்றார்; தொல். உயிர்மயங்கு.
சூ. கசு - த; இ - வி. சூ. அ0. [2] திருக்குறள், கககக.
(பி - ம்.) * 'நிறைவுடை' † 'வினைப்பொருட்டாற் கொன்றுனே யீதொன்று,, காதற்கணவனைக் கண்டாலவன்' ‡ 'கேட்பெனே' § 'ஒழிவனேனோதக்க' || 'இது
மொவ்வொன்றென்று'

சஎ0

சிலப்பதிகாரம்

கரு. [1] றல்லலுற் றாற்று தழுவானைக் கண்டேங்கி
மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்
களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வளையாத செங்கோல் வளைந்த
திதுவென்கொன்
* மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை
வாள்வேந்தன்
உ0. றென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த
திதுவென்கொன்
[2] மண் † குளிரச் செய்யு மறவே
னெடுந்தகை
தண்குடை வெம்மை ‡ விளைத்த

திதுவென்கொல்
செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி
நம்பொருட்டால்
வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த
திதுவென்கொ
௨ரு. லையரி § யுண்கணழு தேங்கி யரற்றுவா
டெய்வமுற்றாள் போலுந் தகைய
ளிதுவென்கொ லென்பன சொல்லி
யினைந்தேங்கி ¶ யாற்றவும் ' வன்பழி தூற்றுங்
குடியதே மாமதுரைக்

(கசு) மதுரையா ரெல்லாரும் (கஅ) விளையாத செங்கோல் விளைந்ததிது வென்கொலென்றார்; ஆதிததனையும் சான்று காட்டி (கசு) 'ளென்றெள்ளலென்றமையால் நோதக்க செயதா

உரு நம்பொருட்டால் - நமமைக்கெடுத்தற்பொருட்டால்; ஆவது, இனி இவளுடைய பிரகடத்தால் மதுரையிலுள்ளாரும் கெடப்புகுநததென்று தோன்றிற்றும்

உசு தெயவமுறறாள் - தெயவத்தன்மையுறறாள்; தெயவமேறினாளென்று மாம்.

உஎ. என்பனசொல்லி - இன்னசொல்லி.

என்றதனால், (கசு) மதுரையாரெல்லாரும் மயங்கிச்

(உஎ) சொல்லி

இனைந்து ஏங்கி மிகவும்.

உஎ - அ (பா) மிகவும் மன்னவனைப்

பழிதூற்றுங்குடியது மதுரையென

மூற்றுவிக்க.

---

[1] கடு - கூ: திருக்குறளின் உசரு, ககரு, ருருரு - பொருளை ஆராய்க.

ஆம்பாடல்களால் இவ்வடிகளின்

[2] உக - உ: இவ்வடிகளின்பொருளை "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழித் தரசர் தங்கள், விண்குளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதும்பு மாயிற், கண் குளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கடிகயத் தடமுங் காவுந், தண்குளிர் கொள்ளு மேனுந் தான் மிக வெதும்பு மன்றே" (சூளா. மந்திரசாலை. உகூ.) என்னுஞ்செய்யுள் நன்கு விளக்குதல் காண்க.

[3] "குடிபழிதூற்றுங் கோலனுமல்லன்" சிலப். உங: கூச கோலே ஞகுக" புறநா. எஉ.

; "குடிபழிதூற்றுங்

(பி - ம்.) * 'மன்னவரின் மன்னன்

‡ 'விளைந்தது' § 'உண்கண்ணுளழுதேங்கி'

மதிக்குடைவாழ்' † 'குளிர்செய்ய'

¶ 'அரற்றவுமன்பழி'

"கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்"

௩௦. செம்பொற் கொடி * யனையாள் கண்டாளைத் தான்காணுன்
மல்லன்மா ஞால மிருளூட்டி மாமலைமேற்
† செவ்வென் கதிர்சுருங்கிச செங்கதிரோன் சென்றொளிப்பப்
புல்லென் மருண்மாலைப பூங்கொடியாள் பூசலிட
வொல்லென் ஞெலி ‡ படைதத தூர்
௩௫. வண்டா ரிருங்குஞ்சி மாலைதன் வாரகுழன்மேற்
கொண்டா டழீஇக் கொழுநன்பாற் காலைவாய்ப
புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்
கண்டா ளவன்றன்னைக் காணுக் கடுந துயரம்
என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவளென்னீர்
௪0. பொன்னுறு நறுமேனி § பொடியாடிக் கிடபபதோ

மன்னுறு துயாசெய்த மறவினை யறியாதேற்
கென்னுறு || வினைகாணு விதுவென

வுரையாரோ

உக. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

௩உ. (பா) தான்காணமாட்டாது செங்கதிரோனும

சென்றொளித்தான்.,

௩உ - ௩. ஒளித்தான ;. ஒளிக்கப் புல்லென்ற

மாலைக்கண்ணே.

௩௬. தழீஇக்கொழுநன் - ஆயர்பாடியினின்றும்

போதுகிறபோது கொழுநனைத்தழீஇ

௩எ. புறஞ்சோர - அவவிரததம புறமபெல்லாம்

விழுநது நனைப்ப.

௩அ. அவனமுனபு அறியாத துயரத்தை.

௩௯ - அ. காலைவாயத தழீஇக்கொண்டாள் ;

கொழுநனகுருதி புறஞ்சோரத் தனனை அவன்

காணுதகிடக்கின ற கடுந்துயரதனை மாலைவாயக்கண்டாள்.

௩௧. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும்

எனனீரென்றது, கோவலனை நோக்கி.

'என்னுறுதுயா' முதலானமூனறும் முதுபாலை.

௪0. பொன்னுறுமேனி - பொனபோலுமேனி

௪உ எனவினைகாணிதுவென று ஒருவார்த்தை

சொலலார்களோ சான்',

றோர்............ .....வினைகாணுவிது, ஆ, அசை.

உரையாரோ - இவ்வழக்கை இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ ; என்றது ஆருமில்லேனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்றதாம்.

---

[1] "காணியகுழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்" மணி. ரு : கசள.

[2] "காதலனுற்றகடுந்துயர்" "கணவற்குற்ற கடுந்துயர்" மணி. உ: கஅ, ௰, கக.

(பி - ம்.) * 'அன்னுள்' † 'செல்லெங்கதிர்', 'செல்லுங்கதிர்' ‡ 'அடைந்த தார்' § 'புகையாடிக்கிடப்பவோ' || 'துயர்காணு'

யாருமின் மருண்மாலை யிடருறு
தமியேன்முன்
ருர்மலி * மணிமார்பந் தரைமூழ்கிக்
கிடப்பதோ
சடு. பார்மிகு பழிதூற்றப் பாண்டியன்
றவறிழைப்ப
வீர்வதோர் வினைகாணு விதுவென
வுரையாரோ
கண்பொழி புனல்சோருங் கடுவினை
யுடையேன்முன்

புண்பொழி குருதியிராய்ப பொடியாடிக் †
கிடப்பதோ
மன்பதை ‡ பழிதூற்ற மன்னவன்
றவறிழைப்ப ' ௫௦. வுண்பதோ விணைகாணு
விதுவென வுரையாரோ
|'.² பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்
கொண்ட § கொழுந ருறுகுறை
தாங்குறூஉம்
பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல
சான்றோரு முண்டுகொல சான்றோரு
முண்டுகொ
௫௫. லீன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறூஉஞ்
சான்றோரு முண்டுகொல சான்றோரு
முண்டுகொல்
தெய்வமு முண்டுகொ றெய்வமு
முண்டுகொல்
வைவாளிற் றபபிய மன்னவன் கூடலிற்

றெய்வமு முண்டுகொ றெய்வமு
முண்டுகொல

கூ0.[2] என்றிவை சொல்லி யழுவாள் கணவன்றன்
ஃ பொன்றுஞ்சு மாாபம் பொருந்தத்
தழீஇக்கொளஎ

நின்று னெழுந்து நிறைமதி வாண்முகங்
கன்றிய ¶ தென்றவள கண்ணீாகை
யான்மாற்ற

சகூ. ஈர்வதோர்வினே - வெடடுவதோாவினே
ருஅ. வாளிற்றபபிய - வாளாறகொனற.
ருக - கூ. "பெண்டிா", "சானருோ",
"தெயவம"—'உண்டோ' எனறது-
உண்டாயினை, இபபடிப் பிறவாது ஆதலால இலலே
எனறவாறு

சுகூ. பொன - சீதேவி. சுக - உ.
கொணடவளவிலே எழுநதிருநது
நின்ருன் ; நினருன பெயா

---

[1] இக - கூ: 'உண்டு' என்னும் வினைக்குறிப்புப்
பலர்பாலுக்கும் வருமென்பதற்கு
இவை மேற்கோள் ; நன். மயிலே. சூ. ககஅ ; நன் - வி. சூ. ககக ;

இ - வி. சூ. உசா.

[2] கூO - எடு. "என்றிவை......வாயின்முன் ; இவை தொடர்ந்த பொருளாய் நான்

கடுக்கின்" என்பர் ; தொல். செய். சூ. கசக - ந.

[3] சீவகசிந்தாமணி, கச, கூOஅ, கருகூ, கஙOச.

(பி - ம்.) * 'நறுமார்பன்றரைமூழ்கிக்கிடப்பதோ' † 'கிடப்பவோ' ‡ 'அலர் தூற்ற' § 'கொழுநருக் குறுதுயர்தான்கூறும்' மாற்றியபி, னழுதேங்கிநிலத்துவீழ்ந்தாயிழையாள்

¶ 'என்று கண்ணீர்கையான் கணவன்றன்

கக.—ஊர் சூழ் வரி.

சஎரு

அழுதேங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையா டன்கணவன்

கூ௫. றொழுதகைய திருந்தடியைத் துணைவளைக்கை யாற்*பற்றப்

[1] பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர் குழாத்துளா

† னெழுதெழின் மலருண்க
ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்

மாயங்கொன்
மற்றென்கொன் ‡ மருட்டியதோ தெய்வங்கொல்

போபெங்கு § நாடுகேன்
பொருளுரையோ விதுவன்று - ௭௦. காயசினந
தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்

றீவேந்தன் றனைக்கண்டித்
திறங்கேட்பல் யானென்றாள்

என்று ளெழுந்தா ளிடருற்ற தீக்கனு
நின்று ணினைந்தா ணெடுங்கயற்க ணீா ||
சோர

நின்று ணினைந்தா ணெடுங்கயறக
ணீா துடையாச

௭௫. சென்று ளரசன் செழுங்கோயில
வாயின்முன்.

ககக. பழுதொழிந தெழுநதிருததலாவது - பிணமான தனமையொழிந்து நிற்றல. படடபொழுதே தெயவலோகம புகுகையால், அமராகுழாத்துள்

ளாளுனெனரூர். அயபழுதும் ஒழிநது
எழுநதானெனறு பொருளாக்குக.

சுஎ. மலருண்கண், அண்மைவிளி. இருநதைக்க
-ீஇருக்க.

(சுo) அழுவாள் (சுக) கொண்டவளவிலே (சுசு)
எழுநதிருநதான; அமரர்
குழாத்துள்ளாளுகிப (சுஎ) போனுன.

சுகூ கணவன உணடாயிருக்க, எஙகுபபோய
ஆராயவேன ? இது மெய - யுரையனறென்றது, தன
பினபு போதாமைபறறி; போயெஙகும - எங்கும்
போய. 'இது' எனறது, புகார்க்காணட ததுத[2]
தேவநதிக்குக் கூறின கனவை
யென்றுமாம்.

எஉ. எனறெழுநதாள. இடருறற
தீக்கனுவெனறது, முனபுதான் கண்டு
[2] தேவநதிக்குசசொன்ன கனுவினே.
எஙு - ரு நின்றுநினேந்தாள். கனவைநினேந்து.
இனி அவ்வாறே செயவ
லெனறு செனருள்—வழிகாண நீர்துடைததுச
சென்ருள்.

---

[1] " பழுதறுமாதவன் " மணி. கக: கசஙு. [2] சிலப். கூ: சஙு - ருச (பி - ம்.) * 'பற்றி' † '
எழுதுதொழின்மலர்' ‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம்'

§ 'நாடுவேன் பொருளுரையோவீதுவென்மு' |' '
மசாரச் சென்றூ ளரசன் செழுங்
கோயில வாயில்வாய்'
சு0

க - ௬. என்றனன்வெய்யோன்........
.பெண்டிர்காளீதொன்று
(இ - ள்.) வெய்யோன கள்வனல்லனெனறூஉக,
அவ்வீளத்தோளி, மற்
றைச்சிலம்பொனறைத் தனகையிலேந்திக்கொண்டு
அவ்வாயர்பாடியினின்றும்
ஊர்க்குள்ளேபோனவள் ஆண்டுள்ள
கறபுடைமகளிரைநோக்கி முறைசெயத
'லில்லாத அரசனிருக்கின்ற ஊரினகணிருநதுவாழும்
'கற்பையுடையபெண்டிர்
காள்! இஃது அதன மற்றைச்சிலமபு
காணுங்கோளென்றளெனக.
நின்றிலள் - போனாள். நினறசிலமபு -
மறறைச்சிலம்பு. முறையில்......
பெண்டிர்காள், இகழச்சி; எனனை? [1] "அருநதிற
லரசா முறைசெயி னல்
லது, பெருமபெயாப் பெண்டிாக்குக் கறபுச்
சிறவாது" எனபதனனும,

² "வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது, நீணில வேந்தர் கொற்றஞ்
சிதையாது, பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்த நாடு"
என்பதனானும் இகழ்ந்தாள்.
அவனாட்டிலிருந்த மகளிரகரும கறபின்றுமாகலின, அவனிருக்கின்ற ஊரின்க
ணிருந்துவாழ்கின்ற நுமக்கும்
கற்புநிறையுண்டாமோவென்றது இகழ்ச்சி.
இலங்கிாவளை - ஈர்ந்திலங்குவளை. நினறிலளென்றது ஆதித்தனைசசான்றுகாட்
டினபின ஆயர்பாடியினின்றிலளென்றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அதனிணைச்
சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றுமாம.
ரு - சு. பட்டேன் படாத.........
.......ஈதொன்று
(இ - ள்.) உலகிற்பிறந்தாரொருவர் படாத துயரமபட்டேன், ஒருவருறாத
துயரமுற்றேன, உறுகின்றயான் மரணவேதனைபோலவுற்றேன, இங்ஙனமுறக
கடவேன இனியுறுவதுஒன்றனறேவென்றாளெனக.
ஏகாரம், ஈற்றசை
இனி, படுகாலை - அந்திககாலத்தெனினுமமையும.
உறுவன: அல்லீறு
அன்னீற்றயிற்று
எ - அ. கள்வனோ வல்லன......கொன்றரே
யீதொன்று

(இ - ள்.) என கணவன கள்வனலலன ;
என காறசிலமபுபெறுமவிலையைக்
கைக்கொண்டுவிடுதலகாரணத்தாற் கள்வனெனறு
ஒருபெயரையிட்டுக் கொன்
றார்களே ; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி
எனனென்றுளென்க.

என்காற்சிலம்பென்றாள் ; தான அரசன ; யான
ஒருவணிகன் மனைவி ;
என காலணியினைன்றுபெறறவிலை தாராமைக்
கள்வனெனறு ஒருபெயரிட்டுக்
கொன்றார்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருநதபடி
என்னெனறு தெளிந்து
கூறினாள். கொனறாரேயெனப பன்மைகூறினாள் ;
அரசனோடு அமைச்சரை
யுங்கருதி ஓகாரம் பிரிநிலை

க - கசு மாதர்த் தகைய........
எள்ளலிதுவொன்று

(இ - ள்.) தங்காதலர்காதலிக்கும் கறபையுடைய
மனைவியர்முன்னே என்
னுடையகணவனைப் பண்டுபோலக் காண்பேனோ,
அங்ஙனங்காண்பேனாயின் இஃ
தொருபுதுமையன்றோ ! அங்ஙனம் அவனைக்கண்டால
அவன்வாக்காறசொல்

[1] சிலப்பதிகாரம், உஅ : உ0எ - அ. [2]

சிலப்பதிகாரம், கஇ : கசுரு - எ.

அம் குற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனே? அங்ஙனம் கேட்பேனாயின் எனக்கு இஃது ஒருமதி; அங்ஙனம் தீதற்றவுரையை அவன்வாக்காற்கேளேனாயின், நோதக்கசெய்தாளென்று என்னை இகழுமின்கள்; இது நுங்கட்கு ஒருவாயப்பு;

கேளாதொழிவேனேலென்றது சவம் எழுந்திருந்து
சொல்லக்கேளாதொழிவேனேல் எ-று. எள்ளலென்றது

எனக்கு ஒருவார்த்தை
ஆதித்தனைச் சான்று
காட்டினவதுவுமன்றிப் பட்ட எனகணவன எழுந்திருந்து
எனக்கு வார்த்தை சொல்லக்கேளேனாகில்.
"நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிர்காள்" என்று நும்மை
யிகழ்ந்தவென்னைக் கள்வன்மனைவியென்று எள்ளுமின்;
எள்ளுதற்கு இது
நல்லவிடமென்றாளென்க. எள்ளல், அல்லீற்றுவிய
ங்கோள்; [1] "இற்றெனக்
கிளத்தல்" போல.

கஎ - அ. என்று, அல்லலுற்று.....
.வளைந்ததிதுவென்கொல்

(இ - ள்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றாதழுகின்றவளை
மதுரையாரெல்லா
ருங்கண்டு ஆறறும்வழிகாணாராய்த் தாமிரங்கி அழுது
மயங்கிக் கூறுகின்றவர்
இறக்குமளவும் நீங்காததுன்பத்தை

இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனுனே ஒரு
காலுங கோடாத செங்கோல் கோடிற்று; இதனுனே
மேல் யாதுவிளையுங்
கொல்லோவென்றுரென்க.

அல்லல் - வருத்தம. மல்லல் - வளன்.
களையாததுன்பம - கணவனை
யிழத்தல். இதுவெனருர், கோடாதசெங்கோல்
கோடியவதனை.

கஅ - உ0.
மன்னவர் மன்னன்....... ....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலுங்
குளிர்ந்த குடையையும்
வெய்யவாளையுமுடைய வேந்தனுகிய தெனனவனுடைய
அரசியல் அழிநதது;
இதனுன் மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றுரென்க.

குடையையும் வாளையுமுடையோனெனவே
*அளியுந்தெறலுமுடைமை
கூறினர். மதிக்குடை, உவமத்தொகை. வாள்வேந்தன்,
வேற்றுமைத்தொகை.

உக - உ. மண்குளிரசசெய்யும்........
....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) உலகிறகு அறத்தையும் பகைவர்க்கு
மறத்தையுஞ்செய்யும்
வேலையுடைய நெடுந்தகையுடைய தண்ணளியைச்
செயயுங்குடை வெம்மை
யைவிளைத்தது; இதனுன் மேல்

யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றரெண்க

உ௫ - ௪.

செம்பொற் சிலம்பொன்று......இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய சிலம்பொன்றைக் கையிலேந்தி நம்மைக் கெடுத்தற்பொருட்டுப் புதுமையையுடைய பெரியதெயவம் ஈண்டுவந்தது; இதனால் இனி யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றரெண்க. ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன் இணைபோலுமென்பது கருத்து. பெருந்தெயவம் - தெயவத்திலும் பெரியது; கற்புடைத்தெயவம்; என்னை?

[3] "கற்புக் கடம்பூண்ட வித்தெயவ மல்லது, பொறபுடைத் தெயவம் யாங்கண்

[1] தொல். களவி. ௯, கக. [2] பெரும்பாண். ௪௨௨. [3] சிலப். கஉ; க௪௩ - ௪.

டிலமால்" எனவும், [1] "'தெயவந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுவாளைத்,' தெய்வந் தொழுதகைமை திண்ணமால்" எனவுங்கூறினமையின். இனி, வம்பு - விசே யின்மையாக்கி, உலாவுநதெயவமெனறலுமொன்று. இனி நம்பொருட்டா

லென்பதறகு இவள்கறபு நாங்கண்டு பாவிததறபொருட்டாலென்பதுமொன்று.

உரு - சு. ஐயரி யுண்கண் ....
.இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) வியப்பையுடைய அரிபரநத மையுண்ட கண்ணையுடையவள்
விம்மிவிம்மி வாய்விட்டா றழுகின றவள் தெயவமேறினாள்போலும் தகைமை
யுடையவளாயிராநின்றாள் ; இதனை மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்று
ரென்க.

இவண்மாட்டு மருளு ங்தெருளு ங்கண்டு தெயவமுறறாள்போலுமென்றார்.
இவ்வையங்களால் அரசனைநோக்கி இரங்கினா.

உள - ௯ 0.
என்பன சொல்லி..............தான்காணான்

(இ - ள்.) வளையாதசெங்கோல் வளைந்ததென்றனமுதலியன சொல்லி
இவணிலைமைக்கு வருநதி மன்னன்நிலைமைக்கு ஏங்கி மிகவும் மன்னன் கோல்
கோடினதன்மையால் அவனைப் பழி தூற்றுங்குடியதாகிய மதுரையிற கம்பலை
மாக்கள் தாம் அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச் சிவந்த பொற்கொடியை
யொத்தவள் தன்னைக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன ,

. . ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில
காட்சிகண்டு திரியுமவா.
தான் காணுனென்ரா , இறநதமைதோன்ற. மதுரை
கம்பலைமாக்களென று
பாடமோதிக் குடியது மதுரையென முறறுவித்தலுமாம்
ருக - ௬. மல்லன்மா ஞாலம்........ .
படைத்தூா
(இ - ள்.) வளப்பததையுடைய பெரியஞாலததை
இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த
அத்தகிரியிடததே தனது சிவந்தகதிர்களை சுருக்கி
அக்கதிரையுடையோன்
சென்றுமறைய அங்ஙனம அவன மறைநலாற
புன்மையுண்டாகபபட்ட இரவு
பகலென று வரை யறுககபபடாத மருட்சியையுடைய
மாலைக்காலத்தே பூத்து
உதிர்த்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே . . .
......பூசலைவிளக்க
ஒல்லென்னுமோசையைப்படைததது அவ்வூரெனக
ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி.
ஒல், அனுகரணம்.
சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப் புல்லென்
மருண்மாலையென்க.
ருரு - அ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி........காணுக்
கடுந்துயரம்
. (இ - ள்.) காலைபபொழுதினகண் ஆயர்பாடியிடததே
தன கணவனைத்
தழீஇ அதற்குக்கைம்மாறுக அ வனுடைய

வண்டொலிக்குங்குஞ்சியின் மாலையை
வாங்கித் தன வாரகுழனமேறகொண்ட கண்ணகி
மாலைபபொழுதினகணணே

---

[1] சிலப். உஙு: இறுதிவெண்பா ; "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழு தெழு
வாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" குறள், ருடு.

[2] 'மருண்மாலை' என்பதற்கு இவர்செய்திருக்கும் இப்பொருள் அறிந்து இன்புறற்
பாலது.

கக.—ஊர் சூழ் வரி.

சஎஎ

அவன்மெய்யிற புண்ணினின் றுங்குதிக்கின ற குருதிப்புனல் இடமெல்லா
நனைப்ப அவன் தன்னைக்காணுத துயரத்தைத்
தானகண்டாளென்க. அவள், கணவன்
தனனைக்காணுததனைத் தான்கண்டாளென்றது மரணத்
தை யென்றபடி. காலைவாயத் தழீஇ மாலைகொணடவள் மாலைவாயப் புறஞ்
சோரத் தன்னைக்காணுததுயரத்தைத் தான்கண்டாளெனக.

௩௬ - ௪௨. என்னுறு துயர்கண்டு.....

.இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) என னுடைய

தனிமைமிக்கதுயரைக்கண்டுவைத்தும் இதற்கு

இவள் இடருறுமென நினைக்கினறிலீர்; அதுநிற்க;

நும்முடைய சந்தனுதி

களாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி

பொடியாடிக்கிடக்கத்தகுவதொன்

ரோ; அஃதறமுயின், மன்னனுற்செயயப்பட்ட

இக்கொலைத்தொழில் இப்

பெற்றியான்முடிந்ததென்றறியாத எனக்கு

முறபவத்திறசெயத என் தீவினைகா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவெனக.

இஃது, அழுகையைச்சார்ந்தவெகுளி;

மேல் வருவனவற்றிறகுங்கொள்க.

. ௪௩ - ௬. யாருமில் மருண்மாலை...

.. இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) துணைப்படுதற்கு ஒருவருமறற

மருட்சியையுடைய இம்மாலைக்

காலத்தே மிக்கதுன்பமுறுகின்ற தனித்தியேன கண்முன்பே நும்முடைய மாலைத்திரளுக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுநிலத்தே முழுகிக்கிடக்கத் தகுவதொனரோ; அஃதறமுயின், பாரிலுள்ளார மிகவும் பழிதூறறுதற்குக் காரணமாகப பாண்டியன் தவறறையெண்ண

வெட்டுவிப்பதோர் தீவினைகா

ணிதுவென று இந்நாட்டிற்

சொல்லார்களோவென்றுளைக.

வெட்டிக் கவிழ்ததமைதோனற மார்பம்

தரைமூழ்கிக்கிடப்பதோவென்

றாள்.

௬௭ - ௩௦. கண்பொழி புனல்.....இதுவென

வுரையாரோ

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனலைச்

சொரியாநிறகினற தீவினைபயனை

யுடைய [1] எனனுடையகண்முகப்பே வெட்டுவாயினின்றுங்குதித்துப் பெருகு கின்ற குருதியையுடையீராயப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தகுவதோனறே; அஃதற்றுயின, மண்ணிலுள்ளோாபலரும் பழிதூறறுதற்குக்காரணமாக மனனவன்

;

தவறறையெண்ண றுகர்வதோர்வினைகாணிதுவென று

இந்நாட்டிற் சொல்லார்

களோவென்றுளைக.

இர், முனனிலைபடன்மைக்கண்வநது ஈண்டு

ஒருவரைக்கூறும் பனமைக்

கிளவியாயிற்று. கிடபபதோ : ஓ, பிரிநிலை.

உண்பதோர்வினையெனபதறகு உயி

ரையுண்பதோர்வினையென்பதுமபொருள்; [2] "ஊழ்வினை

கழிந்தது" என்றாபிறரும்

வநதிவ னுயிருண்டு

இவைமூன்றும் முதுபாலை, எனனை? [3] "நனிமிகு

சுரத்திடைக் கணவனை

யிழந்து, தனிமகள் புலமபன் முதுபாலை யாகும்"

எனபதனுல்.

---

[1] என்னுடையகண்முகப்பே - என்னுடையகண்முன்னே; திவ். பெரிய. கo. உ: ச. [2] மணி. சு: கடுஉ. [3] (பா) தொல்.

"எங்கள்கண்முகப்பே"
புறத்திணை. சூ. உச.

ருக - ரு. பெண்டிரு முண்டுகொல்.....

.பெண்டிருமுண்டுகொல் பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் - தம்மை நெஞ்சினுட் கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும் பெண்டிர் - அவருற்றபிணிக்கும் மனத்துயர்க்கும் மெயயாகத் தாங்கும்பெண்டிர் அன்றி,உறுகுறைதாங்கு தல் - பொதுமகளிரிடைப்பிரிதலும் அவரோடுகலந்தசெவ்வியும் புணர்ச்சிக் குறிகளுங்கண்டுழியும அவர் தெருட்டத்தெருண்டு குறையுறப்பொறுத்தலு மாம். தாங்குறுஉம, வினைத்திரிசொல்.

ருச - சு. சான்றோரு முண்டு........

.சான்றோரு முண்டுகொல்

[ஈன்ற......வளர்க்குறாஉம்- பிள்ளைப்பேறு ..வளர்க்குமென்னும்வழக்கு.]

௬௭ - ௯. தெய்வமு முண்டுகொல்.....
.தெய்வமுமுண்டுகொல்
கொல், ஐயம்.
(இ - ள்.) கூர்த்தவாளால் என்கொழுநனைத்
தவறுசெய்தலாற் [1] கோல்
கோடிய மனனனுடைய இக்கூடலென்னுநகரிடத்துப்
பெண்டிரும சான்றோரும்
தெயவமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வநியாயம்பிறவாது
; ஆதலால், இல்லை
யென்றாளென்க.
௬௦ - ௬௭. என்றிவை சொல்லி.....
.எனப்போனான்
(இ - ள்) என்று இன்னனசொல்லி அழுகினறவள்
தனகணவனுடைய திருத்துஞ்சுமார்பம்
தனமார்போடுபொருநதும்படி தழுவிக்கொணடாளாக;
எழுந்திருந்துநினறவன், நிறைந்தமதிபோலும்
ஒளிபொருநதியமுகம கன்றியதே
யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற
றியபின்பு அவ்வாயிழையாள் ஏங்கியழுது நிலத்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கண
வனுடைய தொழுந்தகையையுடைய திருந்திய அடியினை
இரண்டுகையாலும் பூண்டுகொண்டாளாக;
இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகு
தறகு எழுநதிருந்தவன நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப பல
ளானனென்க.

அமரர்குழாத்துள்

பழுது தீதெனப உடம்புக்குப்பெயர் ; [2] "திருந்திய நின்மகன் றீது நீங்கி னன்" என்றார்பிறரும். இனி முனபே பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவனை அமரர்

குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்தநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந்தடியைத் தணைவனைக்கையாறபறற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போனனெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றானென னுமபெயர்கள் அடுக்கிவநது போனனென் னும பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

கூஅ - எக. மாயங்கொல்......திறங்கேட்பல் யானென்றாள்

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எழுநதிருநதநின்றது மாயமோதான் ? அஃதன்றாயிற் பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதொருதெய்வமோதான்? ஒன்றையுந்தெளிகின்றிலேன், ஆதலால எங்கும் போயாராய்ந்துகூடுவேன ; அங்ஙனங்கூடுதல் எளிதாயினும் எனது மிக்கசினந் தணிந்தாலன்றிக் கூடேன் ;

---

[1] "கோல்கோடியவனிழல்" கலி. கg. [2] (பா) சீவகசிந்தாமணி, கஉஎ.

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியவேநதனை யான் சென்றுகண்டு என்கணவனைக்கொன்ற இததீத்திறம் யாதென்றுகேட்பேனென்று தன்னெஞ்சொடு கூறினளென்க

தெயவங்கொலெனருள் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி ஒருயிர்பெற்றுநின்

றமைபற்றி பொருளுரையன்றென்றுள் ; தனபின்போதாமைபறறி. கேட்பல்

யானென்றுள் ; நாணழிபூசல்செயத்துணிநது.

ஏஉ - ரு. என்று ளெழுந்தாள்........கோயில் வாயின்முன்.

(இ - ள்.) இஙஙனஞ்சொன னவள் ஆண்டுப்போதறகெழுநதாள் ; எழுந்த

வள் தனனூரிறகண்டதீக்கனவை நின றுநினைந்தாள் ; நினைநதவள் கண் நீர்

சோர்தலால் தானசெலலும்வழிகாண்டறகாக அந்நெடிய கயல்போலுங் கண்

கள்சொரியும் புனலைத்துடைதது அரசனுடைய வளவிய கோயில்வாயிலிடத்தே

சென்றுளெனக

எனறுளெனனுமெழுவாயக்குச் செனறுளென்பதனை ட

பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ககூ—ஊர்சூழ்வரி முற்றிற்று.

இருபதாவது
வழக்குரைகாதை.

ஆங்குக்
குடையொடு கோலவீழ நின்று நடுங்கும்

[2] * கடைமணி யின்குரல் காண்பென்கா ணெல்லா

திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்
கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா ணெல்லா

விடுங்கொடி வில்லிர வெம்பகல் வீழுங்
கடுங்கதிர் மீனிவை காண்பென்கா † ணெல்லா

கருப்பம
செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்
செறிநிலத்து மறிந்து ‡ வீழ்தரு
௧0 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்
மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள
மிரவுவில்லிடும் பகன்மீன்விழு

மிருநான்கு திசையுமதிர்ந்திடும
வருவதோா துன்பமுண்டு
மன்னவற்கியா § முரைத்துமென

பெருந்தேவிசெயதி கூறுகினறாா்:—

௩. காண்பென - கனவிலேகாணபன. எலலாவென று பாண்டியன்றேவி தான்கருத்தாறகண்ட கனவின நிலையுரைககும

௫. கதிரைவிழுஙகுகினற இருளைக்காண்பேன.

௬. கொடிவில் - ஒழுங்குபட்டவில

எ. கடுங்கதிர்மீன-ஒளியின மிகுதிகூறினா; கடுங்கதிா - மிகக அனலுமாம்.

௯. செங்கோலும் குடையுமென று அவறறையே பினனுங்கூறினாள். ......

கக. இரவு விலலிடும, பகல் மீன்விழும, இவறறைக் காண்பேன்.

கக - உ. அதிர்நதிடுமாதலால, வருவதோா துனபமுண்டெனக. யாமென் றுள், [3] தம்பிராட்டியாதலால்; தனபெருமிதநதோனற.

[1] இக்காதைதமுதலிய பதினொன்றற்கும் அடியார்க்குநல்லாருரை அகப்படவில்லை.

[2] சிலப்பதிகாரம், உ0: ௩௯.

[3] அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசர்தேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழங் 'கும் வழக்கம் மலைநாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி - ம்.) * 'கலைக்கணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழுதங்' § 'உரைத்து மென்றுடி'

௨0.—வழக்குரை காதை / ௬௮௧

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின
ரவிர்ந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர்

கொழுந் * திரையலின்
செபபேந்தினர்
கடு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்
மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினா
கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினா
கவரியேந்தினா † தூபமேந்தினர்
‡ கூனுங்குறளு மூமுங்கூடிய
குறுநதொழி § லிளைஞர்
செறிந்துசூழ்தர
நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தல
ருரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்திட
¶ வீண்டுநீர் வையங்காக்கும
பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென
வாயமுங் காவலுஞ்சென்

றடியீடு பரசியேதத‌க்
கோபபெருந் தேவிசென் றுதன்
தீக்கனுத் திறமுரைபப
[1] வரிமா னேந்திய வமளிமிசை
யிருந்தனன்
[2] றிருவீழ் மார்பிற் றென்னவா கோவே;
இபபால்
[3] வாயி லோயே வாயி லோயே

கரு. ஆடி - கண்ணடி.
(கரு) அணியிழையினராகிய (கஎ)
குறுந்தொழிலிளைஞர் (ககூ) ஏநதின
ராயச் (கஎ) செறிந்து சூழதர.
கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.
(ககூ) பெருநதேவி, வாழகெனப் (கஅ)
பலர்வாழத்த (உ0) ஏத்தச் (உக)
சென்று உரைப்பவெண்க.
உரு. தேவியலுண்மையின், திரு
விருமபபபட்டமார்பு; திருக்கழிகிறமார்
பெனறுமாம.

[1] உஉ - ௯. சிலப்பதிகாரம், உ௫ : எ௮ - ௯.

[2] " திருவீழ்மார்பிற்றென்னவன் " அகநா. ௧௩.

[3] மு. புறநா. உ௦௬ ; விளியேற்கும்பொழுது ஆனீறு......................ஏகாரம்

பெற்றுவந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள் ; தொல். விளி. சூ. ௧உ - ௩ ; நன் - மயிலை. சூ.

௩௦௬ ; நன் - வி. சூ. ௩௦எ.

(பி - ம்.) * 'திரையலஞ்செப்பேந்தினர்கண்ணி, † 'சுண்ணமேந்தினர்'

‡ 'கூனுங்குறளும்' § 'இளையர்செறிந்து சூழ்வர' ¶ 'நன்றே நீருலகம்'

[1] யறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்
திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
யிணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்
றறிவிப் பாயே † யறிவிப் பாயே, யென
வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை

வேங்தே வாழி

தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி
செழிய வாழி தென்னவ வாழி
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி
யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப பசுந்துணிப்
பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி
வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்ல
ளறுவாக் கிளைய நங்கை யிறைவனை
யாடல்கண் டருளிய வணங்கு சூருடைக்
கானக முகந்த காளி தாருகன்
பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்
செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள

போலும

பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய

கையள்

---

௨௫. அறிவுகீழற்றுபபோகிய. பொறியறு - புண்ணியமற்ற.

௨௯. இறைமுறை - இராசநீதி

௩௰ - ௩௩. வாழ்த்துப்பலவாயின ; வணங்குந்தோறும் சொல்லுதலின் ;

[1] "நீணில மன்ன போற்றி" என்றாற்போல.

௩௪ - ௫. பசுந்துணிப் பிடர்த்தலை - மயிடனறலை, மயிடம்-கடா. பிடர்த் தலையாகிய பீடம் ; அதனைப் பீடமாக ஏறிய

மடக்கொடியாகிய (௩௬) கொற்றவையெனக.

௩௭. அறுவர்க்கிளையநங்கை - சத்தமாதாக்களில் ஏழாவதிலையாள்; அவள் பிடாரி.

௩௭ - ௯. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு - பத்திரகாளி.

(௩௭) நங்கை (௩௯) அணங்கு (௩௧) காளி, பெயர்.

௪0. அவர்களென்னலாம்; அவர்களில் அல்லள்.

௪௧. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயிர்க்கை - மனக்கோபம்.

அனறி, செற்றனள்போலும் - மாறசரியமுடையாள்போலும்; செயிர்த்தனள்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றுமாம்.

---

[1] "அறைபோகு நெஞ்சுடையார்க்கு" கலி. ௬௭. [2] சீவக. உ௬௪.

(பி - ம்.) * 'பொறியறை' † 'அறிவிப்பாயேவாயிலோன்'

உ0.—வழக்குரைகாதை

௬௨

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே

கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே,

யென   சரு. வருக மற்றவட் டருக வீங்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்
[1] கோயின் மன்னனைக் குறுகினள்

சென்றுழி

[2] நீர்வார் + கண்ணை யெம்முன் வந்தோ
யாரை யோநீ மடக்கொடி யோயெனத்
தேரா மன்ன செப்புவ துடையே
னெள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்பப
[3] புள்ளுறு புன்கண் ‡ டீர்த்தோ னன்றியும்

சங - ச. கணவனையிழந்தாளொருத்தியென்க.

(உஎ) இணையாகிய அரிச்சிலம்பில் ஒன்றையேந்திய கையுளாய்க் (அ௪)

கடையகத்தாளென்றுசொல்ல

சரு. மறறவட்டருக - அவளைப்புகுதவிடுக ; அழைப்பாயாகவென்றுமாம.

சஅ. நீர்வார்கண்ணை - நீர்வார்நத கண்ணையுடையையாய.

சகூ. யாரை : ஐ, இடைச்சொல்.

---

[1] குறுகுதல் - அணுகுதலென்னும் பொருளில்

கோள்; தொல். மூதற்சூத்திர விருத்தி.

வருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்

[2] 'நீர்வார் கண்ணை நீயிவ ணொழிய' குறுந். உஉ.

[3] புள்-புறு; அஃதுற்றபுன்கணைத்தீர்த்தோன் சிபி; (சிலப்.

உக: ௫-அ; ௸ உக:

அம்மானைவரி); 'புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்,

சினங்கெழு தானைச் செம்பி

யன் மருக', 'புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி, யானை

வான்மருப் பெறிந்த வெண்

கடைக், கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக', 'கொடுஞ்சிறைக், கூருகிர்ப் பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத்,தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்,றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க

வரையா வீகை யுரவோன் மருக'', 'நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும், பலவும் விடுத்தோன் மருகனை' (புறநா. ௬௭, ௩௯, ௪௩, ௪௬); 'உடல்கலக்கற வரிந்துதசையிட்டு மொருவ, னொருதுலைப்புறவொ டொக்கநிறைபுக்கபுகழும்' (கலிங்க. இராச. ௩௧); 'புக்கான், மரு னிறையென்று சரணடைந்த வஞ்சப், புறு நிறைபுக்க புகழோன் (இராசராசசோழ னுலா, ௫ - ௬); 'கொலையே அடம்படையக் கொய்தாலு மெய்தாத், துலையேறி வீற்றிருந்த சோழன்' (குலோத்துங்கசோழனுலா, ௧௭); 'உலகறியக், காக்குஞ் சிறுபுறவுக் காகக் களிகூர்ந்து, தூக்குந் துலைபுக்க தூயோனும்' (விக்கிரமசோழனுலா, ௯-௧௧); 'புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகை', 'இவர்குலத்தோன் மேற்புறவை, மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினனால்', 'புக்கடைந்த புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க, மைக்கடங்கார் மதயானை வாள்வேந்தன்' (கம்ப. திருவவதார. ௬௩; ௸ குலமுறை. ௭; ௸ கும்பகருணன்வதை. ௯௦); 'என்பும் உரியராதல், 'தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின் றபுதியஞ்சிச் சீரைபுக்கோன் முதலாயினோர்கட் காண்க' (குறள், ௭௨ - பரிமேல்.)

(பி - ம்.) * 'கடையகத்தாளேவருகமத்' † 'கண்ணனினை னன்றியும்'

‡ 'கெடுத்தோ

சிலப்பதிகாரம்

[1] வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் [2] * கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத்
தான்ற
னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின்
மடித்தோன்
பெரும்பெயர்ப் † புகாரென் பதியே யவ்வூ
ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் ‡ மகனை யாகி
வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்
சூழ்கழன் § மன்ன நின்னகர்ப் புகுந்திங்
கென்காற் சிலம்புபகர்தல் வேண்டி நின்பாற்
[3] கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் ¶ பெயரேயெனப்,
பெண்ணணங்கே
கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று
வெள்வேற் கொற்றங் ‖ காணென
வொளளிழை
நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

ருரு. நடுங்க - அசைய.

ருசு. கடைமணி - கண்மணிக்கடை.

ருஎ. புகார் எனக்குப்பதி.

ருஅ. மகனை: ஐ, இடைச்சொல்.

ருஅ - கூ. செல்வத்துக்கு அவன் மகனுயிருக்கச்செயதே செல்வம்வேண்டி. வாழ்தல் - சீவித்தல்

கூரு. வெள்வேறகொறறம - இராசநீதி

கூரு - ரு. பெண்ணணங்கே, கள்வனைக்கோறலை வெள்வேறகொற்றம

கூசு. நறதிறம்படரா - நல்லகூறறிறசெல்லாத.

---

[1] ருக - ரு. 'கறவைமுறை செய்தோன்', 'கறவை முறைசெய்த காவலன்' (சிலப். உக: ருஅ; கூ உகூ: அம்மானைவரி); 'சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக், கால கழிந்ததன் பின்றையு - மேலைக், கறவைக் கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந் தான், முறைமைக்கு மூப்பிளமை யில்' (பழமொழி, கூக); 'ஓட்டி - அறவாழிமைந்தன் மே லூர்ந்தோன்' (இராசராச. ரு) ; மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்நோய் தீர, வரு ளூந் திருத்தே ருரவோன்' (குலோத்துங்க. உ); 'மையல்கூர், சிந்தனை யாவிற்கு முற் றத் திருத்தேரின், மைந்தனை யூர்ந்த மனுவோனும்' (விக்கிரம. ரு-ச); 'முட்டாமற் செலுத்தியவாறு: மகனைமுறைசெய்தான் கண்ணும், தன்கை குறைத்தான் கண்ணும் காண்க' (குறள், ருசஎ - பரிமேல்.); 'புகழுருவ நிறுத்தவைந்து பொறியுருவஞ் சரணடைந்த புறவுக் கீந்து, மகவிரதத் தருளியினோர் சுரபிதுயர் தணித்திவோன் மகிழ்வுற் றூர்ந்துஞ், சகமுழுது மொருதனிக்கோல் செலுத்துமனு குலவேந்தர் தமிழ்ச்சோ ணாட்டில்' (அரிசமயதீபம், அ: க.)

[2] 'கடைமணியுகுநீர்' மணி. ங: உஉ. [3] மு. சிலப்பதிகாரம், பதி. ஙக.

(பி - ம்.) * 'கடையுகுநீர்' † 'புகாரெம்பதியே', 'புகார்நகரப்பதி' ‡ 'மகனே' § 'முன்னநின்னகர்ப்புகுந்தென்காற்' ¶ 'பெயரேபெண்' ‖ 'கேளென'

உ0.—வழக்குரைகாதை.

சஅரு

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே, யெனத்
தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச சிலம்பு முத்துடை யரியே
எ0. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப
மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡ மணியே மணிகண்டு
தாழ்ந்த குடையன் றளர்ந்தசெங் கோலன்
[1] பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட
எரு. யானோ வரசன் யானே கள்வன்
மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ
லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென்
னாயுளென
மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே
தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி குலேந்தன ணடுங்கிக்
அ௦. கணவனை § யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ
தில்லென்
றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே
மடமொழி.—————————— - - -

————————————

கூஎ எனகாற பொற்சிலம்பின அரி மாணிக்கம்; பொறசிலம்புடைய அரி யென்க.

கூஅ. செவ்வைநன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை

எ௦ கொடுவருகவென் அழைத்து; அவன் கள்ளனும்படியே செயவானுக வருகவென அழைத்தென ருமாம்; தான், அசை. தருகெனவாங்கித் தன முனவைபப - மூததுடையரியும் மணியுடையரியும அறிவதாகவாங்கித் தன் ,மூனனேவைப்பவென ருமாம

எக மணிக்கால - மணியை இடத்திலேயுடைய; சிலம்பு - தட்டான்வாங்கிக் கள்ளப்படி செயவார் கையிறகொடுத்த பொறசிலமபு.

எ௨ வாயமுதற றெறித்ததுமணியே - சிலமபு தானேவிண்டு மணிவாய முதறறெறிததெனக.

எஎ. எனமுதல் - என்னைத்தொடஙகி

அ௦. கணவனை இழநதோர்ககுக் காட்டுவ தில்லென்றது - தந்தை தாய முதலாயினேரை இழநதார்க்கு அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக காட்டலாம், இஃது அவ்வாறு வரக் காணுஞ்சொல்லாகாமையின, காட்டுவதில்லெனருள்

————————————

————————

[1] "பொன்செய்கொல்லன்", "பொன்வினைக்கொல்லன்" சிலப். பதி. உஉ; ௸ , கசு. கக௦.

(பி - ம்.) *

"என்காற்சிலம்புமணியுடையரியேதமொழியுரைத்தனே' † 'தருக வீங்கெனத்தந்துதம்முன்வைத்த மணிக்காற்சிலம்புபுடைப்ப' ‡ 'மணியேயதுகண்டு' § 'இழந்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை'

வெண்பா.

க. [1] அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும்
பல்லவையோர் சொல்லும் * பழுதன்றே—பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் றேவி
கடுவினையேன் செய்வதூஉங் காண்.

உ. காவி யுகுநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு
† மாவி குடிபோன வவ்வடிவும்—பாவியேன்
காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் ‡ கண்டஞ்சிக்
கூடலான் கூடாயி னான்.

ங. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்

கையிற் றனிச்சிலம்புங்
கண்ணீரும்—வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன்
சொற்செவியி
லுண்டளவே தோற்றா னுயிர்.

க. கடுவினையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன்
செய்வதூஉம் காணென்க.

இதில், இராசாத்துஞ்சினபினபு கண்ணகி
தனைகைச்சிலம்பைத் தேவிமுன் னேயெறிந்தாள்

உ௦.—வழக்குரைகாதை

முற்றிற்று.

[1] நான்மணிக்கடிகை, அச; மூதுரை, உள; குவ்வுருபு பகை தொடர்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; நன். சூ. உகூஎ-மயிலை.

(பி - ம்.) * 'பழுதன்றநல்லாய்' † 'ஆவியுகக்காட்டுமெவ்' ‡ 'கண்டுந்தக்'

இருபத்தொன்றாவது
வஞ்சினமாலை.

[கற்புடைமங்கையர் அறுவர்]

கோவேந்தன் றேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவுந் தெரியா வியல்பினே னாயினு
[1] * முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு
தன்கேடு
† பிற்பகற் காண்குறாஉம பெற்றியகா
ணற்பகலே
[2] வன்னி மரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய
மொய்குழலாள்,பொன்னிக்
கரையின் மணற்பாவை நின்கணவ னாமென்
றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவந்
தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேநதனறேவி, விளி. கொடுவினையாட்டியேன், பேருமாம்.

உ. யாவுந தெரியா இயல்பினே னாயினும - ஒன றுமறியாத தனமையே னாயினும்.

ச. காணகுறாஉம பெறறிய - காணலுறுந்தன்மைய. நற்பகலென்றது, பிரகாசமானபகலெனபதனை

கூ. சூழ்போக ...சூழ்போதலால உநதிககணின்ற; உநதிநின்ற - ஆற்றின் நடுவு குறையாமபடிநினற வென்றுமாம்.

[1] "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகற் றாமே வரும்" (குறள், கக௯); "முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்" (கொன்றைவேந்தன்) "முற்பகல் செய்வினை பிற்பக லுறுதரின்" பெருங். க; ருசு, உ௯க.

[2] ஒருகற்புடைமங்கைக்கு வன்னிமரமுதலியன சான்றுபகர்ந்தமை, திருப்புறம் பயத்தும்,திருமருகலிலும் இன்றும் கன்னபரம்பரையில் வழங்குகின்றது; அந்நிகழ்ச்சி யைப்புலப்படுத்தும் சின்னங்களும் அவ்விடங்களில் உள்ளன; திருப்புறம் பயத்துள்ள சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீ சாட்சிநாதரென்பது திருநாமம்.

(பி - ம்.) * 'முன்பகல்' †'பின்பகல்......பெற்றிய காணன்பகலே'

சஅஅ

சிலப்பதிகாரம்

உ க0. வரியா ரகலல்குன் மாத,ருரைசான்ற
[1] மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள் வஞ்சிக்கோன்
றன்னைப் புனல்கொள்ளத் தான்புனலின் பின்சென்று கன்னவி

ரேளாயோ வென்னக் கடல்வந்து
முன்னிறுததிக் காட்ட வவளைத்
தழீஇக்கொண்டு
ஈ கரு. பொன்னங் கொடிபோலப போதந்தாண்,

மன்னி

---

[1] கo-கரு. கரிகால் வளவன்மகள் -
ஆதிமந்தியாரென்பார், இப்பெயர் மந்தியெ
னவும் வழங்கும்; ஔவையார்க்குக், காலத்தால் இவர்
முற்பட்டவர்; நல்லிசைப்புல மைவாய்ந்தோர்.
வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தியென்பான்; இப்பெயர் அத்தியென
வும் வழங்கும். ஆதிமந்தியார், நீர்விழவொன்றில்
கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த
காவிரித்துறையில் கணவனுகிய அத்தியுடன் நீராடுகையில்,
அவனைக் காவிரி வெள்ளம்
கவர்ந்துகொள்ள, இவர் அவனைக்காணுது பலஇடத்தும்
தேடித்தேடிச்சென்று கடற் கரையில், அரற்றிக்கொண்டு
நிற்கையில், இவரது கற்பின் பெருமையால் கடல் அவ
னைக் கரைக்கு அணித்தான இடத்திற் கொணர்ந்துசேர்த்து
நிறுத்திக்காட்ட, இவ ருடைய அயரத்தை அறிந்தவளும்,
அங்கே நீராடிக்கொண்டிருந்தவளுமாகிய மருதி யென்பவள் க
ண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப்
புகழ்பெற்றனரென்
• பது பண்டைவரலாறு:—இதனை, "மள்ளர் குழீஇய விழவி
னுனு, மகளிர் தழீஇய
துணங்கையானும், யாண்டுங் காணேன் மாண்டக் கோனை,
யானுமோ ராடுகள மகளே

யென்கைக், கோடீ ரிலங்கு வளை நெகிழ்த்த, பீடுகெழு
குருசிலு மாடுகெள மகனே"
(குறுந். நக) என்னும் இவர் பாடலானும், "காதலற் கெடுத்த
சிறுமையொடு நோய் , கூர்ந், தாதி மந்தி போலப் பேதுற்,
றலந்தனெ னுழல்வேன் கொல்லோ", "கச்சினன் , கழலினன்
றேந்தார் மார்பினன், வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை
தெரியற், சுரிய
லம்பொருநனைக் கண்டிரோவென, வாதி மந்தி
பேதுற்றிலையச், சிறைபறைந் துரைஇ
ச் செங்குணக் கொழுகு,
சின் யானே", கழாஅர்ப்

மந்தண் காவிரி போலக், கொண்டுகை வலித்தல் சூழ்ந்தி
பெருந்துறை விழவி னுடு, மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்து
குவவு மொய்ம்பி, னாட்ட னத்தி நலனயந் துரைஇத்,
தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி
வவ்வலின், மாதிரந் துழைஇமந்தி மருண்டிட ருழந்த, வாதி
மந்தி காதலற் காட்டிப்,
படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின், மருதி யன்ன
மாண்புகழ் பெறீஇயர்", "அணி
ளெர் சாந்தி னம்பட் டிமைப்பக், கொடுங்குழை மகளிரி
னொடுங்கிய விருக்கை,
யறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி, னேற்றிய லெழினடைப்
பொலிந்த முன்பிற், றோட்
டிருஞ் சுரியன் மணந்த பித்தை, யாட்ட னத்தியைக்
காணீ ரோவென, நாட்டி
னாட்டி னூரி னூரிற், கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொளித்
தன்றெனக், கலுழ்ந்த
கண்ணள் காதலற் கெடுத்த, வாதி மந்திபோல", "

ஒலிகதிர்க் கழனிக் கழாஅர் முன் , · துறைக், கவிகொள்
சுற்றமொடு கரிகால காணத், தண்பதங் கொண்டு தவிர்ந்த
வின்னிசை, யொண்பொறிப் புனைகழல் சேவடிப் புரளக்,
கருங்கச் சியாத்த காண்பி
னவ்வயிற், றரும்பொலம் பாண்டின் மணியொடு
தெளிர்ப்பப், புனையந் தாடு
மத்தி யணிநயந்து, காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு", "மந்தி,
பணிவார் கண்ணள் பல
புலந் துறையக், கடுந்திற லத்தி யாடணி நசைஇ, நெடுநீர்க்
காவிரி கொண்டொளித்
தாங்கு" (அகநா. சுஉ, எசு, உஉஉ, உகசு, ௩எசு, ௬௬சு);
"மன்ளர்குழீஇய.........
ளமகனே - இது, காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தியார்பாட்டு"
என்பர்; தொல். அகத்.
ரூ. இச—ந.

உக.—வ ஞ் சி ண ம ா லே.

சு அுக

[1] மணன்மலி பூங்கானல் * வருகலன்க
ளோக்கிக்
கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா,
ளிணையாய
சு

மாற்றுள் குழவிவிழத் தன்குழவி
யுங்கிணற்று
வீழ்த்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த
வேற்கண்ணாள் † வேற்றொருவ ரு
உ0. னீணுக்கங் கண்டு நிறைமதி வாண் §
முகத்தைத
தானோ குரக்குமுக மாகெனறு போன
கொழுநன் வரவே குரக்குமுக நீத்த
பழுமணி யல்குறபூம் பாவை, விழுமிய
சா
* பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே
யென்றுரைத்த
உ௫. நுண்ணறிவி னோநோக்க || நோக்காதே
யெண்ணிலேன்
வண்ட லயாவிட்த் தியானோர் ¶
மகட்பெற்று
லொண்டொடி நீயோர ** மகற்பெறிற
கொண்ட
கொழுந னவளுக்கென் ++ றியானுரைத்த
மாறறங்
கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட
விழுமத்தாற
௩0. சிந்தைநோய் கூருந திருவிலேற்
கென்றெடுத்துத்

தந்தைக்குத் தாயுரைபபக் கேட்டாளாய்

‡‡ முந்தியோா

உ''. நீணுக்கம - விடாமறபாா த்தல

உ௫. பழுமணி - பழுத்தமணி, சிவநதமணி; மாணிககம்.

உகூ. கெழுமியவளெனறது, பிள்ளைதாயாகிய தனை ரூழியை

உசு - ௩௦ இளங்காலத்து விளையாட்டிற சொனனவாா த்தைகைய ஆவள்

மெயயாகக்கொணடு பேசககேட்ட விழுமததாலே நோயகூரும; இன னுமை, யா னு' ரைததமாறறதத தப பொருநதக்கேட்டவள் உரைபபக்கேட்ட . திருவிலேற கெணி னுமாம்; சிந்தநோய கூரும், முறறு. என றெடுதது - பிரகாசிக்க... ..

௩௧. முநதி - தநதைக்கும தாயக்கும முறபட்டு; கொடுபபவும அடுப்பவு மின்றித் தானே முறபட்டென றுமாம்

---

[1] கசு-எ. " மணன்மலி..... கல்லுருவநீத்தாள் " என்பதனல் "குலமடமாதரொடு கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக" என்பது, நாற்கவி. சூ. அ௫, இ-வி. சூ. ச௫௩-உரை.

[2] " துண்ணறி வுடையோர் நூலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும் பேதைமைத்தே" இறை. சூ. உக; நன். சூ. உ௬ச - மயிலை,

ஷை சூ-௨௬௫-விருத்தி,
இ-வி. சூ. ௧௬௭. மேற்.

"நுண்ணறி வுடைய ராகி நூலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி,வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத
லாலுன்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய்
மான
மெண்ணறி வுடையோர்க் கெலா மிழுக்குடைத்
தன்றோ வீதால்."

(திருவிளை. ௪௫ : ௯௪.)

(பி - ம்.) * 'வருகலனோக்கி' † 'இணையான' ‡ 'வேற்றொருநீனோக்கங்'
§ 'முகத்தானோர்'
†† 'யாயுரைத்த'
|| 'நோக்காதவெண்ணிலென' ¶ 'மகட்பெற்றால்'
‡‡ 'முத்தையோர்'
** 'மகட்பெறிற்'

கோடிக் கலிங்க முடுத்துக் குழல்கட்டி
நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த
௭ வாடகப்பூம் பாவை யவள்;* போல்வாரா

நீடிய

௯௫. [1] மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங் கியானுமோர் பத்தினியே யாமாகி
லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன் மதுரையுமென்
பட்டிமையுங் காண்குறுவாய் நீயென்று விட்டகலா
[2] நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தரும
௬0. வானக் கடவுளரு மாதவருங் † கேட்டீமின்

---

௯௯. நீடித் தலையை வணங்கி - விடாமே நெடிதாகத் தலையைவணங்கி;
நீடித்தலைசுமந்தவென க்கூட்டி, விடாமற்றலையாறசுமநதவென றலுமாம்.
௯௬. பட்டாஙகாகில - உண்மையாகில
௯௭. ஒட்டேன - இசையேன ; ஒட்டேனெனபதறகு இனிதிருக்கவென வருவிக்க. அரசனோடு மதுரையையுமழிபபேன் ௯௮ பட்டிமை - படிறு.
௬0. வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவாகள்; [3] "சுடரொடு திரிதரு முனிவரும்" என்றாராதலாவ. இனனும், வானக்கடவுளா வெளிபபடையுமாம். மாதவர் - இஙகுள்ளோா.

1 ௫ - ௬௫. இவ்வடிகளிற் கூறப்பெற்றுள்ள கற்புடைப்பெண்டிர் அறுவருடைய
வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப் பூம்புகார்ச்சருக்கத்துள்ளபாடல்
களும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன; அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—
க. " கரிகாலன் பெருவளவன் மகள்கேள்வன் கடல்புக்கான்

திருவேயோ வெனவழுத்துத் திரைக்கரத்தாற் றரக்கொண்டான். ௬
வரைகேள்வன் கலநோக்கி வருமளவு நல்லாளுள்
புரைதீரப் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

௨

உ. வன்னிமடைப் பளியோடு சான்றாக வரவழைத்தாள்;
௩ பன்னியகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையைமுன் கேள்வனெனுங்
கன்னியர்க ளொடும்போகா டிரைகரையா வகைகாத்தாள்
௬ பொன்னனையாள் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.
௩. கூவவிற்போய் மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி
யாவலின்வீழ்த் தேற்றெடுத்தா ளிஞ்ஞெக்கம் வேறென்று
மேவினாள் குரக்குமுகம் வீடுடையோன் வரவிடுத்தாள்

௫

பூவின்மேற் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.
சா
ச. முற்றாத முலையிருவர் முத்துவண்ட லயர்விடத்துப்

'௧. பெற்றாற் றாண்பெண் பிறர்மணஞ்செய் யாவண்ணஞ்
சொற்றார்கள் பிறந்தபெண் ணயகனைத் தலைசுமந்தாள் ஏ
பொற்றவி பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே"

[2] நான்மாடங்களாவன: திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; / கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்பனவுமாம்; (கலி. கூஉ-ந); "கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங் கடிமதில்சூழ் மாமதுரை" திருவால. பயன், ரு. [3] சிலப்பதிகாரம், கஉ.

(பி - ம்.) * 'போல்வாணிடிய' † 'கேட்டீர்மின்'

உக.—வஞ்சின மாலை.

சுகூக
யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த
* கோநகர் சீறினேன் குற்றமிலேன் யானென்
றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை
வலமுறை மும்முறை † வாரா வலமந்து
ருடு. மட்டார் மறுகின் ‡ மணிமுலையை வட்டித்து
§ விட்டா ளெறிந்தாள விளங்கிழையாள் வட்டித்த
நீல || நிறத்துத் திரிசெக்கா வார்சடைப்
பால்புரை வெள்ளெயிற்றுப பார்ப்பனக் கோலத்து

மாலை ¶ யெரியங்கி வானவன் றூன்றோன்றி
ரு௦. ** மாபத் தினிகின்னை மாணப் பிழைத்தகாட்
பாயெரி யிந்தப பதியூட்டப் பண்டேயோ
ரேவ †† லுடையேனு லியார்பிழைபபா ரீங்கென்னப்
³ பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிபபெண்டிா
மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத்

சங. கையாற திருகி - வலக்கையாறதிருகி

சரு. வட்டித்து - பிரதிக்கினைபண்ணி; சுழற்றியெனறும்மாம்; வர்த்தனை - வட்டணையா.........யிறறு.

சசு. விட்டாளெறிநதாள் - விட்டெறிநதாள.

சஎ. திரிசடை - திரித்தசடை; திரித்தல - முறுக்கல்

சக. மாலை - ஒழுங்கு.

(சசு) வட்டிததநதனுல்வநத (சக) வானவன, இனனும், வட்டித்த - எழுதினுலொத்தவென்றுமாம

ரு௦. மாண - திண்ணிதாக.

ருஉ. உடையேனல் - உடையேனுதலால். யார் பிழைப்பார் - யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை, கூ: ரு.

² ருகூ - ரு. 'பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்,
மூத்தா ரிளையார் பசுப்

பெண்டிர்'(ஆசார. கூரு); இணைவிராய்எண் ணி உயர்திணையான்
முடிந்ததற்கு இப்பகுதி

மேற்கோள்; தொல். களவி. சூ. ருக - ந; நன். சூ. கஎஎ-மயிலை;
இ-வி. சூ. உகூஅ.   (பி - ம) * '
கோனவற்குற்றமிலெனியானென்று'   † 'வாராவலம்வந்து'

‡ 'வளமுலை'   § 'விட்டெறிந்தாளந்த' ||
'திறத்துநிமிர்செக்கர்'   ¶ 'எரியாகி'

** 'மாபத்தினியுன்னை'   †† 'உடையேன்மற்றியார்'

ருரு. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று *
காய்த்திய

பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன்
மண்டிற்றே

நற்றேரான் கூட னகர்.

வெண்பா.

¹ பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு
மாளிகையும்;   விற்பொலியுஞ் சேனையுமா

வேழமுங்—கற்புண்ணத்

தீதகரு வெங்கூடற் றெய்வக் கடவுளரு
மாத்துவத் தான்மறைந்தா மறறு.

ருரு காயத்திய - சூடவேண்டி;

கோவித்தவென் றுமாம்

ருசு. ாவ................... . .. .

உக.—வஞ்சினமாலை

---

[1] இவ்வெண்பா சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

(பி - ம்.) * 'காய்த்தீயைட்' † 'அழற்பொங்கிற்றே'

ழற்றிற் று.

இருபத்திரண்டாவது

அழற்படுகாதை.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகந் * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச் செழியன்
[1] வளைகோ விழுக்கத தயிராணி
கொடுத்தாங்
கு. கிருநில மடந்தைக்குச் செங்கோல் †
காட்டப்
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட
[2] னரைசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய ‡ தறியா

தாசான பெருங்கணி யறக்களத்

தந்தணர்

காவிதி § மந்திரக கணக்கர் தமமொடு

௯0. கோயின் மாக்களுங் குறுநதொடி

மகளிரு

மோவியச ஈற்றத துரையவிந

திருபபக்

காழோா வாதுவா கடுநதே ரூருநா
வாய்வாண் மறவா மயங்கினா மலிந்து
கோமகன் கோயிற் கொற்ற வாயிற்

க ஏவறறெய்வம் - அஙகி, அக்கினியுடைய எரியின் கூறு பிரகாசிக்கது; அங்கி அடக்கம் நீஙகி வெளிப்படடெதென றுமாம.

உ. காவறறெய்வம - நகரிகாவறறெய்வமாகிய நான்கு வருணபூதங்கள்.

கடைமுகமடைச்கன - கோட்டைவாயிலை நோக்குவதொழிநதன; நகரிகாவற்றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக் காவாவாயினவென் றுமாம.

ச வளைகோல் - வளைநதகோல். இழுக்கத்து - இழுக்கத்தையுற்ற அவ்வளவிலே உயிராகியவாணி - ஆதாரம. ஆஙகு - அவ்விடதது.

எ. அரசுகட்டில் - சிங்காதனம்

துஞ்சியதறியாது - செழியன் துஞ்சி

யதை அறியாமல்.

அ ஆசான் - புரோகிதன் பெருங்கணி -

கணிதவிவர்த்தகன. அறக்களத்

தந்தணா - தனமாசனத்துக கருத்தாக்கள்.

கூ. காவிதி - வரியிலா மந்திரக்கணக்கர் -

மந்திரவோலையெழுதுவார்.

கக. ஓவியசசுறறதது - சித்திரததிரள்போல.

கஉ காழோா - பரிக்காரர். வாதுவா -

வாசிவாரியர்

---

1 சிலப். உஇ: கூஅ - கூ.

2 "அரசுகட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்" சிலப். மதுரைக் காண்ட இறுதிக்கட்டுரை.

(பி - ம்.) * 'திறந்தன' † 'காட்டிப்' ‡ 'அறியாராசான்' § 'மந்திரிக்' ‖ 'ஓவியர்'

கரு. நீமுகங் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக ழவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய

ஞெண்கதிர் நித்திலம் பூணொடு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்
உ0. றின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய

ணுரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த வுடையினன் மலரா
வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச் சந்தனங்
கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட

மார்பினன்
உரு. தேனும் பாலுங் கட்டியும் பெட்பச்
சேர்வன பெறாஉந் தீம்புகை மடையினன்
தீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று
பின்பகற் பொழுதிற் பேணின னூர்வோ

௩௦. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்
[2] விரிகுடை தண்டே குண்டிகை காட்டம
பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
ஞவினு [3] மாா பினு நவின் ற நூலினன்]
முத்தீ வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ
௩௫. வேத முதல்வன் வேள்விக் கருவியோ
டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

கரு. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டுநீஙக, அனறி, மிடை கொள்ள - நெருப்பவித்தறகு வநது மிடையவென்றுமாம்.

(கசு) "நித்திலப்பைம்பூண்" முதலாகப (௩௬) "பூதத ததிபதிக் கடவுள்" ஈருகப் பிராமணபூததைதக்கூறிறறு; அப்பூததஅுக்கு நிறம் வெள்ளை.

௩௫. வேதமுதல்வன - பிரமன். ' கருவி - சமிதைமுதலாயின

௩௪ - ௩௬. பிரமன வேள்விக்குச்சொனன உறுப்புக்களோடு முத்தீவாழ்க் கை முறைமையின்வழுவாத ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.

(௩௫) கருவியோடு (௩௪) முறைமையின் வழுவாவெனக்கூட்டுக.

(கசு) நித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (௩௬) ஆதிப்பூதம்; (௩௪) முத்தீவாழ்க்கை வழுவாத (௩௬) ஆதிபபூதம்.

---

1 "தீம்பா லுரைபோற் றிகழ்வெண்பட் டுடுத்து" (சீவக. ௩௦௭௬); "நுரைபுரை கலிங்கம்" பெருங். ௨, ஓ: ௮௬.

2 "தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப், படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே" (குறுந். ௧௫௬); "எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ, லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலும்" (கலி. ௯)

3 மார்பின் நவின்றநூல் - பூணூல்.

௨௨.—அழற்படுகாதை

த. ௬௯௫

[வென்றி வெங்கதிர் புரையு மேனியன்
குன்று * மணிபூணே பூணினன் பூணொடு
முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடியொடு
௪0. சண்பகங் கருவிளை செங்கூ தாளந்
தண்கமழ் பூநீர்ச சாதியோ டிணையவை
கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலையு
மொட்டிய திரணையோ டொசிந்த பூவின
னங்குலி கையெறிங் தஞ்சுமகன் விரித்த
௪௫. குங்கும வருணங் கொண்ட மார்பினன்
பொங்கொளி யரத்தப் பூமபட் டுடையினன்
முகிழ்ததகைச
சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்தி
யேனு நற்சுவை யியல்புளிக் கொணர்ந்து
௫0.

வெமமையிற் கொள்ளு மடையினன் செமமையிற்]
பவளச செஞ்சுடா திகழொளி மேனிய

ஞழ்கடன் ஞால மாள்வோன் றன்னின்
முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி

யுரைசா லங்குசம் வடிவேல் † வடிகயி
௫௦. றெனவிவை பிடிதத கையின ஞகி

யெண்ணருஞ சிறபபின் மன்னரை யோட்டி
மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோசசிக்

கொடுங்தொழில் கடிநது கொற்றங் கொண்டு
‡ நடும்புகழ் வளர்த்து நானிலம புரக்கு

௬௦.

முரைசால் சிறபபி[1] னெடியோ னன்ன
வரைச பூதத தருந்திறற் கடவுளுஞ்

(ருக) "பவளச்செஞ்சுடர்" முதலாக (௬க)

'அருநதிறறகடவுள்' ஈருக

அரசபூதத்தைக்கூறிறறு அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்

ருஉ. ஆள்வோன - அருசசுனன்.ருச. வடிக்கை -
புரவியைவசமாக்குகை.

ருரு - ரு. முரசுமுதலானவேழும்
இராசாக்களுக்கும் இபபூதத்திறகு

ருசு மனனா - துரியோதனுதிகள்
[முரியன.

(ருஉ) இவனிடததுச் சாரதியாயினை று (ரு௬)
முரசுமுதலாகிய (ருரு)

பிடித்தகையினனுகி (ருசு) மனனரையோட்டி (ருஎ)
கொற்றங்கொண்டு (ருக) புரக்கும (௬ப) உரையமைமநத

ஓச்சிக் (ருஅ) கடிந்து
சிறப்பையுடைய நெடி
யோனேயொத்த கடவுட்பூதமெனக. இவற்ருலஉலகள
ந்தோனேஒதத பூதமென்க.

[இன னும், [1] பாண்டியனுடைய
கையினிலக்கணம பூதத்துக்கும் பிடித்
ஏனைய இருவர்க்கும ஒததபண்பென றுமாம]

ருக - சுக. பவள......
........அருந்திறற்கடவுளும - பவளவொளி திகழ்
தருமேனியையுடைய அரசபூதமாகியகடவுளும்.

[1] புறநா. கூ-கO ஆம் அடி; மதுரை. சுக.

(பி - ம்.) * 'மணியொடு புனைந்த பூணினன்' † 'வடிக்கயிறு' ‡ 'நெடுபெட்புகழ்'

சி ல ப் ப தி கா ர ம்

* செந்நிற பசும்பொன் புரையு !
மேனியன்
மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ
[1] ரரைசுமுடி யொழிய வமைத்த
பூணினன்
கூடு. வாணிக மரபி னீணில மோமபி

நாஞ்சிலுந் துலாமு மேந்திய கையின
[னுரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட
வுடையினன
வெட்சி தாழை கட்கம பூாமபல
சேட னெய்தல் பூளை மருதங்

௭௦. கூட முடிதத சென்னிய னீடொளிப
பொன்னென விரிந்த நன்னிறச சாந்தந
தன்னொடு புனைநத மின்னிற மார்பினன்
கொளளும பயறுந துவரையு முழூநது
நள்ளியம் பலவு நயந்துட னளைஇக்
௭௫. கொள்ளெனக் கொளளு மடையினன்
புடைதரு நெல்லுடைக் களனே
புளளுடைக் கழனி
வாணிகப பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப
பாணிகைக் கொண்டு முறபகற் பொழுதி
னுண்மகிழந துண்ணு வோனே யவனே
௮௰. நாஞ்சிலம படையும் வாய்நதுறை
துலாமுற்
சூழொளித் தாலு மியாழ் மேநதி
விளைநதுபத மிகுநது விருநதுபதந தநது
மலையவுங் கடலவு மருமபலங்
கொணாநது

விலைய வாக வேண்டுநாக் களித்தாங்]
அ௫. குழவுதொழி லுதவும ¦ பழுதில் வாழ்க்கைக்
கிழவ னென்போன் கிளரொளிச §
சென்னியி
னிளமபிறை சூடிய விறைபவன் வடிவிஞோ
விளங்கொளிப பூத வியன்பெருங் கடவுளுங்

(சுஉ)"செநநிறப பசுமபொன" முதலாக (அஅ) "வியன்பெருங கடவுள்"
ஈருக வணிகபூததைக் கூறிறறு. அபபூதக துக்குநிறம பொன.

சுசு. பூணினன - பூணினுடைய
சுடு. மரபின் - மரபால் சுசு துலாம - துலாஙகோல்.
(சு௨) பொனபுரையு மேனிக (அஅ) கடவுள்
(சுசு) நாஞ்சிலும்
துலாக்கோலுமேநதியகையினுடைய (அ௱) வாழ்கககு
(அசு) உரியோனென று சொலலபபடுவோனுகிய (அஅ) பூதக்கடவுளுமெனக.

1 பெருங்கதை, உ. உ: கஙகூ.

(பி - ம்.) * 'செந்நீர்ப்' † 'மேனி' ‡
'படுநில்லாடகக்கிழவன்' § 'சென்னியன்'

உஉ.—அழற்படுகாதை. சுகூள

[கருவிளை புரையு மேனிய னரியொடு
கூo. வெள்ளி புனைந்த பூணினன் றெள்ளொளிக்
காழகஞ் செறிந்த வுடையினன் காழிற்
சாநதுபுலாந் தகன்ற மாாபின னேந்திய
கோட்டினுங் கொடியினு நீரினு நிலத்தினுங்
காட்டிய பூவிற் கலநத பித்தையன்
கூரு. கம்மியா செய்வினைக் கலபவை யேந்திச
செம்மையின் வரூஉஞ் சிறபபுப பொருந்தி]
மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனிய
னெண்ணிறக் காழகஞ் சோநத வுடையின

ஞாடற் கமைந்த வவற்றெடு பொருந்திய
க00. பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்
கலிகெழு கூடற் பலிபெறு பூதத
தலைவ னென்போன் றானுரு தோன்றிக்
கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகர்
தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் * டென்ப
க0ரு. தாமுறை யாக வறிந்தன மாதலின்
யாமுறை போவ தியல்பன் றேவெனக்
கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
னூற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
* கூல மறுகுங் கொடித்தேர் வீதியும
கக0. * † பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
[முரக்குரங் குயர்த்த வொண்சிலை
யுரவோன்]

(கஎ) "மண்ணுறு திருமணி" முதலாகப (க0க - உ) "பலிபெறுபூதத்தலை
வன" ஈருக வேளாணபூததைதககூறிறறு அதறகுநிறம நீலம்

கஎ திருமணி - நீலமணி கக.

ஆடறகமைநதவை - வாச்சியம.

கய0. துறைபோகல் - முடியவறிதல

(க00) முடியபபோகிப (க0க) பலிபெறுபூதமெனக.

கக - க0உ. இந்நாலவருநதோனறி

கoச தீமுறையுண்பது - நெருப்பு நியாயமாகவுண்பது.

கoரு- ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இனனும, ஆமுறையாக

வறிந்தனம் - மேல் வரக்கடவதொருவிதியென று முன்னேயறிந்தேம்.

ககo. நால்வேறுதெரு - நாலவகை வருணத்தாரதெரு.

---

[1] நால்வகைப்பூக்கள், [2] மு. புறநா. ௬௬.

[3] சிலப். கச: உசக. [4] சிலப். கச: உகஉ.

(பி - ம்.) * 'என்பதியாமுறையிாகவறிந்தன மன்றேநாற்பாற்' † 'பால்வகை தெரிந்த நால்வேறு தெருவுங் காவெரி யுண்டநாட்'

சுரு

சகூஅ

சிலப்பதிகர்ரம்

[1] காவெரி யூட்டிய நாள்போற் * கலங்க வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககரு. கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா

² வறவை யாய ரகன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் களிறு மடபபிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற் பெயர்ந்தன
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை
கஉ0 மைத்தடங் கண்ணார் மைந்தர் தம்முடன்
செப்புவா யவிழ்ந்த தேமபொதி நறுவிரை
நறுமல ரவிழ்ந்த நாறிரு † முசசித
துறுமலர்ப பிணையல் சொரிந்த பூநதுகள
குங்கும மெழுதிய கொஙகை முன்றிற்
கஉரு. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த
தூமென் சேக்கைத ‡ துனிப்பதம் பாராக்
³ காமக் களளாட் டடங்கினர் மயங்கத்
திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியா
⁴ குதலைச செவ்வாய்க் குறுநடைப்
புதல்வரொடு

கக உ கா - காண்டாவனம்

கக ௩. அறவோரிடத்து அழறகொடி விடாதாய

கக ௪. அறவை - அறத்தையுடைய

ககரு - ௪ கனலெரி சேராவாய ஆயா
தெருவிலடைநதன

கஉ க. செப்பு வாயதிறநது சொரிநதவிரை -
சாநது புழுகுநெய முத

லாயின

கஉக - ரு. [5] செப்பிலேவாயவிழ்ந்த
பிணையலெனக்கூட்டி, நறுவிரையை யுடைய பிணையல், முச்சிப்பிணையலென்றுமாம் நறுமலரவிழ்தல், முச்சிக் கடை.

கஉசு. துனியினசெவ்வி பார்க்கவேண்டாத, துனியளவு விட்டிராத
வென்றுமாம; இவா பிளளைபெருந்வா

கஉரு - சு. பரிநதனபரநத சேக்கை -
கையறறுபபரநத சேக்கை

கஉஎ. அடஙகினர் மயங்க - ஒழிந்த சோர.

---

[1] சிறுபாண். உருஅ. [2] 'அறவையாயர்' சிலப். கது: கஉ0 - உக.

[3] 'தருக்கியகாமக்கள்ளாட்டு' மணி. உது: கூக. [4] மு. மணி. எ: துஎ.

[5] செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செப்பு, மணி. அ: சுது; சூளா. மந்திர. துசு; பெருங். க: ருரு, எசு. நற். கூருஎ: குறுந். கூ;

(பி - ம்.) * 'கலங்கி' † 'முச்சிப்புதமலர்' ‡ '

கநூ0. * பஞ்சியா ரமளியிற் றுஞ்சுதுயி லெடுப்பி
வானரைக் கூந்தன் மகளிரொடு † போத
¹ வருவிருந் தோம்பி மனையற முட்டாப்
பெருமனைக் கிழத்தியா பெருமகிழ் வெய்தி
யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து
கநூடு. சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை
கொங்கைப பூசல கொடிதோ ‡ வனவெனப
பொங்கெரி வானவற் றொழுதன ரேதின

² ரெண்ணான் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
பண்ணியன் மடநதையா பயங்கெழு வீதித்
கசு0. தண்ணுமை முழுவந தாழ்தரு தீங்குழல்
³ பண்ணுக்கிளை பயிரும § பண்ணியாழ்ப
பாணியொடு
நாடக மடநதைய ராடரங் கிழந்தாங்
கெங்காட் டாள்கொல யாரமகள
கொல்லோ
விநநாட் டிவவூ ரிறைவனை யிழநது
கசுடு. தோரா மன்னனை சிலம்பின் வென்றிவ்

லூரதீ யூட்டிய வொருமக || ளென்ன
வநதி விழவு மாரண வோதையுஞ்
செநதீ ¶ வேட்டலுந தெய்வம பரவலு
மனைவிளக் குறுததலு மாலை யயாதலும்
கரு0. வழங்குகுரன் முரசமு மடிநத மாநகாக்
காதலற் கெடுத்த நோயொ டுளங்கனன்
[1] றாதுலைக் குருகி னுயிர்ததன ளுயிர்தது
மறுகிடை மறுகுங் கவலையிற் ** கவலு

கசு௬. கொடிதனறு - நியாயம்
கசுக. பண்ணியன்மடநதையர் - இசையறிவார்.
கசஉ. நாடகமடநதையா - தனியிலார.
(கசுக) வீதியிடதது (கசஉ) அரங்கிழநது.

கசஎ. அநதிவிழவு - சீபலி.
கசஅ. தெயவம்பரவல் - தெயவபூசனை.

கரு௫. மறுகிடைமறுகும் -
மறுகிலேசுழனறுதிரியும். கவலை - குறுந்
தெரு. கவலும............போம.

[1] குறள். அகூ. [2] "என்னெண்கலையோர்"
லாகவறுபத்தொருதான், கேரிளமகளிர்க்கியற்கை"

(சிலப். கச: கசுள): "யாழ்முத
பெருங். க: கஓ: அச - ஞ.
³ மணி. எ: சகு. ⁴ "
ஊடதுலைக்குருகினுயிர்த்தகத்தடங்காது" மணி. உ: சரு.
(பி - ம்.) * 'பாலாரமளித்', 'பல்லாரமளித்' †
'மயக்க' ‡ 'இன்றெனை'
§ 'பணியாழ்ப்பாணரொடு' || 'எனவுமந்தி' ¶
'வேட்கையின்' ** 'வலையும்'

¹ மியங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு
கஙரு. ² மாரனு ருற்ற வீரபத் தினிமுன்
கொந்தழல் வெம்மைக் கூரெரி *
பொருஅள்
வந்துதோன் றினண் மதுரா பதியென்.

வெண்பா.

³ மாமகளு நாமகளு மாமயிடற்
செற்றுகந்த
கோமகளுந் தாம்படைத்த கொ

ற்றத்தா—ணுட

ழ்திரா முலைகுறைத்தாண் முன்னரே
வநதாண்

* மதுரா பதியென்னு † மாது

(கசுக) விலைமடநதையரது வீதியில் (கசஉ)
மடந்தையா (கச0) தண்ணு

மைமுழவு குழல் (கசக) யாழபபாணி இவறறுடனே
(கசஉ) ஆடும் அரங்கினை

யிழந்து (கசசு) இவ்வொருமகள் (கசரு) எந்நா
டடாள்கொல? யார்மகள் கொல (கசசு) என்ன (கரு0)
நகரியிலே (கருச) இயஙகுதலையுஞ் செயயும்; மயங்கு
தலையுஞ்செயயும்; இவ்வகை (கருரு) ஆரஞுருறற
வீரபத்தினிமுன (கருசு) ஊா எரியுண்டதறகுப்
பொருளாய (கருஎ) வந்து தோன்றினள், மதுராபதியென
னும் தேவதையெனக

"மாமகளும்":— தாம்படைதத கொறறததாள் -
இவாகள்படைதத கொறற

மெல்லாமுடையாள்; "நாவினுந * * * வாளினும"
என்ற மூவகைவென

றியும்; மாமகள் - சீதேவி நாமமுலை -
அச்சத்தைச்செயயுமுலை.

உஉ.— அழற்படுகாதை

முற்றிற்று.

1 "சுழலுஞ்சுழலும், மோடலுமோடும்" மணி. ங: ககக - உ.
2 மு. சிலப். பதி. சஉ.

3 இச்செய்யுளிலுள்ள முறைப்படியே 'திருவின் செல்வி யொருதனிக் கொழுந, புலமை சான்ற கலைமகள் கணவ, வீரிய மடந்தை பேரிசைக் கிழவ' என ஞானமிருதம், சகூ - ஆம் செய்யுளிலும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

4 "மதுராபதியென்னுமாபெருந்தெய்வம்" மணி. உசு : கக.
(பி - ம்.) * 'போன்றுளவந்து' † 'மான்'

இருபத்துமூன்றாவது.

கட்டுரை காதை.

சடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
கடையெயி றரும்பிய பவளச + செவ் வாய்த்தி
யிடைநிலா விரிந்த நித்தில ‡ நகைத்தி
ரு. யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும
வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய
ளிடக்கை பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும்
வலக்கை யஞ்சுடர்க் § கொடுவாள

பிடித்தோள்

வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு மிடக்காற்
கo. றனிச்சிலம பரற்றுந் தகைமையள்

பணித்துறைக்

கொற்கைக் கொண்கன் குமரித் துறைவன்
பொற்கோட்டு வரமபன் பொதியிற்

பொருப்பன்

குலமுதற் கிழததி யாதலி னலமந்
தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி
கரு. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்

|| முன்னிலை யீயாள பின்னிலைத் தோன்றிக்
கேட்டிசின் வாழி நங்கையென் குறையென
வாட்டிய திருமுகம வலவயிற கோட்டி
¶ யாரை நீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை
உ0. யாரணு ரெவ்வ மறிதி யோவென

க சடையும் பிறையும் - சடையிடததேபிறையும்
ரு கடையெயிறு - பனறிக்கொமபுபோலப புறபபடட
எயிறு.

அ. கொடுவாள் - மழு

கரு. குலமுதலாதலின - அடியேதொடங்கி
இரட்சித்தறகுரியளாதலின்

கசு. முனனிலையீயாள் - முன்னில்லாள்; அவளுக்கு
முனனிற்றலைச் செயயாள்

(பி - ம்) * 'செந்திறக்' † 'செவ்வா, யிடைநிலா' ‡ 'நகைச்சியிடை' § 'நெடுபாள் பிடித்தன, ளிடக்காற் றனிச்சிலம் பாற்றினும் வலக்காற் புனைகழல் கட்டுந் தகைமையள்' || 'பின்னிலைஇயாண முன்னிலைத்தோன்றி' ¶ 'யாரிவ ளென்முன் முந்நா ரிவளெ ளூரணு ரெவ்வ மறியா தாளென'

வாரரு ரெவ்வ மறிந்தே * னணியிழா அய்
மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்
கட்டுரை யாட்டியேன் † யானின்
கணவற்குப் பட்ட கவற்சியேன்
பைந்தொடி கேட்டி
பெருந்தகைப் பெண்ணொன்று
கேளாயென் னெஞ்சம்
வருந்திப் புலம்புறு நோய்
தோழிநீ ‡ யீதொன்று கேட்டியெங்
கோமகற் கூழ்வினை வந்தக் கடை
மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்
தீதுற வந்த வினை ; காதின்
[1] மறைநா வோசை யல்ல தியாவது
மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே
யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது
[2] குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல
னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்
மடங்கெழு நோக்கின் § மதமுகந்
திறப்புண்

டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை
கலவிப || பாகன் கையகப் படாஅ
தொல்கா ¶ வுள்ளத தோடு மாயினு
௬௦. மொழுக்கொடு புணர்ந்தவிவ் விழுக்குடிப பிறந்தோர்க்

உ௬. கட்டுரையாடடியேன் -
ஒருவார்ததைசொலலுதலுடையேன.

உ௬-௭. நினகணவறகுப்பட்ட கவறசியுடையேன்; ஆயினும் நீ கேளென்க.

1 உஎ-அ. ஊழ்வினை வநதபடி கேளாய; வநதக்கடை, ககரவொறறுவிகாரம்.

(௩௦) வினை (உக) கேளெனக.

௩௧. மறைநா - அந்தணர்நா ; ஓசை - ஓதிஞாவாயில வரும் நியமமான வார்த்தை.

௩௩. மனனர் பழிதூற்றுவதல்லது.

௩௪. மடஙகெழு நோக்கின் - மகளிருடைய பார்வையாலே .... சிலேடையாக்குக.

---

1 "ஓதலந்தணர்வேதம்பாட" (மதுரை. ௬௫௬); "நான்மறைக் கேள்வி நவில்

குர லெடுப்ப, வேம வின்றுயி லெழுத லல்லதை, வாழிய வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்,

கோழியி னெழாதெம் பேரூர் துயிலே" பரி. ப. களகூ. [3]
புறநா. எஉ.

[3] "இடங்கழிகாமமொ டடங்கான்" மணி. கo: உஉ; கஅ: கககூ.

[4] "கல்விப்பாகரிற் காப்புவலையோட்டி" மணி. கஅ: கசுரு.

(பி - ம்.) * 'அணியிழாய், மாபெருங்கூடன் மதுராபதியெனுங் கட்டுரையாட்டி யேன்' † 'யானுன்' ‡ 'இக்தொன்று கேளாயெங்' § 'மதிமுகம்' || 'பாகர்கையகப் படாது' ¶ 'உள்ளமொடோமோயினும்', 'உள்ளமோமோயினும்'

உரு.—கட்டுரைகாதை.

கிழக்கந் தாரா திதுவுங் கேட்டி
[1] யுதவா வாழ்க்கைக் * கீரந்தை மனைவி
புதவக் கதவம் † புடைத்தன ளொருநா
ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும்
சுஉ. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து
மன்றத் திருத்திச சென்றீ ரவ்வழி
யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச
[2] செவிசூட் டாணியிற் புகையழல் ‡ பொத்தி

நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்று
ருo. வசிரத தடக்கை யமரா கோமா
னுசசிப பொன்முடி யொளிவளை
யுடைததகை
§ குறைத்த செங்கோற் குறையாக்
கொற்றத்
திறைக்குடிப் பிறநதோாக் கிழுக்க மின்மை
யின்னுங் கேட்டி நன்வா யாகுதல்
ருரு. பெருஞ்சோறு பயநத திருந்துவேற்
றடக்கை

சஉ. உதவாவாழ்க்கை - பிறாக்கு உதவமாட்டாத மிடிவாழ்க்கை.

சரு. புதவக்கதவம் - கதவிலைாவீடு; குழை...

....

சகூ. மனறம் அரணில்லாதவீடு. அவ்வழி - சீா போகினற அக்காலத்து.

சஅ. செவிசுட்டாணி - செவியைச்சுடுவதாகிய ஆணி; சுடுதலுள்ள இறைச்சி சுட்டிறைச்சியானறபோல.

ருக - உ. கைகுறைததசெஙகோல - செங்கோலையும்.

கைகுறைததறகுக் காரணமாகிய

ருச நனவாயாகுதல - நனறாகிய மெயயாதல

பாண்டவர்கள்படைக்கும் துரியோதனன் படைக்கும் சேரன் சோறிட்டதனை.

---

[1] ௪உ-௫௬. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை இப்புத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத் தின் அடிக்குறிப்பாலுணர்க; "கையரிந்தான் மாறன் கதவிடித்த குற்றத்தா, லெய் யுஞ் சிலக்கை யிரங்கேசா", "கொற்கையான் மாறன் குலசே கரவழுதி, பொற்கையா னுனகதை போதாதோ" என்றார் பிறரும்; திருவால. ௫௭: ௬ - பார்க்க.

[2] 'சுடுநாராசஞ் செவிசெறித்தாங்கு' பெருங். ௧. ௪௭: உ௬அ.

[3] சிலப். ௧௧: உ௬.

[4] ௫௫. 'பெருஞ் சோறு பயந்த' என்றது சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேர லாதன் பாரதயுத்தத்தில் எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; "ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த, போரிற் பெருஞ் சோறு போற்றுது தானளித்த, சேரன்" (சிலப். உ௬: ஊசல்வரி); "உதியஞ் சேரல், பெருஞ் சோறு கொடுத்த ஞான்றை" (அகநா. உ௬௬); "அலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ, நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை, யீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப், பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்" (புறநா. உ.) [5] 'அம்பலத்தாழ்பூட்டுவார்' பழ. ௧௬ - ௧௫.

(பி - ம்) * 'வீரத்தன்மனைவி' † 'புடைத்தமேனுது' § 'குறைத்துச்' 'கேட்டியோர்தன்' ‡ 'பொங்கிநெஞ்சகம்'

திருவிலே பெற்ற [1] பெருநா ளிருக்கை
யறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை செய்தோன்
பூம்புனற் பழனப * புகார்நகா வேந்தன்
௬௦ றாங்கா விளையு † ணன்னு டதனுள்
வலவைப பாாபபான் பராசர னென்போன்
குலவுவேற் சேரன் கொடைததிறங் கேட்டு
வண்டமிழ் [2] மறையோறகு ‡ வானுறை கொடுத்த
திண்டிறல் நெடுவேற் § சேரலற் காண்கெனக்
௬௫. காடு நாடு மூரும் போகி
நீடுநிலை மலயம பிற்படச சென்றாங்
[3] கொன்றுபுரி கொளகை யிருபிறப் பாளா
[4] முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி
யைமபெரு வேளவியுஞ செயதொழி லோமபு
௭௦ மறுதொழி லந்தணர் பெறு || முறை வருக்க

---

௫௬. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கதது இருக்கை.

௫௭ மறநெறி நெடுவாள் - மறததிலே யொழுகின வாள்

சுசு நீடுநிலைமலயம் - போகிய நிலையையுடையமலயம

சுஎ. ஒன்று - முத்தி இருபிறப்பு - உபநயனத்துக்குமுன்னும்பின்னும்

சுஅ முத்தீ - ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தக்கிணாக்கினி

எ . அறுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென இக்குணங்களையுடையார் பெறுமுறையை. வகுக்க - அவனுக்குக்கூறுபடுத்த

---

[1] பெருநாளிருக்கை :— சேரனுடைய காலையோலக்கம்; 'தண்கடனாடனொண் பூங் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதுரை. ௭௨௪ - ரு) என அந்நாளோலக்கம் பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

[2] மறையோனென்றது பாலைக்கௌதமனாரை; இவருக்குச் சுவர்க்கங்கொடுத்த சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனென்பவன்; இதனைப்பதிற் றுப்பத்தின் மூன்றும்பத்திறுதியிலுள்ளதாகிய அடியில்வரும் வாக்கியத்தாலுணர்க;

'பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு:

.........பாடிப்பெற்றபரிசில்; நீர் வேண்டியது கொண்மினென யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டுமெனப்

பார்ப்பாரிற்பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பது பெரு
வேள்வி வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற்
பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும்
காணுராயினர்' சிலப். உ௮: ககஎ - ௮;
'துறக்கமெய்தியதொய்யாநல்லிசை, முதியர்ப்
பேணியவுதியஞ்சேரல்' அகநா. உகக. இச்சரிதை,
பழமொழி ககசு-ஆம் பாட்டி
லும், தொல். புறத்திணை. சூ. உ௫ - க. உரையிலும்
வந்துள்ளது.

³ புறநா. ௬கஎ. ⁴ முருகு. க௮க-உ.

(பி - ம்.) * 'புகாஅ வேந்தன்' †
'நன்னாட்டதனுள்பலவைப்பாசான்' ‡ 'வான
கங்கொடுத்த' § 'சேரற்காண்கென' || 'முறையெய்தி'

௨௫.—கட்டுரை காதை.

நிற்க

நாவலங் கொண்டு நண்ணா ரோட்டிப்
¹ பார்ப்பன வாகை சூடி யேற்புற
நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்

செங்கோற் * றென்னன் றிருந்துதொழின்
மறையவர்
எறி. தங்கா லென்ப தூரே யவ்வூர்ப்
பாசிலை பொதுளிய போதிமன் றத்துத
தண்டே குண்டிகை † வெண்குடை

காட்டம

பண்டச சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு
களைந்தன னிருப்போன் காவல்

வெண்குடை

அ௦. விளைந்துமுதிர் கொற்றத்து விறலோன்

வாழி

¹ கடற்கடம பெறிந்த காவலன் வாழி
விடர்சிலை ‡ பொறித்த வேந்தன் வாழி
பூந்தண் பொருநைப் பொறையன் வாழி
மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்

அரு. குழலுங் குடுமியு மழலைச் செவ்வாய்த
தளாநடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி
விளையாடு சிறாஅ ரெல்லாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொலலி
நாவெற்றியையுடையோனுடைய ;
நா வலம் - நாவெற்றியெனக
(எ௦.) பெறுமுறைவகுதத (எசு) நன
கலஙகொணடெனக
(எக) நாவலங்கொண்டு ஓட்டிச் (எ௨) சூடிக் (எசு)
கொண்டு தனபதிப்
பெயர்வோன , பெயர்வோன பெயர்தர.
எச. திருந்துதொழின மறையவா - பஞ்சகிராமிகள்
.
எரு. தங்கால - திருததங்காலூா
எசு. அரசுகிறகுமனறு எஎ. காட்டம -

சமித்து.

(எகூ) குடையையும (அ.ப) கொறறததையுமுடைய விறலோன.

அச. வாழகென - வாழகவென று சொலல.

அஎ. சிருர்சூழதர - தனனைச்சிறுரெலலாம சூழதர.

---

[1] பார்ப்பனவாகையினியல்டை,
"கேள்வியாற்சிறப்பெய்தியானை, வேள்வியான்விறன்
மிகுத்தன்று," "ஓதங் கரைதவழ்நீர் வேலி யுலகினுள், வேதங் கரைகண்டான் வீற்றி
ருக்கு - மேதஞ், சுடுசுடர் தானகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த, விடுசுடர் வேள்வி யகத்து"
என்பவற்றலறிக; பு-வெ. வாகை. கூ.

* அக - உ. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ககஇ - கூ.

(பி - ம்.) * 'தென்னவன்றிருத்தொழில்' † 'ஓண்குடை' ‡ 'பொறித்தவிறலோன்
வாழி'

நூல்

சிலப்பதிகாரம்

* குண்டப் பார்ப்பீ ரென்னோ டோதியென்

பண்டச சிறுபொதி கொண்டு†போ
மின்னெனச

௬௦. சீர்த்தகு சிறப்பின் வார்த்திகன் புதல்வ
•

ஞலமர் செல்வன் ‡ பெயர்கொண்டு
வளர்ந்தோன் · பாஞறு செவ்வாய்ப படியோர்
முன்னர்த்

தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
துளமலி யுவகையோ டொபப வோதத
௬௫. § தக்கிணன் றன்னை மிக்கோன் வியந்து
முத்தப பூணு லத்தகு புனைகலங்
கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்
தன்பதிப் பெயர்ந்தன ஞக நன்கலன்
புனைபவும் பூண்பவும் பொருஅ ராகி
௭௦௦. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோமபிக்
கோத்தொழி லிளையவர் கோமுறை ||
யன்றிப

படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பா னிவனென
விடுசிறைக் ¶ கோட்டத் திட்டன ராக
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ
௭௦௫. ளலந்தன ளேங்கி யழுதன ணிலத்திற்

புலந்தனள் புரண்டனள் பொங்கின
ளாதுகண்டு

மையறு சிறப்பி னையை கோயிற்

அஅ. குண்டபபாபபீர் - பிழுக்கை மாணிகாள்; சிறுமாணிகாள், சிறு
பிள்ளைகாளென்னினுமாம்.

கூக ஆலமா செலவனபெயா - தக்கிணாமூர்த்தி.

கூஉ. பாறைறுசெவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்; படிமம - படியென

றுயிறறு. படியோா - தனனை இளமையாலொப்பாருமாம; படி - வேடமுமாம்.

கூகூ புனைவனவும் பூண்பனவுமாக வேறுபடுதலிற புனைபவும் பூண்பவு
மென்றார்.

க0க கோமுறையனறி - இராசநீதியனறி.

க0உ. படுபொருள் - புதையல், களவுபபொருளெனறுமாம.

க0எ. ஐயைகோயில் - மதுரையிறறாக்கைகோயில.

(பி - ம்.) * 'குண்டைட்பார்ப்பீர்' † 'போமினென' ‡ 'பேர்' றன்னே மிக்கென,' 'தக்கன்' || 'அன்றியும்' ¶ 'கோட்டமிட்டனர்'

§ 'தெக்கணன்

உரு.—கட்டுரை காதை.

நிலை

* செய்வினைக் கதவந் திறவா தாகலிற்

றிறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவ

கக0. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மயங்கிக்

கொடுங்†கோ லுண்டுகொல் கொற்றவைக் குற்ற

விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென

வேவ லிளையவர் காவலற் றொழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த ‡ வாய்மொழி யுரைப்ப

ககரு. நீர்த்தன் றிதுவென நெடுமொழி கூறி

யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்
னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனுங்
கடனெனத்
தடம்புனற் கழனித் தங்கா றன்னுடன்
மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்கிக்
கஉ0. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன
ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமாபு நல்கியவ
டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித்
தனனே
நிலகெழு கூட னீணெடு மறுகின்
மலைபுரை மாட மெங்கணுங் கேட்பக்
கஉரு. [1] கலையமர் செல்வி கதவந திறந்தது
§ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்
கறைபபடு மாக்கள கறைவீடு செய்ம்மி
¶ னிடுபொரு ளாயினும படுபொரு
ளாயினு

ககரு. நெடுமொழிகூறி - புகழநதுசொலலி.

கககூ வயலூர் - ஊரினபெயா

கக௮ - கூ. இவன பிறநத தங்காலுடன வயலூரென்பதோருரும விட்டு.

கஉக. திருமார்புநல்குகை - தண்டனிடுகை அவளென்றது, நிலமடந்

தையை அவனைப்பணிந்தெனபாா,
இருநிலமடநதைக்குத் திருமார்பு நல்கி
யென்றார்

கஉ௨. மாபினைபபெருமையால தணியாதவேட்கை

கஉ௭. கறை - கடமை

கஉ௮. இடுபொருள் - பிறர்வரவிட்ட பொருள். படுபொருள் - புதையல்;
அன்றித தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம்; [2] "படுபயன் வெஃகி" என்
றறபோல.

---

[1] 'கலைகாமுறுவி' பெருங். க. இஉ: உச. [2] திருக்குறள், கஎஉ.
(பி - ம்.) * 'செய்வுறு' †
'கோல்கண்டுகொல்........உற்றதிடும்பையாவது மறிவி
ளின்றென' ‡ 'வாய்மொழியுரைப்பவறியாமங்களின்' § 'சிறைபடு'
|| 'கறைபடு' P படு
பொருளாயினு மிடுபொருள்'

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென
கங0. யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்

கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்
றுன்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேணீ
[2] யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்
[3] தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று
கஙரு. வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண
வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே
டுறுமெனு
முரையு † முண்டே நிரைதொடி யோயே
கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு
வடிவேற் றடக்கை வசுவுங் குமரனுந்
கசுo. தீம்புனற் பழனச சிங்க புரத்தினுங்
காம்பெழு கானக் கபில புரத்தினு
‡ மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார வேநதர்
வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப பிறந்த
தாய வேநதா தம்முட் பகையுற
கசரு. விருமுக் காவதத திடைநிலத தியங்கனுஞ்
செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்மையி
னரும்பொருள வேட்கையிற் பெருங்கலன் சுமந்து
கரந்துறை மாக்களிற் காதலி § தன்னொடு

௧௨௧ உறறவர்க்கு - எடுத்தார்க்குரித்து.
பெறறவர்க்கு - கொண்டவா
களுக்கு ; அவ்விருவர்கரும உறுதி ஆமெனக.
ஆதலால, தமககாகா; உறறவர்க்குப
பெறறவாக்காமென் றறைவித்தான்.
௧௩௧. கோன்முறையறைநத - இராசநீதியாகச்சொன
ன.
௧௩௩. பேரிருட்பக்கம - கிருட்டினபக்கம்.
௧௩௪ அழல்சேர்குட்டம - [கார்த்திகைபரணி.]
௧௩௭ உரை - சோதிடவார்த்தை ;
உரையுமுண்டென்றது, எதிரது
தழீஇய எச்சவும்மை.
௧௩௧ - ௪௪. வசுவும் குமரனுமாகிய வேநதரிருவர்
தமமில் தாயவேந்தா
௧௪௧ இருவரது மலைவு வெலவெனறி நிகழுகை
காரணமாகச் செல்வோர
ரின்மையால்.
(௧௪௮.) கரந்துறைமாக்களைப்போல (௧௪௭)
ஆபரணஙகளை ச்சுமந்து
போந்து; போந்தென றுஒருசொல் வருவிக்க

---

[1] நன். சூ. ௩௫௫ - மயிலை. மேற். [2] "அழற்குட்டத்து"
புறநா. ௨௨௯.
(பி - ம்.) * 'தகுதிகேட்டிநீ' † 'உண்டுநிரை' ‡
'உரைசால் செல்வத்து

உரு.—கட்டுரை காதை.

ஙு௦௯

சிங்கா வண்புகழ்ச சிங்க புரத்திஞே
கரு௦. * ரங்கா டிப்பட் டருங்கலன் பகருஞ

சங்கம னென்னும வாணிகன் றன்னே
முநதைப் பிறப்பிற் பைநதொடி கணவன்

† வெநதிறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில் செய்வோன்
பரத னென்னும பெயரனக் கோவலன்
கருரு. விரத நீங்கிய வெறுபபின னுதலி
னொற்ற னிவனெனப பற்றினன் கொண்டு
வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் ‡ கொல்வுழிக்
கொலேக்களப பட்ட சங்கமன் மனேவி
நிலேக்களங் காணு னீலி யென்போ

கஙா. ளரசா முறையோ பரதர் முறையோ

ஊரீா முறையோ சேரியீர் முறையோ வென
மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள பூசலிட்
டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
ரெழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழத்தி
கசுடு. மலைத்தலை § யேறியோா மால்விசும்
பேணியிற்
௦ ¦ கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ
ளெம்முறு துயரஞ் செய்தோ ரியாவதுந்
தமமுறு துயரமிற் ¶ ருகுக வென்றே

கசகக ௫ ¹.
சிங்கபுரத்தின ஓரங்காடியிடத்தாஞகியிருந்து.

கடுஉ. பைந்தொடி, முனனிலை.

கடுச பரதனெனறது, கோவலனது முறபெயா.

கடுடு விரதநீங்கிய - கொல்லாவிரதத்தால் நீங்கிய
வெறுப்பினனுதலின்-
வெறுக்கபபடுபவனுதலால்.

கசுடு. விசமபேணியில் - விசும்பெல்லையில்;

¹ "நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக"

கசுசு. தலைமகனைக கூடுவதாகநினறவள்.

[என்றார்.

கசுஎ. செயதோரென்னுமெழுவாய,
படுவார்களாகவென்னும் வியங்கோள் வருவித்ததலோடு
முடிந்தது. யாவதும்- எப்படியானும்.

கசுஅ. தம்முறு துயரமிறருருக - தாங்களும் இப்படிப்
கான்பட்டதே படுகவென றது, பழியிட்ட படியைக்கொணடு.

படுவார்களாக்

(கசுரு) ஏறி (கசுக) விழுவோளென்க.

---

[1] புறநானூறு, கஙி.

(பி - ம்.) * 'அங்காடிப்பட்டவிருந்துகல்ன்' † 'வெந்தொழில்' ‡ 'கொல்வுழிநிக'
§ 'சுறிமால்' || 'குலத்தில' ¶ 'ஆருகவென'

விழூவோ ளிட்ட வழுவில் [1] சாபம்
களo. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேணீ
யுமமை வினைவந் துருத்த் காலைச
செம்மையி லோர்க்குச செய்தவ முதவாது
[2] * வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை
யீரேழ் நாளகத் தெல்லை நீங்கி
களரு. வானோர் தங்கள வடிவி னல்லதை
யீனோர் † வடிவிற் காண்ட லில்லென
மதுரைமா தெய்வ் மாபத் தினிக்கு
விதிமுறை சொல்லி யழல்வீடு
கொண்டபின்
கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல
களஅo. திருத்தலு ‡ மில்லே னிற்றலு மிலனெனக்
கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்

---

[1] களக - உ. உம்மைவினை ....யுதவாது - மமைபிறசெவ்விய மனமில்லா தோர்க்கு அக்காலைதுச் செயதவினை வநது பலிக்குங்காலத்து முன்புசெய்த நல்வினை யாதும உதவாது ; இததீவினைவநது கெடுப்பதறகு முன்னேவநது வுதல் பின்புதவுதல் செயயுமித்தனை , அநநலவினையும உதவாமறபோகாது; பாவமான துமதனியே அனுபவிக்கவேண்டும்

[2] களகூ-அ. ஈனோர்-ஈங்குள்ளோா இல்லென று மதுரைமாதெயவம்சொல்ல.

கஅக. பொறபெருடி - பொலிவினையுடைய சங்கவளை ; துர்க்கைகோயில்
வாயிலிலே தன்கைவளையைத் தகாதது.

---

1 கரு அ - சுகூ. இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே மணிமேகலையில் வஞ்சி
மாநகர்புக்க காதையிலும் மணிமேகலைக்குக்
கண்ணகிகூறியதாகக் கூறினர்; அது -
வருமாறு:-'வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புகுந்து,வணங்கி நின்று
குணம்பல வேத்தி,
யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு
நுங்கடன் முடித்த,
தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப, வொருபெரும்
பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்
போ, ளெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொறாது, வெம்மையின் ம
துரை வெவ்வழற் படு
நாண், மதுராபதியெனு மாபெருந் தெய்வ, மிதுநீர்
முன்செய் வினையின் பயனுற்,
காசில் பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டுத், தாய மன்னவர்
வசுவுங் குமரனுஞ், சிங்க
புரமுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு, மங்காள் கின்றே ரடற்செரு
வுறுநாண், மூவிரு காவத
முன்னுந ரின்றி, யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப்,
பல்கலங் கொண்டு
பலரறி யாம, லெல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக்
கலம்பகர் சங்கமன் றன்
னைக், கண்டனர் கூறத் தையலின் கணவன், பார்த்திபன்
றொழில்செயும் பரதனென்
னுந்,தீத்தொழி லாளன் றெற்றெனப் பற்றி,யொற்ற னிவனென

வுரைத்துமன் னற்குக்,
குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன, ளுங்கவன் மனைவி
யழுதன ளரற்றி, யேங்கி
மெய்பெயர்ப்போ லிறுவரை யேறி, யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு,
மும்மை வினைவந்
தருத்த லொழியா தெனு, மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய
பின்னுஞ், சீற்றங் கொண்டு
செழுநகர் சிதைத்தேன்" (இ-நச)

² ளஎங - ளூ. மு; சிலப்பதிகாரம், பதிகம், இ௦ - இங.

(பி - ம்.) * 'வாருறுகூந்தன்மணமகள்' † 'வடிவினிற்' ‡ 'இலனேபிறத்தலும்'

உரு.—கட்டுரைகாதை.

ஙீகக

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு
புகுந்தேன்
மேற்றிசை வாயில் வறியேன் *
பெயர்கென
விரவும பகலு மயங்கினள் கையற்
கஅரு. றுரவுநீர் வையை யொருகரைக்
கொண்டாங்

† கவல வென்ற ளவலித் திழிதலின்
‡ மிசைய வென்னண் மிசைவைத்

தேறலிற்

கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்சு §

பிளந்தாங்

கவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே

கஅ௦. னெடுவேள குன்ற மடிவைத்த தேறிய
பூத்த வேங்கைய பொங்காக் கிழோர
தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென்

றேங்கி

யெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
றொழுநா ளிதுவெனத் || தோன்ற

வாழ்த்திய

கஅரு. பீடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி
வாடா மாமலர் மாரி பெய்தாங்
கமரர்க் கரசன் றமாவந ¶ தேத்தக்

கஅுரு. தமியேனுயப பெயராகினறேனென ச சொல்லி.

கஅுச இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும அறியாதுமயஙகி.

கஅுசு பதறியிழிதலாற் சுழியென று பார்க்கிலள.

ககூ0. நெடுவேள்குன று - திருச்செங்கோடு
அடிவைத்தேறியெனறூா,

'அதற்குமுன பு வருததந்தாற கால
நிலந்துபபாவாமையால

கக௧. வேங்கையின கீழே நினறெனக.

கக௨. குறத்தியாகேட்கத தீததொழிலாட்டி யே ன
யானென றுசொலலி;

ஏஙகியென றது - சொல்லியென றபடி.

கக௩. எழுநாளிரட்டி - வேஙகை நீழலினின ற
நாளளவு. எலலையென றது

- பகலே. அவணின்ற நாளளவு, அன று
பதினாலாநாளாயிற று. பதினாலாநாள்

பகற்பொழுது சென றபினென்க; பதிகத்திலும் '
''ஈரேழ் நாளகத்'தெலலை''

என்றார்

கக௪-௭. அமரர்க்கரசன தமாவநது, கண்ணகி
தன கணவனைத தோன்ற

வாழ்த்தித தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச்சொலலி மலரைத்தூவி ஏத்தினர்; இவள்பெயர் மாதிரோத்தியாதலால், இன னுடை, கண்ணகி கோவலனைத்

தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளென றுமாம்.

கக௪-௯. பெருமபெயரேத்திமலாமாாிபெயது

தமாவநதேதத வானவூாதி

யேறின்னென்க.

[1] சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ருக.

(பி - ம்.) * 'பெயர்வனென்று' மென்னுள்' § 'பிளந்தேயவுணரை'

† அவலென்னுளலைத்திழிதலின்' ‡ 'மிசையா

|| 'தொழுதவாழ்த்தி' ¶ 'ஏத்தி'

ருகஉ

சிலப்பதிகாரம்

கோநகா பிழைதத கோவலன் றன்னொடு
வான் ஹூர்தி * யேறினண் மாதோ
உ00 கானமர் புரிகுழற் கண்ணகி தானென்.

வெண்பா.

[1] தெய்வந்
தெய்வந்

தொழா அள் கொழுநற் றொழுவாளைத்
தொழுந்தகைமை † திண்ணிதாற்—! றெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க் கணியாய கண்ணகி
விண்ணகமா தர்க்கு விருந்து.

கட்டுரை.

* § முடிகெழு வேந்தா ழுவ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப பாண்டியா குலதந்தோ
ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம
* பழவிறன் மூதூர்ப பண்புமேம் படுதலும
ரு. விழவுமலி || சிறப்பும விண்ணவர் வரவு
மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தம்
வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந் தூட்டலும
பொய்யா வானம புதுபபெயல் பொழிதலு
கா மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு
நேரத தோன்றும் வரியுங் குரவையு
** மென்றிவை யனைததும பிறபொருள வைபபோ
டொன்றித் தோன்றுந் †! தனிக்கோ ணிலைமையும்
வடவாரியா ‡‡ படைகடந்து
கரு தென்றமிழ்நாடொருங்குகாணப
புரைதீர கற்பிற றேவி தன்னுட

னரைசு கட்டிலிற §§ றுஞ்சிய பாண்டிய
னெடுஞ்செழியனோ டொரு பரிசா
நோக்கிக் கிடந்த

௨௦. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது, மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

'தெய்வந்'—மண்ணகமாதா உலகத்துக்
கறபுடைமகளிர் விண்ணக மாதர்க்கு விருந்தானள்;
ஆதலால தெயவநதொழுகை திண்ணிதென க.

[1] குறள், ௫௫. [2] புறநானூறு, ௩௫. [3]
"பழவிறன்மூதூர்" மணி. ௭: ௩௩.

(பி - ம்.) * 'ஏறினள்கானமர்' † 'திண்ணமாற்' ‡ 'தெய்வமா, மண்' § 'முடியுடை' || 'சிறப்பின் வானவர் வரவும் வையைப்பேரியாற்று' ** 'என்றிவ . வனைத்தும்' †† 'டாருபரிசு'. 'தன்கோள்' ‡‡ 'படைதந்து' §§ 'துஞ்சிய நெடுஞ் செழியனோ

மூன்றாவது

வஞ்சிக்காண்டம்.

உச. —[1]

குன்றக்குரவை

' உரைப்பாட்டுமடை.

குருவியோப்பியுங் கிளிகடிந்துங் குன்
றத்துச்சென்று *வைகி
யருவியாடியுஞ் சுனைகுடைந்து †
மலவுற்று வருவேமுன்
மலைவேங்கை நறுநிழலின்
வள்ளிபோல்வீர் மனநடுங்க
முலையிழந்து ‡ வந்துநின்றீர்
யாவிரோவென முனியாதே
ரு. மணமதுரையோ டரசுகேடுற
வல்வினைவந் துருத்தகாலைக்
கணவனையங் கிழந்துபோந்த
கடுவினையேன் யானென்றா
ளென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி
யிணைவளைக்கை யெதிர்கூப்பி

நின் ற § வெலலேயுள வானவரு
நெடுமாரி மலர்பொழிந்து

குன் றவருங் கண்டு||நிற்பக் கொ
ழுநனொடு கொண்டுபோயினு. கo. ரிவள்போ-லு
¶ நங்குலக்கோ ரிருந்தெய்வ மில்லேயாதலிற்

க
குன றத்துச சென ற தஙகிக்குருவியோ படியுமென க.

௩ வளளி - வலலி, தஙகள் வள்ளியெ ன கின ற
பெண்ணுமாம; என

றது, குமரவேள் தேவியை
:

ச நினறீா, யாவிா இவை உயர்தது௧ கூறிரு
முனியாதே - அவர்கள்

கேட்டதற்கு வெருதே

ரு மணமதுரை ³ கலியாணமதுரை.

௬. போயினு, முறறு

முன தேவருடன போனபடியை விரியககூறின து
இது

[1] குன்றக்குரவை: நற். உஎ௬, அகநா. உ௬உ; மலைபடு. ௬உ0-உஉ; திருச்சிற். ௯உஎ. முருகு. ௧௬௬-எ; மதுரை. ௬௧௫;

[2]. உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை இடையேயுடையது: சிலப். ப. ௪௪௧.

[3]. மணமதுரை - நறுமணத்தையுடைய மதுரையுமாம்; (சிலப். ௧௩: ௧௧௫ - ௧௩ பார்க்க); "நன்றவிழ் பன்மலர் நாற நறைபனிப்பத், தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே யம்மநின், குன்றத்தாற் கூடல் வரவு" (பரி. அ.) மணமதுரையோடரசுகேடுற; "ஒட்டேனரசோ டொழிப்பேன் மதுரையும்" சிலப். உ௧: ௬எ.

(பி - ம்.) * 'வைகியுமருவி' † 'அலவுற்றும் வருவேம்' ‡ 'வந்துநின்ற தீரியாவிரோ'

§ 'எல்லையில்' || 'நிற்கவே கொழுநனொடுங்கொண்டு' ¶ 'நங்குலத்துக்கோரிரு'

* சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே
தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே
நிறங்கிள ரருவிப பறம்பின் றாழ்வரை
நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் கீழோர்
தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடி யீரே

தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்

[1] கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யிய
க்குமின்
[2] குறிஞ்சி பாடுமி னறுமபுகை யெடுமின்
[3] பூபபலி செய்மமின் காப்புக்கடை †
நிறுமின்
உ0. [4] பரவலும பரவுமின் ‡ விரவுமலா தூவுமி
ஞெருமுலை யிழந்த நங்கைக்குப
பெருமலை துஞசாது வளஞ்சுரக் கெனவே

கொளுச்சொல்

ஆங்கொன்று காண யணியிழா யீங்கிதுகா
[5] ணஞ்சனப் பூழி யரிதார தின்னிடியற்
சிந்துரச சுண்ணஞ செறியததூய்த் தேங்கமழ்ந
திநதிர வில்லி னெழில்கொண் டிழுமென்று

கரு. பறம்பினறாழவரை-நெடுவேள்குன்றமாகிய பறமபின தாழ்வரையில்.' கச-ரு வேங்கைக்கீழ் ஒரு தெய்வமாகப பணணிக்கொள்ளுமின்.' கசு. தொடுததல் - வாசித்தல

கஎ கோடு - கடமாக்கொமபு கொடுமணி - ஓசைகடிதான மணி

கக.காப்பு-சுறறுமதில கடை-வாயில சுறறுமதிலிட்டுவாசலுமசெயம்மின்

(உஉ) வளநதுஞ்சாது சுரககவென்று (உக) நஙகைக்குச் ..(கக) செயமி னென்று முன்னே கூட்டுக

கொளுச்சொலென்றது, மேறசொல்லுகின்ற மூன று
பாட்டின சொற்
களைப் போதக.........இப்பாட்டின கருதசெதன றுமாம்
"ஆங்கொன்று"— ஆஙகொளறு காணுயென்றது,
தூரநின்று. இட்டச்
சென்று, ஈங்கிதுவெனருள். இதுவென்ருள், கண்ணகி
அஙகேவுந்தளவிலே
மழைபெயதலால் விழுகிற அருவியை
அவ்வருவி தூங்கக்கண்டு தங்களையணுக
வந்தபடியே ... ... செறிய - செறியாநிறக
ஆடுதுமே: ஏகாரம்,

[1] "கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி" முருகு. உசகூ.

[2] "நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி" முருகு. உகூகூ.

[3] பூப்பலி: "மலர்ப்பலிதூஉய்", "பூப்பலிசெய்துகாப்புக்கடைநிறுத்தி" (சிலப். உ அ: ௯, உகக); "பூப்ப்லிவிட்டகடவுள" கலி. கூகூ.

[4] "பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்" குறிஞ்சி. ௯.

[5] "அஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமும்" சிலப். உ௯ : சo.

(பி- ம்) * 'சிறுகுடீரே' † 'நிறுத்துமின்' ‡ 'விரைமலர்.

உ௪.—குன்றக்குரவை.

வந்தீங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே

யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி
[1] யஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு
*நல்காதான் - மஞ்சசூழ் சோலை மலையருவி
யாடுதுமே

எற்றொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைக்
கற்றீண்டி வந்த புதுபபுனல்
கற்றீண்டி வந்த புதுபபுனன் மற்றையா
ருற்றாடி னோநதோழி நெஞ்சன்றே
என்னொன்றுங் காணேம புலத்த லவர்மலைப்

பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
பொன்னாடி வந்த புதுபபுனான் மற்றையார்
முன்னாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

யாதொன்றுங் காணேம புலத்த லவர்மலைப்
போதாடி வந்த புதுபபுனல்
போதாடி வநத புதுப்புனன் மற்றையாா
மீதாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

பாடமேடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவபபப

புரைதீர் புனலகுடை௩ † தாடினோ மாயி
ஊரவுநீர் மாகொன்ற ‡ வேலேந்தி
யேத்திக்
குரவை தொடுத்தொன்று § பாடுகமவா
தோழி

தேற்றம் அவன் கொடுமை கிடக்கச்செயதேயும் அவனுடைய மலையருவியை ஆடவேண்டிற்றேயென்றாள். அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலைப் பரிகரி.

"எற்றென் றும்"— ... .அவர் செய்த கொடுமையால் நாம் அவர்மலையினவாத புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிறிதும் காரணமில்லை. மற்றையாரென்றது, அருவி யாடுவாருள் தன்னையொழிய மூன ஆ ங்கீரிற் குளித்த மகளிரை. தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சுதான் வேறுபட்டுப் புலத்தற்குக் காரணம் என்னெனறாள். அனறேயெனறது, இசைநிறைக்கிளவி.

"என்னொனறும"—எவனொனறும, விகாரம

'எற்றென்றும்' என்பதுமுதலாக மூனறும சிறைப்புறம் ; தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது ; முன்னிலைப்புறமொழியுமாம்.

"உரையினி"—உரையினி - இனிச்சொல்.

---

1 "பெண்டிர் நலம்வெளவித் தண்சாரற் றதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பான் மலை" கலி. ௪௦.

2 "உரவுநீர் மாகொன்ற, வெண்வேலான் குன்றின்மேல் கொல்" கலி. ௨௭.

விளையாட்டும் விரும்பார்

(பி - ம்.) *'தல்காதார்' †'ஆடினம்' ‡ 'வேலேத்தி' § 'மடை சீர்கெழு'

பாடுதும்யாம், பாட்டு,

சீர்கெழு [1] செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
[2] மேரகமு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
[3] பாரிரும் பௌவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே

அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
* மிணையின்றித் தானுடையா னேந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற்
மணிவிசும்பிற்

கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ண
கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே

† [4] சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா

ரறுவர்

திருமுலைப்பா லுண்டான்
‡ வருதிகிரி கோலவுணன

றிருக்கைவே லன்றே
மார்பம் பிளந்து
[5] குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்ற
நெடுவேலே

"சீர்கெழு"—செந்தில - திருச்செந்தில். செங்கோடு - திருச்செங்கோடு. வெண்குன்றம - சுவாமிமலை ஏரகம் - ......சூர மா - சூரனுகியமா. சுடரிலைய; அ, இடைச்சொல், சுடரிலை வேல, இறைவன வேலெனக. "அணிமுகங்கள்"—இவவடிவு பிறாக்கு இல்லாமையாற பிறரொப்பில்லாதான். [4] பிணிமுகம - மயில

"சரவண"—சரவணபபூம்பள்ளியறை-சரவணப பொய்கையில் தாமரையாகிய பள்ளியறை அறுவா-கார்த்திகையாா. கிரிகோலவுணன - மலையைச் சூழவரும அவுணன் பிளநது - பிளகக குருகுபெயாக்குனறம - கிரவுஞ்ச பருப்பதம்.

"சீர்கெழுசெநதில" முதலிய மூனறும வகை

[பாாயது.

புமுடிவகாக்த் தெய்வம்

[1] "அலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பு" (முருகு. கஉ௫), முருகன் நீம்புண லலைவாய்",("டையுண்மாலை"தொல். களவு. சூ. உ௬ந. மேற்.)"திருமிகு விளக்கி னலைவாய்ச் செருமிகு சேய்" (அ:நா. உ௬௬), "வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி, னெடுவேளிலைஇய காமர் வியன்றுறை' (புறநா. ௫௫); "நஞ்செந்தின்மேய வள்ளிமணாளற்குத் தாதைகண்டாய்" (தே. மறைக்காடு)

[2] ஏரகம்: "ஏரகத் துறைதலு முரியன்" (முருகு. கஅ௯) மலைநாட்டகத்ததொருதிருப்பதியென்றுர், நச்சினூர்க்கினியர்

என்றவிடத்து ஏரகம் -

; பத்து. ப, சஉ -

பார்க்க.

[3] "பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள புக்குச், சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்" (முருகு. சடு - சு), "பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு" (பரி. ௫),"பார்முதிர் பனிக்கடல்" பாகவத. ௬: கருத்தமன் ௰.

[4] சரவணப்பூம்பள்ளி : "நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை,......அறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ" (முருகு. உருகூ - ௫); "கடவு ளொருமீன் சாலினி யொழிய, வறுவர் மற்றையோரும்......நிவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனைப். பயந்தோரென்ப பதுமத்துப் பாயல்" பரி. ௫.

[5] "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றான் மடவன்" (சிலப். உச); "குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை யுடைத்து, மலையாற்றுப் படுத்த மூவிரு கயந்தலை" (பரி. ௫); "குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து" (முருகு. உசுசு); "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றோன்" (மணி. ௫ : கூ); "குருகுபெயர்க் குன்றத் துடலபக வெறிந்த, நெடுவேற் கடவுட்கு" கல். "பொருப்புவளை"

[6] 'பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, மூவிரு திருமுகத் தொருவே லவற்கு' (கல். எ.) பிணிமுகம்-முருகக்கடவுள் ஊரும் யானையுமாம்; "சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்து" (பரி. ௫); "பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனும்" (புறநா. ருசு); "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ);

(பி - ம்.) * 'இணையன்றி' † 'சரவணப் பள்ளியிலைசத்தாய்மார்' ‡ 'வருதிகிரிபோலவுணன் மார்பம்' 'திகிரியோனவுணன்'

உச.—குன்றக்குரவை.

பாட்டுமடை

இறைவளை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
கறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தநோய் தீர்க்க
வறியாண்மற் றன்னை யலாகடம்ப னென்றே
வெறியாட லுன்விருமபி வேலன்வரு
கென்றாள் *

ஆய்வளை நல்லா யிதுநகை யாகின்றே
* மாமலை வெற்பனோய் தீர்க்கவரும் [1] வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற

குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவளைக்கை நலலா யிதுநகையா கின்றே
வெறிகமழ் வெற்பனோய் தீர்க்க வருமவேலன்
வேலன் மடவ னவனினுந் தான்மடவ
[2] னலமா செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்
நேரிழை நலலாய் நகையா மலை [3] நாடன
மார்பு + தருவெங்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்

தாகக வருமவேலன றனனினுந
தானமடவன
[4] கார்க்கடபபந தாரெங் கடவுள வருமாயின்
பாட்டுமடை
வேலனா வந்து வெறியாடும வெங்களத்து
நீலப பறவைமே னேரிழை தன்னோடு
மாலமர் செல்வன் புதலவன் வருமவந்தான்
[5] மால்வரை வெற்பன் மணவணி
வேண்டுதுமே

'இறைவளை நலலாய' முதல, 'எனறியாமபாட' இறுதி அறத்தொடுநிலை.

"செறிவளை"—வெறபனோய - வெறபனாலவநத நோய.

"வேலனா"—நீலப்பறவை - மயில

---

[1] "வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு ளாயினு

மாக, மடவைமன்ற வாழிய முருகே" நற். ஈச.

² "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்வரும்" (சிலப். உச); "ஆலமர்

செல்வ னணிசால்
பெருவிறல்",
வுட் புதல்வ"

"ஆலமர் செல்வ னணிசான் மகன்" (கலி. அக, அக), "ஆல்கெழு
(முருகு. உ0க) ; ஆலமர் செல்வன் மகன்" மணி. க : கசச.

கட

³ "நாடன் மார்புதர வந்த படர்மலி யருநோய்" நற். ஈச.

⁴ கார்க்கடப்பந்தார் - கார்காலத்திற்குரிய கடம்பின்மாலை : "கார்கோண் முகத்த ... இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத், சுருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்" முருகு எ - கக) "கார்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி......முருகே" (நற். கச); "கார் நறுங் கடம்பின்......தெரியற், சூர்நவை முருகன்" (புறநா. உக) ; "காரலர் கடம்பன்" மணி. ச. சக.

⁵ "மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே" சிலப். உச;
"பாமேம்வா"

(பி - ம்.) * 'பாட்டுமெடையாய்வனே' † 'தருநோய்திர்'

கயிலைநன் மலையிறை மகனைநின் மதிநுதன்
மயிலியன் மடவரன் மலையர்தம் மகளார்
* செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே

மயன்மண மொழி † யரு ளவர்மண
மெனவே

மலைமகண் மகனைநின் மதிநுதன் மடவரல்
குலைமலை யுறைதரு குறவா தம மகளா
நிலையுயா கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம
[1] பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே

குறமக ளவளெம குலமக ளவளொடு
மறுமுக வொருவநின் னடியிணை தொழுதேந்
[2] ‡ துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநா
பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே

பாட்டுமடை

[3] என்றியாம பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்
சென்றே னவன்றன் றிருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

"கயிலை"—மகனே: ஐ, இடைச்சொல். அயன்மணம் - பிராசாபத்தியம் ஒழி - இதனை விலக்குவாய.

"மலைமகள்"—பலரறிமணமென்றார், இதற்குமுனபு களவாதலால். படுகுவர் - உடனபடுகுவாராக அவரெனறது தலைவனை.

"குறமகள்"—துறை- நீர்த்துறை; [4] "யாறுங்குளனும"

என்முராதலின். நின் திருவடிதொடுநரென்றது, சூளுற்றதலைவனை.

"என்றியாம்" — மறைநின்று - மறையச் சிறைப்புறமாகநின்று. சென்றேன் - சென்றுநின்றேன், நின்றேன் - நினறநான.

---

[1] "நேரிறை முன்கைபற்றி நுமர்தர,நாடறி நன்மணமயர்கம்" (குறிஞ்சி.உஙக-உ); "பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக், கல்யாணஞ் செய்து" நாலடி. அகூ.

[2] "ஆலமுங்கடம்பு நல்யாற்று நவவும், கால்வழக் கறுநிலைக்குன்றமும் பிறவு,மவ்வவைமேய வேறுவேறு பெயரோ, யெவ்வயி னோயு நீயே" (பரி - ச); "துறையு மாலமுந் தொல்வலி மராமு, முறையுளி பராஅய்" (கலி - கoக.)

[3] "குன்றக்குரவையுள், 'சீர்கெழுசெந்தில்' என்னுந்தாழிசைமுதற் பல அடுக்கி வந்து பின்னர், 'என்றியாம், பாட......கேட்டு' என்று அடக்கியற் பொருள்பெற்று முடிந்தவாறு காண்க. ' தொல், செய். சூ. கசகூ - ந.

[4] திருமுருகாற்றுப்படை, உஉச.

(பி - ம்.) * 'செயலைமென்' † 'அருள்பலர்மணம்' ‡ 'துறையுறைவிசை நினதிருவடிதொழுமவர்பெறுக'

உச.—குன்றக்குரவை.

நிக்கூ

கடம்பு சூடி யுடம்பிடி யேந்தி
மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்வூ
ர றுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை
குறமக ளில்லை செறிதோ ளில்லை
கடம்பூண் டெய்வ மாக நேரார்
மடவர் மன்றவிச சிறுகுடி யோரே

பாட்டுமடை.

என்றீங்
கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைபபக் கேட்டுப்
புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போலு
முலையினுன் மாமதுரை கோளிழைத்தாள் காதற்
றலைவனை வானோர் ‡ தமராருங் கூடிப
பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுதத
நிலையொன்று பாடுதும் யாம

1 பாடுகம் வாவாழி தோழியாம பாடுகம
பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகங்
கோமுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
தீமுறை செய்தாளை யேததியாம பாடுகந
தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம பாடுங்கான்
2 மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

"கடம்பு"—இப்படிச்சூடி ஏநதி இவ்வூர் வருவது, தன்னை முருகனென்று. கண்டார் கருதுதலவேண்டி ..... இச்சிறுகுடியோர் தெய்வமாக உடனபடார்.
ஆதலால், அறியார; மடவா-அறியார் அனறி,

இச்சிறுகுடியோராதலால்,......
சொல்லுமாறு : அறுமுகமில்லை ,
அணிமயிலில்லையென்று சொல்லுவாராக

ளென்று வேறுகாட்டினுள் ; தலைமகன கடம்புகுடி உடம்பிடியேநதித் தன்னைக் குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம், [3] "பண்டைத்தன மணங்கமழ்தெய வத்திளநலங் காட்டி" என்றாராதலால்

"அலர்பாடு"—புலர்வாடுநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-தன்பினனே கிடக்கப்போன; ஒழியப்போனவென்றுமாம. தமராரும் கூடி-தம ரெல்லாருங்கூடி. நிலை - தனமை

"பாடுகம்"—அத தன்மையினை நாம
கொள்ளுவோ மென்றார்.
பாடுமிடதது இதனை வேண்டிக்

---

[1] "பாடுகம் வாவாழி தோழி" கலி. ருக.
[2] "மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே" சிலப் உச ; "வேலனுர்வந்து" .
[3] திருமுருகாற்றுப்படை, உஅக-கூ0
(பி - ம்.) * 'வருவதிவ்வூர்க்கடம்பூண்......குடியோரே யறுமுகமில்லையணி......
இல்லை' †. 'புறக்கொடுத்து' ‡ 'தமராகக்கூட்டிப்'

பாடுற்றுப்

பததினிப் பெண்டிா பாவித் தொழுவாளோர்
பைத்தர வல்குனம பைமபுனத் துள்ளாளே
பைத்தர வலகுல் கணவனே வானோக
ளுய்த்துக் * கொடுத்து முறையோ வொழியாரே
வானக வாழ்கை யமரா தொழுதேத்தக்
† கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
கான நறுவேங்கைக் கீழா ள கணவனொடும வானக வா
ழ்க்கை ‡ மறுதரவோ வில்லாளே மறுதர வில்லாளே
யேததிநாம பாடப
[2] பெறுகதில் லம்ம § விவ்வூரு மோாபெறறி
பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
பொற்றொடி மாதா கணவன மணங்காணப பெற்றி
யுடையதிவ் வூா
என்றியாங்
கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்
கண்டுநங் காதலா || கைவந்தா ரானு
துண்டு மகிழ்நதானு வைகலும வாழியா
வில்லெழுதிய விமயதலொடு
[a] கொலலி யாண்ட [a] குடவா கோவே

உச —குன்றக்குரவை முற்றிற்று.

பாடுறறு - பெருமையுறறு

"பத்தினி" — வானோ கொடுத்தபினையும அவளைப புகழலொழியாா.

"மறுதரவு" — மறுதரவு-மீட்சி இவவூருமை ஒருவிரதமபெறுக கணவன

மணம் - வரைவு

"கொண்டு நிலை" —[4] கொண்டுநிலை-பொருளைக கொணடுநிறகுநிலை. கைவந தார் - அவன் பிரசாதத்தாலே நமவழியிலே புகுநதாா உண்டு - வீரபானத்தையுண்டு ஆறுவைகறுெமை வாழவாளுக

இவ்வுறுபபுக்களையுடைய கோச்சகப்பாத் தாவ ரகட்ரத் தோழிவரைவு கூறியது.

---

[1] "பெறுகதிலம்மயானே" குறுந். கச.

[2] "கொல்லிப் பொருந" (பதிற். எக); "முளளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வி, லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி" (அகநா - உ0க); "ஓங்கு கொல்லியோ ரடுபொருந" (புறநா. உஉ) என்பவற்றாற் கொல்லிமலை சேரபரம்பரையினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

[3] "குடவர் கோவே கொடித்தேரண்ணல்" பதிற். இ௰.

[4] கொண்டுநிலை - ஒருவகைச் செய்யுளென்பர்; "குரவை தழீஇயா மாடுங் குரவையுட், கொண்டுநிலை பாடிக்காண்" (கலி. கக.) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'கொடுத்தவுரை' † 'கானனறு' ‡ 'மறுதரவோ' § 'இவ்வூர் பெற்றியுடையதே' ‖ 'கைவந்தா, ருண்டு'

இருபத்தைந்தாவது

காட்சிக்காதை.

[1] மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் [2] திமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற் பூட்டிய
வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை
விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத்
[3] திளங்கோ வேண்மா ளுடனிருந் தருளித்
[4] துஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு
மஞ்சுசூழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப்
* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி
[5] வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்வோன்
வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகளிரொடு
விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்
பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பும்

க. மாநீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்ட நீரை வேலியாகவுடைய கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

ரு. இளங்கோவேண்மாள் - பெயர்; 'நன்னன் வேண்மாள், உதியன் வேண்மாள்' என்பன போல, வேண்மாளுடனிருந்து, இளங்கோவை அருளிப்பாடிட் டென்றுமாம்.

---

[1]. கடம்பெறிந்தமை: "வலம்படு முரசிற் சேர லாதன், முந்நீ ரோட்டிக் கடம்பறுத் திமையத்து, முன்னோர் மருள வணங்குவிற் பொறித்து", "சால்பெருந் தானைச் சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக் கடம்பறுத் தியற்றிய, பண்ணமைமுரசு" (அகநா. கஉஎ, ஙசஎ); "பலர் மொசிந் தோ

பிய திரள்பூங் கடம்பின், கடியுடை முழுமுத றுமிய வேளய். வென்றெறி...சேர லாத", "அரசுதலே பணிப்பக், கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே", "மாக்கட ணீக்கிக், கடம்பறுத் தியற்றிய, வலம்படு வியன்பணை... தொடித்தோளியவ", "இருமுந்நீர்த் துருத்தியுள், முரணியோர்த் தலைச்சென்று, கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி, னெடுஞ்சேர லாதன்" (பதிற். கக, கஉ,கஎ,உ௦)

[2]. இமயத்து விற்பொறித்தமை: "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்து" (சிலப். உடு: ககஅ); 'இமயம் விற்பொறித்து" (பதிற். உ-ஆம் பத்துப்பதிகம்) "ஆரிய ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன் வஞ்சி" (அகநா. ஙகசு.)

[3]. "வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை" சிலப். உஅ: ருக.

[4]. "முழவின்னிசைமூரிமுழங்கருவி" சீவக. ஙககரு

[5]. "வளந்தலைமயங்கிய வஞ்சி முற்றம்" சிலப், உடு: ஙச.

(பி - ம்) * 'பஞ்சடியாயமொடு'

சுக

மிலங்குநீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
கரு யொருநூற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்று
கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க் கொன்றை

நாகந் திலக நறுங்கா ழார
† முதிர்பூம் பரபபி ஞெழுகுபுன லொளிதது

உ0 மதுகர ஞிமிறொடு வண்டினம் ‡ பாட
[1] நெடியோன் மார்பி லாரம § போன்று
பெருமலை விலங்கிய பேரியாற் றடைகரை
யிடுமணை லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்

குன்றக் குரவையொடு கொடிச்சியர்
பாடலும
உரு வென்றிச செவ்வேள வேலன் பாணியுந
தினைக்குறு வள்ளையும் புனதமெழு விளியு
நறவுக்கண் ணுடைதத குறவ ‖ ரோதையும்
[2] பறையிசை யருவிப பயங்கெழு
மோதையும்
புலியொடு பொருஉம் புகர்முக வோதையுங்
ரு0 [3] கலிகெழு மீமிசைச சேணோ னோதையும

கசு. அரங்கு - நாடகசாலை பள்ளி - மண்டபம்

(ரு) செங்குட்டுவன (எ) மலைகாண்குவமென்றுசொல்லி (கக) இநதிரன் (கரு) பெயர்வோனபோன று

கஉ - சு. பூங்காமுதலானவறறை
யானைமேலுள்ளவாகவிருமித்து.

(கசு) களிறறிலே (கஉ - ச) இவறறைப் பரப்பி (கசு) பெயர்வோனென்க.

(கஅ) கோங்கமுதலியனவுதிாநத (கக) பூம்பரப்பாற புனல் ஒளித்து

உஉ. மலையைவிலங்கியயாறு, போயாறு, இஃது ஓர்யாறறின்பெயா.

உரு. எக்கர் - எக்கரிடத்து இயைநதொருங்கிருபப - மூவருங்கூடியிருப்ப.

உடு. செவ்வேள் வேலன - செவ்வேளுடைய வேலன; வேலன் - படி

ருப சேஞ்ஞென - பாணினமேலோன.
[மத்தான்.

---

1. "மாயோன்மார்பி னாரம் போல" தொல். செய். சூ. கடு, எஅ-பேர். மேற்.

2. "பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந", "பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந" (புறநா. கஉசு, உஉசு), "பறைக்குர லருவி" பதிற். எ0.

3. "கவிகெழுமரமிசைச்சேஞ்ஞேன்" குறிஞ்சி. ச0

(பி - ம்.) * 'விலங்கு டருமால களிற்றிற் லொழுகுபுனல்' ‡ 'ஆர்ப்ப' § 'போலட்' ||

டெயர்வோன்' † 'முதுபூஞ்செம்மலி
' ஓதையும் புவியொடு'

பயம்பில்வீழ் யானைப் பாக ரோதையு
மியங்குபடை யரவமோ டியாங்கணு மொலிப்ப
வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ் சுமந்து
வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத
திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெறாது
திறைசுமந்து | நிற்குந் தெவ்வர் போல
யானைவெண் கோடு மகிலின் குபையு
மான்மயிரக் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்
சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு
[1] மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு
மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுங்
[2] ‡ கூவை நூறுங் கொழுங்கொடிக் கவலையுந்
§ தெங்கின் பழனுந் தேமாங் கனியும்
[3] பைங்கொடிப் படலையும் பலவின் பழங்களுங்

சரு. காயமுங் கருமபும் பூமலி கொடியுங்
கொழுந்தாட் கமுகின் செழுங்குலைத்
தாறும் பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித
தாறு
மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும
வாள்வரிப பறழு மதகரிக் களபமுங்

---

௩௧. பயம்பு - யானையைப்படுக்குங்குழி ௩௨. ஒலிப்ப - ஒலியாநிறக.

௩௩. 'அளந்துகடை யறியா' எனபது முதல் திறையிடுவார்க்கு அடை. ௩௮. மானமயிராகிய வெண்சாமரை. மதுவின்குடம - தேனகுடம்.

௪௨. கூவை நூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.

௪௪. பைங்கொடிபபடலை - பச்சிலைமாலை.

௪௫. காயம - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி - பூங்கொடி.

௪௮ அணங்கு - குட்டி

௪௯. வாள்வரி - புலி கரிக்களபம - யானைக்கனறு.

---

1. "அஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தின்னிடியல்" சிலப். உ௪.

"ஆங்கொன்று":—

[2]. "நாறுமூ குழீஇயின கூவை" (மலைபடு. கசுஎ); "பாலவை யிருசியுங் கூவைச்
சுண்ணமும்" பெரும். க. ருக: உரு.

[3]. "பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலை
யென்று பெயர் பெற்றது, பச்சிலையென்றது சினைவினை முதன்மேலேற்றிப் பைங்
கொடி யென்றார்" (முருகு. கசுப-ந) என்பது ஈண்டு அறியற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'மன்றத்து' † 'திற்குமன்னர்' ‡ 'கூவைநீறும்', 'கூலக்கிழங்குங்கொடி'
'தெங்கம்பழமும்' || 'கருந்தாட்கமுகின்'

ருo. குரங்கின் குட்டியுட் [1] குடாவடி யுளியமும்
[2] வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்

காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்
பீலி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்
கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக் கிள்ளையு
ருரு. [3] மலைமிசை மாக்க டலைமிசைக் கொண்டாங்

* கேழ்பிறப படியேம வாழ்கவின் கொற்றங்
கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
தான்முலை யிழந்து தனிதது வெய்தி
வானவர் போற்ற † மன்னொடுங் கூடி
௬௦. வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றன
ளெங்நாட் டாளகொல் யாமகள் கொல்லோ
நின்னாட் டியாங்க ளினைப்பினு மறியேம
பன்னூ றாயிரத தாண்டுவா ழியரென
மண்களி நெடுவேன் மன்னவற் கண்டு

---

௫௦. குடாவடியுளியம - பிள்ளைககரடி; திசைச்சொல்; கரடிக்குட்டி.

௫௨. காசறைக்கரு - கதூரிக்குட்டி ௫௯ மன் - கணவன.

---

1. குடாவடி—வளைந்த அடிகளையுடையது; மலைபடு. ௫௦௧-ந.

2. வரையாடுவருடை-மலையிற் பாய்ந்து விளையாடுகின்ற வருடைமான்; "சிலம்பு பாய்வருடையொடு", "குன்றின்மேல்வருடை பாய்ந்தழக்கவின்" (சீவக. கஉகூஅ' கஅகூக); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுளளனவென்றும் கால்கள் எட்டென்றும் வேறு நூல்களால் தெரிகின்றன; "மீமிசைக் கொண்ட கவர்பரிக் கொடுந்தாள், வரை வாழ் வருடை வன்றலை மாத்தகர்" (மலைபடு. ௫௦௨-௩) என்பதனுரையின் அடிக்குறிப் பைப் பார்க்க; "எட்டுக் காலுடையன வருடை; ஆறுகாலுடையன கழிப்பாம்பு" நீல. தரும. செய். ௫௪-உரை.

3. ருரு-சு0. சிலப்பதிகாரம், பதி. ரு-அ.

4. கஎ-ருசு. "குழிப்படு வேழக் கூன்மருப் பிரட்டையும், வரைப்படு தேனுஞ் சினைப்படு கனியும், வீணைத் தண்டும் வேய்ப்படு முத்துங், கானத் தகிலு மேனைத் தெறியும், பொறிப்புலித் தோலு மறுப்பிய வாகமு, மந்திப் பிணையொடு மற்றவை பிறவுந், தந்திறை தந்து முந்து சிறைப் பட்ட, வற்ற காலத்த முற்ற நோக்கி, யடியுறை செய் தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, விருநிலம் பெயரினு மெம்மாட் டிலவெனப், பெருமகன் றமரொடு தெளிவனர் தேற்றி" பெருங். க. ரு அ: அரு-கூரு; மலைபடுகடாம், ருOO-ஆம் அடி முதலியனவும் இந்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ம்.) * 'தேமொழி' † 'தன்மகிழநனொடுகூடின னென்றிட்டான்', 'கூடிப் போயினனெந்நாட்'

உரு.—காட்சிக்காதை

த. ருஉ௫

சுரு. [1] கண்களி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த
[2] தண்டமி ழாசான் சாத்தனிஃ துரைக்கு
மொண்டொடி மாதராக் குற்றதை யெல்லாந்
திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்
[3] தீவினை சிலம்பு காரண மாக
எO. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும

வலமபடு தானை மன்னன் முன்னர்ச
சிலமபொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ
செஞ்சிலம் பெறிந்து தேவி முன்னர்
வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி
எரு. யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயாந்து
முதிரா முலைமுகத தெழுந்த தீயின்
மதுரை மூதூர் மாநகர் சுட்டது
* மரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்
அ0. [6] றயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொறாஅன்
மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாள்

சூரு. கண்களிமயககம - கணகளித்தறகுக்காரணமான ஆச்சரியம்; மயக்கம் - கண்டாரைமயங்கப்பணணுதல்.

சூச - ரு. காண்டலின, விசாரமிலலேமென்று.

(சூசு) வேடாசொனனவளவிலே (சூஎ) உறறதையெலலாம (சுக) ஒழிவின்று (சூசூ) உரைக்குமெனக, உரைககுமெனறது, முறறு.

சூகூ. தீவினைசசிலமபு - இவர் தீவினை பலிததறகுக்காரணமான சிலம்பு.

(எ0) உறறதும, (எஉ) வழக்குமு, (எஎ) சுட்டதும

சொலவியென ஒரு
சொல் வருவிக்க.

அ௰ - அக. இணாக்கோதை - கண்ணகி. பொருளுமயங்கினளோ.

அஉ. தலைத்தாணெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய வீரமொழி; மரித்த படியால், அவள்சொல்லியது முடியக்கேட்டிலன்.

---

1. "கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை" சிலப். உக: எக.

2. "அவணுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப். பதி. க௦.

3. "சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாக" சிலப் பதி. ருஅ.

4. "அரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்தனன், றிருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே" சிலப். உ௦:உஉ-க.

5. "தயங்கிணர்க் கோதை" மணி: எ. க௦௦.

கலக்கங் கொள்ளாள் * கடுந்துயர் பெருஅண்
மன்னவன் [1] செல்வுழிச் செல்க யானெனத்
௩௫. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற்
[2] பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் † மாய்ந்தனள்
கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை
யிற்றெனக் காட்டி யிறைக்குரைப பனள்போற்
றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செலலா
௪0. ணின்னாட் டகவயி னடைநதன ணங்கை ‡ யென்
றெழிவின் றுரைத்தீண் டூழி யூழி
[3] வழிவழிச சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றமெனத்
தென்னர் கோமான் றீத்திறங் கேட்ட
மன்னா கோமான் வருநதின னுரைபபோ
௪௫. னெம்மோ ரன்ன § வேந்தற் குற்ற
செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிபபுலம் படாமு
[4] னுயிாபதிப் ¶ பெயர்த்தமை யுறுக வீங்கென

[a] வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது

அரு. கலக்கங் கொள்ளாளெனறா, கடுகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அஅ. இறை, முனனிலைப்பெயா.

கரு. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

கரு-எ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று நீக்கினமை இபபொழுது கடுகச்சென்றுற வேண்டுமென.

கக. ஆக்கியது, முற்று

[1]. மெய்யீற்று முன் உயிர்வருங்கால் உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும் வகரம் தோன்றுமென்பதற்கு, 'செல்வுழிச் செல்க' என்பது மேற்கோள்; நன்-வி. ௬. கசுக.

[2]. எஅ-அக. "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா தின்னுயி ரீவர்......பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ: சஉ-அ) என்பது இவ் வடிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

[3]. "வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம்" மதுரை. கசுச.

4. உயிர்பதிப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; "உண்ணு
நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்த்ததும்," (சிலப். உஎ: அகூ); "உண்ணு நோன்போ
டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச: கூ௫.

5. கூஅ - கூ. "வளைகோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங், கிருநில மடந்தைக்குச்
செங்கோல் காட்ட" சிலப். உஉ: ச-௫.

(பி - ம்.) * 'கடுந்துயருறுள்மன்னன்' † 'அமர்ந்ததும்' ‡ 'எனவொழி'
§ 'வேத்தர்க்கிற்றெனச்' ‖ 'இழந்தகொல்செவி' ¶ 'பெயர்ந்தனை'

உ௫.—காட்சிக்காதை.

௫உஎ

கூOO. மழைவளங் கரப்பின் வான்பே ரச்சம்
பிழையுயி ரெய்திற் பெரும்பே ரசசங்
குடிபுர வுண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி
மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த
றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்

துன்னிய துன்பந் * துணிந்துவந் துரைத்த
[1] நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாங்
குயிருடன் சென்ற வொருமக டன்னினுஞ்
செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினு
நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென
மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி
காதலன் றுன்பங் காணாது † கழிந்த
மாதரோ பெருந்திரு வுறுக ‡ வானகத்
தத்திற நிற்கநம் மகளு டைந்தவிப்
பத்தினிக் கடவுளைப பரசல் வேண்டுமென
மாலை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி
நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ
ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்
[3] விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே § ரிமயத்துக்

க0க. பிழையுயிரெயதின - உயிர்கள் யாதானுமொன்றால் வருந்தின.

கo௫ துன்னிய துனபம - கண்ணகிக்குத துனனிய துன்பத்தை.

கoச - ௫. தொழுதகவிலலென வருதுரைத்த.

கoகூ. நன னுதல, முனனிலைபபெயா. ககக. காதலன் - பாண்டியன்.

ககஉ - ச. மாதா - அவனதேவி; அவள் வானிலே திருவுறுக; அதுகூற

வேண்டா; இவளைக்கொண்டாடவேண்டுமென்று தேவிசொலல.

ககரு. [1] நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

ககஎ - உக. இமயக்கல்லுக்குக்கஙகை, பொதியிறகலலுக்குக் காவிரி

---

[1] "ஒருமைந்தன் றன்குலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான், றருமந்தன் வழிச்

செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன், மருமந்தன் றோராழி யுறவூர்ந்தான் மனுவேந்த, னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோ தான்" பெரிய. திருவாரூர். சச.

[2]. நன்னூற்புலவன்—சாத்தனார்; மணிமேகலைநூலாசிரியர்.

[3]. "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தோர், கற்கொண்டு பெயருமெங் காவ

லன்" (சிலப். உ௯:க௭௩-ச); "கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டி" பதிற். ௫-ஆம்

பத்துப் பதிகம்.

4. "நாலவர்பாகமாக" சூளா. மந்திர. எ.

(பி - ம்.) * 'துணைந்து' † 'கரந்த' ‡ 'வானத்,'
§ 'இமயத்தங்'

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * ளாகுங்
கஉ0. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப
புனலினுந
தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ வுடைத்தெனப
பொதியிற் குன்றத்துக் † கறகால
கொண்டு
முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப படுத்தன
‡ மறத்தகை நெடுவா ளெங்குடிப
பிறந்தோர்க்குச
கஉரு. சிறப்பொடு வரூஉஞ் § செய்கையோ
வன்று
புன்மயிர்ச சடைமுடிப ¹ புலரா வுடுக்கை
முந நூன் ‖ மார்பின் முத்தீச செல்வத
திருபிறப் பாளரொடு பெருமலை யரசன்

மடவதின் மாண்ட மாபெரும பத்தினிக்
கங0. ¶ கடவு ளெழுதவோர் கற்ரு ராளெனின
வழிநின்று பயவா மாண்பில் வாழ்க்கை
[2] கழிந்தோ ரொழிந்தோராக்குக் காட்டிய
காஞசியு
முதுகுடிப பிறநத முதிராச செல்வியை
மதிமுடிக் களித்த [3] மகட்பாற் காஞசியுந
கஙரு. தென்றிசை யென்றன் வஞசியொடு
வடதிசை
[4] நின்றெதி ரூன்றிய நீள [5] பெருங்
காஞ்சியு

கஉஅ இருபிறபபாளா - தேவவிருடிகள்.
கஉஅ - ஙO. பார்ப்பாருடனே மகடடருகணேக்கி
இருபிறப்பாளரோடு
கல் தாராளுயினெனனுன கஙO. [6] எழுத - பண்ண
கஙக - உ. நிலேநின்று பயனபடாத வாழ்க்கையை
மரிசதோா இருநதோர்க்
குக் காட்டிய நிலேயாமையும.
கஙச மதிமுடி - தேவன. மகட்பாற காஞ்சி - தான
இனியனுயக்கொடுத்த
காஞ்சியும்.
[தான்.
கஙரு - கூ. தென்றிசைக்கண்ணே மேற்செலவு
அவன் எதிருன றலேயுயர்த்

1. "ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண், புலராக் காழகம் புலர வுடீஇ"
முருகு. க௮௩-௪.
2. " கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்"
(தொல். புறத்திணை.
சூ. ௨௪) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பார்க்க.
3. 'ஏந்திலைமயாட் டருகென்னும், வேந்தனோடு
வேறுநின்றன்று' பு-வெ. ௪:௨௪.
4. "அதிருன்றல் காஞ்சி" : "வெட்சிநிரை கவர்தல்"—
5. "தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல், வீங்கு
தன்று" பு-வெ. ௪:௬.
பெரும்படையின் வெளிப்படுத்
6. "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்', "கடவு
ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்
லது" (சிலப் ௨௫: க௬௯; ௨௬: ௬௪); "கந்துடை
நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய,' வந்தி லெழுதிய வற்புதப்
பாவை" "கடவுளெழுதிய, வந்திற்பாவை"(மணி. ௭: ௯௪-௫;
௧௫: ௯௬-௪.)
(பி - ம்.) * 'ஆகுமெனக்கங்கை' † '
கற்கொண்டுபெயர்ந்தமுது' ‡ 'மறத்தகு
நெடு' § 'செய்தியோ' ‖ 'மார்பத்துமுந்நீ' ¶
'கடவுளாகவோர்'

௨௫.—காட்சிக்காதை.

௫௨௯

[1] நிலவுக்கதி ரளைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
யலர்மந் தாரமோ டாங்கயன் மலர்ந்த
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவி றன்
மாலை

கசo. மேமபட மலைதலுங் * காண்குவ லீங்கெனக்
[2] குடைநிலை வஞ்சியுங் [3] கொறற வஞ்சியு
நெடு [4] மா ராய நிலைஇய வஞ்சியும்
வென்றோ விளங்கிய வியன் [5] பெரு
வஞ்சியும்
பின்றாச சிறபபிற் [6] பெருஞ்சோற்று †
வஞ்சியுங்

கசரு. குன்றாச சிறபபிற் [7] கொற்ற வளளையும்
[8] வட்கர் போகிய வான்பனந் தோடுடன்

கருஎ - சo. செனனியிலே மந்தாரமாலையோடு
வேஙகைபபூ இடையிட்டுத்
தொடுத்த மாலையைத தான சூடிநிறகு மதுவுங காண்பேன் ;
[அவையும் வெட்
டுவனென்பதாம்]

கசசு வட்கர் போகிய - இடையில முரியிலலாத ; சே
ரார் போகைக்
குக் காரணமாகிய போநதையென்றுமாம்.

---

1. “ நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி ” சிலப். உகு:
கச.

2. குடைநிலைவஞ்சி-குடைநாட்கோடல்; 'பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று" பு-வெ. ௩:௩.

3. கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிகுதி; "வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச், செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று" பு-வெ. ௩ : ௭.

4. மாராயவஞ்சி-அரசனாற் சிறப்பெய்துநிலை; "மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்" (தொல். புறத்திணை. சூ. அ - இளம். ந., "மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய, விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று" பு வெ. ௩:௧௧.

5. பெருவஞ்சி - பகைவர்நாட்டைக்கொளுத்தல்; "முன்னடையார் வளநாட்டைப், பின்னருமுடன் றெரிகொளீஇயன்று" பு-வெ. ௩ : ௨௨.

6. பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி - வீரர்களுக்குப் பெருஞ்சோறளித்தல்; "பிண்டமேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்" (தொல். புறத்திணை. சூ. அ - இளம். ந); "திருத்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரெனப், பெருஞ்சோ றுடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று" பு-வெ. ௩: ௨௧.

7. கொற்றவள்ளை - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன் பகைவர்நாடு அழிந்ததற்கு இரங்கல்; "குன்றுச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்" (தொல். புறத்திணை. சூ.அ— இளம். ந); "மன்னவன் புகழ்கிளந், தொன்னார் நா டழிபிரங்கின்று" பு-வெ. ௩ : ௮.

⁸. (க) " வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை " (புறநா. க00.) (உ) கசகூ-எ. அர

சர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன் புறத்திணைப் பூக்களையும் விர

வித் தொடுப்பித்துத் தாம்சூட்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச் சூட்டுதலும் மரபு;

இதனை, " பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை, மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇ ",

" வேம்பி னொண்டளிர், நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து", " போந்தை,

யுச்சிக் கொண்ட வூசிவெண் டோட்டு, வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்,

சுரிபிரும் பித்தை பொலியச் சூடி " (புறநா. உஉ, எஎ, க00); " இளவரிக்கவட்டிலை

யாரொடோர்பெறத், துளவியறும்பையுஞ் சுழியச்சூடினன்" (கம்ப. முதற்போர். கக0)

என்பவற்றானு முணர்க.

(பி - ம்.) * ' காண்குவ மீங்கெனக்கொடை' † ' வஞ்சியும்வட்கார்வான்பனைத்

தோட்டடன்பூட்கை'

கூஎ

புட்கைச சேனை பொலியச சூட்டிப்
[1] பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
வாய்வாண் மலைநத வஞ்சிசூ டுதுமெனப்
கஙO. பல்யாண்டு வாழ்கநின் கொற்ற மீங்கென
வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு
நும்போல் வேந்தர் நும்மோ டிகலிக்
கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக்
கயற்கொடி
* பகைபுறத்துத தந்தன ராயினு மாங்கவை
கஙரு. திகைமுக வேழத்தின் செவியகம் † புக்கன
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
‡ பங்களர் [2] கங்கா பலவேற் கட்டியர்
வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கததுன்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது
கஞO. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன னீத்த
மெங்கோ மகளை யாட்டிய § வந்நா
ளாரிய மன்ன ரீரைஞ் ஞூற்றுவர்க்
கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

கசஎ. பூட்கை - மேறகோள்; புட்கை, விகாரம்
(கசக) 'குடைநிலைவஞ்சி' முதலாக, (கசச)
'பெருஞ்சோறறுவஞ்சி' ஈறு
கத் தன்சேனைக்குச் (கசஎ) சூட்டி
கசஅ. பூவாவஞ்சி - கருவூர்.

கடுo - டுக. 'பல்யாணடு வாழ்க' என்று இனிச்
சொல்லுகினறுன, வில்ல வன்கோதையெனனுமநதிரி
கடுஉ. றுமமையொக்கும்வேநதரென்றுன், குலமபறறி
கடுரு - டு. புலிககொடியும் கயறகொடியும
பகைக்களததிலே உனக்குத் தந்து ஓடினுராயினும் அவை
எங்கும் பரந்து திக்கயங்களின செவியகம் புக்கன'
கடுஅ. தமிழப்படைமயஙகிய செருக்களம்.
கடுகூ. கடமலை வேட்டமென கட்புலம் பிரியாது - நீ
நின்யானையை விட்ட படி என் கண்ணினின றும் போகாது.
கசுக எங்கோமகளென்றது, செஙகுட்டுவன்மாதாவை
, அவளை இவன்
கொண்டுபோயத் தீரத்தமாட்டினதொருகதை.
கசுஉ - ச ஆரியவரசராயிரவாக்கு
நீயொருவனுகசசெய்த போர்க்கோலங் கண்டது கூறறமனறே.

---

1. " பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி " (சிலப். உகூ : டுo); "
பூவா வஞ்சியுந் தருகுவன் " (புறநா. கஉ); " பூத்த வஞ்சி பூவா
வஞ்சியில் " மணி. உகூ:எஅ.

2. கங்கர் கட்டியர் - தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு
சிற்றரசர் மரபினர்; " நன்ன ேனற்றை நறும்பூ ணத்தி,
துன்னருங் கடுத்திறற் கங்கன் கட்டி" அகநா. சச.

(பி - ம்.) * 'டகைட்புறத்து' † 'புக்கெனகொங்கர்' ‡ '
வங்களர்கங்கர்வல்வேற் § 'நன்னன்'

உரு.—காட்சிக்காதை

[1] மிமிழ்கடல் வேலியைத் தமிழ்நா
டாக்கிய
[2] விதுநீ கருதினை * யாயி னேற்பவர்
முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது
[3] கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்
வடதிசை மருங்கின் மன்னரக் கெல்லாந்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் !
கயற்புலி
மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென
நாவலந் தண்பொழி னண்ணா
ரொற்றுநங்
காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா
வம்பணி யானை வேந்த ரொற்றே
தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
வறைபறை யென்றே [4] யழும்பில்வே
ளுரைப்ப
[5] நிறையருந் தானை வேந்தனு நேர்ந்து
கூடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த
வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்

கசுஅ. செல்வது - செல்லுகிறபடியை

கசுகு - எஉ. இமிழ்கடல்வேலியைத்

தமிழ்நாடாக்கவேண்டி இமயத்தே, கற்கால்கொளக்கருதின்

, ஏற்பார் யாரென்று அரசனுக்குச்சொல்லி ஓலையெழு

துகவென்றான்.

களக - உ. வில்லுக் கயல் புலி

இவையிற்றினையுடைய இலச்சினைமண்

ணோறற ஓலைகளை மனனர்க்கெல்லாம வரைகவென.

மேல் அழும்பில்வேள் கூற்று:—

களங - எ. நண்ணர் வரவிட்ட ஒற்றுப பிரியா;

ஆகையாலே அவ்வொற்றே

அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய;

வடதிசைக்குச்செலவு ஆணை

மேல் இங்கே பறையறைய அடிக்குமென்றான்.

[பட்டு.

களஅ பகைமேற்செல்பொழுது

நிறுதது தலரியதானை. நேர்நது - உடன்

களகூ - அ௦. வஞ்சிக்கூட்டு - எடுத்துச்செலவாறகொண்டதிறை

பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின.

; அதனுற

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும

போநதுபுக்கபினெனக.

[1]. சிலப். ௩: ௬௭; பதிற். ௨: பதி; மணி. ௪௭: ௬௨

[2]. ௧௬௬-௭. "இதுநீ கன்னிய தாயி னிருநிலத்,
புறநா. ௫௨. [3]. மு : சிலப். ௨௬:௧௫௧.

தியார்கொ லனியா தாமே"

[4]. "அழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கலர" (சிலப்.
சென்னி, யழும்பி லன்ன வருஅ யாணர்" (அ௪நா. ௪௪);
மதுரை. ௩௪௪-௫.
௨௮: ௨௦௫); "பெரும்பூட்
"மானவிறல்வே, ளழும்பில்"

[5]. 'திரையருந்தானையொடு" மணி. ௬. ௨௬.
(பி - ப்.) * 'ஆகவினெதிர்ப்பவர்' † :
கயல்புலிமண்டலையொற்றுவரு;

௫௬௨ சிலப்பதிகாரம்

[1] வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதொ றூழி யுலகங் * காக்கென
[2] விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே
ரிமயத்தொ
கற்கொண்டு † பெயருமெங் காவல
னாதலின்
௧௮௫. வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா

மிடுதிறை கொடுவந தெதிரீ ராயிற்

* கடற்கடம் பெறிந்த கடிமபோா

வாா த்தையும

விடர்சிலே பொறிதத வியன்பெரு

வாா த்தையுங்

கேட்டு வாழுமின் கேளீ ராயிற்

கஅ0. றோட்டுணே துறக்குந துறவொடு

வாழுமின்

ருழ்கழன மன்னன் றன்றிரு ; மேனி

வாழ்க சேனு முகமென வாழ்ததி

யிறையிக லியாணே யெருத்தத் தேற்றி

யறைபறை யெழுநததா லணிநகர்

மருங்கென்.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் பறையறைகின்றா் வாா த்தை.

கஅச. எங்காவலனை பெயருமெனபதை முறறுக்கி ஆதலினென்க.

கஅசு - க எதிரேற்றுக் காணீராயின், கடலுட்புக்கும் மலேயிலேறியும் உறைமினெனபார், இரணடுவாா த்தையும் கேட்டுவாழுமினெனறூர்.

[அவ்விடத்துப்படை அதனபுகழேயாதலான, அவ்விடஙகளிறசெலலாது ஈண்டே உறைமினெனபார், அரசன போர்கருதினதிசையிற போமபடியைக் கேளீராயினெனறூா.]

ககூ0. தோட்டுணே - மகளிா துறவு - தவம

கககூ - உ திருமேனியாகிய சேனுமுகம், சேனுமுகம

அரசனுக்குச சிறநத

ஸமயின், 'திருமேனி' எனரூா

௧௧௩. இறையிகலியாளை - பட்டவாததனம. ௧௧௪.

பறை - பறையொலி.

காட்சி - கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயித்தல.

உ ௫—காட்சிக்காதை

முற்றிற்று.

---

[1]. ௧அ௧-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, யூழிதொ றூழிதொ றுலகங் காக்க", "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, யூழிதொ றூழி யுலகங் காக்கென", "ஊழிதொ றூழி யுலகங் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென", "ஊழியோ டூழி யுலகங் காத்து, நீடுவா ழியரோ" சிலப். ௧௧: ௧௫-௬; உ௫: ௧அ௧-உ; உ௭: ௧௧௯-௪0; உஅ: ௧அ௫-௬.

[2]. "விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு ளாகும்" சிலப். உ௫: ௧௧அ ௯:

[3]. சிலப்பதிகாரம், உ௧: அ௧ - உ; உஅ: ௧௧௫ - ௬.

(பி - ம்.) * 'காக்கவில்' † 'பெயருங்காவலன்' ‡ 'மேனியாயசேனு'

[1] * குடிநடுக் குறாஉங் கோலே னெனக்
வார்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புஞ்
சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
லஞ்சினர்க் களிக்கு மடுபோ ரண்ணனின்

வஞ்சின த தெதிரு மன்னரு முளரோ
விமைய வரம்பநின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகநின் சினமென வாசான் கூற
* வாறிரு மதியினுங் காருக வடிபபயின்
† றைந்து கேள்வியு மமைந்தோ
னெழுந்து
வெந்திறல் வேந்தே வாழ்கநின் கொற்ற
மிருநில மருங்கின் மன்ன ‡ ரெல் லாநின்
திருமலர்த் தாமரைச சேவடி பணியு
முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
லெழுச்சிப பாலை § யாகென் றேத்த
மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
* வாளுங் குடையும வடதிசைப்
பெயர்க்கென
வுரவுமண் சுமந்த வரவுத்தலை பனிப்பப்

கஅ. ஆகவென்று சொல்ல.

கக - உச. இமயவரம்ப ! சோழபாண்டியரையல்லது நின்னை இகழ்ந்து கூறினாரல்லர்; அடுபோரண்ணலே ! நீ வஞ்சினங்கூறுதற்கு நின்னுடன் எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ; ஆதலால், நின்சினந்தணிகவென்றான்; இது புரோகிதன் வார்த்தை

உடு. ஆறிருமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டிலும். காருகவடி - இரகசிலே.

உசு. ஐந்து கேள்வி - திதி வாரம் நக்ஷத்திரம் யோகம் கரணம்; நட்பு

ஆட்சி உச்சம பகை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் - [4] மௌத்திகன.

கூ0 - கூக. இது [5] முழுத்தம்; எழும் பக்கத்தையாக வெனச் சொல்ல. கூஉ. உரவுமண் - உரததமண்.

---

[1]. 'சிலப்பதிகாரம், கக: உஅ-ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்டைப்பார்க்க.

[2]. 'வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு, நாளொடு பெயர்த்து', 'மறமிகு வாளு மாலை வெண் குடையும், புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்தி' (சிலப். ல: கக - உ; உசு: சச-இ.) "குடைநாட்கொளல் வாணாட்கொளல் குறியாவர சவுண, துடைநாளழி வதி யாதவ துரரெனன்றிய வாழிப்,படைநாரணன் மகன்வெண்குடை பற்றக்குடை யேயா, 'படையாவமர் வுற்றுலன முடிமீக்குடை நிழல" தணிகை. சீபரி. சுக.

[3]. உஇ-கூக = முல்லைப்பாட்டு, இடு-அ

[4]. மௌகூர்த்திகன். [5] முகூர்த்தம்; இது முகிழ்த்தமெனவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) * 'குடிநடுக்குறக்கும்'

† 'ஆறைந்து' ‡ 'எல்லாந்திரு' § 'ஏகென்று'.

இருபத்தாறுவது

கால்கோட்காதை.

அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா
னேந்திய
முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற
வாசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சர்
தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழீஇ
ரு. மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி

முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப
+ வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லா
முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன்
கூறு
¹ மிமையத் தாபத ரெமக்கீங் ‡
குணர்த்திய
௧0. வமையா வாழ்க்கை யரைசர்
வாய்மொழி
நம்பா § லொழிகுவ தாயி னாங்கஃ
தெம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியுந்
தரூஉம
வடதிசை மருங்கின் மன்னர்த
முடித்தலைக்
கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது

கரு. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்
|| செறிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்
* பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற்

கூ - கூ. தானைததலைவர் தமமொடு ஆசான் பெருங்கணி அருநதிறலமைச்
சர்கூடி ஏத்திக் கேட்ப
(எ) ஏவபபட்ட தானைததலைவாக்கெல்லாம (அ) கூறுமென்க
க. தாபதர் - தீாததமாட இமயத்தினின றும் வந்த தாபதர்.
கூo. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத உயிர்வாழ்க்கை ; பலமில்லாத வாழ்க்
கையெனவுமாம. அங்குள்ள ஆரியமனனர் சொன்ன வார்த்தை
கக - உ. நம்பால ஒழிகுவதாயின - அது நம்மிடததே கிடப்பதொரு
வாாததையாயின ; [அவர்க்குப பலியாது] நமமிடத்தே கிடந்துவிடிற் சோழ
பாண்டியரிடததில இகழ்ச்சியுண்டாம.

---

¹. ௬-௧௫. "தென்றமிழ்நாடாளும் வேந்தர்.........தங்கைதன்னை நீர்ப்படுத்தி

வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி" சிலப். ௨௯: உரைப்பாட்டுமடை.

². ௧௭-௮. "பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி", "படர்த்தெழு குருதி யடங்கா

சிலப். ௨௦: ௩௩; ௨௯: ௧௨௭.

(பி - ம்.) * 'திசைமென்முறைமொழி' † 'வியன்படு' ‡ § 'ஒழிவதாயின்' ‖ 'செருகழல் புனைந்துசெரு'

' உரைத்தவமையா

௨௯.—கால் கோட் காதை.

௫௩௫.

௩௫. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் * தொலிப்ப
விரவிடங் கெடுத்த † நிரைமணி விளக்கின்

விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத்
தானையோ
* டைமபெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும
; வெமபரி யானை வேந்தற் கோங்கிய
௪0. கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞருந
தருமவினைஞருந் தந்திர வினைஞரு
* மண்டிணி ஞால மாள்வோன்
வாழ்கெனப்
பிண்ட முண்ணும பெருங்களிற்
றெருத்தின்
மறமிகு வாளு மாலைவெண் குடையும்
௪௫. புறநிலைக் கோட்டப புரிசையிற் புகுத்திப்
புரைதீர் * வஞ்சி போந்தையிற்
றொடுப்போ
* னரைசுவிளங் கவைய § முறையிற் புகுத
ர
வரும்படைத் தானை யமர்வேட்டுக் கலித்த
பெருமபடைத் தலைவர்க்குப *
பெருஞ்சோறு வகுத்துப்
௫0. * பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி
வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து

---

௩௬. இரவிடங்கெடுதத
விளக்கிலேயெனறதி......... · ......விடுகிறபடி
யாலே.................. . ...

ருஎ. [7] நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரக வேதனையைச் செய்யுந்தானை.

சo. கருமவினைஞர் - புரோகிதர்.

சக. பிண்டமுண்ணும் பெருங்களிறு - ... .பிண்டத்துக்குரிய களிறு; பட்டவர்த்தனம்.

சரு புகுத்தி - புகவிட்டு. சசு. தொடுப்போன் - சேரன்.

---

1. சிலப். ரு: கருஎ; மணி. க: கஎ; பெருங். உ: ரு. கூ; சை. சை கக. க; தொல். ஒளவி. கூ. ருஎ-ந. மேற்.

2. "மண்டிணிந்த நிலம்" புறநா. உ

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பூ முதலியவற்றோடு புறத்திணைக்குரிய பூ முதலியவற்றையும் விரவவித்து, அணிந்துகொள்ளுதல் மரபு: உரு-ஆம் காதையிலுள்ள, கசரு-கூ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. "அரசுவிளங் கவையத்து" சிலப். உசு: கரு.

5. சிலப். உரு: கசசு - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "பெருஞ்சோறுகுத்தற் கெறியுங், கடுஞ்சின வேந்தே' பதிற் கூo.

6. சிலப். உரு: கசஅ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. நிரைய வொள்வா ளிளையர் பெருமகன்" (குறுந். உருஅ); "நிரைகளி றொழு கிய நிரையவெள்ளம்" பதிற். கரு.

(பி - ம்) * 'ஆர்ப்ப' † 'மாமணி' ‡ வெம்பரித்தானை

வேந்தர்க்கு' §'முறைமையிற்'

ஞாலங் காவலர் நாட்டிறை பயிரும்
[1] காலை முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு
[2] நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி
யுலகுபொதி யுருவத் [3] துயர்ந்தோன் சேவடி
மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடு * புனைந்
திறைஞ்சாச சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு
† மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறும்புகை
நறைகெழு மாலையி னல்லகம வருத்தக்
கடக்களி யானைப் பிடாத்தலை யேறினன்
குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொள்கென
[4] வாடக மாடத் தறிதுயி ‡ லமர்ந்தோன்
சேடங் கொண்டு சிலர்நின் § றேதத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள
சுரு. வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

ஞங்கது வாங்கி யணிமணிப புயத்துத்
தாங்கின ஞகித தகைமையிற் செல்வுழி
[5] நாடக மடந்தைய ராடரங்
கியாங்கணும்
கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

ருஉ - ௬. அரசரிடுந்திறையை அழைக்கும் முரசம்.

ருஅ. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம

ருஎ - அ. அக்கினிகோத்திரங்களையும நமககரித்து

சுஉ.. ஆடகமாடம - திருவனந்தபுரம்; இரவிபுரமெனபாருமுளா.

(சுO) ஏறினன் (சுஎ) தாஙகினனுகிச செலவுழி.

சுசு. கூடையிற் பொலிநது-குவித்த கையுடனே பொலிநது; கூடைக்கை-
இரட்டை ஒற்றைக்கை.

---

[1]. சிலப்பதிகாரம், கஎ: ரு-சு ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

[2]. "திலவுக்கதி ரளைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி" சிலப். உரு: கருஎ.

[3]. இஇ-எ. "பணியிய ரத்தைநின் குடையே

முனிவர், முக்கட் செல்வர் நகர்
வலஞ் செயற்கே'' புறநா. கூ.

ச. ''ஆடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்'' (சிலப். கூo: ருக); 'ஆடகமாடம்'

இறை. சூ. உக-மேற்.

ரு. ''கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து,
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி, வானவன் வந்தான்
வளரிள வனமுலே, தோணல முணீஇய தும்பை போந்தையொடு,
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு, மஞ்சொற் கிளவிய ரந்திப்
பாணியும்'' சிலப், உஎ:
உசகு-கூo.

பி - ம்.) * 'பொருந்தியிறைஞ்சாச்' † 'மறையோராகிய வாகுதி தரும்புகை
தலைசெழுமாலை நலகம்' ‡ 'ஆடமர்ந்தோன்' § 'ஏத்தர ஆடக மடைந்தையர்'

உக.—கால் கோட் காதை.

ருகூஎ

எo. [1] வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப் போந்தையோ
டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க
வெண்குடை நீழலெம வெளவலை * கவர்ந்து
கண்களி கொளளுங் காட்சியை யாகென
[2] மாகதப புலவரும + வைதா ளிகருஞ்
எரு. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த

* யானை வீரரு மிவுளித தலைவரும
வாய்வாண் மறவரும வாள்வல னேததத
தானவா தமமேற் றம்பதி நீங்கும
வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித
அ0. † தண்டலைத் தலைவருந தலைததாரச
சேனையும
* வெண்டலைப § புணரியின் விளிமபுசூழ்
போத
மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதாபட
வுலக மன்னவ ரொருங்குடன் சென்றுங்
கா லும் புரவி யணித்தேர்த் தானையொடு
அரு. நீல கிரியி னெடுமபுறத திறுத்தாங்
காடியல் யானையுந் தேரு மாவும்
பீடுகெழு மறவரும பிறழாக் காப்பிற்
பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் யோன்ற
னிருநில மடந்தைக்குத திருவடி
யளிததாங

எ0 - எக. அரசர்சூடுவன யானைககுஞ் சூட்டுதலின,
வாகையும தும்பை
யும் போநதையோடு நின்யானைமுகதது ஓஙகித
தோன றவெனறார்.
(கூஅ) நாடகமடநதையா (எ௯) காட்சியை

யுடையை யாகவென
வாழுத்தாங்றக.

எரு. நல்வலம - களவெறறி. எஅ. தானவா - அசுரா.

அ0. தாா - தூசிப்படை. அக. கடறக்கரை அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை விருமபுவோன.

அஅ - கூ. சேரன தாளுள்கினற பூமிதேவிககுத திருவடியளிததது; அங்கே
யானையினினறிழிநது காலநிலந தோயச்செயதலால......
. ...

---

1. "போந்தையொடு தொடுதத
யொடு முடித்து" சிலப். உசு: உகசு;

பருவத்தும்பை", 'தோடார் போந்தை தும்பை
உள: சரு.

2. "சூதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு"(சிலட். ரு: சஅ);
வேதா ளிகரொடு" மதுரை கூஎ0-எக.

சூத ரேத்த மாகதர் துவல

3. எஎ. "வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்த" சிறுபாண்.
உகஉ.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலைப் புணரிநின்
உ, கக.

மான்குளம் படலப்ப" புறநா.
(பி - ம்.) * 'கவருங்கண்' † 'வேதாளியரும்' ‡
§ 'புணரிவிசும்புகூழ்போக'
'தண்டத்தலைவருந்தலைச்சார்ச்சேனை, ௬௮

கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்
பெருமபே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி
யிசைப்ப
விசும்பியங்கு; முனிவர் வியனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே
யந்தரத் திழிந்தாங் கரசுவிளங் கவையத்து
மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற
மன்னவ னெழுந்து வணங்கிநின் றோனைச
¹ செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க
வஞ்சித் தோன்றிய † வானவ கேளாய்
மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய
நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகலி
னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்
‡ பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்
றாங்கவர் வாழ்த்திப் போந்ததற் பின்னா
² வீங்குநீர் ஞால மாளவோன்
வாழ்கெனக்

* கொங்கணக் கூததரும் கொடுங்கரு
நாட்டருந
§ தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின
* ரிருளபடப பொதுளிய சுருளிருங்
குஞ்சி
மருள்படப் பரபபிய வொலியன் மாலையா
கக0. வடஞ்சுமந் தோங்கிய வளரிள வனமுலைக்
கருங்கய னெடுங்கட் காரிகை யாரோ
டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

கூ௨. இயங்குபடை - சேனை ; வெளிப்படை.
இசைப்ப - இசைத்தலால்
க0க. நிலயத்து - நிறகிறவிடதது.
க0௨ - ௪. அங்கு அநதணாவாழ்வாருளா ;
அவர்களை நலியாதுகாத்தல்
வினது கடனென் று பெயாநதபின
க0௫. கொஙகணதேசததுக்கூததா
க0௬ குலததிற்கு ஓதிய ஒப்பனையினராய க0௮.
குஞ்சியிடதது.
க0௯. ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை

[1]. கஅ-கூ. "ஆனே றார்ந்தோ னருளிற் ரேன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவன்"

சிலப். ௯௦: கசக - உ. [2]. மு. சிலப்பதிகாரம், உகூ: கடுகு, களகூ.

[3] பிரயோக. உ: உரை, மேற். [4]. முருகு. கப.

(பி - ம்.) * காண்குவம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருநிலை' § 'தன்குலக்கெழுதிய'

உகூ.—கால் கோட் காதை.

(நுகூக)

வரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரார்

காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்

ககரு. மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்

கோல்வளை மாதே கோலங் கொள்ளாய்

காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்

காரோ வந்தது காதல ரேறிய

தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்

கஉ௦. காஅர்க் குரவையொடு கருங்கய னெடுங்கட்

கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்

தாழ்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து
வாளவினை முடித்து மறவாள வேந்த
னூழி வாழியென் றோவா தோன்றக்
கஉ௫. கூத்துள் † படுவோன் காட்டிய முறைமையி
னேத்தின ரறியா விருங்கல ‡ னல்கி
[1] வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி
நாடக மகளிரீ ரைம்பத திருவருங்
§ கூடிசைக் குயிலுவ ரிருநூற் றெண்மருந
கரு௦. * தொண்ணூற் றறுவகைப பாசண்
டத்துறை
நண்ணிய நூற்றுவா [3] நகைவே ழம்பருங்
கொடுஞ்சி நெடுநதே ரைமபதிற் றிரட்டியுங்
கடுங்களி யானை யோரைஞ் ஞூறு
மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப புரவியு
கரு௫. மெய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரங்
[4] || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை
சகடமுஞ்

ககரு. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு (கஉ௦) காகாலத்தைப் பாடின பாட்டோடு (கஉக) இவர்கள் தோன்ற; இவர் குடகர்.

கஉச. ஓவா - ஏத்தாளர். கஉ௫. கூததுள்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்.

௧௬௫. எயயாவளம - புறமபு ஓரிடத்தும கண்டறியாவளம; அதுதான் வடக்கிற பாகுடம.

௧௬௬. இன்ன சரக்கென று எழுத்துப்படுத்தன; சகடம்-கொல்லாபபண்டி.

---

1. சிலப். உ௬: ௧௭ - அ.

2. இந்நூல் ௬-ஆம் காதை ௧௪ - ரு ஆம் அடிகளின் உரையையும், அவற்றின் கீழ்க்குறிப்பையும்பார்க்க; ப. உ௪அ.

3. சிலப்பதிகாரம். ரு: ௫௬.

4. "கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதி" சிலப். ரு: ௧௧உ.

(பி - ம்.) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வினை' † 'படுவோன்' ‡ 'நல்கவேத் தினர் நடுக்கும்' § 'கூடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடையன கைபுனைசகடமும்'

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற
கஞ்சுக * முதல்வ ரைஞ்ஞூற் றுவருஞ்
சேயுயா விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே
வாயி லோரென வாயிலவந் திசைப்ப
நாடக மகளிரு நலத்தகு மாக்களுங்

† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்
சஞ்சயன் றன்னொடு வருக வீங்கெனச

செங்கோல வேந்தன் றிருவிளங்
கவையத்துச

கசரு. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி
யாணையிற் ‡ புகுந்தவீ ரைமபத்
திருவரொடு
மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யின்றி நின்னொடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னருங் § கோற்றொழில்
வேந்தே கறுo. [1] வடதிசை || மருங்கின் வானவன்
பெயர்வது
கடவு ளெழுதவோர் கற்கே ¶ யாயி
னோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று
கறுரு. [2] வீங்குநீர் ஞால மாளவோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன ராருயி ருண்ணுங்
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும

பால குமரன் மக்கண் மற்றவர்
[3] காவா நாவிற் கனகனும விசயனும்

கஙஎ. சஞ்சயன் - தூதரிற்றலையாயவன். தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு.

கஙஅ. கஞ்சுகமுதல்வா - சட்டையிட்டபிரதானா.

கசசு. ஆணையிற புகுநத ஈரைமபத்திருவரென் றது, முன்சொன்ன நாடக மகளிரை; கனனரென்பாா வரக்காட்டினா.

கடுஅ. - கூ பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும விசயனுமென்பார்.

---

1. கஙo - ருக. "இமய மால்வரைக கெங்கோன் செல்வது, கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்" சிலப். உடு: கசு அ-கூ. [2] "வீங்குநீர் ஞால மாள்வோன்" கஎக.

2. "யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்கா றீ, சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு" (குறள், கஉஎ); "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தளைவாய்ப் பெய்விக்கும், போககப் படுக்கும் புலைநரகத் துய்ப்பிக்குங், காக்கப் படுவன விந்திய மைந்தினு, நாக்கல தில்லை நனி வெல்லு மாறே" விளையாபதி.

(பி - ம்.) * 'முதல்வ ரைஞ்ஞூற் றுவரும்' † 'கூடிய குயிலுவக்' ‡ 'புகுந்த வைம்பதி......னரமாண்வினை' § 'கோத்தொழில்' || 'மருங்குவான்பேரிமை யத்துக்' ¶ 'ஆயிலோங்கியர்'

ஒ

உ௬. —கால்கோட்காதை.

(ரு௬)

க௬0. விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி
யருந்தமி ழாற்ற லறிந்தில ராங்கெனக்

* கூற்றக் கொண்டிச் சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச் சாற்றி யாங்குக்
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற் காவன
க௬ரு. வங்கப் பெருநிரை செய்க தாமெனச்
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சுக மாக்க
ளெஞ்சா நாவின ரீரைஞ் ஞூற்றுவர்
[1] சந்தின் குப்பையுந் தாழ்நீ முத்துந்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணர்ந்து
க௭0 † கண்ணெழுத் தாளர் காவல் வேந்தன்
[2] மண்ணுடை ‡ முடங்கலம் மன்னவர்க்

களித்தாங்

காங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய

க௬0. விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர் ஆற்றலறியாத புதிய அரசர்.

• க௬0 - ௬க இவருடன்கூடித் தமிழ்வேந்தரை இகழ்ந்து உரைத்தார்.

க௬உ. கூற்றமபோலும் கொடிச்சேனை 'கூற்றங் கொண்டிச் சேனை

செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பின்செல்ல இப்படை செல்லுகிறபடி

யையென்க.

கஞக-உ. அருந்தமிழ் ஆற்றல அறிந்திலரென்று சேனை செல்வதெனச்

சேனைமேலிட்டுக்கூறினன்; தனக்கு அவர் நிகரன்மையின.

கஞஞ. கஞ்சுகமாக்கள் - தனாதர்.

கஞஎ. எஞ்சா நாவினர் - வாரதலை தப்பாத நாவினர்; அரசன் நினைவு - தப்பாத நாவினரென்றுமாம்.

கஞஅ. தாழ்நீர் - தங்குநீரமை.

கஞஅ-கூ. சந்தும் முத்துமாகிய தென்னரிட்ட திறை.

கஞகூ. கொணாநது - கொணர.

களO. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்

களO - எஉ. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர் கைக்கொடுப்பத் திரு

முகங்கொண்டு அவர்போயபின.

•

களக. அளித்து - அளிப்ப.

---

[1]. சந்தனமும் முத்தும் தென்னர்க்கு உரியனவென்பதை, "கோவாமலையாரம் ......தென்னர்கோன் மார்பினவே' (சிலப். கள: உள்வரிவாழ்த்து,க) என்பதனாலும்

அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ப. சஅஎ.

[2]. "மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்ததும்" சிலப். கக:

(பி - ம்.) * 'சீற்றங்கொண்டு' † 'கண்ணெழுத்தாளரொடுகோவல்' ‡ 'மூடங் கன்மன்னவற்கு'

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னோங்கிய
நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்
பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயர்ந்து

கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னரிற் பெற்ற
வங்கப பரபபின் வடமருங் * கெய்தி
யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்
கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்
பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த
தகைபபருந் தானை மறவோன் றன்மு
னுத்தரன் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்
சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுத்தரன் சிவேதன்
வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லாந்

கஅரு. தென்றமி ழாற்றல் § காண்குதும் யாமெனக்
கலந்த கேண்மையிற் கனக விசயர்
[1] நிலந்திரைத் தானையொடு நிகரத்து மேல்வர
விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்
கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து
கூ௦. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னர்
காஞ்சித் தானையொடு காவலன் மலைப்ப
|| வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப் பந்தர்
வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை நெடுவயி

களக. உத்தரம் - வடபூமி

கஅஉ-ச. உத்தரன் விசித்திரன் முதலான மன்னவர்கள், கனகவிசயர்க்குத் துணையான அரசர்.

கஅரு - எ. தமிழாற்றலைக் காண்டுமெனக் கனகவிசயர் தானையுடனே ஒத்துவர.

கூ௦. பாய்ந்த பண்புபோல.

கககை. காஞ்சித்தானை எதிரூன்றியதானை

1. "நிலந்திரைக்குங் கடற்றானை" புறநா. கூஎ.

(பி - ம்.) * 'எறியாங்கவரெதிர்கொளவவரநாடுகெழீந்தோங்குநீர்' † 'இராஅத் தலைப்பெருந்தானை' ‡ 'தறுத்திரன்' § காண்குவநாமென'. || 'வெயிற்கொடி'

உஅ — கால்கோட்கா

தை. றுச்சீ

* ரிடிக்குரன் முரச மிழுமென் பாண்டி
[1] லுயிரப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன் முழக்கத்து
மயிர்க்கண் முரசமொடு மாதிர மதிரச்
† சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற் றடக்கையர்
கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே ரூருநர்
வெண்கோட் டியானையர் ‡ விரைபரிக் குதிரையர்
மண்கண் கெடுத்தவிம் மாநிலப் பெருந்துகள்
களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாவும்
§ விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவு
நடுங்குதொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள்

செறியத

தாருந் தாருந் ॥ தாமிடை மயங்கத்
உ0௫. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றாகிய
சிலைத்தோண் மறவ ருடற் ¶ பொறை

யடுக்கத்

தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்
** பறைக்கட் பேய்மகள பாணிக் காடப்
பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணமபடு

குருதியிற்

உக0. கணங்கொள பேய்மகள் கதுப்பிகுத் தாட
†† வடுநந்தேர்த் தானை யாரிய வரசர்

கக௪. பாண்டில் - கஞ்சதாளம்.

கக௫. மாதிரமதிர்தல் - இவை அதிரத

தானுமதிதல.

கக௪-௫. முரசமுதலிய இவையிறநேறு. கக௮

கறைத்தோல்-கருங்கடகு.

உ0உ. கொடிநந்து - கொடியும் சங்கும்

முகத்துக்கட்டுவர்போலும் ; 'சங்

கின்னா' எனறூர், பேசுதலால் ; ஒலிபறறி.

உ0௩. ஒழிநது - ஒழிய. உள்ளே துகள்செறிய.

உ0௫. உடற்பொறை- உடறபாரம். உ0எ.

எறிபிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உ௰௮. பேயமகள் தாளத்துக்கு ஆட.

---

[1] ககூ௫-௬. "உயிர்ப்பலியுண்ணு முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்க்கண்முரசு" (சிலப். ௫: ௭௭-௮); "கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்க்கண் முரச மோவில கறங்க" (மதுரை. ௭௩௨-௩.); "உருமிடி முரசமொடு" (முருகு. ௧௨௧;) "ஏற்றுரி போர்த்த......முரசு" (மணி. ௧; உ௯-௩௧, "சாற்றிடங்கொண்ட வேற்றுரி முரசம்", "ஏற்றுரி முரசி னிறைவன் மூதூர்க்கு" (பெருங். ௧. ௩௮; ௬00; ௫௪. ௫௪. ௪௩: ௧௯௫:): "ஏற்றுரிமுரசநாண" சீவக. உ௧௪௨.

[2] "பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி முரசம்" பட்டினப். உ௩௬.

[3] "கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிகுத் தசைஇப், பிணந்தின் யாக்கைப் பேய் மகள்" பட்டினப். உ௫௯-௬0.

(பி-ம்.) * 'இடிக்கண்' † 'சிலைக்கோளாடவர்' ‡ 'விடுபரி' § 'விளங்கொளி நத்தின்' ‖ 'தம்மிடை' ¶ 'பொறியடுக்கத்' ** 'தேர்த்தானை' பறைக்குரற்பேய்' †† 'நெடுந்

௫௬௫

சிலப்பதிகாரம்

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் * குவித்து நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சியும்

கடுங்களிற் றெருத்தமும்
விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிநும் பாழ்பட
உ௧௫. [1] வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ
னுயிர்த்தொகை
யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப
[*] தாரிய வரச ரமர்க்களத் தறிய
நூழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்
போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை
உ௨0. [*] யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய
வாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த
காய்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு
மைம்பத திருவா கடுந்தே ராளரொடு
செங்குட் டுவன்றன் சினவலைப ‡
படுதலுஞ் உ௨௫. [*] சடையின ருடையினர் சாம்பற்
பூசினா
பிடிகைப பீலிப் பெரு § நோன் பாளர்
பாடு பாணியா பல்லியத் தோளின
ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு
மேந்துவா ளொழியத் தாந்துறை போகிய
உ௩0. விச்சைக் கோலதது வேண்டுவயிற்
படாதரக்
கசசை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

உகடு; எருமையாகிய பரியூர்வோன - கூற்றுவன்.

உகஅ. [5] நூழிலாட்டுவதாக.

உ௳க. வாயவாளாண்மை - வாய வறிது இராமை.

உ௳ரு. உடையினர் - காஷாயமுதலிய

உடையினர் = சந்நியாசிகள்.

---

1. உகஞ - அ. "மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு, நின்னொடு தூக் கிய வென்வேற் செழிய" புறநா. கக.

2. உகள - அ. "ஆரிய ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத், தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பணித்தோன் வஞ்சி" அகநா. ௩௯௬.

3. "ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த" பொருந. கசஞ.

4. உ௳ஞ - அ. "மீனுப் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய் வுற்றுளுஞர் பறவையின் வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்தான் மறையவ ருருவாஞர், மானுர் கண்ணின மடவா ராயினர் முன்னே தங்குழல் வகிர்வுற்ற, ராஞர் சிலர்சில ரையா நின் சர ணென்றார் நின்றவ ரரியென்றார்" (கம்ப. அக்க. ௬௦) என்னுஞ் செய்யுள் இவ்வடிக ளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

5. நூழிலாட்டு - கொன்று குவித்தல்; மலைபடு. அள - ந. (பி - ம்.) * 'குவித்து நூழிலாட்டிய' † 'மலைந்துவாய் வாளாண்மையின் ‡ "படுத்தலும்' § 'தோன்பாளரிற்பாடு' || 'படர்ந்தகச்சை'

உசு.—கால்கோட்காதை.

ருசரு

* [1] கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாளுழ வாங்கி யதரி திரித்த
வாளே ருழவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உகரு. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி
முடியுடைக் கருந்தலை ‡ முந்துற வேந்திக்
[2] கடல்வயிறு கலக்கிய ஞாட்புங் கடலக
ழிலங்கையி லெழுந்த சமரமுங்

கடல்வணன்

றேஎர் செருவும பாடிப் பேரிசை
உசய. முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்
பின்றேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை
[3] முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய

வூன்சோறு

மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச

உகூஉ. யானை எருதாக வாள் பிடிக்குங் கோலாக.

உகூக. ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய போரை இறங்கவிட்டு. அதரிதிரித்த - கடாவிட்ட.

உகூரு. தொடிக்கை - பேய்க்கை. துூங்க - அசைய.

உகூசு. முரந்துற - முனனுக.

உகூஎ-க. கடல்வயிறு கலக்கிய போர முதல மூனறும் மாயவன செயதன.

இவை மேலேறிய பூவைநிலையாறபாடுதல்.

உசo - சக. முனறேர்க்குரவையிலே முதலவனை வாழ்ததிப் பினறேர்க்குரவையிலே ஆடுதலிற பேய்க்குரவையாயிறறு.

உசஉ. பிடர்த்தலையாகிய தாழி

உசச. பேயவாலுவன - பேயக்குச்சோறிடு மடையன்.

---

[1]. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த" புறநா. ௩எக.

[2]. உகஎ-க. இசஎ-ம் பக்கத்து, அ-கo-அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

[3]. "ஆண்டலை யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி, சினத்தீயிற் பெயர்பு பொங்கத், தெறலருங் கடுந்துப்பின், விறல்விளங்கிய

விழுச்சூர்ப்பிற், றெடிந்தோட்
கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வூன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற்
பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர" (மதுரை. உகூ - ௬௮);
"முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத், தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்சி" புறநா. உ௬.

(பி - ம்.) * 'கோட்டுமாபூட்டி' † 'வாளரிவாங்கியதநிரிதிரித்த' ‡ 'மூன்றுற வேந்தி'

௬௬

உ௪௫. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்
தறக்களஞ் செய்தோ னூழி வாழ்கென
மறக்கள முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்
[1] வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்
தடவுத்தீ யவியாத தண்பெரு வாழ்க்கை
உ௫0. காற்றா தாளரைப் போற்றிக் காமினென
வில்லவன் கோதையொடு வென்றுவினை முடித்த
பல்வேற றானைப் படைபல வேவிப்
பொற்கோட் டிமயத்துப * பொருவறு

பத்தினிக்

கற்கால் கொண்டனன் காவல னுங்கென்.

உசக. வாழ்க்கையெனறது, முன்புவாத ஆகாசசாரிகள் சொன்ன வாரத்தையை நினைந்து.

உரு௦. காறறூதாளரை நீர் போறறிக் காமினெனச சொல்லி.

உருச. கால்கொள்கையாவது - கடவுள் வடிவெழுததத்தொடங்குதல்.

(உருக) வில்லவன கோதையோடே (உருஉ) படையையேவிக் (உருச) கற்செயதலை அடிக்கொண்டான.

உரு.— † கால்கோட்காதை முற்றிற்று.

---

1. உசஅ - கூ. "அருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர், பெருநில மன்னா பேணினின் கடனென்று" சிலப். உகு: ௬௦உ-௩.

(பி - ம்.) * 'பொதுவறு' † 'கற்கால்கொள்காதை'

இருபத்தேழாவது
நீர்ப்படைக்காதை.

வடபே ரிமயதது வான்றரு சிறபபிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச
செறிகழல் வேந்தன் றென்றமி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில்
பெருக
வுயிர்த்தொகை * யுண்ட
வொன்பதிற்'றிரட்டியென்
றியாண்டு மதியு நாளுங் கடிகையு
மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
வருபெருந் தானை, மறக்கள மருங்கி
னொருபக லெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் டுவன்றன் † சினவேற் றானையொடு
கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம புகுந்து
பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை

நூற் ‡ றிறன் மாக்களி னீாப்படை செய்து

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன - கூற்றுவன்.

அ - கO. [1] உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும் மதியும் நாளும் கடிகையும ஒன்பதிறறிரட்டியென று அவறறோடே கூட்டியெண்ண = தேவாசுர யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம பதினெட்டுமாதத்திலும், பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாளிலும், செங்குட்டுவனும் கனகவிசயரும் செயத யுத்தம் பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிநதவென் றெண்ண.

(கூ) மன்னரை (கஉ) உயிர்த்தொகையுண்ட (கரு) செங்குட்டுவன்.

[1]. 'இவ்வுரைக்குறிப்பு' "எண்கொண்டனாட்பு" (சீவக. உகஙக) என்னும் மூலத்தாலும், அதற்கு, 'தேவாசுரம் இராமாயணம் மாபாரதம் என்கின்றபோர்' என்றெழுதிய உரையாலும், "தேவாசுர ராமாயண மாபாரத முளவென், றோவாவுரை யோயும் படி யுளதப்பொருகளமே" (கலிங்க. களம். க) என்பதனுலும் அழகுற்றுப் பொருட் டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

(பி - ம்.) * 'உண்டவனென்பதிற்' † 'செருவேல்' ‡ 'திறமாக்கள்'

மன்பெருங் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரு
முரிமைப் பள்ளியும விரிபூஞ் சோலையுந்
திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்
பேரிசை * மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு
மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த
தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு
நீணில † மன்னர் நெஞ்சுபுக லழித்து
‡ வானவ மகளிரின் வதுவைசூட் டயர்ந்தோ
ருலையா வெஞ்சம மூர்ந்தம ருழக்கித்
தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரழுவத்து
வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு § முடிந்தோர்
குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றொடுத்து
வழிமருங் கேத்த வாளொடு மடிந்தோ
ரிளைக டம்மொடு கிளர்பூ ணகத்து
வளையோர் மடிய மடிந்தோ ரைந்தா

௫௫. மலைத்துத் தலைவந்தோா வாளொடு மடியத்
தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
திண்டோர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்
புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தா
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்

உச. வெள்ளிடைப்பாடி - வெளியான நிலத்துப்
பாசறை. [டவர்.

உரு. தெய்வமகளிரால மாலைசூட்டப் பட்டோராவா -
வீரஞ்செயதுபட்

உள. ஊர்ந்து - அடார்ந்து.

உஅ. விலைபெற - அரசா கண்டு நேயத்தோராம்படி.

உகூ. அமரமுழவம் - சமரபூமிப்பரப்பு.

௩௦. வாளாற்செயயும் வினைகளெலலாவறறையுஞ்
செய்துமுடித்து.

௩உ. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுள்ளாரையேத்த.

௩௩. இளைகள் - போரில் உடனின்று பட்டவர்கள்.

௩௩-௪. உறவான வீரா தம்மொடு மடிநதோர்;
ஸ்திரீகள்மடிய மடிநதோர்.

௩௫. தலைத்தாா - தூசி. வாகையணிந்தோர் - மாறறா
புறத்தைத் தாங்கள் பெற்றவளவிலே மீண்டோர்.

(பி - ம்.) * 'மன்னர்கொப்பனவ' † 'மறவர்தெஞ்ச' ‡ 'வானவர்மகளிரின்'
§ 'மடித்தோர்'

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் கா தை.

௫சக

௪0. [1] கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங் கொண்டோர்

பிறஞ்சிதை கவயமொடு பிறபுண் கூர்ந்து
புறம்பெற வந்த போர்வாண் மறவா
வருக தாமென [2] வாகைப் பொலந்தோடு
பெருநா ளமயம பிறக்கிடக் கொடுத்துத்

௪௫. தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்துப

[3] பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்த

னாடுகொண் * மாபோ டரசுவிளங் கிருக்கையின்

மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை
௫0. கானற் பாணி கனக விசயர்த

முடித்தலை † நெரித்தது முதுநீர் ஞால
மடிபடுத் தாண்ட வரசே வாழ்கெனப
பகைப்புலத் தரசர் ‡ பலரீங் கறியா
நகைத்திறங் கூறினை நான்மறை யாளா
௬௫. யாதுநீ கூறிய § வுரைப்பொரு ளீங்கென
மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
கானலந் தண்டுறைக் கடல்விளை
யாட்டினுண்
மாதவி மடந்தை வரிநவில் பாணியோ
டூடற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழக்

சச. பெரியநாளிற கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய நெடும்பொழுதிருநது கொடுத்து; 'பெருநாள்' என்றூ, கொடுக்கிறநாளாதலால்

(உகூ) 'வதுவை சூட்டயாந்தோர்' முதல (௩௪) 'வளையோர மடியமடிக்
தோர்' இறுதி பட்டவாகளையெண்ணி இவர்கள் மைநதரென ஒரெண்ணுக்கி,
மேல் படாதுபொருது வெனறவர்களையுங்கூட்டியெண்ணி இவர்களுக்கு(௪௩-௪)
வாகைகொடுத்தென்றூ.

சகூ. வீரரைப்பாடும புறததுறையெல்லா முடித்துப் பாட்டுண்ட வேர்.

எஎ. வெற்றிகொண்ட மார்போடே.
[தன்.

௫௯ - ௭. மாற்றரசர் பலரும அறியாத,
சிரிப்பினைகூறென்றது, (௫௪)

நெரித்தநெதன்றதனே. 'நானறியாத நகை' என்னுது
'மன்னர் பலருமறியாத'

என்றான், இராசபாவத்தாலே.

1. 'கூற்றுக்கண்ணோடிய
2. சிலப். உ௬: ௭௦-௭௧ -

வெருவருடறந்தலே'' புறநா ௯௯.
ஆம் அடிகளேயும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.
3. ''பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்வி'' சிறுபாண்.
உஉஅ.

(பி - ம்.) * 'மகளிரோடரசு' † 'ஏற்றி' ‡
'பரிசிங்கறியாது' § 'உரையீங்

கென்னென'

௬௦. கூடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்
கிலைத்தார் வேந்த + னெழில்வா னெய்தக்
[1] கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
[2] குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து
வடதிசை மன்னர் மணிமுடி ‡ யேறினை
ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை
மன்னர் கோவே யான் § வருங் காரண
மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே
னூழ்வினை பயன்கொ லுரைசால் சிறப்பின்
வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற் சென்றேன்
வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை யென்றலுங்
[3] தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து
கோவலன் தீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா
னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள்
குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென
விடையிரு ளியாமத் தெரியகம் புக்கதுந்
தவந்தரு சிறப்பிற் ‖ கவுந்தி சீற்ற
நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்

போகுயி ¶ தாங்கப பொறைசா லாட்டி
** யென்னே டிவாவினை யுருத்த தோவென்

* வுண்ணு நோன்போ ‡† டுயிர்பதிப
பெயர்த்தும்
பொற்றேர்ச செழியன் மதுரை மாநகர்க்

அரு. குற்றது மெலலா மொழிவின் றுணர்நதாங்

எஎ. 'பிழைத்தவோ' எனறாள், முன
பிழையாமைபறறி.

எகூ. சீறறம - சீறறதனை.

அக. சபியாதபடி தணித்தது அவன மரணம்.

அரூ. ஊனும் மாறறிப்போய.

---

1. சிலப்பதி. கக. 2. "குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை" மணி. உஅ: கoக.

3. நாதெருமன்றம்: சிலப். ப. சஉஉ.

4. "உயிர்பதிப் பெயர்த்தமை யுறுக" (சிலப். உரு: கூஎ); "உண்ணு நோன்போ
டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச: கரு

(பி - ம்.) * 'பிரிந்த' † 'உயர்வானெய்த' ‡ 'ஏற்றின' § 'வருகாரணமமரமுனி
வனமலை, ‖ 'கவுந்தியடிகளிவந்து' ¶ 'தாங்காப்பொறை' ** 'என்றெடுவர்வினை,

†† 'உயர்பதிப் பெயர்ந்ததும்'

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை.

நிறுக

கென்பதிப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் *

போற்றிச்

செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் †

குரைக்க

மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ்

செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்

கூ0. கோவலன் றாதை கொடுந்துய ரெய்தி

‡ மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங்

¹ கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங்

கந்தர சாரிக ளாறைம் § பதின்மா

பிறந்த யாக்கைப பிறபபற முயன்று

கூரு. துறந்தோா தம்முன் றுறவி யெய்தவுந்

துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயா பொறாஅ

| ளிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்கிமெய் விடவுங்

கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத் ² தாசீ வகர்முன்
புண்ணிய தானமும் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்
தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி
** நாள்விடூஉ நல்லுயி ரீத்துமெய் விடவு
மற்றது கேட்டு ¹ மாதவி மடந்தை

---

௯௨. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு.

௯௯ - ௱. ஆறைம்பதினமர், அவர் தாம முன்பு பிறந்து வருகிற யாக்கை யது பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரென்று விசேடணம்.

௱௨. நாள்விடூஉ - நாளைவிட்டு; வினையெச்சம

---

¹. (சிலப். ௯௨-௯: "அந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று,மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" ௧௦: ௧௧ - ௪); "இந்திர விகார மேழுமேத் துதவின்", "அந்தர சாரிக ளமர்ந் தினி துறையு, மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று" மணி. ௨௬: ௫௫; ௨௮: ௬௯-௭௦.

². ஆசீவகம் - சமணமதத்தின் பாகுபாடுகளுள் ஒன்று; வம் 'மற்கலி' என்றும், நூல் 'நவகதிர்' என்றும் கூறுவர்;

இம்மதத்தினர்க்குத்தெய்
"என்றலு மற்கலிதானே
பிறைபிணி, யொன்பது வாங்கதிர் நால்யா முடையன,
மன்பெரு நுண்பொரு ளைந்தி
யல் பாயவை, யின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல"
நீலகேசி. ஆசீவக. கக.

*. கoக - அ. கோவலன் இறந்தமை கேட்டு மாதவி
பௌத்தப்பள்ளியை
யடைந்து அறவு பூண்டமை, "போதியின்கீழ் மாதவர்முன்
புண்ணியத்தா னம்
புரிந்த, மாதவி தன்அறவுங் கேட்டாயோ தோழி" (சிலப். உக. "காதலன்றன்");
"அங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன், மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி, யறவண
வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து, மாபெருந் துன்பங் கொண்டுளே மயங்கிக், காதலனுற்ற கடுந்
துயர்கூற......உரவோ னருளினன்", "கோவல னிறந்தபின் கொடுந்துய ரெய்தி,
மாதவி மாதவர்பள்ளியு ளடைந்ததும்" (மணி உ: ௫க - சுக; கஅ: எ - அ.) என்று
மிடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * 'போலச்' † 'உரைப்ப' ‡ 'மாபெருந்தான மாண்பொருளீய்ந்
தாங்கு' § 'பதின்மர்முன்பிறந்த' ‖ 'இறந்துயிர்நீங்கி' **
'நாளவீடு'

* நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
கரு. [1] மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்கும்
கணிகையர் கோலங் † காணு
தொழிகெனக்
கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம புரிந்தறங் கொளளவு
மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறநதோ
ருண்மையி
கக0. னன்னீர்க் கங்கை ‡ யாடப் போந்தேன்
மன்னர் கோவே வாழ்க வீங்கெனத்

தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடிதத
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
ககரு. § றென்னவ னுடு செய்ததீங் குறையென
நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென
மாடல மறையோன் மன்னவற்
குரைக்குஙின்
மைததுன வளவன் கிள்ளியொடு
பொருந்தா
வொத்த ¶ பண்பின ரொன்பது மன்ன
ரிளவரசு பொருஅ ரேவல ** கேளார

வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி
² னென்பது குடையு மொருபக
லொழித்தவன்

---

௧0௪. நற்றிறமபடாகேன நற்றிறம் படரக்கடவேன்.
௧0௫ - ௬. மணிமேகலையைக் கணிகையாகோலங் காணுதொழிகவென று
நற்ருயக்குச் சொலலி துனபத்தைதச் செயயும கணிகையா கோலமென்ருன்,
அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால்

௬0 - ௧௧0. அவர்கள் இபபடிச் செயயா நிற்க அவரின் இறநதோருண்டா
கையாற், கங்கையாடப்போநதேனென்ருன.
௧௧௧. ஈங்கு - இப்பூமியின. ௧௧௪. மனனவன - பாண்டியன.
௧௧௬. தவறருல் ஒத்தபண்பினையுடையா

---

¹. ௧0௫ - ௬. "மணிமேகலை அருந்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதுந், திருந்தாச்
செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅள்" மணி. ௨: ௫௫ - எ.
². "ஆர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை, நேரி வாயி னிலைச்செரு வென்று"

(சிலப். உஅ: கககூ-எ): "ஆராச் செருவிற் சோழர்குடிக்
குரியோ, ரொன்பதின்மர் வீழ
வாயிற்புறத் திறுத்து, நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்து" பதிற்.
ரு-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி - ம்) * 'நற்றவர் தமக்கு நற்றவம் படர்கென' † 'காணயதேர்கென'
‡ 'ஆடியபோந்தேன்' § 'தென்னவநன்னாடு' ‖ 'னென்பது' ** 'கொள்ளார்'
வேந்தென்றுமாடல' ¶ 'பண்பி

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை.

நூறு.

பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்
படுத்தோய்
* பழையன் காக்குங் குழைபயி
னெடுங்கோட்டு
கஉரு. வேமபுமுத றடிந்த வேந்துவாள வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிப பொறைய
கேட்டருள்
* கொற்கையி லிருந்த * வெற்றிவேற்
செழியன்
பொற்றொழிற் கொல்ல † ரீரைஞ்

ஞூறுவ

ரொருமுலே குறைத்த திருமா பதனிக்
கரு. கொருபக லெல்லை யுயிரபபலி யூட்டி
யுரை ‡ செல வெறுதத மதுரை மூதூ
ரரைசுகெடுத் தலமவரு மல்லற் காலைத்
தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர் சிறப்பின்

மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலி
கரு௫. னிரைமணிப் புறவி யோரேழ் பூண்ட
வொருதனி யாழிக் கடவுட் டோமிசைக்

காலைச் செங்கதிர்க் கடவுளே றினனென

மாலைத் திங்கள் வழியோ னேறினன்
ஊழிதொ றூழி யுலகங் காத்து
கசா. வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென
மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
ளகலவாய் ஞால மாரிருள் விழுங்கப்

கஉசு - ந்தி பழையன - குறுநிலமன்னன்; அவன
வேம்பு.

கஉஅ ஈரைஞ்ஞூறுவர் - ஆயிரவரை
கருக புகழ் எங்கும் பரக்கும்படி மிக்க மதுரை

[1]. "பழையன்காக்குங் கருஞ்சினைவேம்பின், முரரை முழுமுத லறுத்துப் பண்ணி"

(பதிற். ௫-ஆம் பத்துப் பதிகம்; "மோகூர்ப், பணியா மையிற் பகைதலை வந்த;

மாகெழு தானை வம்ப மோரியர், புனைதேர் நேமி யுருளிய குறைத்த" (அகநா. உ௫௧,)

'பழையன்மோகூர்" மதுரை. ௫0அ.

[2]. " கொற்கையிலிருந்த வெற்றிவேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிர வரைக்கொன்று களவேள்வியால் விழவொடு சாந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து நோயுந்துன்பமு நீங்கியது" சிலப். உரைபெறுகட்டுரை, க.

[3]. மு: சிலப்பதிகாரம், ௪: அ. [4]. சிலப்பதிகாரம், ௯0: க௪௫.

(பி - ம்.) * 'இளங்கோச்செழியன்' † 'ஈரைந்நூற்றுவரை' ‡ 'செலவறுத்த,

பகல்செல * முதிர்ந்த படாகூர் மாலை

செந்தீப் பரந்த திசைமுகம் விளங்க
வந்திசெக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
பிறையோ வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க
விறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந் துரைப்போ
னெண்ணான்கு மதியம் வஞ்சி நீங்கியது
மண்ணாள் வேந்தே வாழ்கென் றேத்த
[1] நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த
கொடும்பட நெடுமதிற் † கொடித்தேர் வீதியுட்
[2] குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
வுறையுண் முடக்க மொருதிறம் போகி
‡ வித்தகர் கைவினை விளங்கிய கொள்கைச்
சித்திர விதானத்துச் செம்பொற் பீடிகைக்
கோயி லிருக்கைக் கோமகனேறி
வாயி லாளரின் மாடலற் § கூஉ
யிளங்கோ வேந்த || ரிறந்ததற் பின்னா
வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன் கொற்றமொடு
செங்கோற் றன்மை தீதின் றோவென
வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி
மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்கும்

வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர்
வியப்ப

கசச - சு தன்னியலபு முதிரநத மாலையாகிய
செநதீப்பரந்த மேலைத்
திசை விளங்கப் பிறைதோன்ற.

கசஎ பிறையெழுந்தபடியை. கறுக. நிரல -
ஒழுங்கு.

கறுஉ. படம - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய
வீதி.

கறுச. உறையுள் - உறையுமிடம் கறுசு. பீடிகை -
சிங்காதனம. கறுகூ. இளங்கோவேநதா - பட்ட
ஒன்பதினமா.

---

1. "நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி" (முல்லை. சச);
முத்திக் கொளீஇ" பெருங். உ. ச: கநச
"கண்டப் பூத்திரை காழ்

2. "குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன" மணி. கூ:
கூஅ.

(பி - ம்) * 'முரஞ்சிய' † 'கொடிதங்கோர்வீதியிற்' ‡
'வித்தகன்' § 'கூவி'

உஎ.—நீர்ப்படைக் காதை.

நிருநு

கசுரு. [1] வெயில்மூன் * றெறிந்த விகல்வேற்
கொற்றமுங்

[2] குறுநடைப் புறவி னெடுநதுயர் தீர
வெறிதரு பருந்தி னிடும்பை நீங்க
வரிந்துடம் பிட்டோ னறந்தரு கோலுந்
திரிந்துவே றுகுங் காலமு முண்டோ

கஎ0. தீதோ வில்லைச செல்லற் காலையுங

[3] காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற் †
கென்
றருமறை முதல்வன் சொல்லக்
கேட்டே
பெருமகன் மறையோற் பேணி ய
ங்கவற்
காடகப ‡ பெருநிறை யையைந்
திரட்டிக்
கஎரு. தோடார் போநதை வேலோன்
றன்னிறை

மாடல மறையோன் கொளகென் §
றளித்தாங்

* காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச
சீர்கெழு நன்னாட்டுச செல்கவென் || றேவித்
* தாபத வேடத் துயிருயநது பிழைத்த
கஅ0 மாபெருந் தானை மன்ன குமரா

கஎசு. ஐம்பது துலாப்பாரம் பொன்
கஎஎ ஐயிருபதினமா - முனசொன்ன கனகா

1. "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்" (சிலப். உகூ: "வீங்குநீர்")— 'ஒன்னு குட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர்" (புறநா. ங௬.);
"வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற், றூங்குமெயிலுந் தொலைத்தலால்,"
(பழ. சகூ); "ஒன்னா, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுத், தூங்கெயி லெறி
ந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை, நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பியன்" (சிறுபாண்.
எகூ-அஉ); "தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்" (மணி. க: ச); "தேங்கு
தூங்கெயி லெறிந்த வவனும்" (கலிங்கத்து. இராச. கஎ); "வாங்குத் திருக்கொற்ற
வாளொன்றின் வாய்வாய்ப்பத், தூங்கும் புரிசை துணித்த கோன்" (இராசராசசோழ

னுலா, கங); "தூங்கு மெயிலெறிந்த சோழனும்" விக்கிரமசோழனுலா, கூ

[3]. புறவின் துயர்தீர்த்த குறிப்பின்விரிவை, இப்புத்தகம் ௪அ௩-ஆம் பக்கத்தி' லுள்ள ௩-ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

[3]. "காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே" பொருந. உ௪அ

[4]. சிலப்பதிகாரா், உகூ: ௪௩௬. [5]. சிலப்பதிகாரம், உகூ: உஉ௫-கூ. (பி - ம்.) * 'எறிந்தவியறெர்க்கொற்றக்' † 'எனவருமறை' ‡ 'பசுநிரை' § 'அவித்தாங்கு' || 'ஏவிக், கருங்கயனெடுங்கட் கவின்பெறுகாதில் விரிவெண்'

ருருசு

சிலப்பதிகாரம்.

[1] சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ
லரிபரந் தொழுகிய செழுங்கய
னெடுங்கண்
விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத்
துவர்வாய்ச
சூடக வரிவளை பாடமைப பணைத்தோள
௧அ௫. வளரிள வனமுலைத் * தளரியன்
மின்னிடைப்
பாடகச சீறடி பரியப மேபாடிபோ
டெஞ்சா † மன்ன ரிறைமொழி மறுககுங்

கஞ்சுக முதல்வ ரீரைஞ் ஞூற்றுவ
ரரியிற் போந்தை பருந்தமி ழாற்ற
கசுo. றெரியா து மலைந்த கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தர்க்குக் † காட்டிட
வேவித்
திருந்து துயில கொள்ளா வளவை
யாங்கணும்
பரம்புநீர்க் கங்கைப பழனப் பாசடைப
பயிலிளந் தாமரைப் பல்வண் டியாழ்செய
கசுரு. வெயிலிளஞ் செல்வன் விரிகதிர பரப்பிக்
குண திசைக் குன்றத் துயர்மிசைத்
தோன்றக்
குடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்
வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு §
முடித்துத
தென்றிசைப || பெயர்ந்த வென்றித்
தானையொடு
உ00. நீதிதுஞ்சு வியனகா நீடுநிலை நிவந்து

. கஅக. தாடி - மோவாய.
கஅரு வெண்டோடு - சங்கினுற செய்த
காதாபரணம
கஅஎ எஞ்சாமன்னா மறத்திறலொழியாத மன்னா

கஅஎ - அ இறைமொழிமறுக்குங கஞ்சகமுதல்வர் - மேலான வார்த்தை

பொறாது மறுதததுனைக்கு ந தூதர்

கஅகூ அரியில் - அரிதாவில்

ஆறறல-இவாகளைவென்று கைக்கொண்டவலி

கஅஅ - கூக தூதா காட்டிட வேலி.

கக௨ கொள்ளாவளவை, 'கடுமைமைடறிறறு

ககரு. கங்கையைசசூழ்நத பழனம் உ௱ நகா - கோயில்

---

1. கஅக-கூ. பேடி: "சுரியற் றுடி மருள்படு பூங்குழற், பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை, யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக், கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை, யகன்ற வல்குலந் நுண் மருங்கு, லிகந்த வட்டுடை யெழுதுவர்க் கோலத்து, வாணன்பேரூர் மறுகிடைத் தோன்றி நீணில மளந்தோன் மகன்முன் ஆடிய, பேடிக் கோலத்துப் பேடு" மணி. க: கககூ - உ௫.

(பி - ம்.) * 'தளிரிளமின்னிடை' † 'மன்னர்க்கிறைமொழியிறுக்கும்' ‡ 'காட்ட வேலி' § 'முடித்தோன்' || 'பெயர்த்தனன்'

உஏ.—நீர்ப்படைக்காதை.

நிஇ

கதிர்செல வொழித்த * கனக மாளிகை
முதது + நிரைக் கொடித்தொடர்
முழுவதும் வளைஇய
சித்திர விதானத்துச் செய்பூங் கைவினை
யிலங்கொளி மணிநிரை யிடையிடை
வகுத்த
உ0ரு. ‡ விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு
போகிய
மடையமை செறிவின் வான்பொற் கட்டிற்
புடைதிர டமனியப
பொற்கா § லமளிமிசை
[1] யிணைபுண ரெகினத் திளமயிர் செறித்த
துணையணைப் பள்ளித் துயிலாற்றுப
படுத்தாங்
உக0. கெறிந்துகளங் கொண்ட வியமேறாக்
கொற்ற
மறிந்துரை பயின்ற வாயச செவிலியா
தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப
பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்யாண்டு
வாழ்த்தச
[2] சிறுகுறுங் கூனுங் குறளுஞ் சென்று

உகரு. பெறுகசின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
ன றுமலர்க் கூந்த ளுளணி பெறுகென
வமைவிளை தேறன் மாந்திய கானவன்
கவண்விடு புடையூஉக் ** காவல் கைவிட
வீங்குபுன முணீஇய வேண்டி வந்த
உஉ0. || வோங்கியல யானை தூங்குதுயி லெய்த
வாகை துமபை வடதிசைச சூடிய
வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உ0க மாளிகை - அநதப்புரம. கதிர்செலவொழித்தல் - உயாதல்.

உ0உ கொடிக்கொடா - சலலியும தூக்கும.

உ0ரு. விலங்கொளி - பக்கமோடுகிற ஒளி.
பொலந்தகடு - பொற்றகடு.
போகிய - ஒழுகிய.

உ0கூ துயிலைப:போக்கி.

உகசு கூந்தல நாளொப்பனைபெறுக. என - என று சொல்ல.

1. சிலப்- ச: கூக; நெடுநல். கஙஉ; கலி. எஉ.

2. "கூனுங் குறளு மூமுங் கூடிய குறுந்தொழி விளைஞர்". "கூனுங் குறளுங்

கொண்டன" (சிலப் உ0: ௬எ, உ௮. ௫௮) பெரும். ப ௧0௬: உ௫௬ - ௬௬.

(பி - ம்.) * 'தமனியமாளிகை' † 'நிரைத்தொடர் முழுவதும் வளைஇச்'

‡ 'விளங்கொளி............தகடுபோக்கி மடையமை செறிவனவான பொற்றகட்டிடத்'

§ 'அமளியிணை' || 'இளமயிர்' ** 'காவலன்' †† 'வரங்குநிலையாளை தூங்குதுயில்'

௫௬௮ சிலப்பதிகாரம்

திறத்திறம் பகர்ந்து சேணோங்
கிதணத் துக்
குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்
௨௨௫. வடதிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக்
[1] கவடி விதைத்த கழுதையே ருழவன்

குடவர் கோமான் வந்தா னாளைப
படுநுகம் பூணாய் பகடே மன்ன
ரடித்தளை நீக்கும வெள்ளணி யாமெனுந
² தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியுந்
* தண்ணான் பொருநை யாடுந ரிட்ட
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய
பெருந்துறை
வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை
முண்டகக் கோதையொடு முடித்த † குஞ்சியின்
முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் ‡ தோயக்
குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப்
பல்லா னிரையொடு படர்குவிர் நீரெனக்
காவல னானிரை நீர்த்துறை § படீஇக்
கோவல ரூதுங் குழலின் பாணியும்
வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
குண்டுநீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
வலம்புரி யீன்ற நலம்புரி முத்தங்

---

(௨௧௮) காவலைகைவிடுதலாற் (௨௧௯) புனமுண்ணவாத (௨௨௦) யானை துயிலெய்தப் (௨௨௪) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்

உஉஅ. பூணைய - பூண்டல செயவாய. பகடே. விளி.

உஉகூ. வெள்ளணி - பிறநதநாளொப்பனை.

[சொல்.

உ௩௦ தொடுப்பே ருழவர் - விளாக்கொண்டு உழுமுழவர்; ஏருழவர், ஒரு

உ௩௧. பல்லானிரை - வடக்கு நின் றும் கொண்டு போநத நிரை; அவற்

ரோடு நீருஞ்சேர்வீர்.

உ௪௦. படஇ - படுத்தி உ௪௩ புன்னை - புன்னையிடத்தே.

---

¹. பதிற். எகூ; புறநா. கஙு, ௯௯உ; பு-வெ. உழிஞை. உ௬.

². தொடுப்பு - விதைப்புமாம்; 'தொடுப்பினுயிரம் வித்தியதுவிளைய' (மதுரை

கக); "நந்துநீரடைகரைச் சங்குழுதொடுப்பின் முத்துவிளைகழனி' மணி. அ: - ௯.

(பி - ம்.) * 'தண்ணம்பொருநை' † 'குஞ்சியன்' ‡ : தேய' § 'படியாக் கோவலர்'

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை

ந. ஞுஞுஃ,

உ௬௫. கழங்காடு மகளி ரோதை யாயதது
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை
தோணல * முணீஇய தும்பை
போர்தையொடு
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு
உ௭௰. மஞ்சொற் † கிளவிய ரந்தீம் பாணியு
மோாத்துட னிருந்த கோபபெருந் தேவி

வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலைவெண் குடைக்கீழ் வாகைச
சென்னியன்
வேக யானையின் மீமிசைப பொலிநது
உ௭௫. [1] குஞ்சர வொழுகையிற் கோநக
ரெதிாகொள
‡ வஞ்சியுட் புகுநதனன் செங்குட்
டுவனென்.

(உ௬௬) 'ஏநதி' என்னும் வினையெச்சம் (உ௬௬) '
எனும்' என்னும் பெய

ரெச்ச வினையோடு முடிந்தது.

உசஅ. உணீஇய - உண்ணும்படி.

(உசஅ) உண்ணும்படி (உசகூ) பாடுதுமெனக

பாட்டால் தமமிடதது வருவானென்று. (உஉச -

௫௦) குறிஞ்சி முதலாக

நானுநிலத்துப பாணியும் (உ௫க) ஓதது

உறஙகாததேவியென்றது நானுநில

அணிமையுங கூறிறறு.

(ககஅ) வடதிசைக்கண் தும்பைததுறையையும

வாகைத்துறையையும்

முடிவு செயது (உ௫க) தன்றேவி (உ௫உ)

கைவளைசெறிய வலமபுரிமுழங்க

(உ௫௩) வாகைச்செனனியனாய (உ௫ச)

யானைமிசைப்பொலிநது (உ௫௫) திரு

நகரெதிர் கொள்ளத (ககூ) தானையொடு (உ௫சு)

வஞ்சியிற புகுந்தனனெனக்

கூட்டுக

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை

முற்றிற்று.

1. "களிறுபல பூட்டி யொழுகை யுய்த்த" பதிற். சச.

(பி - ம்.) * 'உண்ணிய தும்பை' † 'ளைவியத்தீம்' ‡ 'வஞ்சியிர்

இருபத்தெட்டாவது

நடுகற்காதை.

தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை
மண்ணக * நிழற்செய மறவாளேந்திய
[1] நிலந்தரு திருவி னெடியோன் † றனாது
வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூதூ
ரு [2] ரொண்டொடி தடக்கையி
னெண்மலர் பலிதூஉய்
[3] வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி
ருலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப
பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை
[4] போந்தைக் கண்ணிப் பொலமலர்த்
தெரியல
கo. ‡ வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள்
வலத்தா
யானை வெண்கோ டழுத்திய மார்பு
நீளவேல் கிழித்த நெடும்புண் [5] ணுகமு

மெய்கணை கிழிதத பகட்டெழி லகலமும
வைவாள கிழிதத மணிபபூண் || மாாபமு
கஓ. மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்

கூ. தமனிய நெடுங்குடை யொறது
காமபும முகப்பும பொனனுதலால்.
உ. மறம் - வீரம

1. "நிலந்தரு திருவி னெடியோய்" (பதிற். அஉ); "நிலந்தரு திருவி னெடி யோன்" மதுரை. எகூக.

2. இ - அ. "அகநக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப், பகன் மாய்ந்த மாலை" (சிலப். கூ: க-ங) என்பதையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பையும் பார்க்க.

3. "கன்னியர் கைவிளக் கேந்தக் காவலன், பொன்னியல் வளநகர் பொலியத் தோன்றினர்" சூளா. சீய. உசச.

4. கூ-கO. "வேந்துவினை முடிதத வேந்துவாள் வலதுப், போந்தைக் கண்ணிதி ணுங்கனோர்" சிலப். உஅ: கஙங - ச

(பி - ம்.) * 'திறற்ற மறவாள்' † 'முனைஞ' ‡ 'வேய்ந்து வினை' § 'அகமும்' || 'புய முமைம்மலர்'

¹ கொம்மை வரிமுலை வெம்மை *
வேதுநீஇ
† ² யகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தன்
முகிலுமை மதியத்து ‡ முரிகருஞ் சிலைக்கீழ்
மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை துரந்து
உ0. சிதரரி பரந்த § செழுங்கடை தூது
மருந்து மாயதிம மாலையென் || றேத்த
விருங்கனித் துவர்வா யிளநிலா விரிபபக்
கருங்கயல் பிறழுங் காமர் செவ்வியிற்
றிருநுதெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரலு

உரு. மாந்தளிர் மேனி ¶ மடவோர் தம்மா
லேந்துபூண் ** மார்பி னிளையோர்க்
களித்துக்
காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த
மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட
³ குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மார்
௩0. ⁴ நிழல்கான் மண்டிலந தமமெதி ரிறுத்தி

வணர்கோட்டுச சீறியாழ் †+ வாங்குபு
தழீஇப்
புணர்புரி நரம்பிற் பொருளபடு பத்தர்க்
குரல்குர லாக வருமுறைப் ‡‡ பாலையிற்

(கசு) உறீஇ (உக) ஏத்தவெனறுமெசசம், (உச) அரும்பியவென்றும்
பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன.

(௧) நெடியோன் (௪) மூதூரில் (௮) வருத மாலை, (௯) தெரியல் (௧௦) வேந்து வாள்வலத்தர் (கக - ௪) மாரபை (கரு) மடநதையர்தம் (கசு) முலையால்
வேதுகொண்டு இவருடைய (உ0) கட் கடையாகிய,தூது (உக) முன் பாச
றைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செயததேயன்றி இம்மாலைக்கண் அதற்கு மருந்து
மாகியதென்று (உசு) இளையர் (உக) ஏத்த (உச) அரும்பியமுரலையும் (உகு)
அவ்விளையோர்க்கு (உரு) அம்மடவோராலே (உசு) அளிப்பதுஞ் செயதென்க.

---

1. " கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற்றணடைஇ " (நெடுநல். கக); "தங்குகண்
வேல்செய்த புண்களைத் தடமுலை வேதுகொண் டொற்றியுஞ்,

செங்கனி வாய்மருத்
துட்டுவீர் செம்பொனெடுங்கடை திறமினோ" கலிங்க. கடை.
கஞ.

[1]. "அகிலுண விரித்த வம் மென் கூந்தலின்" சிறுபாண்.
உகூகூ.

[2]. உகூ - ௩௦. "மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுந்,
தேர்க்கி" பரி. கஉ.
தேசு மொளியுந் திகழ

[3]. "திழல்காண் மண்டில நோக்கி யழல்புனை, யுவிரிழை
திருத்து வான்" (பரி-உக);
"நிழல்காண்மண்டிலத்து" அகநா. எக.
(பி - ம்) * 'வெய்துறீஇ' † 'அகிலுணவிருந்த' ‡
'மூரிவெஞ்சிலை' § 'செங்கடைத்தூது' ‖ 'எத்தி' ¶
'மடவோர்தத்தமேந்து' ** 'மார்பிணிபோர்க்கு'
†† 'வாங்குபுடைத்தழீஇப்புரிபுரி' ‡‡ '
பாலைநுத்தங்குரலாற்றென்முறைபியக்கி
யத்தின்'

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையி
௩௫. னந்தீங் குறிஞ்சி யகவன் * மகளிரின்
மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருந் தயாந்து
முடிபுற முரிஞ்சுங் கழற்காற் † குட்டுவன்
குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம் போல
வுலகுதொழத் தோன்றிய மலர்கதிர்

மதியம்

௪௦. பலர்புகழ் ‡ மூதூர்க்குக் காட்டி நீங்க
மைந்தரு மகளிரும் வழிமொழி கேட்ப
வைங்கணை நெடுவே ளரசுவீற் றிருந்த
வெண்ணிலா முன்றிலும் வீழ்பூஞ்

சேக்கையு

மண்ணீட் டரங்கமு மலர்ப்பூம் பந்தரும்
௪௫. [1] வெண்கா லமளியும் விதானவே

திகைகளுங்
கொள்ளப

தண்கதிர் மதியந் தான்கடி

படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
கொடிமதின் மூதூ நடுநின் றோங்கிய
௫௦. [2] தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்
வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி

---

(௩௦) சிறுத்திதை (௩௧) தழீஇயென னுமெசசங்கள்,

(௩௫) அகவன் மகளி

ரென்னும் பெயரில் அகவுதறறொழிலோடு முடிநதன.

(உக) போகததாழ குலைநத குழல் முதலியன திருத்திக் காணவேண்டிக்

(௩0) கண்ணாடிபார்த்து (௩க) யாழைத்தழீஇக் (௩௫) குறிஞ்சியை அகவுதலைச்

செயயும் மகளிராலே (௩௬) மைந்தர்க்கு விருநதயாந்தென்க

(அ) பலாதொழ வநத மலரவிழ் மாலை, (உ௬) இளையோர்க்கு (உ௫) மட

வோராலே (உ௪) மூரலையும் (உ௬) அளிதது (௩௬) மைநதாக்கு (௩௫) அகவன

மகளிராலே (௩௬) விருநதுமயாநது (௪0) மூதூரிடதது (௩க) மதியத்தைக்

(௪0) காட்டி நீங்க, அநதமதியம (௪௩) வெண்ணிலாமுனறில் முதலானவற

றை (௪௬) விளக்காநிறக (௫உ) அமமதியத்தெழுச்சியை (௫க) வேண்மாள் (௫உ)

கண்டறகு வருவழி (௫0) அரங்கின...... பெற்றன ஒருபக்கமெனக.

க. "விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமளி" பெருங். க கக: ௬௩.

[1]. இ௦ - இக. "விளங்கில வந்து வெள்ளி மாடத்,
திளங்கோ வேண்மா ளுடனிருந்
தருளி" சிலப். உ௫: ச - ரு.

(பி - ம்.) * 'மகளிர், மைந்தர்க் கோக்கிய
வருவிருந்தயாமுடி' † 'குடவன்'
‡ 'மூதூர்காட்டியாங்கு'

உஅ.—நடுகற் காதை.

(நிலை) [1] யெல்வளை மகளி ரேந்திய *

விளக்கம்
௫௫.

பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்
மண்கணை முழவும் வணாகோட் டியாழும்
பண் † களி பாடலும பரந்தன
வொருசார் மான்மதச சாந்தும்
வரிவெண் ‡ சாந்துங்
கூனுங் குறளுங் கொண்டன

லொருசார்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமு § மலர்பூம

பிணையலும்

சு௱. * பெண்ணணிப பேடிய ரேந்தின

ரொருசார்

* பூவும புகையு மேவிய விரையுந்

தூவியஞ் ‖ சேக்கை சூழ்ந்தன

லொருசா

ராடியு மாடையு மணிதரு கலன்களுஞ்

சேடியர் ¶ செவ்வியி னேந்தின ரொருசா

சுஙு. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யரங்கம்

* வீங்குநீர் ஞால மாளவோ னேறித்

* திருநிலைச் சேவடிச சிலம்புவாய்

புலம்பவும் * பரிதரு செங்கையிற்

படுபறை யார்ப்பவுஞ்

செங்க ணாயிரந திருக்குறிப் பருளவுஞ்

சுஙு மணியரங்கம் - நிலாமுற்றம்.

---

1. "பஞ்சிலங்கு மல்குலார் பலாண்டுகூற" "தழமலர்க்கோதைநல்லார் பலாண்டிசை ததும்பவாழ்த்த", "பங்கயமுகத்தவர்பலாண்டிசைபராவ" சூளா. தூது. சுஙு; கல்யாண. கஎக, உசுஎ.

[2]. சிலப். உள: உகச - ஆம் அடியையும் அதன் கீழ்க் குறிப்பையும் பார்க்க.

[3]. "பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ" நாலடி. உருக.

[4]. மு. "பூவும் புகையு மேவிய விரையும்" சிலப். ௫: கச; கஉ: கஎ; கூ0: கருக.

[5]. "வீங்குநீர் ஞால் மாள்வோன்" (சிலப். உகூ: க0௫, களக); "வீங்குநீர்ஞால மாள்வோய்" சிலப். உகூ. கருரு; மணி. ௫: கக.

6 [1]. கூஎ - எ௫. "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப, வுமையவ ளொருதிற னாக வோங்கிய, விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி யாடலும்" (சிலப். கூ: ச0-சக); "கொட்டி சேரடுவிடையோ னாடிற் றதற்குறுப், பொட்டிய தர்ன்கா மெனல்" (டி கூ: கச-மேற்): "படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்து நீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்....,...கொண்டசீர் தருவாளோ" (கலி. கடவுள்);
"கொட்டி யாடத் தேற்ற மொட்டிய, வுமையவ ளொருபா லாக வொருபா, லிமையா நாட்டத் திறைவ னாகி, யமையா வுட்கும் வியப்பும் விழைவும், பொலிவும் பொருந்த நோக்கித் தொக்க, வவுண ரின்னுயி ரிழப்ப வக்களம், பொலிய வாடின னென்ப" டி - மேற்.

(பி - ம்.) * 'விளக்கமொடு பல்யாண் டெத்தப் பரந்தனர்' † 'கனிப்பாடலும்'

‡ 'கலவையுங்' § 'மலர்ப்பூம்' ‖ 'சேக்கைத்தந்தனர்' ¶

'செல்வியின்' ** 'புரிதரு' [illegible]

சிலப்பதிகாரம்

¹ செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவும்
பாடகம் பதையாது சூடகந் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை * யசையாது
வார்குழை யாடாது மணிக்குழ லவிழா
துமையவ ளொருதிற னாக வோங்கிய
விமையவ னாடிய † கொட்டிச சேதம
பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க்
² ‡ கூத்தச சாக்கைய னாடலின் மகிழ்ந்தவ
னேத்தி நீங்க விருநில மாளவோன்
§ வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்
நீலன் முதலிய கஞ்சுக மாக்கள்
மாடல மறையோன் றன்னொடுந் தோன்றி
வாயி லாளரின் மன்னவற் கிசைத்தபின்
கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றொழுது
தும்பை வெம் ‖ போர்ச் சூழ்கழல் வேந்தே

அ௫. செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
வச்சிர மவந்தி மகதமொடு குழீஇய
சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
னமரகத துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எ௫. கொட்டிச்சேதம் -
கொடுகொட்டிக்கூத்து.

எ௬ - எ. இதனை, பகுத்தலரிய நான்மறையோரது
பறையூரிற் கூத்தச்
சாக்கையன் ஆடுதலின் மகிழ்ந்தென்க

எ௯. வேத்தியன் மண்டபம் - அரசிருப்பாய
பேரோலக்கமண்டபம்.

அ௬ - எ. வச்சிரம் அவந்தி மகதமொடிரண்ட
மண்டபம் - இந்நாடு
மூன்றுமுடையோர் திறையிட்ட பந்தர்
தோரணவாயில் பட்டிமண்டபம்,
இவைகூடியமண்டபம்;.....ஆகலான், ஆகுபெயர்;
பிறந்தவழிக்கூறல்.

அ௯ தமரிற்சென்று -
சங்கோசபரிவாரத்துக்குக் கடவாருடன சென்று.

---

1. " என்டிக்களந்துகொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை நிமிர்ந்து சுழல" கலி. உழைநின்றீரும்"—

2. சாக்கையரென்று மொருவகைச்சாதியார் இப்பொழுதும் கூத்துநிகழ்த்துந் தொழிலையுடையராய் மலைநாட்டிலுள்ளாரென்று தெரிகின்றது.

3. அகூ - எ. "வச்சிரநன்னாட்டுக், கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு, மகத நன்னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபமு, மவந்தி வேந்தனுவந்தனன் கொடுத்த, நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்" சிலப். ரு:

கூகூ-கoசா

(பி - ம்.) * 'இயங்காது' † 'கொடுகொட்டிச்சேதம்' ‡ 'கூத்தைச்சாக்கையோ டவின்' § 'வேத்தியன் மண்டபமேறிய' || 'போர்சூழ்' ¶ 'குழிஇச்சித்திர'

உஅ.—நடுகற்காதை.

(முற்று)

கo. நீளமரமுவத்து நெடும்பேராண்மையொடு
வாளுங் குடையு மறக்களத் * தொழித்துக்
¹ கொல்லாக் கோலத் துயிருய்ந் தோரை
வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத

தலைத்தோத் தானைத் தலைவற் குரைத்தனன்
சிலைத்தா ரகலத்துச் செம்பியர் பெருந்தகை
யாங்குநின் றகன்றபி னறக்கோல் வேந்தே
யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
† ஆரிய மன்ன ரமர்க்களத் தெடுத்த
[1] சீரியல் வெண்குடைக் ‡ காம்புநனி சிறந்த
[1] சயந்தன் வடிவிற் றலைக்கோ லாங்குக்
கயந்தலை யானையிற் § கவிகையிற் காட்டி
யிமையச் சிமையத் திருங் || [1] குயி லாலுவத்
துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
[1] யமர்க்கள ¶ மரசன தாகத் துறந்து
[1] தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர் தம்மேற்

கூ௬. போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். கூஎ. காண - கண்டவளவிலே.

௨0௨. குயிலாலுவம் - இமவான்பக்கத்து ஒருபகுதி.

(கூ௮) ஆரியமன்னரென்னுந் தொகுதி யொற்றுமைபற்றிக் (௨0௧)காட்டி (௨0௩) வணங்கிக் (௨0௫) கொண்டோரெனச் சிலாவினை வேறுசிலர்வினையொடு முடிந்தது.

---

[1], "சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்,

பிடிகைப்பீலிப் பெருநோன்பா

வர்", "தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த, மாபெருந் தானை மன்னகுமரர்", "தவப்

பெருங்கோலங்கொண்டோர்" சிலப். உகூ: உடு - சு; உஎ: களகூ-அ0; உஅ: ௪0௫.

³. கூஅ - கூ. "பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, காம்புநீணிகொண்டு" சிலப். ௬: கக௪ - ரு

சீரியல் வெண்குடைக்

³. "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள, வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு,

தலைக்கோற் றனைத்துச்சாபம்", "மன்னவன் கோயி, லிந்திர சிறுவன் சயந்தனுகென"

சிலப். ௬: க-௬; கககூ.

⁴. நீலகேசி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் கசுo - ஆம் பாட்டுரையில், 'குயிலாலபுரம்'

என்று ஓரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

⁵ "தேன்மிடைந்த தாரினன் செங்களஞ் சிறந்தது" (சீவக. உஎகூ) என்பதை

யும், "இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதலின் இவன் களம் என்றார்" என்னும் அதன்

விசேட வுரையையும், "ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால், வென்று

களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" பு—வெ. கூ: கஎ.) என்பதையும்பார்க்க.

⁶. இக்காதையின் கூஉ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'ஒளித்து' † 'ஆரியமாக்களமர்' ‡ 'காம்பினிற்சிறந்த' § 'கவிகை

காட்ட' || 'கயிலாயத்து' ¶ 'அரசரனுகத்துரத்து'

௵

சிலப்பதிகாரம்

கொதியழற் சீற்றங் கொண்டோன்
கொற்றம்
புதுவ் தென்றனன் போர்வேற்
செழியனென்
றேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்
௧௧௦. தாமரைச செங்கண் டழனிறங் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல னெழுந்து மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம வாழ்கவென்
றேதிக்
கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சும் யானையிற்
௧௧௫. சிறுகுர னெய்தல் * வியலூ ரெறிந்தபி
' ஞாபுனை தெரிய லொன்பது மன்னரை
நேரி வாயி னிலைசசெரு வென்று
நெடுந்தோத தானையொ † டிடும்பிற்புறத்
திறுத்துக்
கொடும்போர் கடந்து ' நெடுங்கட

லோட்டி

கஉ0. யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக்
கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று
வென்றோய்
நெடுந்தார வேய்ந்த பெரும்படை வேநதே

கூஅ - க0எ. ஆரியமன்னா அமாக்களத்தில
தஙகளுக்கெடுதத குடையிற்
காம்பைக் கையிலே பிடித்து ஆனைக்கழுத்திலிருத்திய ஆசிரியன் கையில்
தலைக்கோலாகக் காட்டியும,
குயிலாலுவமெனனுமம.............. ..அமர்க்களம்
அரசனதாகத் துறநதும, தவபபெருஙகோலங் கொண்டாராயினர் தம்மேற்
சேற்றங்கொண்டோன கொறறம புதிதென்றன
ககச - ரு யானையினையுடைய வியலூா.

ககஎ நேரிவாயில் - உறையூாத
தெறகில்வாயிலதோரூர்.

கஉ0. ஆரியமனனரொன்றது-முனனொருகால்
இவனுக்குத் தோற்றார்சிலர்.

¹. ககசு - எ. "நின் மைத்துன வளவன் கிள்ளியொடு பொருந்தா, வொத்த பண்பின ரொன்பது மன்னா, ரிளவரசு பொருஅ ரேவல் கேளார், வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி, லொன்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன், பொன்புனை திகிரி யொருவழிப் படுத்தோய்" சிலப். உள: ககஎ - உசு.

². ககசு - உக. "மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு, பொங்கிரும்பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக், கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய, செங்குட்டுவன்" (சிலப். ௩௦. கட்டுரை, கக - ௫), "கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட், டுடைதிரைப் பரப்பிற் படுகட லோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்", "கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக், கடலொ டுழந்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். சசு, சஅ); "மட்டவிழ்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்......செருச்செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி யோங்குதிரைப் பௌவ நீங்க வோட்டிய, நீர்மா ணெஃக நிறத்துச் சென்றழுந்த" (அகநா. உகஉ); புறநா: ௬௬௬ - ஆம்பாட்டிலும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.

(பி - ம்.) * 'வீயுநர்' † 'இடும்பியாத்தியுத்தக்கடம்போர்'

உ அ — நடுநற்கிணை த.

குன்ற

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த
வுணர்ந்த
வரைசரேறே யமைகவின் சீற்ற
கஉ௫. மண்ணாள் வேந்தே † நின் ¹ வாணுட்க
² டண்ணன் பொருநை மணலினுஞ்
சிறக்க
வகழ்கடன் ஞால மாளவோய் வாழி
யிகழா தென்சொற் கேட்டல வேண்டும
வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யாண்

கரு0. டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு
மறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கனு
மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை
[3] வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள
வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிநி † னூங்கணோ
மருங்கிற்

கரு௫. [4] கடற்கடம் பெறிந்த காவல னாயினும்
விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு
[5] நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு
மேனிலை யுலகம் § விடுத்தோ னாயினும
போற்றி மன்னுயிர் ‖ முறையிற்
கொள்கெனக்

கசʊ0. கூற்றுவரை நிறுதத கொற்றவ னாயினும்
[6] வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு
பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினு

கஉரு. புரையோர் - உயர்ந்தோர்.

1. "தீ,நீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர், வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி,
னெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக், கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய, வலவா மெக்கர்
மணலினும் பலவே" புறநா. ௯.

2. ஆன்பொருநை—சேரநாட்டிலுள்ள தொருநதி; இஃது ஆன்பொருந்தமென

வும் வழங்கும்; "வாழிவருபுனனீரான்பொருநை சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்"

சிலப். உக: "மலையரையன்"—பதிற்றுப்பத்தில் ௫௦ - ஆம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க; "தண்ணான்பொருநை மணலினும் பலவே" (அகநா. கூகூ.); "தண்பொருநைப்; புனல்பாயும், விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி', "தண்ணான் பொருநை வெண்மணல்'

"வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங் கல்லென் பொருநை" (புறநா. கக, கூ, ௩அஎ) "ஆன் பொருநையும் வையையும் போலும் யாற்றிலும்' தொல் - கற்பு. சூ. ௫௦ - ந.

³. கூகூ - ச. சிலப்பதிகாரம், உஅ: கூ - க௦.

⁴. சிலப்பதிகாரம் உ௩: அக - உ; உ௫: க - உ ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக் குறிப்பையும் பார்க்க; "குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை, விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன்" மணி. உஅ: க௦௩ - ச.

⁵. சிலப்பதிகாரம், உ௩: கூக - ஆம் அடியின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

⁶. "வன்சொல் யவனர்வள நாடு வண்பெருங்கற், றென்குமரியாண்ட" சிலப். உக.

(பி - ம்.) * 'தம்மொழி பொருந்தா துணர்ந்த' † 'நீநின்வாழ்நாடண்ணார் பொருநை' ‡ 'ஊங்கணார் மருங்கும்' § 'கொடுத்தோன்' || 'முறைமையித்'

* மிகப்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு
வோட்டி [1] யகப்பா வெறிந்த வருந்திற
லாயினு
முருகெழு மரபி [2] னயிரை மண்ணி
யிருகட னீரு மாடினோ னாயினுஞ்
சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
மதுக்கொள வேளவி வேட்டோ னாயினு
மீக்கூற் றாளா யாவரு மின்மையின்
யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் †
மருங்கிற் செல்வ நில்லா தென்பதை
வெல்போர்த்
தண்டமி ழிகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்
கண்டனை யல்லையோ காவல வேந்தே
யிளமை நில்லா தென்பதை யெடுத்தீங்
‡ குணர்வுடை மாக்க ளுரைக்கல் வேண்டா
திருவெழி ரகலத்துச செங்கோல் வேந்தே
நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை

விண்ணோ ருருவி னெய்திய நல்லுயிர்
கசுo. மண்ணோ ருருவின் § மறிக்கினு மறிக்கு
மக்கள் யாக்கை பூண்ட ॥ மன்னுயிர்
மிக்கோய் விலங்கி னெய்தினு மெய்துமே
விலங்கின் யாக்கை ¶ விலங்கிய வின்னுயிர்
கலங்கஞர் நரகரைக் காணினுங் காணு
கசுரு. * மாடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக்
கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது

கசுஙு. அயிரை - ஓயாறு. அதிலே குளித்து.
கசுஎ. சதுக்கபூதா - அமராபதியிற பூதங்கள்.
கசுகூ. மீக்கூற்ருளா - மேறபட்ட
வாாததைதயையுடையுவாகள்.

---

1. "அண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த,
பொன்புனை யுழிஞை வெல்
போர்க் குட்டுவ" (பதிற். உஉ); "அகப்பா வெறிந்து
பகந்தீவேட்டு" ஷை ரு-ஆம்பத்
துப்பதிகம்.
2. அயிரையை ஒருமலையென்றுங் கூறுவர், "இருகட னீரு
மொருபக லாடி, யயி
ரை பரைஇ" (பதிற். ரு-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவு
ளயிரையி னிலைஇ" "உருகெழு
மரபி னயிரை பரைஇ,', "உருகெழு மரபி னயிரை பரவி" ஷை.
எகூ, அஅ, கூo.

[3]. கசுகு - கூ. "ஆடுகூத்த ரணியே போல, வேற்றோ
ரணியொடு வந்தீரோவென'
மணி. கஉ: குக - உ.
(பி - ம்.) * 'மிகற்பெரும்' † 'மருங்கு' ‡
'உரனுடைமாக்களுரைக்கவேண்டா'
§ 'மறிக்கலுமறிக்கும்' || 'இவ்வுயிர்மிக்கோர்' ¶ '
எய்துமிவ்வுயிர்'

உ அ.—நடுகற்காண்ட.

(ஞ்சிக்கு

[1] செய்வினை * வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது
[2] பொய்யில் காட்சியோா பொருளுரை யாதலி
[3] னெழுமுடி மார்பனீ யேந்திய திகிரி
௧௭0. வழிவழிச் சிறக்க வயவாள வேந்தே

யரும்பொருட் † பரிசிலே னலலே னியானும
பெரும்பே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்
மலர்தலை யுலகத் * துயிாபோகு பொதுநெறி
[5] புலவரை யிறந்தோய் போகுதல ‡
பொறேஎன்

களரு. வானவர் போற்றும வழிகினக் களிக்கு
நான்மறை § மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா
னருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய
பெருநல் வேளவி நீசெயல வேண்டு

கசுஅ. பொருளுரை - மெயயுரை.
கசுகூ. எழுமுடி - எழுமுடியாற செயத ஆரம.

களக பொருள் பரிசிலாக வருவேனல்லேன்,
அதிகாரணமாகச் சொல்ல அறமேனல்லேன்.
களக. பொதுநெறி - பிறநதிறப்போரெல்லாரும் போம்வழி.
களஉ. [3] புலவரையிறநதோய - அறிவெல்லை கடந்தோய.
களரு வானவர் போறறுமவழி - மோட்சமாரக்கம்.
(களரு) அளிக்கும் (களசு) வேள்விப்பார்ப்பானெனக.
களஅ. வேள்வி - இராசசூயம்

---

[1]. கசுஎ - அ, "ஐய முண்டோ வாருயிர் போனுற், செய்வினை மருங்கிற் சென்று பிறப் பெய்துதல்" மணி. கூ: கஙு அ - கூ.
[2]. "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" மணி. உஉ: சுக.
[3]. "எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து, நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை", "எழுமுடி கெழீஇய திருமஞெம ரகலத்துப், புரையோர்", "எழுமுடி மார்பி னெய்திய சேரல்" (பதிற். கச, கசு - சஙு.) என்பவற்றாலும்,

'எழுமுடிபெள் பது, அரசரைவென்று அவர்கள் எழுமுடியாலுஞ் செய்ததோராரமாம்' (பதிற். சுச - உரை) என்பதனாலுமுணர்க.

4. "உயிர்வழங்கு பெருநெறி" மணி. கஉ: சுஉ.

5. "புலவரை யிறந்த புகார்" மணி. இ: ௪0க.

(பி - ம்.) * 'வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வாள்' † 'பரிசிலல்லேன் யானுன்-பெரும் பெயர்' ‡ 'போற்றேன்' § 'மரபின் வேள்வி' || 'அருமறை மரபினைரக் கேளக்கிய'

எ

[1] நாளைச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே
கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு
மிதுவென வரைந்து வாழுநா ளுணர்ந்தோா
முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை
வேள்விக் கிழதகி யிவளொடுங் கூடித்
[2] தாழ்கழன் மன்னா நின்னடி போற்ற
[3] வூழியோ டூழி யுலகங் காதது
† நீடுவா ழியரோ நெடுநதகை யென்று
மறையோன் மறைநா ‡ வுழுது வான்பொரு
ளிறையோன் செவிசெறு வாக விததலின்
வித்திய பெரும்பதம் விளைநதுபத
மிகுத்துத்
துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்த

ஞான்மறை மரபி னயந்தெரி நாவிற்
கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
மாடல மறையோன் சொல்லிய
முறைமையின் § வேள்விச சாந்தியின்
விழாக்கொள வேவி கரு௫. யாரிய || வரசரை
யருஞ்சிறை நீக்கிப்
* பேரிசை வஞ்சி மூதூர்ப் புறத்துத்
தாழ் ¶ நீர் வேலித தண்மலர்ப் பூமபொழில்
** வேளா விக்கோ மாளிகை காட்டி
†† நன்பெரு வேள்வி ‡‡ முடித்ததற் பின்னாட்

.... .ஆரியமனனரக்காட்டி விடுதலீரூய.......

கஅ0. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

கஅஉ. உலகில் ஓரிடததிலுமில்லை.

கஅ௩. வேள்விக்கிழத்தி - வேண்மாள். . கஅ௪ பதம் - உணவு.

க௯அ. வேளாவிக்கோமாளிகை - வேள்ஆவிக்கோம நதிரம.

---

1. 'காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக்
கடைப்பிடித்துச்,சாலச்செய் வாரே தலைப்
படுவார் - மாலைக், கிடந்தா னெழுத லரிதான்மற் றென்கொ,

லறங்காலை செய்யாத

வாறு" 'அறநெறி. ௬௭.

[2]. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற" சிலப். ௩௦: ௧௬௯

[3]. சிலப்பதிகாரம், ௩௦: ௧௭௯ - ௯.

[4]. ௧௬௯ - அ. புறநானூறு, ௧௩ - அவதாரிகை

(பி - ம்.) * 'அறனென் றெண்ணிற், கேள்வி யின்னுயிர் நீங்கென நீங்கும்'

† 'தீவா ழியரோ' ‡ 'உழுதவாள்'

|| 'அரச ருஞ்சிறை' ¶ 'நீக்

'வேட்கைச் சாந்தியின் விழாக்கோள் செய்கென'

கேணி' ** 'வேள்விக் கான மாளிகை கட்டி'

†† 'தம்பெரு' ‡‡ 'முடித்தபின்னுட்'

உ அ.—ந டு க ற் கா தை.

௵

௨௦௦. டம்பெரு நெடுநகர்ச் சாரவதுஞ் * சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன செய்க நீயென
வில்லவன் கோதையை விருப்புட னேவிச
[1] சிறையோர் கோட்டஞ் † சீமின் யாங்கணும்
கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மெனை
௨௦௫. [2] வழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை

முழங்குநீர் வேலி மூதூ ரேவி
* யருந்திற ‡ லரசர் முறைசெயி னல்லது
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச
சிறவாதெனப்
பண்டையோ ருரைத்த § தண்டமிழ்
நல்லுரை
உகO பார்தொழு தேத்தும பத்தினி யாகலி

னூர்புனை சென்னி யரசற் களித்துச
* செங்கோல் வளைய வுயிர்வா ழாமை
தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து
வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும
உகரு. வெஞ்சினம விளியார் வேந்த || ரென்பதை
வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரறியக்
குடதிசை ¶ வாழுங் கொற்றவற் களித்து
மதுரை மூதூர் மாநகர் கேடுறக்
* கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் **
விளைத்து
உஉO. நன்னா டணைந்து †† நளிர்சினை வேங்கைப்
பொன்னணி புதுநிழற் பொருந்திய
நங்கையை
யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி

(கஅச) விழாக்கோளவேவி (உ0௨)

வில்லவன்கோதைதயையேவியெனக.

உ0ரு - சு. அழும்பில்வேள்........மூதூர்களிலே

இப்படிச்செயயுமென்று ஏவியென்க. உஉஉ. ஆசான் - புரோகிதன்.

---

[1]. "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மின்" (சிலப். உக: கஉ௬ - எ); "கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்டம்" (மணி. கக: கசுக;) "தம்பியை முகத்துநோக்கி, பூர்பிணிகோட்டஞ் சீப்பித் தருதவ ஞண்டநாட்டைப், பார்பிணிகறையினீங்கப் படாமுரசறைவியென்றான்" சீவக. உகஎஉ.

[2]. சிலப். உஙு: கஎஎ; "விளங்குபெருந் திருவின் மான விறல்வே, ளழும்பில்" மதுரை. கசச-ரு.

[3]. மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்" மணி: உஉ: உ0அ - கூ; குறள், ருசக - பரிமேல். விசேடவுரையைப்பார்க்க.

[4]. "செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழார் பாண்டியர்" சிலப். உகூ.

[5]. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், சச.

(பி - ம்.) * 'சொல்லி மன்னியற் கொட்பன செய்க நீரென' † 'சீமி னெங்கணுங் கறைகெழு நல்லூர்க்' ‡ 'அரசன்' § 'தண்டா நல்லுரைப்' || 'என்பது' ¶ 'அரும்' ** 'வீழ்த்து' †† 'நனிசிலை'

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று
மேலோர் விழையு நூனெறி மாக்கள்

௨௨௫. பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்
திமையவ ருறைபு மிமையச் செவ்வரைச்
சிமையச் சென்னித் * தெய்வம் பரசிக்
கைவினை முற்றிய [1] தெய்வப் படிமத்து
வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து
௨௩௦. முற்றிழை [†] நன்கல முழுவது மணிந்து
[2] பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
[4] வேள்வியும் விழாவு நாடொறும்
வகுத்துக் [5] கடவுண் மங்கலஞ் செய்கென
வேவினன்
[6] வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்.

உ அ.—நடுகற்காதை முற்றிற்று.

---

௨௨௪. நூனெறிமாக்கள் - ‡ தபதிகள்.
(௨௨௪) இவர் (௨௨௨ - ௩) அந்தணர் முதலாயினாரோடு சென்று (௨௨௫) வகுத்த பத்தினிக்கோயிலில் (௨௨௮) கைத்தொழின் மிகுத்த படிமத்திலே
(௨௩௦) ஆபரணங்கள் பூட்டி.
௨௩௧. பூப்பலி - அருச்சனை. காப்பு - திக்கிற்றேவதைகள்; கடைநிறுத்தி- கடைவாயினிறுத்தி.

உகூஉ. வேள்வி - ஓமம். விழா - உற்சவம்.

உகூகூ. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

......(உஉக) நங்கையைப் (உஉ௫)
பத்தினிக்கோட்டத்துத்(உஉஅ) தெய்
வப்படிமத்திலே (உகூகூ) கடவுள்மங்கலம் செயகெனவேவின
னென்க.

---

[1]. கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய, வேட்கை" மணி. உகூ:
ச-௫.

[2]. வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரம்''மணி. க:
கசுஎ-அ; கசு:௫-சு.

[3]. சிலப்பதிகாரம், உச: கசு-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க;
"கலம்பகர் பீடிகைப்
பூப்பலி கடைகொள" மணி. எ: கஉஉ.

[4]. "விழவொலியும் வேள்வொலியு மாஞன் கண்டாய்"
"சாறும் வேள்வியுந் தலைமயங்குமே" கம்ப. நாடு. ௫சு.

(தேவாரம், நா. மழபாடி.)

[5]. "கடவுண் மங்கலஞ் செய்த பின்னுள்" சிலப். உகூ.
உரைப்பாட்டுமடை.

[6]. வடதிசை வணக்கிய வானவர் பெருந்தகை" சிலப். கூ0: க.
(பி - ம்.) * 'தெய்வம் பாச்சக், கைவினை......படிவத்து' †
'நன்கலன் முழுவதும்'
‡ 'சம்பத்திக்ன்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்காதை.

உரைப்பாட்டுமடை.

[1] குமரியொடு வடவிமயத்
தொருமொழிவைத் துலகாண்ட சேர
லாதற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச சோழன்மக
ளீன்றமைந்தன் கொங்
கர்செங் களம்வேட்டுக் [2] * கங்கைப்பேர்யாற்றுக்
கரைபோகிய செங்
குட்டுவன் சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந்
திருந்தகாலை வடவாரிய மன்
னராங்கோர் மடவரலை மாலைசூட்டி
யுடனுறைந்த விருக்கைதன்னி
லொன்று †மொழிநகையினராய்த்
தென்றமிழ்நாடாளும்வேந்தர் செரு
வேட்டுப் புகன்றெழுந்து மின்றவழு
மிமயநெற்றியில் விளங்குவிற்
புலி கயல்பொறித்தநா ளெமபோலு முடி ‡
மன்னரிங் கில்லைபோலு

மென்றவார்த்தை யங்குவாழுமாதவர்வந்
தறிவுறுத்த விடத்தாங்க

ளுருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு
துரந்ததுபோ லிமய

மால்வரைக் கற்கடவுளா மென்றவார்த்தை
யிடந்துரபப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினுமெனவே
இடைசொலலவேண்டாவாயிறறு.

ஒருமொழி - தன ஆணையிணை
ஞாயிறறுச்சோழன - சூரியவங்கிசததுச் சோழன.
சோழன்மகள் மைநதனுகிய செஙகுட்டுவன
சினஞ்செருக்கி - ஆரியமனனரிடததே
சினததைமிகுதது.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வநதிருநத காலை
ஒனறுமொழி நகையினராய - தமமில்
ஒததவார்த்தையுடனே சிரிப்
பினராய.

இடந்துரபப - இடத்தினினறும் துரபப

1. "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந், தென்னங்
குமரியொ டாயிடை மன்

மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே", "வடதிசை யெல்லை யிமய
மாகத், தென்னங் குமரி

யொ டாயிடை யரசர், முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய

வார்ப்பெழ......குட்டுவ'

பதிற். கக, சக.

³. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன்' சிலப். கο. கட்டுரை

கக - ச.

(பி - ம்.) * 'கங்கையாற்றுக்கரை † 'மொழியுந்தகை' ‡ 'மன்னரில்லைபோது

நீங்கென்ற'

டாசோட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய பேரிமயக் கற்சுமத்திப்

பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற் கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து

நங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா

நகர்புகுந்து நிலவரசர் நீண்முடியாற் பலர்தொழு † படிமங்காட்டித்

தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் ¹ கடவுண்மங்கலஞ் செய்தபின்னாட் கண்

ணகி தன்கோட்டத்து மன்னரசா

திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி ‡ முகத்திற்
சிலசெங்கய னீருமிழப பொடியாடிய கருமுகிறன்
புறம்
புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன் றன்
வினையுருத்துக் குறுமகனாற்
கொலையுண்ணக் காவலன்ற னிடஞ்சென்ற
கண்ணகிதன் கண்ணீர் கண்டு மண்ணரசர்
பெருந்தோன்ற லுண்ணீரற் றுயிரிழந்தமை
மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு மாசாத்துவான் §
றுன்றுறப்பவு
மனைக்கிழத்தி யுயிரிழப்பவு மெனைபெருந் ||
துன்பமெய்திக் காவற் , பெண்டு மடித்தோழியுங்
கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த தேவந்தியு
முடன்கூடிச் சேயிழையைக் காண்டுமென்று
மதுரைமா நகர்புகுந்து
முதிராமுலைப் பூசல் ¶ கேட்டாங் கடைக்கலமிழந்
துயிரிழந்த விடைக்
குலமக ளிடமெய்தி ** யையையவண் மகளோ
டும் வையையொரு
வழிக்கொண்டு மாமலைமீ மிசையேறிக் கோமகடன்
கோயில்புக்கு நங்
கைக்குச சிறப்பயர்ந்த செங்குட்டுவற்குத்
திறமுரைப்பர்மன்.

அணங்கென்றார், சிலா தெயவமாதலால்

'வடவாரியா' எனறதுமுதலாக,
'கடவுண்மங்கலஞ் செயதபின்னாள்'
என்பதீறாக முனபு செய்ததனைக் கொண்டுகூறியதாக்கி யுரைக்க.

அறம்பழித்து - தனமதேவதையை யிகழ்நது; ¹ "அறனென்னு மட
வோய" என்றுவைதது. காவறபெண்டு - செவிலித்தாய.

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெநதபடி.

இஃது உரைப்பாட்டு; இதனை முன்னே மடுத்தலான் மடையாயிற்று.

---

¹: சிலப்பதிகாரம், உ௮: உகரு.

². "சோவலன் றாதை மாதவம் புரிந்தோன்" மணி. உ௮: எகூ.

³. சிலப்பதிகாரம், க௮: "தறைமலி"

(பி - ம்.) * 'நீர்ப்படுத்துவெஞ்சினவேல் வேட்கைதீங்க' † 'படிவம்' ‡ 'முகத்தச்சிவு' § 'தான்றுறக்கவும்......இழக்கவும்' || 'தயரெய்தி......மடிந்தொழியுங்' ¶ 'கண்டாங்கடைக்கல மிழந்தயிருலந்த' ** 'ஐயையிவண் மகளோவையை ... மலைமிசை'

உக.—வாழ்த்துக்காதை.

ஞளஞி

தேவந்திசோல்

முடிமன்னா மூவருங் * காத்தோம்புந் தெய்வ வடபே
ரிமய மலையிற் பிறந்து
கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த
தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான் கண்டீர
சோணாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டீர

† காவற்பெண்டுசோல்

மடம்படு சாயலாண் மாதவி தன்னைக்
கடம்படாள் காதற் கணவன் ‡ கைப் பற்றிக் [1]
குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டீர் தண்
புகார்ப் பாவைக்குத் தாயாநான் கண்டீர்

அடித்தோழிசோல்

§ தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப
புறங்காத்த
வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர்
சொல்லில்லைக்

[2] கற்புக் || கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த

பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்

பூம்புகாப் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்

"முடிமன்னர்" முடிமன்னர் மூவரும காத்தோம்புமலை - தமது இலாஞ்சனையிட்டுக்காதத மலை.

"மடம்பட"—மடம்படு சாயலாள் - கண்ணகி. கடம்பட்டாள் - கோபித்து வெகுளாள் நீரின்மையின், குடம்புகாக்கூவலென்றூர்.

"தற்பயநதாட்கு"—சொல்லில்லை. முறறு. இவ்வாறு கறபைக் கடனாக மேறகொண்டு.

---

1. "குடம்புகாக் கூவல் குடிகாக்கும்" தொல். அகத்திணை. சூ. சஉ. ந. மேற்.

2. "கற்புக் கடம்பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைந் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்" (சிலப். கடு: கசுக - சு என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி - ம்) * 'காத்தோம்புதெய்வ' † 'காவற்பெண்டிர்பாட்டு' ‡ 'கைபற்றி' § 'தற்பயந்தார்க் கில்லைத் தன்புறங் காத்த வெற்பயந் தார்க்கு' || 'கடன்'

தேவந்தியரற்று

செய்தவ மில்லாதேன் றீக்கனாக்
கேட்டநா
ளெய்த வுணரா திருந்தேன்மற் *
றென்செய்தேன்
மொய்குழன் மங்கை முலைப்பூசல்
கேட்டநா
ளவ்வை யுயிர்வீவுங் கேட்டாயோ
தோழீ
யம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ
தோழீ

† காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் றன்னைக் குறுமகன் ‡ கோ
ளிழைப்பக்
காவலன் றன்னுயிர் நீத்ததுதான்
கேட்டேங்கிச்
சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம
பலசெய்து

மாசாத்து வான்றுறவுங் கேட்டாயோ
வன்னே
மாநாய்கன் § றன்றுறவுங் கேடடாயோ
வன்னே

அடித்தோழியரற்று

|| காதலன் றன்வீவுங் காதலிநீ
பட்டதூஉ
மேதிலார் தாங்கூறு மேசசுரையுங்
கேட்டேங்கிப்
போதியின்கீழ் மாதவர்முன்
புண்ணியதா னம்புரிந்த
மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ
தோழீ
மணிமே கலைதுறவுங் கேட்டாயோ
தோழீ

தேவந்தி ¶

ஐயையைக்காட்டியரற்றியது

** ஐயந்தீர காட்சி யடைக்கலங்
காத்தோமப
வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென்
றுயிர்நீத்த வவவை †† மகளிவடா
னமமணம பட்டிலா
வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ
தோழீ

மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழீ

"கோவலனை"—இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவென று.
"ஐயநதீர்"—ஐயந்தீர்காட்சி - கவுநதியடிகள்

உயிர்நீத்த ஔவை - உன்
மேலன்பால் உயிர்விட்ட மாதரி. மணம்பட்டிலா
ஐயையென றது, மாதரியிறந்
தமையால் மணம்படுததுவாரினமையின

(பி - ம்) * 'என்செய்கோ' † 'காவறபெண்டிரரற்று'
‡ 'நீங்கிழைப்பக், காவ
லன் றன்னுயிர் நீத்ததுங் கேட்டஞ்சிச் சாவதிவ்' § '
தன்னுறவும்' || 'காதல னின்
னுயிரும்' ¶ 'ஐயையைக்காட்டியது' ** 'கவ்வைநீர்' ††
'மகளிவ டான்மணம்
பட்டிலான்'

உக.—வாழ்த்துக்காதை.

நீள்

செங்குட்டுவன் கூற்று *

என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ
தென்னேகொல்

பொன்னஞ் சிலமபிற புனேமே கலேவளேக்கை
நல்வயிரப பொற்ருேட்டு நாவலம
பொன்னிழைசோ
மின் னுக் கொடியொன் று மீவிசுமபிற்
ருேன் றுமால்

செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் † கடவுணல்லணி காட்டியது.

தென்னவன் றீதிலன் றேவர்கோன்
றன்கோயி
னல்விருந் தாயிஞ ஞனவன் றன் மகள்
[1] வென்வேலான் குன் றில் விளேயாட்டு ‡
யானகலே
னென்ளேடுந் § தோழிமீ ரெல்லீருமு
வமமெல்லாம

வஞ்சிமகளிர்சோல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி யாயததீ ரெல்லீருமு || வமமெல்லாங்
கொங்கையாற் கூடற் பதிசிதைத்துக்
கோவேந்தைச
செஞ்சிலம்பால் வென்றுளப பாடுதும ||
வம்மெல்லாங்

தென்னவன் றன்மகளைப பாடுதும்
வம்மெல்லாம்

[2] செங்கோல் வளைய வுயிர்வா ழாரா
பாண்டியரென்
றெங்கோ ¶ முறைநா வியமபவிந் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப பாடுதும்
வமமெல்லாம்
பாண்டியன் றன்மகளைப பாடுதும்
வமமெல்லாம் **

"எனனே"— என்னேயிஃது எனனே யெனபது செங்குட்டுவன கூற்று. மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

"தெனனவன"—முன மாணிடயாக்கையிற்கொண்ட சிவப்பாறித தெயவ யாக்கை பெறுதறகுக் காரணமாயினனெ னபதுபறறி, நான் அவன மகளென் றாள். வென்வேலான குனறு - செங்கோடு. நான குன்றில்வநது விளையாடுவேன் , நீங்களும அங்கே வாருங்கோளெனறாள்

"வஞ்சியீர்"—செங்குட்டுவன பரிகரததின மகளிர்.

"செங்கோல்"—எங்கோ - சேரன் முறைநா - முறையையுடைய நா. முன் அவன மரிததறகு இவன புகழ்நதடியோடு கூறினார்.

---

[1]. "வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டு விரும்பார்கொல்" கலி. உள.

[2]. "செங்கோல் வளைய வுயிர்வா ழாமைத், தென்புலங் காவன்

மன்னவன்" சிலப். உ-அ: உகஉ - க.

(பி - ம்.) * 'நோதகோ, என்னேயீ தென்னேயீ தென்னேயீ தென்னென்கொல்'

† 'கடவுண்மங்கலம் காட்டியது. வானேர்வரவு' ‡ என்று செங்குட்டுவற்கு.........காட்டியது' ||

** 'வேறு ஆயத்தார்'

'நான்' § 'தோழீ ரெல்லீரும்...

'வம்மெலாம்' ¶ 'மணிந்த'

--

ஆயத்தார்சொல்

[1] வானவ னெங்கோ * மகளென்றாம் வையையார

கோனவன்றான் பெற்ற † கொடியென்றாள் - வானவனை

வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார் கோமானை

வாழ்த்துவா ‡ டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தாள் கண்ணினீர்

கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன் வாழியரோ

வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் வையை
சூழு மதுரையார் கோமான்றன்
றொல்குலமே
மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை
§ நிலவரசா நீண்முடிமே லேற்றினான்
வாழியரோ
* வாழியரோ வாழி வருபுன னீ
ரான்பொருநை
சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்றன
றொல்குலமே
எலலாநாம்:
காவிரி நாடனைப பாடுதும பாடுதும
பூவிரி ¶ கூந்தல புகார
அம்மானைவரி
வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோ
னோங்கரணங் காத்த வுரவோன்யா ரம்மானை
யோங்கரணங் காதத ** வுரவோ
னுயாவிசும்பிற்
* றூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா
ணம்மானை
சோழன் புகாநகரம பாடேலோ ரம்மானை

"வானவன்"— எனகோ ளுகியவன
பிரதிட்டிததமையால் நாம் இவ்வாறு

கூ திணேம்.

எல்லாநாம - தோழிநாம

"காவிரி"— கநதல - கூ ந்தால் புகா பாடுவேம

1. இவ்வெண்பா, சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

2. சிலப்பதிகாரம், உஅ: கஉகூ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. ,, உள: கசுடு-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'மகனென்றாள்' † 'கொப்டென்றாள்' ‡ 'தேவர்மகள்' § 'திலவரச ளிண்முடி' ‖ 'நீர்த்தண்டொருவே சூழ்தருவளுசி' ¶ 'சோலைப்புகார்' ** 'உர வோனெளிவிசும்பு'

உகூ.—வாழ்த்துக்காதை.

நிஎகூ

[1] புறவுங்கை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா
ரம்மானை
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த
[2] கறவை முறைசெய்த காவலன்கா
ணம்மானை
காவலன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மானை
கடவரைக ளோரெட்டுங் கண்ணிமையா
காண
[3] வடவரைமேல் வாளவேங்கை
பொறித்னன்யா ரம்மானை
வடவரைமேல் வாளவேங்கை
யொறித்னன் றிக் கெட்டுங்
குடைநிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா
ணம்மானை
* கொற்றவன் றன் பூம்புகார் பாடேலோ
ரம்மானை
அம்மானை தங்கையிற் கொண்டங்
கணியிழையார்
தம்மனையிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மானை
தம்மனையிற் பாடுந் தகையெலாந
தார்வேந்தன்
கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடவே யம்மானை

கொம்மை வரிமுலைமேற் † கூடிற் குலவேந்த

னம்மென் புகாரநகரம பாடேலோ ரம்மானை

கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங் ‡ கொடி பொ
லஞ்செய்கோதை வில்லிட
மின்னிலங்கு மேகலைக ளாரபபவார்பப
வெங்கணூங்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று § பந்
தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்
தடித்துமே

"கடவரைகள்"—திக்கயமெட்டும்
அம்மனை முன்னிலையாகக் கூறியது; தம்வேட்கை மிகுதியால்
"அம்மனை"—அமமனையாடுகின்றாரைக் கண்டபின்பு தாமும் அம்மனை யாடுகின்றார் சொல்லியது.

ஏனும்ஒரும் அசை. பாடு வியஙகோள்
"பொன்னிலங்கு"—பொனனிலங்கு பூங்கொடி, பெயர் பந்து - தெறிக் கும்பந்து.

---

[1]. சிலப்பதிகாரம், உ௦: ௫௨ - ஆம் அடியின்

கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.
௨. ,, ௨௦: ருக-ரு ஆம் அடிகளின்
கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.
௩. "இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி யொற்றி" (சிலப். ௫: கள - அ) என்பதையும் அவற்றின் உரைகளையும்பார்க்க.
(பி - ம்.) * 'கொற்றவன் பூம்' † 'கூடிக்குலவேந்தன் வம்மென்' ‡ 'கொடிப் பொலம்' 'பந்தடிக்கும்மே'

௫அ0 சிலப்பதிகாரம்

பின்னுமுன்னு மெங்கணும் பெயர்ந்துவந் தெழுந் * துலாய்
மின்னுமின் னிளங்கொடி 'வியனிலத் திழிந்தெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே
துன்னிவந்து கைத்தலத் திருந்ததில்லை நீணிலந்
தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை தானெனத்

தென்னனவா ழ்க வாழகவென்று சென்றுபந

தடித்துமே

தேவாா

மா ாான்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மேலிரீஇ

யையை

யுடங்கொருவா

கைபிமாததாங் கொற்றைமே லூக்கக்

[1] கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப பாடிக்

குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ

வூசல்

‡ கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ வூசல்

[2] ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த

போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றுது

தானளித்த

சேரன் பொறையன் மலையன் றிறம்பாடிக்

•

கார்செய் § குழலாட வாடாமோ வூசல்

கடம்பெறிந் த வாபாடி யாடாமோ வூசல்

[3] வன்சொல் யவனர் வள || நாடு

வன்பெருங்கற்

றென்குமரி யாண்ட செருவிற் [4]

கபற்புலியான்

மன்பதைகாக் குங் ¶ கோமான் மன்னன்

றிறம்பாடி

மின்செ யிடை நுடங்க வாடாமோ வூசல

விறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ

வூசல்.

"பின்னு முன்னும்"—பெயர்ந்து

மின். நிலத்து நிலமீது

உலாவி. மின்னுமின் - ஒளிவிடுகிற

"துன்னிவந்து"—கைத்தலத்திருந்ததில்லை,

நிலமீதெழுந்ததில்லை; என்

றது, விரைவுபற்றி.

"வடங்கொள்"—உடங்கொருவர் - ஐயையுடன்

நின்றாரிலொருவர். ஒற்

றை - ஒற்றைத்தாளம்

1.

2.

சிலப்பதிகாரம், உ௪: கசு - கூ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.
„ உகு: ௫௫ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "வன்சொல் யவனர் வளநாடாண்டு" (சிலப். உ௯: கசுக); "நயனில் வன்சொல்

யவனர்ப் பிணித்து" பதிற். உ-ஆம் பத்தின் பதிகம்.

*. சிலப்பதிகாரம். உ௫: ளஎ௪ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) *
வடபெருங்கற்'

'உராய்' † 'மீநிலத்து' ‡ 'கோவிற்' § 'குழலவைய' ‖
¶ 'செங்கோலான் றிறம்பாடி' ** 'விற்றிறம்பாடி'

'நாட்டு

உ௯.—வாழ்த்துக்காதை.

ரு அ

வள்ளைப்பாட்டு

தீங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச செழுமுத்தம்
பூங்காஞ்சி நீழ லவைபபார் புகாமகளி
ராழிக் கொடித்திண்டேர்ச செம்பியன்
வம்பலா தாரப்
பாழித தடவரை ததோட் பாடலே பாடல்
பாவைமா * ரரரிக்கும் பாடலே பாடல்
பாடல்சான் ' முததா பவழ வுலக்கையான்
மாட மதுரா மகளிா குறுவரே
வானவாகோ ஞரம் வயங்கியதோட்
பஞ்சவன் றன்

மீனக் கொடிபாடும பாடலே பாடல்
வேப்பந்தார் நெஞ் ! சுணக்கும் பாடலே
பாடல்
சந்தூரற் பெய்து தகைசா லணிமுத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டாற்
‡ கடந்தடுதார்ச சேரன் கடம்பெறிந்த
வாரத்தை
§ படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல
பனந்தோ டுளங்கவரும் பாடலே பாடல

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் || பொறையனற்
றடொழார் வாழ்த்த நமக்கரிது சூழொளிய வெங்கோ
மடந்தையு மேத்தினு ணீடூழி

செங்குட் டுவன்வாழ்க வென்று.

உ௯.—வாழ்த்துக்காதை

வள்ளை - உலககைப்பாட்டு

முற்றிற்று.

1. "பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித், தவள முத்தங் குறுவாள் " சிலப். எ: உ௦.

(பி - ம்.) * 'ஆர்க்கும்' † 'உவக்கும்பாடலோ' ‡ 'கடந்தமெய்போர்ச்' § 'படர்ந்து' || 'பொறியாற்குத்தாள்'

முப்பதாவது

வரந்தருகாதை.

[1] வடதிசை வணக்கிய * வானவர் பெருந்தகை
கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்
[†] றேவந் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி
வாயெடுத் தரற்றிய மணிமே கலையார்
௫. [‡] யாதவ டுறதகற் கேதுவீங் குரையெனக்
கோமகன் கொற்றங் குறைவின் றோங்கி
நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் றேத்தி
யணிமே கலையா ராயத் தோங்கிய
மணிமே கலைதன் வான்றுற வுரைக்கு

௧0. மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி
னைவகை வகுக்கும் பருவங் ‡ கொண்டது
செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை மழைக்க
ணவ்விய மறிந்தன வதுதா § னறிந்தில
ளொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
௧௫. நித்தில விளநகை நிரம்பா வளவின
புணர் முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது
தளரிடை ¶ நுணுகலுந் தகைபல்குல் பரந்தது
குறங்கிணை திரண்டன கோலம் பொறாஅ
திறங்கிளர் சீறடி செய்தோய் ** தளிரின
௨0. தலைக்கோ லாசான் பின்னுள ளாகக்

௧. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையி லுள்ளாரை வணக்கிய.

௨. கட்புலம் புகுகை - கண்ணறிவிற்கு வெளிப்படுகை

௧௬. விழுந்தன - நேராகவெழுந்தனவில்லை புல்லகம் - புல்லப்படுகிறமார்பு.

௧௮. ஆபரணம் பொறுவென்றது, இளமையால்.

௧௧. அடிதளிர் நெயதோயத்ததனமையவாயின

௨௦. தலைக்கோலாசானென்றது, நட்டுவனை.

---

¹. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென்" சிலப். ௨௮: ௨௩௪.

². "மணிமேகலை துறவுங் கேட்டாயோ தோழீ" சிலப். ௨௯ "காதலன்"

(பி - ம்.) * 'மன்னவர்' † 'தேவந்தியைச்' ‡ 'கொண்டிலசெவ்வரி'
§ 'அதிர்த்திலவொத்து' || 'முலையுருத்தன' ¶ 'துடங்கினதகை' ** 'தவிரன'

௩௦.—வரந்தரு காதை

ஞாயிறு

குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் *
கொள்ளார்
யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென
மாதவி நற்றாய் மாதவிக் குரைப்ப
வருக † வென் மடமகண் மணிமே
கலையென்
உரு. [1] முருவி லாள னொருபெருஞ் சிலையொடு
விரைமலர் வாளி வெறுநிலத் தெறியக்
[2] கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறம் படுத்தன
ளாங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு
ரு0. [3] மோங்கிய நன்மணி யுறுகடல்
வீழ்த்தோா
தம்மிற் றுன்பந் தாநனி யெய்தச்
செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை
தன்றுற வெமக்குச ‡ சாற்றின
ளென்றே
யன்புறு நன்மொழி யருளொடுங்
கூறினர்
ருரு. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை
§ திருவிழை கோல நீங்கின ளாதலி
னரற்றினெ னென்றாங் கரசற்
குரைத்தபிற்

௨௦ - ௨௧. பின்னுள்ளுகச - சிரமஞ்செய்து முடியாமையாலே தலைக்கோற

நரம்பெறுந் தன்மையில்லை. ஆதலால், குலத்தலைமாக்கள் கொள்ளநினைக்கின்றிலர்

௨௫ - ௬. இவளாலே தவசிகளையும் சயிக்க நினைத்திருந்த காமன் கையற

வென்க.

௩௦ - ௩௧. வீழ்ந்தோர் தம்மையொப்ப

௩௨. செம்மொழிமாதவர் - தவமபயிசதின சங்கத்தாரான அறவண

வடிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

௩௩. துறவுசொல்லுதல் - வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(௫) யாதவடுறத்தற கேதுவீங் குறையெனச் (௧) சொல்லுகின்றாள்,

(௩௬) திருவிழைகோலம் நீங்கினபடியாலே (௩௭) அரறதினேனென்றாள்.

---

1. "உருவி லாள னொருபெருங் கருப்புவில" சிலப். ௨: ௪௪.

2. "கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ள

வும்" சிலப். உள: கoள-அ.

*. "கo - கக. அரும்பெறன் மாமணி, யோங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர்

போன்று, மைய னெஞ்சமொடு" மணி. உ: எஉ - ச.

(பி - ம்.) * 'கொள்ளாளியாது' † 'என்மகண்மணிமேகலையெனவுருவிலாளன்'

‡ 'சாற்றின தொன்றே, டின்புட னன்மொழி யருளுடன் கூறுனன், பருவ மன்றிப்'

§ 'திருவீழ்கோலம்'

ரு அச

சி ல ப் ப தி கா ர ம்

குர ற் றலைக் கூந் தல் குலைந் துபின் வீ ழத்

* துடி த்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச் செவ்வாய்

சo. மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொ ழி மயங்கின

டிருமுகம் † வியா த்தனள செங்கண் சிவந் தனள

கைவிட் டோ சசினள கால்பெயர்த

தெழுந்தனள் பலரறி வாராத் தெருட்சியண்
மருட்சிய
ளூலறிய நாவின ளுயாமொழி ‡ கூறித்
௬௫. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்
கொய்தளிர்க் குறிஞ்சிக் கோமான் றன்முன்

கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
§ மடமொழி நல்லார் மாணிழை யோரு
[4] ளரட்டன் செட்டித னுயிழை யீன்ற
௬ப. விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றியு
[4] மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்.
[5] || சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்
மங்கல மடந்தை ¶ கோட்டத் தாங்கட்
செங்கோட் டுயாவரைச சேணுயர்
சிலம்பிற்
௬௫ பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரமபிய

கூஅ. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத தன்னிடத்திலேயுடைய கூந்தல்.

௬௫ தெயவமுற்று - தெயவமேறி

௬௬ - ௬௨. அரட்டனசெட்டி .. ..மாங்கிய.. கைக்கொண்டு...குடும்பத்

தையுடையான ; திருவடிபிடிபபான.

௫௩. மங்கலமடந்தை - [6] மங்கலாதேவி

௫௪. செங்கோடு - செவ்விதான கோடு.

௫௫. பிணிமுகநெடுங்கல [முளம்பின முகம்; இது வில்முகம்.]

---

1. "குரற்றலைக் கூந்தற் குடைசம் பொருத்தி" (சிலப். கச: அஎ); "குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ" மணி. அ: கக.

2. கக-சஒ. "தெய்வமுற்றுனவிதயம்...உணர்ந்தோரே" சிலப். ப. அகூ.

3. சகூ-ஞ0 = சிலப். ௩0: கஉகூ-கக.

4. சிலப். உகூ: சுஉ-ஆம் அடியின் குறிப்டைப்பார்க்க.

5. சிலப், ௩0: க௩ஞ.

6. மங்கலா தேவியென்றது, கண்ணகியை; மங்கலாபுரம் அல்லது மங்களூரென் பது இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பர்.

(பி - ம்) * 'துடித்தனபுருவம்' † 'வியர்த்தனசெங்கண் சிவத்தனகை' ‡ 'கூதி ' • னடெய்வ' § 'வடமொழி' || 'சேடக்குடும்பியன் சிறுமகனங்கு', 'சேடக்குடுமியன்' ¶ 'பீடத்தாங்கட்'

௩0.—வ ந் த ரு கா தை.

வணிகாபட பாகவுள வாங்கவை யிடையது
கடிப்பகை * நுண்கலுங் கவிரிதழ்க்

குறுங்கலு

[1] மிடிக்கலப் பன்ன விழைந்துகு நீரு
முண்டோர் சுனையத னுலவுக் காடினர்
பண்டைய பிறவிய ராகுவ ராதலி
னுங்கது † சொணாந்காங் காயிழை

கோட்டத

தோங்கிருங் கோட்டி ‡ யிருநதோ

யுன்கைக்

குறிக்கோட் டகையது கொலகெனத

தநதே

[2] னுறிததாழ் கரகமு முன்கைய தன்றே
கதிரொழி காறுங் கடவுட் டனமை
முதிரா தந்நீர் முத்திற மகளிரைத்
தெளிததனை § யாட்டினிச சிறுகுறு

மகளி

[3] ரொளித்த பிறபபின ராகுவா காணுப்
பாசண் டன்பான் பார்பபனி தன்மேன்
மாடல || மறையோய் லநதே னென்றலு
மன்னவன் விமமித மெய்தியம மாடலன
றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்நது
கேளிது ¶ மன்ற கெடுகநின் றீயது

• மாலதி யென்பாண் மாற்று ள

குழவியைப

எரு. பால்சுரந தூட்டப பழவினை யுருததுக்
கூற்றுயிா கொளளக் குழவிக் கிரங்கி

ருள. கடிபபகை நுண்கல - வெண்சிறுகடுகுபோன்ற நுண்ணி யகல். கனி

ரிதழ்க் குறங்கல - முருக்கம்பூடபோல் ற நிறத்தைவுடையகுறியகல்.

ருஅ. இடிககலபபன்ன - மாவகைகலரதது மெலி மதி இகழுந்தது......

சுக ஆயிழை கோட்டம் - மங்கலாதேவிகோயில்.

சுஉ. கோட்டி - கோயிலவாயில்

சுரு-சு. சநதிராதிததருள்ள அளவும அதன கடவுட்டன்மையொழியாது.

சுசு - அ உனகையதாகிய கரகததுநீரை இமழுவா பெணகள்மேலும்

தெளிததறியென்று தெய்வஞ்சொலலுதலும்

---

1. சிலப். சு: கசசு; "இடியினுங் கொடியினு மயங்கி" (சீவக. ககசு); "இழை

பினுங் கொடியினு மிடியினும் பிணங்கி" பெரும். ௯. கூஉ: சரு.

௨. சிலப். ௩0: ௬0; "உயித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலும்" கலி. ௬.

௩. "ஒளித்த பிறப்புவந் துற்றதை யாதலின்" சிலப். ௩0: ௬௭.

௪. எ௪ - அஎ. சிலப். ௬: ௫-௩௬ ஆம் அடிகளை இப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) * 'நணுகலுங் கவரிதழ் சூழுகலும்', 'நுணுகலும்' † 'கொணர்ந்தங்கு' ‡ 'இருந்தோ யினைகைக் குமிக்கொடை டக்கையது' 'பிறப்பு மூணர்குவர் காணுய்' § 'மறையோன்' ¶ 'ஆட்டிச் சிறிய மகளிரொளித்த' 'மன்னே'

யாற்றுத் தன்மைய ளாரணு * ரெய்திய
பாசண் டன்பாற் ' பாடு கிடந்தாட்
காசில் குழவி யதன்வடி வாகி
வந்தன னன்னை நீ வான்றுய மொழிகென ச
செந்திறம புரிந்தோ ன செல்ல னீக்கிய

பார்ப்பனி தன்னொடு ¹ பண்டைத் தாயபாற்
² காப்பியத் தொல்குடிக் கவின்பெற

வளர்ந்து

தேவர் திகையைத் தீவலஞ் செய்து
நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னர்
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாதுத்தன்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்க
‡ ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி
யுறித்தாழ் § கரகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள் கூறிப் போயினன் வாரா
னாங்கது கொண்டு போந்தே னாதலி
¶ னீங்கிம் மறையோ னமேற் றோன்றி
யங்கீ தெளி ** யென் றறிந்தோன்

கூறினன்

மன்னா கோவே மடந்தையா டம்மேற்
றெளித்தீங் †† கற்குவ மென்றவன்

றெளிப்ப

வொளித்த பிறப்புவந் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்று வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னையு நோக்கா
யேதி னனனாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந் ‡‡ துயருழந்தா
யான்பெறு மகளே யென்றுணைத் தோழீ

கூகூ - ள நீரை அபபெணகணமேலே ம்ருளிப்பத லும,
கழிந்த பிறபபு வந்து உற்றது அவர்க்கு
(கூஅ) 'புகழ்ந்தகாதலனை' என்றும் சொனமுதலாக
(கoங) 'மாதே வாராய' என்றுந்துணையுப கூ ்ற ராக்கீதாய்கூ
ற்று.

---

¹. பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல; "பாசண்டச்
சாத்தற்குப் பாடுகிடந்தா ளுக்கு" (சிலப். கூ கடு); 'பன்
னாயிரும பாடு கிடப்பேன்' மணி. கஅ: கடுஅ.

². காப்பியக்குடி யென்பது சீகாழிக்குத்த
ெதன்கிழக்கிலுள்ளதோரூர

(பி - ம்.) * 'எய்துபாசாரனடன்' | 'பண்டைடீரபாத்' ‡ '
நங்குல மறையோ னாகித்' § 'கரக மென்கை' || 'கோட்கூறுப்'
¶ 'நீங்கியமனேயோடன்' ** 'என வறிந்தோன்' †† 'அறிகுவன்
' ‡‡ 'தயரெயதியயான்'

கூo.—வ ர ந் த ரு கா தை

த, ஞஅள

வான் றுயர் நீக்கு மாதே வாரா
யென்றே டிருந்த விலங்கிழை நங்கை
கoடு. தன்னே டிடையிருட் டளித்துய ருழந்து

* போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
யானது பொறேனென் னென்மகன் † வாராய்
வருபுனல் வையை வான்றுறைப
பெயர்ந்தே
னுருகெழு மூதூ ரூர்க்குறு மாக்களின்

கக0. வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் காணே
னெந்தா யிளையா யெங்கொளித் தாயோ
வென்றாங் கரற்றி ‡ யினைந்தினைந் தேங்கிப
பொன்று முகலத்துப § போரவெய் யோர்
ன்முன்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்
ககரு. ‖ முதியோர மொழியின் முன்றி
னின்றழத்
¶ தோடலர் போந்தைத் தொடுகழல்
வேந்தன்
மாடமை மறையோன் றன்முக நோக்க
மன்னா கோவே வாழ்கென் றேத்தி
முந்நூன் மார்பன் முன்னிய
துரைப்போன்
கஉ0. மறையோ னுற்ற வான்றுயர் நீங்க
வுறைகவுள வேழக் கையகம் புக்கு
வானோர் வடிவம பெற்றவன் பெற்ற

காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
மேனிலை யுலகத் தவருடன் போகுந்

(காச) 'என்னோடிருந்த' ஆதி (கா0எ) 'எல்ல மகனவாராய' இறுதியாகக்

கோவலன்மாதரிவார்த்தை.

(கா அ) 'வருபுனல வையை வான றுறைப் பெயர்நதேண' எனபது முத லாக (ககக) 'எஙகொளித்தாயோ' எனபதீறாக

மாதரிவார்த்தை.

ககச குதலை - இளமொழி.

கஉக. உறை கவுள் - மதநதுளிக்கின றகவுள

கஉஉ. வானோர்வடிவம பெறறவ r - கோவலன.

கஉ௩. காதலி - கண்ணகி

¹. கஉ0 - உஉ. இச்செய்தி, "மறையோன் றன்னைப், பாகுகழிந் தியாங்கணும் பறைபுட வருஉம், வேகயானை வெம்மையிற் கைக்கொள, வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப் பாளனைக்,கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்கு…அடக்கிய கருணைமறவ" (சிலப். கஞ: ௬௫ - ௯௯) என்பதனாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.) * 'போந்ததற்கிரங்கிப்' † 'வாரான், பெயர்ந்தே, யுருகெழு' ‡ 'இணைந்துறைந்தேங்கி'

வருபுனல் வையை வாவறைப்
§ 'போர்வேந் தன்முன்'.
|| 'முதிராமொழி' ¶ 'தோடார்'

௧௨௫. தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதனு
லஞ்செனு சாய * லஞ்சா தணுகும
வஞ்சி மூதூா மாநகர் மருங்கிற்
பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய
காதலி
னற்புளஞ் சிறந்தாங் † கரட்டன் செட்டி
௧௩௦. மடமொழி நலலாண் மனமகிழ் சிறபபி
னுடன்வயிற் ஷேரா பொருங்குடன்
ரேன்றின
ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்
போய பிறபபிற் பொருந்திய காதலி
ஞடிய குரவையி னரவணைக்
கிடந்தோன்
௧௩௫. சேடக் ‡ குடும்பியின் சிறுமக ளாயின
ணற்றிறப் புரிந்தோர் பொற்படி
யெய்தலு

மற்புளஞ் சிறந்தோா பற்றுவழிச
சேறலு
* மறப்பயன் விளைதலு மறபபயன்
விளைதலும்
§ பிறந்தவ ரிறததலு மிறந்தவர்
பிறததலும்
கசo. * புதுவ || தன்றே தொன்றியல்
வாழ்க்கை . * யானே றார்ந்தோ னருளிற்
றோன்றி
மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிற்
செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோா
படிவமுங்
கையகத தனபோற் கண்டனை யன்றே

கஉரு - ருக. காதலாாகையாலே அறஞ்செயதிலர் ;
அதனாற் காதலியாகிய
அஞ்செஞ்சாயல அஞ்சாநனுகும் வஞ்சிமூதூரிற
பிறநதாா.
கருஉ - ரு. ஆடிபகுரவையினபாநகால்
திருவடிபிடிப்பான் குலத்திற்
பிறந்தாள் மாதரி.
ஆதலால்,
கருசு. பொற்படி - பொனனுலகம்.
கருஎ அறபுளடம - அனபுடையவுள்ளம்.

பற்றுவழிச்சேறல் - பூமியிற்
பற்றுள்ளவிடத்தேபிறத்தல்.

---

[1]. சிலப்பதிகரம், கO: உஉஎ.
[2]. "பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு,
பழும்" மணி. உக: கரு - உo.
மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்
[3]. "புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்திர்" கலி உஉ;
"புதுவ தன்றிவ் வுலகத்
தியற்கை" புறநா. எரு.
[4]. கசக-உ. "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க,
வஞ்சித் தோன்றிய வானவ"
சிலப். உகு: கூஅ - கூ
(பி - ம்.) * 'அகலா தனுகும்', 'அருகாதனுகும்' † '
அருட்டன்' ‡ 'குமேம்
பிரான்' § 'பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர்' || 'அன்றே
யொன்றியல்'

ரு O.—வ ர ந் த ரு
கா தை.

ருஅக்

கசரு. [1] யூழிதோ றூழி யுலகங் காத்து

நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டிநன் னாட்டுக்

கலிகெழு கூடல் கதழெரி மண்ட
கருO. முலைமுகந் திருகிய மூவா மேனிப்
* பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம வகுத்து

நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்
* பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
தேவந் திகையைச செய்கென் றருளி
கருரு. வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி
யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன
ரருஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னருங்
* † குடகக் கொங்கரு மாளுவ வேந்தருங்
கசுO. கடல்சூ ‡ ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு
மெந்நாட் டாங்க § ணிமைய வரம்பனி
னன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியில்
வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்
தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

கருக. படிப்புறம - அர்சசனுபோகம
கருஅ. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்தமன்னர் -
பண்டேவஞ்சியிற் சிறைகிடந்த மன்னர்.
கசுஉ - ரு. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றார்.

1. சிலப். உஇ: கஅக - உ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

2. 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, நித்தல் விழாவணி நிகழ்வித் தோனே' சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, ச; பக்கம், கo:

3. சிலப். உஅ: கூக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. கஙக - கூo. "அதுகேட்டுக், கொங்கிளங் கோசர் தங்கணாட் டகத்து, நங் கைக்கு விழவொடு சாந்தி செய்ய, மழை தொழி லென்றும் மாறாதாயிற்று", "அது கேட்டுக், கடல்சூ ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான், நங்கைக்கு, நாட்பலி பீடிகைக் கோட்டமுந் தமைத்தாங்கு, அரந்தைகெடுத்து வரந்தரு மிவளென, ஆடித் திங்க ளகவையி னாங்கோர், பாடி விழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப, மழைவீற் றிருந்து வளம்பல பெருகிப், பிழையா விளையு ணாடா யிற்று" சிலப். உரைபெறுகட்டுரை; பக்கம், கo.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாட்டு' † 'குடகருங் கொங்கரும்' ‡ 'இலங்கைக் காவல் வேந்தன்' § 'இமையவர் தம்மி னன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியுள்' || 'ஓர்குரல்'

கசுகூ. லாங்கது கேட்ட வரசனு மரசரு
மோங்கிருந் தானையு முறையோ டேத்த
வீடுகண் டவாபோன் மெய்ந்நெறி
விரும்பிய
மாடல மறையோன் றன்னொடுங் கூடித்
[1] தாழ்கழன் மன்னா தனனடி போற்ற

* வேள்விச சாலையின் வேந்தன் போந்தபி
னியானுஞ் * சென்றே னென்னெதி
ரெழுந்து
தேவந் திகைமேற் றிகழ்ந்து தோன்றி
வஞ்சி மூதூர் மணிமண் டபத்திடை
நுந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நின்னை
யரைசுவீற் றிருக்குந் திருப்பொறி
யுண்டென்
றுரைசெய் தவன் † மே லுருத்து நோக்கிக்
கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த்
தானைச்
செங்குட் டுவன்றன் செல்ல னீங்கப்
பகல் ‡ செல் வாயிற் படியோர் தம்மு
னகலிடப் § பார மகல நீக்கிச்
சிந்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத்
தந்தமி லின்பத் || தரசாள் வேந்தென்
றென்றிற முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற முரைத்த தகைசா லன்மொழி

கஎ0. யாகசாலைக்கண் அரசன் போந்தபின்.

கஎக யானென்றது, இளங்கோவடிகளை

கஎகூ ஆதித்தன்றோன்றுகிற குணக்காகிய திக்கினாலே பேருடைய குண வாயில். படிமமென்றது பூதம்; அது கடைகுறைந்து படியெனநின்று அதனை

யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று

(களக) 'வஞ்சிமூதூர்' என்றதுமுதலாக (கஅஉ) 'அந்தமி லின்பத் தரசாள் வேந்து' என்பதீறாக இளங்கோவடிகள் தெய்வஞ்சொன்ன தனைக் கொண்டு கூறினார்

களச - அரு. றந்தையாகிய சேரலனிடத்தே நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகன் வந்து நின்னைப்பார்த்து அரசுவீற்றிருக்கும் இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல

---

[1]. "தாழ்கழன் மன்னர் நின்னடி போற்ற" சிலப். உஅ: கஅச.

[2]. களம - அக. "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த, குடக்கோச் சேர லிளங்கோ வடிகள்" (சிலப். பதி. க-உ) என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய வற்றையும் பார்க்க பக்கம், ங, கஉ, கக.

(பி - ம்.) * 'சென்றே னெதிரேன்றெழுந்து'
‡ 'செய்வாயிற்' § 'பாரமகன்று போந்துசிந்தை'
வென்'
† 'மேற்கதுத்து நோக்கிய'
|| 'அரசாயினை வேந்தென'

௩0.—வரந்தருகாதை. ௲௬௧௧

தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்
பரிவு மிடுக்கணும் பாங்குற * நீங்குமின்
றெய்வந் தெளிமின் றெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
னூனூண் டுறமி னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்
றானஞ் செய்ம்மின் றவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் றீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
னறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி
னறமனை காமி னல்லவை கடிமின்
[1] கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமி
[2] னிளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா
வுளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
[3] செல்லுந் தேஎத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென்.

௩0.—வரந்தருகாதை முற்றிற்று.

என்தமையனாகிய செங்குட்டுவனிருக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்னா யென்று அரசநிமித்திகனை வெகுண்டுநோக்கிச் செங்குட்டுவனுக்குத் துன்பம் வாராதபடி குணவாயிலிடத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளர்முன்வந்து இராச்சியபாரத்தை விட்டுநீங்கி மோட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்தனல்லேயோவென்று முன்பினிகழ்ந்ததும் மேல்நிகழ்வதுமாகிய என்திறமுரைத்த இமையோரிளங்கொடி தன்திறமுரைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட திருத்தகுநல்லீரெனக்கூட்டுக.

௧௮௮. புறஞ்சொற சொல்லாதபடி பரிகரியின்
௧௯௨ பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.
௧௯௫. பிழையுயிா - மரிக்கிறவுயிர். ௧௯௬. அறமனை - மனையறம்.
௧௯௮. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி ; கோட்டிதவிர்மின்.
௨௦௦. உள்ளநாள் * வீழநாள் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.
௨௦௨. மல்லன்மா ஞாலத்துவாழவீ ரீஙகென் .. ..

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை முற்றிற்று.

1. "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றரவோர் துறந்தவை" மணி ௨௪: ௭௭ - ௮.
2. "இளமையுநில்லா யாக்கையுநில்லா, வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா" மணி ௨௨: ௧௩௫ - ௬.
3. "தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" நான்மணி. ௧௫.
4. "வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன், வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்" குறள், ௩௮
(பி - ம்.) * 'நீங்குநிர்'

கட்டுரை.

[1] முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளுங்
* குடதிசை யாளுங் கொற்றங் குன்றா
வார மார்பிற் † சேரகுலத் துதித்தோ
[2] ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்
பழவிறன் மூதூர்ப் ‡ பண்புமேம் படுதலும
விழவுமலி § சிறப்பும் விண்ணவ ரவரவு
மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
வரியுங் குரவையும விரவிய கொள்கையிற்

¶ புறத்துறை மருங்கி னறத்தொடு பொருந்திய
மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டாணையொடு
[3] பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்
[4] ** கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய
†† செங்குட் டுவனோ டொருபரிசு நோக்கிக்
கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட ‡‡ முற்றிற்று.

மூன்றாவது வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

---

[1]. மூ. சிலப்பதிகாரம், ப. உசுஎ, ருகஉ.

[2]. ச - அ. ” ” ” ”

[3]. கக - ரு. "கொடும்போர் கடந்து நெடுங்கட லோட்டி, யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்" (சிலப். உஅ: ககக - உக) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

[4]. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன்" சிலப். பக்கம், ருஎகூ.

(பி - ம்.) * 'குடகருங்கண்டுகொற்றங்' † 'சேரர்குலத்து' ‡ 'பண்புண் டாதலும்' § 'சிறப்பின் வானவர்வரவுமொழியா' || 'குடியுங்கூழின் பெருக்கமுமவர் தம்வரியும்' ¶ 'புறத்திறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துறைமுடித்த' ** 'கங் கையாற்றுக்கரை' †† 'செங்குட்டுவனைநோக்கி' ‡‡ 'முற்றும்'

நூற்கட்டுரை

குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரைப்பிற்
செந்தமிழ் கொடுந்தமி ழென்றிரு பகுதியி
னைந்திணை மருங்கி னறம்பொரு ளின்ப ரு மக்க
டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த மரபி னொழுக்கொடு புணர
வெழுத்தொடு புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு பொருளை
யிழுக்கா யாப்பி னகனும் புறனு
மவற்று வழிப்படூஉஞ் செவ்விசிறந் தோங்கிய
பாடலு மெழாலும் பண்ணும் பாணியு
மரங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து
மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த வரியுங்
குரவையுஞ் சேதமு மென்றிவை தெரிவுறு வகையாற்
செந்தமி ழியற்கையி 1 லாடிகன் னிழலி
னீடிருங் குன்றங்
காட்டு வார்போற் கருத்துவெளிப் படுத்து மணிமே
கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய சிலப்பதிகார
முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் மூற்றிற்று.

---

1. கரு - சு. " நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக், கோடு கோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே,—" சிலப். நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

எரு

உ

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

விளங் க ா

மேற்கோளகராதி. ருகரு

௩௬அ விளங்கா

மேற்கோளகராதி.

உ

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௬௦௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சு௦௬

சுoசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரங்கம் -

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூ௦ரு

சுடசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூறள

௲௦௮ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி கூ௦கூ

சூக௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

c

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி சூசக

௬௧௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சாகரு

சூ கூ ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுகரு

௬௧௬ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.*

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுகள

சூகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

· அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சாகக

௩௨௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூஉக

சூஉஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூஉ௲

௬௨௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௨௫

௬௨௬ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. சூஉள

சூஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி சாஉகூ

சூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௬௩௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சஅஅ

௬௩௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஙு

சூகூசூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூநுள

சூஙஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. •

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சாஙக

௬௪௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௱௪௯

ஞ்சி மருதம் முலலை நெய்தலென்னும்ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளென்னும் மூவகைப்பொருள்களையும் இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட் பகுதிகளைவிரித்துக் கூறுவது; சொலலினிமை பொருளினிமையில மிகச் சிறந்தது; இதில முதலாவதாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோனும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், மூன்றாவதாகிய மருதம் மருதனிளநாகராலும், நான்காவதாகிய முல்லைநல்லுத்திரனும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்துவனாராலும்இயற்றப்பட்டன; இதனைத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசிரியனலலந்துவனார்; இது, "புரிவுண்ட" (கலி.142) என்பதனுரையிலும், "உரிப்பொருளலலன" (தொல். அகத். சூ. 15) என்பத

அக

. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூசஙு

௬௪௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

•அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசரு

சுசசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி..

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுசஎ

௯௪௮ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

சா சு கூ

கூறிய அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூருக

சூ௫௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௯௫௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௫௩௫ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுள

சூடுஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சா௬௬

௬௬௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூசூத

௬௬௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூசூடு

அச

கூகூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூள

௬௬௮ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுள்௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சா எ கு

சூஎஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஎங

௲௭௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூஎ௫

௬௨ ௬ அரும் பத முதலியவற் றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுளஎ

கூஎஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஎசு

கூஅ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. சூஅக

அ௲

௲அ௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅரு

கூஅசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஅள

• கூஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. •

சாகூ0 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

யாசிரியா பாரதத்துவாச நச்சினாக்க
இனியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
தொலகாப்பியத்திற்கும், பத்துப்
பாட்டுக்கும், கலித்தொகைக்கும்
சீவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

• அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சுசுக

கதைதழுவி வருவது, 2, 20, 80, [176, 187.
நாடகம் நான்கு, 82.
நாடகமகள், 121, 435, 539 - 40.
நாடகமடந்தையர்- தனியிலார், 499, [536 - 7.
நாடகவரிப்பெயர், 26.
நாடகவழக்கு, 14.
நாடகவுறுப்பு, 9, 289.
நாடாள் செல்வர் வலனேத்தல், 542.
நாடி எழுபத்திராயிரம், 103 - 4.
நாடிகள் மூன்று, 103.
நாரை, 16, 260.
நாலடியார் : இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் முதலாவது; சைன முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது; கடவுள்வாழ்த்துள்பட 401-வெண்பாக்களையுடையது; பதுமனாரென்பவர் திருக்குறளிற்போல இதன்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

௬௯௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௬௯௫

௬௯௬ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூசுள

அஅ

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௭௦௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எ௦௧

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ०கூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௭௦௭

௪௦அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எகம் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எகச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எகஞ

எகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. முற்றும்

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எ உ ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஉக

௬௬

எ உ உ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எஉச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தழுவியொழுகியவளாதலின் அக்கொள்கையையே இந்நூல சிறப்பித்துக்கூறும்; சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் கேட்ப **மதுரைக்கூலவாணிகன் சாத்தனார்** இந்நூலை இயற்றினர்; ஒராபரணம்; 8, 19, 23, 29, 39, 126, 129, 138, 142, 147, 160, 163, 166-7, 173, 175, 194, 249 - 50, 269 - 71, 284, 286, 322, 335, 356 - 9, 363 - 4, 366, 377, 381, 385, 391 - 6, 398 - 9, 401, 403 - 6, 411, 417, 419,

எஉசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஉகூ

கஉ

எகூ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௭௩௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எ௩௩

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஙடு

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எ கூ ள

எ௩அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எகூ

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ஏசுக

எசஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசடு

எசுகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசஎ

எசஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுக

௭௫௦ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எ௩௧

௭௩௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	உ	வரசனைக்கலந்தவை	வாசனைகலந்தவை
கஅ	கூ	அலர்தலை	அலறுதலை
உஉ	உகூ	சக - ருஉ	சஉ - ருரு
சஉ	ககூ	உபசரிக்க	உபகரிக்க
ருக	உஅ	பெருங்கூறு	பெறுங்கூறு
ருஉ	கஎ	தேனும்மமுதும்	தேனுமமுதும்
எ0	உஅ	இயற்பிற்றுமே	இயல்பிற்றுமே
கூஎ	க-உ	நின்றியங்கு......வந்து"	
க0க	கக	நாலரைவில்	நாலரைவிரல்
க0சு	உக	புறமுழவான	புறமுழவாவன
கருரு	உக	திருதருதலானே	திரிதருதலானே
"	உசு	உவமருபு	உவமவுருபு
கருஅ	கக	கோட்டம்	கொட்டம்
"	உகூ	பன்னிண	மைந்நிண
கசரு	க0	மலவைப்பெண்டி	மலவற்பெண்டி
"	உரு	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்
கசஎ	க	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	கசு	"	(பா) குயிற்றிய
கசஅ	க0	கோயினு	கோயிலு
கரு0	உரு	விணையாட்டு	விளையாட்டு
"	உசு	பரதர்	பரத்தர்
கசுரு	ககூ	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	உரு	ஒரோஒவிடத்து	ஒரோவிடத்து
கசுரு	உரு	செங்கோன்மையிற்	செங்கோல்
கஎரு	ருச	குற்ப்பித்	குறிப்பித்
கஎசு	சு	பாடனும்	பாடலும்
கஎகூ	ரு0	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட
"	ருக	கோட்டம்	கொட்டம்

௧௮௨	௨௨	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
௧௮௪	௧௧	௧௩௭	௧௪௭
,,	௩௩	தண்யதங்	தண்பதங்
௧௮௬	௯	அமருமென்க	அயருமென்க
௧௮௯	௧௪	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
௧௯௫	௯	இந்தவிழவு	இந்திரவிழவு
,,	௨௪	கோட்டம்	கொட்டம்
௨௦௩	௧௪	வயசாயை	பயசாயை

பிழையும் திருத்தமும்.

௭௫௫

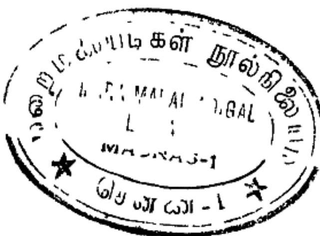
புக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨0௩	௨0	யிடக்கைவிரலி	யிடக்கைவிரலி
௨0௫	௧௫	தோன்றகொடுத்தாள்	தோன்றக்கொடுத்தாள்
௨௨௧	௧௪	பூசியும்மென்றபடி	பூசியுமென்றபடி
௨௨௮	௩0	"காட்சியென்பது	"காட்சிவரியென்பது
௨௨௯	௧௧	பராட்டி	பாராட்டி
௨௪௧	௩௧	எ௮ - ௮எ	எ௪ - ௮எ
௨எ௪	௧௩	சேர்ந்த	சோர்ந்த
௨எ௮	௩எ	குனிர்சாந்	குளிர்சாந்
௨௮௧	௨௫	நிலையானமயம்	நிலையாமையும்
௩00	௧௩	அயர்வுறு	அயாவுறு
,,	௨௯	பண்டையாயென்றபடி	பண்டையுடையாயென்ற படி
௩௧௧	௧எ	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௩௨௧	௬	வெறிந்தநிரைக	வெறிந்தநல்லாணிரைக
,,	௨௮	முடுகிலாய்	முடுகியலாய்
௩௩௪	௩0	எழூநதபூ	பூத்தபூ
௩எ௨	௩௨	ஓகையடுத்து	கையெடுத்து
௩௯0	௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௩௯௮	௨௧	தருவது	தருமது
௪0௬	௨௯	கொடுத்தது	கொடுத்து
௪௧0	௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
,,	௩௬	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௪௧௫	௨0	தருவது	தருமது
௪௨௧	௨எ	நீடடுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௪௨௫	௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௪௨௬	௨௯	பகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௪௨எ	௩	ஆற்றூன்	அரற்றூன்
௪௩எ	௨	சென்றுறென்க	சென்றுணைகவென்க
௪௩௮	௧	வினைப்பொருள்	வினைபொருள்
௪௪௬	௨௧	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்ஞைசீர்
௪௪எ	௧	மாயவன்றன்	மாயவன்றம்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

சசஅ	ள	[illegible]	[illegible]
சசகூ	க0	போற்றத்	போற்றப்
ச௫0	எ	கடிப்பிடு	கடிப்பிகு
ச௫க	உச	உறையாலமயானு	உறையாமையானு
ச௫எ	கள	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
சகூ௫	ஙரு	யென்னுற	யென்ற
சகூஎ		கசுஎ	சசுஎ

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சகூஎ	ஙரு	உயவர்பெண்டி	உயவற்பெண்டி
சகூ௫	,,	பிடித்	பிடித்தன
௫00	உங	செல்லி	செல்வி
௫0ங	ஙஎ	தாழ்பூட்டுவார்	தாழ்க்கூட்டுவார்
,,	ஙஅ	பழ. கக-கஙரு	பழ. கஙரு
௫0ச	ஙகூ	உரு - ங	உரு - ந
,,	ஙஅ	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௫0அ	உக	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௫க0	கச	யுதவாது - மமையிற்	யுதவாது - உம்மையிற்

ருகஉ	ஙங	புறநானூரு	புறநானூறு
ருகஅ	சு	குலேமலே	குலமலே
ருஉசு	க	பெரு அண்	பொரு அண்
ருஙஉ	உகூ-ஙக	"வாழ்க...காக்கென"	
,,	ஙக	உரு : கஅக - உ	
ருஙசு	ஙச	அந்தீப்பாணி	அஃதீம்பாணி
ருருஉ	கஉ	குறையென	குரையென
ருருங	கங	புறவி	புரவி
ருசுஎ	உரு	ஆன்பொறுந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
ருசுகூ	உசு	திருமஞெமர்	திருஞெமர்
ருஎச	உஎ	சோவலன்	கோவலன்
ருஎரு	உசு	பொற்புடைங்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
ருஎஅ	உகூ	அடிகளின்	அடியின்
ருஎகூ	அ	யேற்றினன்	யொற்றினன்
,,	உசு	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
ருகூக	கூச	கமாமுங்	காமமுங்
சு௦எ		அல்லீறு அன்னீருதல்	அல்லீறு அன்னீறுதல்

Commercial Press, Madras, S. E.